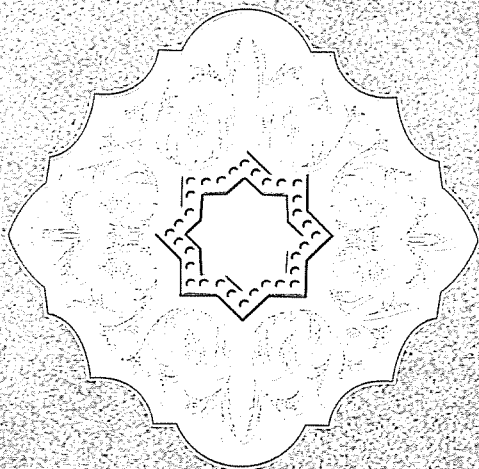

ئاسنى سېپىرستاد (نورۇپگىيە)

كابلۇق كىتابپەرۋەرلىك

مىللەتلەر نەشرىياتى
بېيجىڭ

ئاسىنى ئىپتىدائىي (ئورۇنسىز) ئىلمىي

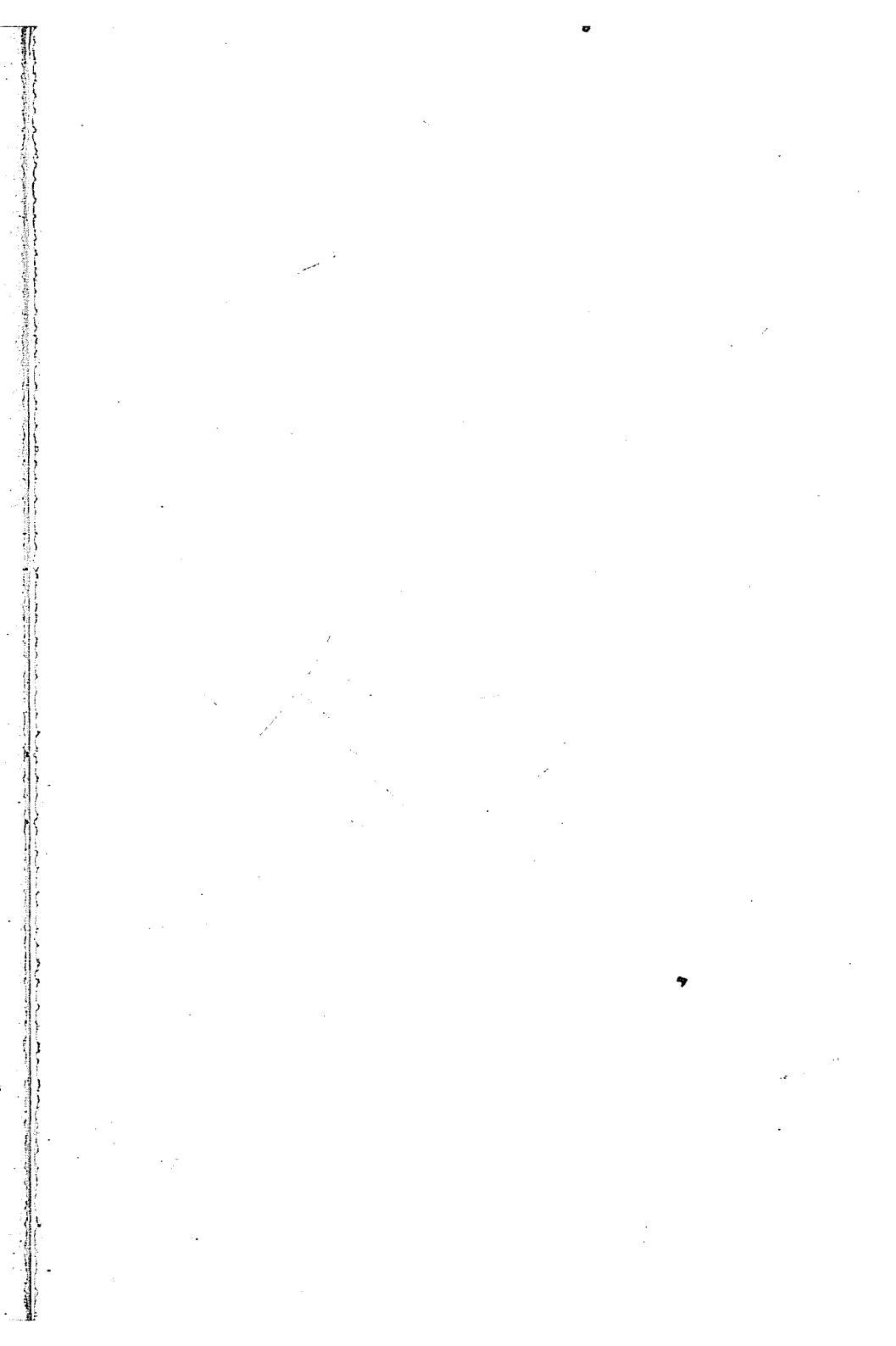
كىتابلىق كىتابلىق

ئىلمىي ئىلمىي ئىلمىي ئىلمىي

(رومان)

ئىلمىي ئىلمىي ئىلمىي ئىلمىي
بىيىچىڭ

نوپۇزلۇق ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ باھالىرى

«كابلۇق كىتاپبۇرۇش» ناملىق بۇ كىتابتا ئافغانىستانلىقلارنىڭ تۇرمۇشىدىكى سىرلار پىرسونالارنىڭ ئاغزىدىن بېرىلگەن، بۇ ھەقىقىي ھېكايىلەرنى ئاخبارات خەۋەرلىرىدىن ھەرگىزمۇ كۆرەلمەيسىز.

— ئەنگىلىيە «تايىمس» گېزىتى

ئاپتور ئاسىي سپىرىتادا ئافغانىستاندا ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن رىئال تۇرمۇشنى ئاجايىپ ئۇستىلىق بىلەن تەسۋىرلىگەن، ئاپتورنىڭ ھېرىسمەنلىكىگە ئۇنىڭ ئۆتكۈر كۆزىتىش ئىقتىدارى يانداشتۇرۇلغانلىقى ئۈچۈن، كىتابنىڭ ھەر بىر بېتىدىكى تەسىرلىك تۇرمۇش دېتاللىرى ئوقۇرمەنلەرنى ھەقىقەتەن زوقلاندۇرىدۇ.

— ئەنگىلىيە «مۇستەقىللىق» گېزىتى

«كابلۇق كىتاپبۇرۇش» ناملىق بۇ ئەسەرنى ئۆزگىچىلىكى بىلەن قىممەتلىك ئەسەرلەردىن دېيىشكە بولىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭدا ئاپتورنىڭ قەلىمىدىن سەمىمىيلىك، ئادالەت ۋە ئەقىل-پاراسەت تۆكۈلۈپ تۇرىدۇ.

— ئەنگىلىيە «يەكشەنبىلىك تېلېگرامما خەۋەرلىرى» گېزىتى

مەزكۇر ئەسەر كىشىلەرنىڭ ئەڭ قاباھەتلىك مۇھىتىكى ئازابلىق تىرىكشىلىرىنى ناھايىتى جانلىق سۈرەتلىيەلگەنلىكى بىلەن جەلپكاردۇر.

— ئەنگىلىيە «كۈندىلىك تېلېگرامما خەۋەرلىرى» گېزىتى

ئاپتور ئافغانىستانلىقلارنىڭ ئائىلىۋى تۇرمۇشىنى ئۆتكۈر كۆز ۋە قايىناق ھېسسىيات بىلەن كۆزىتىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئاياننامە تۈسىدىكى «كابلۇق كىتاپبۇرۇش»

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ناملىق بۇ رومانى بەكمۇ تەسىرلىك چىققان، ئەدەبىي نۇقتىدىن ئالغاندا «كابۇللۇق كىتابپۇرۇش» ناملىق بۇ روماننى ئافغانىستاندىكى ئىنتايىن بەختسىز بىر ئائىلىنىڭ پورتىبى، ئافغانىستانلىقلار تۇرمۇشىنىڭ غەربلىك مۇخبىرنىڭ قەلىمىدە قايتا يارىتىلغان ئىنچىكە ۋە ئەينەن تەسۋىرى، دېيىشكە بولىدۇ.

— ئامېرىكا «نيويورك ۋاقتى» گېزىتى

ئاپتور چوڭقۇر كۆزىتىش ئاساسىدا ئافغانىستاندىكى بىر ئائىلىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنى بولۇپمۇ ئاياللارنىڭ جەمئىيەت ۋە ئائىلىدىكى قوللارچە ئورنىنى ناھايىتى جانلىق ۋە ئەينەن تەسۋىرلەپ بەرگەن، بۇ ئەسەرنى ئوقۇغان ھەرقانداق ئوقۇرمەن، يۇقىرىقىدەك تەپسىلاتلاردىن ئافغانىستانلىقلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا تەرەققىيات مەنزىلىنىڭ نەقەدەر يىراقتىكى مۇشكۈلات ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ.

— ئامېرىكا «ۋاشىنگتون پوچىسى» گېزىتى

«كابۇللۇق كىتابپۇرۇش» ناملىق بۇ روماندا ئىنسانىي ھاياتنىڭ تۆت كوچا دوقمۇشىدا تىگىرقاپ قېلىۋاتقان ئافغانىستانلىقلار ناھايىتى جانلىق تەسۋىرلەنگەن.

— ئامېرىكا «بوستون يەر شارى دەۋرى» گېزىتى

«كابۇللۇق كىتابپۇرۇش» ناملىق بۇ رومان تالىبانلار ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇپ تاشلانغاندىن كېيىنكى ئافغانىستان تۇرمۇشى جەلپىكار ۋە تەسىرلىك يېزىلغان ئەڭ ئېسىل ئەسەرلەردىن بولغىنى ئۈچۈن، دۇنيا كىتاب بازىرىنى زىلزىلىگە سالدى.

— ئامېرىكا «ناشر ھەتپىلىك ژۇرنىلى»

ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى سۇلتان ئوتتۇز يىللىق ھايات مۇساپىسىدە تىرىكچىلىك ئۈچۈن كوزىزا-كشەنلەرگە پىسەنت قىلماي كىتابپۇرۇشلۇق قىلىپ، نۇرغۇن جەبىر-جاپالارنى چېكىدۇ. يۇ، لېكىن ئۇرۇش جاراھەتلىرى بىلەن تولغان ئائىلىسىدىكى زالىملىق ئورنىدىن قىلچە تەۋرىمەيدۇ...؛ ئاپتور بۇ ئائىلىنىڭ تالىبانلار ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇپ تاشلانغاندىن كېيىنكى ئادەمنى ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ قويدىغان ھالىنى ئەينەن

كىتاب — ئامېرىكا «كۇتۇپخانىچىلىق» ژۇرنىلى

ياسىنجات، گۈزەلنۇر
«كابلۇق كىتابپۇرۇش» — چۈمبەردە ئارقىسىدىكى ھەقىقىي كىشىلىك تۇرمۇشنى ئويىپكىتىپ ۋە ئادىللىق بىلەن تەسۋىرلەپ، ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ ھال-مۇھىتىنى ئوقۇرمەنلەرگە تەپسىلىي ئىزھار قىلغان تۇنجى ئەسەر.

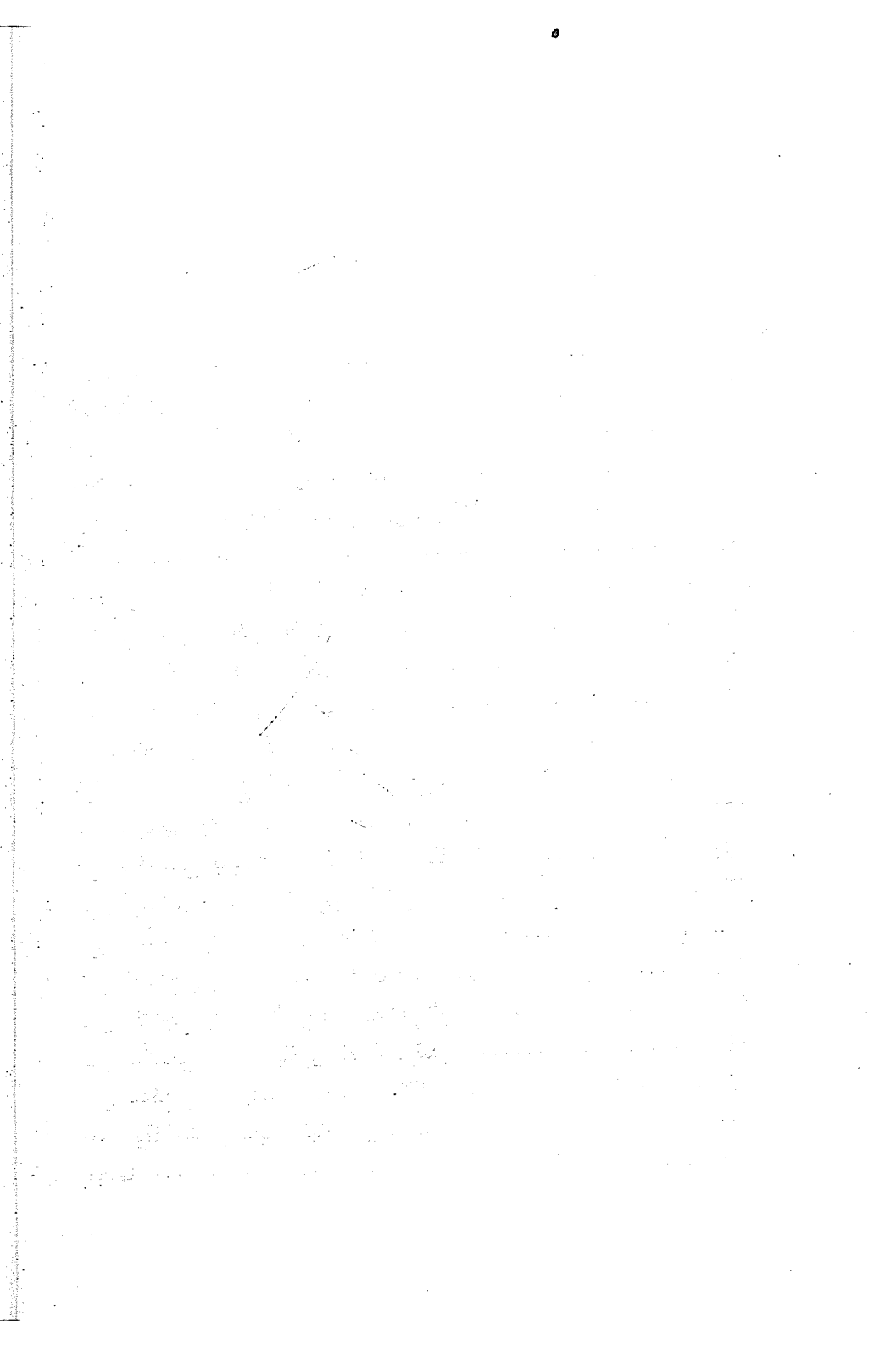
— ئامېرىكا Jackson's Books كىتابخۇمارلار جەمئىيىتى

« ھابۇلۇق كىتابپۇرۇش » ناملىق بۇ رومان :

- ◆ دۇنيا بويىچە 2 مىليون نۇسخىدىن كۆپرەك سېتىلغان؛
- ◆ غەربىي ياۋروپا رايونى بويىچە تارىختىكى ئەڭ بازارلىق كىتابلارنىڭ بىرى بولۇپ باھالانغان؛
- ◆ ئەنگلىيىدە 2004-يىلى كىرگۈزۈلگەن كىتابلارنىڭ سېتىشى بويىچە بىرىنچى بولۇپ باھالانغان؛
- ◆ ئەنگلىيىدە چىقىدىغان «يەكشەنبىلىك تايمس» گېزىتى ۋە ئامېرىكىدا چىقىدىغان «نيۇيورك ۋاقتى» گېزىتى قاتارلىق ئاخبارات ۋاسىتىلىرى تەرىپىدىن «ئەڭ بازارلىق كىتاب» بولۇپ باھالانغان؛
- ◆ ئامېرىكا، فرانسىيە، گېرمانىيە، ئىسپانىيە، روسىيە، ياپونىيە ۋە كورىيە قاتارلىق ئەللەردە يىللىق سېتىش مىقدارى بويىچە ناھايىتى بازارلىق كىتابلار قاتارىدىن ئورۇن ئالغان؛
- ◆ ئامېرىكا، ئەنگلىيە ۋە فرانسىيىدىكى كىتابخانلار بىرلەشمىسى تەرىپىدىن سەرخىل كىتابلار قاتارىدا كۆرسىتىلگەن؛
- ◆ ئون نەچچە تۈر بويىچە خەلقئارالىق كاتتا مۇكاپاتقا ئېرىشكەن شۇنداقلا دۇنيا بويىچە 40 قا يېقىن دۆلەت مەزكۇر كىتابنىڭ نەشر ھوقۇقىنى سېتىۋالغان.

مۇندەرجە

1	نوپۇزلۇق ئاخبارات ۋاستىلىرىنىڭ باھالىرى
1	كىرىش سۆز
1	بىرىنچى باب ”ئەلچى“
8	ئىككىنچى باب شەرەپ ۋە ئىستەك
22	ئۈچىنچى باب خۇدانىڭ بۇيرۇقىسىز قىل تەۋرىمەس
37	تۆتىنچى باب مائەم كۈبى
40	بەشىنچى باب مۇشەققەتلىك سەپەر
68	ئالتىنچى باب ساكرەنەنىڭ لايىقى
83	يەتتىنچى باب رادىئو شەرىئە
87	سەككىزىنچى باب پۈركەنجىلىكلەر
98	توققۇزىنچى باب ”قاملاشمىغان توي“
110	ئونىنچى باب ئۈچ ئەۋلادنىڭ تۇۋرۇكى
127	ئون بىرىنچى باب قىز بالا شەيتان
137	ئون ئىككىنچى باب ھەزرىتى ئەلى چىلايدۇ
174	ئون ئۈچىنچى باب ناتونۇش قۇياش
193	ئون تۆتىنچى باب يېرىم سائەت
207	ئون بەشىنچى باب مەڭگۈلۈك ئاللاھ
217	ئون ئالتىنچى باب ئامىرنىڭ ”مەكتەپ“ى
227	ئون يەتتىنچى باب باغرى تاشلار ئۇتىدۇ
259	ئون سەككىزىنچى باب رەھىمسىز ئانا
282	ئون توققۇزىنچى باب ئېزىلگەن يۈرەك
300	خاتىمە

كىرىشى سۆز

سۇلتانخان مەن 2001-يىلى يانۋاردا كابلۇغا كېلىپ تۇنجى قېتىم تونۇشقان دوستلىرىمدىن ئىدى. مەن شىماللىقلار ئىتتىپاقى پارتىزانلىرى بىلەن تاجىكىستان چېگرىسىغا تۇتۇشىپ كېتىدىغان قۇملۇق، ھىندىقۇش تاغلىرى، پەنجىش جىلغىسى ۋە كابلۇنىڭ شىمالىدىكى تىك قىيالاردا توپوغرا ئالتە ھەپتە ئايلىنىپ يۈردۈم. تالىبانلارغا قارشى كۈرەشكە ئاتلىنىۋاتقان پارتىزانلارغا سوڭىدىشىپ يۈرۈپ دالالاردا تۇنىدىم. ھەممە ياقنى ئىس-تۈتەك قاپلىغان ئالدىنقى سەپتە يۈك ماشىنىسى، ھەرىپىلەرنىڭ ئۇرۇش ماشىنىسى ۋە ئات ھارۋىلىرى بىلەن سەپەر قىلدىم، ھەتتا پىيادىمۇ ماڭدىم.

تالىبانلار بىتچىت قىلىنغاندىن كېيىن، مەن كابلۇغا شىماللىقلار ئىتتىپاقى قوشۇنى بىلەن بىللە كىردىم. شۇ چاغدا بىر كىتابخانىدا چاچلىرىغا ئاق سانجىلغان، سىپايە بىر كىشىنى ئۇچرىتىپ قالدىم. ئۇ دەل سۇلتان ئىدى. بىر نەچچە ھەپتىدىن بۇيان كۈنۈم ئوقۇلار ۋىزىلداپ ئۇچۇپ تۇرغان دالالار ۋە قىيا تاشلارنىڭ ئارىسىدا ئۆتۈپتۇ؛ ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۇرۇش تاكتىكىسى، ئاتاكا دېگەندەك ئىشلار ئۈستىدە پاراڭلىشىپتىمىز. مانا ئەمدى قولۇمدىكى كىتابنى ۋارقىلىغىچ تارىخ ۋە مەدەنىيەت ھەققىدە پۇخادىن چىقىدەك مۇڭىدىشىپ ئولتۇرۇپتىمىز. ماڭا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق كۆڭۈللۈك ئىش بولمىسا كېرەك. سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا خىلمۇخىل يېزىقتىكى شېئىر توپلاملىرى، ئافغانىستان چۆچەكلىرى، تارىخقا ئائىت كىتابلار ۋە رومانلار بار ئىدى. سۇلتان ئۆزىمۇ سودىغا ئېيى بار ئادەم ئىكەن، مەن تۇنجى قېتىم ئۇنىڭ كىتابخانىسىغا كېلىپ قايتىشىمدا، ئۇنىڭ دەۋەتلىرى بىلەن يەتتە پارچە كىتاب سېتىۋالدىم. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ غەلتە كىتابپۇرۇش بىلەن گۆڭۈر-مۆڭۈر مۇڭىداشاي دېگەن نىيەتتە ئېيىنى تاپساملا ئۇنىڭ كىتابخانىسىغا كېلىدىغان بولىدۇم. قىسقىسى، ئافغانىستاننىڭ ھالى سۇلتاندىكەلەرنى كۈندىن-كۈنگە ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن سۇلتاننىڭ بۇ ئەلگە ئاجايىپ چوڭقۇر مۇھەببىتى بار ئىدى.

— كىتابلىرىمنى ھەممىدىن بۇرۇن ئورۇسلىرىدىن مەدەت تاپقان

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

كوممۇنىستلار كۆيدۈرۈپ تاشلىدى، — دەپدى سۇلتان چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ،
— ئاندىن مۇجاھىدلار بۇلاڭ-تالاڭ قىلدى، ئاخىرىدا تالىبانلار كېلىپ قالغان-
قاتقانى بىراقلا كۆيدۈپ كۈل قىلىۋەتتى،

مەن بۇ كىتابپۇرۇشنىڭ ھېكايىلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىدىم، سۇلتان مانا
خىلمۇخىل ھاكىمىيەت ۋە تەكشۈرگۈچىلەرگە قانداق ئېلىشقانلىقىنى، ئوبدان
كىتابلارنى ياۋۇزلارنىڭ بۇلاڭ-تالڭىدىن ساقلاش ئۈچۈن تىقىشتۇرۇپ يۈرۈپ
ئاخىر تۈرمىگە كىرىپ قالغانلىقىنى بىرمۇ بىر سۆزلەپ بەردى، سۇلتان ئۆز
ئېلىنىڭ مىللى مەدەنىيەت-سەنئىتى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى تەختكە چىققان
مۇستەبىتلەرنىڭ ۋەيرانچىلىقىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن قان-تەر
ئاققۇزغان كىتابپۇرۇش ئىدى، سۇلتاننىڭ گەپ-سۆزىدىن، ئۇنىڭ ئافغانىستان
مەدەنىيەت تارىخىنىڭ تىرىك شاھىدى، تىرىك لۇغەت ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ
يەتتىم.

بىر كۈنى سۇلتان مېنى ئۆيىگە كەچلىك غىزاغا تەكلىپ قىلدى، مەن
سۇلتان، ئۇنىڭ توقىلى، ئوغۇللىرى، سىڭىللىرى، ئىنىسى، ئانىسى ۋە بىر
نەچچە نەۋرە توغقىنى بىلەن ھەمداستىخان بولۇپ ئولتۇردۇم، داستىخان
ناھايىتى مول ئىدى،

سۇلتان بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەيتتى،
ئۇنىڭ ئوغۇللىرى قىزىقچىلىق قىلىپ باشقىلارنى كۈلدۈرەتتى، شادلىققا تولغان
بۇ مول داستىخاننى كۆرۈپ، تويۇقسىزلا تاغ ئارىسىدا پارتىزانلار بىلەن قېچىپ-
مۆكۈپ يۈرۈپ، ئاچ-توق ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىم كۆز ئالدىمغا كەلدى، لېكىن
تۇرۇپلا سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكى مەزلۇملارنىڭ ناھايىتى كەم سۆز ئىكەنلىكىدىن
ھەيران قالدىم، سۇلتاننىڭ چىرايلىق ھەم ياش توقىلى بالىسىنى قۇچالغىنىچە
پەگادە زۇۋان سۈرمەي ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ چوڭ خوتۇنى ئېمىشقىدۇر
كۆرۈنمەيتتى، قالغان ئايال زاتى سورالغان سوئالغىلا جاۋاب بېرەتتى، ياكى
باشقىلارنىڭ ”تامىقىڭلار بەك ئوخشايتۇ“ دېگەن گەپلىرىگە لام دەپ ئېغىز
ئاچماي پىسىڭىدە كۈلۈپلا ئىنكاس قايتۇراتتى،

— مانا، بۇنىڭ ئۆزى ئافغانىستان، — دېدىم مەن سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن
قايتىپ چىقىۋېتىپ ئىچىمدە، — مۇشۇ ئائىلە ھەققىدە بىرەر كىتاب يېزىپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

چىققان بولسام - ھە!

ئەتسى سۇلتاننىڭ كىتابخانسىغا بېرىپ، ئۇ ئويۇمنى ئۇنىڭغا ئېيتتىم.
— سىلىگە ھەشقالالا، — دېدى سۇلتان گەپلىرىمگە بىر ئېغىز سۆز
بىلەنلا جاۋاب بېرىپ.

— بىراق، سىلەرنىڭ تۇرمۇشڭلارنى ئۆگىنىش ئۈچۈن ئۆيىڭىزدە بىر
مەزگىل تۇرغان بولسام تېخىمۇ ئويىدان بولاتتى!
— دېگەنلىرىدەك بولسۇن!

— ئۆيىڭىزگە كۆچۈپ كىرگەندىن كېيىن، سىزگە ھەمراھ بولۇپ ئۆيەر-
بۆيەرلەرگە بارىمەن، ئائىلىڭىزنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلىنى ئۆگىنىمەن، خۇددى
ئائىلىڭىزنىڭ بىر ئەزاسىدەك سىلەر بىلەن بىرگە ھايات كەچۈرىمەن.
— دېگەنلىرىدەك بولسۇن! — سۇلتان بايقى گېپىنى تەكرارلىدى.

شۇنداق قىلىپ مەن فېۋرالنىڭ تۇمانلىق بىر كۈنى سۇلتاننىڭ ئائىلىسىگە
كۆچۈپ كىردىم. لاقا-لۇقامنى ئۆزبېكىستاننىڭ بىر يېرىدە يىتۈرۈپ قويغاچقا،
يېنىمدا كومپيۇتېر، بىر نەچچە پارچە خاتىرە دەپتەر، بىرنەچچە تال قېرىنداش،
بىر دانە يانفون ۋە ئۇچامدىكى كىيىمدىن باشقا ھېچنەمە يوق ئىدى. ئۇلار
مېنى قۇچاقلاپ قىزغىن كۈتۈۋالدى؛ مەنمۇ ئۇلار ئۆتتە قىلغان ئافغانچە كىيىم-
كېچەكلەرگە كۆنۈپ قالدىم.

ئۇلار ماڭا سۇلتاننىڭ كەنجى سىڭلىسى لالەنىڭ يېنىغا ئورۇن راسلاپ
بەردى.

— سىلى مېنىڭ بالام بولسا، — دېدى شۇ يىلى ئەمدىلا 19 ياشقا
كىرگەن لالە، مەن سۇلتاننىڭ ئۆيىدە قونغان تۇنجى ئاخشىمى، — خاتىرجەم
بولسىلا سىلىدىن ئويىدان خەۋەر ئالمەن، — لالە بۇ دېگەنلىرىگە مېنى
ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن، مەن ھەر قېتىم ئورنۇمدىن تۇراي دەپ مىدىراپ
بولغىچە، ئالمان-تالمان ئورنىدىن تۇرۇپ، خىزمىتىمگە تەق بولۇپ بولاتتى.
سۇلتاننىڭ تاپىلىشى بىلەن بۇ ئائىلىدىكىلەر مېنىڭ ھەممە نېمەمنى تەق
قىلىپ بەردى. كېيىن ئۇقسام، ئائىلىدە كىمكى سۇلتاننىڭ دېگىنىنى قىلمىسا،
ئۇنىڭ تاناۋىنى تارتىدىكەن.

قىسقىسى، ئىچىدىغان چېيىم، يەيدىغان تامىقىمدىن غەم قىلمايدىغان
بولدۇم. شۇنداق قىلىپ مەن بارا-بارا بۇ ئائىلىنىڭ تۇرمۇشىغا سىڭىپ،
ئۆزلىشىپ كەتتىم. گاھىدا مەن سورىمىساممۇ ئۇلار بەزىبىر ئىشلارنى ماڭا
ئۆزلىكىدىن سۆزلەپ بېرىدىغان بولدى. ئۇلار ماڭا ھېكايە سۆزلەپ بېرىشكە

باشلىغاندا، خاتىرە دەپتەر بىلەن قەلەمنى شۇنداقلا قولغا ئالسام، نېمىشقىدۇر ماڭا گەپلىرىمىز قولاشمايۋاتقاندىكى تۇيۇلاتتى. ئەمما بازار ئايلىنىپ يۈرگەن، كوچا ئاپتوبۇسىدا كېتىۋاتقان، قاراڭغۇ تۈندە تۆشەكتە يانپاشلاپ ياتقاندا بولسا، سۆھبىتىمىز بۆلەكچىلا قىزىپ كېتەتتى. بۇنداق چاغلاردا ئۇلار مەن سورىغان ھەرقانداق سوئالغا قورۇنماي، ئېچىلىپ-يېسىلىپ جاۋاب بېرەتتى.

بۇ كىتاب گەرچە ئەدەبىي ئەسەر بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا پۈتۈنلەي رېئال پاكىتلارنى ياكى ئاشۇ ئىشلارنى باشتىن كەچۈرگەنلەرنىڭ ئاغزىكى بايانلىرىنى يازدىم. پېرسوناژلارنىڭ ئىدىيىسى ۋە ھېس-تۇيغۇلىرىنى تەسۋىرلەشتە، ئاشۇ كىشىلەرنىڭ ماڭا ئېيتىپ بەرگەندەك ئۇلارنىڭ ھەرقانداق بىر پەۋقۇلئاددە مۇھىتتا ئالدى بىلەن زادى نېمىنى ئويلايدىغانلىقىنى ئاساس قىلدىم. ئوقۇرمەنلەر ئېھتىمال: "ئۇ ئائىلىدىكى ھەر بىر كىشىنىڭ كالىسىدا نېمە ئويلايدىغانلىقىنى سەن نەدىن بىلسەن؟" دەپ سورىشى مۇمكىن. دۇرۇس، مەن ھەممىنى بىلىدىغان دانىشلاردىن ئەمەس، لېكىن پېرسوناژلىرىمنىڭ ئىچكى دۇنياسى ۋە ھېس-تۇيغۇلىرىنى يېزىشتا، ئۇلار ماڭا تەسۋىرلەپ بەرگەن تۇرمۇش دېتاللىرىغا تاياندىم.

سۇلتانىڭ ئائىلىسىدىكىلەر پارس تىلىنىڭ دارى شېۋىسىدە سۆزلەيدىكەن، ئۇلار ئۆز تىلىدا سۆزلىگىلى تۇرسا، مەن گاس-گاسچىغا ئايلىنىپ قالاتتىم. تەلىمىگە بۇ ئائىلىدىكى بىر نەچچە يىلەن ئېنگىلىزچە بىلىدىكەن، ھەيران قېلىۋاتقانسىز-ھە؟ لېكىن بۇنىسى راست. بۇ كىتابىمدا يازغىنىمۇ دەل كابلۇدىكى بىر پۇشتۇ ئائىلىسىنىڭ ھەيران قالارلىق ھېكايىسى. شۇنداق، نوپۇسنىڭ تۆتىن ئۈچى ساۋاتسىز بىر ئەلدە بۇ ئائىلىدىكى بىر نەچچە يىلەننىڭ ئېنگىلىزچە سۆزلەششى ئەلۋەتتە ھەيران قالارلىق ئىش-ئە!

سۇلتانىڭ ئېنگىلىزچىسىمۇ ھەم چىرايلىق ھەم ئۆزگىچە ئىدى. ئۇ ئېنگىلىزچىنى بىر دېپلوماتقا پارس تىلىنىڭ دارى شېۋىسىنى ئۆگىتىش جەريانىدا ئۆزلىكىدىن ئۆگىنىۋالغانىكەن، لالەنىڭ ئىنگىلىزچىسىمۇ ناھايىتى راۋان ئىدى. ئۇ ئافغانىستاندا 9-سىنىپنى تۈگەتكەندىن كېيىن، پاكىستانغا بېرىپ مۇساپىرلار لاگېرىدىكى كەچ كۇرستتا ئېنگىلىزچە ئۆگىنىپتىكەن. سۇلتانىڭ چوڭ ئوغلى مەنسۇر پاكىستاندا ئوقۇيتىكەندۇق، ئۇمۇ ئېنگىلىزچىنى بەك ياخشى سۆزلەيدىكەن، مەنسۇر كۆڭلىدىكى تەشۋىشلىرىنى، ئىشقى مۇھەببەت ھەققىدە ئويلىغانلىرىنى ۋە ئاللاھقا بولغان سېغىنىشلىرىنى ئېنگىلىزچە سۆزلەپ بېرەتتى. ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ ئاللاھ يولىدا ئىسلامنىڭ پەرھىزلىرىنى چىن ئىخلاسى بىلەن ئادا

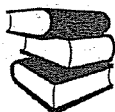
كابۇللوڭ كىتابپۇرۇشى

قىلىشقا نەقەدەر تەشنا ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ كېلىپ، مېنى مازار شەرىفىتىكى تاۋاپقا بىللە بېرىشقا تەكلىپ قىلدى. كېيىن مەن تەكلىپكە بىنائەن بازار تەشكىلاتىدىكىلەرنى تۇتۇش ھەرىكىتىگە قاتنىشىپ، سۇلتان بىلەن بىرگە پىشاۋۇر ۋە لاهورغا باردىم. ئاياللار بىلەن بىرگە بازارلارنى ئايلىنىدىم، سەراپقا چۈشۈم، توي تەييارلىقلىرىغا ۋە توي مۇراسىملىرىغا قاتناشتىم شۇنداقلا مەكتەپ، مائارىپ باشقۇرۇش تارماقلىرى، ساقچى ئىدارىسى ۋە تۈرمىلەردە زىيارەتتە بولدۇم. مەن كىتابىمدا قەيت قىلىنغان جەمئەتنىڭ قانلىق قىسمىنى ۋە رەھماننىڭ يولىدىن چىققان ئىشلىرىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرمىگەن، سۇلتاننىڭ سانىيەنى ئەمرىگە ئېلىش نىيىتىدە ئۆزىگە ئۆزى ئەلچى بولغانلىقىنىمۇ باشقىلار ھەققىدىكى ھېكايىلەرنىڭ ئارىلىقلىرىدا ئاڭلىغانمەن.

سۇلتان ئائىلىسىدىكىلەردىن باشقا ھەرقانداق ئادەمنى ئۆيىدە قوندۇرۇشنى خالىمايدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزى، مەنسۇر ۋە لالە ئۈچەيەن ماڭا تەرجىمان بولدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئائىلىسى ھەققىدىكى ھېكايىلەرگە بەكمۇ ئەستايىدىل قارىدى. لېكىن، ئاشۇ دېتاللاردىن ئۆزۈم ”سەل چىگىش چاقىدۇ“ دەپ قارىغانلىرىمنى، بۇ ئائىلىدە روشەن ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە بولغان بۇ ئۈچەيەندىن ئوخشاش بىر مەسىلىنى ئايرىم-ئايرىم سوراش يولى بىلەن تەھقىقلەپ چىقتىم.

مېنىڭ كىتاب يېزىش مەقسىتىدە ئۇلار بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقانلىقىمنى سۇلتان ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى بىلىدۇ. شۇڭا ئۇلار گەپ ئارىلىقلىرىدا كىتابىمغا كىرگۈزۈشۈمنى ئانچە خالاپ كەتمەيدىغان بەزىبىر ئىشلارنى ماڭا ئۇدۇلۇق ئەسكەرتىپ تۇردى. شۇنداقتىمۇ سۇلتان ئائىلىسىدىكىلەرنى ۋە كىتابىمدا تىلغا ئېلىنغان باشقىلارنى ئوڭايىسىزلىنىدۇرۇپ قويىدىغان ئىشلارنى يېزىپ قويۇشتىن ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ساقلىنىدىم.

ئادەتتىكى كۈندىلىك تۇرمۇش ئادەتلىرىنىڭ ھەممىسىدە بۇ ئائىلىنىڭ بىر ئەزاسىغا ئوخشاش ئۇلارنىڭ ئارىسىغا سىڭىپلا كەتتىم. ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە بالىلارنىڭ قىياس-چۇقانىلىرى ۋە چوڭلارنىڭ ئۇلارغا قىلىشقان بۇيرۇق-ئەنئىنىلىرى ئىچىدە ئورنىمىدىن تۇرۇپ، ھاجەتخانىنىڭ ئالدىدا ئۆچىرەت كۈتەتتىم ياكى ئالدىرىغانلار ئىشىنى تۈگىتىۋالغانغا، دەپ بىر بۇلۇڭدا ساقلاپ ئولتۇراتتىم، تەلىم كېلىپ قالغان بەزى كۈنلىرى، ھاجەتخانىغا كىرىش نۆۋىتى ماڭا كەلگەندە يۈز يۇيىدىغان ئىسسىق سۇدىن ئاز-تولا ئېشىپ قالغانمۇ بولاتتى، لېكىن مەن سوغۇق سودا يۈز يۇيۇشقا كۆنۈپمۇ كەتتىم. چۈنكى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

كەتگەنلىكى سوغۇق سۇدا يۈز يۇيسا ئادەم روھلىنىپ قالىدىكەن، قالغان چاغلاردا ئۆيدىكى مەزلۇملار بىلەن تاغدىن-باغدىن مۇڭدشاتتىم، قولۇم-قوشنا، دوست-بۇرادەرلەرنىڭ ئۆيلىرىگە باراتتىم، بازارغا چىقاتتىم، سۇلتان بىلەن ئۇنىڭ ئوغلىغا ئەگىشىپ ئۇلارنىڭ كىتابخانىسىغا باراتتىم، ياكى شەھەرنىڭ ئۆيەر-بۇيەرلىرىنى ئايلىنىپ ساياھەت قىلاتتىم، كەچتە بىر ئائىلە كىشىلىرى غزلىنىپ بولغاندىن كېيىن، پەمىل چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ، تاكى ئۇيقۇ كەلگىچە پاراڭلىشاتتۇق.

مەن گەرچە مېھمان بولساممۇ، لېكىن ئاز كۈنگە قالمايلا بۇ ئۆي ماڭا نىسبەتەن خۇددى ئۆز ئۆيۈمدەكلا بولۇپ كەتتى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭا ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمىگەندەك دەرىجىدە ئامراق ۋە سېخى ئىدى، دېمەك بىزنىڭ نۇرغۇن چاغلرىمىز ئادەتتە خۇشال-خۇراملىق ئىچىدە ئۆتەتتى، لېكىن بۇ ئائىلىدىكى ئەرلەرنىڭ ئايال زاتىغا تۇتقان پوزىتسىيىسى نېرۋىلىرىمنى غىدىقلاپ، ئەتىگەندىن كەچكىچە كاللامدىن چىقمايتتى، ئۇلار ئاياللارغا قارىغاندا ئەرلەرنى بەكلا ئەزىزلەيدىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنىڭ بىر تۈرلۈك تەڭسىزلىك ئىكەنلىكى ھېچكىمنىڭ كاللىسىغا كىرىپ چىقمايدىكەن.

گاھىندا مەن بۇ ئائىلىدىكىلەر مېنى "قوش جىنىسلىق ئىنسان" دەپ قالىدىمىكىن، دېگۈمۈمۇ كېلىدۇ، چۈنكى، مەن ياۋروپادىن كەلگەن مۇخىر بولغاچقا ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن بىمالال ئارىلىشىپ يۈرۈۋېرەتتىم، ناۋادا مەن بىر ئەر كىشى بولغان بولسام، سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكى ئاياللار بىلەن يۈز تۇرانە مۇڭدېشىش پۇرسىتىگە ئەبەدىي ئېرىشەلمىگەن بولار ئىدىم، يەنە كېلىپ مەن گەرچە ئايال كىشى بولساممۇ، لېكىن ئەرلەر بىلەن بۇ ئائىلىدىكى ئاياللاردەك تارتىنىپ-قورۇنۇپ ئولتۇرماي بىمالال پاراڭلىشىۋېرەتتىم، ئادەتتە سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدە مېھمان-يوچۇنغا داستىخان سېلىشقا توغرا كەلسە، ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ داستىخنى ئايرىم سېلىناتتى، لېكىن، ئۇلار ئارىسىدا پەقەت مەنلا ئىككىلا داستىخانغا توسالغۇسىز قول ئۇزىتىۋېرىدىغان ئەر كىن ئادەم ئىدىم.

مەن ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭكىدەك يەرگە سۆرىلىپ تۇرىدىغان كىيىملەرگە پۈركەنمەي نۇرۇپمۇ خالىغان يېرىمگە بارالايتتىم، شۇنداقتىمۇ بىرەر پېشىكەللىككە ئۇچراپ قالماي، دېگەن نىيەتتە سىرتلارغا چىقسام پۈركەنچە ئارتۇلالايتتىم، ياۋروپا ئاياللىرى ئادەتتە كابۇلنىڭ رەستىلىرىدە ئويلىمىغان يەردىن باشقىلارنىڭ كۆزلىرىنى ئالچەكمەن قىلىۋېتىپ قالاتتى، شۇڭا سىرتلارغا چىققاندا پۈركەنچە ئارتۇالسا ھەم ئەتراپنى ئەركىن-ئازادا كۆزىتىپ تاماشا قىلغىلى ھەم باشقىلارنىڭ

كابلۇن كىتابپۇرۇش

دىققىتى تارتىپ قويۇشتىن ساقلانغىلى بولاتتى، ئولاش-چولاش سىرتلارغا چىققان چاغلاردا، مەن پۈركەنجىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ، باشقىلارنى تەپسىلىي كۆزىتىتتىم. مېنى نۇرغۇن بېھۇدە ئاۋارىچىلىقلاردىن خالاس قىلغان پۈركەنجە، ئاخىر مېنىڭ پىنھان ماكانىمغا ئايلىنىپ قالدى. چۈنكى كابلۇ شەھىرىدە پۈركەنجىنىڭ ئىچىدەك ئارامخۇدا يەرنى تاپماق تەس ئىدى.

لېكىن، ئاز كۈن ئۆتمەيلا پۈركەنجىگە بەكلا ئۇچ بولۇپ كەتتىم. چۈنكى پۈركەنجە ئادەمنىڭ باش-كۆزىنى چىڭ ئوراپ تۇرىدىغان بولغاچقا، ئۇنى ئارتىپ ئازراقلا ماڭسام بېشىم قېپىپ، كۆزۈم ئىمىر-چىمىر بولۇپ كېتەتتى؛ كۆزىنىڭ ئۇدۇلىدىكى كىچىككەنە تۆشۈكتىن ئەتراپىنى تۈزۈكرەك كۆرگىلىمۇ بولمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە پۈركەنجىدىن ھاۋا ئۆتۈشمەيدىغان بولغاچقا، ئۇنى ئارتىپ بىردەم ماڭا-ماڭمايلا تەرلەپ-پىشىپ كېتەتتىم، گاھىدا يولنى ئېنىق كۆرەلمەي سەنتۇرۇلۇپ يېقىلىپ چۈشكىلى تاس قالاتتىم. شۇڭا تېزراق ئۆيگە بېرىپ، ئۈستۈمدىكى توپا-چاڭ ئىچىپ كەتكەن مەينەت پۈركەنجىنى چۈرۈپ تاشلاپ، قېنىپ نەپەس ئېلىشقا ئالدىرايتتىم.

گاھىدا ئۆزۈمنى قوغداش ئۈچۈنمۇ پۈركەنجە ئارتىشقا مەجبۇر بولاتتىم. مەسىلەن، سۇلتان بىلەن بىللە جالائىئابادقا تۇتۇشىدىغان ئەنسىز يوللاردا مېڭىشقا، چېگرىدىكى مەينەت قاراۋۇلخانلاردا تۈنەشكە ۋە تۈن نىسبىدە ئۆيىدىن چىقىپ سەپەر قىلىشقا توغرا كەلگەن چاغلاردا ئافغانىستان ئاياللىرىندەك پۈركەنجە ئارتىۋالاتتىم. چۈنكى، ئافغانىستان ئاياللىرىدىن مەندەك يېنىدا مۈنەك - مۈنەك دوللار ۋە كومپيۇتېر دېگەندەك نەرسىلەرنى ئېلىپ يۈرىدىغانلار بولمايتتى. شۇڭا يولۇچىلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ بۇلاڭچىلىق قىلىدىغان قاراڭچىلارمۇ پۈركەنجىلىك مەزلۇملارغا چىقىلمايتتى.

ئوقۇرمەنلىرىمگە شۇنى ئەسكەرتىشىم لازىمكى، مەزكۇر كىتابىمدا ئافغانىستاندىكى بىر پۇشتۇ ئائىلىسىنىڭ كەچمىشلىرى ھېكايە قىلىندۇ. لېكىن، بۇ ئائىلىنى ئافغانىستاندىكى كۆرمىگىلىغان ئائىلىلەرگە ۋەكىللىك قىلالايدىغان "تىپ" دەپ كەتكىلى بولمايدۇ، چۈنكى، ناۋادا ئافغانىستاندىمۇ ئوتتۇرا بۇرۇنۇشلار بار، دېيىشكە بولسا، مەن يېزىۋاتقان سۇلتاننىڭ ئائىلىسى دەل ئاشۇنداق ئوتتۇرا بۇرۇنۇشلار ئائىلىسىدىن ھېسابلىنىدۇ. جۈملىدىن بۇ ئائىلە ئەزالىرىنىڭ خەجلىي دېسە پۇلى بار، ئۇلار ئاچ-زېرىنلىقنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ؛ ئۇلاردىن بىر نەچچىسى ھەتتا مۇتسىزم مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەن بولۇپ، خەت-ساۋاتى بار "زىيالىلار" سانلىدۇ.

ناۋادا ئافغانىستان پۇقرالىرىغا ۋەكىللىك قىلالايدىغان بىرەر ئائىلىگە چۈشۈشنى نىيەت قىلغان بولسام، ئەلۋەتتە يىراق سەھرادىن بىرەر رىسگە بېرىپ، ئۇلۇغ-ئۇششاقنىڭ ھەممىسى ئىلپىنى تاپاق دەيدىغان ساۋاتسىز، خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنىنى ئاچ-يالگاچلىقنىڭ غەم-غۇسسلىرى ئىچىدە ئۆتكۈزىدىغان، كىشىلىك تۇرمۇشنى بىر بۇردا نان ئۈچۈن ھايات-ماماتلىق ئېلىشىش، دەپلا بىلىدىغان چوڭراق ئائىلىدىن بىرنى تاللىغان بولار ئىدىم، ھالبۇكى، سۇلتان ئائىلىسىنىڭ ئەتمىش-كەچمىشلىرىنى كۈرمىگەن ئافغانىستان ئائىلىلىرىگە ۋەكىل قىلاي دېگەن نىيەتتە ئەمەس، بەلكى بىرەر رومان يېزىش ئىستىكىمنى قوزغىغانلىقى ئۈچۈنلا پروتوتىپ قىلىپ تاللىدىم.

مەن كابۇلغا تالىبانلار قۇيرۇقىنى خادا قىلغاندىن كېيىنكى تۇنجى باھار ئەيامىدا كەلدىم، كابۇللۇقلارنىڭ كۆزلىرىدىكى ئۈمىد ئۇچقۇنلىرىمۇ دەل ئاشۇ باھار پەسلىدە چاقناشقا باشلىغانىدى. تالىبانلارنىڭ ھالاكىتى ھەممىنى خۇش قىلىۋەتتى. چۈنكى، تالىبانلار ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇپ تاشلانغاندىن كېيىن، ئەدناسى كۈچىدا ئۇچرىغانلىكى ئادەمنى توسۇپلا خالىغىنىچە سوئال-سوراققا تارتىدىغان مۆھتەسسىپلەر* يوقالدى؛ ئاياللار ئۆزى يالغۇز بازارلارنى ئايلىنالايدىغان، ئەرلەرگە ئوخشاشلا ھۈنەر ئۆگىنىدىغان، قىزلارمۇ مەكتەپتە ئوقۇيالايدىغان بولدى، لېكىن بۇ خاسىيەتلىك باھار نەچچە ئون يىلدىن بۇيانقى كۆڭۈلسىزلىكلەرنىڭ جەمئىيەتنىڭ تىنىق-تىنىقىغا سىڭىپ كەتكەن چەرەندە-پەرەندىلىرىنى تامامەن تازىلاپ بولالمىغانىدى، نېمىلا بولمىسۇن ئافغانىستاندا ھەممە نەرسە ئۆزگەردى.

شۇنداق، بۇ يېڭى باھاردىن ئاپىرىدە بولغان نىسپىي تىنچلىق كىشىلەر كۆڭلىگە ئۈمىد شامىنى ياقىتى، يۈرەكلەرنى غايە ۋە ئىستەكلەر دۈيۈلدەتتى، نۇرغۇن خوتۇن-قىزلار پۈزكەنجىنى چۆرۈپ تاشلاپ، ئۆزىگە چۈشلۈك تىرىكچىلىككە كىرىشپ كەتتى، قېقىندا-سوقۇندا بولۇپ يۈرگەن مۇساپىرلارمۇ ئىسسىق ئۆيىگە يېنىپ كېلىشتى.

لېكىن، ھۆكۈمەت ئەنئەنە بىلەن زامانىۋىلىق ۋە مىلتارىستلار بىلەن ئۇرۇق ئاقساقاللىرى ئارىسىدا تېڭىرقاپ قالغانىدى. بىر مەھەللىك قالايمىقانچىلىقتىن كېيىن يېڭى رەھبەر خەمىد كارزايى كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ، باراۋەرلىك تاكتىكىسىنى يولغا قويدى. ئۇ گەرچە سىياسىي جەھەتتىكى

* مۆھتەسپ — دىنى ساغچى، — نەرجىماندىن.

كابۇلۇن كىتابىدۇر

تەرەققىياتنى توغرا نىشانغا يېتەكلەپ ماڭالغاچقا پۇقرالارنىڭ قىزغىن ھىمايىسىگە ئېرىشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ يا ئارمىيىسى، يا پارتىيىسى بولمىغاچقا، ئافغانىستان ھە دېسىلا بىر-بىرىگە قورال كۆتۈرىدىغان گۇرۇھلارنىڭ مالىمانچىلىقىدا قالدى.

گەرچە ئىككى نەپەر مىنىستىر قەستلەپ ئۆلتۈرۈلگەن، يەنە بىرى مەڭ تەستە قېچىپ قۇتۇلغان بولسىمۇ، لېكىن كابۇلنى بۇرۇنقىغا قارىغاندا خېلى تىنچىپ قالدى، دېيىشكە بولاتتى. يۈرىكىدىكى تەشۋىشلىرى تامامەن يىتمىگەن پۇقرالار ئۈمىدىنى كوچا-كويلاردا چارلاپ يۈرگەن چەت ئەل ئەسكەرلىرىگە باغلاپ: "ناۋادا ئۇلار بولمىسا ئىچكى ئۇرۇش يەنە پارتلايدۇ" دېيىشەتتى.

قىسقىسى، كۆزۈم كۆرگەن، قۇلقىم ئاڭلىغان تەسىرچان دېتاللارنى كابۇلنىڭ خاسىيەتلىك باھارى ھەدىيە قىلغان ئۆزگىچە تۇيغۇ بىلەن يۇغۇرۇپ يېزىپ چىقىم. ئاشۇ خاسىيەتلىك باھاردىن كېيىن بىر قىسىم كىشىلەر ئىلگىرىكى زېمىستاننىڭ زەھەردەك سوغۇقلىرىنى ئۇنتۇپ، گۇيا باھار چېچەكلىرىدەك بەرق ئۇرۇشقا باشلىدى؛ يەنە بىر قىسىم كىشىلەر "پىشانىسىگە پۈتۈلگەن" خورلۇقلارغا چىداپ ياشايدىغان ھايات مەنتىقىسىدىن قۇتۇلالمىدى، بۇنىڭغا لالەنىڭ كىتابىمىزدىكى بايانلىرى دەلىل بولالايدۇ.

ئاسىي سېپرستاد

2002-يىلى 1-ئاۋغۇست، ئوسلو

1918

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the war. It is a very interesting and comprehensive survey of the state of affairs in the various theatres of war.

2. The second part of the report deals with the military operations of the various armies. It is a very detailed and accurate account of the progress of the war on the various fronts.

3. The third part of the report deals with the political situation of the various countries. It is a very clear and concise summary of the political events of the year.

4. The fourth part of the report deals with the economic situation of the various countries. It is a very thorough and complete survey of the economic conditions of the year.

5. The fifth part of the report deals with the social situation of the various countries. It is a very interesting and detailed account of the social conditions of the year.

6. The sixth part of the report deals with the cultural situation of the various countries. It is a very clear and concise summary of the cultural events of the year.

7. The seventh part of the report deals with the scientific situation of the various countries. It is a very thorough and complete survey of the scientific progress of the year.

8. The eighth part of the report deals with the literary situation of the various countries. It is a very interesting and detailed account of the literary events of the year.

9. The ninth part of the report deals with the artistic situation of the various countries. It is a very clear and concise summary of the artistic events of the year.

10. The tenth part of the report deals with the religious situation of the various countries. It is a very thorough and complete survey of the religious conditions of the year.

بىرىنچى باب

“ئىلچى”

سۇلتانخان توقال ئېلىش نىتىگە كەلدى، لېكىن ئۇنىڭغا كىممۇ ياردەم قىلار؟ ئۇ بۇ ئويىنى ئالدى بىلەن ئانىسىغا دەپ باقتى.

— ھازىرقى خوتۇنۇڭ بىر ئويدان تۇرمامدۇ، — دېدى ئانىسى، — شۇنىڭغا شۇكۈر دەپ ئۆتكىن، ماقۇلمۇ؟

سۇلتان بۇ ئىشنى چوڭ ئاچىسىغا مەسلىھەت سېلىپ بېقىۋىدى، ئومۇ:
— ھېچقانداق مەزلۇم چوڭ خوتۇنۇڭغا يەتمەيدۇ، جۇمۇ! — دېدى گەپنى كېسىپلا، ئۇنىڭ سىڭىللىرىمۇ شۇگەپنى قىلدى،
— بۇ ئىشىڭ شەرىپەگە ئاھانەت بولۇپ قالارمىكەن؟ — دېدى سۇلتاننىڭ تاغىسى،

لېكىن سۇلتان ئۇنداق گەپلەرنى چۈنقىغا ئېلىپ قويمىدى، ئۇ بىرەر ئايال زاتىنىڭ ياردىمىگە موھتاج ئىدى، چۈنكى، بىراۋنىڭ قىزىغا كۆڭلى چۈشۈپ قالغان ئەر كەك، ئۇ ئۆيگە ئۈسۈپلا كىرىپ “قىزىڭنى بەر” دېيەلمەيدۇ - دە! ئافغانىستانلىقلارنىڭ رەسىم-قائىدىسىدە، ئۆيلەنمەكچى بولغان ئەر كەكنىڭ ئايال تۇغقانلىرىدىن بىرەرسى ئالدى بىلەن قىز تەرەپكە بېرىپ، بولغۇسى كېلىنچەكنىڭ ئىشچان ياكى ئەمەسلىكىنى، ئائىلە تەربىيىسىنىڭ قانداقلىقىنى، ئەر خەقنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان-چىقالمايدىغانلىقىنى كۆزىتىپ باقىدۇ، لېكىن، سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكى مەزلۇملاردىن بىرەرسىمۇ ئۇنىڭ بۇ ئىشىغا ياردەم قىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

سۇلتان بۇ ۋەس-ۋەسە كۆڭلىگە چۈشكەندىن بۇيان، ئۆزىچە “بولدىكەن” دەپ قارىغان ئۈچ قىز بالىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ قويغانىدى. ئۇ قىزلارنىڭ ئۈچىلىسى سۇلتان بىلەن بىر ئۇرۇقتىن بولۇپ، بىر-بىرىدىن ساغلام ۋە چىرايلىق ئىدى. سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكىلەر نەۋرىلەرنى بىر-بىرىگە چاتسا ئىشەنچلىك بولىدۇ، دەپ قارامدۇ، ئىشقىلىپ باشقا جەمەتتىكىلەر بىلەن ھەرگىز قۇدىلاشمايتتى.

سۇلتاننىڭ كۆزى ئالدى بىلەن 16 ياشلىق سانىيەگە چۈشتى. سانىيە قارا كۆز، قۇندۇزدەك سۈمبۇل چاچلىرى زىلۋا بويىغا ئاجايىپ ياراشقان، قولى گۈل ئىشچان قىزلاردىن ئىدى. لېكىن ئائىلىسى بەكمۇ نامرات ئىدى، سۈرۈشتۈرۈپ كەلسە سۇلتان بىلەن سانىيە تۇغقان چىقاتتى. چۈنكى، سانىيەنىڭ ئانىسىنىڭ مومىسى بىلەن سۇلتاننىڭ ئانىسىنىڭ مومىسى بىر قورساق ئاچا-سىڭىللاردىن ئىدى.

سۇلتان قىز تەرەپكە ئەلچى كىرگۈزۈش ئىشنى ئائىلىسىدىكى مەزلۇملارنى ئارىلاشتۇرماي توغرىلاشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپ يۈرگەندە، ئۇنىڭ چوڭ خوتۇنى ئېرىنى رام قىلىۋالغان ئاشۇ شەيتاننىڭ دەل ئۆزى سۇلتانغا تەگكەن يىلى تۇغۇلغان مۇشتۇمدەك بىر قىز ئىكەنلىكىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىغانىدى. شەرىپە كۈندىن-كۈنگە قېرىپ كېتىۋاتاتتى، چۈنكى ئۇمۇ سۇلتانغا ئوخشاش 40 ياشلاردىن ھالقىغانىدى. شەرىپە سۇلتانغا ئۈچ ئوغۇل، بىر قىز تۇغۇپ بەردى. ئىشقىلىپ، سۇلتانمۇ باشقا يۈز-ئابرويۇق كىشىلەرگە ئوخشاش توقال ئالسا بولاتتى.

— بىلگىنىڭنى قىلماسەن، ئاكا، — دېدى ئاخىرىدا ئۇنىڭ ئىنىسى. سۇلتان ئاخىر ئامال تاپتى، بۇ ئېھتىمال ئاشۇ نازۇك ئىشنى ئوڭۇشلۇق پۈتتۈرۈشنىڭ بىردىنبىر ئامالى ئىدى، شۇنداق قىلىپ سۇلتان بىر كۈنى ئەتىگەنلىكى سانىيە ئىسىملىك ھېلىقى 16 ياشلىق قىزنىڭ ئۆيىگە ئۆزى باردى. سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسى ئۇنى قىزغىن كۈتۈۋالدى، سۇلتان ئۇلارنىڭ نەزىرىدە قولى ئوچۇق، مەرد ئادەملەردىن ئىدى. سانىيەنىڭ ئانىسى ھەش-پەش دېگۈچە داستىخان راسلاپ چاي تارتتى، ئۇلار كونا سېلىنچىنىڭ ئۈستىدە تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ، تاغدىن-باغدىن مۇڭداشتى. ئۇزۇپ ماڭدىغان چاغدا، سۇلتان كېلىشكى مەقسىتىنى ئاشكارىلىدى.

— بىر بۇرادىرىم بولىدىغان، ئۇ سەلەرنىڭ سانىيەگە ئۆيلەنسەم دېگەن گەپنى قىلىۋاتىدۇ، — دېدى ئۇ قىزنىڭ ئاتا-ئانىسىغا.

بۇ سانىيەگە كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ تۇنجىسىمۇ ئەمەس ئىدى. سانىيە ھەم چىرايلىق ھەم ئىشچان بولغاچقا، بىر نەچچىسى ئۇلارنىڭ ئىشكىنى ئېچىپ باقتى. لېكىن سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسى ئەلچىلەرنىڭ ھەممىسىنى "قىزىمىز تېخى كىچىك" دەپ يولغا سالدى. سانىيەنىڭ دادىسى بىر ماجرادا خېلى ئېغىز يارىلىنىپ، ئەمگەكتىن قالغانىدى. سانىيە چىرايلىق قىزلاردىن بولغاچقا، ئازراقلا كالا ئىشلەتسە نىكاھ سودىسىدا خېلىلا بىر نېمە ئۈندۈرۈۋالغىلى بولاتتى. شۇڭا

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسى تېخىمۇ پۇلدار ۋە مەرد بىرەرسى چىقىپ قالارمىكىن، دېگەن نىيەتتە كەلگەن ئەلچىلەرنى بىر-بىرلەپ يولغا سېلىۋاتاتتى.

— ئۇ ناھايىتى باي ئادەم، — دېدى سۇلتان سانىيەگە ئۇسساق يۈرگەن ئۇ كىشىنى تونۇشتۇرۇپ، — ئۇمۇ ماڭا ئوخشاش كىتابپۇرۇشلۇق قىلىدۇ، ئۆزى خېلى بىلىملىك كىشى، ئۈچ ئوغلى بار ...، لېكىنرە شۇ ...، ھازىرقى خوتۇنى سەل-پەل قېرىپ قالدى، ... شۇڭا ...

— ئۇنىڭ چىشلىرى قانداق؟ — قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى دەرھال سورىدى، بۇ ئۇلارنىڭ بولغۇسى كۇيئوغلىنىڭ يېشىنى سورىغىنى ئىدى.

— مېنىڭكىگە ئوخشاش، — دېدى سۇلتان.

قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى ئويلىنىپ قالدى: يېشى سەل چوڭدەك قىلىدۇ، لېكىن قىز بالىنى يېشى چوڭراق ئەرگە بەرگەننىڭ نەرى يامان؟ ئىشىكىنى ئاچقان كىشىنىڭ يېشى چوڭ بولسا، قىزنىڭ پۇلغا يارايىدۇ، چۈنكى، خەق دېگەن تويۇلۇقى ئۆزىنىڭ يېشى، قىزنىڭ چىرايى تۇرقى، چىۋەر-چىچەنلىكى ۋە ئائىلە ئەھۋالىغا قاراپ ئالىدۇ-دە!

ئويلىغاندەكلا سۇلتان كېلىشتىكى مەقسىتىنى دېگەندىن كېيىن، سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسى يەنىلا بۇرۇنقى ئەلچىلەرنى يولغا سالغان چاغدىكىدەك گەپ قىلدى:

— قىزىمىز تېخى كىچىك!

ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى: ناۋادا سۇلتاننى ئەلچىلىككە قويغان بۇ باي، ئەمما ناتونۇش كۇيئوغۇلنى قولدىن چىقىرىپ قويسا، سانىيەگە ئۇنىڭدىن ئاشۇرۇپراق تويۇلۇق ئالالايدىغان باشقا بىرى چىقامدۇ-چىقامدۇ، بۇنىڭغا بىر نېمە دېگىلى بولمايتتى، لېكىن، ئالدىراپلا ماقۇل جاۋابىنى بېرىۋەتكەندە ”سەۋزىدىن خەۋەر يوق، گۈرۈچ دەم يەپتۇ“ دېگەندەك ئىش بولاتتى، ئىشقىلىپ نېمىلا بولمىسۇن سۇلتان يەنە كېلىدۇ، چۈنكى، سانىيە تۇمۇچۇقتەك چىرايلىق-تە!

دېگەندەكلا سۇلتان ئەتىسى يەنە كېلىپ، ئالدىنقى كۈندىكى گەپلىرىنى تەكرارلىدى، سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ ئالدىنقى كۈندىكىگە ئوخشاشلا جاۋاب بەردى، لېكىن، سۇلتان بۇ دۆرەم سانىيەنى خېلى ئېنىق كۆرۈۋالدى.

سانىيە رەسىم-قائىدە بويىچە سۇلتاننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ قولغا سۆيىدى، بۇ ئۆزىدىن چوڭلارغا بىلدۈرۈلگەن ھۆرمەت ئىدى، سۇلتانمۇ سانىيەنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا قۇت-ئامەت تىلىدى، لېكىن

سانىيە نېمىشقىدۇ سەل- پەل ھودۇقتى، سۇلتاننىڭ كۆزلىرى ئوتلۇق تىكىلىۋىدى، سانىيەنىڭ ۋۇجۇدى قورۇنغاندەك بولدى.

— سىزگە ناھايىتى باي بىرسىنى تاپتىم، بولامدۇ؟ — دەپ سورىدى سۇلتان ئۇنىڭدىن، سانىيە يەردىن بېشىنى كۆتۈرمىدى، چۈنكى، ئاياللارنىڭ ”سېنى ئالمەن“ دېگەن ئەر كىشىگە غەدىك- پىدىك قىلىش ھوقۇقى بولمايتتى. سۇلتان ئۈچىنچى كۈنى يەنە كەلدى، بۇ دۆرەم ئۇ سانىيەگە كۆيۈپ قالغان ھېلىقى ناتونۇش كىشىنىڭ تويلۇق تىزىملىكىنى ئالغاچ كەلدى، ئۇنىڭغا ساپ ئالتۇندىن قىلىنغان بىر دانە ئۈزۈك، بىر تال مىدالىئون، ھالقا، بىلەزۈك، قىز رازى بولغىدەك كىيىم- كېچەكلەر، 300 كلوگرام گۈرۈچ، 150 كلوگرام ماي، بىر كالا، بىر نەچچە تۇياق قوي، 15 مىليون ئافغانى (تەخمىنەن 300 فونت سېتىرلىك) دەپ يېزىلغاندى، تويلۇق تىزىملىكىنى كۆرۈپ خۇشاللىقتىن ئاغزى ئېچىلىپلا قالغان ئاتا- ئانا، قىزىغا بۇنىچىۋالا كۆپ پۇل خەجلىمەكچى بولۇۋاتقان بۇ ناتونۇش كىشىنى كۆرۈپ بېقىشنى ئېيتتى، سۇلتاننىڭ گېپى بىلەن ئېيتقاندا ئۇ كىشى قىز تەرەپ بىلەن بىر ئۇرۇقتىن ئىدى، زادىلا ئويلاپ يېتەلمەيۋاتقان سانىيەنىڭ ئاتا- ئانىسى ئۆز- ئۆزىدىن سوراپتتى: ”ئۇ زادى كىمدۇ؟ ئۇنى ئىلگىرى كۆرگەن بولغىدۇقمو؟“

— بولسۇ، — دېدى سۇلتان، — ئەتە ئۇنىڭ سۈرىتىنى ئالغاچ كېلەي.

يەنە بىر كۈن ئۆتتى، سۇلتاننىڭ كىچىك ئاپىسى سۇلتاندىن تاپان ھەققى ئالغاندىن كېيىن، قىز تەرەپكە بېرىپ سانىيەگە ئۆيلەنمەكچى بولغان كىشىنىڭ زادى كىم ئىكەنلىكىنى دەپ پېرىشكە ماقۇل بولدى، ئۇ سۇلتاننىڭ سۈرىتىدىن بىرنى ئاپىرىپ سانىيەنىڭ ئاتا- ئانىسىغا كۆرسەتكەندىن كېيىن، بىر سائەتكىچە ئاخىرقى جاۋابنى ئالدىدىغانلىقىنى كېسىپلا ئېيتتى.

— ماقۇل دېسەڭلار ئەلۋەتتە رەھمەت ھەشقاللا ئېيتىمىز، — دېدى سۇلتاننىڭ كىچىك ئاپىسى، — ناۋادا يېپىق قازان يېپىق پىتى قالسۇن، دېسەڭلار يەنە مەيلى، بۇنىڭلىق بىلەن باردى- كەلدىمىز ئۈزۈلۈپ قالمايدۇ؛ لېكىنرە سۇلتان بۇنىڭدىنمۇ كۆپ نەپ ئۇندۇرۇش نىيىتىدە ئىشىنى مكى- مكى بىلەن سوزۇۋېرىشىڭلارنى ھەرگىز خالىمايدۇ.

سانىيەنىڭ ئاتا- ئانىسى بىر سائەتتىن كېيىن ماقۇل جاۋابىنى بەردى، چۈنكى ئۇلارغا سۇلتاننىڭ ئۆزى، ئۇنىڭ باي- باياشات تۇرمۇشى ۋە مەرتىۋىسى ناھايىتى يارىغاندى، سانىيە بالخاندا ئاخىرقى قارارنى كۈتۈۋاتاتتى.

كابلۇنۇڭ كىتابپۇرۇشى

سانىيەگە ئۆيلەنمەكچى بولغان ئادەمنىڭ كىم ئىكەنلىكى ئاخىر ئايدىڭلاشتى، سانىيەنىڭ ئاتىسىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلدى، ئاندىن سانىيەنىڭ تاغىسى بالخانغا چىقىپ، ئۇنىڭغا خەۋەر يەتكۈزدى.

— سېنى ئەمىرىگە ئالماقچى بولغان ئادەم دەل سۇلتان تاغنىڭ ئىكەن، — دېدى ئۇ، — قانداق بولامدۇ؟

سانىيە باشقا گەپ قىلمىدى، پەقەت بېشىدىكى رومىلىنى تېخىمۇ چىڭ تۇرغىنىچە، يەرگە قاراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كۆز چاناقلىرىدىن ئېتىلىپ چىققان ياشلار مەڭزىلىرىنى بويلاپ تۆۋەنگە سرغىيتتى.

— ئاتا-ئانىڭ ماقۇل جاۋابىنى بېرىپ بولىدى، — دېدى سانىيەنىڭ تاغىسى، — ئەمدىكى گەپ پەقەت ئۆزۈڭدىلا قالدى.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ قورقۇپ كەتكەن سانىيەنىڭ نېمىشقىدۇر پۇت-قولى تىترەپ كېتىۋاتاتتى، چۈنكى، سانىيەنىڭ ئۇ ئادەمگە مەيلى يوق ئىدى، لېكىن ئاتا-ئانىسىنىڭ دېگىنىگە ماقۇل دېمەي مۇمكىن ئەمەس ئىدى، بۇنىڭدا سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭمۇ ئويلىغان يېرى بار ئىدى، سانىيە ناۋادا سۇلتاننىڭ ئەمىرىگە ئۆتەلسە، ئۇنىڭ ئىناۋىتى تاغدەك ئۆسەتتى؛ سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ سۇلتان ئەكەلگەن تويۇق بىلەن تۇرمۇشىنى ئانچە-مۇنچە ئوڭشۇۋالاتتى، ھەتتا ئوغلنىمۇ ئۆيلۈۋالايىتى.

سانىيە لام دەپ ئېغىز ئاچمىدى، بۇ ئۇنىڭ ”ئەلھۇكەمىللا“ دەپ رازىلىق بىلدۈرگەنلىكى ئىدى، سانىيەنىڭ ئاتا-ئانىسى سۇلتان بىلەن كېلىشتى، ھەتتا تويىنىڭ ۋاقتىمۇ ناھايىتى تېزلا پۈتۈشتى، شۇنداق قىلىپ سانىيەنىڭ ئۆمۈرلۈك ئىشى ئەنە ئاشۇنداق بېكىتىلدى.

سۇلتان دەرھال ئۆيگە بېرىپ، بۇ خەۋەرنى ئۆيدىكىلەرگە يەتكۈزدى، ئۆيدە شەرىپە، سۇلتاننىڭ ئانىسى ۋە سىڭىللىرى داستىخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ غىزا يەۋاتقاندى، سۇلتاننىڭ كېيىنى چاقچاق دەپ چۈشىنىپ قالغان شەرىپە، ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى، ھەتتا ئېرىنىڭ گېيىگە يارىشا بىر-ئىككى ئېغىز چاقچاق ياندۇرۇپمۇ قويدى، بېسىگۈل ئوغلى سۇلتاننىڭ گېيىدىن كۈلۈپ كەتتى، چۈنكى، ئۇ ئوغلنىڭ ئۆزىنىڭ رازىلىقىنى ئالماي تۇرۇپ، سانىيەگە ئېغىز ئاچقانلىقىغا ھەرگىز ئىشەنمەيتتى، لېكىن سۇلتاننىڭ سىڭىللىرى ئاكىسىنىڭ بۇ گېيىدىن ھاڭ-تاڭ قىلىشتى.

ئىشقىلىپ سۇلتان ئۇلارغا سانىيەنىڭ ئانىسى سۈيۈنچە ئورنىدا بەرگەن بىر دانە باش ياغلىقى بىلەن ئازراق بالقاقنى كۆرسەتمىگىچە ئۇلاردىن ھېچكىم

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

سۇلتاننىڭ بۇ گەپلىرىگە ئىشەنمىدى،
بۇ ئىشنى بەكلا ئىچىگە ئېلىپ كەتكەن شەرىپە توپتوغرا 20 كۈن
يىغلىدى.

— بۇ زادى نېمە قىلغانلىرى سىلنىڭ، — دەيتتى شەرىپە يىغلاپ
تۇرۇپ، — خەقنىڭ ئالدىدا سەت ئەمەسمۇ؟ سىلگە نەرىم يارماي قالدى؟
— بولدى قىل، — دېدى سۇلتان شەرىپەگە، — ئۇزۇڭنى تۇتۇۋال!
سۇلتاننىڭ ئۆيىدە بۇ ئىشقا ھېچكىمنىڭ رازىلىقى يوق ئىدى، لېكىن
سۇلتاننىڭ گېپىسىز قىل تەۋرىمەيدىغان بۇ ئۆيدە، ئۇنىڭغا كىممۇ ”بۇ ئىشنىڭ
بولمىدى“ دېيەلسۇن؟!

سۇلتاننىڭ بۇ ئىشى شەرىپەنىڭ يۈرەك-باغرىنى ئېزىۋەتتى، بولۇپمۇ
ئۇنىڭغا بەك ئەلەم بولغىنى، ئېرنى مەھلىيا قىلىۋالغان سانىيە دېگەن بۇ قىز
ھەتتا يەسلى قارىسىنىمۇ كۆرمىگەن ساۋاتسىز ئىدى؛ ئۆزى بولسا سالاھىيەتلىك
پارس تىلى مۇئەللىمەسى ئىدى.

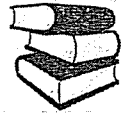
— ئۇ قىزدىن نەرىم كەمدۇ مېنىڭ ... ؟ — دەيتتى شەرىپە ئىچىدە.

سۇلتان خوتۇنى شەرىپەنىڭ يىغىسىنى پەرۋا يىغا ئېلىپ قويمىدى،
قىز تەرەپكە چاي ئىچكۈزۈلدىغان كۈنى، سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن شەرىپەدىن
باشقا ھېچكىم داستىخانغا داخىل بولۇشقا ئۇنىمىدى، چۈنكى، سۇلتان ئۇنىڭغا
ھەم ئىلتىجا ھەم بۇيرۇق ئارىلاش شۇنداق دېگەندى:

— ھەممە ئادەم سانىيەنى ئېلىشىمغا سېنىڭ قوشۇلغانلىقىڭنى بىلىشى
كېرەك ئىدى، ئەتە-ئۆگۈن ھەممىمىز بىر ئۆيدە ياشايمىز ...، شۇڭا سانىيەگە
ئوچۇق چىراي ئېچىشنىڭ كېرەك!

شەرىپە سۇلتاننىڭ ئەمرىگە ئۆتكەندىن تارتىپ ئۇنىڭ سىزغان سىزىقىدىن
چىقماي كەلگەندى، بۇ قېتىمىمۇ شۇنداق قىلدى. سۇلتاننىڭ بۇ ئىشى
ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنى ئۆزى كۆڭۈل بەرگەن ئېرىدىن مەھرۇم قىلىپ،
خورلۇق ئىچىدە قىيىنىسىمۇ، لېكىن شەرىپە يەنىلا ماقۇل دېدى، ھەتتا ئۇ
سۇلتاننىڭ تەلىپى بويىچە توي ئۇزۇكىنى سانىيەنىڭ بارىقىغا ئۆز قولى بىلەن
تاقاپ قويدى.

ئارىدىن 20 كۈن ئۆتكەندىن كېيىن قۇدىلىشىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى،
شەرىپە خەقلەرنىڭ ئالدىدا ئامالنىڭ بارىچە زورىغا كۈلۈپ يۈردى، لېكىن
سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى مەزۇملارنىڭ تەرەپ-تەرەپتىن دەۋاتقان گەپلىرى
شەرىپەنىڭ ئېچىشقان يېرىگە تۈز سېپەتتى:

كابۇللۇقە كىتاببۇرۇش

— بەك ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى!
— سىلگە نېمانچە تاش يۈرەكلىك قىلىدىغاندۇ؟
— ئەمدى تازا جاپاغا قالىدىغان بولىدىلا...!

سۇلتان بىلەن سانىيەنىڭ تويى چاي ئىچكۈزۈلۈپ ئىككى ئايدىن كېيىن، دەل نورۇزنىڭ ھارپا كۈنى ئۆتكۈزۈلدى. بۇ دۆرەم شەرىپە سورۇنغا چىقىشنى رەت قىلدى.

— مەن چىقمايمەن، — دېدى شەرىپە ئېرىگە گەپنى ئۈزۈپلا، ئائىلىدىكى ئايال زاتىنىڭ ھەممىسى بۇ تويغا ئاتاپ يېڭى كىيىمىمۇ تىكتۈرمىدى، توي كۈنى زىبۇ-زىننەتلىرىنىمۇ تاقىمىدى. پەقەت مېھمانلارغا زورىغا كۈلۈمسىرەپلا قويدى. چۈنكى، ئۇلار شەرىپەنىڭ خۇددى تالاق قىلىنغان خوتۇنلاردەك بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىغا بەكمۇ ئېچىنغانىدى. دېمىسىمۇ ئۇلارنىڭ ئويى توغرا ئىدى، چۈنكى، بۇ توي بىلەن تەڭ سۇلتاننىڭ شەرىپە بىلەن بىر ياستۇققا باش قويدىغان چاغلىرى تۈگىدى، دېگەن گەپ. ئاۋۇ قوش كىشىلىك كارىۋاتتا ئەمدى يېڭى كېلىن — سانىيە ياتىدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى تاكى ئۆلۈپ كەتكىچە بىر ئۆيدە ياشايدۇ.

ئىككىنچى باب

شىرەپ ۋە ئىسىم

1999-يىلى نوپۇسنىڭ سوغۇق بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، كابۇلنىڭ تۆت كوچا دوقمۇشىدا لاۋىلداپ ئوت كۆيگىلى تۇردى. بىر توپ بالا ئوتنى چۆرىدەپ قىن-قىنىغا پاتماي ئۇسسۇل ئويناۋاتتى. ئوتنىڭ قىزغۇچ نۇرى بالىلارنىڭ قاسماق بېسىپ كەتكەن يۈزلىرىنى يورۇتۇپ تۇراتتى، ئۇلار ئوتنىڭ يىنىغا قورقماي يېقىن بېرىشتا بىر-بىرى بىلەن بەسلىشىپ ئويناۋاتتى، چوڭلار باشقا ئويۇن تېپىلمىغاندەك ئوت ئويناۋاتقان بالىلارغا يىراقتىن قاراپ قويۇپلا ئىچىدە: "خۇدا ئۇزۇڭ ساقلىغايىسەن" دەيتتى. دە، ئالمان-ئالمان كېتىپ قالاتتى. بۇ ئوتنى كېچىلىك قاراۋۇللارنىڭ ئىسسىنىشى ئۈچۈن ياقمىغانلىقى ئېنىق ئىدى.

پادىشاھ ئامانۇللاھ بىلەن خانىش سۈرەييانىڭ سۈرىتى ئوتتا تولغىنىپ كۆيمەكتە ئىدى، سۈرەتتىكى پادىشاھنىڭ مەيدىسىگە تاقالغان ئوردىلار ۋە خانىشنىڭ سۈتەك ئاپئاق بىلەكلىرى بىلەن تەمكىن چىرايىنى ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى، ئوردىدىكىلەرنىڭ كۆيدۈرۈلۈۋاتقان سۈرەتلىرى ئارىسىدا يەنە مىللىچە كىيىم كىيىپ، زىبۇ-زىننەت بۇيۇملىرىنى تاقىغان ئافغانىستانلىق قىزنىڭ سۈرىتى، ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان مۇجاھىدىنىڭ سۈرىتى ھەتتا قەندىھاردىكى بازاردا تۇرغان بىر دېھقاننىڭ سۈرىتىمۇ بار ئىدى.

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن مۇھتەسسىپلەر سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىنى تىتىش قىلدى، ئۇلار مەيلى ئادەم بولسۇن ياكى ھايۋان بولسۇن، ئىشقىلىپ جانلىقلارنىڭ سۈرىتى بېسىلغانلىكى كىتابنىڭ ھەممىسىنى ئىشكاپتىن بىر-بىرلەپ ئېلىپ لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوتقا تاشلايتتى، بەتلىرى سارغىيىپ كەتكەن كونا كىتابلار، چىرايلىق مەنزىرىلەر چۈشۈرۈلگەن ئاتكرىتىكلار ۋە قاتتىق مۇقاۋىلىق لۇغەتلەر ئوت ئىچىدە ھەش-پەش دېگۈچە كۆيۈپ كۈلگە ئايلىناتتى.

ئوتنى چۆرگىلەپ ئويناۋاتقان بالىلارنىڭ ئارىسىدا مۇھتەسسىپتىن بىر نەچچىسى تۇراتتى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى قامچا، بەزىلىرى كالتەك، بەزىلىرى

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

پىلموت تۇتقانىدى، مۆھتەسپىلەر سۈرەت، كىتاب، ھەيكەل، مۇزىكا، ئۇسسۇل ۋە كىنوغا ئىشپاق باغلىغانلارنى ھەتتا ئەركىن پىكىر قىلىدىغانلارنىمۇ پۈتكۈل جەمئىيەتنىڭ دۈشمىنى، دەپ قارايتتى. لېكىن ئۇلار ئىلمىنى تاياق دەيدىغان ساۋاتسىزلاردىن بولغاچقا، تالىبانلار تەرغىپ قىلغان ئەنئەنىۋى دىنىي ئەقىدىلەر ھەققىدىكى كىتابلار بىلەن ئۆزلىرىنىڭ نەزىرىدىكى بىدئەتچىلىككە ياتىدىغان ئىلىم-پەن كىتابلىرىنى پەرقلەندۈرەلمەيتتى. شۇڭا ئۇلار كۆيدۈرۈشكە تېگىشلىك كىتابلارنى تاللاشتا، ئالدى بىلەن كىتابلاردا سۈرەتنىڭ، بولۇپمۇ جانلىقلارنىڭ سۈرىتىنىڭ بار-يوقلۇقىغا قارايتتى.

يالقۇنچاپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئاخىرى ئۆچتى، بايقى توپ-توپ كىتابلارنىڭ كۈللە قالىغانىدى، كىتابلارنىڭ كۈلىنى سوغۇق شامال تارچۇق رەستلەرنىڭ بۇلۇڭ-بۇلۇڭلىرىغا توزۇتسا، ئېرىقتىكى يۇندا نەمۇ نەلەرگە ئېلىپ قاچاتتى، تالىبانلار سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىنى پىچەتلەپ، قىممەتلىك كىتابلىرى ئۈچۈن يۈرەك-باغرى پىچاق تىققانداك ئېچىشىپ كېتىۋاتقان سۇلتاننىڭ قوللىرىنى چەمبەرچاس باغلاپ، ماشىغا ئېلىپ چىقىشتى، چۈنكى، تالىبانلار سۇلتاننىڭ كىتابخانا ئېچىشىنى "ئىسلامغا قارشى ھەرىكەت" دەپ قارىغاچقا، ئۇنى قولغا ئالغانىدى.

سۇلتان يولدا كېتىۋاتقاچ بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسكە ئالدى، ئۇنىڭ تەلىپىگە قولىدىكى مىلىتتىن باشقىنى ئۇقمايدىغان بۇ كالۋالار ئىشكەپنىڭ ئارقىسىغا قارىمىدى، سۇلتان تالىبانلار قاتتىق چەكلىگەن ئېسىل كىتابلارنى دەل ئاشۇ يەرگە يوشۇرۇپ قويغانىدى، سۇلتان ئۇنداق كىتابلارنى ئادەتتە ئىنتايىن ئىشەنچلىك ئادەملەردىن باشقا ھېچكىمگە كۆرسەتمەيتتى.

تالىبانلارنىڭ نەزىرىدىكى قانۇنسىز كىتاب ۋە سۈرەتلەرنى سېتىۋاتقىغا ئۇزۇن يىللار بولغان سۇلتان، كۈنلەرنىڭ بىرىدە مۇشۇنداق ئاقىۋەتكە قالىدىغانلىقىنى ئاللىبۇرۇنلا تويغانىدى، تالىبانلار ھە دېسلا ئۇنىڭ دۇكىسىغا كېلىپ تەكشۈرۈپ، كىتابتىن بىر نەچچىنى ئېلىپ كېتەتتى، تالىبانلارنىڭ ئەڭ ئالىي ھوقۇقلۇق ئورگىنىمۇ ئۇنىڭغا ئاگاھلاندۇرۇش بەرگەن، ھەتتا ئۇنى مەدەنىيەت مىنىستىرلىكىگە چاقىرتىپ سوراق قىلغانىدى، چۈنكى، ھۆكۈمەت بۇ "قارا نىيەت" كىتابپۇرۇشىنى تالىبانلارنىڭ كەتمىنى چاچىدىغان ئىتائەتمەنلەردىن قىلىپ ئۆزگەرتىپ چىقىش ئارزۇسىدا ئىدى.

سۇلتانخان ئىلگىرى تالىبانلار چىقارغان كىتابلارنىمۇ ساتقاندى، چۈنكى، ئۇ ھەرقانداق ئادەم ھەرقانداق سادا ۋە نىدانى ئاڭلاپ بېقىشقا ھوقۇقلۇق.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

دەپ قارايتتى. سۇلتان تالىبانلارنىڭ ئەمر-پەرمانلىرى ھەققىدىكى كىتابلاردىن باشقا يەنە، تارىخقا ئائىت كىتابلار، پەننى كىتابلار، ئىسلام دىنىغا ئائىت كىتابلار، بولۇپمۇ ھېكايە ۋە شېئىرلار توپلاملىرىنىمۇ ساتاتتى. لېكىن تالىبانلارنىڭ نەزىرىدە مۇلاھىزىنىڭ ئۆزى بىدئەتلىك، گۇمانلىنىشنىڭ ئۆزى جىنايەت ھېسابلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، «قۇرئان كەرىم»دىن باشقا كىتابنى ئوقۇش قىلچە زۇرۇرىتى يوق ئىش، ھەتتا چاتاق تېرىپ قويدىغان خەتەرلىك ئىش ئىدى. 1996-يىلى كۈزدە تالىبانلار ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن، ھۆكۈمەتنىڭ ھەرقايسى تارماقلىرىدىكى كەسپىي خادىملارنىڭ ئورنىنى پۈتۈنلەي موللار ئىگىلىۋالدى. بۇنىڭ بىلەن مەركىزىي بانكىدىن تارتىپ ئالىي مەكتەپلەرگىچە ھەرقانداق ئورۇن دىندىن باشقىنى بىلمەيدىغان موللارنىڭ قولغا ئۆتۈپ كەتتى. ھەتتا تالىبانلار چەت ئەلدىكى نېفىت شىركەتلىرى بىلەن ھەمكارلىشىش ھەققىدە كېڭەشكەن چاغلاردىمۇ سۈھبەتكە مەخسۇس كەسپىي خادىملار ئەمەس، بەلكى نېفىت ئىلمىدىن قىلچە خەۋىرى يوق موللار قاتنىشاتتى.

سۇلتان تالىبانلار تەخكە چىققان چاغدىلا، ئافغانىستان تالىبانلارنىڭ قولغا قالسا، ئاز كۈنگە بارمايلا ئىقتىسادىي جەھەتتە كۈندىن-كۈنگە تەتەرلىشىپ، قاراڭغۇ زۇلمەتكە ئايلىنىپ قالدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەندى، چۈنكى، تالىبانلار ھۆكۈمىتى ھەرقانداق زامانىۋىيلىققا قارشى، ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي تەرەققىياتنى ئىلگىرى سۈرىدىغان يېڭىچە پىكىرلەرگە چىش-تىرىنقىغىچە ئۇچ ئىدى. ھەرقانداق بىر ئىلمىي مۇنازىرە مەيلى غەربتىن كەلسۇن، ياكى ئىسلام دۇنياسىدىن كەلسۇن، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇراتتى؛ ئۇلارنىڭ خىتابلىرىدا تىلغا ئېلىنىدىغانلىرى ساپلا ئۆزلىرى شەكسىز ئېتىقادنىڭ ناماياندىسى دەپ بىلىدىغان قانداق كىيىنسە دۇرۇس بولىدىغانلىقى، ئەلەرنىڭ بەش ۋاخ نامازنى ۋاقتى-قەرەلىدە ئوقۇشى لازىملىقى، ئاياللارنىڭ چوقۇم جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى ئىش-ئوقەتلىرىنى تاشلاپ ئۆيىدە ئولتۇرۇشى كېرەكلىكى ھەققىدىكى ئەمىر-مەرۇپلارلا ئىدى. چۈنكى، ئۇلارغا نىسبەتەن ئىسلام ياكى ئافغانىستاننىڭ تارىخىغا ئائىت بىلىملەر قىلچە ئەھمىيەتسىز نەرسىلەر ئىدى.

سۇلتان ماشىنىدا كېتىۋېتىپ ئىككى بېقىنىغا قارىدى، ئىككى تەرەپتە ساۋاتسىز تالىباندىن ئىككىسى ئولتۇراتتى. سۇلتان بۇ ئەلگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ھەربىي ئەمەلدار ۋە موللارنى ئىچىدە تىللىغىلى تۇردى، دۇرۇس، سۇلتانمۇ مۇسۇلمان، لېكىن ئۇ تالىبانلاردەك رادىكاللاردىن ئەمەس، ئۇ، خۇدا

كابلۇن كىتابپۇرۇش

يولدا نامازنى ھەرگىز قازا قىلمايدۇ، بىر ئاي روزىنى تولۇق تۇتىدۇ، ئىككى خونۇنىنىڭ مېھرى ۋاپاسىغا قىلچە قارا سانمايدۇ، بالىلىرىنى تەقۋادار ۋە ئاللاھقا سادىق مۇسۇلمانلاردىن قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىش ئۈچۈن، ئۇلارنى قاتتىق باشقۇرىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ تالىبانلارنى ھەرگىز نەزەر كۆزىگە ئىلغۇسى كەلمەيتتى، چۈنكى، تالىبانلار ئۇنىڭ نەزىرىدە خەت تونۇمايدىغان كۆزى ئوچۇق قارىغۇلار، ئەڭ نامرات، ئەڭ مۇتەئەسسەپ ۋە قالاتق يەردىن كەلگەن تومپايلىرى ئىدى.

تالىبانلار ھۆكۈمىتىدە "ناچار ئىللەتلەرنى چەكلەپ، ئەخلاقنى پاكلاش مىنىستىرلىكى" دەپ ئاتىلىدىغان بىر ئورگان بار ئىدى. ئۇ قىسقارتىلىپ "ئەخلاق مىنىستىرلىكى" دەپمۇ ئاتىلاتتى، بۇقېتىم سۇلتاننى قولغا ئالغۇزغىنى دەل ئاشۇ "ئەخلاق مىنىستىرلىكى" ئىدى.

— سىلەر كىتابلىرىمنى كۆيدۈرۈۋېتەلەيسىلەر، ماڭا تەن جازاسى بېرىپ قىبىيالىيسىلەر ھەتتا مېنى ئۆلتۈرۈۋېتەلەيسىلەر، — دېدى سۇلتان تۈرمىدىكىلەرگە مەردانلىك بىلەن، — لېكىن ئاغانىستاننىڭ تارىخىنى ھەرگىزمۇ ئۆچۈرۈۋېتەلمەيسىلەر!

كىتاب — سۇلتان ئۈچۈن جېنىدىنمۇ ئەزىز ئىدى، ئۇ ئۆمرىدىكى تۇنجى كىتابنى قولغا ئالغاندىن تارتىپلا، كىتاب بىلەن ھېكايە ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن سېرىشىغا ئايلىنىپ كەتتى، سۇلتان 20-ئەسىرنىڭ 50-يىللىرى كاپۇلىنىڭ شەھەر ئەتراپىغا جايلاشقان دېھقۇدەيداد كەنتىدىكى بىر نامرات ئائىلىدە دۇنياغا كەلدى، ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ ئىلپىنى تايلاق دەيدىغان ساۋاتسىزلاردىن ئىدى، لېكىن ئۇلار سۇلتاننى يېتەرلىك خىراجىتىنى غەملەپ مەكتەپكە ئاپىرىپ بەردى، سۇلتان ئوغۇللارنىڭ چوڭى بولغاچقا، ئاتا-ئانىسى تاپقان-تەرگىنىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭ ئوقۇشى ئۈچۈن خىراج قىلدى، ئەمما ئۇنىڭ ھەدىسى مەكتەپ يۈزى كۆرۈپ باقمىدى، شۇڭا ئۇ ھازىر ھەتتا سائەتنىڭ نەچچە بولغانلىقىنىمۇ ئۇقمايدۇ، نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ ئاجىزەنىڭ تەلىسى باركەن، ئۆيدە ئولتۇرۇپ قالماي، ئەرگە تېگىپ ئوچاق بېشىنىڭ ئىگىسى بولالدى.

سۇلتان بۇ ئائىلىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا پېشانىسى ئوڭ بالا ئىدى، لېكىن سۇلتاننىڭ ئائىلىسى بەكمۇ نامرات ئىدى، سۇلتان مەكتەپكە كىرىدىغان يىلى ئانىسى ئۇنىڭ يۈك-ناقلىرىنى تېگىپ، يولغا چىقايلى، دەپ تۇرۇشقا، سۇلتان ئوقۇشقا بېرىشتىن تويۇقسىزلا يالتىسىپ قالدى، چۈنكى، ئۇ يالاڭچى ئىدى، — يارامسىز بىر نېمەكەنسەن! — دېدى ئانىسى ئۇنىڭ كاختىغا

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

كېلىشتۈرۈپ بىر شايلاق سېلىپ، سۇلتان ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئاياغ ئالغۇدەك پۇل غەملىيەلدى. سۇلتان مەكتەپكە كىرگەندىن كېيىن، ئائىلىسىنىڭ يۈكىنى ئانچە-مۇنچە يەڭگىلەتتى. مەقسەتدە بىر خۇمداندا ئىشلىدى. ئۇ ھەر كۈنى تاڭ سەھەر دەرس باشلانغۇچە ۋە دەرىستىن تارقاپ تاكى قاراڭغۇ چۈشكۈچە باش كۆتۈرمەي ئەمگەك قىلاتتى. كېيىن بىر دۇكاندا بالا ئىشچى بولدى. ئۇ ئىشلەپ تاپقان پۇلنىڭ يېرىمىنى ئانا-ئانىسىغا ئۆتۈرماي تىقىپ قويۇپ، ئۇنىڭغا كىتاب ئالاتتى.

سۇلتان 10 نەچچە ياش مەزگىلدە بىر قۇرۇلۇش مەكتىپىگە قوبۇل قىلىندى. لېكىن ئۇلارنىڭ ئوقۇيدىغان دەرسلىك كىتابى يوق ئىدى. بىر قېتىم ئۇ تاغسى بىلەن بىللە تېپىرغا بېرىپ، ئۇزاقتىن بېرى تاپالمى يۈرگەن كىتابلىرىنىڭ ھەممىسىنى شۇ يەردىكى بىر كىچىك بازارنىڭ كىتابخانىسىدا ئۇچرىتىپ قالدى. ئۇ ئاشۇ كىتابلاردىن بىر نەچچە يۈرۈش سېتىۋېلىپ، ئۇنى ساۋاقداشلىرىغا ئىككى ھەسسە يۇقىرى باھادا سېتىپ بەردى. سۇلتاننىڭ كىتابپۇرۇشلۇق ھاياتى شۇنىڭدىن تارتىپ باشلاندى. چۈنكى ئۇ تىرىكچىلىكنىڭ يولىنى تاپقانىدى.

سۇلتان مەكتىپىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، كابۇلدىكى ئىككى بىنانىڭ قۇرۇلۇشىغا قاتنىشىپ بېقىپلا، ئۇ ئىشتىن ۋاز كەچتى. چۈنكى، ئۇنىڭ پۈتۈن ئەس-يادى كىتابتلا ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ تېپىرغا بېرىپ كىتاب بازارلىرىنى ئايلىدى. پارس دۇنياسىنىڭ قەدىمكى ئاستانىسى — تېپىردىكى كىتاب بازارلىرى، ئافغانىستاندىن كەلگەن بۇ سەھرا بالىسىنى ناھايىتى مەھلىيا قىلدى. رەت-رەت تىزىۋېتىلگەن كىتابلار ئارىسىدا سۇلتان ھەتتا چۈشىدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان ئېسىل كىتابلار نۇرغۇن ئىدى. ئۇ شېئىر، سەنئەت ۋە تارىخقا ئائىت كىتابلاردىن يەشك-يەشكەپ سېتىۋالدى.

ئۇ ئىراندىن قايتىپ كېلىپلا، كابۇلنىڭ شەھەر مەركىزىدە بىر كىتابخانا ئاچتى. كىتابخانىنىڭ ئۆپچۆرىسىدە دورا-دەرمان دۇكىنى ۋە كاۋاپخانىلار بار ئىدى. ئۇ دەل ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 70-يىللىرى بولۇپ، ئافغانىستان جەمئىيىتى زامانىۋىلىق بىلەن ئەنئەنە ئوتتۇرىسىدا داۋالغۇۋاتقان چاغلار ئىدى. ئافغانىستاننىڭ دۆلەت ئاتىسى — زاھىر شاھ تەرەققىيەۋەر ئەمما ھورۇن پادىشاھ ئىدى. ئۇ دىنىي كۈچلەرنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشتىن قورقۇپ، دۆلەتنى زامانىۋىلاشتۇرۇشقا دېگەندەك كۆڭۈل بولمىدى. دەل شۇ مەزگىلدە ئۇ ئوردىنىڭ ئاياللارنىڭ يۈزىنى ياپماستىن ئاممىۋى سورۇنلارغا كىرىشىگە ئىجازەت

كابۇلۇن كىتاببۇرۇش

بەرگەنلىكىگە نازارلىق بىلدۈرگەن بىر نەچچە موللىنى زىندانغا تاشلىغانىدى، ئاخىر نۇرغۇن مەكتەپلەر تەۋرەپ كەتتى، بۇنىڭ بىلەن ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتى دولقۇن كۆتۈردى، لېكىن، ئويلىمىغان يەردىن ھۆكۈمەت ئوقۇغۇچىلار ھەرىكىتىنى دەھشەتلىك باستۇرۇپ، نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارنى قىرىپ تاشلىدى، ئافغانىستاندا گەرچە ئەلمىساقىن تارتىپ ئەركىن سايلام بولۇپ باقمىغان بولسىمۇ، لېكىن رادىكال سول قاناتلار دەمدۇ، ئىپتىدائىي دىنىي ئەقىدىپەرەسلەر دەمدۇ ئىشقىلىپ خىلمۇخىل پىرقە ۋە سىياسىي تەشكىلاتلار تۇشمۇ تۇشتىن مەيدانغا كەلدى، ئۈچ يىللىق قۇرغاقچىلىق ئافغانىستاننى ئىقتىسادىي جەھەتتە ھالسىرىتۈۋەتتى، 1973-يىلىغا كەلگەندە ئاخىر ئېغىر ئاچارچىلىق يۈز بەردى، زاھىر شاھنىڭ نەۋرە ئىنىسى داۋۇدخان، پادىشاھ ئىتالىيىدە داۋالنىۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىپ ھوقۇق تارتىۋالدى ۋە پادىشاھلىق تۈزۈمنى بىكار قىلدى.

داۋۇدخان ھۆكۈمرانلىقىنى زاھىر شاھنىڭكىدىنمۇ ئاشۇرۇۋەتتى، لېكىن سۇلتاننىڭ كىتاب سودىسى كۈندىن-كۈنگە جانلىنىپ كەتتى، ئۇنىڭ كىتابخانسىدىن ئىپتىدائىي دىنىي ئەقىدىپەرەسلىكتىن تارتىپ تاكى ماركسىزمغىچە تۈرلۈك سىياسىي گۇرۇھلارنىڭ مەپكۇرىسى ھەققىدىكى كىتاب-ژۇرناللارنىڭ ھەممىسى تېپىلاتتى، سۇلتان سەھرادىكى ئۆيىدە ئاتا-ئانىسى بىلەن بىرگە تۇراتتى، شۇڭا ئۇ شەھەر مەركىزىدىكى كىتابخانسىغا ۋېلىسىپىت بىلەن تاڭ سەھەردە كېلىپ قاراڭغۇ چۈشكەندە قايناتتى، ئانىسىنىڭ "قاچان ئۆيلىنىسەن؟" دەپ ئاغزى بېسىقماي كوتۇلداشلىرى سۇلتاننىڭ كەيپىنى ئۇچۇراتتى، ئانىسى ھە دېسىلا ئۇنىڭغا نەۋرە سىڭىللىرى ياكى قوشنىلىرىنىڭ قىزلىرىنى تونۇشتۇراتتى، لېكىن سۇلتاننىڭ كۆڭلىگە پۈككەن ئىشلىرى چېچىدىن تولا بولغاچقا، ئۆيلىنىشى ھەتتا خىيالغا كەلتۈرۈشكىمۇ چولىسى يوق ئىدى، ئۇ دائىم خىيالدا تېھران، تاشكەنت ۋە موسكۋالارنى ساياھەت قىلاتتى، يەنە كېلىپ ئۇنىڭ موسكۋادا لىۋدىمىلا ئىسىملىك بىر مەشۇقى بار ئىدى.

1979-يىلى فېۋرال، سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسى ئافغانىستانغا بېسىپ كىرىشتىن بىر نەچچە ئاي بۇرۇن، سۇلتان ئۆمىردە تۇنجى قېتىم خاتالىق ئۆتكۈزدى، ئۇ چاغدا، پۈتكۈل دۆلەتنىڭ ھوقۇقى قەيسەر كوممۇنىست — مۇھەممەد تاراكى (ئافغانىستان ئىنقىلابىي كومىتېتىنىڭ سابىق رەئىسى، خەلق دېموكراتلار پارتىيىسىنىڭ سابىق باش سېكرىتارى، ئۆز ۋاقتىدا سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئوقۇغان تەرجىماندىن) نىڭ قولىدا ئىدى، بىر قېتىملىق تويۇقسىز ھۇجۇمدا

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ئافغانىستاننىڭ سابىق پرېزىدېنتى داۋۇدخاننىڭ جەددى- جەمەتى قىرۋېتىلدى، تۈرمىلەر توتقۇنلار بىلەن توشۇپ كەتتى؛ كۈرمىگىلىغان ئۆكتەچىلەر قامالدى، جازاغا تارتىلدى ۋە قەتلى قىلىندى.

سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھىمانغا ئېرىشكەن ئافغانىستان كوممۇنىستلىرى ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى پۇختىلاش ئۈچۈن، ئىسلام دىنى تەرەپدارلىرىنى ھەدەپ باستۇرغىلى تۈردى. بۇنىڭ بىلەن مۇجاھىدلار ھۆكۈمەتكە قارشى قوراللىق كۆتۈرۈلدى، بۇ خىل توقۇنۇش ئاخىر بېرىپ سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى دەھشەتلىك پارتىزانلىق ئۇرۇشىغا ئايلىنىپ كەتتى.

مۇجاھىدلار بىر خىل كۈچلۈك ئىدىئولوگىيىنىڭ ۋەكىلى بولۇپ، ئۇلارنىڭ نىشانى "كۆپىنچە ھاكىمىيەتكە قارشى تۇرۇپ، پۈتكۈل ئافغانىستاننى ئىسلاملاشتۇرۇش" ئىدى. نۇرغۇن ئەشكىلاتلار قەرەللىك زۇرنالارنى چىقىرىپ جىھادقا مەدەتكار بولدى. بۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت مۇجاھىدلار بىلەن خۇپىيانە ئالاقىسى بار ھەرقانداق ئادەمگە نازارەتنى كۈچەيتتى ۋە مۇجاھىدلار ئىدىئولوگىيىسىگە مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق كىتابنى بېسىپ سېتىشنى قەتئىي چەكلىدى.

لېكىن، سۇلتان ئۇ چاغلاردا مۇجاھىدلارنىڭ كىتابلىرىنىمۇ، كوممۇنىستلارنىڭ كىتابلىرىنىمۇ سېتىۋېرەتتى. ھەتتا ئۇ تەرەپ- تەرەپتىن تىك- تىگىلاپ دەل ئاشۇنداق چەكلەنگەن كىتابلارنى تېپىپ، توپ- توپى بىلەن سېتىۋالاتتى. چۈنكى ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىنلا ئۇنداق كىتابلارنىڭ باھاسى ئۆسۈپ كېتەتتى. مۇھىمى سۇلتان ھەرقانداق ئوقۇرمەننىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرۇشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى، دەپ قارايتتى، شۇنداقمۇ ئۇ ھېلىقىدەك چەكلەنگەن كىتاب- زۇنلارنى پۈكەينىڭ ئاستىدا ساقلايتتى.

بىراق، ئۇزۇن ئۆتمەي بىرەيلەن سۇلتاننى چىقىپ قويدى. ئەسلىدە قولغا چۈشۈپ قالغان بىر ئوقۇرمەن سوراققا، ئۆيىدىن چىققان چەكلەنگەن كىتابنى سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدىن سېتىۋالغانلىقىنى دەپ قويغانىكەن. بۇنىڭ بىلەن ساقچىلار دەرھال كېلىپ سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىنى ئاخشۇرۇۋىدى، دېگەندەكلا چەكلەنگەن كىتابتىن بىرنەچچىسى بايقىلىپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن ساقچىلار كىتابلارنى كۆيدۈرۈپ تاشلاپ، سۇلتاننى تۇتۇپ كەتتى. ساقچىلار سولاقخاندا ئۇنى بولۇشىغا ئۇرۇپ- قىناپ، ئاندىن بىر يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلدى. سۇلتان سىياسىي جىنايەتچى بولغاچقا كامىرغا قەغەز، قەلەم ۋە كىتاب ئەكىرىش قەتئىي مەنئىي قىلىناتتى. شۇڭا ئۇ تۈرمىگە كىرگەندىن

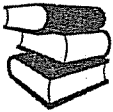

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

كېيىن، دەسلەپكى بىر نەچچە ئايىنى كامىرنىڭ تېمىغا قاراپ ئېلىشىپ قالغان ئادەمدەك جىمجىت ئولتۇرۇپ ئۆتكۈزدى، كېيىن ئۇ بىر تۈرمە ساقچىسىنى ئانىسى ئەكىلىپ بەرگەن نەرسىلەرنى سۆڭۈگۈتۈپ يۈرۈپ ئاخىر قولغا كەلتۈرۈۋالدى. شۇنىڭدىن كېيىن سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكىلىرى ئۇنىڭغا ھەر ھەپتىسى ئاستىرتىن كىتاب ئەكرىپ بېرىدىغان بولدى. شۇنداق قىلىپ كىچىككىنە تاش كامىر ئىچىدە كىتابنىڭ ھەمراھلىقىدا ئۆتكەن ئاشۇ مىنۇتلار ئۇنىڭ ئافغانىستان مەدەنىيىتى ۋە ئەدەبىياتىغا بولغان ھېرىسمەنلىكىنى ھەسسەلەپ ئاشۇردى. بۇنىڭ بىلەن سۇلتان پارس شېئىرىيىتىدە سۇغۇرۇلغان لېرىكا دۇنياسى ۋە ئۆز ۋەتىنىنىڭ دىشۋارچىلىقلارغا تولغان مەدەنىيەت تارىخى ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتتى. ئۇ تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئافغانىستان مەدەنىيىتى ۋە تارىخىغا ئائىت ئىلىم دۇراندلىرىنى تارىتىش ئىستىكى بىلەن، بۇرۇنقى كىتابپۇرۇشلۇقنى يەنە داۋاملاشتۇردى، بۇرۇنقىدەكلا چەكلەنگەن كىتابلارنى ساتتى. لېكىن بۇ دۆرەم ئۇ ئىلگىرىكىگە قارىغاندا خېلىلا ئېھتىياتچان بولۇپ قالغانىدى.

سۇلتان تۈرمىدە يېتىپ چىققان بولغاچقا، ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئۇنى ئىزچىل قاتتىق نازارەت ئاستىغا ئېلىپ كەلدى. بالا كەلسە قوش كەپتۇ، دېگەندەك ئارىدىن بەش يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ يەنە بىر قېتىم تۈرمىگە تاشلاندى. گەپنىڭ راستىنى دېگەندە بۇ قېتىم ئۇ خىلۋەت كامىردا ئارامخۇدا ئولتۇرۇپ، پارس پەلسەپەسىنى تەتقىق قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەندى. لېكىن يامان يېرى، بۇ قېتىم ئۇنى باشقىلار "سۇلتان كاپىتالىستىك ئۇسۇلدا پۇل تېپىۋاتىدۇ" دەپ چېقىپ قويغاچقا، ئۇنىڭغا ئىلگىرىكى گۇناھىدىن باشقا يەنە "ئۇششاق بۇرۇنۇز" دېگەن قالىپ كىلدۈرۈلگەندى.

سۇلتاننىڭ پېشىغا كەلگەن بۇ بالا-قازلارنىڭ ھەممىسى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھىماتىدىكى ئافغانىستان كوممۇنىستىلىرى ئەل سورىغان زامانلاردا يۈز بەردى. ئافغانىستاننىڭ ئۇرۇش يارىلىرى تېخى ساقايماي تۇرۇپلا، كوممۇنىستلارنىڭ ئۇرۇقداشلىق جەمئىيىتىگە خاتىمە بېرىپ، كوممۇنىزمغا ئۆتۈش خۇسۇسىدا قوللانغان تەدبىرلىرى جەمئىيەتتىكى داۋالغۇشنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتتى. مىسالەن، كولخوزلاشتۇرۇش ھەرىكىتى پۇقرالارغا قاتتىق زەربە بولدى، نۇرغۇن دېھقانلار بايلارنىڭ ئىلكىدىن تارتىۋېلىپ بۆلۈپ بېرىلگەن يەرلەرنى تېرىغىلى ئۇنىمىدى. چۈنكى، خەقنىڭ ھەقىقەتقا قارا ساناش ئىسلامدا ئېغىر گۇناھ ھېسابلىناتتى. يېزىلاردىكى ھۆكۈمەتكە نارازىلىق بىلدۈرۈش ھەرىكەتلىرى ئەۋج

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ئېلىپ كەتكەچكە، كوممۇنىستلارنىڭ نۇرغۇن پىلانلىرى ئەمەلگە ئاشماي شۇ يېتى قالدى، ئۇزۇن ئۆتمەي ھۆكۈمەت كوممۇنىزم ھەرىكىتىدىن ۋاز كەچتى. شۇنداق قىلىپ 10 يىللىق ئۇرۇش ئافغانىستان پۇقرالىرىنىڭ جېنىنى ئېلىپ جاڭگالدا قويدى، بۇ جەرياندا 1 مىليون 500 مىڭ ئافغانىستانلىق قازا قىلدى. سۇلتان تۇرمىدىن ئىككىنچى قېتىم قويۇپ بېرىلگەندە يېشى 35 كە بېرىپ قالغانىدى، ئافغانىستان سەھرىلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئەۋج ئېلىپ كەتكەن سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى كۈرەش، كابۇلدىمۇ كارامىتىنى كۆرسەتمەي قالمايدى. ئىشقىلىپ زامان دېشۋارچىلىقلىرى ھەممىلا ئادەمنى داد دېگۈزۈۋاتاتتى. بۇ دۆرەم سۇلتاننىڭ ئانىسى ئۇنى شەرىپە ئىسىملىك بىر قىزغا ئۆيلىنىشكە ئاخىر ماقۇل كەلتۈردى، بۇ ساھىبجامال قىزنىڭ دادىسى گېنېرال ئىدى. كېيىن شەرىپە ئۈچ ئوغۇل، بىر قىز تۇغدى، سۇلتان بىلەن شەرىپەنىڭ بۇ تۆت بالىسى ئاران بىر ياشنىلا پەرق قىلاتتى.

سوۋېت ئىتتىپاقى ئارمىيىسى 1989-يىلى ئافغانىستاندىن ئەسكەر چېكىندۈردى، ئافغانىستان پۇقرالىرىنىڭ تىنچلىققا بولغان زارىقىشلىرى ھەسسەلەپ كۈچەيمەكتە ئىدى، لېكىن ئافغانىستان ھۆكۈمىتى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھىماتىدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىمىغاچقا، مۇجاھىدلارمۇ قورالنى تاپشۇرۇشقا ئۇنىمايۋاتاتتى. شۇنداق قىلىپ مۇجاھىدلار 1992-يىلى كابۇلنى ئىشغال قىلدى، بۇنىڭ بىلەن ئىچكى ئۇرۇش پارتلاپ كەتتى. سۇلتاننىڭ يېڭىدىن سېتىۋالغان سوۋېتچە داچىسى دەل ئۇرۇش بولۇۋاتقان ئالدىنقى سەپكە بەك يېقىن بولغاچقا، بومبا ۋە ئوقلارنىڭ زەربىسىدە ئۇنىڭ قورۇق تاملىرى ئۇرۇلۇپ، دېرىزىلىرى ئۆتمە-تۈشۈك بولۇپ كەتتى، ھەتتا ئارقا ھويلىنىمۇ تانكىلار بېسىپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئوق تېگىپ كېتىشتىن قورقۇپ، بىر ھەپتىگىچە پولىدا دۈم ياتتى. كېيىن توپ-زەمبەرەكلەر بىر ئاز پەسكويغا چۈشكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ماڭ تەسلىكتە پاكىستانغا قېچىپ كېلىۋالدى.

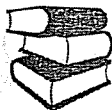
سۇلتان پاكىستاندا پاناھلىنىپ يۈرگەن چاغدا، بۇلاڭچىلار ئۇنىڭ كىتابخانىسىنى ئاللىقاچان قۇرۇقداپ بولۇشقا ئىشلىدى، بۇنداق بالا-قازادىن ھەتتا ئاممىۋى كۈتۈپخانىمۇ ئامان قالمايدى. بۇلاڭچىلار قىممەتلىك كىتابلارنى ئاچقىپ ئېلىشقا سېتىپ خەجلىدى ياكى ئوق-دورغا تېگىشتى. سۇلتان پاكىستاندىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، كىتاب بۇلاڭچىلىرى دۆلەت كۈتۈپخانىسىدىن ئوغرىلاپ چىققان قىممەتلىك كىتابتىن بىر نەچچىنى قولغا

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

چۈشۈرۈۋالدى. بۇ بىر نەچچە ئەسىر بۇرۇنقى قىممەتلىك كىتابلار ئۇنىڭغا راستىنلا بەكمۇ ئەرزان ئۇچراپ قالغانىدى. ئاشۇ كىتابلار ئىچىدە بۇنىڭدىن بەش ئەسىر بۇرۇنقى ئۆزبېكچە قول يازمىمۇ بار ئىدى. سۇلتان بىر نەچچە دوللارغا ئېلىۋالغان بۇ قول يازمىنى، كېيىن ئۆزبېكىستان ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ قولىدىن 25 مىڭ دوللارغا ئېلىپ كەتتى. سۇلتان ھەتتا كىتابنىڭ ئوڭ-تەتۈرىنىمۇ ئوقىمايدىغان بىرەيلەننىڭ قولىدا ئوبۇلقاسىم فېردەۋسنىڭ نادىر ئېپوسى «شاھنامە» نىڭ زاھىرشاھ ئەتۈرلەپ ساقلاپ يۈرگەن ئەسلىي نۇسخىسىنى بايقاپ قالدى. سۇلتان ئاشۇ قىممەتلىك نەۋەررۈكىنىمۇ بىر ئاماللارنى قىلىپ يۈرۈپ، ھېلىقى كىتاب ئوغرىسىنىڭ قولىدىن ناھايىتى ئەرزانلا سېتىۋالدى. مۇجاھىدلارنىڭ بەش يىلچە سوزۇلغان دەھشەتلىك جەڭگە-جېدىلى كابۇل شەھىرىنىڭ يېرىمىنى خارابىلىققا ئايلاندۇرۇۋەتتى. بۇ جەرياندا 50 مىڭ پۇقرا ئىسسىق جېنىدىن ئايرىلدى.

1996-يىلى 27-سېنتەبىر تاڭ سەھەر، قاتتىق ئۇيقۇسىدىن چۆچۈپ ئويغانغان كابۇللۇقلار، بۇ شەھەرنىڭ تۇيۇقسىزلا تىمتاسلىق ئىچىگە غەرق بولغانلىقىنى بايقىدى. ئەسلىدە ئالدىنقى كۈنى ئاخشىمى ئەھمەد شاھ مەسئۇد ۋە ئۇنىڭ قوشۇنى شەھەرنى بىكارلاپ پەنجىشەر جىلغىسىغا تىكۋەتكەندى، پېرىزدېنت مەھكىمىسىنىڭ ئالدىدىكى تۈۋرۈككە ئىككى جەسەت ئېسىقلىق تۇراتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە بىر جەسەت بېشىدىن تارتىپ پۇتىنىڭ ئۈچىگىچە قېقىزىل قانغا مىلىنىپ كەتكەندى. جان يېرى تۇۋىدىن كېسىۋېتىلىپ، بارماقلىرى چانۇپىتىلگەن بۇ جەسەتنىڭ ئۈستۈنۈشى تىتما-تىتما قامچا يارىسى ئىدى، ئوق نەگكەن پېشانىسىدىكى تۆشۈكنى ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى. جەسەتنىڭ يەنە بىرى قارىغاندا ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئېسىپ قويۇلغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ يانچۇقىغا نۇرغۇن ئافغانى قىستۇرۇپ قويۇلغانىدى. بۇ ئۇنىڭ قاتتىق مەسخىرە قىلىنغانلىقىنى كۆرسىتەتتى. بۇ ئىككى جەسەت سابىق پېرىزدېنت مۇھەممەد نەجىبۇللاھ بىلەن ئۇنىڭ ئىنىسىنىڭ جەستى ئىدى. نەجىبۇللاھ ھەممىنىڭ نەپرىتىنى قوزغىغان لەنەتگەردىلەردىن بولۇپ، سوۋېت ئىتتىپاقى ئافغانىستانغا بېسىپ كىرگەن چاغلاردا، ئۇ مەخپىي ساقچىلارنىڭ ئاتامانى ئىدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، شۇ چاغدا ئۇ 80 مىڭ ئادەمنى «جەمئىيەتنىڭ دۈشمىنى» دېگەن بەئىنام بىلەن ئۆلتۈرگۈزۈۋەتكەنكەن. كېيىن ئۇ سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھىمايىسىدە 1986-يىلىدىن 1992-يىلىغىچە ئافغانىستانغا پېرىزدېنت بولدى. مۇجاھىدلارنىڭ سىياسىي ئۆزگىرىشىدىن كېيىن،

مەسئۇد دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرى بولدى. پىرىزدېنتلىقنى ئالدىنقى ئۈچ ئاي سىبېياتۇللاھ مۇجەددىد، ئاندىن بۇرھانىددىن رەببىئى زىمىمسىگە ئالدى، نەجبۇللاھ ئايروپىلان بىلەن چەت ئەلگە تىكىۋەتمەكچى بولۇۋىدى لېكىن ئىشى ئەپلەشمەي قېلىپ، ئاخىر بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ كابۇلدىكى ئورگىنىدىن پاناھلىق تىلىدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ كابۇلدىكى باشقۇرۇش رايونىغا بەنت قىلىۋېتىلدى.

تالىبانلار كابۇلنىڭ شەرقىدىن ئاستا-ئاستا قىستاپ كېلىۋىدى، مۇجاھىدىلار ھۆكۈمىتى چېكىنىش قارارىغا كەلدى، مەسئۇد ھەممىنىڭ ئاغزىغا چىقىپ كەتكەن داڭدار شەخس — نەجبۇللاھقا بىللە چېكىنىپ چىقىپ كېتىش تەكلىپىنى بەردى، لېكىن ناۋادا پايتەختتىن ئايرىلسا بىرەر پىشكەللىككە ئۇچراپ قېلىشتىن قورققان نەجبۇللاھ، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ كابۇلدىكى ئورگىنىدا قاراۋۇللارنى پاناھ قىلىپ جان ساقلاش نىيىتىگە كەلدى، نەجبۇللاھمۇ پۇشۇ مىللىتىدىن بولغاچقا، تالىبانلار بىلەن كېلىشەلەيدىغانلىقىدا گەپ يوق ئىدى، لېكىن ئەتىسى تاڭ سەھەردە قويۇپ قارىسا قاراۋۇللار قۇيرۇقىنى خادا قىلغان، تالىبانلارنىڭ ئاڭىق بايراقلىرى پۈتكۈل كابۇلنى بىر ئالغانىدى.

تەشۋىش ئىچىدە قالغان كابۇل پۇقرالىرى ئارىيانا مەيدانىدىكى ھېلىقى تۇرۇۋاتقان يېنىغا يوپۇرۇلۇپ كەلدى ۋە ئېسىقلىق تۇرغان ئىككى جەسەتنى بىر قۇر كۆرگەندىن كېيىن، ئۇن-تىنىسىز تارقاپ كېتىشتى، شۇنداق، ئۇرۇش ئاياغلاشتى، لېكىن ئۇ يېڭى بىر مەيدان ئۇرۇشىنىڭ باشلانغانلىقىدىن بېشارەت ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ قېتىمقى كىشىلەرنى ھەرقانداق شادلىقتىن مەھرۇم قىلىدىغان ئاجايىپ ئۇرۇش ئىدى.

تالىبانلار ئاللىقانداق ئەمىر-پەرىمان دېگەنلەرنى ئارقا-ئارقىدىن چۈشۈرۈپ، ئافغانىستاننىڭ مەدەنىيەت-سەنئىتىنى ۋەيران قىلغىلى تۇردى، ئاتارمەن-چاپارمەنلەر ھۆكۈمەتنىڭ ئەمرى بىلەن سۇلتانىنىڭ كىتابخانىسىغا ئوت قويۇۋەتتى؛ ئۇلار يەنە كابۇل مۇزېيىغا بېرىپ، ئۇ يەردىكى تەۋەرىۋكەلەرنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىشتى، ئۇلارنىڭ بۇ بۇزغۇنچىلىقلىرىغا دەل تالىبانلار ھۆكۈمىتىنىڭ مەدەنىيەت مىنىستىرى يېتەكچىلىك قىلغانىدى.

تالىبانلار مۇزېيغا بېسىپ كىرگەن چاغدا، ئۇ يەرنىڭ تەڭدىن تولىسى ئاللىقاچان قۇرۇقداپ قويۇلغانىدى، چۈنكى ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە، مۇزېيدىكى ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن ئىستىلاسىنىڭ شاھىدى بولمىش ساپال قاچىلارنىڭ سۇنۇقلىرى دەمدۇ، چىڭگىزخان ۋە ئۇنىڭ موڭغۇل چەۋەندازلىرى

كابۇللۇق كىتابيۇرۇس

ئىشلەتكەن شەمشەرلەر دەمدۇ، پارسلارنىڭ نەپىس سۈرەتلىرى دەمدۇ، تىللالىرى دەمدۇ... ئىشقىلىپ ئېلىپ ماڭغىلى بولسىدىغانلىكى نەرسىلەر ئاساسەن قالمىغاندى، ئاشۇ قىممەتلىك ئاسار- ئەتىقىلەرنىڭ كۆپىنچىسى دۇنيانىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدىن كەلگەن تەۋەررۈكچىلەر بىرنى قويماي يىغىپ كەتتى، شۇڭا مۇزىينى تازىلاش نۆۋىتى تالىبانلارغا كەلگەندە، ئۇ يەردە ئىككى- تۆت تال ھۈنەر- سەنئەت بۇيۇمىدىن ئۆزگە ھېچنېمە قالمىغاندى.

مۇزىيدا ئافغانىستاندا ئۆتكەن پادىشاھ ۋە ئاغىچا خېنىملارنىڭ ھەيۋەتلىك ھەيكەللىرى، مىڭ يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە بۇت ۋە مۇرال*لار ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، تالىبانلار سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىغا ئوت قويغان چاغدىكىدەك ئەسەبىيلىك بىلەن ئالغا قاراپ ئېتىلدى، ئۇلار قولىدىكى پالتا- كەكىلىرى بىلەن قالغان- قاتقان تەۋەررۈكلەرنى بولۇشىغا ئۇرۇپ چاققىلى ئۇرغاندا، مۇزىي قاراۋۇلى ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى، تالىبانلار ھەيكەللەرنى ھەش- پەش دېگۈچە چىقىپ بولدى، ھەيكەللەرنىڭ تەڭلىكىدىن پۇرقىراپ كۆتۈرۈلۈۋاتقان چاڭ- توزان، چىراغ- نۇرى غۇۋا يورۇتۇپ تۇرغان مۇزىي ئىچىنى بىر ئالدى، ئىشقىلىپ، تالىبانلار يېرىم كۈن ئىچىدىلا مىڭ يىللىق تارىخنىڭ ئىزناسىنى پاك- پاكىز ئۆچۈرۈپ تاشلىدى، ئۇلار مەدەنىيەت مىنىستىرىنىڭ تەۋسىيىسى بىلەن پەقەت ئايەت ئويۇلغان بىر پارچە تاش پۈتۈكىلا ساقلاپ قالدى.

كۆرۈنگەنلىكى مەدەنىيەت- سەنئەتنى ۋەيران قىلىدىغان تالىبانلار مۇزىيدىن قايتىپ چىققاندا، مۇزىي قاراۋۇللىرىنىڭ ئۆچۈرىسى پۈتۈنلەي خارابىلىققا ئايلىنىپ بولغاندى، قىزىق ئىش، ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدىمۇ ئىككى تەرەپ مۇشۇ مۇزىينى تالىشىپ بىر- بىرنى قىر- چاپ قىلىشقاندى، تەۋەررۈكلەرنىڭ سۇنۇقلىرى ئىچىدىكى ھەيكەلنىڭ بىر قولى، ئورغاق شەكىللىك چاچ قىسقىچ دېگەنگە ئوخشاش جوڭراقلىرىغا پەرق ئەتكىلى بولاتتى، تالىبانلار كەتكەندىن كىيىن مۇزىي قاراۋۇللىرى چۆل- چۆل قىلىۋېتىلگەن تەۋەررۈكلەرنىڭ خارابىلىق ئىچىدە چېچىلىپ ياتقان سۇنۇقلىرىنى يىغىپ ئېلىپ، يەشككە قاچلاپ، يەشككنىڭ سىرتىغا بەلگە سالدى، ئاندىن يەشككلەرنى مۇزىينىڭ گەمسىگە ئەكىرىۋەتتى.

تالىبانلار تەختىن چۈشۈشكە ئالتە ئاي قالغاندا، ئافغانىستاندىكى ئەڭ

*مۇرال — تام رەسىمى

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

بۈيۈك مەدەنىيەت مىراسى، 2000 يىللىق تارىخقا ئىگە باھىيان بۇتتى پارتلىتىپ كۆمپەيگۈم قىلىۋەتتى.

ھۆكۈمەتنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقى چەكتىن ئېشىپ بېرىۋاتقان ئاشۇ كۈنلەردە، سۇلتاننىڭ پۈتۈن ئەس-يادى ئافغانىستان مەدەنىيىتىنى قوغداپ قېلىشتا ئىدى. ئۇ كىتاب ۋە قەسگە چېتىلىپ تۈرمىگە كىرىپ قالغاندىن كېيىن، تۈرمە ساقچىلىرىغا پارا بېرىپ يۈرۈپ ئاخىر تۈرمىدىن بوشىنىپ چىقتى؛ ھەتتا ئالىبانلار پېچەتلىۋەتكەن كىتابخانسىنىمۇ دەل تۈرمىدىن چىققان كۈنى قايتا ئاچتى، سۇلتان كىتابخانسىغا ئېتىلىپ كىردى. دە، ۋەيران قىلىۋېتىلگەن كىتابخانسىنى كۆرۈپ ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتى، ئۇ بىر ھازادىن كېيىن، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئالىبانلارنىڭ كۆزى چۈشمەي بالا-قازادىن ئامان قالغان كىتابلىرىنى قولغا ئالدى ۋە كىتابتىكى جانلىقلارنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن بەتلەرنى قارا سىياھدا سىزىۋەتتى، بۇ ھەرھالدا كىتابنى كۆيدۈرۈۋەتكەندىن ياخشىراق ئىدى، سۇلتان سۈرەتلەرنى ئالىبانلاردىن ئامان ساقلاپ قېلىشنىڭ يەنە بىر ئامالىنى تاپتى: ئۇ كىتابخاندىكى سۈرەتلەرنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنىڭ ئىسىم كارتۇچكىسىنى ئالا قويمىي چاپلىۋەتتى، بۇنىڭدا سۈرەتلەرنىڭ يۈزى بېزەپ قىلىۋېتىلگەندەك كۆرۈنىمۇ، لېكىن لازىم بولغاندا ئىسىم كارتۇچكىسىنى ئاستا سۈيۈپ ئېلىۋەتكىلى بولاتتى، لېكىن، مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىق كۈندىن-كۈنگە كۈچىيىپ كەتتى، مەدەنىيەت مىنىستىرى سۇلتاننى يەنە بىر قېتىم چاقىرتتى.

— سېنى تۇنمىز، دېيىشىۋاتىدۇ، — دېدى ئۇ سۇلتانغا، — ئەمدى مەنمۇ ئارىغا چۈشەلمىگۈدەكمەن.

بۇ دەل 2001-يىلى يازدىكى ئىش ئىدى، ئۆزى ئۈچۈن ئىككى ئېغىز گەپ قىلىدىغان ئادەمنىڭ قالمىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن سۇلتان، ئافغانىستاندىن كەتمەكچى بولدى، ئۇ ئائىلە بويىچە كاناداغا بېرىپ ئولتۇراقلىشىش ھەققىدە ۋىزىغا ئىلتىماس قىلدى، ئۇ چاغدا سۇلتاننىڭ خوتۇن-بالىلىرى پاكىستاندىكى مۇساپىرلار لاگېرىدا بولۇپ، بۇ خىل خانىۋەيرانچىلىقتىن چاق تويغانىدى، لېكىن سۇلتاننىڭ ئوي-خىيالى كىتابتىلا ئىدى، ئۇنىڭ كابۇلدا ئۈچ كىتابخانسى بولۇپ، بىرىنى كەنجى ئوغلى، يەنە بىرىنى 16 ياشلىق ئوغلى مەنسۇر، يەنە بىرىنى ئۆزى باشقۇراتتى.

سۇلتان كىتابلىرىنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمىلا كىتابخاندىكى ئىشكاپقا تىزىپ قويىتتى، قالغىنىنىڭ ھەممىسىنى كابۇلدىكى ئۆيىنىڭ بالىخانسىغا يوشۇرۇپ قويغانىدى، يوشۇرۇپ قويغان كىتابلىرى 10 مىڭ پارچىگە يېتەتتى، ئۇ 30 يىلدىن بۇيان قىلىۋاتقان ئۆمىتىنىڭ تالىبانلار سەۋەبىدىن ۋەيران بولۇپ كېتىشىنى خالىمايتتى؛ ئافغانىستان روھىنىڭ ئاياق ئاستى قىلىنىشىغا تېخىمۇ چىدىمايتتى، سۇلتاننىڭ كىتابلىرىنى جان تىكىپ قوغدىشىدا ئۆز ئالدىغا

كابلۇن كىتابپۇرۇش

ئويلىغىنى بار ئىدى، ئۇنىڭ خىيالىدا كۈنلەرنىڭ بىرىدە تالىبانلار چوقۇم قۇيرۇقىنى خادا قىلىپ، تەختى ئىشەنچلىك بىر ھۆكۈمەتكە بوشتىدۇ، شۇ چاغدا سۇلتان كىتابلىرىنىڭ ھەممىسىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىۋېتىلگەن كۇتۇپخانىغا ئىگنە قىلدۇ.

سۇلتان ئۆلۈم خەۋىپى ئىچىدە قالغاچقا، ئۇ ئىلتىماس قىلغان ۋىزا ناھايىتى تېزلا تەستىقلاندى، لېكىن ھېچبىر يولغا چىقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. بىر نەچچە قېتىم ئۇنىڭ خوتۇنى يۈك-تاقلىرىنى تېگىپ، يولغا چىقىش تەييارلىقىنى قىلىپ باقتى. لېكىن ھە دېسلا ئۇنى - بۇنى باھانە قىلىپ، ۋاقتى كەينىگە سۈرەتتى، قېرىشقاندىك بەزىدە بىر تەرەپ قىلىشقا تېگىشلىك كىتابلار ۋاقتىدا كەلمەي قالاتتى، بەزىدە ئۇنىڭ كىتابخانىسى پالاكەتكە ئۇچراپ قالاتتى، بەزىدە تۇغقانلىرىدىن بىرەرسى قازا قىلىپ كېتەتتى، ئىشقىلىپ، ئۇلارنىڭ يولغا چىقىشىغا كاشلا بولىدىغان ئىشلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى چىقىپلا تۇراتتى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي "11-سېنتەبىر ۋەقەسى" يۈز بەردى، ئوق-بومبىلار ئافغانىستانغا يامغۇردەك ياغقىلى تۇرغاندا، سۇلتان تېخى قورامغا يەتمىگەن ئىنىسى يۇنۇسنى كىتابخانىسىغا قارىتىپ قويۇپ، ئۆزى پاكىستانغا قېچىپ كەتتى.

تېررورچىلار ئامېرىكىغا ھۇجۇم قىلىپ ئىككى ئايدىن كېيىن، تالىبانلار ھۆكۈمىتىمۇ غۇلاپ چۈشتى. بۇنىڭ بىلەن سۇلتان ئەڭ بۇرۇن ۋەتەنگە قايتقانلار قاتارىدا ئافغانىستانغا يېنىپ كەلدى. سۇلتان ناھايىتى خۇشال ئىدى، چۈنكى، ئۇنىڭ كىتابلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئوچۇق-ئاشكارا تىزىپ قويالايدىغان، ئۈستىگە قەستەن سىزىقلار سىزىۋېتىلگەن ياكى خەت يېزىۋېتىلگەن تارىخ كىتابلىرىنى ئەستىلىك قاتارىدا چەت ئەللىكلەرگە سېتىپ بېرىدىغان، رەسىملەرنىڭ ئۈستىدىكى ئىسىم كارتۇچكىلىرىنى يىرتىۋېتىپ، تالايەتتىن ئامان قالغان تەۋەررۈك رەسىملەرنى ئاشكارا ئېسىپ قويالايدىغان، مەردانە ئامانۇللاھ شاھ بىلەن ئايىق بىلەن كىلىرىگە ئېسىل زىبۇ-زىننەتلەر بەكمۇ ياراشقان خانىش سۈرەبىيانىڭ قىممەتلىك سۈرىتىنى قاراڭغۇ گەمىدىن ئازاد قىلىدىغان كۈنلىرى كەلگەندى.

بىر كۈنى تاڭ سەھەردە ئۇ كىتابخانىسىدا ئىسسىق چايدىن ئوتلىغاچ، زۇلمەت قاراڭغۇسىدىن تەستە قۇتۇلغان كابلۇغا قاراپ خىيالغا كەتتى. شېرىن ئارزۇلار قويندا باغاشلانغان سۇلتان پارس شائىرى ئوبۇلقاسىم فېردەۋسنىڭ مۇنۇ ئەقلىسىنى ئەسكە ئالدى: "غالىپلاردىن بولۇشقا بەل باغلىغانكەنسىن، ئۇنداقتا گېزى كەلگەندە بۇرىگە، گېزى كەلگەندە قويغا ئايلىنىشنى بىلىشىڭ كېرەككۇرا".

"بۇرىگە ئايلىنىدىغان چاغلىرىم كەلگەندەكمۇ قىلىدۇ" دەپ ئويلىدى

سۇلتان.

بۇ كىتابنىڭ باپ

خۇدانىڭ بۇيرۇقىنى قىل سۆزىمىز

تەرەپ-تەرەپتىن ئېتىلغان تاشنىڭ كۆپىنچىسى دەرەخنىڭ كۆتىكىگە باغلانغان ئايالغا تەگدى، لېكىن چىشىنى چىشلەپ تۇرغان ئۇ مەزلۇمەت قىلىپ قويمىدى، ئەتراپتىن تۇيۇقسىزلا كۈلكە ساداسى كۆتۈرۈلدى، تەمبەل بىرەيلەن يوغان قىرلىق تاشتىن بىرنى ئېلىپ، ھېلىقى ئايالنى چەنلەپ تۇرۇپ قەھرى بىلەن ئاتتى، كۈچەپ ئېتىلغان تاش ئۇدۇل بېرىپ ئايالنىڭ قورسىقىغا تەگدى، بۇنىڭ بىلەن شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىنكى بىرىنچى تامچە قان دەل ئاشۇ ئايالنىڭ كىيىملىرى ئارىسىدىن سىرغىپ چىقتى، بۇنى كۆرگەن كىشىلەر قىن-قىنىغا پاتماي قاقاقلاپ كۈلۈشكىلى تۇردى، بايقىغا ئوخشاشلا يەنە بىر پارچە يوغان تاش ئۇچۇپ بېرىپ، ئايالنىڭ مۇرىسىگە تەگدى، تاش تەگكەن يەردىن قان ئېقىپ چىقتى، بۇنى كۆرگەن كىشىلەر قىن-قىنىغا پاتماي تەنتەنە قىلىشقا باشلىدى.

— جامېس، A مېچېنېر «مەپە»

يېشى بىر يەرلەرگە بېرىپ قالغان شەرىپە، پېشاۋۇردا سۇلتاننى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەكتە ئىدى، يېقىندىن بۇيان ئۇنىڭ كۆڭلى ئېغىپلا تۇردى، ئىشقىلىپ سۇلتاننىڭ ئىككى-ئۈچ كۈنگىچە يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى شەرىپەنىڭ كۆڭلى تۇيۇپلا تۇراتتى، لېكىن، سۇلتان كابۇلدىن زادى قاچان يولغا چىقىدىغانلىقىنى ھەرگىز دېمەيتتى، شۇڭا شەرىپە خۇدانىڭ قۇتۇق كۈنى ئەتىگەندىن كەچكىچە ئېرىنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇراتتى.

ئېرىنى ھېلى كېلىپ قالارمىكىن، دەپ يۈرەكلىرى سېلىپ كېتىۋاتقان شەرىپە ھەر ۋاقىتلىق تاماقتا توخۇ گۆشى، سۇلتان ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىدىغان پالەك قورۇمىسى ۋە ئۆزى ئەتكەن مۇچ قىيامى قاتارلىقلار بىلەن داستىخان راسلايتتى، كارىۋاتقا پاكىز كىرلىكىنى يېپىپ، رەتلىك يىغىشتۇراتتى، سۇلتاننىڭ كىيىم-كېچىكىنى دەزماللاپ ئاساتتى، چامىداندىكى ھۆججەتلەرنى يېنىش-

كابلۇۋە كىتابپۇرۇش

يېنىشلاپ رەتلەيتتى. شەرىپە ئەتىگەندىن كەچكىچە پوسۇرلاپ يۈرۈپ پۇل سۈرتەتتى، دېرىزە پەردىلىرىنى يۇيۇپ، قۇرۇتۇپ ئاساتتى، گاھىدا ئۇھ دېگىنىچە تۇرغان يېرىدىلا ئولتۇرۇپ، كۆز يېشى قىلىپ كېتەتتى، ئۇنىڭ سېغىنىدىغىنى سۇلتان ئەمەس، بەلكى ئۆتۈپ كەتكەن ھاياتى، باشقىلار ئۇنى "كىتابخانا خوجاينىنىڭ خانىمى" دەپ ھۆرمەتلەيدىغان ئاشۇ دەققىلەر ئىدى.

شەرىپە گاھىدا ئۇنىڭ ئارامخۇدا تۇرمۇشىنى ۋەيران قىلىپ، بالىلىرىنى ئۇنىڭدىن تارتىپ كەتكەن، ئاخىر باشقىلار ئالدىدا ئۇنى يەرگە قاراتقان سۇلتانغا نەپرىتى تاشاتتى.

سۇلتان بىلەن شەرىپەنىڭ توي قىلغىنىغا 18 يىل بولدى، ھەتتا سۇلتاننىڭ ئىككىنچى خوتۇنىنى ئالغىنىغىمۇ ئىككى يىلدىن ئېشىپ كەتتى، شەرىپە شۇنىڭدىن بۇيان تۇل خوتۇنغىلا ئوخشاپ قالدى، لېكىن ئۇ يەنىلا سۇلتاننىڭ ئەمرىدە بولغاچقا، باشقا تۇل خوتۇنلار بەھرىمەن بولالايدىغان ئەركىنلىكتىن مەھرۇم ئىدى، شۇڭا ئۇ سۇلتاننىڭ بۇيرۇقى بويىچە پاكىستاندا تۇرۇپ، سۇلتاننىڭ نۇرغۇن ئېسىل كىتابلىرى ساقلىنىۋاتقان بۇ ئۆيگە قاراشقا مەجبۇر ئىدى، ياخشى يېرى، سۇلتاننىڭ پاكىستاندىكى ئۆيىدە كومپيۇتېر ۋە تېلېفون بار ئىدى، سۇلتان پاكىستاندىكى ئاشۇ ئۆيىدە تۇرۇپ تەرەپ-تەرەپكە كىتاب ئەۋەتەلەيتتى؛ ئېلىخەتلەرنى قوبۇل قىلاتتى، لېكىن ئافغانىستاندا پوچتا راۋان ئەمەس ئىدى؛ توك مۇقىم بولمىغاچقا كومپيۇتېرنى ئىشلەتكىلى بولمايتتى، سۇلتاننىڭ شەرىپەنى پاكىستاندا تۇرۇشقا بۇيرۇشى دەل ئاشۇ سەۋەبتىن ئىدى.

لېكىن، شەرىپەنىڭ "يالغۇز قالدۇم" دەپ ئېرىدىن ئاجرىشىپ كېتەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ناۋادا شەرىپە نىكاھتىن ئاجرىشىشنى تەلەپ قىلسا، ئۇ چاغدا شەرىپە ھەرقانداق ئائىلىۋى ھوقۇقتىن مەھرۇم قىلاتتى، سۇلتان بالىلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى ئېلىۋالغاندىن باشقا، ئەدناسى شەرىپەنىڭ بالىلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇشىمۇ رەت قىلالايتتى، ئۇ يەنە ئائىلەمنى نومۇسقا قويدى، دېگەن باھانە بىلەن شەرىپەنى ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىراتتى، بۇنىڭ بىلەن ئائىلىۋى مۈلۈكىنىڭ ھەممىسى سۇلتانغا قالاتتى، شەرىپە بولسا ئاكىسىنىڭ ئۆيىگە كۆچۈپ بېرىپ، شۇ يەردە كۈن ئېلىشقا مەجبۇر بولاتتى.

ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 90-يىللىرى ئىچكى ئۇرۇش بولغان ۋە تالىبانلار ھاكىمىيەت ھوقۇقىنى ئىگىلىۋالغان چاغلاردا، سۇلتان ئائىلە بويىچە پېشاورنىڭ ھاياتئاباد رايونىغا كۆچۈپ كەلدى، ئۇ يەردىكىلەرنىڭ تەڭدىن تولىسى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئافغانىستانلىق ئىدى، سۇلتان ئۇزۇن ئۆتمەي ئاغا-ئىنلىرى، ئاچا-سىڭىللىرى ۋە كىچىك خوتۇنى سانىيەنى ئەگەشتۈرۈپ كابۇلغا يېنىپ كەلدى، ئارقىدىن ئۈچ ئوغلىمۇ بىر-بىرلەپ قايتىپ كەلدى، ئۇ چاغدا سۇلتاننىڭ چوڭ ئوغلى مەنسۇر 16 ياشتا، ئوتتۇراچى ئوغلى ئامىر 12 ياشتا، كەنجى ئوغلى ئەكبەر 10 ياشتا ئىدى. شۇنداق قىلىپ، سۇلتاننىڭ پېشاۋۇردىكى ئۆيىدە چوڭ خوتۇنى شەرىپە بىلەن كىچىك قىزى سەبۇنەملا قالدى، شەرىپە بىلەن سەبۇنەمنىڭ كۈنلىرى سۇلتاننى كۈتۈش بىلەن ئۆتەتتى، چۈنكى، ئۇلارمۇ كابۇلغا تېزراق قايتىپ كېتىپ، جان-جىگەرلىرى بىلەن جەم بولۇشقا تەشنا ئىدى، سۇلتان بۇ ئىككى ئاجىزەگە: ”پات ئارىدا بېرىپ سىلەرنى ئەكىلىۋالمايمەن“ دېگەندەك ۋەدىلەرنى جىق بېرەتتى، لېكىن نېمىشقىدۇ لەۋزىدە تۇرالمىۋاتاتتى، پېشاۋۇردىكى ئۇرۇلۇپ كېتەيلا دەپ قالغان بۇ ئەسكى ئۆي، بىر چاغلاردا شەرىپەنى يامغۇردەك يېغۋاتقان ئوقلاردىن ساقلاپ قالغان پاناھ جاي ئىدى، مانا ئەمدى بۇ ئۆي ھەپسىگە ئايلىنىپ، شەرىپەنى ئىسكەنجىگە ئېلىپ تۇرۇپتۇ، چۈنكى، شەرىپە ئۇ ئۆينىڭ بوسۇغىسىدىن ئېرىدىن بىسوراق بىر قەدەممۇ ئاتلىمايتتى.

سۇلتان سانىيەنى ئەمرىگە ئالغان يىلى، شەرىپە ئۇلار بىلەن بىر ئۆيدە تۇرۇپ باقتى، شەرىپەنىڭ نەزىرىدە سانىيە ھەم بولۇمسىز، ھەم ھورۇن مەزلۇم ئىدى، سانىيە ئىش قىلىسمۇ قىلالايدىغان بولغىدى، لېكىن سۇلتان ئۇنى يىلما سۇغا قولىنى تىقتۇرمىدى، سودىلىق قىلىش، ئاش-تاماق ئېتىش، كىر-قات يۇيۇش ھەتتا ئورۇن-كۆرىپە يىغىش دېگەندەك ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى شەرىپە قىلاتتى، توي بولغان دەسلەپكى چاغلاردا سۇلتان ئامراق توقلى سانىيە بىلەن ئەتىگەندىن كەچكىچە ھۇجرىسىدىن چىقماي مۇڭدېشىپ ئولتۇردى، سۇلتان ئۇنداق چاغلاردا لازىم بولسا شەرىپەگە: ”جاي ئەكىرىۋەت“ دەپ ۋارقىرايتتى، گاھىدا ئۇ ئىككىسىنىڭ كۈسۈلدېشىپ كۈلۈشۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان شەرىپەنىڭ يۈرىكى خۇددى پىچاق بىلەن تىلغاندەك ئېچىشىپ كېتەتتى.

شەرىپە ئىززەت-ئىبارىۋى ئۈچۈن دەل ئازابلىرىنى يوشۇرۇپ، ئېرىنىڭ قىلىۋاتقانلىرىغا كۆز قىرىنى سالمىغان قىياپەتتە يۈرەتتى، ئۇ قورسىقىدىكى ھېچكىمگە دادلىمايتتى، سانىيەنى قەستەن تەڭقىسلىقتا قويۇش ئۇ ياقتا نۇرسۇن، ھەتتا ئۇنىڭغا چىش يېرىپ قاتتىقراق گەپمۇ قىلمايتتى.

سۇلتان شېرىن ئايىنى تۈگىتىپ، تىجارىتىگە باشقىدىن كىرىشتى، بۇنىڭ بىلەن ئىككى خوتۇننىڭ خۇددى ئاچا-سىڭىلدەك بىر-بىرىگە ھەمراھ بولۇپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۆيدە ئولتۇرىدىغان كۈنلىرى باشلاندى. سانىيە ئۇيا-ئەڭلىكلەر ۋە كۈنىگە بىر ئالمىشپ تۇرىدىغان يېڭى كىيىملىرى بىلەن قونچاقەتكە ياسىنىپ يۈرەتتى. لېكىن شەرىپە قېرىپ تۈگىشىپ كېتىۋاتقان ئۇي خوتۇنلىرىدەك پەلپەتەش يۈرەتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ بارلىق ئېغىر ئىشلىرى شەرىپەنىڭ زىممىسىدە ئىدى. ئۇ سانىيەگە سۇلتان ئەڭ ئامراق تاماقلارنى ئېتىشىنى ئۆگەتتى؛ كىيىملىرىنى قانداق رەتلىسە سۇلتاننىڭ خۇش بولىدىغانلىقىنى، ھەتتا يۇيۇندىغان سۈنى زادى قانچىلىك ئىسسىتسا سۇلتاننىڭ دېگىنىدەك بولىدىغانلىقىنىمۇ بىر-بىرلەپ دەپ بېرەتتى. ئىشقىلىپ ئۇ خوتۇن كىشىنىڭ ئېرىنى زادى قانداق كۈتۈشى لازىملىقىنى سانىيەگە يېپىدىن-يېڭىسىغىچە ئېزىپ ئىچۈرەتتى.

لېكىنزە، ھەي...! ئىشقىلىپ سۇلتاننىڭ سانىيەگە ئۆيلەنگەنلىكى شەرىپەگە بارا-بارا ئېغىر كەلگىلى تۇردى. دۇرۇس، ئەرلەرنىڭ توقالدىن بىر-ئىككىنى ئېلىشى، ھەيران قالغۇدەك ئىشۇ ئەمەس ئىدى. ئەمما، سانىيە بۇ ئۇنىڭ بوسۇغىسىدىن ئاتلاپ كىرگەندىن تارتىپلا، ھۆرمەتلىشىكە تېگىشلىك چوڭ خوتۇن — شەرىپە نېمىشىقىدۇ. خورلىنىپ قېلىۋاتاتتى. ئەڭ بولمىغاندا شەرىپە ئاشۇنداق تۇيغۇدا ئىدى، چۈنكى، سۇلتان "يېڭى كۈلنىڭ سۈيى تاتلىق" دېگەندەك بۇ تۇمۇچۇققا بۆلەكچىلا ئىچكىپ كېتىۋاتاتتى.

شەرىپەنىڭ نەزىرىدە، ئۇنى دىل ئاغرىقىغا قويغان بۇ ئىشتا سانىيە ئىككىسىنىڭ ھېچقايسىسى ئەيىبلىك ئەمەس ئىدى. شەرىپە ئۆزىنىڭ دادىغا قۇلاق سالغانلارغا مۇنداق بىر ئىشنى دەپ يۈردى: ئەسلىدە شەرىپەنىڭ بالىياتقۇسىدا ئۆسمە پەيدا بولۇپ قېلىپ، ئۇنى ئوپىراتسىيە قىلدۇرغانىكەن. ئۇ كېسەلدىن قۇتۇلغان بولسىمۇ، لېكىن دوختۇر ئۇنى "ناۋادا كۈنىڭ سېرىقنى كۆرۈپ يۈرەي، دېسىڭىز ئېرىڭىز بىلەن بىرگە بولماڭ" دەپ ئاگاھلاندۇرۇپتۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇ سۇلتانغا توقالدىن بىرنى ئېلىش تەكلىپىنى بېرىپتۇ. ھەتتا سانىيەنى ئۆزى تاللاپ تولۇشتۇرۇپتۇ.

— نېمىلا دېگەن بىلەن ئەركىشى ئەمەسمۇ، — دەپ قوياتتى ئۇ. شەرىپەنىڭ نەزىرىدە، "تۆت-بەش بالغا ئانا بولغان خوتۇننى ئېرى تاشلىۋېتىپتۇ" دېگەن ئاتاققا قالغاندىن كۆرە، ئۇنىڭ ھېكايىسىدىكىدەك كېسەل ئازابغا قالغىنى مىڭ ياخشى ئىدى. چۈنكى، شۇنداق بولغاندا كىشىلەر ئۇنى "ئېرى بىلەن ياخشى ئىكەندۇق، دوختۇرنىڭ زورى بىلەن ئامالسىز شۇنداق قېپتۇ" دەپ چۈشەنەتتى.

— مەنچۇ سانىيەگە خۇددى ئۆز سىڭلىمدەكلا ئىچكىپ كەتتىم، —

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

دەيتتى ئۇ يۈرەك يارىسىنى باشقىلارغا چاندۇرۇپ قويمايلىق ئۈچۈن، —
سانىيەنىڭ بالىلارنىڭ دادىسىدىن بولغان قىزى لەتپەنى ئۆز باغرىمنى يېرىپ
چىققان بالىلىرىمدەك ئەزىزلىمەن،

ئەمەلىيەتتە، سۇلتانداك كۆپ خوتۇنلۇق ئەرلەر، خوتۇنلىرىغا تەڭ كۆزدە
قاراپ، بىر كۈنى بىر خوتۇننىڭدە تۇنسى، ئەتسى يەنە بىر خوتۇنى بىلەن
بىللە بولىدۇ، نەچچە ئون يىلنى ئەنە ئاشۇنداق لىلا ئۆتكۈزىدۇ. بۇنىڭ بىلەن
بىر نەچچە خوتۇننىڭ بىر ئاتىدىن بولغان بالىلىرى بىر ئۆيدە خۇددى بىر
قورساقتىن چىققان قېرىنداشلاردەك ئۆم-ئىناق چوڭ بولىدۇ، لېكىن خوتۇنلار
بالىلىرىنىڭ ئاتا مېھرىگە باراۋەر ئېرىشەلمىگەن ياكى ئېرىشەلمىگەنلىكىنى بەكمۇ
زىغىرلايدۇ، شۇڭا دادا بولغان ئادەم ھەممە بالىسىغا تەڭ مېھرىبانلىق قىلىدۇ،
بالىلارمۇ دادىسى قىلغان سوۋغات ۋە ئېلىپ بەرگەن كىيىم-كېچەكلىرىنى ئۆز-
ئارا سېلىشتۇرۇپ باقىدۇ، بىر ئەرنىڭ ئەمرىدىكى خوتۇنلاردىن ئۆز ئارا
يەۋەتكۈدەك ئۆچلىشىپ، ئۆمۈر بويى بىر-بىرىگە گەپ قىلماي ئۆتۈپ
كېتىدىغانلارمۇ يوق ئەمەس، بەزى خوتۇنلار ”خوتۇننىڭ ئۈستىگە خوتۇن
ئېلىش — ئەر كىشىنىڭ خۇدا بەرگەن ھوقۇقى“ دەپ قاراپ، قەدىناسلاردەك
ئىجىل ئۆتىدۇ، چۈنكى، توقالنىڭ تويىنى كۆپىنچە ھاللاردا ئاتا-ئانىسى زورلاپ
قىلىدۇ؛ ئون گۈلنىڭ بىرى ئېچىلمىغان بەرنا قىزلارنىڭ قايسى بىرى دادىسىدەك
ئادەملەرگە توقال بولۇشنى خالايدۇ، دەيسىز؟ لېكىن بەزى قىزلار ياشقا چوڭراق
ئەرلەرگە توقال بولۇشنى ئارزۇمۇ قىلىدۇ، چۈنكى، ئۇنداق قىزلار ”ئېرىمنىڭ
قىرانلىقىنى ئالغان چوڭ خوتۇن، قېرىغاندىن كېيىنكى دەردىنى تارتىشىمۇ
ئەلۋەتتە خالايدۇ“ دەپ قارايدۇ، بەزى چاغلاردا خوتۇنلارنىڭ ھېچقايسىسى
ئېرى بىلەن خۇدانىڭ قۇتۇق كۈنى بىر ياستۇققا باش قويۇۋېرىشنى خالايمۇ
كەتمەيدۇ، شۇڭا ئېرى يەنە بىر خوتۇننىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتكەن
كېچىلىرى ئۆزىنىڭ تېشىمىدىغان ئۇنداق ئاۋازچىلىقتىن قۇتۇلۇپ قالغانلىقىغا
ئىچىدە خۇش بولىدۇ.

شەرىپەنىڭ چىرايلىق قوڭۇر كۆزلىرى — بىر چاغلاردا سۇلتان
”كابۇلدىكى ئەڭ چىرايلىق بىر پارچە سۈرەت“ دەپ تەرىپلەيدىغان ئاشۇ بىر
جۈپ كۆز، مانا بۈگۈن كۆككە تىكىلگىنىچە قېتىپلا قالغانىدى، ئۇ بىر جۈپ
كۆزنىڭ ئويناق نۇرلىرى ئاللىقاچان ئۆچۈپ، جىيەكلىرىگە بىلىنەر-بىلىنمەس
قورۇقلار يامىشىپ بولغانىدى، شەرىپە ئۇپا-ئەڭلىكلەر بىلەن ئانچە-مۇنچە پەرداز
قىلىپ يۈرگەچكە، ئۇنىڭ بويىنىڭ پاكارلىقى ئانچە چىشىمۇ كەتمەيتتى،

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئافغانىستاندا ئاياللارنىڭ ئاپىئاق تېرىسى بىلەن زىلۋا بوي- تۇرقى، ئۇلارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىغا سېمۋول بولالايتتى، ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان شەرىپە بەرنا چاغلىرىدىكى زىبالىقلىرىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن نۇرغۇن ھەرەجەلەرنىمۇ چەكتى، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ سۇلتاندىن بىر نەچچە ياش چوڭ ئىكەنلىكىدەك پاكىتقا سەل قارىغانىدى، بوزىرىپ كېتىۋاتقان چاغىنىغۇ بويىپ خالىغان رەڭگە كىرگۈزۈۋالغىلى بولىدىكەن، لېكىن ئادەمنىڭ كۆڭلىنى يېرىم قىلىدىغان قېرىلىق داغلىرىغا نېمە ئامال دەيسىز؟!

شەرىپە ئېغىر ئوھ تارتقىنىچە ئۆيدە ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا توختىماي ماڭاتتى، ئېرى كېلىپ ئۇچ ئوغلىنى كابۇلغا ئېلىپ كەتكەندىن بۇيان، ئۇ بىكارچىلا بولۇپ قالدى، ئۇ دائىم كىر-قاتلارنى يۇيۇپ بولۇپ، تاماقنى ئېتىپ داستىخانغا ئەگەلگەندىن كېيىن تېلېۋىزورنى ئاچاتتى-دە، ئامېرىكىنىڭ جىن-ئالۋاستىلار چىقىدىغان كىنولىرىدىكى قامەتلىك باش قەھرىمان بىلەن ئەجدىھاننىڭ، يىرتقۇچ بىلەن ئىسكىلىتنىڭ ئېلىشىۋاتقان كۆرۈنۈشلىرىدىن بۇرۇختۇم يۈرىكىگە تەسەللى ئىزدەيتتى، ئۇ ئېنىڭزىچىنى قەتئىي چۈشەنمىسىمۇ، لېكىن كىنونىڭ ئىچىگە كىرىپلا كېتەتتى، بۈگۈنمۇ شۇنداق بولدى، شەرىپە كىنونى كۆرۈپ بولۇپ، نەۋرە سىڭلىسىغا تېلېفون قىلدى، ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ، دېرىزىنىڭ ئالدىغا بېرىپ تالغا قارىدى، ئۇلارنىڭ ئۆيى ئىككىنچى قەۋەتتە بولغاچقا، قورۇق تېمى خىشىن قوپۇرۇلغان ھويلىدىكى ھەممە نەرسىنى ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى، شەرىپە شۇنداق قارىسا، ھويلا ئىچى يۇيۇپ تانغا ئارتىۋېتىلگەن كىرلەر بىلەن توشۇپ كېتىپتۇ.

لېكىن، شەرىپە ھاياتئابداتا ئەتراپقا كۆزىنى ئېچىپ قارىمىسىمۇ، ھەممە نەرسە ئۇنىڭ كۆڭلىگە بەش قولىدەك ئايان، ئۇ ئۆيدە ئولتۇرۇپلا قوشنىلىرىدىن كىمنىڭ پاكىستاننىڭ مودا مۇزىكىسىنى بولۇشىغا چېلىۋاتقانلىقىنى، چوقرىشىپ ئويىناپ يۈرگەنلەر قايسى قوشنىلىرىنىڭ بالىلىرى ئىكەنلىكىنى، بىر نېمە دەپ ۋارقىراۋاتقان ئايالنىڭ قايسى قوشنىسى ئىكەنلىكىنى، قايسى ئايالنىڭ گىلەم قېقىۋاتقانلىقىنى، كىمنىڭ ئايىپتا ئولتۇرۇپ قاچا-قوچا يۇيۇۋاتقانلىقىنى، كىمنىڭ تاماق ئېتىۋاتقانلىقىنى، قايسى قوشنىسىنىڭ سامساق ئېزىۋاتقانلىقىنى كۆزىنى يۇمۇپ تۇرۇپ دەپ بېرەلەيتتى.

قىسقىسى، قوشنىلار بىر-بىرىنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى ئاشۇنداق ئاۋاز ۋە پۇراقلاردىن بىمالال ھېس قىلالايتتى.

شەرىپەنى قوشقاندا تۆت ئائىلە، ئۆرۈلۈپ كېتەيلا دەپ قالغان بۇ كونا

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

بىنادا ئولتۇراتتى، بىنانىڭ ئالدى، تېگىگە سېمونت ياتقۇزۇلغان كىچىكرەك ھويلا ئىدى. ئېرىنىڭ يولىغا قاراپ ھارغان شەرىپە، قوشنىلىرىنىڭ ئۆيىگە پاراڭ سېلىشقىلى كىرەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئاشۇ بىنادىكى ئاياللار ۋە ئۆپچۆرىدىكى ھويللاردا ئولتۇرىدىغان مەزلۇملار بىر يەرگە يىغىلىپ، جاھاننىڭ پارىڭغا چۈشۈپ كېتەتتى، ھەر پەيشەنبە چۈشتىن كېيىن شەرىپە ئاشۇ ئاياللار بىلەن بىرگە تىلەك نامىزىغا باراتتى.

رومېلىنى چىڭ ئوراپ چىگۋالغان بۇ ئاياللار جاينامازلىرىنى رۇسلاپ سالغاندىن كېيىن، تۆت رەكەت تىلەك نامىزى ئوقۇيتتى:

— بىسىمىلاھىررەھمانىررەھىم، ئەلپەمدۇللىلاھى رەببىل ئالىمىن

ئەررەھمانىررەھىم ...

— جىمى ھەمدۇسائا ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھقىلا خاستۇر، ئاللاھ ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبانىدۇر، قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر، رەببىمىز بىز ساڭلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىلا مەدەت تىلەيمىز، بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن، غەزىپىڭىگە يولۇققانلار ۋە ئازغۇنلارنىڭ يولىغا ئەمەس، ھىممىتىڭىگە ئائىللارنىڭ يولىغا باشلىغىن!

— ئامىن، ئامىن، ئامىن ...!

ناماز ۋە دۇئا تۈگىگەندىن كېيىن بايقى سۈرلۈك جىمجىتلىقنىڭ ئورنىنى ئاياللارنىڭ پاراڭلىرى ئالاتتى. ئۇلار تەخسە-پىيالىلەر قاتار تىزىۋېتىلگەن داستىخاننىڭ چۆرىسىدىكى سېلىنچىغا كېلىپ ئولتۇراتتى. ئاڭغىچە داستىخانغا چاي، ئارىسىغا بالقاق ئېلىنغان قاتلىما، قەنت-گېزەكلەر تىزىلاتتى. ئاندىن ئاياللار پاراڭدىن توختاپ ئىككى قولىنى دۇئاغا كۆتۈرەتتى:

— لا ئىلاھە ئىللاھىلاھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىلا ...

ئاياللار ئايەتنى ئىچىدە ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، جۈپلەنگەن بىر جۈپ قولىنى بۇرنىنىڭ ئۈچىدىن يۇقىرىسىغا قارىتىپ تاكى پىشانىسىغىچە سۇۋاپ، ئاندىن يەنە ئىككى چېكىسىدىن تۆۋەنگە قارىتىپ تاكى ئېڭىكىگىچە سىپاپ دۇئانى تاماملايتتى. ئادەتتە ئانىلار قىزلىرىغا دۇئانى ئاشۇنداق قىلسا، ھەتتە ئالا بەندىنىڭ ئىلتىجالىرىنى ئاڭلىيالايدۇ، دەپ ئۆگەتتى.

شەرىپە ھەر پەيشەنبە ئوقۇيدىغان تىلەك نامىزىدا: ”ئى رەببىم، سۇلتانىڭ كۆڭلىگە ئىسناپ بېرىپ، سەبۇنەم ئانا-بالا ئىككىمىزنى كابۇلنى تېزراق كۆرۈشكە نىسپ ئەتكەيسەن“ دەپ يىغلايتتى. ئۇنىڭ كابۇلىدىكى بالىلىرىنى سېغىنىپ يۈرەكلىرى ئېزىلىپ كېتىۋاتاتتى.

كابۇلۇڭ كىتابپۇرۇتى

ھەممەيلەن تىلەك نامىزىنى ئوقۇپ، دۇئا-تىلاۋەتلىرىنى تولۇق ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن، پەيشەنبىلىك نەزىر باشلىناتتى، كۆپچىلىك بالقاققا ئېغىز تېگىپ پىيالىدىكى چايدىن ئوتلىغاچ، كۆزگەن-ئاڭلىغانلىرىنى دېيىشەتتى. بۈگۈن شەرىپە ئېرىنىڭ كابۇلغا بېرىۋېلىپ كەلمەيۋاتقانلىقىنى ئاياللارغا غودۇراپ تۇرۇپ دەپ بەرگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ گەپلىرى ھېچكىمنىڭ دىققىتىنى تارتالمىدى. چۈنكى، سۇلتانىنىڭ سانئىيەنى توقاللىققا ئالغاندىن كېيىن شەرىپەگە قارىماس بولۇپ قالغانلىقى ھاياتئاباد رايونى 103-نومۇرلۇق قورۇدىكى كونا گەپكە ئايلىنىپ قالغانىدى، مانا ھازىر ھەممىسىنىڭ ئاغزىدا سەينىگاھ ئىسىملىك 16 ياشلىق قىزنىڭ گېپى ئىدى. خوتۇنلارنىڭ گېپىگە قارىغاندا ئۇ قىز بىر نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا كەچۈرگۈسىز گۇناھ قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنى ئۇرۇپ ياتقۇزۇپ، قاراڭغۇ ئۆيگە سولاپ قويۇپتۇ. شۇ تاپتا ئۇ بىچارە قىز كارۋاتتا ھوشىنى ئوقماي ياتقۇدەك، يۈز-كۆزى ھەتتا پۈتۈن بەدىنى قارىغۇسىز ئىششىقمىش.

ئىشنىڭ نېرى-بېرىسىنى ئوقمايدىغان ئاياللار سەينىگاھ ھەققىدىكى بۇ ھېكايىنى پۈتۈن ئىشنىياقى بىلەن ئاڭلاۋاتاتتى.

ئەسلىدە سەينىگاھنىڭ بۇ گۇناھلىق ئىشى بۇنىڭدىن ئالتە ئاي بۇرۇنلا باشلانغانىدى، بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، شەرىپەنىڭ قىزى سەبۇنەم سەينىگاھقا بىر پارچە باغاقچىنى ئەكىلىپ بەردى.

— بۇ باغاقچىنى كىمنىڭ بەرگەنلىكىنى سورىماڭ، — دېدى سەبۇنەم ئۇنىڭغا، — ئۇنىڭ بىر ئوغۇل بالا ئىكەنلىكى ئېنىق، — سەبۇنەمنىڭ ئۇنى ھاياجاندىن تىرەپ چىقاتتى، چۈنكى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئاجايىپ مۇقەددەس بىر ۋەزىپىنى ئورۇندىغانلىقىدىن خۇش بولۇپ كېتىۋاتاتتى.

— ئۇ بالا ئۆزىنى كۆرسەتمىدى، — دېدى سەبۇنەم، — لېكىن ئۇنىڭ كىملىكىنى بىلىپ بولدۇم.

شۇنىڭدىن كېيىن سەبۇنەم سەينىگاھنى پات-پاتلا ئىزدەپ كېلىدىغان بولۇپ قالدى. ھەر قېتىم كەلگەندە ھېلىقى بالىنىڭ خەنجەر سانچىلىغان يۈرەكنىڭ رەسمى چۈشۈرۈلۈپ، ئۇنىڭ يېنىغا مايماق-سايماق قىلىپ: ”چىرايلىق قىز، سىزگە كۆڭلۈم چۈشۈپ قاپتۇ“ دېگەن خەتلەر يېزىلغان باغاقچىسىنى ئالغاچ كېلەتتى. شۇنىڭدىن باشلاپ سەينىگاھ كوچىدا بىرەر ئوغۇل بالا ئۇچراپ قالسا ”ماڭا خەت يازغان بالا شۇمىدۇ؟“ دەپ ئۇنىڭغا يەرنىڭ تېگىدىن قارايدىغان، تالا-تۈزگە چىقىدىغان چاغدا ئالاھىدە كىيىنىپ،

كابۇلۇن كىتابىيۇزۇس

چاچلىرىنى پارقىرىتىپ ياسايدىغان بولۇپ قالدى. ھەر قېتىم تاغىسى ئۇنىڭغا: "پېشىڭغا يوغان رومالنى ئارت" دەپ ۋارقىرىغىنىدا، ئۇ تاغىسىنى ئىچىدە تىللاپ - قارغاپ كېتەتتى.

بىر كۈنى ھېلىقى ئوغۇل بالدىن: "مەن ئۇيۇڭلارنىڭ ئەتراپىدىكى يول چىرىغىنىڭ تۈۋىدە سىزنى ساقلاۋاتمەن، ئۇچامدا قىزىل پوپايىكا بار" دەپ يېزىلغان باغاقچە كەلدى. بۇنى كۆرگەن سەينىگاھنىڭ ۋۇجۇدى ياپراققەك تىرەشكە باشلىدى. ئۇ ئۇچىسىغا ئاچ ھاۋارەڭ مامۇق چاپان كىيىپ، ئۆزى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان زىبۇ-زىننەتلىرىنى تاقىدى؛ بىلىكىگە ئالتۇن بىلەيزۈكىنى سېلىپ، بويىغا يوغان ئالتۇن زەنجىرنى ئاستى، ئاندىن ئالدىراپ-تېنەپ تالاغا قاراپ ماڭدى. ئۇ يەرگە يالغۇز بېرىشىنى بىئەپ بىلگەن سەينىگاھ بىر دوستىنى باشلىۋالدى. راست دېگەندەكلا قىزىل پوپايىكا كىيگەن بىر بالا ھېلىقى يەردە باشقا بىر ياققا قاراپ، قىمىر قىلماي تۇراتتى. لېكىن، سەينىگاھ ئۇ تەرەپكە قاراپ مېڭىۋېرىشكە پىئىئالدى.

ئېمىلا بولمىسۇن، سەينىگاھ ئۆزىگە خەت يازغان ھېلىقى بالىنى ئاخىر تاپقاندى، ئۇ بىر پارچە باغاقچىنى سەبۇنەمگە بەردى، باغاقچىغا: "ئەتە كەلگەندە مەن تەرەپكە بۇرۇلۇپ قارىسىڭىز" دەپ يېزىلغانىدى. دەسلەپتە ئارىلىقتا خەت توشۇيدىغان بۇ ئىش سەبۇنەمگە سەل-پەل ھار كەلگەندى، لېكىن ئەمدى دوستى ئۈچۈن ئۇنداق ئىشنى جان دەپ قىلىدىغان بولدى. لېكىن ھېلىقى بالا ئەتسىمۇ باشقا ياققا قاراپ تۇرۇۋالدى. ئۈچىنچى كۈنگە بارغاندا ئۇ سەينىگاھ تەرەپكە ئاستا بۇرۇلدى. بۇنى كۆرگەن سەينىگاھنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن دۇيۇلدەپ سوقۇپ كەتتى. لېكىن، ئۇنىڭ ھېلىقى بالا تەرەپكە قاراپ بېسىۋاتقان قەدەملىرى توختىمىدى. چۈنكى، ھېلىقى بالىنىڭ باغاقچىسىنى تاپشۇرۇپ ئالغان كۈندىن باشلاپلا سەينىگاھنى قىيىنغىلى تۇرغان چىگىش خىياللار مانا ئەمدى ئاجايىپ كۈچلۈك سۆيگۈ يالقۇنىغا ئايلىنغانىدى. ھېلىقى بالا بەك كېلىشكەن يىگىتلەردىن بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇ سەينىگاھنىڭ يۈرەك تارىنى تىرەتكەن خەتلىك ئىگىسى ئىدى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ ئىككىسى بىر نەچچە ئايغىچە ئاشۇنداق خۇپىياپە خەت يېزىشىپ، بىر-بىرىگە ئىچ پەش تارتىشىپ يۈردى.

گەپنىڭ راستىنى دېگەندە سەينىگاھ تېخىمۇ ئېغىر گۇناھقا پېتىپ كېتىۋاتاتتى. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ئۇ بىر ئوغۇل بالىنىڭ كۆيۈم-پىشىم دېگەن خېتىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭغا رازىمەنلىك بىلەن جاۋاب يازدى. مانا ئەمدى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئاشۇ بالا بىلەن مۇھەببەت دېگىزىغا غەرق بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. لېكىن سەينىگاھنىڭ ئاتا-ئانىسى ئۇ بالىنى تېخى كۈيۈغۇلۇققا تاللىغىنى يوق، سەينىگاھ ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۇ بالىنى لايىق كۆرمەيدىغانلىقىنى بىلىدۇ. چۈنكى، ئۇ بالا ھەم مەكتەپ يۈزى كۆرمىگەن، ھەم ئەڭ تۆۋەن تەبىقىدىن كېلىپ چىققان كۆك نامرات، ھاياتىدا ئاتا-ئانىسىنىڭ دېگىنى ھېساب، سەبۇنەنىڭ ئاچىسىمۇ ئاتا-ئانىسى بىلەن نەق بەش يىل قىيىدىشىپ يۈرۈپ، ئۆزى خالىغان يىگىت بىلەن مىڭ تەسلىكتە توي قىلدى، ئەسلىدە ئۇنىڭ بىر يىگىتكە كۆڭلى چۈشۈپ قالغانىدى، ئەمما ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى قىزىغا باشقا بىر يىگىتنى تاللىدى، سەبۇنەنىڭ ئاچىسى بولسا: ”ئۆلسەممۇ ئۆزۈم تاللىغان يىگىتتىن باشقا بىرى بىلەن توي قىلمايمەن“ دەپ تۇرۇۋالدى، بۇ بىر جۈپ ئاشىق-مەشۇق ئاتا-ئانىسى بىلەن ئېتىشار-ئېتىشار ئۇلارنى قايىل قىلالماي، ئاخر ئۆلۈۋالماقچى بولۇپ زەھەر ئىچۈۋالدى، چوڭلار ئۇلارنى ئالمان-تالمان دوختۇرخانىغا ئاپاردى، دوختۇرلار ئۇ ئىككىسىنىڭ ئاشقازىنى يۇيۇپ تازىلاپ، ئاران دېگەندە ئۇلارنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدى، سەبۇنەنىڭ ئاتا-ئانىسى بۇ بىر جۈپ ياشنىڭ گۈر ئاغزىدىن قايتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ تەلپىگە ئىلاجسىز ماقۇل بولدى.

بىر كۈنى سەينىگاھ بىلەن نادىم ئىسىملىك ھېلىقى بالغا تېپىلغۇسىز پۇرسەت چىقىپ قالدى. سەينىگاھنىڭ ئاتا-ئانىسى ئىسلامئابداتكى بىر تۇغىنىنىڭكىگە ئازىنلاپ كەتتى، سەينىگاھنىڭ تاغىسىمۇ بىر كۈن ئۆيگە قايتىپ كەلمەيدىغان بولۇپ چىقىپ كەتتى، ئۆيدە پەقەت سەينىگاھنىڭ ھاممىسىلا قالغانىدى، سەينىگاھ ھاممىسىغا بىر دوستىنىڭكىگە بارىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— كىمگە دەپ قويدىڭىز قىزىم؟ — دەپ سورىدى ئۇنىڭ ھاممىسى، ئۇ ئائىلىدە سەينىگاھنىڭ دادىسى يوق چاغلاردا، ھەرقانداق ئىش سەينىگاھنىڭ تاغىسىنىڭ دېگىنى بويىچە بولاتتى، شۇ چاغلاردا سەينىگاھنىڭ دادىسى بېلگىيىدىكى مۇساپىرلار لاكىرىدا تۇرۇپ، شۇ يەرگە ئولتۇراقلىشىپ قېلىشنى ئىلتىماس قىلىۋاتاتتى، ناۋادا ئۇنىڭ ئىلتىماسى تەستىقلىنىپ قالسا، شۇ يەردە بىرەر ئىش-ئوقەت قىلىپ ئۆيىگە پۇل ئەۋەتەلەيتتى ھەتتا ئائىلىسىنى شۇ يەرگە ئاچىقىپ كېتەلەيتتى.

— ئايام ئىشىڭىزنى قىپ بولۇپ بارسىڭىز بېرىڭ، دېگەندى، — دېدى سەينىگاھ ھاممىسىغا يالغان سۆزلەپ،

ئۇ ئىشكىتىن چىقىپ ئۇدۇللا نادىمنى ئىزدەپ باردى، ئۇلار دېپىشىپ

كابلۇق كىتابپۇرۇش

قويغان كوچىنىڭ بۇلۇڭىدا تاسادىپىي ئۇچرىشىپ قالغان بولۇپ كۆرۈشتى،

— بۇ يەردە پاراڭلاشمايلى، — دېدى سەينىگاھ ھودۇقۇپ تۇرۇپ،

ئاڭغىچە نادىم تاكىسدىن بىرنى توسۇپ، سەينىگاھنى ئۇنىڭغا ئىتىرىپ

دېگۈدەكلا چىقاردى، سەينىگاھ شۇ كەمگىچە بىرەر ناتونۇش ئوغۇل بالا بىلەن

بىللە تاكىسغا چىقىپ باقمىغان بولغاچقا، قورقۇپ يۈرىكى ئاغزىغا تىقىلىپلا

قالدى، ئۇلار پىشاۋۇردىكى بىر باغچىنىڭ يېنىغا بېرىپ تاكىسدىن چۈشتى، بۇ

ئەر-ئاياللار ئېختىيارى سەيلە قىلىدىغان باغچا ئىدى،

ئۇلار باغچىدىكى ئۇزۇن ئۇرۇندۇقتا ئولتۇرۇپ، بىردەم مۇڭداشتى، نادىم

ئۆزىنىڭ بىرەر ماگزىن ياكى گىلەم دۈكىنىدا ياللىنىپ ئىشلەپ پۇل تاپماقچى

بولۇۋاتقانلىقىنى سەينىگاھقا دەپ بەردى، سەينىگاھ ئۆزىنىڭ جەمەتتىكى يۈزىنى

تۈكۈۋاتقان تۇنجى نومۇسىز مەزلۇم ئىكەنلىكىنى بىلەتتى، سەينىگاھ ئۆيدىن

چىقىپ كېتىپ، يېرىم سائەتكىمۇ قالماي قايتىپ كىردى، لېكىن ئۇنىڭ تونى

پىچىلىپ بولغانىدى، ئەسلىدە سەبۇنەم سەينىگاھنىڭ نادىم بىلەن بىر تاكىسغا

چىقىپ ماڭغانلىقىنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنى سەينىگاھنىڭ ھاممىسىغا دەپ

قويغانىدى.

سەينىگاھ ئىشكىن كىرىشى بىلەنلا، ھاممىسى ئۇنى كېلىشتۈرۈپ بىر

كاچات سالىدى، ئاندىن ئۆيگە سولاپ قويۇپ، سەينىگاھنىڭ ئىسلامئابداتىكى

ئانىسىغا تېلېفون قىلدى، سەينىگاھنىڭ تاغىسى قايتىپ كەلگەندىن كېيىن،

ھەممەيلەن سەينىگاھنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ، ئۇنىڭ نەگە بېرىپ، نېمە ئىش

قىلغانلىقىنى سورىغىلى تۇردى، تاكىسى، باغچا، ئۇزۇن ئۇرۇندۇق دېگەن

گەپلەرنى ئاڭلىغان تاغىسىنىڭ ئەزاھى قىرىق گەز ئۇچتى، ئۇ بىر باغلام تۈك

سىمنى تېپىپ كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن سەينىگاھنىڭ دۈمبىسىگە جېنىنىڭ بارىچە

ساۋىغىلى تۇردى، ھاممىسى ئۇنى چىڭ بېسىپ تۇتۇپ بەردى، تاغىسى

سەينىگاھنىڭ دۈمبىسىگە ئېشەكنى ئۇرغاندەك ساۋىغاننى ئاز دەپ، ئۇنىڭ يۈز-

كۆزىگە تاكى قېقىزىل قانغا بويىلىپ كەتكىچە تۇردى،

— نېمە قىلدىڭ؟ ئېيتە دەيمەن، زادى نېمە ئىش قىلدىڭ؟ ۋۇي رەسۋا!

— دەپ تىللايتتى تاغىسى ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي، — جەمەتمىزنىڭ يۈزىنى

تۈكۈپ، نامىمىزنى بۇلغىدىڭ، ئازگالچى جالاپ!

تاغىسىنىڭ بۇ گەپلىرىنى قوشنىلارمۇ دېرىزىدىن ئاڭلاپ قالغاچقا،

سەينىگاھنىڭ سەتچىلىكىنى ئۇزۇنغا بارماي ھەممە ئادەم بىلىپ كەتتى،

ئۆيدىكىلەر ئۇنى ھوجرىسىغا سولاپ قويدى، سەينىگاھ خۇداغا قان يىغلاپ

كاپۇلۇن كىتابپۇرۇش

تۇرۇپ، ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىغا مەغپىرەت، ئىشلىرىغا ئاسانلىق تىلەيتتى. — ئى كەرەملىك ئاللاھ، — دەپ نالە قىلاتتى ئۇ، — نادىمغا ئاتا. ئانامنىڭ ئالدىغا ئەلچى كىرگۈزگۈدەك شىجائەت، ئاتا. ئانامغا مەندەك بىچارىنىڭ نالىرىغا قۇلاق سالغۇدەك، نادىمنىڭ توي تەلپىنى قوبۇل كۆرگۈدەك رەھىم. شەپقەت ئاتا قىلغايىسەن! نادىم بىچارىنىڭ گىلەم دۇكىنىدا تىرىكچىلىكنىڭ بىرەر يولىنى تېپىۋېلىشىغا شەپقەت قىلغايىسەن!

— ئوغۇل بالىنىڭ ئارقىسىدىن تاكسىغا ھېيىقماستىن چىققىنىغا قارىغاندا بۇ قىزنىڭ قولىدىن ھەر بالا كەلگۈدەك، — دېدى سەينىگاھنىڭ ھاممىسىنىڭ ناسىرە ئىسىملىك بىر دوستى سەينىگاھنىڭ ئانىسىغا مەنلىك قاراپ، ئۇ بىر قوشۇق بالقاقنى ئاغزىغا سالغاندىن كېيىن، قانداق ئىكاس چىقاركن، دېگەندەك ئولتۇرغانلارغا سىنچىلاپ قاراپ كەتتى. — باغچىغا بېرىپ قويغانغا شۇنچىۋالا ئۇرغان بارمۇ ئەمدى؟! — دېدى سالن ئىسىملىك دوختۇر.

— ئەگەر بىز ئارىغا كىرىپ ئاجرىتىۋالمىغان بولساق، سەينىگاھ بۇ كەمگىچە دوختۇرخانىنىڭ كارۋىتىدا قانسىراپ ياتقان بولاتتى، — دېدى شەرىپە ئۇلۇغ-كىچىك تىنىپ، — بىچارە قىز كېچىچە ھويلىدا خۇداغا نالە قىلىپ چىقتى، تەڭ كېچىدە چىقىپ قارىساممۇ ھويلىدا يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ، ئەتىگەن ئۇنى نامازغا شۇ يەردىن باشلاپ كىردۇق.

ئاياللار ئۇھ تارتقىنىچە دۇئاغا قولىنى كۆتۈردى، ئۇلار سەينىگاھقا ئىچ ئاغرىتاتتى، لېكىن ئۇنىڭ نادىم بىلەن باغچىدا ئۇچراشقانلىقىنى توغرا تاپمايتتى، شۇڭا بەزىلەر ”سەينىگاھ كە چۈرگۈبىز گۇناھ قىلدى“ دېسە، يەنە بەزىلەر: ”سەينىگاھنىڭ قىلغىنى ئانچىكىلا بىر ئىش ئىدى“ دەپ تاللىشاتتى. — ئەجەب شۇرىشانە خوتۇن ئىكەنمەن، — دەيتتى سەينىگاھنىڭ ئانىسى ئۇن سېلىپ يىغلاپ تۇرۇپ، — قىزىم نېمە پوق يەپ بۇنداق يۈز كېتىدىغان ئىشنى قىلىپ يۈرىدىغاندۇ!

خوتۇنلار ئەمدى بۇ ئىشنى قانداق تۈگىتىش ھەققىدە كۈتۈلدەشقىلى تۇردى، ناۋادا نادىم سەينىگاھقا ئەلچى كىرگۈزسە، خۇددى قايىناۋاتقان قازانغا سوغۇق سۇ قۇيغاندەك ھەممە ئىش بېسىقاتتى، لېكىن سەينىگاھنىڭ ئانىسىنىڭ ئائىلىسى يوقسۇل، ئوقۇمىغان، ئەتىگەندىن كەچكىگە كىچىك-كۆچا-كۆيىلاردا لاغايلاپ يۈرىدىغان بۇنداق يىگىتنى كۈيۈنۈش قىلغۇسى يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە نادىم بىر گىلەم دۇكىنىدا ئىش تاپقانىدى، لېكىن قېرىشقاندىن ئۆزۈنغا بارمايلا

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

يەنە ئىشىسىز قالدى. دېمەك، نادىمنىڭ ئۆز ئالدىغا ئۆي تۇتقۇدەك ماجالى يوق ئىدى. شۇڭا سەينىگاھ ناۋادا ئۇنىڭغا تەگسە بىر ئۆمۈر قېيناتا- قېيناتىسىنىڭ ئوچىقىغا ئوت قالاپ ئۆتۈپ كېتەتتى.

— ئۇ بالىنىڭ ئانىسىمۇ ياخشى خوتۇن ئەمەس، — دېدى ئارىدىن بىرەيلەن ئۇنلۇك قىلىپ، — ئۇلارنىڭ ئۆيى قوغۇنچىنىڭ ئۆرۈلۈپ كېتەيلا دەپ قالغان كەپسىگە ئوخشايدۇ، مەينەتلىكىچۇ تېخى! ھېلىقى بولۇمسىز خوتۇن ئۆي ئىشىغا قولىنى ئەگرى قىلمايدۇ.

— كابلۇدىكى چاغدا ئۇلارنىڭ ئىشىكى ھەرقانداق ئادەمگە ئوچۇق ئىدى، — دېدى نادىمنىڭ مومىسىنى تونۇيدىغان ياشقا چوڭراق بىر مەزلۇم مەنلىك قىلىپ، — ھەتتا ئەرخەقلەرمۇ ئۇ خوتۇننىڭ ھۇجرىسىغا ئۇدۇل كىرىۋېرەتتىكەن، بىر قېتىم ئېرى يوق چاغدا بىر ئەركىشى ئۇنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپتىكەندۇق ...

— گەپ يۈزدە ياخشى خېنىم، كۆڭۈللىرىگە ئالمىسىلا، — دېدى بىر ئايال سەينىگاھنىڭ ئانىسىغا تىكىلىپ تۇرۇپ، — دېمىسىمۇ سەينىگاھ يېقىندىن بۇيان بەك ياسانچۇق بولۇپ كەتكەن، قاش-كۆزىنى بويىپ كويغىلا يۈگۈرگەن، ئانا بولغان ئادەم قىز بالىدىكى بۇنداق قىلىقلارنى بايقىشى كېرەك-تە!

ئارىنى جىمجىتلىق باستى، باشقىلار سەينىگاھنىڭ ئانىسىنىڭ كۆڭلىنى ئايىپ لام دەپ ئېغىز ئاچمىغىنى بىلەن، ھەممىسى ھېلىقى ئايالنىڭ زەھەردەك گەپلىرىنى ياقلايتتى. ئاياللاردىن بىرەيلەن ئېغىز-بېشىنى سىلاپ قويدى. بۇ ئۇنىڭ كەچكى غىزا ۋاقتى بولدى، دېگىنى ئىدى، بۇنىڭ بىلەن ئاياللار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ بىر-بىرلەپ تارقاشتى. شەرىپەمۇ بىنانىڭ ئىككىنچى قەۋىتىگە قاراپ مېڭىپ، سەينىگاھ سولاپ قويۇلغان ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى. سەينىگاھ قائىدە بويىچە ئۆيىدىكىلەر ئۇنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشى بېكىتىپ بولغىچە شۇ يەردە سولاقلق تۇرۇشى كېرەك ئىدى.

شەرىپە ئۇلۇغ-كىچىك تىندى. چۈنكى، سەينىگاھنىڭ بۇ ئىشىدىن ئۇ جەمىلە ئىسىملىك بىر قىزنىڭ بېشىغا كەلگەن قىسمەتنى ئەسلىپ قالغانىدى. جەمىلە يۇقىرى تەبىقىگە تەۋە ئېسىل ۋە باي ئائىلىدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن، سەبىي ۋە رومانىك، پەرىزاتتەك چىرايلىق قىز ئىدى. جەمىلەنىڭ چەت ئەلدە ناھايىتى نۇرغۇن پۇلى بار بىر تۇغقىنى ئۇنىڭغا ئۆيلەنمەكچى بولدى. جەمىلە شۇ يىلى 18 ياشتا ئىدى. يىگىت تەرەپ جەمىلەنىڭ تويىنى

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

بەكمۇ ھەشەمەتلىك ئۆتكۈزۈپ بەردى، توپنىڭ داستىخنى ناھايىتى چوڭ سېلىندى، توپىغا 500 دەك مېھمان چاقىرىلغان بولۇپ، يېڭىمۇ مېھمانلارنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋەتكۈدەك ياسانغاندى، جەمىلەنىڭ يېڭى 40 ياشلاردىكى ئىگىز ۋە ئورۇق كەلگەن كىشى بولۇپ، توپىدىن ئىلگىرى جەمىلە ئۇنى كۆرۈپمۇ باقمىغاندى، شۇڭا ھەممە ئىش ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ خاھىشى بويىچە بولۇۋاتاتتى، جەمىلەنىڭ ئېرى چەت ئەلدىن مەخسۇس مۇشۇ توپ ئىشى ئۈچۈن كەلگەنىدى، شۇڭا ئۇ جەمىلە بىلەن ئىككى ھەپتە بىرگە تۇرغاندىن كېيىن، جەمىلەنى چەت ئەلگە ئېلىپ چىقىپ كېتىشنىڭ تەييارلىقلىرىنى قىلىش ئۈچۈن كەتتى، شۇنداق قىلىپ جەمىلە ئېرىنىڭ ئىككى ئىنىسى ۋە شۇلارنىڭ خوتۇنلىرى بىلەن بىرگە تۇرۇپ تۇردى.

ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ساقچىلار جەمىلەنى "دېرىزىسىدىن بىر ئەر كىشى كىرىپ كېتىۋەتكەن" دېگەن گۇمان بىلەن تۇتتى.

جەمىلەنىڭ ئىككى قېنىسى جەمىلەنىڭ دېرىزىسىدىن كىرگەن ئۇ كىشىنى تۇتالمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار جەمىلەنىڭ ھۇجرىسىدىن تېپىۋالغان بەزى نەرسىلەر ئارقىلىق ساقچىلارنىڭ گۇمانىنى ئىسپاتلىدى. بۇنىڭ بىلەن ئوغۇل تەرەپ توپ پۈتۈمىنى بىكار قىلىپ، جەمىلەنى باغلاپ ئەكىلىپ تاشلىۋەتتى، جەمىلە ئۇلارنىڭ قەبىلە ئاقساقاللىرى كېڭىشىپ بىر تەرەپ قىلغىچە ئىككى كۈن سولاقلىق تۇردى.

ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، جەمىلەنىڭ ئاكىسى قوشنىلىرىغا: "سىڭلىم شامالچىنىڭ توپى تېپىۋېتىپ قازا قىلىپ كەتتى" دېگەن شۇم خەۋەرنى يەتكۈزدى.

جەمىلەنىڭ مېيىتى ئەتىسى ئۇزىتىلدى، نامازغا ناھايىتى نۇرغۇن كىشى كەلدى، سانسىزلىغان گۈل دەستىلەر قويۇلدى، جەمىلەنىڭ ئانىسى چىدىغۇسىز ئازاب ئىچىدە ئىگرايتتى، نامازغا كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ئېچىلماي تونىغان گۈل ئۈچۈن ھەسرەت چېكەتتى.

— پاه، پاه، نامىزى ئەمەس توپى بولدىغۇ رەھمەتلىكنىڭ توپى، — دېيىشەتتى ئۇلار نامازدىكى ئادەم توپىغا قاراپ،

شۇنداق قىلىپ جەمىلەنىڭ ئائىلىسى شۆھرەتنى قوغداپ قالدى.

شەرىپەدە جەمىلەنىڭ توپى كۈنى تارتىلغان سىنلېنتا بار ئىدى، لېكىن ئۇنى جەمىلەنىڭ ئاكىسى كۆرۈۋالاي دەپ ئاچقىپ كېتىپ قايتۇرۇپ بەرمىدى، شۇنداق قىلىپ ئاشۇنداق بىر داغدۇغىلىق توپىدىن شەرىپەدىكى بىر نەچچە

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

پارچە سۈرەتتىن باشقا ھېچقانداق ئەستىلىك قالمىدى، ئۇ توپىدا جەملەنىڭ ئېرى تورت كېسۋاتقاندا تارتىلغان سۈرەت بولۇپ، ئۇنىڭدا جەملە بىلەن ھېلىقى كىشى ناھايىتى سالاپەتلىك چىققاندى. سۈرەتتىكى چاچلىرى قۇندۇزدەك قارا، لەۋلىرى گىلاستەك قىپقىزىل جەملەنىڭ ئۇچسىدىكى قاردەك ئاق توي كۆيىكى بىلەن روملى بەكمۇ ياراشقاندى. مۇنداقلا قارىغان ئادەمنىڭ ”جەملە ئېرىگە تۈزكۈرلۈك قىپتۇ“ دېگەن گەپكە ھەرگىز ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى.

شەرىپە يەنە ئۇلۇغ-كىچىك تىندى. شەرىپە ئۆزىگە ئۆزى پىچىرىلغىلى تۇردى: ”جەملە كەچۈرگۈسىز گۇناھ قىلغاندى، ئۇنى نىيىتنىڭ ئاللىقىدىن گۇناھ قىلدى، دېگەندىن كۆرە، ئاق-قارنى ئۇقالماي گۇناھ قىلدى دېگەن تۈزۈك ئىدى، ئۇنىڭ قىلغىنى باش كەتكۈدەك گۇناھمۇ ئەمەس ئىدى، لېكىن تەقدىرگە نېمە دېگۈلۈك، خۇدانىڭ بۇيرۇقىسىز قىل تەۋرىمەيدىغان تۇرسا؟!“

ئەمما مۇنداق بىر ئىش شەرىپەنى توختىماي ئازابلايتتى: قەبىلە ئاقساقاللىرى نەق ئىككى كۈن باش قوشۇشقاندىن كېيىن، جەملەنىڭ ئانىسى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىشكە قوشۇلدى، ھەم جەملەنى ئۆلتۈرۈۋېتىشكە ئۈچ ئوغلىنى ئۆزى بۇيرىدى. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى سىڭلىسىنى سولاپ قويغان ئۆيگە كىرىپ، جەملەنى كارىۋاتقا بېسىپ، يۈزىگە ياستۇقى قويۇپ پۈتۈن كۈچى بىلەن بېسىپ تۇرۇۋالدى. ئۇلار جەملەنىڭ جان تالىشىپ تېپىرلاۋاتقان پۇتلىرى لاسسىدە بولۇپ قالغۇچە ئاشۇنداق بېسىپ تۇردى.

ئۈچ ئوغۇل ئانىسى تاپشۇرغان ئىشنى ناھايىتى چىرايلىق پۈتتۈرگەندى،

ماتەم كۈيى

ئافغانىستاندا ئايال زاتىنىڭ سۆيگۈگە ئىتىلىشى ئېغىر گۇناھ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنى قەبلە ئاقساقاللىرىمۇ، موللىلارمۇ چەكلەيدۇ. شۇڭا قىران يىگىتلەر بىلەن بەرنا قىزلارنىڭ بىر-بىرى بىلەن ئۇچرىشىش، بىر-بىرىنى تاللاش ۋە ئۆز ئارا مۇھەببەتلىشىش ھوقۇقى بولمايدۇ. روماننىڭ تۇيغۇ بالىقىدىن شېرىن ھېسسىياتنىڭ تۈرتكىسىدە بىر-بىرىگە كۆڭلى چۈشۈپ، ئىچ پەش تارتىشقان قىز-يىگىتلەر ئېغىر گۇناھ قىلدى، دەپ قارىلىپ ئۆلۈمگە بۇيرۇلدى. ناۋادا بويۇنتاۋلىق قىلىدىغانلار بولسا، قەبە ئۆسۈلدا ئۆلتۈرۈلدى. ئەگەر گۇناھنى ئىككى تەرەپتىن بىرىگە ئارتىشقا توغرا كەلسە، ئۇ ئەلۋەتتە ئايال تەرەپكە ئارتىلىدۇ.

قىزلارنى ئاتا-ئانىسى مۇھىم بايلىق ئورنىدا ئالماشتۇرىدۇ، ساتىدۇ. نىكاھتا ئىككى تەرەپنىڭ ھېس-تۇيغۇسى دېگەنلەر بىر ياققا قايىپ قويۇلۇپ، ئۇنىڭ ئاشۇ قەبىلىلەرگە قانداق پايدا ئېلىپ كېلىدىغانلىقىلا نەزەرگە ئېلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، قەبىلىلەر ئارا نىكاھ پەقەت بىر خىل پۈتۈمدىن باشقا نەرسە ھېسابلىنمايدۇ. ئۇزاق ئەسىرلەردىن بۇيان ئافغانىستان ئاياللىرى ئادالەتسىزلىكنىڭ دەردىنى بەكمۇ جىق تارتتى. ئاجىزەلەر ئۆزلىرىنىڭمۇ تىرىك جان سۈپىتىدە مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى يۈرىكىدىن بالقىغان ناخشا-قوشاقلاردىلا بايان قىلىپ كەلدى. ئۇ ناخشا-قوشاقلار قانداقتۇر رادىئو-تېلېۋىزىيەلەردە ئەمەس، بەلكى يىراققا سوزۇلغان تاغلار ۋە كۆز يەتكۈسىز قۇملۇقلاردىن ياڭرايتتى.

ئافغانىستان شائىرى سەئىد باھادىر مەجنۇھ ئۆزىنىڭ پۇشتۇ ئاياللىرىنىڭ ناخشا-قوشاقلرى ھەققىدىكى بىر كىتابىدا: "مەزلۇملار ئادالەتسىزلىكلەرگە ئۆلۈۋېلىش ۋە ناخشا-قوشاق توقۇش بىلەن قارشى تۇرۇپ كەلدى" دەپ يازغانىدى. مەجنۇھ نەۋرە سىڭلىسىنىڭ ياردىمىدە ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ ناخشا-قوشاقلرىنى توپلاپ رەتلىدى. لېكىن، ئىپتىدائىي دىنىي ئەقىدىچىلەر، 1988-

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

يىلى ئۇنى پېشاۋۇردا قەستلەپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. مەجنۇھنىڭ كىتابىغا كىرگۈزۈلگەن بۇ ناخشا- قوشاقلار ئاياللارنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى گۇگۇر- مۇگۇر پاراڭلىرىدا، قۇدۇقنىڭ لەۋلىرىدە، پايانى يوق داللىدا ۋە ئوچاق باشلىرىدا تۇغۇلغان مۇڭلۇق تۇيغۇلارنىڭ دۇردانلىرى ئىدى، ئۇنداق ناخشا- قوشاقلاردا ئاياللارنىڭ بوغۇلغان مۇھەببىتى مەدھىلىنىپ، كۆڭۈل بەرگەن يارىنىڭ ۋىسالىغا يېتەلمەي، يىرگىنچلىك ئېرى بىلەن ئۆتۈۋاتقان دوزاخ مىسالى ھاياتىغا داد- پەرىدلار ئوقۇلىدۇ؛ ئۇنىڭدا يەنە ئاياللارنىڭ ئىپتىخارى ۋە جاسارىتى ئىپادىلىنىدۇ. ئاياللارنىڭ ناخشا- قوشاقلرى ناھايتى ئاددىي ھەم رېتىمچانلىقى كۈچلۈك بولغاچقا، ئافغانىستاندا ئۇنداق ناخشا- قوشاقلار "لانداي" دەپ ئاتىلىدۇ. "ئافغانىستان مەزلۇملىرىنىڭ ناخشا- قوشاقلرى گامھدا ئېچىنىشلىق ھەسرەت- نادامەتتىن دېرەك بەرسە، گامھدا پىچاق سۆڭەككە يەتكەن چاغدىكى داد- پەرىياتتىن بېشارەت بېرىدۇ" دەپ يازىدۇ مەجنۇھ.

رەھىمسىزلىرى سوزىدىڭلار: "نە ئۇچۇن،
 زۇلفىڭ چۆمەر كۆزلىرىڭنىڭ بېشىغا؟"
 كۆرمەمسىلەر ئاشۇ قېرى بۈگۈنمۇ،
 يېقىنلاشتى كارىۋىتىمىڭ بېشىغا،
 جىسىمى تىرەر ياپراق كەبى گۇگۇمدا،
 قادىرى ئىگەم ئېلىپ كەتكىن كېچىنى،
 چۈنكى، ھەرىر كېچە ماڭا كارىۋىتىم،
 ئەسلىتىدۇ ۋەيلۇن دوزاخ ئىچىنى،
 بەز قولۇڭنى تۇتۇپ ئالاي جانانم،
 باغاشلىسۇن ئىككىمىزنى چىمەنزار،
 ۋىسال ئۇچۇن خەنجەر تېگىپ يۈرەككە،
 بولۇپ كەتسەم مەيلى ئىدى پارە- پار،
 جاندىن تويۇپ دەريا تامان سەكرىدىم،
 لېكىن دولقۇن قويۇپ قويدى، يۇتتىمىدى،
 مۇرەببىمىڭ ئامىتىگە ئايىرىن،
 چىقىمىدى جان ئەجەل- يەيمان يۇتتىمىدى،

*لانداي — "قىسقا"، "ۋاقىتلىق"، "چاققان" دېگەن مەنەلەردە،

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

ئەتىكى تاڭ جان بېرىمەن سەن ئۈچۈن،
دېگەن جانان: ”مېھرىڭ مەندىن يۈتمىدى!“
ئۇنداق ناخشا-قوشاقلاردا خۇدادىن ”ئې ئاللاھ! مېنى ئايال يارىتىپ
قويغىچە بىر پارچە تاشقا ئايالاندۇرۇپ قويساڭچۇ، كاشكى!“ دەپ ئىلتىجا
قىلىۋاتقان ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ ھايات ئىستەكلىرىدىن پۈتۈنلەي مەھرۇم
بولغاندىن كېيىنكى ئېغىر ئۈمىدسىزلىكلىرىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ، لېكىن
ئاشۇلارمۇ پائىي دۇنيانىڭ شادلىقلىرى ۋە گۈزەللىكلىرىدىن بەھرىمەن بولۇپ،
ياشلىق ۋە مۇھەببەتنىڭ مېغىزىنى چىقىشقا ھەقىقەتەن تۈرەلگەن بەندىلەر ئىدىغۇ!

بىر زامانلار گۈلىستاننىڭ گۈلى ئىدىم،
لېكىن بۈگۈن ئايىغىڭدا بولدۇم خازان،
مۇشەققەتنى سەزمەس تېنىم ئەزەلدىنلا،
شۇڭا جىسمىم شەمشاد كەبى مەزمۇت ھامان،

ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ قايناق مۇھەببەتنىڭ تۈرتكىسى بىلەن لەززەتكە
تويۇنغان بەزى ناخشا-قوشاقلرىدا، ئايال زاتىنىڭ ئۆزىدىكى سۆيگۈ سېھرى
بىلەن ئۆزى كۆڭۈل بەرگەن يىگىتنىڭ روھىنى قانداق ئۇرغىتىدىغانلىقى
تەسۋىرلىنىدۇ.

لەۋلىرىڭنى باسقىن لېۋىمگە،
ۋە لېكىن،
تېگىپ كەتمە ئاتەش تىلىمغا،
ئۇ سۆزلىسۇن، ئىشقى ئوتىنى يېقىپ دىلىمغا!
ئىككى قوللاپ قۇچاقلا جېنىم،
پۇتلىرىمنى ئالماپ يېنىڭغا،
تىللىرىمنى بەردىم ئۆزۈڭگە،
قورقماي شورىغىن،
ناۋات ئەمەس ئۇ ئېرىپ كېتەرگە!
ئاھ، ئېرىپ كېتەي دېدى ۋۇجۇدۇم،
گىلاس كەبى تاغرىمغا ئۆيىكىن،
كۆزلىرىمدىن يالقۇن چاچرىتاي،
كۈلدە كۆمەچ جىسمىمنى كۆرگىن!

بىم شىنچى باب

مۇسىقىم تىلىك

ھاۋا يەنىلا سوغۇق ئىدى، بىر دەستە نۇر تاقىر تاغنىڭ قاپتىلىدىكى تىك قىياغا چۈشۈۋىدى، ئەتراپ قوڭۇر رەڭدىن بارا-بارا ئاقىرىشقا باشلىدى، تاغ قاپتىلىدىكى قورام تاشلار ھېلىلا دومۇلاپ چۈشۈدىغاندەك قورقۇنچلۇق ئىدى، ناۋادا ئاشۇ تاشلاردىن بىرەر پارچىسى يۇمۇلاپ چۈشكۈدەك بولسا، ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بولۇچىلارنىڭ مېخىنى چىقىرىۋېتەر بولغىدى! يولدىكى شېغىل تاشلار ئاتلارنىڭ تاقىسىغا تېگىپ ئەتراپقا چاچرايتتى، تاشلارنىڭ ئارىلىرىدىن ئۆسۈپ چىققان خوخىلار، يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئەتكەسچىلەر، مۇساپىرلار ۋە قاچاقلارنىڭ پاچىقىنى يېغىر قىلاتتى، بىردەم كۆرۈنۈپ، بىردەم غايىب بولۇۋاتقان يىلانباغرى چىغىر يولىنىڭ بىر ئۇچى تاغ كەينىگە نۆتشاتتى، بۇ، ئەتكەسچىلەر ئافغانىستان بىلەن پاكىستان ئارىلىقىدا قورال-ياراغ، زەھەر، تاماكا ۋە كوكاكولا توشۇيدىغان مۇھىم لىنىيە ئىدى، بۇ يول بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدا بولغىنى بىلەن، ئۇنىڭ تارىخى نەچچە يۈز يىلغا باراتتى، تالىبانلار بىلەن بازار تەشكىلاتى قوزغىغان ئافغانىستاننى ئازاد قىلىش ئۇرۇشى مەغلۇب بولغاندا، ئۇلار دەل مۇشۇ يول بىلەن پاكىستانغا قېچىپ بېرىۋالغانىدى. ئۇلار مۇسۇلمانلارنىڭ مۇقەددەس زېمىنىنى بېسىۋالغان ئامېرىكىلىق كۇپپىرالارغا قايتۇرما زەربە بېرىشتىمۇ يەنە مۇشۇ يولنى بويلاپ قايتىپ كەلدى، قىزىق يېرى ئافغانىستان بىلەن پاكىستاننى ئايرىپ تۇرىدىغان بۇ پاسلغا ئىككى دۆلەتنىڭ ھېچقايسىسىنىڭ چىشى پاتمايتتى، پاسلنىڭ ئىككى تەرىپى ئەمەلىيەتتە پۇشتۇ قەبىلىسىنىڭ كونتروللۇقىدىكى رايونلار ئىدى، ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان يېرى، پۇشتۇ قەبىلىسى مۇشۇ پاسلنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى تەسىر كۈچىدىن پايدىلىنىپ، ئېيىنى تاپسىلا پاكىستان قانۇنلىرىدىن يوقۇق ئىزدەيتتى، ئىككى تەرەپتىكى چېگرا سىزىقىنىڭ 20 مېتىر ئىچى پاكىستان تەرەپ ياسىغان ئاسغالت يول، ئۇنىڭ سىرتى تەرىپى پۇشتۇلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىكى دائىرە ئىدى.

كابۇللۇق كىتابيۇرۇش

شۇ كۈنى ئەتىگەنلىكى، سۇلتان پاكىستان چېگرا قارۋۇلخانىسىدىن ئامال قىلىپ ئۆتۈپ كەتمەكچى بولدى. 100 مېتىرمۇ كەلمەيدىغان ئارىلىقتا پاكىستان ساقچىلىرى قاراپ تۇراتتى. ئادەتتە ئادەملەر ئات-ئۇلاغ ۋە يۈك ئارتىلغان قېچىرلىرى بىلەن ئازراق ئارىلىق قالدۇرۇپ ماڭسلا، پاكىستان ساقچىلىرى ئۇلارنى ھېچنەمە قىلالمايتتى.

بۇ يەردىن ئۇ ياق-بۇ ياققا ئۆتۈشۈپ تۇرغان يولۇچىلارغا ھۆكۈمەت ساقچىلىرى تېگەلمىگىنى بىلەن، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى قوراللىق كىشىلەر، ھەتتا ئادەتتىكى سەھرىلىقلارنىڭمۇ "باچ يىغمىز" دېگەن باھانە بىلەن قىلغان قاقىتى-سوقىلىرىغا ئۇچراپ تۇراتتى. شۇڭا سۇلتان سۇ كەلگىچە تۇغان تۇتۇپ بولغانىدى، سانىيە سۇلتان ئېلىپ ماڭىدىغان پۇل-پۇچەكنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭ يېڭىنىڭ ئىچىگە تىكىپ قويدى، قاتتىق-قۇرۇق نەرسىلىرىنى مەينەتلىكىدىن قارىغىلى بولمايدىغان بىر شېكەر خالىستىغا سېلىپ بەردى، سۇلتان ئۇچىسىغا كونا شالۋارقامزنى * كىيۋالدى.

باشقا ئاڭغانىستانلىقلارغا ئوخشاش، سۇلتانىڭمۇ پاكىستان چېگرىسىدىن ئوغرىلىقچە ئۆتۈۋالاشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ گەرچە پاكىستاندا ئۇيۇقسى، خوتۇن-بالىلىرى ۋە قىلمۇئاتقان تىجارىتى بولسىمۇ، لېكىن، ئۇ يەنىلا پاكىستانلىقلار ئانچە قارشى ئېلىپ كەتمەيدىغان مېھمان ئىدى.

پاكىستانلىقلار تېررورچىلار بىلەن تالىبانلارنى پاكىستانغا كىرىۋېلىشتىن توسۇش ئۈچۈن، خەلقئارا جەمئىيەتنىڭ بېسىمى بىلەن دۆلەت چېگرىسىنى تاقىدى. لېكىن، ئۇلار قوللانغان بۇ تەدبىرنىڭ قىلچە رولى بولمىدى، چۈنكى، تېررورچىلار بىلەن تالىبانلار ئادەتتە ساقچىلار قاتتىق كۆزىتىدىغان چېگرا ئېغىزىدىن ماڭماي، سۇلتان ماڭغان چېغىر يولغا ئوخشاش ئوغرى يوللار بىلەن، كۈنىگە نەچچە مىڭلاپ پاكىستانغا كىرىۋېرەتتى.

سۇلتان ياۋىداقلا مىسۋالغان ئات تىك دۆڭگە تىرەجەپ چىقىپ كېتىۋاتتى. سۇلتان ئۇچىسىغا ئەڭ كونا كىيىملىرىنى تاللاپ كىيۋالغان بولسىمۇ، لېكىن، قارىماققا يەنىلا مەردانە كۆرۈنەتتى، ساقال-بۇرۇننى بۇرۇنقىدەكلا ناھايىتى رەتلىك ياستىۋالغان سۇلتانىڭ بېشىدىكى تۈركىيە تەقىيسى بەكمۇ ياراشقاندى، مۇنداقلا قارىغان ئادەمگە ئۇ تاغ مەنزىرىسىنى تاماشا قىلىپ كېتىۋاتقان سالاپەتلىك مۆتىۋەردەك بىلىنەتتى، لېكىن، ئىچىدە ئەنسىرەپ كېتىۋاتقان

* شالۋارقامز — ئاڭغانىستانلىقلار نامازدا كىيىدىغان يەكتەكىسىمان ئۇزۇن چاپان.

كابۇلۋە كىتابپۇرۇش

سۇلتاننىڭ قوللىرى شۇ تاپتا تىزگىنگە چىڭ يېپىشقان، ۋۇجۇدىغا تىرەك ئۇلاشقاندى، چۈنكى، يولدا بىرەر-يېرىم قەدەمنى خاتا ئېلىپ سالسىلا، چوڭقۇر ھاڭغا چۈشۈپ كېتىپ ھالاك بولىدىغان گەپ ئىدى، لېكىن، ئىگىسىنىڭ بۇ تەشۋىشلىرىدىن بىخەۋەر ئات، ئالدىدىكى ئات-ئۇلاغلارنىڭ ئىزىدىن دەسسەپ خاتىرجەم كېتىپ باراتتى، ئىچىگە لىقمۇلىق بىر نەرسە نىقتاپ قاچىلانغان شېكەر خالىمىسى سۇلتاننىڭ قولىنى ئاغرىتىپ كېتىۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئىچىدە سۇلتان كۆپەيتىپ باسقۇرۇشقا ئېلىپ كېتىۋاتقان كىتابلار ۋە سۇلتاننىڭ كىشىلىك ھاياتىنىڭ شاھىدى سۈپىتىدە نەشر قىلدۇرماقچى بولغان ئەسىرىنىڭ ئورنىگىنالى بار ئىدى.

ئۇنىڭ ئۆپچۈرىسىدە پىيادە كېتىپ بارغانلارمۇ دەل ئاشۇ سىرلىق ئەلگە غىيىپىدە ئۆتۈۋېلىش ئارزۇسىدا كېتىۋاتقان ئافغانىستانلىقلار ئىدى، پۈركەنجە ئارتىۋالغان ئاياللار قارىماققا تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيىگە ھېتىلاپ كېتىۋاتقاندا كىلا كۆرۈنەتتى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا روزا ھېيتىنى ئۆتكۈزۈپ بولۇپ پىشاۋۇردىكى مەكتىپىگە قايتقان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى، سودىگەرلەر ھەتتا ئەتكەسچىلەرمۇ بار ئىدى، لېكىن، بۇلاردىن پەرۋايىسى پەلەك كېتىۋاتقان سۇلتاننىڭ پۈتۈن ئەس-يادى تاپىنىڭ ئاستىدىكى يول بىلەن قولىدىكى تىزگىندە ئىدى، سۇلتان تارتىۋاتقان بۇ يول ئازابىنى ئويلىسىلا، پاكىستان دائىرىلىرىنى تىللىغۇسى كېلەتتى، ئۇ تۇنجى كۈنى ماشىنا بىلەن كابۇلدىن چېگراغا كېلىپ، ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن چېگرا قاراۋۇللۇق پۈنكىتىدا بىر كېچە تۇنىدى، ئاندىن بەزىدە ئاتلىق، بەزىدە پىيادە، بەزىدە ماشىنىلىق دېگەندەك تۈپتۈغرا بىر كۈن سەپەر قىلدى، ئەمەلىيەتتە چېگرا بىلەن پىشاۋۇرنىڭ ئارىلىقى بىر سائەتلىكلا يول ئىدى، لېكىن، سۇلتان بىكاردىن-بىكار ئەتكەسچىلەردەك قېچىپ-مۆكۈپ، نۇرغۇن يوللارنى ئايلىنىپ مېڭىشقا مەجبۇر بولۇۋاتاتتى، سۇلتان ئۆزىنىڭ كەل دېسە كېلىپ، كەت دېسە كېتىدىغان لالما ئىققا ئوخشاپ قېلىۋاتقانلىقىدىن بەكمۇ كۆڭلى يېرىم بولاتتى، پاكىستانلىقلار ئىلگىرى تالىبانلارغا سىياسىي جەھەتتە مەدەت بېرىپ، ئۇلارنى پۇل ۋە قورال-ياراغ بىلەن تەمىنلىگەندى، لېكىن، كۆزنى يۇمۇپ-ئاقچىقچە باشقىچە ئۆزگىرىپ، بىر تەرەپتىن ئامېرىكىلىقلارنىڭ كۆڭلىنى ئۆتۈشقا ئۇرۇنسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئافغانىستان چېگرىسىنى ئېتىپ تاشلىدى،

پاكىستان سەئۇدى ئەرەبىستانى بىلەن ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدىن قالىسىلا تالىبانلار ھاكىمىيىتىنى ئېتىراپ قىلغان بىردىنبىر دۆلەت ئىدى، پاكىستان

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

دائىرىلىرى ئافغانىستاندىكى ھاكىمىيەت ھوقۇقىنىڭ پۇشتۇ مىللىتىنىڭ قولىغا ئۆتۈشنى ئۈمىد قىلاتتى، چۈنكى، پۇشتۇ مىللىتى ئافغانىستاننىڭ پاكىستانغا چېگرىلانغان رايونلىرىغا ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، پاكىستاننىڭ تەسىرىگە خېلىلا ئۇچرىغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تالىبانلارمۇ دەل پۇشتۇ مىللىتىدىن ئىدى. پۇشتۇلار ئافغانىستاندىكى نوپۇسى ئەڭ كۆپ مىللەت بولۇپ، پۈتكۈل ئافغانىستان نوپۇسىنىڭ 40 پىرسەنتىنى ئىگىلەيتتى. تاجىكلار ئافغانىستاننىڭ شىمالىدىكى نوپۇسى ئەڭ كۆپ مىللەت بولۇپ، ئافغانىستان نوپۇسىنىڭ تۆتىن بىرى تاجىكلار ئىدى. 11-سېنتەبىر ۋەقەسىدىن كېيىن ئامېرىكىلىقلار تاجىكلاردىن تەركىب تاپقان شىماللىقلار ئىتتىپاقىغا مەدەت بەرگىلى تۇردى، لېكىن، پاكىستان دائىرىلىرى شىماللىقلار ئىتتىپاقىدىن خۇدۇكسىرەپلا تۇراتتى. تالىبانلار ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، تاجىكلار ئافغانىستان ھۆكۈمىتى تايىنىدىغان ئاساسلىق كۈچكە ئايلاندى. بۇنىڭ بىلەن نۇرغۇن پاكىستانلىق "مانا ئەمدى بىزنى شەرقتە ھىندىستان، غەربتە ئافغانىستان قىسماققا ئالدىدىغان بولدى" دېگەن ئەندىشىگە چۈشۈپ كەتتى.

لېكىن، نېمىلا دېگەن بىلەن، ئافغانىستاندىكى گۇرۇھلار ۋە قەبىلىلەرنىڭ ئۆچ-ئاداۋىتى بەكمۇ كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. مىللىتارىستلار ئۆز مىللىتىنىڭ مەنپەئىتىنى دەپ باشقا مىللەتلەرگە ئۈزلۈكسىز ئۇرۇش قوزغىدى. بۇنداق توقۇنۇشلارغا ئاساسەن دېگۈدەك ھەرقايسى پىرقىلەر ئارىسىدىكى ھوقۇق تالىشىش كۈرەشلىرى سەۋەب بولۇۋاتاتتى. تاجىكلار، پۇشتۇلار ناۋادا بەكرەك كۈچىيىپ كەتسە، يەنە ئۇرۇش قوزغاپ بىزنى قەتلىئام قىلىدۇ، دېگەن ئەندىشىدە ئىدى. قىزىق يېرى، پۇشتۇلارمۇ تاجىكلارغا ئوخشاشلا ۋەھىمدە ئىدى. شىمالدىكى ئۆزبېكلەر بىلەن ھەزارلارنىڭ ئەھۋالىمۇ ئاساسەن دېگۈدەك مۇشۇنىڭغا ئوخشىشىپ كېتەتتى. بەزىدە، بىر مىللەتكە تەۋە قەبىلىلەرنىڭ سەردارلىرىمۇ ئۆز ئارا جەڭگە-جېدەل قىلىشاتتى.

لېكىن، سۇلتان مىللەت، قانداشلىق، ئۇرۇقداشلىق دېگەنلەرگە ئانچە قىلىپ كەتمەيتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئائىلىسىمۇ ئافغانىستاندىكى نۇرغۇن ئائىلىلەرگە ئوخشاش ئارغۇن ئائىلە بولۇپ، دادىسى تاجىك، ئانىسى پۇشتۇ ئىدى؛ ئۆزىمۇ چوڭ خوتۇننى پۇشتۇدىن، ئىككىنچى خوتۇننى تاجىكتىن ئالدى. قانداشلىق ئادەتتە ئاتىنى تارتىدىغانلىقى ئۈچۈن، قائىدە بويىچە سۇلتاننىڭ مىللىتى تاجىك دېيىشكە بولاتتى، سۇلتان پۇشتۇ تىلى بىلەن دارى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

تىلىغا* پىششىق ئىدى، سۇلتاننىڭ قارىشىچە، ئافغانىستانلىقلار ئەمدى ئۇرۇشنىڭ دەرت-ئەلەملىرىنى ئۇنتۇپ، ۋەتەننى گۈللەندۈرۈشكە ئاتلىنىشى كېرەك ئىدى. سۇلتان كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئافغانىستاننىڭ قوشنا ئەللەر بىلەن بولغان باردى-كەلدىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە بەكمۇ تەشنا ئىدى، لېكىن، ۋەزىيەت ئۇنىڭ ئويلىغىنىدەك بولمايۋاتاتتى. شۇنداقتىمۇ سۇلتاننىڭ پۈتۈن ئەس-يادى ئىش-ئوقتى ۋە تىجارىتىدە ئىدى، ئۇ گاھىدا مىڭبىر جاپادا تاپقان پۇلىنى "مەككەگە بېرىپ ھەج قىلىمەن" دەپ سورۇۋېتىۋاتقانلار ئۈچۈن ئۆكۈنەتتى.

سۇلتان پاكىستانغا ماڭمەن، دەپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە، نەۋرە ئاكىسى ۋاھىد بىلەن پاراڭلىشىپ قالدى. ۋاھىد ماشىنا زاپچاسلىرى دۇكىنى ئېچىپ، نۇرغۇن جەبىر-جاپالار بىلەن ئازراق پۇل تاپقاندى.

— ئىنشائاللاھ، مەككە مۇكەررەمگە بېرىپ كېلىشنىڭ خىراجىتىنى ئاخىرى غەملەپ بولىدۇم، — دېدى ۋاھىد ھاياجان بىلەن.

— ھەج تاۋاپ قىلساملا ئىش پۈتىدۇ، دەپ ئويلايلا؟ — دەپ سورىدى سۇلتان ۋاھىدىن تەئەددى بىلەن، — ئاللاھ ئىگەم "يارىتىشى مەن ياراتتىم، يارالمىشىڭ ئۆزۈڭدىن" دېگەن، لېكىن، بىزچۇ؟ ھورۇن-لايغەزەللىكىمىزدىن تىلەك تىلەشتىن ئۆزگىنى ئۇقمايمىز؛ بىر بولسا ماڭقا-پوتلىمىزنى ئېقىتىپ تۇرۇپ، ياۋروپالىقلاردىن ھىممەت تىلەيمىز؛ بىر بولسا پۈتكۈل ئۆلۈك-تىرىكىمىزنى خۇدايتائاللاغا ئارتىپ، تىرىكچىلىك ئۈچۈن مىسدىرماي، ئەتىگەندىن كەچكىچە جايىمازدا ئولتۇرغىنىمىز ئولتۇرغان!

— لېكىن، «قۇرئان كەرىم» نىڭ كالامىدا "ئاللاھقا سېغىنىڭلار" دېيىلگەن

تۇرسا، — دېدى ۋاھىد چۈشەندۈرۈپ،

— مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ناۋادا ئەتىگەندىن كەچكىچە يىغا-زارە بىلەن قىلىۋاتقان پىغانلىق ئىلتىجالرىمىزنى ئاڭلىسا، ئازابىتىن يۈرەك-باغرى ئۆرتىنىپ كېتىدۇ، — دېدى سۇلتان گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — "ئۈجمە پىش ئاغزىمغا چۈش" دېگەندەك، قىلچىلىك مېھنەت قىلماي، ھە دېسلا سەللىنىڭ يوغىنىنى يۈگەپ مېھنەتسىز نېمەت تىلەپ ئولتۇرغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ زەررىچىلىك نەز تۆكمەي تۇرۇپ ھە دېسلا خۇدادىن مەرھەمەت تىلەپ ئولتۇرۇۋەرسەكمۇ قاملاشمايدۇ-دە!

*دارى تىلى — پارس تىلىنىڭ تاجىكلار ئارىسىدىكى بىر خىل دېئالېكتى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

سۇلتاننىڭ گەپلىرى ۋاھىدىنىڭ جۇدۇنىنى ئۆرلىتىپ قويدى، سۇلتانغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، تىرىكچىلىك ۋە مېھنەت — ئۇنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ مۇھىم مەنالاردىن ئىدى، شۇڭا ئۇ ئوغۇللىرىغا ئاشۇنداق ئىدىيىنى سىڭدۈردى ۋە ئۇلارنى مەكتەپتىن چىقىرىۋېلىپ، كىتاببۇرۇشلۇققا سالدى، بۇ ئۇنىڭ غايىسىدىكى كىتابچىلىق ئىمپېرىيىسىنى قۇرۇپ چىقىشىغا پايدىلىق ئىدى.

— لېكىن، ئۆمرىدە بىر قېتىم ھەج قىلىش، مۇسۇلمانلار ئادا قىلمىسا بولمايدىغان بەش پەرھىزنىڭ بىرى تۇرسا، — دېدى ۋاھىد سۇلتان بىلەن زاكونلىشىپ، — ئۆزىنى مۇسۇلمان دەپ يۈرگەن ئادەم ئەلۋەتتە ئىمان ئېيتىشى، روزا تۇتۇشى، ناماز ئوقۇشى، زاكات بېرىشى، ھەج قىلىشى كېرەك-تە!

— دۇرۇس، خۇدا بۇيرىسا ھەج قىلىمىز، — دېدى سۇلتان، — لېكىن، ھازىر ۋاقتى ئەمەس، چۈنكى، مەككە مۇكەررەمگە ئاللاھقا تاۋاپ قىلىپ، ئۇنىڭدىن ھىممەت تىلەش ئۇچۇنلا ئەمەس، ئەڭ مۇھىمى ئاللاھ ئىگەمنىڭ مېھىر-شەپقىتىگە تەشەككۈر ئېيتىش ئۈچۈن بارىمىز!

”ۋاھىد ھازىر ئۇچىسىغا تون-پەرەنجلىرىنى كىيىپ، مەككەگە كېتىۋاتقاندۇ، تايىنلىق!“ دېدى سۇلتان ئىچىدە. ئۇ دىمىغىنى قېقىپ قويۇپ، پېشانىسىدىكى مونچاق-مونچاق تەرلەرنى سۈرتتى، كۈن يەر-جاھاننى كۆيدۈرۈپ تۇراتتى، سۇلتان چىغىر يول بىلەن تىرەجەپ يۈرۈپ ئاخىر دۇڭنىڭ چوققىسىغا ئۇلاشتى، مانا ئەمدى ئۇ يول پەسكە قاراپ سوزۇلۇپ ياتاتتى، جىلغىدىكى يۈك تارتىدىغان ھارۋا يولىدا كىچىك يۈك ماشىنىسىدىن بىر نەچچىسى تۇراتتى، ئۇ، يولۇچىلارنى قېسىر تاغ ئېغىزىغا ئېلىپ بارىدىغان كىرا ماشىنىلىرى ئىدى، كىراكەشلەر ئۆزلىرىنىڭ مەملىكىتىدە ئانچە قارشى ئېلىنمايدىغان بۇ يولۇچىلارنى ھەمىشە قاقتى-سوقتى قىلىپ تۇراتتى؛

بۇ يەر قەدىمكى ئىككى مەدەنىيەتلىك دۆلەت — جۇڭگو بىلەن رىمىنى ئۆز ئارا تۇتاشتۇرغان داڭلىق يىپەك يولىنىڭ بىر قىسمى بولۇپ، بۇ يەر ئارقىلىق شەرقنىڭ يىپەكلىرى غەربكە، غەربنىڭ ئالتۇن، كۈمۈش ۋە يۇڭلىرى شەرققە توشۇلغانىدى.

ئىككى مىڭ نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان، قېسىر تاغ ئېغىزىدىن سانسىزلىغان ئاتونۇش يولۇچىلار ئۆتتى. پارسىلار، گىرىكلار، مۇغۇللار، موڭغۇللار، ئافغانىستانلىقلار ۋە ئېنگىلىزلار ھىندىستاننى ئىشغال قىلىشتا دەل مۇشۇ يەردىن ئۆتكەنىدى، مىلادىدىن بۇرۇنقى ئالتىنچى ئەسىردە پارس (قەدىمكى ئىران)

شاھى دارىئۇس ئافغانىستاننىڭ تەڭدىن تولىسىنى ئىشغال قىلىپ بولغاندىن كېيىن، قېسىر ئېغىزىدىن ئۆتۈپ ھىندىستانغا لەشكەر تارتقاندى، ئارىدىن 200 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئىسكەندەر ئىمپېرىيىسىنىڭ سانغۇنلىرىمۇ لەشكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ دەل مۇشۇ ئېغىزىدىن ئۆتكەندى، قېسىر تاغ ئېغىزىنىڭ ئەڭ تارچۇق يېرىگە يۈك ئارتىلغان تۈگدىن بىرىسى ياكى ئاتتىن ئىككىسى ئاران سىغىتتى، چىڭگىزخان يىپەك يولىنىڭ بىر قىسىم بۆلەكلىرىنى توسۇۋەتكەندىن كېيىن، مارك بولوغا ئوخشاش تىنچلىقپەرۋەر سەيياھلار شەرققە بېرىشتا قۇملۇقلارنى كېسىپ ئۆتەدىغان كارۋانلارنىڭ ئىزىدىن مېڭىشقا مەجبۇر بولدى،

دارىئۇس زامانىدىن تارتىپ، تاكى 19-ئەسىردە ئەنگلىيىلىكلەر قېسىر تاغ ئېغىزىدىن بۆسۈپ كىرگىچە، شۇ ئەتراپتىكى تاغلىقلاردا ياشايدىغان پۇشتۇ قەبىلىسى تاجاۋۇزچىلارنىڭ ئىستىلاسىغا ئىزچىل جان تىكىپ قارشى تۇرۇپ كەلدى، 1947-يىلى ئەنگلىيە ئەسكەر چېكىندۈرگەندىن كېيىن، ئافغانىستاندىكى بىر قىسىم قەبىلىلەر قېسىر تاغ ئېغىزى ۋە پىشاۋۇر ئەتراپىدىكى رايونلارنى قايتىدىن ئىلگىگە ئالدى، ئۇلار ئارىسىدا ئافرىدى قەبىلىسى ناھايىتى كۈچلۈك بولۇپ، ئۇلارنىڭ چەۋەندازلىرىنى كۆرگەن ئادەمنىڭ تېنى شۈركىنەتتى،

چېگرىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، سۇلتانىڭ كۆزىگە بىرىنچى بولۇپ چىلىققىنى يەنىلا قورال-ياراغ بولدى، تاش يولىنىڭ پاكىستان تەرەپ قاسنىقىدىكى تاغ قايتىلىغا ئويۇۋېتىلگەن ياكى قاقاسلىقتىكى مەينەت تاختىلارغا يېزىۋېتىلگەن "Khyber Rifles" دېگەن خەت ماڭدامدا بىر ئۇچراپ تۇراتتى، "Khyber Rifles" ناھايىتى باي بىر شىركەتنىڭ شۇنداقلا ئاشۇ ئەتراپتىكى رايوننىڭ ئامانلىقىغا مەسئۇل خەلق ئەسكەرلىرى تەشكىلاتىنىڭ نامى ئىدى، ئۇ تەشكىلات ناھايىتى قايناق بىر بازارنى قوغدايتتى، ئۇ بازار چېگرىغا يېقىن بىر كەنتتە بولۇپ، ئۇنىڭدىكىسى پۈتەنلەي ئەتكەس ماللار ۋە چەكلەنگەن بۇيۇملار ئىدى، ئۇ يەردە ھىندىستاننىڭ كەندىر پوپۇرمىقى ۋە قورال-ياراغ دېگەندەك نەرسىلەرنى ھەم سوتال-سوراقسىز ھەم ناھايىتى ئەرزان ئالغىلى بولاتتى، ئۇ يەردىكى پاكار-پاكار كېسەك ئۆيلەرنىڭ ئارىسىدا گاھىدا ئوردىدەك ھەشەمەتلىك ياسىۋېتىلگەن چىرايلىق ئىمارەتلەرمۇ ئۇچراپ قالاتتى، ئۇ ھارام پۇل تاپقانلارنىڭ ياشايدىغان جەننىتى ئىدى، يىراققا بىتونلاپ ياسالغان تام بىلىنەر-بىلىنمەس كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئۇ ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە ئەنگلىيىلىكلەر گېرمان تانكىلىرىدىن مۇداپىئە كۆرۈش ئۈچۈن ياسىغان توساق ئىدى، بۇ يەردە بىر نەچچە قېتىم چەت ئەللىكلەرنى تۇتقۇن قىلىش ۋە قەسى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

يۈز بەرگەندىن كېيىن، ھۆكۈمەت تەرەپ بۇ يەرگە ئوخشاش چەت-ياقىدىكى قەبىلىلەر رايونلىرىدا ناھايىتى قاتتىق تەدبىرلەرنى يولغا قويدى. مەسلەن، ئۇلار پېشاۋۇرغا بارىدىغان، پاكىستان ئەسكەرلىرى چارلاپ تۇرىدىغان يولدا پەۋقۇلئاددە ئىجازەت ئالمىغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ ماشىنا ھەيدىشىنى چەكلەيدىغان، گۇۋاھنامىلىرى ۋە قوراللىق قوغدىغۇچىلىرى يوق چەت ئەللىكلەرنى چېگرىدىن نېرى بارغۇزمايدىغان بولۇۋالدى.

سۇلتان ئېگىز تاغ بىلەن تىك قىيانىڭ ئارىلىقىدىكى يالغۇز ئاياغ يولدا ئىككى سائەت پىيادە، بىر نەچچە سائەت ئاتلىق ماڭغاندىن كېيىن، تۈزلەڭلىككە جايلاشقان پېشاۋۇر شەھىرى ئاخىر كۆرۈندى. سۇلتان شەھەرگە كىرىدىغان بىر كىرا ماشىنىسىغا ئولتۇرۇپ، ھاياتئاباد رايونى 103-نومۇرلۇق كوچىغا جايلاشقان ئۆيىگە قاراپ يول ئالدى.

كۆز باغلانغان مەھەلدە تۇيۇقسىز دەرۋازا قېقىلدى، ۋۇي، دادىسى كەلگەن ئوخشىمامدۇ! سۇلتاننى كۈتۈپ كۆزلىرى تېشىلەي دېگەن شەرىپە ئىككىنچى قەۋەتتىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ، دەرۋازىنى ئاچتى. ئۈستۈپىشى مەينەتلىشىپ كەتكەن، سەپەر ھاردۇقىدىن ھېچ ھالى قالمىغان سۇلتان بوسۇغىدا تۇراتتى. ئۇ قولىدىكى ھېلىقى شېكەر خالتىسىنى شەرىپىگە بەردى؛ شەرىپە خالتىنى دولىسىغا ئېلىپ، ئىككىنچى قەۋەتكە قاراپ ماڭدى. سۇلتان ئۇنىڭغا سوڭداشتى.

— يولدا جاپا ئارتىپ قالدىلمۇ؟

— يولدا كەلگىچە تاغ-دالىنىڭ مەنزىرىسىنى تاماشا قىلىپ، سەپەرنىڭ قانداق تۈگىگەنلىكىنى سەزمەيلا قاپتىمەن، — دېدى سۇلتان، — جەزىرىنىڭ گۈگۈمى ئاجايىپ چىرايلىق بولىدىكەن، دېمەمسەن.

سۇلتان يۇيۇنۇپ چىققىچە، شەرىپە تاماق ئەتتى، ئۇ گىلەمنىڭ ئۈستىگە داستىخان سېلىپ، داستىخاننىڭ ئىككى تەرىپىگە بىردىن يۇمشاق سېلىنچا قويدى، ئاڭغىچە سۇلتانمۇ يۇيۇنۇپ، ئۈچىسىغا يۇيۇپ دەزمالانغان كىيىملىرىنى كىيىپ چىقتى، ئۇ داستىخاندىكى يالتراق (سۇلياۋ) تەخسەلەرنى كۆرۈپ، سەل تېرىكتى.

— ھەي، بۇنداق نەرسىدە غزالىنىشى ياقىتۇرمايدىغانلىقىمنى بىلىسەنغۇ،

— دېدى ئۇ شەرىپىگە دوق قىلىپ، — خۇددى پىت بازىرىدىن تېرىۋالغاندەك قىلماي چىنە تەخسەلەرنى ئاچقىساڭ بولمامدۇ؟

شەرىپە ئۇ تەخسەلەرنى دەرھال ئېلىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا چىنە

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

تەخسەلەرنى قويدى،

— ھەببەللى! — دېدى سۇلتان، — مانا ئەمدى ئادەم تاماق يېگەندەك بولىدۇ-دە!

سۇلتان كابۇلدا كۆرگەن-ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلىدى، شەرىپە ھاياتئابداتا بولغان ئىشلارنى ئېرىگە ھېكايە قىلىپ بەردى، سۇلتان بىلەن شەرىپە كۆرۈشمىگىلى بىر نەچچە ئاي بولغاندى، ئەر-خوتۇن شۇ تەرىقىدە بالىلىرى، ئۇرۇق-تۇغقانلىرى ۋە سۇلتان ھاياتئابداتا تۇرىدىغان بىر نەچچە كۈن ئىچىدە قىلىدىغان ئىش-كۈشلىرى ھەققىدە ئۇزۇن مۇڭداشتى، سۇلتان پىشاۋۇرغا ھەر كەلگىنىدە ئافغانىستانغا قايتىپ باقمىغان ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيلىرىگە خۇددى بويىدىن باغلىغاندەك بېرىپ، ئۇلارنى زورغا يوقلاپ قوياتتى، ئۇ ئالدى بىلەن ئۆيىدە مۇسبەت بولغان تۇغقانلىرىنىڭكىگە، ئاندىن ئەڭ يېقىن تۇغقانلىرىنىڭكىگە پەتىگە باراتتى، ناۋادا پاكىستاندا ئۇزۇنراق تۇرالسا، بىر نەچچە تۇغقىنىنى ئارتۇق يوقلاپمۇ قوياتتى.

سۇلتان شەرىپەنىڭ ئاچا-سىڭىللىرى ۋە نەۋرە تۇغقانلىرى بىلەن كۆرۈشۈشنى بەكمۇ قورقاتتى، لېكىن، بۇ ئالاقىچىلىك بازىدا بىرەرسى غىڭگىدە چىقىرىپ بولغىچە ھەممە ئادەم بىلىپ بولىدىغان تۇرسا، سۇلتاننىڭ ئۆزىنى كۆرسەتمەي غىپىدە تېكىۋېتىشى مۇمكىنمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە رەسىم-قائىدە يۈزىدىن بولسىمۇ، بېرىپ ئۇلارنى يوقلاپ قويۇش، سۇلتان بىلەن شەرىپە ئوتتۇرىسىدىكى نىكاھنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلايدىغان دەستەك-تە! شەرىپەمۇ ئېرىدىن باشقا نەرسە كۆتمەيتتى، پەقەت ”ئېرىم بۇ يەردە تۇرغان بىر نەچچە كۈن ئىچىدە تۇغقانلىرىمغا قايىقىنى ئېچىپ قويسىكەن، ماڭا كۆرۈنۈشتە بولسىمۇ ئېرى خوتۇنغا قارىغاندەك مۇئامىلە قىلىپ قويسىكەن!“ دېگەن ئۈمىدئىلا ئىدى.

ئۇلار قىلىدىغان ئىش-كۈشلىرىنى مەسلىھەتلىشىپ بولغاندىن كېيىن، شەرىپە سەينىگاھنىڭ ئىشىنى سۇلتانغا سۆزلەپ بەردى.

— ھەي، بۇزۇق جالاپ، — دېدى سۇلتان خۇددى شاھلاردەك مامۇق ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ، — نەق جالاپنىڭ ئۆزىكەن-دە ئۇ بىر نېمە!

لېكىن، شەرىپە ئۇنداق دەپ قارمايتتى. چۈنكى، سەينىگاھنىڭ نادىم بىلەن ھەتتا بىر يەردە يالغۇز تۇرۇپ باقمىغانلىقىمۇ شەرىپەگە ئايان ئىدى، — ئۇنىڭ يۈرۈش-تۇرۇشىغا قارىمىسەن؟ — دېدى سۇلتان گېپىنى

كابۇللۇق كىتابيۇرۇش

داۋاملاشتۇرۇپ، — ھازىر كوچىغا چىقىپ كەتمىگىنى بىلەن، ئەتە-ئۈگۈن شۇنداق قىلدۇ-دە! ئويلىمىمەن، ئۇ ئىش-ئوقىتى يوق، لايغەزەل بىر نېمىنى تېپىپتۇ، ئۇ يارامسىز سەينىگاھنى باقالامدۇ؟ خوتۇن كىشىنىڭ ئاغزىدىن چىققىنىنى تەق قىلىشقا قۇربى يېتەمدۇ؟ ھەي، تۇۋىقى يوق قازان بىلەن ئاغزى ئېتىلمىگەن چۆكۈنگە ئەخلەت دەمىسەن، توپا دەمىسەن، قۇرت-قوڭغۇز دەمىسەن ئىشقىلىپ ھەممە نەرسە چۈشۈۋېرىدۇ. نادىمنىڭ دادىسى چەت ئەلگە شۇ چىقىپ كەتكىنىچە ئىككىنچىلەپ قايتىپ كەلمىدى، ئۇنىڭ بېلگىيە مۇساپىرلار لاگېرىدا تۇرۇۋاتقىنىغا ئۈچ يىل بولدى، ئاڭلىسام تا ھازىرغىچە خوتۇن-بالىلىرىغا ۋىزا ھەل قىلالماپتىمىش، — دېدى سۇلتان شەرىپەگە، — ھەي، مىنىڭچە ئۇ تۈگەشتى، پۈتۈنلەي تۈگەشتى؛ ... سەينىگاھمۇ ئايىقى چىققاندىن تارتىپلا كۆزۈمگە نەرسەك بىر نېمىدەك كۆرۈنگەن، ئۆتۈپ-تېشىپ ئەمدىلىكتە نادىمدەك يالڭۇشكە ئۇچراپ قاپتۇ. ھە راست، يادىڭدىمۇ؟ ئۇ قىز بىر چاغاردا بىزنىڭ مەنسۇرگە كۆز ئىككىمۇ يۈرگەن.

— ئەلۋەتتە ئېسىمدە، — دېدى شەرىپە، — ئۇ دېگەن سەينىگاھنىڭ ئانىسىنىڭ ئويى، — دېدى شەرىپە بۇرۇنقى ئىشلارنى ئەسكە ئېلىپ، — ئۇ خوتۇن ھە دېسىلا مەندىن: “ئوغلۇڭلارنى قاچان ئۆيلەيسىلەر؟” دەپلا سوراپتتى، مەن: “بالا تېخى كىچىك، ئوقۇۋاتىدۇ” دەپ قوياتتىم ... ۋىيەي، مەنسۇرگە ئۆلۈپ كەتسەممۇ سەينىگاھدەك قىزنى ئېلىپ بەرمەسمەن! ھە راست، ئىنلىرى يۈنۈس پېشاۋۇرغا كەلگەن چاغدا، سەينىگاھنىڭ ئانىسى ئۇنىڭغىمۇ ئاشۇ گەپنى پۇرتىتىپكەندۇق، لېكىن، يۈنۈس ئۇنىڭغا نەزەر كۆزىنى سېلىپ قويماپتۇ.

سۇلتان بىلەن شەرىپە سەينىگاھنىڭ سەتچىلىكى ھەققىدە خېلى ئۇزۇن پاراڭلاشقاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ گېپى ئۇرۇق-تۇغقانلىرىغا كۆچتى، — ھېلىقى نەۋرە سىڭلىڭ قانداقراق تۇرۇۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى سۇلتان كۈلۈپ تۇرۇپ.

شەرىپەنىڭ نەۋرە سىڭلىسى ئۇزۇندىن بۇيان ئانىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ كەلگەندى، ئانىسى قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن ئاكىسى ئۇنى بالىلىرى ئانىسىز قېلىپ قېيىلىپ كەتكەن، ياشقا چوڭراق بىر كىشىگە چېتىپ قويدى، سۇلتان ئادەتتە ئاشۇ مەزلۇم ھەققىدىكى گەپلەرنى بەك قىزىقىپ ئاڭلايتتى، — ئۇ توي قىلغاندىن كېيىن باشقىلا بىر ئادەم بولۇپ قالدى جۇمۇ، — دېدى سۇلتان پىخىلداپ كۈلۈپ، — ئىشقىلىپ ئۇ بايقۇش ئاخىر

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

تۇرمۇشلۇق بولدى، لېكىن، تۇغمىدى - دە، ئۇنى ئەركە تېگىشتىن بۇرۇنلا ئەرنىڭ نېمىلىكىنى كۆرۈپ بولغانىمىكىن، دېگىم كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئېرىمۇ تازا قېرىماس بىر نېمە ئىكەن - ھە، قارىغاندا ئۇ خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى خوتۇنىنىڭ ئۈستىدىن چۈشمەيدىغان ئوخشايدۇ.

— شۇنداقتەكمۇ قىلدۇ، — دېدى شەرىپە ئۆزىچە چوڭ بىر ئىشتىن خەۋەردار كىشىدەك، — يادلىرىدا بارمۇ؟ ئۇ توي قىلىشتىن بۇرۇن قوناق شېخىدەك ئورۇق مەزلۇم ئىدى، ئەركە تەگكەندىن كېيىن بۆلەكچىلا بىر ئادەمگە ئايلىنىپ قالدى، مەنمۇ ئۇنى كېچىچە ئېرىنىڭ بېقىنىنى ئوقۇپ ئۇخلاتمايدىغان خوتۇنلاردىنمىكىن دېگۈم كېلىدۇ.

شەرىپە ئاغزىنى تۇتۇپ، ئۇزاققىچە پىخىلداپ كۈلۈپ كەتتى، چۈنكى، گەپ ئارىلىقىدا ئويلىنمايلا باشقىلارنىڭ مەخپىيىتىنى دەپ سالغانىدى. سۇلتان بىلەن شەرىپە ئارقىسىدىكى ياستۇققا يۆلەندى. داستىخاندىكى ئاشقان تاماق ۋە قاچا - قۇچىلار شۇ پېتى تۇراتتى، قارىغاندا ئەر - خوتۇن ئىككىسىنىڭ ئىلگىرىكى تۇيغۇلىرى ئويغىنىپ قالغاندەك قىلاتتى.

سۇلتان بىلەن شەرىپە گىلەمنىڭ ئۈستىدىلا ياتتى، ئۇلارنىڭ پارىڭى قىزىپ كېتىۋاتتى، ئەر - خوتۇن ئىككىسى خۇددى كىچىك بالىلاردەك قاقاقلاپ كۈلۈشكىنچە بىر - بىرىنى قىچقىلىشاتتى.

مۇنداقلا قارىغان ئادەم ئافغانىستاندىكى ئەر - خوتۇنلارنى ئادەتتە بىرگە بولمامدىكىن دېگىسى كېلىدۇ، چۈنكى، ئافغانىستاندا ئاياللار ئۇچىسىغا ھەم ئۇزۇن ھەم كەڭرى كىيىم كىيىپ، ئۇنىڭ ئۈستىدىن پۈركەنچە ئارتىدۇ، كۆينەكنىڭ ئاستىغا ئۇزۇن ئىشتان كىيىدۇ؛ ھەتتا ئۆي ئىچىدىمۇ ياقىسى تۆۋەن كىيىملەرنى ھەرگىز كىيمەيدۇ. يات ئەر، ئاياللار بىر ئۆيدە ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىشقا، غىزالىشىشقا ھەرگىز بولمايدۇ. سەھرالاردا ھەتتا توي مەرىكىلەرمۇ ئەر - ئاياللارغا ئايرىم - ئايرىم ئۆيلەردە ئويۇشتۇرۇلىدۇ. لېكىن، قارىماققا كۆل سۈيىدەك تېپىنچ كۆرۈنىدىغان ئافغانىستان ۋولقاندەك پارتلاپ تۇرغان ئىشقا مۇھەببەت دېڭىزىغا ئوخشايدۇ، ئۇ يەردە يات ئەر - خوتۇنلارنىڭ بىر - بىرىگە ئىشپەش تارتىشى كالا كېتىدىغان ئېغىر گۇناھ ھېسابلانمىمۇ، لېكىن، كىشىلەر يەنىلا ئاشنا ئويىدايدۇ، شەھەردە ھەتتا پاھىشخانلارمۇ تېپىلىدۇ. ياش ئەزلەر، ھەتتا بىرەرسىنىڭ قىزىغا چاي ئىچكۈزۈپ قويغان يىگىتلەرمۇ دائىم ئاشۇنداق يەرلەرگە غىپىدە بېرىپ، ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىپ كېلىدۇ.

ئەر - خوتۇن ئىككىسى قانغۇچە پاراڭلىشىپ كۈلىشىۋالغاندىن كېيىن، سۇلتان

كابلۇنۇق كىتابپۇرۇش

ئورنىدىن تۇرۇپ، كىسىم-كېچىكىنى تۈزەشتۈرۈپ، كەلگەن ئېلىخەتلەرنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن، كومپيۇتېرنىڭ ئالدىدا ئولتۇردى، ئامېرىكىدىكى بىر ئۇنىۋېرسىتېت 20-ئەسىرنىڭ 70-يىللىرىدىكى ژۇرناللار لازىم، دەپ خەت ئەۋەتپتۇ؛ تەتقىقاتچىلار بىر قىسىم قەدىمكى قوليازىلارنىڭ ئەسلى نۇسخىسىغا ئېھتىياجلىق ئىكەن؛ لاهوردىكى بىر باسمىخانا ئاكىرىتىشنىڭ پىسلىش تەننەرخىنى قەغەزنىڭ نۆۋەتتىكى ئەڭ يېڭى باھاسىغا ئاساسەن ھېسابلاپ ئەۋەتپتۇ. سۇلتاننىڭ ئاساسلىق كىرىمى ئاكىرىتىشكە كېلەتتى، چۈنكى، ئۇ بىر دولارغا ئالتە پارچىدىن باستۇرغان ئاكىرىتىشلىرىنى، كابلۇغا ئاپىرىپ بىر دولارغا ئۈچ پارچىدىن ساتاتتى، سۇلتاننىڭ ئىش-ئوقىتى كۆڭۈلدىكىدەك كېتىپ باراتتى، مانا ئەمدى تالىبانلار يوقالدى؛ سۇلتان ھەرقانداق ئىش-ئوقەتنى قىلسا بولۇپىرىدۇ دېگەن گەپ.

سۇلتان ئەتىسى كەلگەن خەت-چەكلەرنى بىر تەرەپ قىلدى، كىتابخانلارنى ئارىلىدى، پوچتىخانىغا بېرىپ، كەلگەن پوسۇلكلارنى ئېلىپ، يېڭىدىن پوسۇلكا سالدى، ئۇ ئاشۇ ئىشلىرىنى ئويلىغىنىدەك تۈگەتكەندىن كېيىن، ئاندىن رەسىم-قائىدە ئۈچۈن تۇغقان يوقلايدىغان مېھماندارچىلىقنى باشلىدى، ئۇ ئالدى بىلەن ئېرى رايونىغا كېلىپ كەتكەن بىر نەۋرە ئاچىسىنىڭكىگە ئۆلۈم پەتىسىگە باردى، سۇلتانغا نىسبەتەن ئەمدىكى مېھماندارچىلىقلارنى ئۆلۈم پەتىسىگە قارىغاندا كۆڭۈلۈكرەك دېيىشكە بولاتتى، سۇلتان گېرمانىيىدىن ئەمدىلا قايتىپ كەلگەن سەئىد ئىسىملىك بىر نەۋرە ئىنىسىنى يوقلاپ باردى، سەئىد گېرمانىيىدە پىسا قاتلىمىسى توشۇيدىغان ئىشنى قىلاتتى، ئىلگىرى ئۇ ئارىيانا ئاۋىئاتسىيە شىركىتىنىڭ ئۇچۇشقا مەسئۇل ئېنژىنېرى ئىدى، يېقىندىن بۇيان ئۇ كابلۇغا قايتىپ كېلىپ، كونا كەسپىنى قىلىش نىيىتىگە كېلىپ قالغانىدى، لېكىن، يەنە جىقراق پۇل تاپمىسا بولمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە گېرمانىيىدە پىسا قاتلىمىسى توشسا، كابلۇدا ئۇچۇشقا مەسئۇل ئېنژىنېر بولغاندىن كۆپرەك پۇل تاپقىلى بولاتتى، ئۇنىڭدىن باشقا ئائىلىسىدىكى بەزى ئىشلارمۇ سەئىدنىڭ بېشىنى قاتۇرۇۋاتاتتى، سەئىدنىڭ پىشاۋۇردا خوتۇن-بالىلىرى بار ئىدى، گېرمانىيىگە بارغاندىن كېيىن ئۇ يەردىمۇ خوتۇندىن يەنە بىرنى ئالدى، ناۋادا ئۇ كابلۇغا قايتىپ كەلگۈدەك بولسا، ئىككى خوتۇنى بىر ئۆيدە تۇرىدۇ، دېگەن گەپ، لېكىن، ئۇنىڭ چوڭ خوتۇنى ئېرىنىڭ گېرمانىيىدە باشقا بىر خوتۇن بىلەن تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىلمەيتتى، سەئىد گەرچە پىشاۋۇردىكى خوتۇن-بالىلىرىغا دائىم پۇل ئەۋەتىپ، ئۆزىنىڭ ئەزىلىك ۋە

ئائىلىق بۇرچىنى ئادا قىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن، ئىككى خوتۇنى بىر ئۆيگە ئەكىرگەندىن كېيىنكى ئاقىۋەتنى ئويلاشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايۋاتاتتى.

پېشاۋۇردا ھەممىلا نەرسە ناھايىتى قىممەت ئىدى. سۇلتاننىڭ بىر تۇغقىنى ئۆي ئىجارىسىنى تۈلىيەلمىگەچكە ئۆي ئىگىسى ئۇنى قوغلاپ چىقىرىپتۇ؛ يەنە بىر تۇغقىنى سۇلتاننىڭ ياردىمى بىلەن ئوقەت قىلىش نىيىتىدە ئىكەن؛ يەنە بىر تۇغقىنى ئۇنىڭدىن پۇل قەرز ئالماقچى بولۇۋېتىپتۇ. لېكىن، سۇلتان ئۇرۇق-تۇغقانلىرىغا ئاساسەن پۇل ئۆتتە بەرمەيتتى. سۇلتاننىڭ ئىش-ئوقەتكە ئېيى بولغاچقا، ئۇ يوقلاپ بارغان چاغلاردا تۇغقانلىرى ھەمىشە ئۇنىڭدىن ياردەم سورايتتى. لېكىن، سۇلتان كۆپىنچىسىنى رەت قىلاتتى. سۇلتاننىڭ نەزىرىدە تۇغقانلىرى ئۆزىنىڭ غېمىنى ئۆزى يېشىكە ئېرىنىدىغان لايغەزەللەر ئىدى. باشقىلاردىن ياردەم تەلەپ قىلغان ئادەم ئەڭ بولمىغاندا قارشى تەرەپنى نېمە ئۈچۈن ياردەم سورىغانلىقىغا قايىل قىلالشى كېرەك ئىدى. لېكىن، سۇلتاننىڭ تۇغقانلىرىنىڭ تەڭدىن تولىسى سۇلتان قايىل بولغىدەك سەۋەب كۆرسىتەلمەيتتى.

سۇلتان بىلەن شەرىپە سەبۇنەمنى ئەگەشتۈرۈپ، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيلىرىگە پەتەلەپ بارغان چاغلاردا، شەرىپەنىڭ ئاغزى ئېچىلىپلا كېتەتتى؛ شەرىپەنىڭ قىزىق گەپلىرى بىر باشلاندىمۇ، تۈگمەيتتى، لېكىن، سۇلتان ياندا ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ گەپلىرىنى، ھېكايىلىرىنى ئاڭلاشقا خۇشتار ئىدى. گاھىدا گېزى كېلىپ قالسا كەسپى ئەخلاق، تىجارەتنىڭ ئېيى-چېيى دېگەنلەر ھەققىدە بىر-ئىككى ئېغىز گەپ قىستۇرۇپمۇ قويايتتى. لېكىن، سۇلتان گەپ قىلمىغىنى بىلەن، شەرىپەگە قاراپ "ئەمدى ماڭايلى" دېگەن ئىشارەتنى قىلغان ھامان، شەرىپەنىڭ ھېكايىسى دەھال كەلگەن يېرىدىلا توختايتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار تەڭلا دۇئاغا قول كۆتۈرەتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئاستا ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ھاياتئابادنىڭ سېسىپ كەتكەن ئەخلەتنىڭ بەتبۇي بۇراقلىرىدىن تىنغىلى بولمايدىغان قاراڭغۇ كوچىلىرىنى ئايلىنىپ ئۆيىگە يېنىپ كېلەتتى.

بىر كۈنى كەچتە، شەرىپە بىر شىرەم تۇغقىنىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ كەلمەكچى بولۇپ جابدۇندى. ئىككى ئۆينىڭ ئارىلىقى ناھايىتى يېقىن بولسىمۇ، لېكىن، ئۇلار ئادەتتە بېرىش-كېلىش قىلىشمايتتى. پۇتغا ئېگىز پاشىنلىق ئاياغ كىيۋالغان شەرىپە، ئالدىدا قەدەملىرىنى تەستە يۆتكەپ كېتىۋاتاتتى. سەبۇنەمنى يىتىلىۋالغان سۇلتان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئالدىرىماي كېلىۋاتاتتى.

كابۇللۇق كىتابيۇرۇش

ئۆي ئىگىسى ئۇلارنى ناھايىتى قىزغىن كۈتۈۋالدى ۋە يەل-يېمىش، گۈلە-قاق، قەنت-گېزەكلەر بىلەن داستىخان راسلاپ، مېھمانلارنىڭ ئالدىغا چاي قويدى. ئۇلار چايدىن ئوتلىغاچ تاغدىن-باغدىن پاراڭلاشتى، بالىلار ئۇلارنىڭ پارىڭغا قۇلاق سېلىپ جىم ئولتۇراتتى. بۇنىڭدىن سەبۇنەمنىڭ ئىچى پۇشقىلى تۇردى.

ئۆي ئىگىسىنىڭ 13 ياشلىق قىزى ساراھ كۆرۈنمەيتتى. ئۇ مېھمانلارنىڭ كېلىشتىكى مۇددىئاسىنى بىلىپ قالغاچقا، ئەدەب بىلەن بىر يەرگە مۆككەندى. شەرىپە ئىلگىرىمۇ مۇشۇ ئىش توغرىلىق بۇ ئۆيگە كەلگەندى. بۇ قېتىم ئۇ گېپىمنىڭ تورى بولارمىكىن، دېگەن نىيەتتە سۇلتاننى ئۇنىمىغىغا قارىماي باشلاپ كەلدى، ئۇلار سۇلتاننىڭ كىچىك ئىنىسى — يۇنۇسنىڭ نىكاھ ئىشى ئۈچۈن كەلگەندى. بىر نەچچە يىل بۇرۇن، ئۇلار پاكىستاندىكى بىر مۇساپىرلار لاگېرىدا تۇرغاندا، يۇنۇسنىڭ ساراھقا كۆزى چۈشۈپ قالغانىكەن، ئۇ چاغدا ساراھ تېخى بالا ئىدى. يۇنۇس ساراھقا بىرەر ئېغىز گەپ قىلىپ باقمىغان بولغاچقا، يەڭگىسى شەرىپەنى ئەلچىلىككە قويغانىدى.

بىراق، ئۆي ئىگىسىنىڭ جاۋابى يەنىلا بۇرۇنقىدەك ئىدى:
— ساراھ تېخى كىچىك، ناۋادا چوڭ قىزىمىز شېرىنى دەپ ئېغىز ئاچقان بولساڭلارغۇ ئۇنىڭ يولى بۆلەك ئىدى.

لېكىن، شېرىن سىڭلىسى ساراھدەك چىرايلىق بولمىغاچقا يۇنۇس ئۇنى ياراتمىغانىدى. لېكىن، يۇنۇس شېرىننىڭ ئۆزىگە ئوتتەك مەيلى بارلىقىنىمۇ بىلەتتى. چۈنكى، يۇنۇس ھەر قېتىم ئۇلارنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە شېرىن ئۇنىڭ قېشىدىن نېرى كېتەلمەيتتى، ئادەم يوق چاغلاردا ھەتتا ئۇنىڭ قوللىرىغا ئېسىلىپ باقاتتى. “قاچقانىنى قوغلا، قوغلىغاندىن قاچ” دېگەندەك شېرىننىڭ بۇ قىللىقلىرى يۇنۇسنى بىئارام قىلاتتى. ئۇ بارا-بارا شېرىننى يۈزى قېلىنراق قىز ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپمۇ قالدى.

باشقىلار شېرىنغا ئەلچى كىرگۈزگەندى. لېكىن، شېرىننىڭ ئاتا-ئانىسى يۇنۇسنى ياقۇتۇرۇپ قالغان بولغاچقا، باشقىلارنى رەت قىلىپ، سۇلتاننىڭ ئائىلىسىگە قەستەن يېقىنلىشىپ باقتى. ئۇلار شېرىننى يۇنۇسقا يەنە بىر قېتىم تونۇشتۇردى. لېكىن، يۇنۇسنىڭ كۆزى يەنىلا ساراھتا ئىدى.

“ئەلچىگە ئۆلۈم يوق” دېگەندەك، شېرىننىڭ ئاتا-ئانىسى گەپنى ئۈزۈۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن، شەرىپە ساراھنى يۇنۇسقا سايە قىلىپ كېلىۋەردى. شەرىپەنىڭ قىز تەرەپكە خۇددى بوسۇغىسىنى تېشىۋەتكۈدەك قىلىپ

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

ئارقا-ئارقىدىن كېلىۋېرىشى، ئەدەبىيەتلىك ئەمەس، ئەكسىچە قىزنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتى ئىدى. يەنە كېلىپ كۈنلەردىن: "يىگىتنىڭ ئانىسى كەشنىڭ چەمى تېشىلىپ كەتكىچە ئەلچىلىككە ماڭغاي" دېگەن كېمەت قالغانىكەن. شۇڭا يۈنۈسنىڭ ئانىسى بېگۈل كابۇلدا بولغاچقا، شەرىپە قېيانىسىنىڭ ئورنىدا قېيىنىسى ئۈچۈن ئەلچىلىككە مېڭىۋاتتى، ئۇ ھەر قېتىم ساراھلارنىڭ ئۆيىگە كەلگىنىدە: "يۈنۈس ئېنىڭلىز تىلىنى سۈدەك سۆزلەيدۇ، كىتابخانىدا بىر ئۆيدان خىزمىتى بار، ئۇنىڭغا تەگكەن قىزنىڭ بەختى ئېچىلىدۇ" دېگەندەك گەپلەر بىلەن يۈنۈسنىڭ تەرىپىنى قىلىپ بېرەتتى، لېكىن، يۈنۈس 30 ياشلارغا كىرىپ قالغان بولغاچقا، قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى: "ئۇنىڭ يېشى قىزىمىزنىڭكىدىن بەكلا چوڭكەن" دەپ ئۈنمايۋاتاتتى.

ساراھنىڭ ئانىسى تۇرۇپلا سۇلتاننىڭ 16 ياشلىق ئوغلى مەنسۇرنى لايىق كۆرۈپ قالدى.

— ساراھنى مەنسۇرگە سايە قىلغان بولساڭلارغۇ، ماقۇل جاۋابىنى ھازىرلا بەرگەن بولار ئىدىم، — دېدى ساراھنىڭ ئانىسى.

سۇلتاننىڭ كېسىپلا بىر نېمە دەيدىغان ۋاقتى كەلگەندەكمۇ قىلاتتى، دېمىسىمۇ مەنسۇر ساراھتىن بىر نەچچە ياشلا چوڭ ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەنسۇر ئۇ قىزنى كۆرۈپمۇ باقمىدى، دېمەك، ئۇلار بىر-بىرىگە تازا ماس كېلەتتى، لېكىن، شەرىپەنىڭ گېيى بويىچە بولغاندا مەنسۇرنى ئۆيلەپ قويسا سەل بالدۇرلۇق قىلاتتى، چۈنكى، ئۇ ئوقۇشى، شەھەر كۆرۈپ كۆزىنى ئېچىشى كېرەك ئىدى.

— ئۇنداق دېگىنى بىلەن ساراھ 13 ياشتىن چوڭ، — دېدى شەرىپە كېيىن بىر دوستغا، — مېنىڭچە ئۇ 15 ياشتىن كىچىك ئەمەس.

ساراھ ئۆيىگە كىرىپ بىردەم تۇردى، سۇلتان ئۇنىڭغا بېشىدىن پۇتىنىڭ ئۇچىغىچە سىنچىلاپ قاراپ كەتتى، ساراھ بويى ناھايىتى ئېگىز، ئۆزى زىلۋا قىز بولۇپ، قارىماققا 18 ياشتىن چوڭدەك كۆرۈنەتتى، ئۇچىسىغا قېنىق كۆك رەڭلىك مامۇق چاپان كىيگەن ساراھ، ئاستا كېلىپ ئانىسىنىڭ بېقىنىدا تارتىنىپقنا ئولتۇردى، بۇلۇۋاتقان بۇ ئىشلارنىڭ ئۆزىگە مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلگەچكىمۇ، ئۇ تەمتىرەپ نىمە قىلارنى بىلەلمەي قېلىۋاتاتتى.

— ئۇنىڭ بۇ ئىشقا مەيلى يوقكەن، شۇڭا يىغلاۋاتىدۇ، — دېدى ساراھنىڭ ئىككى ئاچىسى ئۇنىڭ يۈزىچىلا، بۇ گەپنى ئاڭلىغان ساراھ يەرگە

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

قارىۋالدى.

لېكىن، شەرىپە ئىچىدە خۇشال بولۇپ كېتىۋاتاتتى، چۈنكى، پاك ۋە سەبىي قىزلارلا بۇنداق ئىشقا دۇچ كەلگەندە يىغلايدۇ.

ئارىدىن بىر نەچچە مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن، ساراھ ئورنىدىن دەس تۇرۇپ تالغا چىقىپ كەتتى، ساراھنىڭ ئانىسى ئەتە ساراھنىڭ ماتېماتىكا ئىمتىھانغا قاتنىشىدىغانلىقىنى ئەسكەرتىپ ئۆتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى تەرەپ رەسمىي مەسلىھەتكە ئۆتكەندە، قىز بالىنىڭ شۇ يەردە بولمىغىنى تۈزۈك ئىدى، چۈنكى، ئۇنداق چاغدا قىز تەرەپ ئوغۇل تەرەپنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ بېقىش ئۈچۈن، "ياق" دەپ غادىيىپ ئولتۇرۇۋالدى، ئاندىن قىزغا باھا قويدۇ؛ ئۇلار ئوغۇل تەرەپ ئۆزلىرىنىڭ دىتىغا ياقىدەك باھاغا چىقىنالىغاندىلا ئاندىن ئاز-تولا يۇمشايدۇ، قىزنىڭ ئاتا-ئانىسىغا بېرىلىدىغان مېھىر ھەققى، قىزنىڭ كىيىم-كېچىكى، تويىنىڭ ئاش-سۈيى ۋە باشقا چىقىملىرىغا كېتىدىغان پۇلنىڭ ھەممىسىنى ئوغۇل تەرەپ ئۈستىگە ئالدى.

ئۇلارنىڭ مەسلىھەتى ئاياغلاشتى، لېكىن، ھېچنەمنى پۈتۈشەلمىدى، سۇلتان بىلەن شەرىپە ئۆيىگە قايتىشتى، مارت ئايلىرىنىڭ سوغۇقى ئۇچۇپ تۇرغان كۈچلەر جىمجىت كېچە قوينىغا سوزۇلۇپ ياتاتتى.

— بۇ خەق كۆزۈمگە پەقەتلا سىغىمىدى، — دېدى سۇلتان، — ئۇلار بەكمۇ نەپسانىيەتچىكەن.

بولۇپمۇ ساراھنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ كۆزىگە سىغىمىغانىدى، ئۇ مەزلۇم ساراھنىڭ دادىسىنىڭ ئىككىنچى خوتۇنى ئىدى، ئەسلىدە ئۇ كىشىنىڭ بىرىنچى خوتۇنى تۇغماس چىقىپ قالغاچقا، بۇ مەزلۇمنى توقاللىققا ئالغانىدى، لېكىن، بۇ مەزلۇم ئۇ ئۆيىگە كىرگەندىن كېيىن، چوڭ خوتۇنغا پەقەتلا كۈن بەرمىدى، توقالنىڭ زۇلمىغا چىدىيالمىغان چوڭ خوتۇن، ئاخىر ئۆيىنى تاشلاپ ئىنىسىنىڭكىگە كېتىۋالدى، ساراھنىڭ ئانىسىنىڭ بولمىغۇر مىجەزى ھەققىدىكى گەپلەرمۇ نۇرغۇن ئىدى، ئۇ ھەم ئاچكۆز ھەم ھەسەتخور خوتۇن بولغاچقا، چوڭ قىزنى سۇلتاننىڭ بىر تۇغقىنىغا بېرىدىغان چاغدا ئاۋۋۇ نېمىسى ئانداقكەن، ماۋۋۇ نېمىسى مۇنداقكەن دەپ غەۋغا كۆتۈرۈپ جاھاننى بېشىغا كىيىپتىكەندۇق.

— "ھەي، ئالا ئىنەكنىڭ بالىسى چالا قۇيرۇق" دەپتىكەن، — دېدى سۇلتان ئۇلۇغ-كىچىك تىنىپ، — ساراھ دېگەن بۇ قىزمۇ ئانىسىنى كىيىپلا چىقىدىغاندەك تۇرىدۇ.

كابلۇلۇق كىتابيۇرۇش

— ناۋادا يۇنۇس زادى ئاشۇ قىزنى ئالمىسام بولمايتتى، دەپ تۇرۇۋالسا ئۇنىڭغا ئالمىغىن دېگىلى بولاتتىمۇ، — دېدى سۇلتان سەل-پەل نارازى بولغاندەك قىلىپ، — قاراپتۇر، ئەتە-ئۆگۈن ئۇ خەق يۈزىنى پولودەك قىلىپ ئۆزلىرى ماقۇل دەيدۇ، بىزدەك ئوبدان قۇدىنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشنى ھەرگىز خالىمايدۇ.

رەسىم-قائىدە ئۈچۈنلا بولىدىغان بۇنداق باردى-كەلىدىلەر تۈگىگەندىن كېيىن، سۇلتان بۇ قېتىمقى ئاساسلىق ئىشنى پۈتتۈرۈشكە كىرىشتى، ئۇ بۇ قېتىم پاكىستانغا مەخسۇس كىتاب باسقۇچ ئۈچۈن كەلگەندى، ئۇ بىر كۈنى تاڭ سەھەر تۇرۇپ، بۇ قېتىمقى سەپىرىنىڭ ئىككىنچى مەنزىلى — لاهورغا قاراپ يول ئالدى، لاهور پاكىستاندىكى نەشرىياتچىلىق ۋە مەتبەئەچىلىك گۈللەنگەن شەھەر ئىدى.

سۇلتان ئىچىگە ئالتە پارچە كىتاب، بىر پارچە كالىندار ۋە بىر نەچچە قۇر كىيىم قاچىلانغان قول چامىدانىنى ئېلىپلا يولغا چىقتى، پۇل-پۇچەكلىرىنى ئىلگىرى سەپەر قىلغان چاغلىرىدىكىدەك يېڭىنىڭ ئىچىگە تىكىۋالغانىدى، ھاۋا خېلىلا ئىللىق بولۇپ، پېشاۋۇرنىڭ ماشىنا بېكىتىدە ئادەم مىخ-مىخ ئىدى، بىكەتتىكى زۇۋۇك قۇلاقنى يارغۇدەك ئاۋازدا توختىماي ۋارقىرايتتى: ”ئىسلامئاباد، كاراچى، لاهور!“ ھەربىر ئاپتوبۇسنىڭ ئالدىغا يولۇچىلارنى باشلاپ ئاچقىدىغان بىردىن ئادەم بار ئىدى، بۇ يەردە ئاپتوبۇسلارنىڭ يولغا چىقىش ۋاقتى ئالدىن بېكىتىلمەيتتى، قايسى ئاپتوبۇس بۇرۇن توشسا شۇ يولغا چىقىۋېرەتتى، ئاپتوبۇس قوزغالغىچە سېتىقچىلار مېۋە-چېۋە، گازىر، پىرەنىك، مايدا قورۇلغان باخلا ۋە گېزىت-ژۇرنال دېگەندەك نەرسىلەرنى ئاپتوبۇسنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ ساتاتتى، تىلەمچىلەر ئاپتوبۇسنىڭ ئوچۇق تۇرغان دېرىزىلىرىدىن ئىلتىجالىق قوللىرىنى سۇناتتى.

لېكىن، سۇلتان تىلەمچىلەرگە قاراپمۇ قويمىي ئولتۇراتتى، چۈنكى، ئۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ: ”سەدىقنى ئۇزۇڭدىن ئاشسا ئائىلەڭدىكىلەرگە بەر، ئۇنىڭدىن ئاشسا ئۇرۇق-تۇغقانلىرىڭغا بەر، ئۇنىڭدىنمۇ ئاشسا قولۇم-قوشلىرىڭغا، ئەڭ ئاخىرىدا ناتونۇش مۇساپىرلارغا بەر“ دېگەن مەزمۇندىكى ھەدىسىلىرىنى ئوبدان بىلەتتى، سۇلتاننىڭ چۈشەنچىسى بويىچە بولغاندا، كابلۇنىڭ كوچىلىرىدىمۇ تىلەمچىلەر ساماندەك، شۇڭا سۇلتان سەدىقنى ئالدى بىلەن شۇلارغا بېرىشى كېرەك؛ بۇ يەردىكى تىلەمچىلەرگە پاكىستانلىقلار ئۆزلىرى كۆز قىرىنى سېلىپ قويۇشى كېرەك.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

سۇلتان ئاپتوبۇسنىڭ ئاخىرقى رەتتىكى ئورۇندۇقىغا بېرىپ ئولتۇردى، ئىككى تەرىپىدە يولۇچىلار لىقۇملىق ئولتۇرۇپ بولۇشقاندى، ئۇ قولدىكى چامداننى ئىككى پۇتنىڭ ئارىلىقىغا قويدى، ئۇنىڭ بىر پارچە قەغەزگە يېزىپ ساقلاپ يۈرگەن كىشىلىك پىلانمۇ دەل ئاشۇ چامداننىڭ ئىچىدە ئىدى، ئۇ بۇ قېتىم پاكىستانغا مەخسۇس دەرسلىك باستۇرۇش ئۈچۈن كەلگەنىدى، چۈنكى، مەكتەپلەر ئەتىيازلىق ئوقۇشنى باشلىغان ھامان دەرسلىكنىڭ بازىرى چىقىپ كېتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇجاھىدلار بىلەن تالىبانلار نەشر قىلىدۇرغان دەرسلىكلەرنىڭ قىلچە قىممىتى يوق ئىدى، مەسىلەن، مۇجاھىدلار بىلەن تالىبانلار تۈزگەن بىرىنچى يىللىقنىڭ ئېلىپبەسىدە ھەرپلەر مۇنداق ئۆگىتىلگەن: جىھادتىكى "ج" — جىھاد بىزنىڭ بۇرچىمىز؛ ئىسرائىلدىكى "ئى" — ئىسرائىلىيە بىزنىڭ دۈشمىنىمىز؛ كالاشنىكوۋ (روسىيىدە ئىشلەنگەن بىر خىل پىلىموت) دىكى "ك" — بىز كالاشنىكوۋغا تايىنىپ ھەممىنى يېگىمىز؛ مۇجاھىدتىكى "م" — مۇجاھىد بىزنىڭ قەھرىمانلىرىمىز؛ تالىباندىكى "ت" — تالىبان ...

تالىبانلار تۈزگەن دەرسلىكلەردە ئوغۇل بالىلار نىشان، ئۇرۇش ئاساسى تېما قىلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، ھەتتا ھېساب دەرسلىكىدىكى مەسىلىلەردىمۇ ئالما، پىرەنىك دېگەن نەرسىلەرنىڭ ئورنىدا پۈتۈنلەي ئوق، مىلىتىق، ئاپتومات مىسال قىلىناتتى، مەسىلەن، ئۇنىڭدا بالىلارغا ئاساسەن تۆۋەندىكىدەك مەسىلىلەر يەشكۈرۈلەتتى: "ئۆمەرنىڭ بىر تال ئاپتوماتى بىلەن ئۈچ پارچە زۇرنىلى بار ھەمدە ھەربىر زۇرنالغا 20 تالدىن ئوق قىستۇرۇلغان، ئۇ ئاشۇ ئوقلىرىنىڭ ئۈچتىن ئىككىسى بىلەن 60 كۇپپارنى ئۆلتۈرگەن بولسا، ھەربىر تال ئوق بىلەن قانچىدىن كۇپپارنى ئۆلتۈرگەن؟"

سۇلتان بالىلار ئوقۇيدىغان دەرسلىكلەرنىڭ زاھىرشاھ ئەل سورىغان زامانىدىكىدەك تۈزۈلۈشىگە بەكمۇ تەشنا ئىدى، زاھىرشاھ 1973-يىلى ئاغدۇرۇپ تاشلانغىچە ئافغانىستاننى 40 يىلغا يېقىن سوردى، ئافغانىستانغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ئۇ بىر قەدەر ئىنچ زامانلار ئىدى، سۇلتان قايتا باسقۇلى بولىدىغان بىر قىسىم دەرسلىكلەرنى تاپتى، ئۇلار پارس ئەپسانە-چۆچەكلىرى سۆزلىنىدىغان كىتابلار، بالىلارغا ھېسابنى "بىرگە بىرنى قوشسا ئىككى بولىدۇ" دېگەن شەكىلدە ئۆگىتىدىغان ھېساب دەرسلىكى، سۈنئىي ۋە دوگما ئەقىدىلەر چىقىرىپ تاشلانغان، ساپ ۋە تەنپەزۋەرلىك مەزمۇنىدىكى تارىخ دەرسلىكى قاتارلىقلار ئىدى.

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ مائارىپ، پەن-تېخنىكا، مەدەنىيەت تەشكىلاتى ئافغانىستاندا يېڭى دەرسلىك تۈزۈپ نەشر قىلىشقا مەبلەغ ياردەم قىلىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەرگەندى. كابۇلدىكى ئەڭ چوڭ نەشرىيات سودىگەرلىرىدىن سانلىدىغان سۇلتان ئۇلار بىلەن بىرنەچچە قېتىم كۆرۈشتى. بۇ دۆرەم قايتىپ بارغاندىن كېيىن، ئۇلار بۇ كىتابلارنى چىقىرىشقا كېتىدىغان مەبلەغ ھەققىدە سۆزلىشىدۇ. سۇلتاننىڭ چامىدىكى ھېلىقى پىلاندا بۇ قېتىم چىقارماقچى بولغان 113 خىل دەرسلىكنىڭ فورماتى، تىراژى ۋە ئۇنىڭغا كېتىدىغان ئومۇمىي قەغەز تەپسىلىي ھېسابلاشقا ئىدى. سۇلتاننىڭ ھېسابىچە بۇنىڭغا 2 مىليون دوللار مەبلەغ كېتەتتى. بۇ قېتىم ئۇ لاھورغا بېرىپ تەكشۈرۈپ، قايسى زاۋۇت قويغان. باھانىڭ ئەڭ مۇۋاپىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ باقۇدۇ. ئاندىن دەرھال كابۇلغا قايتىپ بېرىپ، خەتىرى يوق بۇ توختامنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىدۇ. خامچوتى 2 مىليون دوللارغا يەتكەن بۇ ئىش، سۇلتانغا نىسبەتەن ئاجايىپ چوڭ سودا ھېسابلىنىمۇ، لېكىن، سۇلتاننىڭ بۇ توختامنى قولغا كەلتۈرەلەيدىغانلىقىغا ئىشەنچسىز كەلگەن ئىدى. مۇشۇلارنى ئويلىغان سۇلتان ئۆزىدىن مەنۇن بولغاندەك كۆكسىنى تولدۇرۇپ نەپەس ئالدى، لېكىن، سۇلتاننىڭ بۇ قېتىمقى سودىدىن بەك جىق پايدا ئۈندۈرۈۋېلىش نىيىتىمۇ يوق ئىدى، چۈنكى، مۇبادا ئۇ ئاشۇ توختامنى قولغا كەلتۈرەلسە، بۇندىن كېيىن خېلى يىللارغىچە، نۇرغۇن كونا دەرسلىكلەرنى قايتا بېشى بىلەن بىرگە يېڭى دەرسلىكلەردىنمۇ خېلى كۆپ نەشر قىلدۇرالايتتى. ئۇ خىيالىدىن بېشىنى كۆتۈرۈپ ئاپتوبۇسنىڭ دېرىزىسىدىن سىرتقا قارىدى. ئاپتوبۇس يولىنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى كەڭرى دالنى ئارقىسىدا قالدۇرۇپ ئۇچقان دەك كېتىۋاتاتتى. بۇ، كابۇل بىلەن كالكۇتتانى تۇتاشتۇرۇدىغان يول ئىدى. ئۇلار لاھورغا يېقىنلاشقانىمۇ ھاۋا ئىسسىپ كەتكىلى تۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتاننىڭ ئۇچىسىدا ئافغانىستاندىكى ئېگىزلىكلەرگە ماس كېلىدىغان قېلىن كىيىم بار ئىدى. ئۇ چاچلىرى شالاڭلاپ ئېچىلىپ قالغان چوققىسىنى تاتلاپ قويدى ۋە قولياغلىقتا يۈزىدىكى تەرلەرنى سۈرتتى.

سۇلتاننىڭ تىزىملىكتىكى ھېلىقى 113 پارچە دەرسلىكتىن باشقا يەنە ئۆز ئالدىغا بىر نەچچە پارچە كىتاب چىقىرىش نىيىتىمۇ بار ئىدى. چۈنكى، ئافغانىستاندىكى چەت ئەل مۇخبىرلىرى، ئىشلەمچىلەر ۋە دېپلوماتلارنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېنگىلىزچە كىتابلارغا بولغان ئېھتىياجى ئېشىپ باردى. بۇنىڭ بىلەن سۇلتان ئېنگىلىزچە كىتابلارنى يەنە چەت ئەلدىن

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

كىرگۈزىۋەرمەي، ئۆز ئالدىغا نەشر قىلىش قارارىغا كەلگەندى، پاكىستاندا ئاز-تولا نەشر تۈزۈمى، نەشر ھوقۇقى، نەشر بېجى دېگەن ئۇقۇملار بولسىمۇ، ئەمما ھېچقانداق باشقۇرۇش تۈزۈملىرى ئورنىتىلمىغان بولغاچقا، ئۇ يەر ئوغرىلىقچە كىتاب چىقىرىدىغانلارنىڭ جەننىتى ئىدى. شۇڭا سۇلتان ئۇ يەردە بىر دوللاردىن باستۇرغان كىتابلارنى كابۇلغا ئاپىرىپ 20 - 30 دوللاردىن ساتاتتى، ئەھمەد راشىد يازغان «تالىبان» ناملىق كىتابنىڭ بەك بازىرى چىققاچقا، سۇلتان ئۇنى بىر قانچە قېتىم قايتا باستۇردى، بىر روسىيە مۇخبىرى يازغان «خۇپىيانە ئۇرۇشلىرىم» ناملىق كىتابتا، ئافغانىستاننىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى بېسىۋالغان 1979-يىلىدىن 1989-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى ئىجتىمائىي ئەھۋالى تەسۋىرلەنگەنلىكتىن، چەت ئەل ئەسكەرلىرىنىڭ ئالاقىسىغا ئېرىشكەندى، ئۇ كىتابتا يېزىلغان مەزمۇنلار كابۇلدا چارلاش ۋەزىپىسىنى ئورۇنداۋاتقان خەلقئارا تىنچلىق ساقلىغۇچى قىسىمنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىغا ناھايىتى كۈچلۈك سېلىشتۇرما قىلىنغانىدى، تىنچلىق ساقلىغۇچى قىسىمنىڭ ئەسكەرلىرى دائىم سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىغا كېلىپ، ئاتكىرىتكا ياكى ئىلگىرىكى ئۇرۇشلارغا ئائىت كىتابلارنى سېتىۋالاتتى.

ئاپتوبۇس لاھور يېقىتىگە كىرىپ كەلدى، سىرتتا تونۇردىن چىققاندا كۈچلۈك يالقۇن گۈيۈلدەپ ئۇرۇپ تۇراتتى، بۇ يەردىمۇ ئادەملەر مىخ-مىخ ئىدى، لاھور، پاكىستاننىڭ مەدەنىيەت-سەنئىتى مەركەزلەشكەن شەھەر، شۇنداقلا ھەم ئاۋات ھەم ئېغىر دەرىجىدە بۇلغانغان سىرلىق شەھەر ئىدى، شەھەر تۈزلەڭلىككە جايلاشقان بولغاچقا، تۆت ئەتراپى ئوچۇقچىلىق ئىدى، شۇڭلاشقىمۇ ئۇ تارىختا نۇرغۇن قېتىم ئىشغال قىلىنىش، ۋەيران قىلىنىش ۋە قايتا قۇرۇلۇشتەك ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىلەرنى باشتىن كەچۈردى، لېكىن، بۇ سىرلىق شەھەر ئىشغال قىلىنىش ۋە قايتا قۇرۇلۇش داۋامىدا نۇرغۇنلىغان داڭلىق شائىر ۋە يازغۇچىلارنى يارىتىپ، ئۇلارنى ئاجايىپ يۈكسەك قەدەر-قىممەتكە ئىگە قىلدى، لاھور سەنئەتكارلىرى ياراتقان نۇرغۇن ئوردا-قەسىرلەر تارىختىكى جەڭگى-جېدەللەردە تۈزۈلۈپتەلگەن بولسىمۇ، لېكىن، ئۇ يەنىلا سەنئەت ۋە كىتاب شەھىرى بولۇپ تۇرۇپتۇ.

سۇلتان لاھورنىڭ كىتاب بازارلىرىنى ئارىلاشقا ئامراق ئىدى، ئۇ ئىلگىرى لاھورنىڭ كىتاب بازارلىرىنى ئارىلاش جەريانىدا بىر نەچچە قېتىم ئاسماندىن چۈشكەندەكلا نۇرغۇن پايدىلارغىمۇ ئېرىشكەندى، يەنە كېلىپ سۇلتاننى ھېچقانداق بىر ئىش كىتاب بازىرىدىكى توپا بېسىپ تۇرغان كىتابلار ئارىسىدىن

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

بىرەر پارچە قىممەتلىك كىتابنى بايقاپ، ئۇنى ناھايىتى ئەرزان باھادا سېتىۋالغان چاغلاردىكىدەك خۇش قىلىپ باققان ئەمەس. شۇڭا ئۇنىڭ ھازىرغىچە توپلىغان ئافغانىستانغا ئائىت كىتابلىرى 9000 خىلغا يېتىدۇ. دېمەك، سۇلتاننى دۇنيادا ئافغانىستانغا ئائىت كىتابلارنى ئەڭ كۆپ توپلىغان كىشى دېيىشكە بولاتتى. سۇلتان ئادەتتە قەدىمكى ئەپسانە-چۆچەكلەر، كونا شېئىرلار، ھېكايىلەر، بىئوگرافىك ئەسەرلەر شۇنداقلا يېقىندىن بۇيانقى سىياسىيغا ئائىت ئەسەرلەر، ئەدەبىي ئەسەرلەر، لۇغەتلەر ۋە قامۇسلارغا بەكمۇ قىزىقاتتى. ئۇ ھەر قېتىم ئۆزىدە يوق ياكى ئىلگىرى كۆرۈپ باقمىغان كىتابلارنى ئۇچرىتىپ قالغان چاغلىرىدا، خۇشلۇقتىن گۈل قەلىرى ئېچىلىپ كېتەتتى.

لېكىن، بۇ دۆرەم سۇلتاننىڭ كىتاب بازارلىرىنى ئايلىنىپ بېقىشقا ۋاقتى يوق ئىدى. ئۇ تاڭ سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ، ساقال-بۇرۇنىنى چىرايلىق ياساپ، ئۇچىسىغا جامانداندىكى پاكىز كىيىملىرىنى، بېشىغا تۈركىيە تەقىيىسىنى كىيىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئافغانىستان بالىلىرى ئۈچۈن كىتاب چىقارماقچى بولۇۋاتقانلىقىدىن يۈرەكلىرى سۆيۈنۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئالدى بىلەن ئىلگىرى ھەمكارلىشىپ باققان چۆپقەتلىرىنىڭ يېنىغا ئۇدۇللا باردى. سۇلتان ئۇ يەردە تەلخەنى ئۇچرىتىپ قالدى. تەلخە ئاتا كەسپىگە ۋارىسلىق قىلغان ئۈچىنچى، ئەۋلاد مەتبەئە سودىگىرى ئىدى. سۇلتاننىڭ قولىدىكى كىتاب چىقىرىش تۈرى بەك چوڭ بولغاچقا، تەلخە ئۇنىڭغا ئانچە قىزىقىپ كەتمىدى.

تەلخە سۇلتاننى چايغا تەكلىپ قىلدى. ئۇ تەڭقىسلىقتا قېلىۋاتقاندا كەتتى. ئېڭىكىنى تۇتۇپ ئولتۇرۇپ كەتتى.

— بىر نەچچە پارچە كىتاب بولسىغۇ كاشكى، ئامال قىلغىلى بولار ئىدى، — دېدى تەلخە، — لېكىن، 113 پارچە كىتابنى بىر يىلدا ئاران چىقىرىپ بولغىلى بولىدۇ، دەڭە!

يەنە كېلىپ سۇلتان بېرىدىغان مۆھلەت ئىككى ئايلا ئىدى. ئارىلىقتىكى تام بەك نېپىز بولغاچقا، باسما ماشىنىسىنىڭ ئاۋازى تەلخەنىڭ بۇ كىچىككىنە ئىشخانىسىغا ناھايىتى ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى. سۇلتان تەلخەنى قولىدىكى باشقا ئىشلارنى قويۇپ تۇرۇشقا دەۋەت قىلىپ باقتى.

— ئۇنداق قىلالمايمەن، — دېدى تەلخە گەپنى كۆرۈپلا، دۇرۇس، ئۇنىڭغا نىسبەتەن سۇلتان ناھايىتى مۇھىم خېرىدار ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئافغانىستان بالىلىرى ئۈچۈن كىتاب بېسىشنىڭ ئۆزىمۇ ئاجايىپ شەرەپلىك ئىش ئىدى. لېكىن، ئۇ بۇنى دەپلا باشقا خېرىدارلىرىنى نېرى تۇر، دېسە بولمايدۇ.

كابلۇن كىتابى يازىش

دە! شۇنداقمۇ تەلخە بۇ ئىشنىڭ تەننەرخىنى بىر قۇر ھېسابلاپ، ھەر بىر پارچە كىتابنىڭ تەننەرخىنى 0.3 دوللار ئىچىدە كونترول قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەپ چىقتى، ئادەتتە كىتابنىڭ باھاسى ئۇنىڭغا ئىشلىتىلگەن قەغەز، رەڭنىڭ سۈپىتى ۋە تۈپلىنىش شەكلى دېگەندەكلەرگە باغلىق بولاتتى، تەلخە كىتابنىڭ سۈپىتى ۋە ئۆلچىمى قاتارلىقلارغا ئاساسەن، سۇلتانغا تەپسىلىي ھېسابات جەدۋىلى چىقىرىپ بەردى، سۇلتان تەلخە بەرگەن جەدۋەلگە كۆزلىرىنى قىسىپ قاراپ، ئۇنىڭدىكى رويپە، دوللار، كۈن سانى، ھەپتە سانى دېگەنلەرنى ئىچىدە بىرمۇ بىر ھېسابلاپ باقتى، لېكىن، ئىشنىڭ ئاخىرقى مۇھىملىقى ھەققىدە تەلخەگە راست گەپ قىلمىدى، مەقسەت، تەلخەنى قولدىكى باشقا ئىشلارنى قويۇپ تۇرۇپ، بۇ ئىشنى تېزراق پۈتتۈرۈپ بېرىشكە كۆندۈرۈش ئىدى.

— ئۇنتۇپ قالماڭ جۇمۇڭ، ۋاقتى ئىككى ئاي، — دېدى سۇلتان ئۇنىڭغا يەنە نەكتەلەپ، — ناۋادا مالنى ۋاقتىدا تاپشۇرالمىسىڭىز، مېنى پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىسىز، ئۇقتىڭىزمۇ؟

ئۇلار دەرسلىكنىڭ مەسلىھەتىنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن، سۇلتان ئۇنىڭ بىلەن كىتابخانىسى ئۈچۈن باستۇرماقچى بولغان ھېلىقى بىر نەچچە پارچە كىتاب ھەققىدە مەسلىھەتلەشتى، ئۇلار بېسىلىدىغان كىتابنىڭ تىزىمى، بېسىلىشقا بېرىلىدىغان مۇھەلەت ۋە كىتابنىڭ تەننەرخى ھەققىدە خېلى تالاشتى، سۇلتاننىڭ باستۇرماقچى بولغان بۇ كىتابلىرى ئەسلىي نۇسخىدىن بىۋاسىتە كۆپەيتىپ بېسىلىدىغان كىتابلار ئىدى.

رادىئودىن سىرلانكا بىلەن پاكىستان كالتەك توپ كوماندىلىرىنىڭ مۇسابىقە ئەھۋالى ئاڭلىتىلىۋاتاتتى، رادىئونىڭ ئاۋازى پۈتكۈل سېخنى بىر ئالغانىدى، سېخنىڭ تېمىغا مەككىنىڭ سۈرىتى سىزىلغان، تورۇستا پۇلاڭلاپ تۇرغان قارا چىراغنىڭ ئۈستىگە ئۆلۈك چۈنلار چاپلىشىپ كەتكەنىدى، بىر خىل سېرىق سويۇقلۇق سېخنىڭ تېگىنى بويلاپ ئېقىپ بېرىپ، تامنىڭ تۈۋىدىكى ئېرىقچىغا چۈشۈۋاتاتتى.

سۇلتان سېخنى ئايلىنىپ بىردەم كۆرگەندىن كېيىن، تەلخە ئىككىسى كىتابلارنىڭ مۇقاۋىسىنى مەسلىھەتلەشتى، سۇلتان يېنىدىكى ئاتكرىتىكلاردىن بىر نەچچە پارچە سۈرەتنى تاللاپ، ئۇنىڭغا ئۆزى دائىم ئىشلىتىدىغان تەڭلىك ۋە چىلتەكنى قوشتى، شۇنداق قىلىپ بەش مىنۇت ئىچىدە ئالتە كىتابنىڭ مۇقاۋىسىنى لايىھىلەپ بولدى.

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

بىر نەچچە يىلەن بۇلۇڭدا چاي ئىچىپ ئولتۇراتتى. ئۇلار پاكىستاندا ئوغرىلىقچە كىتاب چىقىرىپ جان باقىدىغان نەشرىيات سودىگەرلىرى ۋە مەتبەئە سودىگەرلىرى بولۇپ، سۇلتاننىڭ تىجارىتىگە مۇناسىۋەتلىك كىشىلەر ئىدى. ئۇلار سۇلتان بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن، ئافغانىستان ھەققىدىكى پاراڭلارغا چۈشۈپ كەتتى:

— خەمىت كارزاي مىلىتارىستلار ئارىسىدا خۇددى داردا ماڭغاندەك تەس كۈندە قالدى ...

— بازار تەشكىلاتىدىكى قوراللىق كۈچلەر شەرقىي رايونلارغا ھۇجۇم قىپتۇ

...

— ئامېرىكا ئالاھىدە قىسىملىرى ياردەمگە ئۆتۈپتۇ، دەيدۇغۇ ...

— شۇنداقمىش، پاكىستان چېگرىسىغا يانداش ئۆڭكۈرلەرنى

بومبىلاپتۇدەك ...

تۆشەكنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان بىرە يىلەن تالىبانلارنىڭ ئافغانىستاندىن

ھەيدەپ چىقىرىلغانلىقىغا ئەپسۇسلىنىپ كەتتى:

— ئاشۇ تالىبانلار بىزنىڭ پاكىستاندا بولسۇچۇ، — دېدى ئۇ، — ئۇلار

بولغان بولسا جەمئىيەت تەرتىپىمىز ياخشىلىنىپ قالار بولغىدۇ!

— ئۇخلىماي چۈش كۆرۈپلا، — دېدى سۇلتان ئۇ كىشىگە مەنلىك

قاراپ، — سىلى تالىبانلارنىڭ دەردىنى تارتىپ باقمىغاچقا شۇنداق دەۋاتىدىلا،

ناۋادا ئۇلار تەختكە چىقىپ قالسا پاكىستاننىڭ تۈگەشكىنى شۇ؛ ئويلاپ

باقمامدىلا؛ ناۋادا تالىبانلار ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىپ قالغۇدەك بولسا بارلىق

ئېلان تاختىلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ تاشلايدۇ، پاكىستان كىنولىرىنىڭ بارلىق

كۆپىيىلىرى، ناخشا-مۇزىكا لېنتىلىرى، ئارخىپ ماتېرىياللار، ماشىنا-

ئۇسكۈنىلەرنىڭ ھەممىسىنى كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ، شۇنىڭ بىلەن ناخشا،

مۇزىكا، ئۇسسۇل دېگەنلەر بىلەن مەڭگۈلۈككە خوشلىشىشىلەر؛ بارلىق

تورخانلارنى تاقاپ، تېلېۋىزورلارنى مۇسادىرە قىلىدۇ، رادىئو پەقەت دىنىي

پروگراممىلارلا بېرىلىدۇ؛ قىز بالىلارنى مەكتەپتىن، ئاياللارنى ئىش ئورۇنلىرىدىن

قوغلاپ چىقىرىدۇ؛ ئاقۋەتتە نېمە بولىدۇ؟ پاكىستاندا زاۋۇتلار تۈركۈم-

تۈركۈملەپ تاقىلىدۇ، ئىقتىساد شىددەت بىلەن چېكىنىدۇ، دۆلەتنى كۈندىن-

كۈنگە غۇربەتچىلىك باسدۇ؛ ئىشىز قالغان شۇنچۇلا نۇرغۇن ئادەم قانداق

قىلىدۇ؟ ئېھتىمال مىلىتارىستلارنىڭ ئاتارمەن-چاپارمەنلىرىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ، —

سۇلتان سۆزلىگەنلىرى غەزەپلىنىپ كېتىۋاتتى.

كابلۇن كىتابپۇرۇشى

تالىبانلارنى ياقلىغان ھېلىقى كىشى مۇرىلىرىنى ئېتىپ قويدى:

— ھە، بۇ... تالىبانلارنىڭ ھەممىسىلا ئۇنداق ئەمەستۇ؟

تەلخە ئىلگىرى تالىبانلارنىڭ قوللانمىلىرى ۋە ئۇلار تۈزگەن دەرسلىكلەرنى بېسىپ بەرگەن، كېيىن يەنە ئۇلارنىڭ كابلۇدا باسما زاۋۇت قۇرۇشىغا ياردەم قىلغانىدى. ئەسلىدە تەلخەدە ئىتالىيىدىن كىرگۈزگەن بىر يۈرۈش نىمكەش باسما ماشىنىسى بار ئىدى، شۇنى تالىبانلارغا ئەرزانلا سېتىپ بېرىپ، ئۇلارنى قەغەز ۋە تېخنىكىلىك ئۈسكۈنىلەر بىلەن تەمىنلىگەنىدى. تەلخەمۇ نۇرغۇنلىغان پاكىستانلىقلارغا ئوخشاشلا پۇشتۇ مىللىتىنىڭ ھاكىمىيىتى قوشنا بولسا، پاكىستانغا نىسبەتەن تېخىمۇ ئىشەنچلىك ۋە بىخەتەر بولىدۇ، دەپ ئويلىغانىدى.

— پۇلنى دەپ ھەر نېمە قىلىدىغان ئوخشايسىز-ھە، — دېدى تالىبانلارنىڭ گېپى چېقىپ غەزەپتىن تىترەپ كەتكەن سۇلتان تەلخەگىمۇ مەسخىرىلىك كۆزلىرىنى مۇختەك تىكىپ.

تەلخە ئورنىدىن سەل-پەل مىدىراپ قويۇپ، ئۆز گېپىنى داۋام قىلدى:

— تالىبانلار بىزنىڭ مەدەنىيىتىمىزگە قارشى ئەمەسكەن، ئۇلارمۇ «قۇرئان كەرىم»نى، پەيغەمبەرلىرىمىزنى، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەنئەنىلىرىنى ئۇلۇغلايدىكەن. ئىشقىلىپ مەن ئىسلامغا قارشى كىتابلارنى ئەزەلدىن بېسىپ باققان ئەمەسمەن!

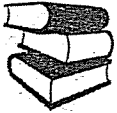
— مەسلەن؟ — سۇلتان ئۇنىڭغا سوئاللىق تىكىلدى.

— ھە، مەسلەن،... «شەيتان قىسسىسى» دەمدۇ، ئىشقىلىپ مەن سالمان راشىدىنىڭ ھېچقانداق نەرسىسىنى بېسىپ باقمىدىم، ئاللاھ ئىگەم سالماندەك مۇناپىقنى تېزەك تېپىپ چىقىشىمىزغا مەدەت قىلغاي!

— ئۇ ئاللىبۇرۇنلا ئۆلتۈرۈلشى كېرەك ئىدى، لېكىن، ھازىرغىچە قېچىپ يۈرۈۋاتىدۇ، — دېدى تەلخە گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مېنىڭچە ئۇنىڭ كىتابىنى باسقان ياكى ئۇنىڭغا ياردەم قىلغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ تاناۋىنى تارتىش كېرەك، ماڭا بويۇم بىلەن تەڭ ئالتۇن بەرسىمۇ، ئىسلامغا ھاقارەت قىلغان ئۇنداق مۇناپىقنىڭ نەرسىلىرىنى باسمايمەن!

— سالمان دېگەن بۇ مەلئۇن بىز مۇسۇلمانلارغا ھاقارەت قىلدى، ئىسلامنىڭ شەنگە داغ تەككۈزدى، خۇدا بۇيرىسا كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭدىن ھېساب ئالماي قويمايمىز، — دېدى ئولتۇرغانلاردىن يەنە بىرىلەن.

— شۇنداق، ئۇ بىزنىڭ روھىمىزنى قۇرۇتماقچى بولدى، — دېدى سۇلتان ئولتۇرغانلارغا كۆڭلىدىكى گەپنى قىلىپ، — ئۇنىڭ بۇ بۇرغۇنچىلىقىغا ھەرگىز يول قويۇشقا بولمايدۇ؛ ھەتتا مۇستەبىتلىكتە ئۇچىغا چىققان

كابۇلۇج كىتابپۇرۇش

قانخورلارمۇ ئۇنىڭدەك ئىسلامنى ھاقارەتلەپ باقمىغانىدى؛ ھەي ... مەن مۇسۇلمان دەپ يۈرگەنلەرنىڭ ئىچىدىن دەل راشىدئەك مۇناپىقنىڭ چىقىپ قالغىنىغا ھەيرانمەن!

ئولتۇرغانلار گويىا مۇناپىق راشىدنىڭ ئازدۇرۇشلىرى بىلەن گاڭگىراپ قالغاندەك خېلى ئۇزۇنغىچە جىمىپ كەتتى.

— خۇدا بۇيرىسا ئۇ ھامان قولغا چۈشۈدۇ، — دېدى نەلخە،

قالغان بىر قانچە كۈن ئىچىدە سۇلتان لاھوردىكى بارلىق باسما زاۋۇتلىرىنى ئارىلاپ چىقتى، ئۇ زاۋۇتلارنىڭ بەزىلىرى ئىمارەتلەرنىڭ ئارقا ھويلىلىرىدا، بەزىلىرى گەملىرىدە، بەزىلىرى تارچۇق كوچىلارنىڭ ئىچكىرىسىدە ئىدى. سۇلتان باسىدىغان كىتابلىرىنى ۋاقتىدا چىقىرىۋالارمەنمىكىن، دېگەن ئۈمىدە 12% باسما زاۋۇت بىلەن ئالاقىلىشىپ كۆردى، ئۇ بىرەر باسما زاۋۇتىغا بېرىپ، زاۋۇت خوجايسىغا ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئېھتىياجىنى چۈشەندۈرەتتى، ئاندىن ئۇلار قويغان باھانى ئاڭلاپ باقاتتى. قارشى تەرەپنىڭ قويغان باھاسى ئۇنىڭ دېگەن پىرىدىن چىقىپ قالسا، ئۇ كۆزلىرىنى چىمچىقلاقتىنچە مىقىدا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ، بۇ سودىدىن ئۆزىگە زادى قانچىلىك پايدا قالدىغانلىقىنى ئىچىدە ھېسابلاپ كۆرەتتى. سۇلتان ئىككى ھەپتىگىچە دەرسلىك باستۇرىدىغان ئىشنىڭ ھەممىسىنى باسما زاۋۇتلىرىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ھەمكارلاشماقچى بولغان زاۋۇتلارغا پات ئارىدا كېلىپ ئۇلار بىلەن زاكاز توختىمى ئىمزالايدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى.

سۇلتان شۇنداق قىلىپ، ئىشلىرىنى كۆڭۈلدىكىدەك پۈتتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، ئاخىر خاتىرجەم بولۇپ كابۇلغا قايتتى. بۇ قېتىم چېگرىدىن ئۆتۈشتە كەلگەن چاغدىكىدەك قىيىنلىق كەتمىدى. چۈنكى، ئافغانىستانلىقلارنىڭ پاكىستان چېگرىسىدىن كىرىشى چەكلەنگىنى بىلەن، پاكىستاندىن قايتىپ ماڭغاندا ھېچكىمنىڭ كارى بولمايتتى. دېمەك، سۇلتان ئەمدى چېگرىدىن كىرگەن چاغدىكىدەك دەككە-دۈككەدە شۈمشۈيۈپ يۈرمەي، مەيدىسىنى كېرىپ گۈس-گۈس دەسسەپ ماڭسا بولىۋېرەتتى.

سۇلتان ئولتۇرغان بىر ئەبجەق ماشىنا جالائىئابادتىن كابۇلغا بارىدىغان تاغ يولىدا جالاقشىپ كېتىپ باراتتى. يولنىڭ بىر تەرىپىدىكى تىك تاغنىڭ قاپ بېلىدە تۇرغان يوغان-يوغان قورام تاشلار ھېلىلا يۇمۇلاپ چۈشىدىغاندەك كۆرۈنەتتى. يولنىڭ يەنە بىر تەرىپىدە ئۇرۇلۇپ كەتكەن بىر ماشىنا بىلەن بىر پىرىتسىپ تۇراتتى. كىشىلەر ماشىنىنىڭ ئاستىدا قېلىپ ئۆلگەنلەرنىڭ جەستىنى ئېلىپ، ئالدىراش قايتىشۋاتاتتى. جەسەتلەرنىڭ ئىچىدە ئىككى ئوغۇل بالىنىڭ جەستىمۇ

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

بار ئىدى، بۇنى كۆرگەن سۇلتان "ئەلھۇكەملىلا" دەپ دۇئاغا قول كۆتۈردى. بۇ يولدىن ئۆتۈدىغان يولۇچىلارغا يولنىڭ قاسنىقىدىكى تىك تاغنىڭ قاپ بېلىدە ساڭگىلاپ تۇرغان يوغان قورام تاشلاردىن باشقا، بۇ ئەتراپتا قۇترايدىغان جىنايەتچىلەرمۇ دائىم تەھدىت سېلىپ تۇراتتى. ئىلگىرى چەت ئەل مۇخبىرلىرى، چەت ئەل ئىشچىلىرى ھەتتا ئافغانىستانلىقلارمۇ بۇ ئەتراپتا جىنايەتچىلەرنىڭ نۇپۇقسىز زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغانىدى. تالىبانلار ئاغدۇرۇلۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي، جىنايەتچىلەر بۇ ئەتراپتا ئۆت نەپەر چەت ئەللىك مۇخبىرنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئۇلارنىڭ شوپۇرى ئايەتتىن بىر نەچچىنى يادلاپ بەرگەچكە ئۇنى ھايات قالدۇرۇپ قويدى، ئاشۇ ۋەقە بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي يەنە شۇ يەردە جىنايەتچىلەر ئافغانىستانلىق يولۇچىلار چۈشكەن بىر ئاپتوبۇسنى توستى ۋە يولۇچىلارنى بىر-بىرلەپ تەكشۈرۈپ، ساقال-بۇرۇت قويمىغان ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ بۇرنىنى كېسىپ تاشلىدى، بۇ قاراقچىلارنىڭ ئافغانىستاندا ھاكىمىيەتنى قانداق يۈرگۈزۈش ھەققىدىكى ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ قويغىنى ئىدى.

ماشىنا چەت ئەللىك مۇخبىرلار زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان يەرگە كەلگەندە، سۇلتان ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلدى. سۇلتان ئۆزىمۇ كۈتۈلمىگەن بالا-قازادىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئادەتتە ساقال-بۇرۇت قويۇپ، ئۇچىسىغا كۈنچە كىيىملەرنى كىيەتتى، بۇ دۆرەم ئۇ بېشىغا سەللە ئورمىغىنى بىلەن، تۈركىيە تەقىسى كىيۈلغانىدى. ماشىنا كابۇلغا يېقىنلاپ قالدى.

— بۇ كەمگىچە سانىيەنىڭ ئۆتى تېشىپ كەتتى-دە، — دېدى سۇلتان ئىچىدە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، سۇلتان ماڭدىغان چاغدا: "بىر ھەپتىدىلا قايتىپ كېلىمەن" دەپ ۋەدە قىلغانىدى. مانا ئەمدى سۇلتان ئۇنىڭغا: "پىشاۋۇر بىلەن لاهوردەك ئىككى شەھەرگە قاترىغاندا ئاران پۈتىدىغان شۇنچىلا نۇرغۇن ئىشنى بىر ھەپتىدە قانداقمۇ تۈگەتكىلى بولىسۇن؟" دەپ چۈشەندۈرىدۇ. لېكىن، سانىيە بۇنىڭ بىلەن پەرۋانى پەلەك، "سىلى يوق، سۈت ئىچكۈممۇ كەلمىدى" دەپ باتىنايدۇ. شۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن سۇلتان ۋىلىققىدە كۈلۈۋەتتى. ئۇنىڭ يۈرەكلىرى دۈيۈلدەپ سوقۇشقا باشلىدى. ئادەتتە، سانىيە سۈت ئىچىشكە بەك ئۇچ ئىدى. لېكىن، ئۇلەتپەنى ئىمىستۈاتقاچقا، سۇلتان ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى ئۇنىڭغا بىر پىيالە سۈتنى زورلايتتى. كېيىن سانىيە بارا-بارا ئاشۇ بىر پىيالە سۈتنى بەزىبىر ئىشلارنىڭ شەرتى قىلىدىغان بولۇۋالدى.

سۇلتان يولغا چىققان چاغدا، سانىيە بويىنى قىسىپ شۈمشەرەپلا قالغانىدى. چۈنكى، سۇلتان يوق چاغلاردا ئۆيدىكىلەر ئۇنى يەكلەپ، شۇ

ئۆيىنىڭ ئادىمىدەك ئەمەس، ئۆيىگە ئېزىپ-ئېزىپ كىرىپ قالغان يات ئادەملەردەك كۆرەتتى؛ بۇ ئائىلىنىڭ سۇلتان بار چاغدىكى كەيپىياتى ھەش-پەش دېگۈچە ئۆزگىرىپ، ئۆيىنىڭ بولۇقى باشقىلارنىڭ قولغا ئۆتەتتى-دە، باشقىلار سانىيەنى خالىغانچە ئىشقا سالاتتى. ئۇلار سانىيەنى "سەھرالىق تومپاينىڭ قىزى"، "دۆت ئېشەك" دەپ ئاتايتتى.

سۇلتان ئۆزىمۇ سانىيەنى بەكلا سېغىنىپ كەتكەنىدى. لېكىن، ئۇنىڭدىكى بۇ سېغىنىش نېمىشقىدۇ شەرىپەگە بولغان سېغىنىشقا زادىلا ئوخشىمايتتى. سۇلتان بەزىدە: "سانىيە ماڭا قارىغاندا بەكلا ياشىغان، بەئەينى كىچىك بالىغىلا ئوخشايدىكەن" دەپ ئويلايتتى. شۇڭا ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگە ئىلگى سانىيەنى سىيلاپ-سىيىپاپ يۈرۈپ سۆزىنى ئىچكۈزەتتى، گاھىدا ئۇششاق-چۈششەك سوۋغاتلارنى بېرىپ ئۇنى ھەيران قالدۇراتتى.

سۇلتان ئىككى خوتۇنىنى ئۆزىچە سېلىشتۇرۇپ باقاتتى. ئۇ شەرىپە بىلەن بىللە تۇرغان چاغلىرىدا، ئۇنىڭ ھالىدىن شەرىپە خەۋەر ئالىدۇ. ھەممە ئىشنى شەرىپە قىلىپ بېرىدۇ؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە شەرىپە ھەرقانداق ئىشنى سۇلتاننىڭ خاھىشى بويىچە قىلىدۇ. لېكىن، سانىيەچۇ؟ نېمىنى بۇيرىسا شۇنلا قىلىدۇ. ھېچقانداق ئىش ئىچىدىن قاينمايدۇ.

مۇنداق بىر ئىشتا سۇلتاننىڭ بۇ ئىككى خوتۇنى بىر-بىرىگە ئوخشىمايدىغان ئىككى دۇنيا ئىدى: سۇلتان ھەر كۈنى سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپ بامدات نامىزى ئوقۇيتتى. شەرىپەمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ تۇرۇپ، سۇلتاننىڭ ناشتىلىقىنى تەييارلاپ بولۇپ، كىيىدىغان پاكىز كىيىملىرىنى تەق قىلىپ تۇراتتى. لېكىن، سانىيە خۇددى كىچىك بالىدەك، توۋلىمسا ھەرگىز ئورنىدىن تۇرمايتتى.

سۇلتان گاھىدا: "سانىيە ئىككىمىزنىڭ ياش پەرقى بەكلا چوڭكەن، بىر-بىرىمىزگە ماس كەلمەيدىكەنمىز" دەپ ئويلايمۇ قالاتتى. لېكىن، ئۇ تۇرۇپلا يەنە: "سانىيەنىڭ مەندەك ئوبدان لايىقىنى تاپالسى مۇمكىن ئەمەس" دەپ ئۆزىنىڭ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇراتتى. سۇلتاننىڭ ئويىچە بولغاندا، سانىيە ناۋادا ئۆزى بىلەن تەڭ دېمەتلىك بىرەرسىگە ياتلىق بولغان بولسا، ئۇ ھازىرقىدەك ئوبدان تۇرمۇشقا ھەرگىز ئېرىشەلمەيتتى. سانىيە: "قۇرداشلىرىمدىن بىرەرسىگە تېگىي" دېگەن بولسا، ئۇنى ئېھتىمال چۈشلۈكىگە تاپسا كەچلىكىگە يوق يالاڭتۇشتىن بىرەرسىنىڭ ئوغلى ئالار بولغىدى. چۈنكى، سانىيەنىڭ مەھەللىسىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى بەكمۇ نامرات كىشىلەر. دېمەك، سۇلتان ئۇنىڭ بىلەن يەنە 10-20 يىل راۋۇرۇس ياشىيالايدۇ. مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن سۇلتان مەنۇنىيەت

كابلۇچ كىتابپۇرۇش

بىلەن كۈلۈمسىرىدى، خۇدا نىسپ قىلغان بەخت-تەلەيدىن ئۇنىڭ تەنلىرى ياپراپ كېتىۋاتتى،

سۇلتان ئۆزىنى توختالماي كۈلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ۋۇجۇدى ئاجايىپ بىر خىل لەززەت ئىچىدە تىترەيتتى، ماشىنا مىكرورايانى مەيدانغا كېلىپ قالغانىدى، سۇلتاننىڭ يۈرىكى جىسمى غۇنچىغا، رۇخسارى ھۆر-پەرىگە، مىجەزى كىچىك بالغا ئوخشايدىغان ئوماق خوتۇنى — سانىيەنىڭ يېنىغا ئاللىقاچان ئۇچۇپ بېرىپ بولغانىدى،

ئالدىنقى بىاب

ساكرەنىڭ لايىقى

مېھماندارچىلىق ئاياغلاشتى، غاجلانغان سۆڭەكلەر ۋە توخۇنىڭ پاجاقلرى يەردە چېچىلىپ ياتاتتى، داستىخان مۇچ قىيامى ئارىلاشتۇرۇلغان سۈزمە ۋە تاماقنىڭ ئاشقان-تاشقان يۇقۇندىلىرى بىلەن قىپقىزىل بۇلغىنىپ كەتكەنىدى، مېھمانلار داستىخاندىن قوپقاندا خۇددى ئالدى-ئارقىسىغا قارىماي ھەممە نەرسىنى تاشلاپ ماڭغاندەك، ئۆينىڭ ھەممىلا يېرىدە پارچە-پۇرات نان ۋە ئايپىلىن شۆپۈكلىرى تاشلاقلق تۇراتتى.

تام تۇۋىدىكى سېلىنچىدا ئۈچ ئەر، بىر ئايال باداشقان قۇرۇپ ئولتۇراتتى، ئىشىك تەرەپتىكى بۇلۇڭدا ئىككى قىز بىر-بىرىگە پەرۋامۇ قىلماي، ئۇدۇل تەرەپكە تىكىلگىنىچە زوڭزىپ ئولتۇراتتى، ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى داستىخانغا قارارغا كۆزى يوق ئىدى.

تام تۇۋىدىكى سېلىنچىدا باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان تۆتەيلەن ئالدىغا قويۇلغان پىيالىدىكى چايدىن مەززە قىلىپ ئوتلايتتى، ئۇلار ھەم غەمكىن، ھەم ھارغىن كۆرۈنەتتى، خۇدا بۇيرۇسا، بۈگۈنكى بۇ مېھماندارچىلىقتا ناھايىتى مۇھىم بىر نەچچە ئىشنىڭ مەسلىھەتى پۈتتى، ۋەكىل ساكرەگە، رەسۇل بوبۇراغا ئۆيلىنىدىغان بولدى، ئەمدى پەقەت توپنىڭ ۋاقتى بىلەن قىزلارنىڭ باھاسىنى بېكىتۋەتسلا ئىش پۈتەتتى.

چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ ئۈرۈك مېغىزىنى چېقىپ يەيدىغان چاغلار كەلگەندە ئىككى تەرەپ ساكرەنىڭ باھاسىنى 100 دوللار قىلىپ بېكىتىپ، بوبۇرانى خۇدا يولىدا رەسۇلغا ھېچقانداق تويۇقۇمۇ ئالماي چېتىپ قويۇش ھەققىدە كېلىشتى، ۋەكىل پۇلنى تەق قىلىپ قويغانىكەن، شۇڭا ئۇ 100 دوللارنى شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا چىقىرىپ، سۇلتانغا بەردى، سۇلتان سىڭلىسىنىڭ ئورنىدا بۇ پۇلنى قويۇل قىلدى، لېكىن، ئۇ بۇ ئىشقا سەل-پەل نارازىدەك كۆرۈنەتتى، دېمىسىمۇ ئىككى قىزنى ئاران 100 دوللار پۇلغا ياتلىق قىلىدىغان ئىش نەدە بار دەپمىسۇ؟ ئەمما رەسۇل بۇ ئىشتىن خۇشال ئىدى، چۈنكى،

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

سۇلتانلارنىڭ ئىنسانىي كېلىپ، بوبۇرانى ھەقسىز بېرىشكە ماقۇل دېمىگەن بولسا، بۇ توپنى قىلىش ئۈچۈن، ئاز دېگەندە بىر يىل ئىشلەپ پۇل تېپىشى كېرەك ئىدى.

سۇلتان سىڭىللىرىنىڭ مەجەز-خۇلقىدىن نارازى ئىدى. ئۇ: "سىڭىللىرىمنىڭ مەجەزى ئوسال بولغاچقا ھازىرغىچە نۇرغۇن لايىقار ئىتىلىپ باقتى، لېكىن، ئېغىز ئېچىشقا پىتىئالمدى؛ ئۇلار باشقا خەقنىڭ قىزلىرىدەك بولغان بولسا، بۇنىڭدىن 15 يىل بۇرۇنلا ياش ھەم باي لايىقار چىقىپ، ئۇلارنى ئەمرىگە ئېلىپ بولاتتى، ھەي، بۇ ئىككىسىزە زادى شور پىشانە چىقىپ قالدى" دەپ ئويلايتتى.

لېكىن، سۇلتان نېمىلا دېمىسۇن، بۇ ئىككى قىزنىڭ تەقدىرىنى بەلگىلەيدىغىنى سۇلتان ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئانىسى بېگۈل ئىدى. باداشقان قۇرۇپ، ئىككى قولىنى ئېتىكىگە قويۇپ مەزمۇت ئۆلتۈرغان بېگۈل ئىككى قىزغا ئاخىر لايىق چىققانلىقىدىن خۇشال ئىدى. قارا چىراغ تەبەسسۇم جىلۋىسىدىن كۆزلىرى قىسىلغان بېگۈلنىڭ قورۇق باسقان يۈزىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. بالىلىرىنىڭ بۇ ئىش توغرىلىق نېمىلەرنى دېيىشىۋاتقانلىقى بىلەن ئۇنىڭ پەرۋانى پەلەك ئىدى. چۈنكى، ئۇ 11 ياش چېغىدىلا ئۆزىدىن 20 ياش چوڭ بىر ئەر كىشىگە زورلاپ ياتلىق قىلىنغان ۋە ئۆمرىدە ئىسسىق-سوغۇقى جىق كۆرگەن جاپاكەش مەزلۇم ئىدى. قىسقىسى، ئۇ ئىككى ئائىلە ئەتتۈرىسىدىكى نىكاھ سودىسىنىڭ قۇربانى بولغان شور پىشانە خوتۇن ئىدى. بېگۈل 11 ياشقا كىرگەن يىلى ئۇنىڭ ئانىسى قوشنىسىنىڭ بىر قىزىنى ئوغلىغا ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئەلچى كىرگۈزگەنىدى، قوشنىسى بېگۈلنىڭ ئانىسىنىڭ بۇ تەلپىنى ماقۇل كۆردى، لېكىن، "بېگۈلنى چوڭ ئوغلىغا تولىق ئالمايلا بەرسۇن، ئاندىن بىز قاچقا قۇدا بولايلى" دەپ تۇرۇۋالدى. ئەسلىدە، بۇ قوشنىسىنىڭ چوڭ ئوغلى تېخى يېقىندىلا بېگۈلنى ئارقا ھويلىدا تۇتۇۋېلىپ، ئۇنىڭ نومۇسىغا تەگكەنىدى.

بېگۈل ئاشۇ ئەرگە تەگكەندىن كېيىنكى ھاياتىدا ئۈچ قېتىملىق ئۇرۇش، بەش قېتىملىق سىياسىي ئۆزگىرىشنى بېشىدىن كەچۈردى، 13 بالا تۇغدى، مانا ئەمدى چىشلىرى سارغىيىپ، چاچلىرى ئاقىرىپ كەتكەن بۇ تۇل خوتۇن ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان قولتۇقىغا قىستۇرۇپ يۈرگەن قىزلىرى ساكەرە بىلەن بوبۇرانىمۇ ئەركە بېرىدىغان بولدى. ساكەرە بىلەن بوبۇرا 30 ياشتىن ئاشقۇچە ئۆلتۈرۈپ قالغان قېرى قىزىلار ئىدى. قىز بالىنىڭ يېشى 30 دىن ئاشقاندا

كابلۇن كىتابپۇرۇش

ئۇنىڭغا كىم قارايدۇ دەيسىز! ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىككى قېرى قىزغا نېسىپ بولغان ئەرلەرمۇ ۋاي دەپ كەتكۈچىلىكى قالمىغان بىر نېمىلەر ئىدى، بۈگۈن ئاخشام ساكرە بىلەن بىر ياستۇققا باش قويدىغان كىشى ئون بالىسى بار، يېشى 50 تىن ئاشقان قېرى بويتاق ئىدى، بوپۇرا تېگىدىغان ئادەم گەرچە قېرى بويتاقلاردىن بولسىمۇ، لېكىن، بوپۇرانىڭ تەلىسىگە ئۇنىڭ بالىسى يوق ئىدى.

بىسگۈلنىڭ بۇ ئىككى قىزىنى 30 ياشتىن ئاشقۇچە پۈكسىغا نېسىپ ئولتۇرۇشىدا گەپ بار ئىدى، چۈنكى، ئۇ بوپۇرانى گومۇش، كالۋا بولۇپ قالدى، خەقنىڭ ئۆيىگە بارسىمۇ ئۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىپ جېنىنى باقالمايدۇ، دەپ قارايتتى، نۇرغۇن تونۇش-بىلىشلەر بىسگۈلنىڭ بۇ ئىشىدىن ئۇنى قىزلىرىغا ئادالەتسىزلىك قىلىۋاتىدۇ، دەپ قارىسىمۇ، لېكىن، بىسگۈل بۇ ئىككى قىزى ھەققىدە ئويلىغانلىرىنى ھەتتا قىزلىرىنىڭ يۈزىچىلا ۋارقىراپ-جارقىراپ دەۋىرەتتى، دېمىسىمۇ، بوپۇرانىڭ ئىككى قولى ئانچە بېجىرىم ئەمەس ئىدى، پۇتلىرىمۇ ئاقسايىتتى، شۇڭا بىسگۈل ھەمىشە: ”ھەي، بۇ ئۆلۈمتۈك ئۆمۈر بويى ئۆي تۇتالمايدۇ!“ دەپ ھەسرەت چېكەتتى.

بوپۇرا ئالتە ياشقا كىرگەن يىلى تۇيۇقسىزلا قاتتىق ئاغرىپ يېتىپ قالدى، كېيىن ئۇ كېسەلدىن ئامان-ئېسەن ساقىيالىغان بولسىمۇ، لېكىن، قوللىرى ئويدان تۇتمايدىغان، پۇتلىرى ئاقسايىدىغان بولۇپ قالدى، بوپۇرا ئاغرىغاندا دوختۇر ئۇنىڭ نېمە كېسەل بولغانلىقىنى دەپ بېرەلمىدى، لېكىن، بوپۇرانىڭ ئاكىسى: ”بوپۇرا بالىلار پارالىچى بولۇپ قاپتۇ“ دېگەندى، بىسگۈل: ”قىزىم مۇشتۇمدەك تۇرۇپلا ئىچ ئاغرىقىغا قالغاچقا، مۇشۇ كېسەلنى تېپىۋالدى“ دەپ قارايتتى، گەپنىڭ راستىنى دېگەندە بىسگۈل بوپۇرانىڭ كېسىلىنى، ئۇنىڭ دادىسىنىڭ سولاققا كىرىپ قالغانلىقىدىن كۆرەتتى، ئەسلىدە بوپۇرانىڭ دادىسى ”ئىشلەۋاتقان يېرىدىن پۇل ئوغرىلاپتۇ“ دېگەن تۆھمەت بىلەن تۇيۇقسىزلا قاماققا ئېلىنغانىدى، بىسگۈل ئېرىنىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكىگە شاھىت بولۇپ يۈرۈپ، ئۇنى بىرنەچچە ئايدا ئاران دېگەندە قاماقتىن قۇتقۇزۇپ چىقتى، لېكىن، دادىسى تۇتۇلۇپ كەتكەندە تۇيۇقسىز ئاغرىپ قالغان بوپۇرا، كېيىن زادىلا سەللىمازا بولالمىدى.

— دادىسىنى دەپ ئۆمۈرلۈك ئازابقا قالغان قىزىم، — دەپ قوياتتى

بىسگۈل.

كېسەل ۋىرۇسى بوپۇرانىڭ چوڭ مېڭىسىگە تەسىر قىلغانلىقتىن، ئۇ بارا-

كابلۇج كىتابپۇرۇش

بارا قويغان- تۇتقىنىنى تۇرۇپ- تۇرۇپ ئۇنتۇپ قالىدىغان، ئاتا- ئانىسى ھالىدىن خەۋەر ئالمىسا ياشىيالمىدىغان گومۇش بالىلاردىن بولۇپ قالدى، كىچىك چاغلىرىدا ئۇ ئانىسىدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلمايتتى، لېكىن، ئۇنىڭ ھېچقانداق ئىشىغا قولىنى ئەگرى قىلمايتتى، ئۇ چوڭ بولغانسىرى تۇرمۇش ئۇنىڭغا ئۇچ بولۇپ قالىدىمۇ، ھەممە ئۇنىڭدىن بەدەر قاچتى، ھېچكىم ئۇنىڭ ھالىغا يەتمەيتتى، ئۇنى ئادەم قاتارىدا كۆرۈپ ئۇنىڭ بىلەن ھال- مۇڭ بولىدىغانلارمۇ يوق ئىدى.

ئۇنىڭغا چىش يېرىپ ئىككى ئېغىز گەپ قىلىپ قويدىغانلار يوقنىڭ ئورنىدا ئىدى، شۇڭلاشقىمۇ ئەمدىلەن 31 ياشقا كىرگەن بۇ مەزلۇم قانداقتۇ كىشىلىك ھاياتنىڭ ئوقۇبەتلىرىنى يەتكۈچە تارتىپ ئۇھ دېگۈچىلىكى قالمىغان قېرى خوتۇنلاردەك ناھايىتى مەيۈس ۋە خامۇش كۆرۈنەتتى، ئۇنىڭ يوغان كۆزلىرىنىڭ چانقى پىيالىدەك چوڭقۇر ئىدى، ئولتۇرسا ئاستىنقى لېۋى ساڭگىلاپ، ئاغزى يېرىم ئېچىلىپ، خۇددى ئۈگدەۋاتقانداك كۆرۈنەتتى، بوبۇرا كەيپى چاغ، ئېسى جايىدا چاغلاردا باشقىلارنىڭ گەپ- سۆزىگە زەن سېلىپمۇ قوياتتى، بىسگۈل قىزى بوبۇرا كۈندۈزلىرى تالا- تۈزگە چىقماي ئۆيدە بولسا، ئاخشىمى ئۆزىنىڭ بېقىندا ئۇخلىسا، شۇنىڭدىن رازى ئىدى، ئولتۇرسا- قوپسا ئوبلايدىغىنى كۆزى يۇمۇلغىچە بۇ ئاجىز قىزىغا قارانچۇق بولۇش ئىدى، ئەمما بىسگۈل تۇيۇقسىزلا بۇ نىيىتىدىن يېنىپ قالدى.

بىر كۈنى بىسگۈل، سەھرادىكى سىڭلىسىنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن، پۈركەنجىسىنى ئارتىپ بوبۇرانىڭ قولىدىن يېتىلەپ تالغا چىقتى ۋە تاكىسىدىن بىرنى چاقىردى، بۇرۇنلاردا بولسا ئۇ بۇنچىلىك يەرلەرگە پىيادە كېتىۋېرەتتى، لېكىن، ھازىر قېرىپ قالغاچقا، ئىككى قەدەم ماڭا- ماڭمايلا پۇتلىرى سىرقىراپ ئاغرىپ كېتىدىغان بولۇپ قالدى، بىسگۈل بەرنا چاغلىرىنى ئالدىدىن ئاشقىدەك تاماق كۆرمەي ئۆتكۈزگەچكىمۇ ياكى ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان روزىغا ئۆتمەن، ئۇنىڭ مورسىدىن ئىس چىقىرىمەن، دەپ تۇرمۇشنىڭ ئاچچىق- چۈچۈكىنى بەك جىق كۆرۈپ كەتكەچكىمۇ، گېلىغا ناھايىتى ئامراق ئىدى، شۇڭا ئالدىدىكى داستىخاننى قۇرۇتۇۋەتمىگۈچە ئاغزى بېسىقمايتتى.

بۇ پۈركەنجىلىك سېمىز خوتۇن بىلەن ئۇنىڭ قىزىنى ئېلىپ كېتىۋاتقان تاكىسى شوپۇزى — رەسۇل ئۇلارنىڭ شىرەم تۇغقىنى بولۇپ، رەسۇلنىڭ خوتۇنى بىر نەچچە يىل ئىلگىرى تۇغۇتۇدا ئۆلۈپ كەتكەنىدى.

— جېنىڭغا ئەسقاتقۇدەك خوتۇندىن بىرەرنى تاپمىدىڭمۇ؟ — دەپ

سورىدى بىبگۈل رەسۇلدىن.

— ياق تېخى!

— خوتۇنۇڭ قازا قىلىپ كېتىپ جاپاغا قالدىڭ، بايقۇش، — دېدى بىبگۈل رەسۇلغا، — ئىنشائاللاھ بالام، خۇدا بۇيرۇسا پات ئارىدا ئوبدان خوتۇنمۇ چىقىپ قالار.

بىبگۈل ئائىلىسىدە ۋە بالىلىرى، نەۋرىلىرىدە بولغان يېڭى-يېڭى ئۆزگىرىشلەرنى رەسۇلغا ئېرىنمەي سۆزلەپ بەردى.

رەسۇلمۇ بىبگۈلنىڭ نېمە دېمەكچى ئىكەنلىكىنى چۈشەندى. شۇڭا ئۇ بىر ھەپتىدىن كېيىن بوبۇرانى نىكاھغا ئېلىش نىيىتىدە ئاچىسىنى بىبگۈلنىڭ ئالدىغا ئەلچىلىككە ئەۋەتتى.

— ئىنشائاللاھ بۇلارنىڭ رىزىقى قوشۇلغان بولسا، نىكاھتىن كېيىن، خۇدا بۇيرىسا چىقىشىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ، — دېدى بىبگۈل.

شۇنداق قىلىپ بىبگۈل رەسۇلنىڭ تەلىپىگە ناھايىتى تېزلا قوشۇلدى. قىزغا لايىق چىقىشىغا خۇش بولۇپ، ئۇنى ھېچقانداق تولىق ئالمايلا تاللىق قىلىۋېتىش نىيىتىگە كەلگەن ئاتا-ئانىلار قىزغا كىرگەن ئەلچىگە ھېچ ئىككىلەنمەيلا ماقۇل جاۋابىنى بېرىدۇ. "قىزى بارنىڭ نازى بار" دېگەندەك، ئادەتتە قىزى بويىغا يەتكەن ئاتا-ئانىلار كىرگەن ئەلچىگە ۋاقتىدا جاۋابىنى بەرمەي، "ئاقىلەي-كۆكلەي" دەپ ئارقىغا سۆرەيدۇ؛ بۇنىڭ بىلەن ئوغۇل تەرەپ قايتا-قايتا داستىخان كۆتۈرۈپ كېلىپ يېلىنىدۇ، يالۋۇرىدۇ. بۇنداق قىلغاندا تويى بولىدىغان قىز ئەتۋارلىق، بوغجۇملىق بولىدۇ، لېكىن، بوبۇراغا ئۇنداق قەدەر-قىممەت نىسپ بولمىغاندى، ھەتتا رەسۇل ئۇنىڭغا سۆيۈنچە ئورنىدا بىرەر ياغلىقمۇ بەرمىدى.

بوبۇرا بولۇنۇۋاتقان گەپلەر ئۆزى بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىزدەك، كۆزلىرىنى ئاسمانغا تىككىنىچە ھاۋۇقىپ ئولتۇراتتى، لېكىن، ئۇنىڭ سىڭلىسى — ساكرە چوڭلار قىلىشۇۋاتقان گەپلەرنى يېسىدىن يىڭىنىسىغىچە ئاڭلاپ ئولتۇراتتى. بۇ ئاچا-سىڭىلى ئىككىسىنىڭ مەجەزى پەقەتلا ئوخشىمايتتى. ساكرە ئۆزى چەبەدەس، چاقماقەك گەپ قىلىدىغان قىز بولغاچقا، كۆيىنچە ھاللاردا ئۆيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئاغزىغا قارايتتى. ئۇ ھەم ئەقىللىق ھەم تولغان ۋە چىرايلىق مەزلۇم بولۇپ، ئارزۇ-ئىستەكلەرگە تويۇنغان شېرىن تۇيغۇلار ئىچىدە ياشايتتى. ساكرەدىكى بۇ ئالاھىدىلىكلەر ئافغانىستان ئاياللىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ناھايىتى مۇھىم بايلىق ھېسابلىناتتى.

كابۇلۇن كىتابپۇرۇش

ساكرە ئون نەچچە ياش ۋاقتىدىن تارتىپ ھازىرغىچە بولغان 15 يىل مابەينىدە، ئۆزىنى تاما تارتىپ كەلگەن نۇرغۇن ئەلچىلەرنى كۆردى، ئۇ بۇلۇڭدىكى ئوچاقنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئانىسى بىلەن ئاكىسىنىڭ كەلگەن ئەلچى بىلەن ئۆزى توغۇرلۇق باھا تاللىش سۈبىلىشۋاتقانلىقىنى ئاڭلايتتى.

ساكرە دىمىغى ئۈستۈن قىزلاردىن ئىدى، شۇڭا بىسگۈل ساكرەنى كېلىن قىلىۋېلىش ئۈچۈن ئەلچىلىككە كەلگەن ئانىلارنى، ئۇ مەيلى باي بولسۇن ياكى يوقسۇل بولسۇن، "بولمايدۇ" دەپلا يولغا سالاتتى. قىسقىسى، ساكرەنىڭ توي ئىشى بىسگۈلنىڭ ئائىلىسىدە ئېتىبارسىز قىلىۋەردى. ئەمما بۇنىڭدىن ئەجەبلىنىشكىمۇ بولمايدۇ، ئەلۋەتتە، چۈنكى، ساكرەگە چىققان لايىقلارنىڭ كۆپىنچىسى مەكتەپ يۈزى كۆرمىگەن ساۋادسىزلار ئىدى. لېكىن، ساكرە بولسا، مەكتەپ پۈتكۈزۈپ سالماھىيەتنامە ئالغان مۇئەللىمە ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ بىسگۈل رەت قىلغانسىمۇ ساكرەگە كۆيدىغان يىگىتلەرنىڭ ئانىلىرى ئەلچىلىككە كېلىۋېرىپ، ئۇلارنىڭ بوسۇغىسىنى تېشىۋېتەيلا دەپ قالدى. بىسگۈل ئۇلارنىڭ ھەرقاندىقىدىن: "قىزىمنىڭ تويىدىن كېيىن خىزمىتىنى داۋاملىق ئىشلىتىشىگە قوشۇلالامسىلەر؟" دەپ سورايىتى.

لېكىن، بۇ تەلەپنى ساكرەگە چىققان لايىقلارنىڭ بىرەرسىمۇ قوبۇل كۆرمىدى. شۇنىڭ بىلەن ساكرە ئولتۇرۇپ قېلىۋەردى.

ساكرە سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى كۈرەش ئەۋجىگە چىققان چاغلاردا، تۇنجى قېتىم ئوقۇتقۇچىلىققا ئورۇنلاشتى، ئۇ ئىشلەيدىغان مەكتەپ كابۇلنىڭ شەھەر ئەتراپىغا جايلاشقان دېھقۇدەيداد كەنتىدە ئىدى. ئۇ ھەر كۈنى ئەتكەنلىكى 20-ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىغا خاس مودا بويىچە پۇتغا ئېگىز پاشىنىلىق توپلەي، ئۇچسىغا تىزىنى بېسىپ تۇرىدىغان كۆڭلەك كىيىپ، مەكتىپىگە ماڭاتتى. ئۇ ئاشۇ ئەنسىز يىللاردا ئوق، بومبا دېگەنلەردىن ئامان-ئېسەن ئۆتتىمۇ، لېكىن، مۇھەببەت دېڭىزىغا غەرق بولۇپ كەتكەنلىكىنى ئۆزىمۇ ئۇقماي قالدى.

يامان يېرى، ساكرەنىڭ كۆڭلى چۈشۈپ قالغان مەھمۇد دېگەن كىشى، خوتۇنى ۋە ئۈچ بالىسى بار ئادەم ئىدى. مەھمۇدنىڭ خوتۇنى ئۆزىدىن ئۈچ ياش چوڭ بولۇپ، ئۇلار ئەسلىدە ئاتا-ئانىسىنىڭ زورى-بتلەنلا توي قىلغانىدى. تۇنجى كۆرۈلۈپلا بىر-بىرىگە كۆيۈپ قېلىشقان مەھمۇد بىلەن ساكرەنىڭ ئىچ-بەش تارتىشىپ يۈرگەنلىكىنى خىزمەتداشلىرىدىن ھېچكىم ئۇقمايتتى. ئۇلار باشقىلاردىن خۇپىيانە بۇلۇڭ-بۇچىقلاردا كۆرۈشەتتى ياكى تۈگمەس شېرىن-

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

شكەر سۆزلىرىنى تېلېفوندا دېيىشەتتى. بۇ ئىككى ئاشۇق-مەشۇق ئاخىر مەسلىھەتنى پىشۇرغانمۇ بولدى. مەھمۇد ساكرەنى توقاللىققا ئېلىش نىيىتىگە كەلدى.

لېكىن، مەھمۇد بېيگۈلنىڭ ئالدىغا "قىزلىرىنى بەرسىلە" دەپ بارالمايتتى. قائىدە بويىچە مەھمۇدنىڭ ئانىسى ياكى ئاچا-سىڭىللىرى ئەلچى بولۇشى كېرەك ئىدى.

— ئاچا-سىڭىللىرىم بۇ ئىشىغا ھەرگىز ياردەم قىلمايدۇ، — دېدى مەھمۇد ئۇھ تارتىپ تۇرۇپ، — ئانام تېخىمۇ شۇنداق!
مەھمۇد، بېيگۈلنى پەقەت ساكرە ئۆزىلا قايىل قىلالايدۇ، دەپ ئويلىغانىدى. شۇڭا ئۇ ساكرەگە مۇنداق مەسلىھەت كۆرسەتتى:

— ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ئۆزىڭزنى يوقىتىپ قويايلا دېگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، 'ناۋادا مەھمۇدقا ياتلىق بولمىسام ئۆلۈۋالمەن' دەپ قورقۇنۇپ سېلىڭ، ئۆزىڭزنى يەرگە ئېتىپ يىغلاڭ، قاقشاڭ؛ شۇنداق قىلسىڭز ئانىڭىز سىزنى 'مەستانىلىقتا بىرەر ئىش تېرىپ قويىمىسۇن' دەپ ئەنسىرەپ، ماقۇل دەپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

لېكىن، ساكرەدە ئۇنداق ئاللا-توۋا كۆتۈرۈپ خەقنى قورقۇتالايدىغان جۈرئەت يوق ئىدى. مەھمۇد بۇ ئىشنى ئۆيىدىكى ئايال زاتىدىن بىرەرسىگە چىش يېرىپ دەپ بېقىشقا پىشنامىدى؛ ئۇ خوتۇنىنىڭ ئالدىدا ساكرەنى بىرەر قېتىم تىلغا ئالمايدى. ساكرە ئانىسىغا چىشنى چىشلەپ تۇرۇپ، خېلى يالۋۇرۇپ باقتى. لېكىن، بېيگۈل ساكرەنىڭ گەپلىرىنى ئەمەلگە ئاشمايدىغان چاقچاق، دەپلا بىلدى. چۈنكى، ساكرەنىڭ "ئۈچ بالىسى بار بىرىگە ئېگىمەن" دېيىشى، بېيگۈلنىڭ نەزىرىدە ئۇچىغا چىققان ئەخمقانلىق ئىدى.

مەھمۇد بىلەن ساكرە دېھقۇدەيداد مەكتىپىدە توپتوغرا تۆت يىل مۇھەببەتلەشتى. كېيىن مەھمۇدنى باشقا بىر يەرگە ئۆستۈرۈپ يۆتكەپ كېتىشتى، مەھمۇدنىڭ بۇنداق قارارنى رەت قىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇنداق قىلىپ، تېلېفون مەھمۇد بىلەن ساكرەنى باغلاپ تۇرىدىغان ئۈزۈلمەس رىشىگە ئايلاندى. جۇدالىق ئازابى ساكرەنى قىنايتتى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئەس-يادى مەھمۇدتا — ئۆزى كۆڭۈل بەرگەن ئاشۇ كىشىدە ئىدى. لېكىن، ساكرە بۇ دەردلىرىنى كىمگىمۇ دېيەلسۇن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە قىز بالا "خوتۇن-بالىلىرى بار بىر ئەر كىشىگە كۆيۈپ قاپتۇدەك" دېگەن ئاتاققا قالسا يۈزى تۆكۈلىدۇ-دە!

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

كېيىن ئافغانىستاندا ئىچكى ئۇرۇش پارتلىدى. بۇنىڭ بىلەن مەكتەپلەر ئاقالدى. ساكرەمۇ جان ساقلاش ئۈچۈن پاكىستانغا قېچىپ بېرىۋالدى. ئارىدىن تۆت يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئالبانلار ھاكىمىيەتنى قولغا ئالدى. كابۇل ئوق-بومىلارنىڭ گۇمبۇرلەشلىرى توختىغان ئارامخۇدا كۈنلەرگە ئاخىر ئۇلاشتى. لېكىن، ساكرە ئىشلىگەن مەكتەپ، ئوقۇتۇشنى ئەسلىگە كەلتۈرەلمىدى. قىزلار مەكتىپىنىڭ ھەممىسى مەجبۇرىي تاقىۋېتىلدى. بۇنىڭ بىلەن ساكرەمۇ ئافغانىستاندىكى باشقا ئاياللارغا ئوخشاش، بىر كېچىدىلا ئىشىسىز قالدى. ئوقۇتقۇچىلار قوشۇنىنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمىنى ئىگىلەيدىغان ئايال ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ھەممىسى خىزمىتىدىن مەھرۇم قالدى. كابۇلدا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ تەڭدىن تولىسى ئاياللار ئىدى، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئورنىغا سەپلىگۈدەك ئۇنچىۋالا كۆپ ئەر ئوقۇتقۇچىلار بولمىغاچقا، ھەتتا ئوغۇللار مەكتەپلىرىمۇ مەجبۇرىي تاقىۋېتىلدى.

ھەش-پەش دېگۈچە بىر يىل ئۆتۈپ كەتتى. ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە كابۇلدىكى تېلېفون سىملىرى پۈتۈنلەي ئۈزۈۋېتىلگەچكە، مەھمۇد بىلەن ساكرەنىڭ خۇپىيانە ئالاقىسىمۇ ئۈزۈلۈپ قالدى. ساكرە ئۆيىدىكى مەزلۇملارغا ئوخشاش، ئۆيىدىن چىقماي پۈركىنىپ ئولتۇرۇشى كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ تالا-تۈزگە چىقىشى، خىزمەت قىلىشىغا رۇخسەت قىلىنمايتتى. شۇنداق قىلىپ، ساكرەنىڭ ھاياتى ئۆزىنىڭ سېھرىي كۈچىنى يوقاتتى. ئۇنىڭ يېشىمۇ 30 غا تاقاپ قالدى. ئۇنى ئىچ پەش ئارتىپ كېلىدىغان ئەلچىلەرنىڭمۇ ئايىغى ئۈزۈلدى.

ئالبانلار ھاكىمىيەت باشقۇرغىنىغا بەش يىل بولاي دېگەندە، بىر كۈنى سۇلتانلارنىڭ شىرەم تۇغىنى — ۋەكىلنىڭ ئاچىسى، ساكرەنى ئىنىسىغا ساپە قىلىپ، بېيگۈلنىڭ يېنىغا ئەلچىلىككە كەلدى.

— ئىنىمنىڭ خوتۇنى تويۇقسىزلا قازا قىلىپ كېتىپ، بالىلىرى ئانىسىدىن ئايرىلغان چۆچىلەردەكلا بويۇن قىسىپ قالدى. — دەپ گەپ باشلىدى ۋەكىلنىڭ ئاچىسى، — ئىنىم بەكمۇ ئاق كۆڭۈل ئادەم دېسىلە، قول ئىلكىدىمۇ يوق ئەمەس، بار؛ ھەرىيلىككە بارمىغان، كىشىنىڭ ھەققىگە قارا ساناپ باقمىغان خۇدانىڭ مۆمىنى، ئۆزى گۈسمەستەك تىمەن ئادەم؛ ھەي، نېمىسىنى دەيلا ...، ئىنىمنىڭ خوتۇنى تويۇقسىزلا ئېلىشىپ قالدى، بىزنىمۇ تونۇمايدۇ، بالىلىرىغا يەۋەتكۈدەكلا ئۆچ بولۇپ كەتتى ...، شۇنداق قىلىپ ئۇزۇنغا بارماي قازا قىلدى رەھمەتلىك ...، ياتقان يېرى جەننەتتە بولغاي! ...

ئۇنىڭ گېسىگە قارىغاندا، ۋەكىلنىڭ خوتۇنى قازا قىلىپ ئۆيىنىڭ چىرىغى ئۆچكەندىن كېيىن، بالىلىرى يېتىمچىلىكتە كۆرمىگەننى كۆرۈۋېتىپتۇ، بېسىگۈل بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئويلىشىپ ئاندىن جاۋاب بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئەلچىنى يولغا سالدى ۋە ئۇرۇق-تۇغقان ۋە دوست-بۇرادەرلىرىدىن ۋەكىلنىڭ ئەھۋالىنى ئۇقۇپ باقتى، ئۇلارمۇ ۋەكىلنى: "ھەم ئىشچان، ھەم سەمىمى ئادەم" دەپ ماختاشتى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە ساكرەنىڭ پېشىغا بېرىپ قالغان قىزلارنىڭ توي قىلغاندىن كېيىن بالا تۇغمىقى ئىنتايىن خەتەرلىك ئىش ئىدى.

— قارىمامسىلەر، ئۇنىڭ پېشانىسىگە، — دەيتتى بېسىگۈل تونۇش-بىلىشلىرىگە، — ساكرەنىڭ تاللىق بولىدىغان ۋاقتى كەلدى.

بېسىگۈل: "تالىبانلار بەرىبەر ئاياللارنى خىزمەت قىلدۇرمايدۇ" دەپ ئويلاپ قالىدۇ، ۋەكىلنىڭ ئاچىسىدىن: "قىزىمنىڭ تويىدىن كېيىن خىزمىتىنى داۋاملىق ئىشلىشىگە قوشۇلالامسىلەر؟" دېگەن كونا سوئالنى سورىمىدى.

لېكىن، ساكرە ئانىسىغا: "ئۇ ئادەم ئۆزى كەلگەن بولسا، مەن كۆرۈپ باقسام" دەپ يېلىندى، چۈنكى، نىكاھ ئىشى ئاتا-ئانىلار بىر ياقلىق قىلىدىغان ئۆمۈر سودىسى بولسىمۇ، ئەمما، ساكرە ئۆزىنى ئەمرىگە ئالماقچى بولۇۋاتقان ئەللىك ياشلاردىكى بۇ ئادەمنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ باقماقچى بولدى.

لېكىن، ۋەكىل قارا ماشىنا شوپۇرى بولغاچقا، كۆپ ۋاقىتلاردا ئۆيدە بولالمايتتى، شۇڭا ئىككىنچى قېتىممۇ يەنە ئاچىسىنى ئەۋەتىشكە مەجبۇر بولدى، شۇنداق قىلىپ، ۋەكىل ساكرە بىلەن يۈز كۆرۈشۈشكە ھېچبىر ۋاقىت چىقىرالمايدى، بۇنىڭ بىلەن ساكرەگە چاي ئىچكۈزىدىغان ئىشىمۇ كەينىگە سۈرۈلۈپ كېتىۋەردى، ئاڭغىچە "11-سېنتەبىر" ۋەقەسى يۈز بەردى، سۇلتان بىرەر بالا-قازغا ئۇچراپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئاچا-سىڭىللىرى ۋە بالىلىرىنى ئېلىپلا پاكىستانغا قېچىپ كېلىۋالدى، قېرىشقاندەك، ۋەكىلمۇ دەل ئاشۇ چاغدا ساكرە بىلەن كۆرۈشمەكچى بولۇپ ئۆيىگە يېنىپ كەلگەندى.

— ئالدى بىلەن جاھان تىنچىسۇن، — دېدى ساكرەنىڭ ئۆيدىكىلىرى، — ئۇنىڭ بىلەن بىز پاكىستاندىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئوبدانراق مۇڭدۇشۇمىز.

ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، تالىبانلار كابۇلدىن قوغلاپ چىقىرىلدى، سۇلتانلارمۇ پاكىستاندىن قايتىپ كەلدى، لېكىن، ساكرەنىڭ

كابۇلۇن كىتابپۇرۇش

مەكتىپى ئوقۇش باشلايدىغاندەك ئەمەس ئىدى، بىر كۈنى ۋەكىل ئاخىر بىسگۈلنىڭ ئۆيىگە كەلدى، بىسگۈل "قىزىمنىڭ ئويىدىن كېيىن خىزمىتىنى داۋاملىق ئىشلىشىگە قوشۇلالامسىلەر؟" دېگەن ھېلىقى كونا سوئالنى ئاللىقاچان ئۇنتۇپ كەتكەنىدى.

ۋەكىلنىڭ ئۆيىدىكىلەر بىلەن ئوينىڭ ۋاقتى ھەققىدە قىلىشۋاتقان گەپلىرى، بۇلۇڭدىكى ئوچاقنىڭ ئالدىدا ئۇن-تىنىز ئولتۇرغان ساكرەننىڭ قولىغا كىرىپ تۇراتتى، قىزىق يېرى، سېلىنچىنىڭ ئۈستىدە باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان تۆتەيلەن، ۋەكىل بىلەن ساكرەننىڭ كۆرۈشۈپ پاراڭلىشىپ بېقىشىغۇ ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھەتتا بىر-بىرىگە كۆز تاشلاپمۇ باقمىغانلىقى بىلەن پەرۋايى پەلەك، ئۇلارنىڭ توي ئىشىنى بېكىتىپ بولدى.

ۋەكىل ساكرەنگە يەرنىڭ تېگىدىن قاراپ باقتى، ساكرە بولسا كۆزلىرىنى ئۈدۈل تەرەپتىكى بىر نۇقتىغا تىكىنىچە پەرۋاسىز ئولتۇراتتى.

— ئاللاھ ئىگەمنىڭ ماڭا ساكرەنى نېسىپ قىلغىنىغا مىڭ قەتلى شۈكۈر، — دېدى ۋەكىل سۇلتانغا، ئۇنىڭ كۆز نۇرى ھېلىدىن ھېلىغا ساكرە تەرەپكە ئۇچاتتى.

كېچىلىك تىنىش ۋاقتى بولۇپ قالغاچقا، توي مەسلىھەتگە كەلگەن ئىككى ئەر كىشى ئىتتىك ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، تالغا چىقتى-دە، تۈن قاراڭغۇسى ئىچىدە كۆزدىن غايىب بولدى، بايقى ئىككى ئەر كىشى ئۇزۇپ ماڭغاندا ئۇلارغا بېشىنى كۆتۈرۈپ قارايمۇ قويمىغان ساكرە بىلەن بوبۇرا تورۇسقا تىكىلگىنىچە ھاڭۋېقىپ ئولتۇراتتى، بوبۇرا "ئۇھ" دەپ ئېغىر خورسىغاچ ئورنىدىن تۇردى، شۇنداق، بۈگۈنكىدەك بەخت قۇشى بۇ ئاي-بۇ كۈنلەردە بوبۇرانىڭ پىشانىسىگە قوندىغاندەك ئەمەس، رەسۇل توپغا يېتەرلىك پۇل تاپقۇچە بوبۇرا يەنە بىر نەچچە يىل كۈتۈشى كېرەك، لېكىن، بىر قارىسا، بوبۇرا بۇ ئىشى بەك ئېغىر ئېلىپ كەتمىگەندەكمۇ كۆرۈنەتتى، ئۇ يىنىدىكى ئوتۇننى مەشكە سالغاچ خامۇش ئولتۇراتتى؛ باشقىلارمۇ گويىا بۇ دۇنيادا ئۇنىڭدەك مەزلۇم ئەسلا مەۋجۇت ئەمەستەك، ئۇنى پەرۋايىغا ئېلىپ قويمىتتى، بوبۇرا بىردەمدىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، كۈندىكى ئادىتى بويىچە قاچا-قۇمۇچلارنى يۇيۇش ئۈچۈن، ئاقسىغىچە دالانغا قاراپ ماڭدى.

ساكرە سىڭىللىرى يىنىدىن ئۆتۈۋىدى، خىجىللىق ئىچىدە بەرگە قارىۋالدى.

— ئۈچ ھەپتىلا قاپتۇ، توي تەييارلىقىغا تېزراق تۇتۇش قىلىڭ، ئاچا!

— ۋىيەي، راستىنلا يېتىشەلمىگۈدەكمەن! — دېدى ساكرە غۇدۇڭشۇپ تۇرۇپ، دېمىسمۇ، يۈرۈشلۈك توي كىيىمنىڭ رەختىنى تاللاپ قويغىنى بىلەن، ئۇنى ماشىنىچى تېخى قولغا ئېلىپ باققىنى يوق. پۈتۈن يۈرۈشلۈك توي كىيىمى، كارىۋات ياپقۇچ، فارفۇر قاچا-قۇچا دېگەنلەرچۇ تېخى؟ ۋەكىل تۇتقان ئۆيى بار بويتاق بولغاچقا، لازىمەتلىكلەرنىڭ كۆپىنچىسى تەق، دېگەن گەپ، لېكىن، قانداقلا بولمىسۇن بۇ توي ئۈچۈنمۇ ئاز-تولا تەييارلىق قىلمىسا بولمايدۇ-دە!

ساكرەنىڭ كۆڭلى يېرىم ئىدى.

— ئېگىز بوبۇلۇق، كېلىشكەن ئەرلەرنى خىيال قىلىپ كېتەتتىم تېخى، — دېدى ساكرە سىڭلىسىغا ھەسرەت بىلەن، — بۇ ئادەمنىڭ بويىنىڭ پاكارتقىنى دېمەيدىغان قېرىشقاندىك، چاچلىرىمۇ چۈشۈپ پايىنەكۋاش بولۇپ كېتىپتۇ ... ھەي، بىر نەچچە ياش كىچىك بولغان بولسىچۇ، كاشكى! ھە راست، ئۇ مېنى بوزەك قىلىسىچۇ، پىت ئۈچەيلىك قىلىپ مېنى ئۆيدىن تالغاغا چىقارمىسا ھەتتا بۇ ئۆيىگىمۇ كەلگىلى قويىمىسىچۇ، مېنى ئۇرۇپ دۇمبالسىچۇ، ئۇ چاغدا قانداق قىلمەن؟ — گاڭگىراپ قېلىۋاتقان ساكرە كۆزلىرىنى سىڭىللىرىغا تىكتى، لېكىن، ئۇلارمۇ ئادەمنى ئەندىشىگە سالدىغان ئاشۇ خىياللاردا بولغاچقا، ئاچىسىنىڭ كۆڭلى تەسەللىي تاپقۇدەك بىر نېمە دېيەلمىدى.

بۇنىڭ بىلەن ساكرە ۋە سىڭىللىرى قانداقتۇ بۇ توينىڭ ئاقۇتىدىن ئەنسىرەشكە باشلىدى.

— ئاغزىڭنى يۇمۇش، — دېدى بىيگۈل ئۇلارغا ۋارقىراپ، — نېمە دېيىشىۋاتسەن، ۋەكىلدەك ئەرگە تېگەلسە بەختى ئېچىلىدۇ، بۇنىڭ!

چاي ئىچكۈزۈلۈپ ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، ساكرەنىڭ سىڭىلىسى مەريەم ساكرە بىلەن ۋەكىلنى ئۇچراشتۇرۇش ئۈچۈن سورۇن تەييارلىدى. مەريەم بۇ يىل 29 ياش بولۇپ، ئىككى قېتىم ياتلىق بولدى، لېكىن، ئېرى ئىچكى ئۇرۇشتا ئۆلۈپ كەتتى. مانا، ئۇنىڭ بەشىنچى بالىسىمۇ تۇغۇلۇش ئالدىدا تۇرۇپتۇ.

مەريەم ھۇجرىسىدىكى يولنىڭ ئۈستىگىلا ئۇزۇن داستىخاننى سالىدى، ۋەكىل بىلەن ساكرە داستىخاننىڭ بىر تەرىپىگە كېلىپ ئولتۇردى. سۇلتان بىلەن بىيگۈل بۇ سورۇنغا كەلمىگەنىدى. ۋەكىل بىلەن ساكرە يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغانلاردىن بولسىمۇ، لېكىن، ھازىرچە چوڭلارنىڭ ئالدىدا بىر-بىرىگە قاراپ ئېچىلىپ-يېيىلىپ كەتسە بولمايتتى. لېكىن، شۇنداقتىمۇ ساكرەنىڭ ئىنى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

— سىڭىللىرى كېلىپ، ئۇ ئىككىسى ئارىغا ئېلىپلا ئولتۇردى، بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى، ئۇلارنىڭ قىلىشىۋاتقان گەپلىرىنى ئاڭلاشقا تەقەززا بولۇپ كېتىۋاتقان بۇ ئۇنى. سىڭىللەرنى كۆرمىگەنگە سېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ پارىڭغا چۈشۈپ كەتتى، ئۇلارنىڭ كۈسۈرلىشىپ قىلىشىۋاتقىنى قانداقتۇ ئىشقا. مۇھەببەت سۆزلىرى ئەمەس، ئادەتتىكى گەپلەر ئىدى، ساكرە نۇرغۇن گەپلەرگە ”ھەئە“ ياكى ”ياق“ دەپ جاۋاب بېرىپلا يەرگە قاراپ جىم ئولتۇراتتى، چۈنكى، شۇ يەرنىڭ يوسۇندا تاللىق بولىدىغان قىز رەسمى توي قىلىپ ئەرنىڭ ئەمرىگە ئۆتۈپ بولغۇچە، بولغۇسى ئېرىگە تىكىلىپ قارىسا بولمايتتى، لېكىن، ۋەكىل قانداقتۇ ساكرەگە پۈۋەتكۈدەك تىكىلىپ ئولتۇراتتى.

— ئولتۇرسام- قوپسام خىيالىم سىزدىلا، — دەيدى ۋەكىل ساكرەگە، — يەنە ئىككى ھەپتىدىن كېيىن سىزنى نىكاھلاپ ئەمرىگە ئالمەن ...، ھەي، مەن ...، بەكىلا ئالدىراپ كېتىۋاتمەن، — ۋەكىلنىڭ بۇ گەپلىرى، كۆزلىرىنى تورۇسقا تىكىپ ئولتۇرغان ساكرەنىڭ يۈزىنى شەپەرەدەك قىزارتقۇدەك تى.

— كېچىلىرى سىزنى ئويلاپ ئۇخلىيالمىۋاتمەن، — دەپ كېيىن داۋام قىلدى ۋەكىل، لېكىن، ساكرە مەت قىلىپ قويمى جىم ئولتۇرۇۋالدى، ۋەكىل ساكرەدىن يەنە سورىدى:

— سىزچۇ؟ سىز قانداق ئويلاۋاتىسىز؟

ساكرە گەپكە جاۋاب بېرىشنىڭ ئورنىغا، ئېختىيارسىزلا داستىخانغا قول ئۇزاتتى.

— ئويلاپ بېقىڭە ساكرە، ئىككىمىز توي قىلغاندىن كېيىن مەن ھەركۈنى كەچتە قايتىپ بارغۇچە سىز ئاش- تاماقنى ئېتىپ مېنى كۈتۈپ تۇرىسىز، — دەيدى ۋەكىل ھاياجان بىلەن، — خۇدا بۇيرۇسا يالغۇزلۇقتا ئۆتىدىغان زېرىكىشلىك كۈنلىرىم ئاخىرلىشىدىغان بولدى.

باياتىن بېرى ”لام“ دەپ ئېغىز ئاچماي جىم ئولتۇرغان ساكرە تۇيۇقسىزلا غەيرىتىگە ئېلىپ گەپ تەشتى:

— تويدىن كېيىن خىزمىتىمنى داۋاملىق ئىشلىسەم بولارمۇ؟

— ھە، بۇ... بولىدۇ ...، ناۋادا خىزمەتتىن كۆڭلىڭىز خۇش بولىدىغان ئىش بولسا، بۇنىڭ كارى چاغلىقكەنغۇ؟ ئۆيىڭىز، بالىلارنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقالسىڭىزلا خىزمىتىڭىزنى ئىشلىسىڭىز مەيلى.

ساكرە ۋەكىلنىڭ بۇ گەپلىرىگە دېگەندەك ئىشىنىپ كەتمىدى، ئۇ،

كابلۇز كىتابپۇرۇش

ھازىرچە ئۇنداق دەپ قويغىنى بىلەن توپنى قىلىپ ئۆيىگە ئەكىرىۋالغاندىن كېيىنلا يۈز ئۆرۈيدۇ تاينلىق، دەپ ئويلايتتى.

ۋەكىل بېشىدىكى خورمىرەڭ پاكول تەقىسىنى ئالدى، بۇ، شىماللىقلار ئىتىپاقىنىڭ قەتلى قىلىنغان رەھبىرى ئەھمەد شاھ مەسئۇدىنى قوللايدىغانلار بەلگە ئورنىدا كىيىدىغان تەقىيە ئىدى.

— ۋىيى، تەقىيىلىرىنى ئېلىۋەتسە تېخىمۇ سەتلىشىپ كېتىدىكەنلا، — دېدى ساكرە تۇمشۇقلىرىنى ئۇچلاپ، — چاچلىرىمۇ قالمايىكەن-دە! ۋەكىل ساكرەنىڭ بۇ گەپلىرىدىن سەل-پەل ئوڭايىسىزلىنىپ قالدى، ئەمما، ئۇ بولغۇسى خوتۇننىڭ بۇ زەھەردەك گەپلىرىنى پەرۋايىغا ئالماي، گەپنى باشقا ياققا بۇردى.

كېيىن ئۇ ئىككىسى بىللە بازارغا چىقتى ۋە توپتوغرا بىر كۈن بازار ئايلىنىپ يۈرۈپ، توپغا لازىملىق نەرسىلەر بىلەن ئىككى تەرەپنىڭ ئۇرۇق-تۇغقانلىرىغا بېرىلىدىغان سوۋغاتلىق سېتىۋالدى، ۋەكىل بۇ نەرسىلەرنىڭ بىر قىسمىنى ھەتتاقاللا ئېيتىش يۈزىسىدىن ساكرەنىڭ ئۆيىدىكىلىرىگە تارتۇق قىلماقچى ئىدى، ساكرە قازان دەمدۇ، ساپلىق دەمدۇ، قىچراق دەمدۇ، مېتال قاچا-قۇچا دەمدۇ، كارىۋات ياپقۇچ دەمدۇ، لوڭگە، ۋەكىل بىلەن رەسۇلغا كىيىملىك رەخت دەمدۇ... ۋاي-ۋوي، ئىشقىلىپ ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى نەرسىنى تاللايتتى، ۋەكىل بولسا ئىككى يېقىنىغا قارىماي پۇل چىقراتتى، ساكرە بوبۇرانىڭ بولغۇسى ئېرى — رەسۇلغا ئېلىپ بېرىدىغان كىيىملىك رەختنىڭ رەڭگىنى رەسۇلنىڭ ئۆزىگە تاللىشىغا ۋەدە قىلىپ قويغانىدى، شۇڭا ئۇ ۋەكىلگە ئىككى كىيىملىك رەخت ئېلىشنى ئېيتتى.

— رەڭگىچۇ؟

— بىرىنىڭ كۆك، بىرىنىڭ خورمىرەڭ بولسۇن.

— قايسىسى مېنىڭكى؟

— ۋايتاڭى، ئىشقىلىپ ئالدى بىلەن رەسۇل تاللىۋالسۇن.

— نېمە؟ — ۋەكىل ھەيران قالدى، — مەن سىزنىڭ ئېرىڭىز تۇرىسام

نېمىشقا ئالدى بىلەن مەن تاللىماي رەسۇل تاللىغۇدەك؟

— ھە مەيلى ئەمسە، سىلى بالدۇر تاللىۋالسىلا، — دېدى ساكرە

كۆزلىرىنى ئۇدۇل تەرەپتىكى بىر نۇقتىغا مۇختەك تىكىپ تۇرۇپ، — ئەمما،

ھەر ئىككىسىنىڭ رەڭگى بولىدىكەن.

ۋەكىل تاماكدىن بىرنى ئېلىپ تۇتاشتۇردى.

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

— ۋىيى، تاماكنىڭ ئىسنى پۇرسام بېشىم قايدۇ، — دېدى ساكرە،
 — شۇڭا تاماكا چەككەن ئادەمگىمۇ ئۇچلۇكۇم كېلىدۇ، ئەگەر تاماكنى
 تاشلىمىسا سىلگىمۇ ئۇچ بولۇپ قالمەن، جۇمۇسلا!
 ساكرە بۇ گەپلەرنى ھەممە ئادەم ئاڭلىغۇدەك قىلىپ ئۇنلۇك ئېيتتى،
 — ھەي، بۇنى چېكىپ كۆنۈپ قاپتىمەن، — دېدى ۋەكىل سەل-پەل
 ئوڭايسىزلىنىپ، — تاشلىمىقىم تەس جۇمۇڭ!
 — ئىش قىلىپ تاماكنىڭ ئىسى بۇرۇنمغا بەكمۇ سېسىق پۇرايدۇ، —
 دېدى ساكرە.

— ئەدەپ بىلەن گەپ قىلىشىڭىزچۇ، — دېدى ۋەكىل، لېكىن، ساكرە
 ياندۇرۇپ بىر نېمە دېمىدى،

— سىز پۈركەنچە ئارتىپ يۈرۈشىڭىز كېرەك، — دېدى ۋەكىل ساكرەگە
 دوق قىلغاندەك، — پۈركەنچە دېگەن ئاياللارنىڭ زىنىتى، ئادەتتە ئۆزىڭىز
 خالىغان كىيىملەرنى كىيىپ يۈرۈۋېرىڭ، بىراق، سىرتلارغا چىققاندا پۈركەنچە
 ئارتىمىسىڭىز مەن خاپا بولۇپ قالمەن، مېنى خاپا قىلىپ قويغىڭىز يوقتۇ؟ —
 ۋەكىلنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى بىر خىل نەھدىتتەك ئاڭلىنىپ كەتتى.

— ناۋادا كابۇل جەمئىيىتى ئانچە-مۇنچە تەرەققىي قىلىپ، ئاياللار
 مەدەنىي كىيىملەرنى كىيسە، مەنمۇ كىيمەن، — دېدى ساكرە.
 — مېنىڭچە سىز ئۇنداق كىيىملەرنى كىيمەسلىكىڭىز كېرەك ساكرە، مېنى
 خاپا بولسۇن، دېمەيدىغانسىز؟
 ساكرە ئۇندىمىدى.

ۋەكىل يانچۇقنى ئاخشۇرۇپ، يول خېتىگە چاپلاش ئۈچۈن چۈشكەن
 سۈرىتىدىن بىر نەچچىنى ئالدى ۋە سۈرەتكە سىنىچلاپ قارىۋەتكەندىن كېيىن،
 ئۇنىڭدىن بىر پارچىسىنى ئېلىپ ساكرەگە بەردى:

— بۇنى سىزگە بېرەي، بەدىنىڭىزگە تېگىپ تۇرىدىغان كىيىمىڭىزنىڭ
 يانچۇقىدا ساقلارسىز، — ساكرە ۋەكىلگە قاراپمۇ قويمىي، ئۇنىڭ قولىدىكى
 سۈرەتنى ئېرىنچەكىلىك بىلەن ئالدى.

كېچىلىك تىتىش ۋاقتى بولۇپ قالغاچقا، ۋەكىل قايتماقچى بولۇپ،
 ساكرەدىن يەنە قانچىلىك پۇل لازىم ئىكەنلىكىنى سورىدى، ساكرە لازىملىق
 پۇلنىڭ سانىنى دەپ بەردى، ۋەكىل قايتا-قايتا ھېسابلاپ، بارماقلاپ ساناپ
 كۆرگەندىن كېيىن، يانچۇقىدىن بىر مۇنچە پۇلنى چىقاردى ۋە ئۇنىڭدىن ئازراق
 پۇلنى ئايرىپ ئېلىپ ساكرەگە بەردى.

— يېتەمدۇ؟

ساكرە بېشىنى لىگىشتى. ئۇلار خوشلىشىپ بولغان بولغاچقا، ۋەكىل پۇلى ساكرەگە بېرىپلا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ماغدۇ، ساكرە قايتىپ كىرىپ قىزىل سېلىنچىغا ئۆزىنى تاشلىدى. ئۇ چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ تۇرۇپ، داستىخاندىكى گۆشتىن بىر نەچچە كېسىم ئېلىپ يېدى. ساكرە توي قىلىپ ۋەكىلنىڭ ئەمرىگە ئۆتۈپ بولغۇچە، ئۇنىڭغا ئانچە قاپاق ئاچماي، ئۆزىنى قاچۇرۇپراق تۇرۇش نىيىتىگە كەلدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، ئاشۇنداق قىلسا ئۆزىدىن ئايرىلىش ئالدىدا تۇرغان قوۋم- قېرىنداشلىرىنىڭ كۆڭلىگە ئانچە- مۇنچە تەسەللى بولاتتى.

— قانداق؟ ئۇ ئادەم بولامدەكەن؟ — دەپ سورىدى ساكرەنىڭ سىڭلىسى مەريەم.

— ھەي، نېمە دېسەم بولار؟ بىر ئويلىسام بولىدىغاندەك، يەنە بىر ئويلىسام بولمايدىغاندەك...

— ئۇنىڭغا كۆڭلىڭىز چۈشىدىغاندەكمۇ؟

— ھە... ھەم ...

— ”ھە، ھەم“ دېگىنىڭىز نېمىسى ئەمدى؟

— ”ھە، ھەم“ دېگىنىم شۇ، — دېدى ساكرە، — ھەي، كۆڭلۈم

چۈشىدۇ دېسەممۇ بولىدۇ، چۈشمەيدۇ دېسەممۇ بولىدۇ، ئۇ سەل- پەل ياشراق، قاملاشقانراق بولغان بولسىچۇ، ئېسىت... — ساكرە خۇددى بىرەر ئىشتىن قاتتىق ئۈمىدسىزلەنگەن كىچىك بالدەك تۇمشۇقنى پۇرۇشتۇردى.

— كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ، ئۆپكەم ئۇرۇلۇپلا تۇرىدۇ، — دېدى ساكرە،

— قىز بالا يارىلىپ قالغىنىمغا پۇشايمانمۇ قىلمەن...، ئۆيدىن ئايرىلىدىغانلىقىمنى ئويلىساملا يىغا يامىشىدۇ، تۇرۇپلا ئەنسىرەپ كېتىمەن؛ ئۇ مېنى ئەمرىگە ئېلىۋېلىپلا ئۆيگە كەلگىنى قويمىسا، خىزمەتتىن توسسا، قانداق قىلارمەن؟ مېنى ئۆيگە سولاپ قويسىچۇ؟ ...

پولدىكى قارا چىراغنىڭ پىلىكى ”چىرىس- چىرىس“ قىلىپ كۆيۈۋاتاتتى. بايقى گەپلەرنى بولغۇسى بەختسىزلىكتىن بېشارەت دەپ بىلگەن ساكرەنىڭ سىڭىللىرى جىمپىلا كەتتى. ئۇلارنىمۇ ئېھتىمال ئاچىسىنىڭكىگە ئوخشاش تەقدىر كۈتۈپ تۇرىدىغاندۇ!

يەتتىنچى باب

رادىئو ئىشلىرى

1996-يىلى تالىبانلار كابۇلنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ "رادىئو شەرىئە" (شەرىئەت رادىئوسى) دەپ ئاتىلىدىغان رادىئو ئىستانسىسىدا 16 ماددىلىق پەرماننى ئېلان قىلدى، بۇنىڭ بىلەن كابۇلدا ئىلگىرى ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغان بىر خىل يېڭىچە دەۋر ھۆكۈم سۈرۈشكە باشلىدى.

بىرىنچى، ئاياللارنىڭ يۈزىنى ئېچىپ يۈرۈشى مەنئىي قىلىندۇ، تاكىسى شوپۇرلىرى پۈركەنچە ئارتىمىغان ئايال زاتىنى ماشىنىسىغا سالىسا، قائىدىنى بۇزغانلار قاتارىدا قاسلىدۇ، كوچا-كويىلاردا پۈركەنچە ئارتىمىغان مەزلۇم ئۇچراپ قالسا، ئۇنىڭ تېگى-تەكتى ئېنىقلىنىپ، ئېرى جازاغا تارتىلىدۇ، مەزلۇم كىشى ئۆي ئىچىلىك كىيىمى بىلەن تالاغا چىقسا ھەمدە ئۇنىڭ يېنىدا بىۋاسىتە ئەر-ئورۇق-تۇغقانلىرى بولمىسا، ئۇنداق مەزلۇمنى ھېچقانداق تاكىسى شوپۇرنىڭ ماشىنىسىغا سېلىۋېلىشقا يول قويۇلمايدۇ، ئىككىنچى، مۇزىكا ئاڭلاش مەنئىي قىلىندۇ.

سودا سارايلىرى، مېھمانخانىلار، ئاپتوموبىل ۋە رېكشىلاردا مۇزىكا قويۇشقا بولمايدۇ، ناۋادا دۇكانلاردا ئۈنلېنتا بايقىلىپ قالسا، دۇكاندار قاسلىنىپ، دۇكان بېچەتلىنىدۇ، ئەگەر تاكىسىدا ئۈنلېنتا بايقىلىپ قالسا، ماشىنا مۇسادىرە قىلىنىپ، شوپۇر قاسلىدۇ.

ئۈچىنچى، ساقال-بۇرۇتنى چۈشۈرۈش مەنئىي قىلىندۇ، ساقال-بۇرۇتنى ياسىغان، قايچىلىغان ياكى چۈشۈرۈۋەتكەنلەر ساقىلى ئۆسۈپ تۇتماغا كەلگىچە قاماپ قويۇلىدۇ.

تۆتىنچى، نامازسىز يۈرۈش مەنئىي قىلىندۇ، بارلىق رايونلاردا بېكىتىلگەن ۋاقىتتا ناماز ئوقۇلىدۇ، نامازنىڭ كونكرېت ۋاقتىنى ناچار ئىللەتلەرنى چەكلەپ ئەخلاقنى پاكلاش مىنىستىرلىكى بېكىتىپ ئېلان قىلىدۇ، ھەرقانداق قاتناش قورالى ناماز ۋاقتىدىن 15 مىنۇت بۇرۇن

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

توختىنىلىشى، ھەرقانداق مۇسۇلمان نامازنى مەسچىتتە ئوقۇشى شەرت، ناماز ۋاقتىدا مەسچىتكە كىرمىگەنلەر قاماپ قويۇلىدۇ.

بەشىنچى، كەپتەر بېقىش ۋە قۇش ئويناش مەئىنى قىلىنىدۇ.

كەپتەر باقىدىغان ۋە قۇش ئوينىدىغانلار بۇ خىل بولمىغۇر ئادىتىنى دەرھال تاشلىشى شەرت، كەپتىرنى مۇسابىقىگە سالغان ياكى كەپتىرى ئارقىلىق بەسلەشكەنلەرنىڭ كاللىسى ئېلىنىدۇ.

ئالتىنچى، مەسەت قىلىش دورىلىرى ۋە ئۇنى ئىشلىتىش مەئىنى قىلىنىدۇ.

مەسەت قىلىش دورىلىرى مەئىنى قىلىنىپ، ئاۋامنىڭ مەسەت قىلىش دورىسى ساتقان دۇكانلارنى پاش قىلىشىغا ئىلھام بېرىلىدۇ. مەسەت قىلىش دورىسى ساتقان دۇكانلار بايقالغان ھامان بېچەتلىنىپ، ساتقۇچى بىلەن ئالغۇچى جازاغا تارتىلىدۇ.

يەتتىنچى، لەگلەك ئۇچۇرۇش مەئىنى قىلىنىدۇ.

لەگلەك، بالىلارنى پىسخىك جەھەتتىن زىيان-زەخمەتكە ئۇچۇرتىدۇ. جۈملىدىن لەگلەككە ئامراق بالىلار بارا-بارا قىمارغا ئۆگىنىپ قالىدۇ، دەرس تاشلايدۇ، ھەتتا ئۇلارنىڭ ھاياتىمۇ خەۋپكە ئۇچۇرايدۇ. شۇڭا لەگلەك ساتقان دۇكانلار بىردەك چېقىپ تاشلىنىدۇ.

سەككىزىنچى، رەسىم ۋە سۈرەتلەر بىردەك مەئىنى قىلىنىدۇ.

ماشىنا، دۇكان، ئۆي، مېھمانخانا ۋە باشقا جايلاردىكى رەسىم، سۈرەتلەر دەرھال ئېلىپ كۆيۈرۈۋېتىلىشى شەرت، ئىچىگە جانلىقلارنىڭ سۈرىتى ئېسىلغان ماشىنىلار دەرھال توختاشقا بۇيرۇلىدۇ.

توققۇزىنچى، قىمارۋازلىق مەئىنى قىلىنىدۇ.

قىمارخانلار قەتئىي تازىلىنىپ، ئۇنىڭغا كىرگەنلەرگە بىردەك بىر ئايلىقتىن قاماق جازاسى بېرىلىدۇ.

ئونىنچى، پەرەڭلەرچە چاچ قويۇش مەئىنى قىلىنىدۇ.

ئۇزۇن چاچ قويۇۋالغان ئەرلەر، ناچار ئىللەتلەرنى چەكلەپ ئەخلاقى پاكلاش مىنىستىرلىكىگە مەجبۇرىي ئېلىپ كېلىنىپ، چېچى كېسىپ تاشلىنىدۇ؛ ساتىراشنىڭ ھەققىنى شۇ كىشى ئۆزى تۆلەيدۇ.

ئون بىرىنچى، ئۆسۈملۈك قەرز پۇل بېرىش، تاشقى پېرىۋوت سودىسى قىلىش ۋە كرىدىت كارتىسى ئارقىلىق نەرسە-كېرەك سېتىۋېلىش مەئىنى قىلىنىدۇ. بۇ ئۆچ خىل سودا-سېتىق پائالىيىتى ئىسلام شەرىئىتىدە قاتتىق چەكلىنىدۇ.

شۇڭا خىلاپلىق قىلغانلار ئۇزۇن مۇددەت قامىلىدۇ.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئون ئىككىنچى، ئېرىق-ئۆستەڭ بويلىرىدا كىر-قات يۈيۈش مەئىسى قىلىندۇ.

بۇ پەرىمانغا خىلاپلىق قىلغان مەزلۇم ئىسلام شەرىئىتى بويىچە ئېھتىرام بىلەن ئۆيىگە ئېلىپ بېرىلىپ، شۇ مەزلۇمنىڭ ئېرى قاتتىق جازالىنىدۇ. ئون ئۈچىنچى، توي-تۆكۈنلەردە ناخشا-قوشاق ئېيتىش مەئىسى قىلىنىدۇ. مەزكۇر پەرىمانغا خىلاپلىق قىلغان توي ئىگىسى قاماققا ئېلىنىپ جازالىنىدۇ. ئون تۆتىنچى، داپ-دۇمباق چېلىش مەئىسى قىلىنىدۇ. مەزكۇر پەرىمانغا خىلاپلىق قىلغان ھەرقانداق ئادەم ئالىي دىنىي مەمۇرلار تەرىپىدىن قاتتىق جازالىنىدۇ.

ئون بەشىنچى، ماشىنىچىلارنىڭ ئايالچە كىيىم تىكىشى ياكى شۇ ۋەجىدىن ئاياللارنىڭ بوي-تۇرقىنى ئۆلچىشى مەئىسى قىلىنىدۇ. دۇكىنىدا مودا كىيىم ژۇرنىلى بايقىلىپ قالغان ماشىنىچى قاماققا ئېلىنىدۇ. ئون ئالتىنچى، سېھرىگەرلىك مەئىسى قىلىنىدۇ. سېھرىگەرلىككە مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق كىتاب كۆيدۈرۈپ تاشلىنىدۇ؛ سېھرىگەر تاكى قىلمىشىغا پۇشايمان يەپ، توۋا قىلغۇچە قاماپ قويۇلىدۇ.

رادىئو شەرىئە يۇقىرىقى 16 ماددىلىق پەرىماننى ئېلان قىلغاندىن كېيىن، كابۇلدىكى بارلىق ئايال زاتى ئۈچۈن چىقىرىلغان مۇنداق بىر ئالاھىدە مىزاننىمۇ ئېلان قىلدى.

ئەي، مەزلۇملار: ئۆيۈڭلاردىن ھەرگىز تالغا چىقماڭلار، ناۋادا تالغا چىقىش زۆرۈر تېپىلىپ قالسا، ھەرگىزمۇ ئىسلامدىن بۇرۇنقى دەھرىي خوتۇنلاردەك ھەررەڭ-سەررەڭ كىيىنىپ، قاش-كۆرۈڭلەرنى بويىپ، ئەركەكلەرنىڭ كۆزىنى ئالچەكمەن قىلماڭلار، ئىسلامدا تۆۋە قىلغانلارنىڭ گۇناھى مەغپىرەت قىلىنىدۇ. شۇنداقلا ئايال زاتىنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىگە ھۆكۈم قىلىنىدۇ. شۇڭا، ئۆزۈڭلەرنى رەزىللەرنىڭ شەھۋەت كۆزىدىن ساقلاڭلار، سىلەرنىڭ ۋەزىپەڭلەر — بالا بېقىش، پۈتكۈل ئائىلىنىڭ روزىغىنىنى باشقۇرۇش، ئۆيدىكىلەرنىڭ ئاش-تامىقى ۋە كىيىم-كېچىكىنى غەملەش، ئاشۇ ۋەزىپىنىڭ ئېھتىياج-زۆرۈرىيەتلىرىدىن تالا-تۈزگە چىقماقچى بولساڭلار، شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمى بويىچە، بېشىڭلاردىن تارتىپ بۇتۇڭلارنىڭ ئۈچىغىچە پۈركىنىڭلار، ئۈستۈشىڭلارغا گۈللۈك كىيىم، تار كىيىم ياكى باشقىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

مودا كىيىملەرنى كىيىپ، ئۆزىنى كۆز-كۆز قىلغان ئايال زاتى شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمى بويىچە قارغىشقا قالدۇ، ھەم مەڭگۈ جەننەت ئەھلىدىن بولالمايدۇ، ئۇنداقلار مۆھتەسسىپنىڭ قاتتىق جازاسىغا ئۇچرايدۇ، بۇ خىل جازادىن ھەتتا ئاشۇ مەزلۇمنىڭ ئېرىمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، چۈنكى، مۆھتەسسىپنىڭ بۇرچى ۋە ۋەزىپىسى — يۇقىرىقىدەك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە قەتئىي قارشى تۇرۇپ، رەزىل قىلمىشلارنى تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتۇشتۇر، ئاللاھۇئەكبەر!

بىر كىشىنىڭ سۆزى بىلەن

پۈركەنجىلىك

ساكرەننىڭ ئۇچىسىدىكى پۈركەنجە ھېلىدىن- ھېلىغا ئۇنىڭ كۆزىنى تۇسۇۋالاتتى، رەستىدە مىغ- مىغ كېتىۋاتقانلارنىڭ ئۇچىسىدىكى لەپلىدەپ تۇرغان كۆك رەڭلىك پۈركەنجىلەر داۋالغۇۋاتقان كۆپكۆك دېڭىزنى ئەسلىتەتتى، ساكرە پۇتىنىڭ ئۇچىغا قارىدى، كەشى ئاپئاق توپىغا مىلىنىپ كەتكەنىدى، ئۇ ئاق تامبىلىنىڭ ئۈستىدىكى بېزەكلەرنى ھەتتا قىزىل چاپىنىنىڭ پەشلىرىگە تۇتۇلغان چىلتەكلەرنى ئېنىق كۆردى، ساكرە بازاردا — مىغ- مىغ پۈركەنجىلىكلەر ئارىسىدا يەزدىن بېشىنى كۆتۈرمەي ئايلىنىپ يۈرەتتى، ئاڭغىچە ھاسىراپ تۇرغان بىر ئېغىر ئايال كېلىپ، ساكرەنىڭ يېنىدىن قىستىلىپ ئۆتتى، ساكرە ئالدىدا گۈس- گۈس دەسسەپ كېتىۋاتقان پۈركەنجىلىك ئىككى ئايالغا سۆڭەشتى.

ھېلىقى ئىككى ئايالدىن ئالدىدىراق ماڭغان بىرى كارىۋات ياپقۇچ ساتىدىغان پۈكەينىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى ۋە مېتال سالاسۇنىڭ نېرىسىدىكى كىرلىك رەختلەرنى سىيلاپ كۆرۈپ، رەڭگىنى بىر- بىرىگە سېلىشتۇرۇپ باقتى، ئاندىن پۈكەينىڭ ئىچىدىكى دۇكاندار بىلەن باھا تالاشتى، دۇكاندار روھسىز كۆزلىرىنى ھېلىقى ئايالغا تىكتى، پۈركەنجىلىك ئايال قوللىرىنى پۇلاڭلاتقىنىچە، رەختكە ھەدەپ تۆۋەن باھا قويغىلى تۇردى، دۇكاندارنىڭ سالاسۇنغا تىرەپ تۇرغان بۇرنى بەئەينى قۇشنىڭ تۇمشۇقىدەك ئىلمەك ئىدى، پۈركەنجىلىك ئايال ئاخىر ھېلىقى كىرلىكنى ئالماقچى بولدى ۋە يانچۇقىدىن كۆك رەڭلىك پۇللارنى چىقىرىپ دۇكاندارغا سۈندى، دۇكاندار تېگى ئاق، سۇس كۆك گۈلى بار كىرلىك رەختتىن مېتىرلاپ كەستى، دۇكاندار سۇنغان كارىۋات كىرلىكى ھەش- پەش دېگۈچى ھېلىقى ئايالنىڭ پۈركەنجىسى ئىچىگە غايىب بولدى، ئەتراپنى زەپەر، سامساق، سوقۇلغان مۇچ، يېڭىلا تەخسىگە ئالغان قورۇما ۋە شورپىنىڭ كۈچلۈك ھېدى بىلەن قاڭسىق تەرنىڭ ھېدى ئارىلىشىپ كەتكەن بىز خىل غەيرىي پۇراق قاپلىغانىدى.

نەلسون، پىلاستىر دېگەندەك نەرسىلەرنىڭ پۇرىقى ئادەمنىڭ دېمىنى سىقالتى.

ھېلىقى پۈركەنجىلىكلەر روسىيە چۆگۈنلىرىنى ساتىدىغان دۇكانغا كەلدى. ئاياللار ئۇ يەردىمۇ ئۇنى - بۇنى كۆرۈپ، باھا تالىشىپ يۈرۈپ چۆگۈندىن بىرنى ئالدى. چۆگۈنمۇ بايقىق كارىۋات ياپقۇچقا ئوخشاش ھېلىقى ئايالنىڭ پۈركەنجىسى ئىچىگە غايىب بولدى. ئىشقىلىپ، ئۇلار بازاردىن ئالغانلىكى نەرسىنى ئاشۇ پۈركەنجىنىڭ ئىچىگە ئېسىۋالغان خورجۇنغا سالغاچقا، ھېلىقى ئايالنىڭ ئۇچىسىدىكى پۈركەنجە سامان تىققان تاغاردەك تومپىسىپ كەتكەندى، بازاردىن نېمە ئېلىپ، نېمە قويغىنىنى ئۇقماي دېلىغۇل بولۇپ قېلىۋاتقان ھېلىقى ئىككى پۈركەنجىلىك مەزلۇم، بىر يايىمىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى ۋە پىلاستىك كىيىم ئاسقۇچ، ئۈستىگە زەر يالىتىلغان بىلەزۈك دېگەندەك نەرسىلەرنى سىيلاپ، پۇراپ كۆرۈپ باقتى؛ ئاندىن ئالدىدىراق كېتىۋاتقان يەنە بىر پۈركەنجىلىكنىڭ ئارقىسىدىن ئىز بېسىپ ماڭدى. ئالدىدىراق ماڭغان ھېلىقى پۈركەنجىلىك مەزلۇم بىر قول ھارۋىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى. قول ھارۋىسىنىڭ ئۈستىدىكى بالداقتا رەڭگارەڭ باغرداقلار ئېسىقلىق تۇراتتى. باغرداقلار بەزىلىرى قول ھارۋىسىنىڭ ئۈستىدىكى ئېگىز خادىنىڭ ئۇچىدا لەپىلدەپ تۇراتتى. بۇنى كۆرگەن ئادەمنىڭ كۆڭلى بىر قىسملا بولۇپ قالاتتى. پۈركەنجىلىك مەزلۇم باغرداقلارنى بىر-بىرلەپ كۆردى، ئاندىن پۈركەنجىدىن قولىنى چىقىرىپ، باغرداقتىكى رىزىنىكىسىنى سوزۇپ بېقىپ، رىزىنىكىسى چىڭراق باغرداقتىن بىرنى تاللىدى.

بۇ ئۇچ ئايال ئالدى تەرەپكە ماڭغاچ، بازاردا ئوبدانراق بىر نەرسە ئۇچراپ قالارمىكىن، دەپ ئۇياقتىن-بۇياققا ئەلەڭلەپ قارايتتى. پۈركەنجە ئارتقان ئاياللار بەئەينى كۆزلۈك* بېكىتىلگەن ئاتەك پەقەت ئۇدۇل تەرىپىنىلا كۆرەلەيتتى.

چۈنكى پۈركەنجە ئادەتتە قېلىن رەختتىن تىكىلىپ، پەقەت كۆزنىڭ ئۇدۇلىغىلا تار تۆشۈك ئېچىپ قويۇلغاچقا، كۆزنىڭ قۇيرۇقىدا بىر نەرسىنى كۆرگىلى بولمايدۇ. شۇڭا پۈركەنجىلىك ئاياللار يان تەرەپنى كۆرمەكچى بولسا، بېشىنى بۇراپ قاراشقا توغرا كېلىدۇ-دە، ئەلەر خوتۇنىنىڭ زادى نەگە

* ئاتنىڭ كۆزىنىڭ ئىككى تەرىپىنى توسۇش ئۈچۈن يۈگەنگە بېكىتىلدىغان ئالغانچىلىك ئىككى پارچە بۇلغار، — نەرجىماندىن.

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

قاراۋاتقانلىقىنى يىراقتىن تۇرۇپلا پەملىسەلەيدۇ، پۈركەنجىنى ئىختىرا قىلغۇچىنىڭ كامالى ئەقلى دەل مۇشۇ يەردە بولسا كېرەك.

ئارقىدىن كېلىۋاتقان ئىككى پۈركەنجىلىك ئايال، پۈركەنجىنىڭ ئالدىدىكى تۈشۈكتىن ھېلى ئۇياققا-ھېلى بۇياققا ئەلەڭلاپ قاراپ يۈرۈپ، ساكرەنى مىڭ تەسلىكتە تاپتى، ساكرە بازارنىڭ ئۇدۇل تەرەپتىكى تارچۇق ئۆتۈشمىسىدە تۇراتتى، ئۇ يەر جىيەك-چىلتەك ساتىدىغان دۇكان بولۇپ، دۇكاندا ئورۇسچە دېرىزە پەردىلىرىنىڭ ئايىغىغا تۇتۇلدىغان مېغزلىق تورغا ئوخشاش قېلىن نىلون جىيەكلەر سامانداك ئىدى، ئەتىگەندىن بېرى تاپالماي يۈرگەن قىممەتلىك نەرسىلىرىنىڭ تۇيۇقسىز ئۇچراپ قالغىنىغا خۇش بولۇپ كەتكەن ساكرە، ئۇ نەرسىلەرنى تېخىمۇ ئېنىقراق كۆرۈش ئۈچۈن، بولغۇسى ئېرىنىڭ "باشقىلار يۈزىڭىزنى كۆرۈپ قالمىغاي" دېگەن بۇيرۇقىنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، پۈركەنجىدىن بېشىنى چىقاردى، ئۇ، سالاسۇنىڭ كەينىدىكى خىلمۇخىل جىيەك-چىلتەكلەرنى ناھايىتى ئېنىق كۆردى، كابۇلنىڭ سالقىن شامىلى ساكرەنىڭ پۈركەنجىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ مۇنچاق-مۇنچاق تەرلەپ كەتكەن يۈزلىرىنى سىيىپ ئۆتكىنى بىلەن، پۈكەينىڭ كەينىدە تۇرغان دۇكاندار ئۇنىڭغا لەپىدە قارىۋالدى، ساكرە بويۇنلىرىنى ئېتىپ تۇرۇپ چاقچاق قىلغاندەك كۈلۈمسىردى، ئارقىدىنلا قاقچاقلاپ كۈلۈپ كەتتى، ئۇ دۇكاندار بىلەن باھا تالاشقاچ، ئۇنىڭغا بىلىنەر-بىلىنمەس ناز قىلىپمۇ قويدى، زەڭگەر پۈركەنجىنىڭ ئىچىدىكى مەزلۇم قانداق ناز-كەرەشمە قىلسا بولۇۋېرەتتى، ساكرەمۇ ئاياللارغا خاس ئاشۇ ماھارەتنى ئاجايىپ ئۈستىلىق بىلەن ئىشقا سالغان بولسا، دۇكاندار ساكرەنىڭ يۈرىكىدىكى بۇ خىل تۇيغۇنى ئۇنىڭ ھەرىسەر ھەرىكىتى، باش لىڭشىتىشلىرى، ھەتتا ئىنچىكە بارماقلىرى، پۇتى ۋە بىلەكلىرىنى قەستەن تەڭكۈزۈپ، ھېلىدىن-ھېلىغا مىدىرىتىپ قويغان پۈركەنجىسىدىن بىلىپ بولغان بولار ئىدى، لېكىن ساكرە جىيەك-چىلتەكلەر ئىچىدىن دېرىزە پەردىسى، چۆمبەردە ۋە توي كىيىمىگە تۇتۇشقا باب كېلىدىغانلىرىنى ناھايىتى تېزلا تاللىدى، ئۇ دۇكاندار بىلەن باھادا كېلىشىپ بولغاندىن كېيىن، دۇكاندار چىلتەكلەرنى ساكرەنىڭ دېگىنى بويىچە ئۆلچەپ ئېلىپ بەردى، ساكرە دۇكاندارغا قاراپ كۈلۈپ قويۇپ، ئۇ سۇنغان چىلتەكلەرنى پۈركەنجىسىنىڭ ئىچىگە ئېسىۋالغان خورجۇنغا سالدى، نەرسە-كېرەكلەر بىلەن لىقمۇلىق توشۇپ كەتكەن خورجۇن يەرگە تېگەيلا دەپ قالغانىدى، بۇ پۈركەنجىلىك ئۇچ ئايال، ئىچكىرىلەپ ماڭغانسېرى تارىيىپ كېتىۋاتقان ئۆتۈشمىنىڭ ئىچكىرىسىگە قاراپ،

گۈس- گۈس دەسسەپ مېڭىپ كەتتى.

بازارنىڭ نەرىگىلا بارسا قۇلاقنى يارغۇدەك شاۋقۇن- سۈرەن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. دۇكاندارلار ماللىرىغا خېرىدار چاقىرىپ ئاۋارە بولمايتتى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى بىر بولسا ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆز ئارا قۇرۇق گەپ سېتىشەتتى؛ بىر بولسا دۆۋىلەپ قويۇلغان ئۇن خالىتلىرى ياكى گىلەملەرگە يۇلىنىپ ئولتۇرۇپ كۈننى كەچ قىلاتتى. خېرىدارلار نېمىگە ھاجىتى چۈشكەن بولسا ئۇدۇل كېلىپ شۇنى ئالاتتى. شۇڭا دۇكاندارلارنىڭ ئاغزىنى ئۇپرىتىپ خېرىدار چاقىرىشلىرى بىھاجەت ئىدى.

ۋاقىت گويا كابۇلنىڭ بازىرىغا كېلىپ توختاپ قالغاندەك، بازاردىكى ماللار مىلادىدىن ئىلگىرىكى 500 يىلنىڭ ئالدىدا ئۆتكەن پارس شاھى — دائىرۇس زامانىسىدىكى بىلەن ئويۇمۇ ئوخشاش ئىدى. ئايدالغا سېلىنغان گىلەمنىڭ ئۈستىدە ياكى تارچۇق دۇكانلاردا كۈندىلىك لازىمەتلىكلەر ۋە ئەرزان مېھنەت دۆۋىلىنىپ تۇراتتى. ھاجەتمەن خېرىدارلار ئاشۇ ماللارنىڭ ئارىسىدىن ئۆزىگە لازىملىقلىرىنى تاللاپ ئالاتتى. يوغان قارا خالىتغا قاچىلانغان پىستە، گۈلە، ياپېشىل قۇرۇتۇلغان كىشىمىش ۋە نازغىپ تۇرغان قول ھارۋىسىدىكى چۈچۈمەل ئايلىسىن قېقى بىلەن لىمون قېقىنى ئاقلاپ ياكى ئېرتىۋېتىپلا يېگىلى بولاتتى. يەنە بىر يايىمچىنىڭ ئالدىدىكى ئايرىم-ئايرىم قەپەزگە سولانغان مېكىانلار، قەپەزدىن قۇتۇلۇپ چىقىپ كېتىش ئۈچۈن تىرىكشەتتى. دورا-دەرمەك ساتىدىغان يايىمچىنىڭ قول ھارۋىسىدا سوقۇلغان قىزىل مۇچ، تاتلىق مۇچ، زەنجۈل ۋە كەرى خالىتا-خالىتسى بىلەن تۇراتتى؛ بۇ كىشى يەنە دورىپۇرۇش ئىدى. شۇڭا كىشىلەر ئۇنىڭ دورا-دەرمەك، مېۋە-چېۋە ۋە چاپلىرىدىن باشقا يەنە چۆپ دورىلىرىغىمۇ خېرىدار ئىدى. ئۇنىڭ دەپ بېرىشچە، ئۇ ياسىغان چۆپ دورىلار ساقايتالمايدىغان كېسەل يوقىمىش.

بۇمغاقسۇت، سامساق ۋە لاجىنداننىڭ ھېدى بىلەن تېرە ۋە كونا زەيكەشنىڭ پۇرىقى قوشۇلۇپ كەتكەچكە، ھەممىلا يەر ئادەمنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشتۇرغۇدەك بەتبۇي پۇراپ تۇراتتى. سۈيى قۇرۇپ كەتكەن كونا زەيكەش بازارنى قاپ ئوتتۇرىسىدىن ئىككىگە ئايرىغان بولۇپ، زەيكەشنىڭ كۆۋرۈكىدىكى سېتىقچىلارنىڭ ئالدىدا قوي تېرىسىدە قىلىنغان ساپما كەش دەمدۇ، تايلاقسىز پاختا دەمدۇ، كەكە-پىچاق دەمدۇ، گۈرچەك-جوتو دەمدۇ... ئىشقىلىپ ھەممە نەرسە بار ئىدى.

بەزىدە بۇ بازاردا دائىرۇس زامانىسىدا يوق نەرسىلەردىن چەت ئەلنىڭ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

خىلمۇخىل ئەتكەس تاماكىلىرى، دېڭىز يولى بىلەن پاكىستان ئارقىلىق كىرگەن كوكاكولا قاتارلىق نەرسىلەرمۇ ئاندا-ساندا ئۇچراپ قالاتتى. ئەتكەسىچىلەرنىڭ مال كىرگۈزۈش يولى، ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان ئاساسەن ئۆزگەرمىدى. ئەتكەس ماللار ئادەتتە پاكىستاندىن ئافغانىستانغا قېپىر ئۆتكىلى ياكى ئىران تاغلىرى ئارقىلىق كىرىدۇ؛ بەزىلىرىنى ئېشەكلەرگە ئارتىپ، بەزىلىرىنى يۈك ماشىنىلىرىغا پېسىپ ئەكىلىدۇ؛ خىروئىن، ئەپيۈن ۋە نەشە سودىگەرلىرىمۇ دەل ئاشۇ يول بىلەن ماڭىدۇ. ئۇ نەرسىلەر كۆپىنچە پۇلنىڭ ئەڭ يېڭى باسمىسىغا سېتىلىدۇ. شۇڭا ئۇچىسىغا ئۇزۇن يەكتەك كىيىپ، پېشىغا سەللە ئۇرىغان دوللارچىلار، ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا ئۆچرەتتە تۇرۇپ، ھەربىر دوللارنى 35 مىڭ ئافغانغا سېتىۋالىدۇ.

بىر ئەر كىشى كېلىپ داڭلىق ماركىلىق تۇزانچىدىن* بىرنى ئالدى. ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان بىرەيلەن، باشقا بىر ماركىلىق تۇزانچىدىن بىرنى بايقى كىشىنىڭكى بىلەن ئوخشاش باھادا سېتىۋالدى. لېكىن بۇ نەرسىلەرنىڭ داڭلىقى بولسۇن ياكى ئادەتتىكىسى بولسۇن بازىرى ناھايىتى كاسات ئىدى. چۈنكى كابۇلدا ھېلىدىن-ھېلىغا توك توختاپ قالدىغان بولغاچقا، شەھەر ئاھالىلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك تۇزانچىغا قارىغاندا يەنىلا سۈپۈرگىنى ياخشى كۆرىدۇ.

ھېلىقى پۈركەنجىلىك ئۈچ مەزلۇم چاڭ-توزان ئۆرلەپ تۇرغان بازارنى توختىماي ئارىلاۋاتاتتى. بازاردا دۆۋە-دۆۋىسى بىلەن تۇرغان قوڭۇر رەڭلىك سەندەل ۋە قارا رەڭلىك كونا كەشلەرنىڭ ئارىسىدا گاھىدا خېلى ئوبدانلا ئاياغلار، بانىكلىق پلاستىك ئاياغلار ھەتتا ئاق رەڭلىك كەشلەرمۇ ئۇچراپ قالاتتى. لېكىن تالىبانلارنىڭ بايرىقى ئاق بولغاچقا، ئاق رەڭنى باشقا نەرسىلەرگە ئىشلىتىشنى مەنئى قىلاتتى. تالىبانلار ھەتتا "ئاياللار ئېگىز پاشىلىق ئاياغ كىيىپ تاقىلداپ ماڭسا ئەزلەرنى يوقلاڭ خىياللارغا سالىدۇ" دەپ قاراپ، ئاياللارنى ئېگىز پاشىلىق ئاياغ كىيگىلى قويمىتتى. لېكىن ھازىر دەۋر ئۆزگەردى. ناۋادا ئېگىز پاشىلىق ئاياغ توپىلاڭ يەردىمۇ "تاق-تاق" ئاۋاز چىقىرىلغان بولسا ئىدى، ئەپپەئاناس، ئۇ چاغدا پۈتكۈل بازارنىڭ ھەممىلا يېرىدىن كېلىۋاتقان "تاق-تاق" قا چىداپ تۇرغىلى بولماس ئىدى. بۇ بايانلىرىمىزنىڭ توغرىلىقىنى، ئۇزۇن پۈركەنجىلىكلەرنىڭ ئاستىدىن تۇرۇپ-تۇرۇپ كۆرۈنۈپ قالدىغان نازۇك بۇتلارنىڭ تىرىقىدىكى قېقىزىل لاكار ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ، ئۆز ۋاقتىدا تالىبانلار

* چاڭ-توزان سۈمۈرگۈچ، — تەرجىماندى.

تىرناققا لاي يېقىشنى گۇناھ دەپ بىلگەچكە، لاي ئىمپورتىنى چەكلىگەندى، تالىبانلار تەختتىن چۈشكەندىن كېيىنكى بۇ تۇنجى باھار، ئاياللارنىڭ ھۆرلۈكىنى ئاران دېگەندە ئاياغ بىلەن لاكتا ئىپادىلەشكەلا قادىر بولالدى، ئۇنىڭ ئاياللارنىڭ ئۈچىسىدىكى يەر سۈپۈرۈپ تۇرغان پۈركەنجىنى ئېلىۋېتەلىشىگە خېلى بار ئوخشايدۇ.

بۇ جەھەتتە ئاياللار تەر تۆكىدى ئەمەس، ئۆكتى، تالىبانلار قۇيرۇقىنى خادا قىلغاندىن كېيىن، ئاياللار تەشكىلاتلىرىدىن بىر نەچچىسى قۇرۇلدى، ئاشۇ تەشكىلاتلارنى قۇرغان ئاياللارنىڭ بەزىلىرى ھەتتا تالىبانلار جاھان سوراۋاتقان چاغلاردا قىزلار مەكتىپى قۇرۇش، ئاياللارنى ساغلاملىق ساۋاتلىرىدىن خەۋەردار قىلىش، قىزلار ۋە ئاياللارنىڭ ساۋاتىنى چىقىرىشقا ئوخشاش پائالىيەتلەرنى قانات يايدۇرغانىدى، تالىبانلار زامانىسىدا نۇرغۇن قەھرىمانلىقلارنى كۆرسەتكەن، ئافغانىستاندىكى بىردىنبىر ئايال گېنېرال — سۇھەيرا سىددىق كارزايى ھۆكۈمىتىنىڭ سەھىيە مىنىستىرى بولدى، ئۇ ئۆزى باشقۇرۇۋاتقان دوختۇرخانىنىڭ، تالىبانلار ئۆز ۋاقتىدا تاقىۋەتكەن ئاياللار بۆلۈمىنى ئەسلىگە كەلتۈردى، سۇھەيرا تالىبانلار مۇستەبىتلىكتە تازا غالجىرلاشقان چاغلاردا، پۈركەنچە ئارتىشنى رەت قىلغان جىگەرلىك مەزلۇملارنىڭ بىرى.

— مۇھەسسەپ ھەر قېتىم دەرىسنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كېلىدۇ، — دەيدۇ سۇھەيرا ئاشۇ چاغلارنى ئەسلەپ، — ئۇلار مېنى ئۇرماقچى بولۇپ دەرىسنى شۇنداق كۆتۈرۈشكە، مەنمۇ بوش كەلمەي قولۇمنى تەڭ كۆتۈرمەن، شۇنداق قىلىپ ئۇلار مېنى ئۇرۇشتىن يالتيپ كېتىپ قالدۇ، لېكىن تالىبانلار ھاكىمىيەت باشقۇرغان زامانلاردا، ھەتتا سۇھەيرامۇ يۈزىنى يېپىپ يۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى، ئۇ ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ باش-كۆزنى رومال بىلەن ئوراپ چىقىپ، ئاپتوبۇستا ئىشقا باراتتى، كەچتىمۇ شۇ سايقتا قايتىپ كېلەتتى.

— ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ ئىشەنچىسىنى يوقىتىپ بولۇشتى، — دېگەندى ئۇ تالىبانلار تەختتىن چۈشكەندىن كېيىن، ھەسرەت بىلەن، تالىبانلار قۇيرۇقىنى خادا قىلىپ بىر ھەپتىدىن كېيىن، ئاياللار قۇرغان بىر تەشكىلات كابۇلدا نامايىش ئۇيۇشتۇردى، ئاياللار مىكرورايانى مەيدانغا يىغىلىپ، سەپ تۈزۈپ تۇراتتى، ئۇلار بەزىلىرى پۇتغا سەندەل ياكى ئۆي ئىچلىك ساپما كەش كىيىۋېلىشقان، بەزىلىرى ھەتتا پۈركەنچىسىنىڭ ئۈستى تەرىپىنى ئېچىۋەتكەندى، لېكىن ھۆكۈمەت تەرەپ ”ئاياللارنىڭ نامايىش جەريانىدىكى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلالمايمىز” دېگەننى باھانە قىلىپ، ئۇلارنى كوچىغا چىققىلى قويمىدى. ئاياللارنىڭ ھەر قېتىملىق يىغىلىشىدا ھۆكۈمەتنىڭ دەيدىغىنى شۇ ئىدى.

مانا ھازىر قىزلار مەكتىپى قايتىدىن دەرس باشلىدى، ياش مەزگۈلەر ئالىي مەكتەپلەرگە كىرىش پۇرسىتىگە ئېرىشتى؛ ئاياللارنىڭ بەزىلىرى ھەتتا ئەسلىدىكى خىزمىتىنى قولغا ئالدى. ئاياللار باشقۇرغان ۋە ئايال ئوقۇرمەنلەرگە يۈزلەنگەن زۇرئال نەشر قىلىندى. ئافغانىستان پىرىزدېنتى خەمد كارزايىمۇ ھەرقانداق سورۇندىكى نوتۇقلىرىدا، ئاياللارنىڭ ھوقۇقىنى كاپالەتلەندۈرۈشىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى.

2002-يىلى ئۆتكۈزۈلگەن خەلق پارلامېنتى ئەزالىرى سايلىمىدا، بىر نەچچە ئايال نامزاتقا تاشلانغان نېلەت باشقىلارنىڭكىدىن ئېشىپ كەتتى، ئۇ ئايال نامزاتلارنىڭ ئۆتكۈر نوتۇقلىرى، ئەر پالاتا ئەزالىرىنىڭ كۈچلۈك مەسخىرىسىگە قالغان بولسىمۇ، لېكىن، ئۇلار چىشىنى چىشلەپ جاپالىق تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرەيلەن دۆلەت مۇداپىئەسى مىنىستىرلىكىگە ئايال مىنىستىر قويۇش تەكلىپىنى بېرىۋىدى، ئەرلەر ئۇنى مازاق قىلىپ كۈلۈپ كېتىشتى. لېكىن ئۇ: ”فرانسىيىدىمۇ شۇنداقكە ئوغۇ!” دەپ ئۆز گېپىدە چىڭ تۇردى.

جاھان ئۆزگەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئادەملەرنىڭ تەڭدىن تولىسى بۇنىڭدىن پەرۋايى پەلەك ئىدى؛ ئەدناسى ئافغانىستاندا پەقەت ئەرلەرنىڭ دېگىنى دېگەن بولىدىغان ئائىلىۋى ئەنئەنە تېخى پىتىدىن چۈشمىگەندى، ئالىبانلار تەختى بىكارلىغاندىن كېيىنكى بۇ تۇنجى باھاردا، ئافغانىستاندىكى ناھايىتى ئاز بىر قىسىم ئاياللارلا ئۇچىسىدىكى پۈركەنچىنى تاشلاشقا جۈرئەت قىلدى. چۈنكى ئافغانىستان ئاياللىرىنىڭ كۆپىنچىسى، ئالدىنقى ئەسىردىكى ئەجدادلىرىنىڭ پۈركەنچە ئارتمايدىغانلىقىدىن خەۋىرى يوق ئىدى. ھەبۇللا 1901-يىلى تەختكە چىققاندىن كېيىن، پۈركەنچە قايتىدىن ئوردىغا ئېلىپ كىرىلدى. ئۇ، ئوردىدىكى ئەرلەرنى ئارقا ئوردىدىكى 200 مەزگۈمنىڭ چىرايلىق رۇخسارى سەۋەبلىك شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ قېلىشتىن ساقلاش ئۈچۈن، ئاشۇ مەزگۈملارنىڭ پۈركەنچە كىشىگە پەرمان قىلغانىدى. ئۇ چاغدىكى ئوردا مەزگۈملىرىنىڭ پۈركەنچىسى كەشتىلىك يىپەك رەختلەردىن تىكلەتتى؛ ھەبۇللانىڭ مەلىكىسىنىڭ پۈركەنچىسى پۈتۈنلەي زەر يېپتا توقۇلاتتى، شۇنداق قىلىپ، پۈركەنچە، ئاقسۆڭەكلەر جەمئىيىتىدىكى ئاياللارنىڭ

كابۇلۇن كىتابپۇرۇش

بىر خىل بېزىكى سۈپىتىدە، ئۇلارنى ئاۋام پۇقرانىڭ كۆزىدىن ساقلايدىغان ۋاسىتىگە ئايلاندى، 20- ئەسىرنىڭ 50- يىللىرىغا كەلگەندە، پۈركەنچە بايلارنىڭ ئارىسىدا ناھايىتى ئومۇملىشىپ كەتتى.

لېكىن بۇنىڭغا قارشى چىققۇچىلارمۇ بولدى، 1951- يىلى داۋۇدخاننىڭ شاھزادىسى، يەنى شۇ چاغدىكى باش ۋەزىر تۇيۇقسىزلا پۈتۈن ئافغانىستاننى زىلزىلىگە سېلىۋەتتى، چۈنكى ئۇ دۆلەت بايرىمىنى قۇتلاش مەرىكىسىگە پۈركەنچە ياپمىغان خوتۇننى باشلاپ ئەكىرگەندى، شاھزادە ئىنىسىغا دەپ يۈرۈپ ئىنىسىنىڭ خوتۇنىنىڭ پۈكەنچىسىنىمۇ ئاچقۇزۇۋەتتى، ئۇ ھەتتا ئوردىدىكى ۋەزىر- ۋۇزىرلارغىمۇ خوتۇنلارنىڭ پۈركەنچىسىنى ئېچىۋېتىش تەكلىپىنى بەردى، بۇنىڭ بىلەن ئەتىسىدىن باشلاپلا، كابۇلنىڭ رەستىلىرىدە ئۇچىسىغا پىلاش، بېشىغا تەقىيە كىيىپ، قارا كۆزەينەك تاقىغان ئاياللار پەيدا بولدى، ئۇلارنىڭ تاق- تاق دەسسەپ يەڭگىل مېڭىشلىرى، بېشىدىن تارتىپ پۇتنىڭ ئۇچىغىچە پۈركەنچىگە ئورۇنۇۋالغان مەزلۇملارنىڭ ئاۋايلاپ بېسىۋاتقان قەدەملىرىگە ئاجايىپ كۈچلۈك سېلىشۇرما ئىدى، قىسقىسى، ئۆز ۋاقتىدا پۈركەنچە كىيىشنى ئاقسۆڭەكلەر جەمئىيىتى باشلىغان بولسا، ئۇنى ئېچىۋېتىشىمۇ يەنە شۇلار باشلاپ بەردى، بۇنىڭ بىلەن پۈركەنچە بارا- بارا يوقسۇللار جەمئىيىتىنىڭ سىمۋولىغا ئايلىنىپ قالدى، چۈنكى ئايال خىزمەتچى ۋە دېدەكلەر خوجايىنلىرى تىكتۈرۈپ بەرگەن يىپەك پۈركەنچىلەرنى كىيەتتى، پۈركەنچە دەسلەپتە پۇشتۇ ئاياللىرىنىڭ ئىپتىنى ساقلايدىغان بىر خىل بېزەك سۈپىتىدە بارلىققا كەلگەندى، كېيىن بۇ ئۆرپ- ئادەتنى باشقا مىللەتلەرمۇ ئۆگەندى، ئەمما داۋۇد شاھنىڭ زامانىسىغا كەلگەندە، باش ۋەزىر پۈركەنچى ئافغانىستاندىن بىراقلا يوقىتىش نىيىتىگە كەلدى، 1961- يىلى ئافغانىستان ھۆكۈمىتى مالايلارنىڭ پۈركەنچە ئارتىشىنى چەكلەش ھەققىدە پەرمان چۈشۈرۈپ، كىشىلەرنى كاستوم- بۇرۇلكا كىيىشكە دەۋەت قىلدى، بۇ پەرمان چۈشۈرۈلۈپ خېلى يىللاردىن كېيىن، يەنى 20- ئەسىرنىڭ 70- يىللىرىغا كەلگەندە مۇئەللىمە ۋە كاتىبەلەرنىڭ ھەممىسى كوپتا- يوپىكا، بەرلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك كاستوم- بۇرۇلكا كىيىدىغان بولۇپ كەتتى، لېكىن، زىيادە قىسقا كىيىملەر بىلەن كوچا- كوچىلارغا چىققان مەزلۇملار ئىپتىدائىي دىنىي ئەقىدىچىلەرنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپمۇ تۇراتتى، ئۇلار ئاشۇنداق ئاياللارنىڭ يالڭاچ پاقىقىغا قارىتىپ ئوق ئاتاتتى ياكى يۈزىگە كىسلاتا چېچىۋېتەتتى، ئىچكى ئۇرۇش پارتلىغاندىن كېيىن، ھەممە شەرىئەت ھۆكىمى بويىچە ئىدارە

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

قىلىنىدىغان بولدى. بۇنىڭ بىلەن ئافغانىستاندىكى ئايال زاتى پۈركەنچە ئىچىگە بەنت قىلىۋېتىلدى. شۇنداق قىلىپ، ئايال كىشىنىڭ رۇخسارى كابۇل رەستلىرىدىن بىراقلا يىتتى.

ئالدىدا كېلىۋاتقان ساكرە زەيكەشنىڭ كۆۋرۈكى ئۈستىگە كەلگەندە ئارقىدىن كېلىۋاتقان ھېلىقى ئىككى مەزلۇمنىڭ كۆزىدىن غايىب بولدى. ئۇ ئىككىسى خېلى يىراقتىكى بىر توپ بازارچىلار ئارىسىدا ئالدىرىماي كېلىۋاتاتتى. بۇنچۇۋالا جىق ئادەمنىڭ ئارىسىدا ساكرەنى ئەمدى نەدىن تاپقۇلۇق؟ تارچۇقتا مىغ - مىغ ئادەم سەلدەك ئېقىۋاتقان بولغاچقا، توختاپ تۇرۇش ياكى باشقا ياققا بۇرۇلۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

پۈركەنچىلىك ئۈچ مەزلۇم زەيكەشنىڭ يەنە بىر ئۇچىغا كەلگەندە مەسلىكتە تېپىشى. ئۇلاردىن بىرى پۇتغا قارا كەش، ئۇچىسىغا ئاق زىغىزلىق ئىشتان، پۇرمىلىك قىزىل چاپان كىيگەن، يەنە بىرى پۇتغا خورمىرەڭ پلاستىك سەندەل، ئۇچىسىغا قارا پۇرمىلىك چاپان كىيگەن، نازۇك كەلگەن يەنە بىرى بولسا، پۇتغا قىزىل پلاستىك سەندەل، ئۇچىسىغا سۆسۈن ئىشتان بىلەن پۇرمىلىك سۆسۈن چاپان كىيگەندى، ساكرە ھېلىقى ئىككى مەزلۇمنى بىر ماگىزىنغا باشلاپ كىردى. بازارنىڭ چېتىگىرەك جايلاشقان ۋە مال ئەۋرىشىكلىرى ئەينەكلىك جازىنىڭ ئىچىگە تىزىپ قويۇلغان بۇ ماگىزىندىكى ماللارنىڭ ھەممىسى بۈكەينىڭ ئۈستىدە تۇراتتى. ساكرە بۇ ماگىزىنغا ئەدىيال ئالماقچى بولۇپ كىرگەندى. ئۇنىڭ كۆزى «پارىژ» ماركىلىق ھال رەڭ ئەدىيال بىلەن ئۇنىڭغا پارلاشتۇرۇلغان لەپلىملىك ياستۇققا چۈشتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياستۇققا يۈرەك بىلەن گۈل كەشتىلەنگەندى. يوغان بىر پلاستىك سومكىغا قاچىلانغان بۇ يۇڭ ئەدىيال بىلەن ياستۇق قارماققا ناھايىتى نەپىس كۆرۈنەتتى. سومكىنىڭ ئۈستىگە «پاكىستاندا ئىشلەنگەن» دېگەن خەت يېسىلغان، «پارىژ» دېگەن خەتنىڭ ئاستىغا ئېففېل مۇنارىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەندى.

ساكرە بۇ ئەدىيال بىلەن ياستۇقنى تويۇق كارۋىتى ئۈچۈن ئالماقچى ئىدى. ئەمما ئۇ بولغۇسى ئېرى بىلەن بىر ياستۇققا باش قويدىغان كارۋاتنىڭ زادى قانداق ئىكەنلىكىنى ئۇقمايدۇ. چۈنكى تويۇق كارۋاتنى نىكاھ ئوقۇتۇپ بىر ھۆججىغا كىرگۈچە كۆرۈپ قالغان قىز قائىدە-يوسۇندىن چىقىپ كەتكەن بولىدۇ، ئەلۋەتتە. ساكرە ئۇنىڭ باھاسىنى سورىۋىدى، دۇكاندار ئەدىيال بىلەن

ياستۇقلارنى يۇرۇشى بىلەن بىر نەچچە مىليون ئافغانغا بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى .
 — ۋىيەي، نىمانچە قىممەت، — دېدى ساكرە،
 ساكرە مالىنىڭ باھاسىنى قورقماي چۈشۈرگىلى تۇردى، دۇكاندارمۇ قويغان
 باھاسىدا جاھىللىق قىلىپ تۇرۇۋالدى، بۇنى كۆرگەن ساكرە ”توھۇش،
 بولدىلا!“ دەپ ئارقىسىغا يېنىۋىدى، دۇكاندار ئاخىر ھېلىقى ئەدىيال بىلەن
 ياستۇقنى بايا ئۆزى قويغان باھانىڭ ئۈچتىن بىرىگە بەرمەكچى بولدى، لېكىن
 پۇل تاپشۇرىدىغان چاغدا ساكرە ھال رەڭ ئەدىيالىنى ئوچۇق قىزىلغا
 ئالماشتۇرۇپ بېرىشنى ئېيتتى، دۇكاندار ساكرەنىڭ دېگىنى بويىچە ھال رەڭ
 ئەدىيالىنى قىزىلغا ئالماشتۇرۇپ، ئۇنى چىرايلىق ئوراپ بەردى ۋە ساكرەنىڭ
 تويىنى قۇتلاپ ئۇنىڭغا بىر تال لەۋسۇرۇخ سوۋغا قىلدى،
 ساكرە ئۇنىڭغا ناز بىلەن ھەشقاللا ئېيتتى ۋە يۈزىدىكى چۈمبىلىنى
 قايرىۋېتىپ، ھېلىقى لەۋسۇرۇخنى لېۋىگە سۇۋاپ باقتى، قانداقلا بولمىسۇن
 ساكرە بىلەن دۇكاندار يېقىن تونۇشلاردىن ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە دۇكاندا ھازىر
 دۇكانداردىن باشقا ئەر كىشىمۇ يوق ئىدى، ئاڭغىچە لالە بىلەن مەرىمەمۇ
 چۈمبىلىنى قايرىۋەتتى، بۇنىڭ بىلەن بۇ ئۈچ مەزلۇمنىڭ ئەترەڭ لەۋلىرى
 ھەش-پەش دېگۈچە گىلاستەك قىزاردى، ئۇلار ئەينەكتىن ئۆزلىرىنىڭ چىرايلىق
 رۇخسارنى كۆرۈپ كۈلۈپ كېتىشتى، ساكرەنىڭ تويۇقسىزلا تېرىنى ئاقارتىدىغان
 يۈز مايدىن ئالغۇسى كېلىپ قالدى، چۈنكى ئافغانىستاندا مەڭزى ئاپئاق ئاياللار
 چىرايلىق سانىلاتتى، يېڭى توي قىلغان كېلىنچەكلەر ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق
 ئىدى،

دۇكاندار ساكرەگە تېرىنى ئاقارتىدىغان «ئۆز خېنىم» ماركىلىق يۈز ماينى
 تونۇشتۇردى، ئۇنىڭ قېيىغا “芦荟保湿霜” (سەبەدەگۈل تېرە نەمدەش مېيى)
 دېگەن خەنزۇچە خەتلەر يېزىلغانىدى، ساكرە سىنىڭ ئارىلاشتۇرۇلغان بۇ يۈز
 نەملەش مېيىنىڭ قۇنىسىنى ئېچىپ، ئۇنىڭدىن يۈزىگە ئازراق سۇۋاپ
 بېقىۋىدى، ئۇنىڭ يۈزى شۇ ھامان ئاقىرىپ قالغاندەك كۆرۈنىدى، لېكىن ئۇنىڭ
 بايا ماي سۇۋىغان چاغدا ئاقارغان يۈز تېرىسى دەرھاللا ئەكسىگە قايتىپ،
 ئاندىن يەنە بارا-بارا ئاققا مايىل بۇغداي ئۆڭگە ئۆزگەردى،
 ساكرە كۆڭلىگە بەكمۇ ياققان بۇ يۈز ماينىمۇ پۈركەنجىسىنىڭ ئىچىدىكى
 ھېلىقى خورجۇنغا سالدى، بۇ ئۈچ مەزلۇم دۇكاندارغا:
 — بۇدا بىرەرسىمىز توي قىلساق يەنە كېلىمىز، — دېدى ۋە قاقلاپ
 كۈلۈشكىنچە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ساكرە بۇگۈنكى سودىلىقدىن بەكمۇ رازى ئىدى. شۇڭا ئۇ ئالغان نەرسىلىرىنى تېزراق ئۆيىگە ئاپىرىپ كۆرسىتىشكە ئالدىراپ كېتىۋاتتى. ئۇلار كېلىۋاتقان بىر كوچا ئاپتوبۇسىنى يىراقتىن كۆردى. دە، ئالمان-تالمان يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئۇنىڭغا قىستىلىپ يۈرۈپ چىقتى. ئاپتوبۇسنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى ئورۇندۇقلار مەخسۇس پۈركەنجىلىك مەزلۇملار، بالىلار ئولتۇرىدىغان ۋە يۈك-تاق قويدىغان يەر ئىدى. پۈركەنجىلىك بۇ ئۈچ مەزلۇم ئاپتوبۇسقا چىققاندىن كېيىن، كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا قىستىلىشىپ يۈرۈپ ئاران دېگەندە ئارقا رەتكە باردى. بۇنىڭ بىلەن ئۆپچۈرىدىكىلەر سەل-پەل نېرىغراق سۈرۈلدى. بۇ ئۈچ مەزلۇممۇ ئاستا-ئاستا سۈرۈلۈپ، دېرىزىگە يېقىن يەرگە بېرىپ، خورجۇنىنى تىزىغا قويۇپ ئولتۇردى. ئاپتوبۇستىكى مەخسۇس ئاياللار ئولتۇرىدىغان ئورۇندۇقلار توشۇپ كەتكەندى، يولۇچىلار كۆپىيىۋىدى، ئاپتوبۇسنىڭ ئىچى گويا تاغارغا سامان تىققانداق قىستىلىشىپ كەتتى.

ئاپتوبۇس پارىلاشتا ئۆرۈلۈپ چۈشكەن بىر ئىمارەتنىڭ يېنىغا كېلىپ توختىدى. ھېرىپ ھالدىن كېتەيلا دەپ قالغان ھېلىقى ئۈچ مەزلۇم، تومپىسىپ كەتكەن خورجۇنلىرىنى ساڭگۈل-سۇڭگۈل كۆتۈرگىنىچە ماشىنىدىن چۈشتى. ئۇلار سالقىن ئۆيىگە پۇلاڭ-ساللاڭ كىرىپ كەلدى. دە، ئۇچسىدىكى پۈركەنجىلىرىنى سېلىپ، قوزۇققا ئاسقاندىن كېيىن، ”ئۇھ“ دەپ چوڭقۇر نەپەس ئالدى. شۇنداق قىلىپ، بىر كۈن كەچ كىرگۈچە پۈركەنجە ئىچىدە تۇنجۇققان بۇ ئۈچ مەزلۇمنىڭ چېھرى، مانا ئەمدى يورۇق دۇنياغا چىقىپ ۋىللىدە ئېچىلغانىدى.

توققۇزىنچى باب

“قاملاشمىغان توي”

توينىڭ ھارپا كۈنى كېچىسى، ياتلىق قىلىنىدىغان قىزنىڭ ئۆيى ئاياللار بىلەن توشۇپ كېتىدۇ. ئۇلار ئولاش-چولاش غىزالانغاچ ئۇسسۇل ئوينىيدۇ، مۇڭدىشىدۇ، بۇ “خېنە كېچىسى” دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ كۈنى قولۇم-قوشنىلار يىغىلىپ ئولتۇرۇپ، يىگىت بىلەن قىزغا خېنە قويدۇ، چوڭلارنىڭ دېيىشىچە، يىگىت بىلەن قىزنىڭ ئاللىقىنىغا خېنە قانچىكى قېنىق ئىچسە، ئۇلارنىڭ نىكاھى شۇنچە بەختلىك بولارمىش. لېكىن خېنە كېچىسى ئەزلەر بىلەن ئاياللار ئايرىم-ئايرىم ئۆيگە يىغىلىپ، نەغمە-ناۋا قىلىشىدۇ. خېنە كېچىسىدە بىر-بىرى بىلەن بېقىشىپ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ئاياللار گاھدا قىزىقچىلىقنى چېكىدىن ئاشۇرۇپ، بىرى يەنە بىرىنىڭ كاسسىغا پاقىدە ئۇرۇپ قويسا، يەنە بىرى كېلىپ ئۇنىڭ كۆكسىنى مۇجۇپ قويدۇ. ئوتتۇرىدا بېرىلىپ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ئاياللار بېلەكلىرىنى يىلاندىك تولغاپ، قورساق تېرىسىنى خۇددى قورساق ئۇسسۇلىغا چۈشكەن ئەرەب قىزلىرىدەك سەكرىتىدۇ. ئەمدىلا ئابىغى چىققان مۇشتۇمدەك قىزلار خۇددى تۇغۇلۇشىدىنلا ئۇسسۇلغا يارالغاندەك، سۈرۈنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇۋېلىپ، قاش-كۆزلىرىنى ئېتىپ تۇرۇپ، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئۇسسۇل ئوينىيدۇ. ھەتتا مومايلارمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي، دەس ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ بىردەم-بىردەم ئۇسسۇلغا چۈشۈپ كېتىدۇ.

ساكرە ئۆينىڭ تېمىغا يۆلەپ قويۇلغان كرىپىلودا، سۈكۈت ئىچىدە يىراققا تىكىلگىنىچە، جىمجىت ئولتۇراتتى. ئۇلار شۇ ئۆيدىكى بىردىنبىر ئۆي سەرەمچىنى سانلىدىغان بۇ كرىپىلونى، ساكرەنىڭ تويىغا ئاتاپ ئالاھىدە تەييارلىغانىدى. ساكرەنىڭ ھېچقانداق ئىپادىسىز جىمجىت ئولتۇرۇپ كېتىشىدىمۇ سەۋەب بار ئىدى. چۈنكى ئۇ بەك ئېچىلىپ-يېيىلىپ كەتسە، قىزىدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىمايۋاتقان بىسگۈلنىڭ دىلى سۇناتتى؛ ئەگەر ئۇ ئانىسىنى دەپ ھەسرەت چەكسە، بولغۇسى قىيانىسىنىڭ كۆڭلىگە كېلىپ قالاتتى. شۇڭا

كابدۇلۇق كىتابىيۇرۇش

ئۇ "كاۋاپمۇ كۆيىمىسۇن، زىخىمۇ كۆيىمىسۇن" دېگەننى قىلىپ، ئىپادىسىز كۆزلىرىنى ئۇدۇل تەرەپتىكى بىر نۇقتىغا تىككىنىچە قاتۇرۇپ قويغاندەك ئولتۇراتتى، ئۇ خىيالدا نۇسرەتلىك غالىب قوشۇنغا تەنتەنە قىلىۋاتقانلارنىڭ قولىدىكى رەڭگارەڭ گۈلدەستىلەرنىڭ ئارىسىدا ئىدى، ساكرە بۇ مەنزىرىنى چۈشلىرىدە كۆرمىك قېتىملاپ كۆرگەندى، كرىپسودا قېتىپ ئولتۇرغان ساكرە، گاھىدا گويا ھۇزۇرىغا سالامغا كىرگەنلەرنى ھىممەت-ئىلتىپاتلىرىدىن بەھرىمەن قىلىۋاتقان ئايال پادىشاھدەك، بېقىندا ئولتۇرغانلارنىڭ سوتاللىرىغا ئانچە-مۇنچە جاۋاب بېرىپ قوياتتى.

ساكرەنىڭ قىزىل، يېشىل، قارا ۋە سېرىق رەڭلىك يېزەكلەر چۈشۈرۈلگەن كىيىمى گويا زەرباب چېچىلغان ئافغانىستان بايرىقىغا ئوخشاپ قالغانىدى، ئۇنىڭ كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان بىر جۈپ كۆكسى، پەلەك سۆيگەن چوققىنى ئەسلىتەتتى، ساكرەنىڭ يۈزىگە چېپىلغان «ئۆز خېنىم» ماركىلىق يۈز ماي، كۆزلىرىگە تارتىلغان سۈرمە ۋە لەۋلىرىدىكى گىلاسەرەڭ لەۋسۈرۈخقا ئۇنىڭ تاتلىق نەبەسسۇمى قوشۇلۇپ، ئۇنى تېخىمۇ لېۋەن قىلىۋەتكەندى، دېمىسىمۇ، تويى بولىدىغان قىز قونچاق تەك چىرايلىق ياسىنىشى كېرەك ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە پۇشۇ تىلىدىكى "يېڭى كېلىن" كەلىمىسى بىلەن "قونچاق" كەلىمىسى شەكىلدەش سۆزلەردىن ئىدى.

بىردەمدىن كېيىن داپ-دۇمباق چېلىپ، پانۇس كۆتۈرگەن بىرمۇنچە مەزلۇم دەروازىدىن كىرىپ كەلدى، ئۇلار ۋەكىلنىڭ نەۋرە ئاچا-سىڭىللىرى ۋە ئاشۇ ئۆيدىكى باشقا مەزلۇملار ئىدى، ئۇلار ساھىدەك تۈن قاراڭغۇسىدا، داپ-دۇمباق چېلىپ ئۈسسۈل ئوينىيىتى، جېنىنىڭ بارىچە ۋارقىراپ ناخشا ئېيتاتتى:

يېڭى كېلىن ئالغىلى تارتىپ كەلدۇق توي بۈگۈن،
ياش تۆكمىگىن لېۋەن قىز غەملىرىڭنى قوي بۈگۈن،
لائىلاھە ئىلاللا، رەسۇلدۇرسەن مۇھەممەد،
قىزنى غەمدىن خالاس قىل كۈلۈپ يۈرسۇن تائەبەد،
قادىر ئىگەم قوشۇپتۇ تىككىڭلارنىڭ بېشىنى،
شۈكۈر دەيلى ئاجىزنىڭ ئاسان قىلغاي ئىشىنى.

ۋەكىلنىڭ ئۆيىدىن كەلگەن قىز-جۇۋانلار پۈتكۈل ئەس-يادىنى ئۈسسۈلغا بېرىپ، ھەممىنى ئۇنۇتقانىدى؛ ئۇلارنىڭ رومانلىق ئارىسىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان يۇمۇلاق يۈزى بىلەن جىسمى توختىماي تەۋرىنەتتى، ھەش-پەش دېگۈچە ئۆي ئىچىنى تەر ھېدى قاپلىدى، ئولتۇرغانلارنىڭ سەل-پەل دېمى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

سىقىلغاچقا، دېرىزىلەرنى ئۇلۇغ ئېچۈۋەتتى. دېرىزىدىن كىرگەن سەلكن شامال پەردىلەرنى بوشقىنا تەۋرىتەتتى. لېكىن ئۇسسۇل بىلەن قىزىپ كېتىۋاتقان مەزلۇملار، دېرىزىلەردىن ئادەمنىڭ غولىنى قورغۇدەك سالقىن باھار شامىنىڭ ئېتىلىپ كىرگەنلىكىنى سەزمىگەندەكلا ئىدى.

سورۇندىكىلەر داستىخان سېلىنىپ، تاۋاق-تاۋاقلاردا گۆش تارتىلغاندىلا ئاندىن ئۇسسۇلدىن توختاپ، تۇرغان يېرىدىلا موڭگىدە ئولتۇردى. ياشقا چوڭلار سېلىنچىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ باداشقانىنى قۇردى، ئاش-تائام ھويلىغا ئېسىلغان داش قازاندا تەييارلانغانىدى. ساكرەنىڭ سىڭىل ۋە نەۋرە سىڭىللىرى بىر كورا ئاق ئاش، يوغان-يوغان پارچىلانغان قوي گۆشى، چۈچۈك پىشلاق سېلىنغان پېدىگەن شورپىسى، ئۈستىگە پالەك ۋە سامساق بېسىلغان چۆپ، تاتلىق مۇچ سېلىنغان كۆممە چامغۇر شورپىسىنى ئېلىپ كىرىپ، پولىنىڭ ئۈستىگە قويدى. ئۆيدىكى مەزلۇملار گۇرۇچتە قىلىنغان ئاق ئاشتىن ئوڭ قولىدا بىر كاپام ئېلىپ، ئۇنى مېچىپ مونەكلىگەندىن كېيىن ئاغزىغا سالاتتى. ئۆي ئىچىدە تاماق چاينىغان ئاۋازدىن ئۆزگە ھېچقانداق تۈشنى ئاڭلىغىلى بولمايتتى، ئاشۇنداق مول نازۇنچەتلەر بىلەن تەييارلانغان داستىخاندا مېھمانلار لام-جىم دېمەي تىماتىس ئولتۇرۇپ غىزلىنىۋاتتى. ئارىدىكى جىمچىلىقنى پەقەت ساھىبخانىنىڭ داستىخاندىكىلەرنى "ئالسىلا، باقسىلا" دېگەن گەپلىرىلا بۇزۇپ تۇراتتى. چۈنكى داستىخان سېلىنغاندىن كېيىن، قىلىۋاتقان پاراڭنى توختىتىپ جىمچىت ئولتۇرۇپ غىزلىنىش، ئەدەپ-قائىدىنىڭ بەلگىسى ئىدى. شۇ تەرىقىدە داستىخاندىكى ئاش - تائام ھەش-پەش دېگۈچە پاك-پاكىز تۈگىدى.

مېھمانلار غىزلىنىپ بولغاندىن كېيىن، خېنە قويۇش رەسمى باشلاندى. تۈن نىسبىدىن ئاشقانىدى. مېھمانلارمۇ ئويناپ ھارغان بولغاچقا، ھېچكىم ئۇسسۇلغا چۈشمىدى. بەزىلەر ئۇيقۇغا تەگدى، بەزىلەر ساكرەنىڭ ئۇچۇرسىدە سوزۇلۇپ يېتىشتى. ۋەكىلنىڭ ئۆيىدىن كەلگەن مەزلۇملار خېنە ناخشىنى ئېيتقاچ، سوقۇلغان خېننى ئەكىلىپ ساكرەنىڭ ئاللقىنى ۋە تاپىنىغا تەكشى قويدى. ساكرە مۇشتۇملىرىنى چىڭ تۈگدى. قىزلار بولغۇشى بەگگىسىنىڭ خېنىسىنى ئويدان ئىچكۈزۈش ئۈچۈن، ساكرەنىڭ تۈگۈلگەن مۇشتۇملىرىنى يۇمشاق يىپ رەختتە چىڭ تېگىپ قويدى. ئۇلار يەنە ساكرەنىڭ ئۇچىسىدىكى ئۇزۇن ئاق تامبال ۋە ئىچ كۆيىكىدىن باشقا كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋېتىپ، بورا ئۈستىگە سېلىنغان سېلىنچىغا ئەكىلىپ تۈپتۈز ياتقۇزدى. ئۇلار گۆش ۋە قورۇلغان جىگەرنى پىياز بىلەن قوشۇپ، ساكرەنىڭ

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

ئاغزىغا سېلىپ قويۇۋاتاتتى. بۇ، ساكرە ئۈچۈن ئالاھىدە ئېتىلىگەن ئۆزىتىش غىزاسى ئىدى.

بىگۈل ساكرەنىڭ يېنىدا قىزىغا تىكىلىپ قاراپ ئولتۇراتتى. ئۇ ئوغۇل تەرەپتىن كەلگەن مەزلۇملارنىڭ ئۇنىڭغا غىزا يېگۈزۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن باشقا مەزلۇملارمۇ كۆز يېشى قىلشتى. ساكرە غىزاسىنى يەپ بولغاندىن كېيىن، خۇددى ئانىنىڭ قورسىقىدىكى بوۋاقتەك تۈگۈلدى. دە، بېشىنى بىگۈلنىڭ يوتىسىغا قويدى. چۈنكى ساكرە ھازىرغىچە كېچىلىرى ئانىسىنىڭ باغرىنى پۇراپ ياتاتتى. شۇنداق، بۇ، ساكرە ئانىسىنىڭ ھېدىنى ھېدلاۋاتقان ئاخىرقى كېچە ئىدى؛ ئۇ ئەتىدىن باشلاپ باشقا بىرەيلەنگە تەئەللۇق بولۇپ كېتىدۇ.

ساكرە بىر نەچچە سائەتتىن كېيىن ئويغاندى. ھېلىقى مەزلۇملار كېلىپ، ئۇنىڭ قولىدىكى تېگىنى يەشتى. ئاخشام قويغان خېنە ئۇنىڭ ئاللىقىنى ۋە تاپىغا ناھايىتى قېنىق ئىچكەندى. ساكرە ئاخشامقى گىرىملىرىنى پاك-پاكىر يۇيۇۋېتىپ كېلىپ، قورۇغان گۆش، نان ۋە باقالى بىلەن ئاشتا قىلدى.

ساكرە چېچىنى ياستىش ئۈچۈن سائەت توققۇزلار بىلەن ساتراشخانغا جابدۇندى. ساكرە سىڭلىسى لالە، سۇلتاننىڭ توقلى سانىيە ۋە نەۋرە سىڭلىسى بىلەن بىللە مىكرورايانى مەيداندىكى بىر بناغا كەلدى. بۇ، تالىبانلار ھۆكۈم سۈرگەن چاغلاردا بار پەردازخانا ئىدى. پەرداز ئەينى چاغدا تالىبانلارنىڭ قانۇنغا مۇخالپ بولسىمۇ، لېكىن توي قىلىدىغان قىزلار ئۆزىنى تەڭداشسىز گۈزەللەردىن قىلىپ ياساشقا ئەشنا ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ ئەينى چاغدا تالىبانلارنىڭ رەھىمى كېلىپ، مەزلۇملارنىڭ پەرداز قىلدۇرۇشىغا ئىجازەت بەرگەندى. لېكىن ھەرقانداق مەزلۇم پۈركەنچە كىيىپ كېلىشى كېرەك ئىدى.

پەردازخانا تېمىدىكى تىكىلمە ئەينەكنىڭ ئالدىغا بىر دانە ئورۇندۇق قويۇلغان بولۇپ، ئەينەكنىڭ يېقىنىدىكى كەنتىرگە چوڭ-كىچىك گىرىم قۇتىلىرى تىزىقلىق تۇراتتى. پەردازخانغا كىرىپ مۇنداقلا قارىغان ئادەم، گىرىم بۇيۇملىرى تىزىپ قويۇلغان ھېلىقى كەنتىرنىڭ نەچچە ئون يىللىق تارىخقا ئىگە تەۋەررۈك ئىكەنلىكىنى جەزىم قىلالايتتى. تامغا ھىندىستان كىنو چولپانلىرىنىڭ سۈرىتى چاپلۇپتىلگەن بولۇپ، سۈرەتتىكى ئۇچىسىغا تۆۋەن ياقىلىق كۆينەك كىيگەن بىر ساھىبجامال خۇمالىق كۆزلىرىنى ئادەمگە تىكىپ تۇراتتى. سۈرەتتىكى ساھىبجامالنىڭ چېھرىدىكى تاتلىق تەبەسسۇم ساكرەنىمۇ كۈلكىگە قىستىدى.

ساكرەنى بەك چىرايلىق قىزلاردىن دەپ كەتكىلى بولمايتتى، ئۇنىڭ ئاستىنقى قاپاقلىرى ساڭگىلىغان بولۇپ، يوغان يۇمۇلاق يۈزىنىڭ تېرىلىرى يىرىك ئىدى، چاغ سۆڭەكلىرى قوپال ھەم كۈچلۈك كۆرۈنەتتى، لېكىن ئۇنىڭ چىشلىرى سەدەپتەك رەتلىك، چاچلىرى مايلاپ قويغاندەك پارقراق، تۇرقى بەك چىرايلىق بولمىغىنى بىلەن خېلىلا خۇلقى بار ئىدى، شۇڭلاشقىمۇ بىسگۈلنىڭ قىزلىرىنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئەتۋارلىقى شۇ ئىدى.

— سىزگە قانداقلا چىرايلىق قالغانلىقىمنى بىلمەيمەن، — دېگەندى ۋەكىل مەرىيەنىڭ ئۆيىدە ھەمداستىخان بولغان كۈنى ساكرەگە، — سىزنى بەك چىرايلىق قىزلاردىن دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ، شۇ چاغدا ۋەكىلنىڭ بۇ گەپلىرى ناھايىتى يېقىملىق چىققان بولسىمۇ، لېكىن ساكرە ئۇنى ”مېنى ئىندەككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن دەۋانقان گېپى“ دەپلا ئويلىغانىدى.

شۇڭلاشقىمۇ ساكرە بۈگۈن جىددىيلىشىپ كېتىۋاتاتتى، ئۇ دەل بەك ئادەتتىكىچە يارىلىپ قالغان بۇ تەقى-تۇرقىنىڭمۇ، توي قىلغاندىن كېيىن ئۇزۇنغا بارماي سولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيتتى، دېمىسىمۇ گاھىدا نىكاھ، توي دېگەنلەرنى ئايال زاتىنىڭ ئەشەددىي دۇشمىنى، دېيىشكە بولاتتى.

پەردازچى ساكرەنىڭ پاخىيىپ تۇرغان چاچلىرىنى چاچ قىسقۇچتا قىسىپ قويۇپ، ئۇنىڭ قاپقىدىكى ياۋا قاشلارنى بىر-بىرلەپ تەرگىلى تۇردى، دېمىسىمۇ، ساكرەنىڭ قوشۇما قاشلىرى زىيادە قويۇق ئىدى، ئافغانىستاندا ئادەتتە قىزلار توي قىلىشتىن بۇرۇن قېشىنى تەرسە بولمايتتى.

پەردازچى ھەربىر تال قاشنى يۇلغاندا ساكرە ”ۋايىجان“ دەپ ۋارقىراپ قوياتتى، شۇنداق قىلىپ پەردازچى ساكرەنىڭ دەمدەك كەڭ قاشلىرىنى ھەش-پەش دېگۈچە قىياقتەك ئەگمە قاشلارغا ئايلاندۇردى. ساكرە ئەينەكتىن ئۆزىنىڭ باشقىچە رەڭ تۈزگەن رۇخسارىنى كۆرۈپ، كۆڭلى ۋىلىدە يورۇپ كەتتى.

— ئەتتەڭ، بۇرۇنراق كەلگەن بولسىڭىز كالىپۇكىڭىزنىڭ ئۈستىدىكى سېرىق تۈكلەرنىمۇ تازىلىۋېتەرگەنمەن، — دېدى پەردازچى ساكرەگە ۋە سىرتىغا ”تۈك چۈشۈرۈش مەلھىمى“ دېگەن خەتلەر يېزىلغان بىر بوتۇلكىنى كۆرسەتتى، — بىراق ئەمدى ئۆلگۈرەلمەيمىز-دە!

پەردازچى ئالدى بىلەن ساكرەنىڭ يۈزىگە ”ئۆز خېنىم“ ماركىلىق ئاقارتىش يۈز مېپىنى سۈرتتى، ئاندىن قاپقىغا ساكرە ئاللاپ بەرگەن قىزىل ۋە سېرىق رەڭلىك قاپاق لاكىنى ئارىلاشتۇرۇپ سۇۋاپ، كۆزلىرىنىڭ جىسىگە سۈرمە

كابدۇلۇق كىتاببۇرۇش

تارتتى، ئاخىرىدا لېۋىگە لەۋسۇرۇخنى سۈردى،
— ھەرقانچە پەرداز قىلىسمۇ سىلچىلىك بولالمايمەن، — دەپدى ساكرە
پېشى ئۆزىدىن كىچىك يەڭگىسى — سۇلتاننىڭ توقىلى سانىيەگە، بۇ گەپنى
ئاڭلىغان سانىيە پېشىدىكى نېپىز ھاۋا رەڭ رومىلىنى تۈزەشتۈرگىنىچە ئىچىدە بىر
نېمىلەرنى دەپ پىسىڭگىدە كۈلدى،

ساكرەنىڭ پەردىسى تۈگىگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىغا سانىيە كېلىپ
ئولتۇردى، ساكرە باشقىلارنىڭ ياردىمىدە تويۇق كىيىملىرىنى كىيىشكە
باشلىدى، لالە ساكرەنىڭ تېخىمۇ چىرايلىق ياسىنىشى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ
رېزىنكىلىك كەمىرنى بېرىپ تۇردى، ساكرەنىڭ تويۇق كىيىمى سۇس يېشىل
رەڭلىك نېپىز پاختا رەختىن تىكىلگەن بولۇپ، بېلىگە نىلون رەختىن بەل پويىز،
ئېتىكىگە ئالتۇن رەڭلىك چىلتەك تۇتۇلغانىدى، ئافغانىستاندا توي كىيىمى
چوقۇم يېشىل رەختىن تىكىلىشى كېرەك، چۈنكى يېشىل رەڭ ھەم بەخت-
سائادەتنىڭ سىمۋولى، ھەم ئىسلام ئېتىقادىنىڭ بەلگىسى ئىدى،

ساكرە تويۇق كىيىمنى كىيىپ بولغاندىن كېيىن، پۇتىغا سېرىق
پىستانلىق ئېگىز پاشىلىق تويۇق كىيىدى، پەردازچى ساكرەنىڭ چېچىدىكى
تۈرگۈچلەرنى ئېلىۋېتىۋىدى، ساكرەنىڭ چاچلىرى بىردەمدىلا دولقۇنلۇق بۇدرە
چاچقا ئايلاندى، ئاندىن ئۇ ساكرەنىڭ چېچىنى ئۈستىگە تارىدى ۋە ئىككى
زاڭقىدا ساڭگىلاپ تۇرغان زۇلپىنى مەڭزىگە يېقىن تاراپ، ئۈستىگە يېلىم
پۈركىدى، ئاندىن ساكرەنىڭ چېچىغا قار گۈللىرىدەك ئۇششاق قىرقلغان زەر
جىيەكلىك ھاۋارەڭ قەغەز پارچىسىنى چاچتى ۋە ئىككى ياكىقىغا ئۈچ تالدىن
كۈمۈش رەڭ يۇلتۇزنى چاپلىدى، شۇنداق قىلىپ ساكرە بىردەمدىلا
سۈرەتلەردىكى ھىندىستان كىنو چولپانلىرىغا ئوخشاپ قالدى، مانا ئەمدى
ساكرەنىڭ بۈزىگە سۇس يېشىل رەڭلىك چۈمپەردە يېيىلىدۇ،

— ئاپلا، چاتاق بولدى، چاتاق! ھېلىقى لاتا ئۇتۇلۇپ قاپتۇ، — دەپ
ۋارقىراپ كەتتى لالە تويۇقسىزلا،

— ۋىيە، ئەمدى قانداق قىلارمىز؟ — دەپدى سانىيە ۋە ساكرەگە
ئەندىكىپ قارىدى، لېكىن ساكرە قىلچە ئىپادىسىز ئىدى،

لالە پەردازخانىدىن ئوقىتەك ئىشلىپ چىقتى، دە، ئۆيگە قاراپ يۈگۈردى،
تەلىپىگە ئۆي پەردازخانىغا يېقىنلا يەردە ئىدى، شۇنداق، ئۇتۇلۇپ قالغان
نەرسە بىر پارچە پۇرۇچ لاتا بولغىنى بىلەن، ھەممىدىن مۇھىمى شۇ تۇرسا،
ئۇنى ئەكەلمەي بولامتى؟!

باشقىلار لالەدەك بەك ھودۇقۇپ كەتمىدى. ئۇلار ساكەرەنىڭ چاچلىرى، يۈزى ۋە پۈركەنجىسىگە زەر جىيەكلىك ھاۋارەڭ قەغەز قىمىسىنى قول-قولچە چېچىۋاتتى. ساكەرە چۈمپەردىسىنى ئاستا ياپتى. ئۇ ئەمدىلا ياساتقان چېچىنىڭ شەكلىنى بۇزۇپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ، يۈزىدىكى چۈمپەردىنى ئۈستى تەرەپكە ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن تارتىپ قويدى. بۇنىڭ بىلەن چۈمپەردىنىڭ كۆرۈش تۈشۈكى ئۈستى تەرەپكە سۈرۈلۈپ كەتكەچكە، چۈمپەردە ساكەرەنىڭ كۆزىنى تۇسۇۋالدى. شۇڭا سانىيە بىلەن ساكەرەنىڭ نەۋرە سىڭلىسى ئۇنى پەشتاقتىن خۇددى قارىغۇنى يېتىلگەندەك يېتىلەپ چۈشۈردى. ساكەرەمۇ يولنى كۆرەلمەي يېقىلىپ چۈشۈشكە رازىكى، لېكىن باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى.

ساكەرە ئاران ياساتقان چاچنىڭ ئىسكەتى بۇزۇلۇپ كېتەرمىكىن، دەپ ئەنسىرەپ، قېلىن پۈركەنجىنى ھېلىدىن-ھېلىغا تارتىپ قويايتتى. ساكەرە ۋە ئۇنىڭ بىلەن پەردازخانغا بارغانلار مەريەمنىڭ ھويلىسىغا كىرىپ كېلىشتى. توي دەل ئاشۇ ھويلىدا ئۆتكۈزۈلمەكچى ئىدى. ساكەرە دەرۋازىدىن كىرىپ كېلىشىگە، ھويلىدا لىققىدە ئولتۇرغان مېھمانلار ئۇنىڭغا سىنچىلاپ قاراپ كەتتى. لېكىن ۋەكىل تېخى كەلمىگەندى. مېھمانلار داستىخاندىكى گۆش ئاش، كاۋاپ ۋە كاتلىنى ئىشتىھا بىلەن يېيىشۋاتاتتى. تويغا تۇغقانلاردىنلا نەچچە يۈز ئادەم چاقىرىلدى. ئاشپەز ئۇستام بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى تاڭ يورۇماستىلا كېلىپ، قازان ئېسىپ تاماق ئېتىشكە كىرىشكەندى. بۈگۈنكى بۇ مەرىكىنىڭ ئاش سۈيىگە 150 كىلوگرام گۈرۈچ، 56 كىلوگرام قوي گۆشى، 40 كىلوگرام موزاي گۆشى، 42 كىلوگرام ياڭيۇ، 30 كىلوگرام پىياز، 50 كىلوگرام پالەك، 35 كىلوگرام سەۋزە، بىر كىلوگرام سامساق، سەككىز كىلوگرام كىشىمىش، 20 كىلوگرام تۇخۇم، ئىككى كىلوگرام گۈلە، 32 كىلوگرام ماي، 14 كىلوگرام شېكەر، ئىككى كىلوگرام ئۇن، ئىككى كىلوگرام پەمىل چاي، ئىككى كىلوگرام قارا چاي، 14 كىلوگرام قەنت-گېزەك، ئۈچ كىلوگرام شىرنە ۋە بىر مۇنچە دورا - دەرمەك كەتتى.

تويىنىڭ داستىخنى يىغىلغاندىن كېيىن، ئەرلەردىن بىر نەچچە يىلەن ۋەكىل ئولتۇرغان ئۆيگە كىرىپ كېلىشتى. چۈنكى نىكاھنىڭ ئاخىرقى كېلىشىمى توي ئۈستىدە ئىمزالانغان. شۇنداق قىلىپ ئۇلار تويغا ئائىت پۇل-پۇچەك ۋە ئەھدى قىلىنىدىغان بەزىبىر ئىنچىكە ئىشلار ھەققىدە مەسلىھەتلەشتى. ۋەكىل: "ساكەرەنى ئەمرىگە ئالغاندىن كېيىن، ئۇنى ھەرگىزمۇ يېمەك-ئىچمەك، كىيىم

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

- كېچەكنىڭ غېمىگە قويمايمەن؛ مۇبادا بەزىبىر ئۇششاق - چۈششەك ئىشلار ۋەجىدىدىن ساكرەنى تالاق قىلماقچى بولۇپ قالسام، ئۇنىڭغا رازى بولغۇدەك تۆلەم بېرىمەن“ دەپ ئەھدى قىلدى. قىز تەرەپتىن سۇلتان ساكرەگە ۋاكالىتەن بۇ مەسلىھەتكە قاتناشقاندى، ئىككى تەرەپ ئۇزۇنغىچە مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن، نىكاھ كېلىشىمىگە ئىمزا قويۇشتى، ئاندىن نىكاھ ئوقۇلدى.

شۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتكە قاتناشقانلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، خوشلىشىپ چىقىپ كېتىشتى. مەريەمنىڭ ئۆيىدە سىڭىللىرى بىلەن بىللە ئولتۇرغان ساكرە، ئەرلەرنىڭ ۋەكىل ئولتۇرغان بۇيدىن تارقاپ چىقۇۋاتقانلىقىنى دېرىزە پەردىسىنىڭ بۇرجىكىدىن كۆرۈپ تۇردى، ساكرە ئەرلەر مەسلىھەتكە كىرىپ كەتكەندە ھېلىقى سۇس يېشىل كۆڭلىكىنى سېلىۋېتىپ، ئاق رەڭلىك توي كۆڭلىكىنى كىدى ۋە يۈزىگە روسچە چۈمپەردىنى تارتتى. ئۇ ۋەكىلنىڭ كىرىپ ئۆزىنى يېتىلەپ ئېلىپ چىقىپ كېتىشىنى كۈتۈۋاتاتتى. ئاڭغىچە ۋەكىلمۇ كىرىپ كەلدى، بۇنى كۆرگەن ساكرەنىڭ يۈزلىرى نومۇستىن ئوت ئېلىپ كەتتى. ۋەكىل بىلەن ساكرە قانئەدە بويىچە يەرگە قاراپ تۇرۇپ بىر-بىرىگە بەخت تىلەشتى، ئاندىن يانمۇ يان مېڭىپ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىشتى، پۇشتۇلارنىڭ يوسۇنى بويىچە ۋەكىل بىلەن ساكرە تالغا چىقىپ توختىغان ھامان قارشى تەرەپنىڭ بىر پۇتىنى دەسسەپ قويۇشى كېرەك ئىدى، قارشى تەرەپنىڭ پۇتىنى كىم بالدۇر دەسسەۋالسا، تويىنىڭ ئىگىسى شۇ بولاتتى، بۇنىڭدا ئەلۋەتتە ۋەكىل يېڭۇالدى ياكى بولمىسا ساكرە قەستەن يېڭىلىپ بېرىدۇ، چۈنكى قىز بالا بىرەر ئەر كىشىنىڭ ئەمرىگە ئۆتكەن دەققىدىن باشلاپ، ئۇنىڭ بارلىقى ئېرىگە تەئەللۇق بولۇپ كېتىدۇ، بۇ راستتىنلا ئادەمنىڭ كۆڭلىنى يېرىم قىلىدىغان ئىش-تە!

ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا ۋەكىل بىلەن ساكرەگە ئاتاپ ئىككى ئورۇندۇق قويۇلغاندى، پۇشتۇلارنىڭ قانئەدىسىدە بۇ ئورۇندۇققا توي قىلغان يىگىت بىلەن قىز تەڭ ئولتۇرۇشى كېرەك، ناۋادا ۋەكىل بالدۇر ئولتۇرۇۋالسا، ئۇنىڭ بېيلىكى * ساكرەگە ئۆتۈپ كەتكەن بولسۇ، شۇڭا ۋەكىل بىلەن ساكرەدىن ھېچكىم ئولتۇرۇشقا يېتىنالمى ئۆرە تۇرۇپ كەتتى، ئاڭغىچە سۇلتان ئارقىدىن كېلىپ، ئۇ ئىككىسىنى مۇرىسىدىن بېسىپ تەڭ ئولتۇرغۇزۇپ قويدى، بۇنى كۆرگەن مېھمانلار چاۋاك چېلىپ كېتىشتى.

ساكرەنىڭ ئاچىسى فرۇزا بىر پارچە ئەدىيالىنى ئەكىلىپ، يانمۇ يان

*بىيلىك — باشقۇرۇش ۋە قارار قىلىش ھوقۇقى، — تەرجىماندىن.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئولتۇرغان ۋەكىل بىلەن ساكرەننىڭ دولىسىغا ياپقاندان كېيىن، ئۇلارنىڭ ئالدىغا تىكلەمە ئەينەكتىن بىرنى قويۇۋىدى، ۋەكىل بىلەن ساكرە ئەينەككە تەڭلا قارىدى. پۇشتۇلارنىڭ قائىدىسىدە تويلىشىۋاتقان يىگىت بىلەن قىزنىڭ كۆزلىرى دەل توي كۈنى ئالدىغا ئەكىلىپ قويۇلغان ئاشۇ ئەينەكتە تۇنجى قېتىم ئۇچرىشىدۇ، ۋەكىل بىلەن ساكرەمۇ بېقىنىدا ئولتۇرغان ھالدا جۈپتىگە ئالدىدىكى ئەينەكتىن تويماي قاراۋاتاتتى. ئاڭغىچە فرۇزا «قۇرئان كەرىم»نى ۋەكىل بىلەن ساكرەننىڭ بېشىنىڭ ئۈستىدە تۇتۇپ تۇرۇپ، ئۇلارغا ئاللاھتىن ساۋادەت تىلدى، ۋەكىل بىلەن ساكرەمۇ بېشىنى ئېڭىشتۈرگىنىچە ئاللاھنىڭ ھىممىتىگە شۈكۈرلەر ئوقۇدى.

بىرەيلەن بىر تەخسە باقالىنى ئەكىلىپ، ۋەكىل بىلەن ساكرەننىڭ ئالدىغا قويدى. ۋەكىل بىلەن ساكرە باقالدىن بىر قوشۇقتىن ئېلىپ بىر-بىرىسىنىڭ ئاغزىغا سېلىپ قويدى. بۇنى كۆرگەن مېھمانلار چاۋاك چېلىپ كېتىشتى. ۋەكىل بىلەن ساكرە بىر-بىرىگە بوتۇلكىدىكى ئۈسسۈزلۈقتىن چاچتى. بۇمۇ ئەر-خوتۇن ئىككىسىنىڭ يېڭى ئائىلىسىگە قۇت-ئامەت تىلىگەنلىكى ئىدى. لېكىن مېھمانلارنىڭ بەزىلىرى داستىخانغا قويۇلغان لىمون سۈيى ئىچمىلىكىدىن ئانچە رازى بولمىدى.

— پاه، بىر چاغلاردا بۇنداق تويلاردا شامپان ئىچىدىغان، — دېدى ساكرەننىڭ بىر ھاممىسى ئۇھ تارتىپ، — ئۇنداق چاغلار كەلمەسكە كېتىپتۇ-دە، ئىست!

بۇ مەزلۇم ئالدىدىكى لىمون سۈيىنى كۆرۈپلا توي داستىخانلىرىغا ئۈزۈم ھارقى ۋە شامپان قويۇلىدىغان ئەركىن زامانلارنى ئەسلەپ قالغانىدى. دېمىسمۇ، ئايال زاتى ھازىرقىدەك پۈركەنچە ئارتماي، نىلون پايپاق، قىسقا يەڭلىك كوپىتلارنى كىيىپ يۈرەلەيدىغان ئۇنداق چاغلار، ساكرەننىڭ بۇ ھاممىسىدەك مەزلۇملارنىڭ خىيالىدا ئاللىقاچان تاتلىق ئەسلىمىگە ئايلىنىپ كەتكەنىدى.

— تازا بىر قاملاشمىغان توي بولدى بۇ، — دېدى سۇلتاننىڭ چوڭ ئوغلى مەنسۇر پەس ئاۋازدا، — يەنە شۇ ئاتام زاماندىن قالغان كونا زىياپەت، بازاردا دۆۋىلەپ قويۇپ ساتىدىغان پۇلغا ئالماس تويلىۇقلار، داستىخاندىكى يەنە شۇ كاتلىت بىلەن ئاق ئاش، كېلىننىڭ ئۇچىسىدا يەنە شۇ يەر سۇپۇرۇپ تۇرىدىغان ئۇزۇن كۆڭلەك، يۈزىدە چۈمپەردە... مەن توي قىلىدىغان چاغدا ناھايىتى چوڭ بىر تانسىخانىنى ئىجارىگە ئالىمەن، مېھمانلىرىمنىڭ ھەممىسى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۇچىسىغا ئەڭ مودا كىيىملەرنى كىيىپ كېلىدۇ، شىرەلەرگە پۈتۈنلەي ئىمپورت قىلىنغان ئېسىل نازۇنمەتلەر تىزىلىدۇ ...، ئىشقىلىپ مەن تويۇمنى چەت ئەلدە قىلىمەن.

ۋەكىل بىلەن ساكەرەنىڭ تويى مەريەمنىڭ كېسەك تاملىق ھويلىسىدا ئۆتكۈزۈلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھېچقانداق گىياھ ئۈنمىگەن بۇ قاقىرام ھويلىنىڭ تاملىرى ئوق تېگىپ پۈتۈنلەي ئۆتمەشۈك بولۇپ كەتكەنىدى، سىنچىلاپ قارىسا ھەتتا تامدا تۇرۇپ قالغان توپ ئوقنىڭ پارچىلىرىنىمۇ بايقىغىلى بولاتتى، ۋەكىل بىلەن ساكەرە توي سۈرىتىگە شۇ يەردە چۈشتى، لېكىن ئۇ ئىككىسىنىڭ سۈرەتكە چۈشكەن چاغدىكى قېتىپ قالغاندەك ئىپادىسىز كۆزلىرى، ئۇيۇققا تىكىلگەنىدى، سۈرەتكە قارىغان ھەرقانداق ئادەم، تەبەسسۇم قاچقان ئىككى جۈپ كۆز ۋە تامدىكى ئوق ئىزلىرىدىن مەيۈسلەنمەي قالمايتتى.

ئەمدى تورت يېيىش مۇراسىمى باشلاندى، ۋەكىل بىلەن ساكەرە قانداق بويىچە ئالدىدىكى تورتتىن پىچاقتا كېسىپ ئېلىپ، ئۇنى بىر-بىرىسىنىڭ ئاغزىغا سېلىپ قويدى، لېكىن بىر كېسىم تورتنىڭ ئاران دېگەندە يېرىمى قارشى تەرەپنىڭ ئاغزىغا كىرەتتى-دە، قالغىنى ئۇنىڭ كېسىم-كېچىكىگە چۈشۈپ كېتىۋاتاتتى.

ۋەكىل بىلەن ساكەرە بىر-بىرىگە تورت يېگۈزۈپ بولغاندىن كېيىن، تانسا باشلاندى، نۇرغۇن مېھمانلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ تالىبانلار كابۇلدىن يوقالغاندىن بۇيان ئۇنچى قېتىم ئۆتكۈزۈلگەن نەغمە-ناۋاسى بار توي ئىدى، مۇزىكا شۇنداقلا ياڭرىۋىدى، ۋەكىل بىلەن ساكەرەدىن باشقا ھەممەيەلەن دېگۈدەك مەيدانغا چۈشتى، ھەش-پەش دېگۈچە كۈن قايرىلىپ بولدى، كابۇلدا كېچىدە يول مېڭىش مەنىسى قىلىنىدىغان بولغاچقا ئادەتتە كەچتە بولىدىغان توي زىياپىتى كۈندۈزگە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى، ئۇ ھەم كەچ سائەت ئوندىن بۇرۇن تاماملىنىشى كېرەك ئىدى.

تويغا كەلگەن مېھمانلار، مەريەمنىڭ ھويلىسىدىن كۆز باغلانغاندا كۈلكە-چاقچاقار بىلەن ئۇزۇپ چىقتى ۋە ماشىنا بىلەن قىزنى كۆچۈرۈپ ۋەكىلنىڭ ئۆيى تەرەپكە قاراپ مېڭىشتى، ماشىنلار رەڭدار بانىسك ۋە گۈللەر بىلەن بېزەلگەنىدى، ۋەكىل بىلەن ساكەرە ئولتۇرغان ماشىنىغا سەككىز ئادەم چىقتى، باشقا ماشىنلار تېخىمۇ قىستا-قىستا ئىدى، توي كۆچۈرگەنلار كابۇلنىڭ رەستىلىرىنى ئايلىنىپ ماڭدى، بۇ دەل روزا ھېيت مەزگىلى بولغاچقا،

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

رەستلەردە ماشىنا بەكمۇ شالاڭ ئىدى. شۇڭا قىز كۆچۈرۈپ ماڭغان ماشىنىلار سائىتىگە 60 ئېنگىز مىللىق سۈرئەت بىلەن ھەممىنىڭ ئالدىدا ماڭدى. ئەمما ماشىنىلارنىڭ سۈرئىتى بەك تېز بولغاچقا، قىز كۆچۈرگەن ماشىنىلاردىن بىرى ئويلىمىغان يەردىن، يەنە بىر ماشىنىغا سوقۇلۇپ كەتتى. بۇنى كۆرگەنلەرنىڭ كۆڭلى بىر قىسىملا بولۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ تەلىيىگە سوقۇلغان ئىككى ماشىنىنىڭ چىراغلىرى چىقىپ، سوقۇلغان يېرىنىڭ ئولتۇرۇشۇپ كەتكىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھېچقانداق زىيان-زەخمەت كۆرۈلمىدى. ماشىنىلار ئاخىر ۋەكىلنىڭ ھويلىسىغا يېتىپ باردى. شۇنداق قىلىپ، قىز كۆچۈرگەن بۇ ماشىنىلار كابۇلنىڭ رەستىلىرىنى ئايلىنىپ قىلغان كىچىككىنە سەپىرى بىلەن ساكرەنى ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئۆيىدىن مەڭگۈلۈككە ئايرىدى. مانا ئەمدى ساكرە ئۆز ئۆيىدە كۈنگەن ئادەتلىرىنى ئۆزگەرتىپ، ئېرىنىڭ ئۆيىگە ماسلىشىشى كېرەك.

ئوغۇل تەرەپنىڭ ساھىبخانلىرى قىز كۆچۈرۈپ كەلگەنلەر ئىچىدىكى ئەڭ يېقىن تۇغقانلارنى ئۆيىگە باشلىدى. ۋەكىلنىڭ ئاچىسى مېھمانلارغا چاي قويدى. ساكرە مانا ئەمدى ۋەكىلنىڭ ئائىلىسىدىكى ئاشۇ ئايال بىلەن بىرگە ياشايدۇ، ئۇ، ئاشۇ مەزلۇم بىلەن بىرگە سۇ توشۇپ ئوتۇن يارىدۇ؛ كىر-قات يۇيدۇ؛ مال-ۋارانغا قارايدۇ... كۆپكۈك پوتلىسى ئېقىپ قالغان بىر بالا ھاممىسىنىڭ كەينىگە مۆكۈپ تۇرۇپ، ئۇلارغا ئانا بولىدىغان بۇ چىرايلىق كېلىنكە ھەيرانلىق ئىچىدە ئەدەپ بىلەن قاراۋاتاتتى. مۇزىكا توختاپ، بايقى ۋاراك-چۇرۇڭ تويۇقسىز بېسىقتى. ساكرە ئۆزىنىڭ يېڭى ئۆيىگە تۇنجى قەدىمنى ئالدى. ئۆي بەكمۇ چوڭ، تورۇسلىرى ئېگىز ئىدى. ۋەكىلنىڭ ئۆيى كەنتتىكى باشقا ئۆيلەرگە ئوخشاش خام كېسەكتە ياسالغان بولۇپ، تورۇستىكى لىمىنىڭ ئۈستىگە يوغان-يوغان ۋاسىلار قويۇلغانىدى. ئۆينىڭ دېرىزىلىرىگە يالتىراق چاپلاپ قويۇلغانىدى. ئەسلىدە ۋەكىل ئوق-بومبىلار كۈنلەرنىڭ بىرىدە يەنە ۋەيران قىلارمىكەن، دېگەن ئەندىشىدە بولغاچقا، دېرىزىنىڭ سۇنغان ئەينەكلىرىنى تېخى يەڭگۈشلىمىگەندى.

ھەممەيلىن ئۆيىگە ئاياغلىرىنى سېلىۋېتىپ كىردى. ساكرەنىڭ ئايىغى ھەم ئېگىز پاشىنىلىق، ھەم تار بولغاچقا، ئۇنىڭ پۇتلىرىنى قىستاپ ئىشىشتە تەكەندى. تۇغقانلاردىن بىر نەچچە يىلەن ۋەكىل بىلەن ساكرەنىڭ ھۇجرىسىغا كىردى. قوش كىشىلىك يوغان كارىۋات ئۆينىڭ تەڭدىن تولىسىنى ئىگىلىگەندى. ساكرە ئۆزى تاللاپ ئالغان قىزىل كارىۋات ياپقۇچ بىلەن دېرىزىدىكى قىزىل پەردىنىڭ ئۆيىگە بەكمۇ ياراشقانلىقىدىن تولمۇ خۇرسەن

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بولدى، ساكرەنىڭ سىڭلىسى مەريەم ئالدىنقى كۈنى كېلىپ بۇ ھۇجرىنىڭ پەردىسىنى تارتىپ، كارىۋاتلىرىنى رەتلىگەندى، ساكرە چۈشىدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان بۇ ئۆي، مانا ھازىردىن باشلاپ ئۇنىڭ بۇندىن كېيىنكى ئۆمرىنى ئۆتكۈزىدىغان ماكانغا ئايلىنىدۇ.

توي تۈگىگەچە ئەر-خوتۇن ئىككىسى بىر-بىرىگە قاراپ بىرەر قېتىمىمۇ تەبەسسۇم قىلىپ باقمىغاندى، ساكرە مانا ئەمدى ئۆزىگە تەئەللۇق بولغان بۇ ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، نېمىشىقىدۇ ئۆزىنى تۇتالماي كۈلۈپ كەتتى،
— بەك ئوبدان سەرەمجانلاشتۇرۇپسىز، رەھمەت، — دېدى ئۇ مەريەمگە.

شۇنداق، ساكرەنىڭ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ئۆزىگە تەئەللۇق ئۆيى بولدى؛ ئۇ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم كارىۋاتتا يېتىپ ئۇخلايدۇ. ساكرە لۆم-لۆم كارىۋاتتا ۋەكىلگە ياندېشىپ ئولتۇرۇپ، شۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى، ئەمدى تويىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر مۇراسىمى قالغاندى، ۋەكىلنىڭ ئاچىسى بىر تال مىخ بىلەن بىر بولقىنى ئەكىلىپ ساكرەگە بەردى، ساكرە مىخ بىلەن بولقىنى نېمە قىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى، ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، ھۇجرىنىڭ بوسۇغىسىغا كەلدى ۋە مىخنى ئىشىك كېشىكىنىڭ ئۈستى تەرىپىدىكى تامغا ئۇرۇپ قاشتى، ساكرە مىخنى قېقىپ بولۇشى بىلەن ئەڭ ھەممەيەلەن چاۋاك چېلىشتى، بۇنى كۆرگەن بىسگۈل بوزلاپ يىغلاپ كەتتى، چۈنكى، ئاشۇ بىر تال مىخنىڭ قېقىلىشى بىلەن ئارزۇلۇق قىزىنىڭ تەقدىرى مۇشۇ تۆت تامنىڭ ئىچىگە ئەبەدىي بەنت بولۇپ كېتىدۇ، ئەلۋەتتە.

ئەتىسى ناشتىدىن بۇرۇن، ۋەكىلنىڭ ھاممىسى بىسگۈلنىڭ ئۆيىگە كېلىپ، ئۇنىڭغا بىر پارچە لاتىنى بەردى. ئۇ دەل لالە ئۇنتۇپ قالغىلى تاس قالغان ھېلىقى بىر پارچە لاتا، بۇ تويغا ئاتالغان بارلىق نەرسە-كېرەكلەر ئىچىدە ئەڭ قىممەتلىكى ئىدى، بىسگۈل لاتىغا ئالمان-تالمان قارىدى، لاتىدا قىپ-قىزىل قان يۇقى بار ئىدى، بۇنى كۆرگەن بىسگۈل ۋەكىلنىڭ ھاممىسىغا تەشەككۈر ئېيتتى، بىسگۈلنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياش، ئىككى ياكىنى بويلاپ تۆۋەن سىرغىيتتى، ئاغىچە ئاياللارنىڭ ھەممىسى يۈگۈرۈشۈپ كەلدى، بىسگۈل لاتىدىكى قان يۇقىنى يۈگۈرۈپ كەلگەن ئاياللارغا، ھەتتا مەريەمنىڭ كىچىك قىزىمۇ كۆرسەتتى، ناۋادا ئاشۇ لاتا قانغا بويالمىغان بولسا، ۋەكىل ناشتىدىن بۇرۇن بۇ بىر پارچە پۇرۇچ لاتىنى ئەمەس، بەلكى ساكرەنى ئەكىلىپ تاشلاپ بەرگەن بولار ئىدى.

تۆتىنچى باب

بۇج ئەرلەرنىڭ تۇۋرۇكى

توي — شادلىق بىلەن قايغۇ ئارىلىشىپ كېتىدىغان ئاجايىپ سىرلىق مەرىكە، چۈنكى قىزنى كۆچۈرۈپ ئېلىپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، قىزنىڭ ئانا-ئانىسى گويا قىزى بىلەن ئەبەدىي ۋىدالاشقان دەك خېلى كۈنلەرگىچە ھەسرەت ئىچىدە قالدۇ، بولۇپمۇ قىزنىڭ ئانىسى، تېخى تۇنۇگۇنلا ئۆزىگە ئەركىلەپ تۇرغان كۆز قارىچۇقىنىڭ باشقىلارنىڭ ئادىمى بولۇپ كەتكىنىگە بوزلاپ ياش تۆككەن، ئادەتتە قىز بالا ئانىغا بەكرەك يېقىن تۇرىدىغان بولغاچقا، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئانىسىنىڭ قۇيرۇقىدىلا يۈرىدۇ، ئۇلار بىر-بىرىنىڭ باغرىنى ھىدىلاپ ئۇخلايدۇ؛ قول-قولچە ئۆي تازىلاپ، كىر-قات يۇيىدۇ؛ تاماق ئېتىدۇ، لېكىن ئانىنىڭ بۇ يۆلەنچۈكى تويىدىن كېيىن، ئانىسىنىڭ قولتۇقىدىن بىراقلا يىتىدۇ، ياتلىق قىلىنغان قىز ئەر كىشىنىڭ ئەمرىگە ئۆتكەن دەققىدىن باشلاپ باشقا بىر ئائىلىگە ئەئەللۇق بولۇپ كېتىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئانىسىنى سېغىنغان ھامان دىكىدە يېرىپ يوقىلىپ مايدۇ، ھەتتا ئېرى رۇخسەت قىلمىسا، ئۆيىگە يېرىپ قېرىنداشلىرىنى كۆرۈپ كېلىش ھوقۇقىمۇ بولمايدۇ.

مىكرورايانى مەيدانى 37-بىنادىكى بىر ئۆيدە، قىزى ياتلىق قىلىنغان بىر ئانا يۈرەك پارىسىنى ھەسرەت ئىچىدە ياد ئېتىپ ئولتۇراتتى. دۇرۇس، قىزى ياتلىق قىلىنغان ئۆيىگە پىيادە ماڭسا بىر سائەتكە قالمايلا يېتىپ بارغىلى بولاتتى، لېكىن ساكىرە مەيلى كابۇل شەھىرى ئەتراپى رايونىدىكى دېھقۇدەيداد كەنتىدە قونۇپ-يېتىپ خىزمەت قىلسۇن، ياكى تاغ-دېڭىزلاردىن ھالقىپ چەت ئەلگە چىقىپ كەتسۇن، ۋە ياكى ھازىرقىدەك ئەركە تېگىپ كېتىپ قالسۇن، بۇ مىسكىن ئانىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ئوخشاشلا ئازابلىق ئايىرىلىش ۋە جۇدالىق ئىدى. بىبگۈل ئىككى يېقىنىغا قاراپ ھەسرەت ئىچىدە چوڭقۇر ئۇھ تارتتى. چۈنكى ھەمىشە ئانىسى بىلەن بىر سېلىنچىدا گۇڭۇر-مۇڭۇر پاراڭلاشقاچ چاي ئىچىپ ئولتۇرىدىغان قىزى — ساكىرە مانا ئەمدى بىراقلا غايىب بولغانىدى. بىبگۈل ئۇرۇقچىدىن يەنە بىرنى چىقىپ، مېغىزىنى سېلىنچىنىڭ تېگىگە

كابلۇج كىتابپۇرۇش

تىقىپ قويدى. شۇنداق قىلمىسا لالە ھازىرلا تېپىۋالدى. چۈنكى لالە ئارشاڭدىكى سېستىرالاردەك، ھە دېسلا بېسىڭلۇنىڭ يېمىگە چەك قويۇپ، ئۇنى زىيادە مايلىق ۋە تاتلىق نەرسىلەرنى يېيىشتىن توساتتى. گاھىدا بېسىڭلۇ لالە توسقان نەرسىلەرنى يېۋالماقچى بولغاندا، يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنىڭ قولىدىن تارتىۋالاتتى. لالە ئۆيدە بولغاچقا، ئانىسىغا مەخسۇس گۆشىسىز تاماقلارنى ئېتىپ بېرەتتى، لېكىن بېسىڭلۇ گاھىدا لالەگە چاندۇرماي، باشقىلارنىڭ قاچىسىدىكى گۆشلەرنى ھاپىلا-شاپىلا ئېلىۋالاتتى. بېسىڭلۇ مايلىق يېمەكلىك، داغلىما كۆكتات، مايلىق پاقلان گۆشى، يىلك دېگەنلەرگە ناھايىتى ئامراق ئىدى. چۈنكى ئۆزى خالىغان نەرسىلەرنى ئىسسىق باسقۇدەك يېۋالسا، ئۇنىڭ كۆڭلى ئېچىلىپ قالاتتى، ئۇ كېچىلەردە قورسىقى ئېچىپ قالسا، ئاستا ئاشخانىغا چىقىپ، ئېشىپ قالغان تاماقلارنى تېپىپ يېۋالاتتى. شۇڭلاشقا، لالە ھەرقانچە قىلىسمۇ بېسىڭلۇنىڭ بەدەن ئېغىرلىقى چۈشمەكتە يوق، كۈندىن-كۈنگە ئېشىپ، بېلى خۇددى سامان تىققان تاغاردەك يوغىناپ كېتىۋاتتى. لالە ئۇنى يېمەكلىكتىن ھەرقانچە توسىسىمۇ، لېكىن بېسىڭلۇ ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەرنى كونا ئىشكەپنىڭ ئىچى، گىلەمنىڭ ئاستى، ساندۇقنىڭ ئارقىسى ياكى كىيىم-كېچەكلىرىنىڭ يانچۇقىغا تىقىپ قويۇپ يەيتتى. ئۇنىڭ يانچۇقىدىن ئېرىس كەمپۈت، پاكىستاننىڭ كەمپۈت تالقىنى دېگەندەك نەرسىلەر ئۈزۈلمەيتتى. ئۇ نەرسىلەر گەرچە ئادەمنىڭ كۆڭلىگە تەگكەندەك تاتلىق بولسىمۇ، ھەتتا بەزىدە تەمى ئۆزگىرىپ قالسىمۇ، لېكىن قانداقلا بولمىسۇن ئۇ دېگەن قەغىزگە كالىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن ئېرىس كەمپۈت-تە! ئۇنىڭ ئۈستىگە كەمپۈتنى ئاغزىڭغا سېلىۋېلىپ شۈمسەڭ، ھېچكىم سېنىڭ بىر نەرسە يەۋاتقانلىقىڭنى بىلمەيدۇ.

بېسىڭلۇ ئۇرۇقچا چىقىپ يېيىشكىمۇ ناھايىتى ئامراق ئىدى. ئۇ قورساققا ئامراقلىقىدىن گاھىدا ئۇيۇلۇپمۇ قالاتتى. شۇڭا ئۇ ئۆيدە يالغۇز قالغان چاغلاردا مېھىز دېگەندەك نەرسىلەرنى ئۆزىچە تىقىشتۇرۇپ يەيدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ ئىككى كۈزىنى تورۇسقا تىكتى، ئاشخانىدىن گاژ-گۆز قىلغان ئاۋاز بىلەن قورۇمنىڭ مەزىلىك ھىدى كېلىۋاتاتتى. شۇنداق قىلىپ ساكرە كەتتى، ئۇرۇن ئۆتمەي بوبۇرامۇ كېتىدۇ، قىزلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ يېنىدىن بىر-بىرلەپ غايىب بولىدۇ. بېسىڭلۇ ئەنە-ئۇگۈن لالەنىمۇ ئۆزىتىپ، ئۆزى بۇ ئۆيدە تىكەندەك يالغۇز قالسا، قانداقمۇ قىلار-ھە!

— كۆزۈم يۈمۈلمىگۈچە لالەنى ھېچكىم ياتلىق قىلمەن، دەپ خىيال

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

ئەيلىمىسۇن، — دېگەندى ئۇ لالە 19 ياشقا كىرگەن يىلى. شۇنىڭدىن كېيىن لالەگە نۇرغۇن ئەلچىلەر كىردى، لېكىن ئەڭ ۋاپادار قىزىنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشنى خالىمىغان ئانا، ئەلچىلەرنىڭ ھەممىسىنى رەت قىلىپ يولغا سالدى، بىسگۈل ھېچقانداق ئۆي ئىشىنى قىلماي، بۇلۇڭدا چاي ئىچكەچ خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى، چۈنكى ئۇنىڭ قولىنى كۆسەي، چېچىنى سۈپۈرگە قىلىدىغان ئىشچان چاغلىرى ئاللىقاچان ئۆتۈپ كەتكەندى، قىزلىرى چوڭ بولۇپ بالاغەتكە يەتكەن ئانا، بارا-بارا قىزلىرىغا ھامىلىق قىلىشتىن ئۆزگە ئىشلارغا قول تىقمىدايدۇ؛ ھەممىشە ئۇستازلىق تۇيغۇسى بىلەن قىزلىرىنى ”كوچا-كوپىغا يالغۇز چىقما، تالاغا چىققاندا يۈزۈڭنى ياپ، ھەرقانداق يات ئەر كىشىگە قارىما، ۋاپادار-ئەدەپلىك بول“ دېگەندەك ئۆگۈت-نەسىھەتلەر بىلەن، ئائىلە ئەخلاقىنى قوغداشقا ئاگاھلاندىرۇپ تۇرىدۇ. بىسگۈل قىز بالىنىڭ ئەدەپ-ئەخلاقى ئۇنىڭ ئېسىل خۇلق-مىجەزىدە ئىپادىلىنىدۇ، دەپ قارايتتى. ئۇ ئۆزىمۇ بۇ ئائىلىدە سۇلتاندىن قالسىلا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان ئىمتىياز ئىگىسى ئىدى.

بىسگۈلنىڭ خىيالى ئۇ ياققا چۆرگىلەپ، بۇ ياققا چۆرگىلەپ، ئاخىر يەنە شۇ يات بىر ئائىلىنىڭ يېڭى ئەزاسى سۈپىتىدە بويىنىنى قىسىپ ئولتۇرغان ساكەرەننىڭ يېنىغا قاراپ ئۆچتى. بۇنىڭ بىلەن بىسگۈلنىڭ كۆز ئالدىدا مۇنداق بىر كۆرۈنۈش يېنىلا ئۆچتى: ساكەرە ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى قۇدۇقتىن لىقىمۇ لىق بىر چېلەك سۇنى تارتىپ چىقاردى، ئۇنىڭ ئۆپچۈرىسىدە بىر توپ چۈجە ۋە ئانىسىدىن ئايرىلىپ قالغان ئون-بالا تەلمۈرۈپ قاراپ تۇراتتى.

— ئاھ خۇدا! — دېدى بىسگۈل تۇيۇقسىزلا، — بىچارە قىزىمنى ئونقا ئىتتىرىپ قويىمىغاندىمەن، ۋەكىل ۋەجدانسىزلىق قىلىپ قالسا، ساكەرە قانداقمۇ قىلار؟ ...

بىسگۈل ئۆيىنىڭ تۆت بۇلۇڭىغا قارىدى، ساكەرەنى ئۇراتقاندىن بۇيان بۇ ئۆي چۆلدەرەپلا كەتكەندى.

ئەمەلىيەتتە بۇ ئائىلىدە ساكەرەننىڭ يوقلۇقى بەك بىلىنىپ كەتمىسىمۇ بولاتتى، چۈنكى ساكەرە ياتلىق بولۇپ چىقىپ كەتكىنى بىلەن بۇ ئۆيدە يەنە ئون بىرە يىلەن بار ئىدى، سۇلتان ئەر-خوتۇن ئىككىسى ئەمدىلا پېشىغا يەتكەن كىچىك قىزى بىلەن بىر ئېغىز ئۆيدە، سۇلتاننىڭ ئىنىسى يۇنۇس ۋە چوڭ ئوغلى مەنسۇر بىر ئېغىز ئۆيدە، بىسگۈل ۋە ئۇنىڭ ئىككى قىزى (بۇبۇزا بىلەن لالە) بىر ئېغىز ئۆيدە، سۇلتاننىڭ كىچىك ئوغۇللىرى ئەكبەر ۋە ئامىر

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ھاممىسى مەريەمنىڭ ئوغلى فازىل بىلەن بىر ئېغىز ئۆيدە تۇراتتى، ئامبار قىلىنغان يەنە بىر ئېغىز ئۆيدە ئادەتتە كىتاب، ئاتكرىتكا، گۈرۈچ، ئۇن، كېچەك دېگەندەك نەرسىلەر قويۇلاتتى، بۇ ئائىلىدە كىسىم ئىشكاپى بولمىغاچقا، ئۆيدىكى چوڭ-كىچىك ھەممىسىنىڭ كىسىم-كېچىكى ئامباردىكى يوغان بىر ساندۇقتا ساقلىناتتى، ھەر كۈنى دېگۈدەك ئاشۇ ساندۇقتىن نەرسە-كېرەك ئىزدەشكەلا نۇرغۇن ۋاقىت كېتەتتى، بۇ ئۆيدىكى ئايال زاتى ھەممىشە ئاشۇ يوغان ساندۇقنىڭ يېنىدا ئۆرە تۇرۇپ ياكى ئولتۇرۇۋېلىپ، ساندۇقنىڭ ئىچىدىن نەرسە-كېرەك ئىزدەيتتى، ئۇلار قولغا چىققان بىرەر قۇر كىسىم، بىرەر -ئىككى جۈپ ئاياغ، بىرەر دانە بوغچا، بىرەر دانە كومىزەك، بىرەر تال كەمەر، قايچا ياكى داستىخان دېگەندەك نەرسىلەرگە ئۇرۇپ-چۆرۈپ قاراپ، لازىملىقىنى ئېلىپ ئىشلىتەتتى، لازىم بولمىغانلىرىنى ئورنىغا قويۇپ قوياتتى، ئۇلار ساندۇقتىكى نەرسىلەرنى ئاساسەن ئىلغاپ تاشلىمايدىغان بولغاچقا، ئۇ يەردىكى ئەسكى-تۈسكىلەر كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىپ كېتىۋاتاتتى، ئىشقىلىپ ساندۇق ئىچىدىكى نەرسىلەرنىڭ ئورنى ھەر كۈنى دېگۈدەك ئۆزگىرىپ تۇراتتى، شۇڭا بىرەر نەرسە ئىزدىمەكچى بولغاندا، ئۇنىڭ ئىچىدىكى نەرسە-كېرەكلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇياقتىن بۇياققا ئۇرۇشكە توغرا كېلەتتى.

ئامباردا كىسىم-كېچەك ۋە ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەرنى سېلىپ ساقلايدىغان بۇ يوغان ساندۇقتىن باشقا، يەنە ھەممەيلەننىڭ بىردىن قۇلۇپلۇق ئىشكاپى بار ئىدى، قىزلار ۋە ئاياللار بۇ ئائىلىدە ئۆزىگە ئەنئەنىۋىي بىردىنبىر شەخسى مۈلكى ھېسابلىنىدىغان بۇ كىچىككىنە ئىشكاپنىڭ ئاچقۇچىنى يېنىدىن ئايرىمايتتى، ئۇلار كۈندە دېگۈدەك ئاشۇ ئىشكاپنىڭ ئالدىدا ئېگىشىپ تۇرۇپ بىر نېمىلەرنى ئىزدەشتۈرۈپ، گاھدا ئۇنىڭ ئىچىدىن بىرەر دانە پىزىكىنى ئېلىپ تاقاپ بېقىپ يەنە جايغا قويۇپ قوياتتى ياكى ئۇنتۇلۇپ قالغىنىغا خېلى بولغان يۈز مېنىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ قۇتىسىنى سۈرتۈپ قوياتتى ۋە ياكى قاچانلاردىمۇ بىر چاغلاردا بىرەرسى سوۋغا قىلغان ئەتىرىنى ئېلىپ پۇراپ باقاتتى؛ بەزىلىرى ساندۇقتىن بىرەر نەۋرە ئاكىسىنىڭ سۈرىتىنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا قاراپ خىيال سۈرۈپ تۇرۇپ كېتەتتى؛ بىسگۈل بولسا ئىشكاپنى ئېچىپ ئۇنىڭدىن ئېرىس كەمپۈت ياكى پىرەنەك دېگەندەك نەرسىلەرنى ئېلىپلا غىپىدە چىقىپ كېتەتتى.

سۇلتاننىڭ قۇلۇپ سالغىلى بولىدىغان ئەينەكلىك كىتاب ئىشكاپى بار ئىدى، ئىشكاپنىڭ ئىچىگە تىزىپ قويۇلغان ھافىز ۋە جالالىددىن رومنىڭ شېئىرلىرى توپلىمى، نەچچە ئەسىر بۇرۇن يېزىلغان ساياھەت خاتىرىسى ۋە چۆرىسى

قىرچىلىپ كەتكەن خەرىتە دېگەندەك نەرسىلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى، سۇلتان ئادەتتە ئافغانىستان بانكىلىرىغا ئىشەنچ قىلالمىغاچقا، بىر قىسىم پۇللىرىنى ئاشۇ ئەينەكلىك كىتاب ئىشكاپنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر يېرىگە تىقىپ ساقلايتتى. ئىشكاپقا تىزىپ قويۇلغىنى پۈتۈنلەي سۇلتاننىڭ قىممەتلىك كىتابلىرى بولۇپ، سۇلتان ئۇ كىتابلارنىڭ بەزىلىرىنى ۋاقىت چىقىرىپ تەپسىلىي ئوقۇپ چىقىشنى خېلى بۇرۇنلا نىيەت قىلغانىدى، لېكىن ئەتىگەندىن كەچكىچە كىتابخانىنىڭ ئىشى بىلەن پالاقلاپ يۈرۈۋاتقاچقا، كىتاب ئوقۇشقا زادىلا ئېشىنالمىۋاتاتتى. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن سائەت سەككىزدە كېتىپ، كەچ سائەت سەككىزدە قايتىپ كېلەتتى. ئۇنىڭ ئۆيىدىكى ۋاقىتى كەچلىك غىزاسىنى يېگەچ كىچىك قىزى لەتپەنى بىردەم-بىردەم ئويىنىتىش، ئۇ ئۆيدە يوق چاغدا يۈز بەرگەن ئىشلارنى بىر قوللۇق بىر تەرەپ قىلىشقا ئاران يېتەتتى. ئۆيدە ئۇنداق نېرى-بېرى ئىشلار يۈز بەرمىسە، ئۆيىدىكى مەزلۇملارنىڭ كۈنى ئادەتتە ناھايىتى ئازام خۇدالىق ئىچىدە ئۆتەتتى؛ سۇلتانمۇ بىر-بىرىگە ماي تارتىشىپ قالغان مەزلۇملارنى ئەپلەشتۈرۈپ قويۇشنى ئۆزىنىڭ سالاپىتىگە مۇخالىپ ئەرزىمەس ئىشلاردىن، دەپ قارايتتى.

سانىيە ھۇجرىدىكى ئىشكاپنىڭ ئاستىنقى تارتمىسىدا بىر نەچچە چىرايلىق شارپا، پارچە-پۇرات پۇل ۋە لەتپەنىڭ ئويۇنچۇقلىرى دېگەندەك نەرسىلەرنى ساقلايتتى. سانىيە ناھايىتى نامرات ئائىلىدە ئۆسۈپ چوڭ بولغاچقا، قىزىنىڭ بۇ ئويۇنچۇقلىرىنى كۆرسىلا ئاشۇنىڭغا خەجلەنگەن پۇلغا ئىچى سىيرىلاتتى. شۇڭا سانىيە، قايسى بىرى لەتپەنىڭ بىر ياشقا كىرگەنلىك مەۋلۇت كۈنىدە سوۋغا قىلغان قونچاقنى، لەتپەگە بېرىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھەتتا پېچىنى بۇزماي ئاشۇ تارتمىدا ساقلاۋاتاتتى.

ئۇلارنىڭ ئۆيىدە تېلېۋىزور ياكى ئۇنئالغۇ تۈگۈل، ھېلىقى ئەينەكلىك كىتاب ئىشكاپىدىن باشقا ھېچقانداق سەرەمجان، تام تۇۋىنى بويلىتىپ سېلىپ قويغان بورا بىلەن ھەم يوغان، ھەم كېلەڭسىز سېلىنچىلاردىن باشقا ھېچقانداق بېزىكى يوق ئىدى. ئۇلار كۈندۈزى بورىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇراتتى، كېچىسى ئاشۇ بورىنىڭ ئۈستىگە ئورۇن سېلىپ ياتاتتى؛ سېلىنچىنى كۈندۈزى يۈلەنچۈك، كېچىسى ياستۇق قىلاتتى؛ غىزا ۋاقتىدا داستىخاننى يەرگىلا سېلىپ، ئۆزلىرى داستىخاننى چۆرىدەپ باداشقانى قۇرۇپ ئولتۇرۇپ غىزالىناتتى.

ئۆيىنىڭ ئاستىغا پۈتۈنلەي تاش ياتقۇزۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە يوغان بىر پارچە گىلەم سېلىنغانىدى. ئۆيىنىڭ بەزى تاملىرى يېرىلغان، بەزى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئىشكىلەر قېيىپ بېيىلماس بولۇپ قالغانىدى، بەزى ئۆيلەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا كارىۋات كىرلىكى تارتىپ قويۇلغان بولۇپ، دېرىزىسىدىكى تۆشۈككە لۆڭگە تىقىلىق تۇراتتى.

ئاشخانىدا بىر سۇ كۆلچىكى بولۇپ، ئۇنىڭ يېنىدا گاز ئوچاق بىلەن توك ئوچىقى تۇراتتى، دېرىزە تەكچىسىگە قاتار تىزىۋېتىلگەن كۆكتاتلارنىڭ بەزىلىرىنى نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ئەكەلگەن بولغاچقا، ئاللىقاچان يولىشىپ كەتكەنىدى، قاچا-قۇچىلارنى گاز ئوچىقىنىڭ ئىسىدىن ساقلاش ئۈچۈن، قاچا-قۇچا ئىشكاپنىڭ ئالدىغا پەردە تارتىپ قويۇلغانىدى، ئۇلار ئاشخانىنى ھەرقانچە تازىلىسىمۇ، لېكىن كابۇلنىڭ كىلىماتى ئوسال بولغاچقا، ئاشخانىدىكى ئۇزۇن ئورۇندۇق، تام ئىشكاپنىڭ يۈزى ۋە بوسۇغىنى ھېلىدىن-ھېلىغا بىر قەۋەت توپا بېسىپلا تۇراتتى.

مۇنچا ئاشخانىنىڭ ئىچىدىكى قازناقتا بولۇپ، ئارىنى بىر تام ئايرىپ تۇراتتى، مۇنچىغا سۇ ئىسىتىدىغان ئوچاق ئاشخانىنىڭ بۇلۇڭىدا ئىدى، ئوتۇن قالايدىغان بۇ ئوچاقنىڭ ئۈستىگە يوغان بىر سۇباكى ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، سۇ باكىغا بېكىتىلگەن ئىسسىق سۇ چىقىرىش تۇرۇبىسى تامدىكى تۆشۈك ئارقىلىق چىقىرىلىپ، مۇنچىنىڭ جۈمكىگە ئۇلىناتتى، سۇ باكىنىڭ ئۈستىدىكى تاختىنىڭ ئۈستىدە چاچ سويۇنى، قارا رەڭلىك سويۇن قۇتىسى، بىر نەچچە تال مېسۈك ۋە جۇڭگودا ئىشلەنگەن بىر تال چىش پاستىسى تۇراتتى.

— بىر چاغلاردا ئاجايىپ پەيزى ئۆيلەر ئىدى بۇ، — دەيتتى سۇلتان ئىلگىرىكى ئىشلارنى ئەسلەپ، — ئۆيدە توك، سۇ تەق ئىدى؛ تامدىكى مۇزىلار بەكمۇ چىرايلىق ئىدى؛ ئىشقىلىپ ئۆيىمىزدە ھەممە نەرسە تەق ئىدى.

ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە، قارا نىيەتلەر بېسىپ كىرىپ ئۆيدىكى ھەممە نەرسىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلغاندىن كېيىن، ئۆيگە ئوت قويۇۋەتتى، سۇلتانلار پاكىستاندىن قايتىپ كەلگەندە، بۇ ئۆي كۆيۈپ ھېچ نېمىسى قالمىغانىدى، سۇلتان قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆينى ئەسلى ھالىتى بويىچە ئانچە-مۇنچە تۈزەشتۈرگەنمۇ بولدى، سۇلتاننىڭ بۇ ئۆيى مىكرورىيالى رايوننىڭ كونا شەھەر بۆلىكىدە ئىدى، كابۇلنىڭ مىكرورىيالى رايونى ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە مەسئۇد مۇجاھىدلىرى بىلەن قەبىم مۇستەبىت گۇلبوددىن ھېكمە تىيار قوشۇنى كۈچ سېنىشىدىغان دوزاخقا ئايلانغانىدى، مەسئۇد قوشۇنى بالدۇر كىرىپ كابۇل شەھىرىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئىشغال قىلىۋالغان بولغاچقا، گۇلبوددىن ھېكمە تىيار

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۇنىڭغا يىراقىن زەربە بېرىش ئۈچۈن، كابۇلنىڭ شەھەر ئەتراپىدىكى بىر ئېگىزلىككە چىقىۋالدى. بۇ ئىككى قوشۇن ئادەتتە بىر-بىرىگە گراناتامىوت* بىلەن ھۇجۇم قىلاتتى، لېكىن ئېتىلغان نۇرغۇن گراناتامىوت كۆزلىگەن نىشانغا يېتىپ بارالمىدى، دەل مىكرورىيانى رايونغا چۈشۈپ پارتلايتتى. كابۇل شەھەر ئەتراپىدىكى قالغان ئىككى ئېگىزلىكنىڭ بىرىنى ئۆزبېكلەرنىڭ ئاتامانى ئابدۇلرەشىد دوستۇم قوشۇنى، يەنە بىرىنى ئىپتىدائىي دىنىي ئەقىدىچىلىكنىڭ ۋەكىلى ئابدۇرەسۇل سەيياق قوشۇنى ئىگىلىۋالدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ بىر-بىرىگە ئېنىشقان گراناتامىوتلىرى كابۇلنىڭ يەنە بىر رايونغا چۈشۈپ، ئۇ يەرنىمۇ ۋەيران قىلىشقا باشلىدى. مىلتارستار ئارىسىدىكى جەڭگە-جېدەل توپتوغرا تۆت يىلغا سۈرۈلۈپ كەتتى. كېيىن تالىبانلار كابۇلغا بېسىپ كىرىپ، مىلتارستارنىڭ كۆتىگە تەپتى. بۇنىڭ بىلەن كابۇل شەھىرى تالىبانلارغا ئوڭچە قالدى.

ئالتە يىل داۋام قىلغان ئىچكى ئۇرۇش ئاللىقاچان ئاخىرلاشقان بولسىمۇ لېكىن مىكرورىيانى رايونى يەنىلا ئۇرۇش مەيدانىغا ئوخشاپ تۇراتتى. ئۆي-ئىمارەتلەرنىڭ تاملىرى پۈتۈنلەي ئوق زېدىسى بولۇپ كەتكەن، نۇرغۇن ئۆيلەرنىڭ چېقىلغان دېرىزىلىرىگە يالتىراق تارتىپ قويۇلغان، تورۇسلىرى چاك-چاك يېرىلىپ كەتكەن، توپ ئوقلىرى خېلى كۆپ ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىنى ئۆتمە-تۆشۈك قىلمۇتەتكەندى، ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە ئەڭ شىددەتلىك ئېلىشىشلارنىڭ كۆپىنچىسى دەل مىكرورىيانىدا يۈز بەرگەچكە، پۇقرالارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك قېچىپ قۇتۇلدى، ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۆز ۋاقتىدا گۈلبوددىن ھېكمەتپار ئىگىلىۋالغان مەرەنجان ئېگىزلىكىدىكى ئۇرۇش مالىمانچانلىقلىرىنى تۈزەشكە ھېچكىم كۆڭۈلشەنمىدى. شۇڭا ھەممىلا يەردە ئەھمىيىتى چىقىپ كەتكەن سىنارەد، ۋەيران قىلىۋېتىلگەن ئەسكى ماشىنا ۋە تانكىلارنى ئۇچراتقىلى بولاتتى. سۇلتانلارنىڭ ئۆيىدىن مەرەنجان ئېگىزلىكىگە پىيادە ماڭسا ئون مىنۇتقا قالماي يېتىپ بارغىلى بولاتتى، ئۇ يەر ئىلگىرى كىشىلەر سەيلە قىلىدىغان ھاۋالىق جايلاردىن بولۇپ، زاھىر شاھنىڭ دادىسى نادىر شاھنىڭ مەقبەرىسىمۇ دەل شۇ يەردە ئىدى. 1933-يىلى قەستكە ئۇچرىغان نادىر شاھنىڭ مەقبەرىسى مانا ھازىر خارابىلىققا ئايلىنىپ تۇرۇپتۇ.

* گراناتامىوت — تانكا ئېتىشقا ئىشلىتىلىدىغان بىر خىل قورال بولۇپ، "تانكا ئاتار" دەپمۇ ئاتىلىدۇ، — تەرجىماندىن.

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

توپ ئوقلىرى مەقبەرىنىڭ قۇببىسىنى چۆل-چۆل قىلىپ، خاتىرە تۇرۇرۇكىنى سۇندۇرۇۋەتكەن، ئۇنىڭ بېقىنىدىكى خانىشنىڭ مەقبەرىسىنىمۇ ۋەيران قىلىۋەتكەندى. گىرىمىسەن ئېگىزلىكتىن كابۇل شەھىرىگە سوغۇق نەزەر تاشلاپ تۇرغان بۇ ئىككى مەقبەرە، يىراقتىن قارىسا بەئەينى چاپلاپ قۇراشتۇرۇلغان يىرتىق سۈرەتكىلا ئوخشايتتى، مەقبەرىنىڭ تاش پۈتۈكىگە ئايەت ئويۇلغان بولغاچقا، كىشىلەر مەقبەرىنىڭ چۆل-چۆل قىلىۋېتىلگەن كاھىشلىرىنى يىغىپ كېتىشكەندى.

پۈتكۈل تاغ قاپتىلى توپ-زەمبىرەكلەر دەستىدىن ئوڭغۇل-دوڭغۇل بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن دات بېسىپ كەتكەن سىنارە ۋە ئەخلەتلەرنىڭ ئارىسىدا چېچىلىپ ياتقان مىشەكلەردىن ئامان-ئېسەن ئۆتىدىغان چاغلارنىڭ كەلگەنلىكىنى ئىلغا قىلغىلى بولاتتى، تاش چىتلاقنىڭ ئارىسىدا ئۆسۈپ قالغان بىر تۈپ سېرىق سەبەدە شامالدا ئاستا نازغىپ تۇراتتى، ئۇرۇنغا سوزۇلغان ئىچكى ئۇرۇش، قاتتىق قۇرغاقچىلىق ۋە تالىبانلارنىڭ چەكتىن ئاشقان مۇستەبىتلىكىنى باشتىن كەچۈرگەن بۇ سەبەدە گۈل، پەقەت جىسمىدىكى پۈتمەس-تۈگمەس كۈچ-قۇدرەتنىڭ شاراپىتىدىنلا تا ھازىرغىچە ياشىناپ تۇرغاندى.

يىراقتىن قارىسا، مىكرورىيالىي رايونى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ نۇرغۇن شەھەرلىرىگە ئوخشاپ كېتەتتى، چۈنكى بۇ يەردىمۇ رۇسلار سالغان ئىمارەتلەر، ئافغانىستانغا قالدۇرۇلغان ئەستىلىك سۈپىتىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، ئەسلىدە 20-ئەسىرنىڭ 50-، 60-يىللىرى سوۋېت ئىتتىپاقى ئەۋەتكەن ئىنژېنېرلار كابۇلغا كېلىپ ”خىرۇشېۋ مەھەللىسى“ نى قۇرۇپ چىققانىدى، بۇ مەھەللىدىكى بىنالار ئاساسەن دېگۈدەك كالىنىگراد، كىيۋسكوپىلاردىكىدەك بەش قەۋەتلىك بولۇپ، ئۆيلىرى ئاساسەن ئىككى ئېغىزلىق، ئۈچ ئېغىزلىق ياكى تۆت ئېغىزلىق ئىدى، يېقىنراق بېرىپ قارىغان ئادەم، ھەممىلا يېرىنى مەينەتچىلىك باسقان بۇيەرنىڭ باشقا شەھەرلەردىكىدەك ”تېپىك سوۋېت مەھەللىسى“ ئەمەس، پەقەت ئوقلار يامغۇردەك يىغىپ تۇرغان ئۇزاققا سوزۇلغان ئۇرۇشنىڭ شاھىتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ، دېمىسىمۇ بۇ جاينىڭ ھەممىلا يېرىنى ۋەيرانچىلىق ۋە غۇربەتچىلىك قاپلىغان، ئەدناسى، دەرۋازىلارنىڭ بېقىنىدىكى بىتوندىن قۇيۇلغان ئۇزۇن ئورۇندۇقمۇ ساق قالمىغان بولۇپ، گويا ئوكياندا مارجان خادا تاشلىرىغا ئۇسۇۋېلىپ ۋە تۈۋەرىكى چىقىپ كەتكەن پاراخوتنىڭ پارچىسىدەك ئوڭغۇل-دوڭغۇل يولدا سۇنۇلىنىپ ياناتتى.

روسىدە بۇنداق ئورۇندۇقلاردا، ئادەتتە ھاسا تايانغان روماللىق مومايلار يولىدىن ئۆتكەن-كەچكەننى تاماشا قىلغىچ مۇڭدېشىپ ئولتۇرىدۇ، ئەمما مىكرورايانىدا بولسا، بوۋايىلار بىر قولىدا ئەسۋى سىيرىغىچ ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىدۇ، يولىنىڭ گىرۋىدىكى بىر نەچچە تۈپ دەرەخ بوۋايىلارنىڭ ئورۇق گەۋدىسىگە سايە تاشلاپ تۇرىدۇ. بازاردىن قايتقان پۈركەنجىلىك مەزلۇملار، بوغجىملىرىنى كۆتۈرگىنچە، يول بويىدا پاراڭلىشىپ ئولتۇرغانلارغا قاراپمۇ قويماي ئۇ ياقىن بۇ ياققا ئىتتىك ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ. مىكرورايانىدىكى ئايال زاتى ئادەتتە بىر-بىرى بىلەن تالادا مۇڭداشمايدۇ، بەلكى قوشنىلارنىڭ ئۆيىگە پاراڭ سېلىشقىلى كىرىدۇ، لېكىن پاراڭ سېلىشقىلى كىرگەن مەزلۇمنى ئاشۇ ئۆيدىكى بىرەر ناتونۇش ئەر كىشى كۆرۈپ قالماسلىقى كېرەك.

بۇ يەردىكى ئۆيلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئاتالمىش "باراۋەرلىك پىرىنسىپى" ئاساسىدا لايىھىلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن بوسۇغا ئاتلاپ كىرگەندىن كېيىنكى تۆت تامنىڭ ئىچىدىن باراۋەرلىكنىڭ ئىزناسىنىمۇ تاپقىلى بولمايدۇ، بۇ ئولتۇراق ئۆيلەر ئېھتىمال سىنىپسىز جەمئىيەتتە سىنىپى ئايرىمىدىن خالىي تۇرالغۇلارنى بەرپا قىلىش ئىستىكى بىلەن قۇرۇلغاندۇ! لېكىن مىكرورايانىدىكى بۇ ئولتۇراق رايونى كابۇلدىكى ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە سىنىپىغا تەۋە ئائىلىلەر تۇرىدىغان مەھەللىگە ئايلىنىپ كەتتى، چۈنكى بۇ ئولتۇراق رايونى قۇرۇلغان دەسلەپكى چاغلاردا، كابۇلنىڭ ئەتراپىدىكى سەھرالاردا تۇرىدىغان ئىزىن-بېزىلار، ئوقۇتقۇچىلار، دۇكاندارلار ۋە قارا ماشىنا شوپۇرلىرى، ئۆزلىرىنىڭ سالاھىيىتىنى نامايان قىلىش نىيىتىدە تۇشمۇ-تۇشىن بۇ مەھەللىگە كۆچۈپ كېلىشتى. لېكىن نۇرغۇن كىشىلەر ئەسلى-ۋەسلىدىن ئايرىلىپ قېلىۋاتقان، دۆلەتنىڭ ئىقتىسادى كۈندىن-كۈنگە چېكىنىپ كېتىۋاتقان بۇنداق ئەلدە، ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە سىنىپىدىكىلەرنىڭ يەنە قانچىلىك دەپى-دۇنياسى بولماقچى ئىدى! ئەدەناسى، ئون يىل ئىلگىرى ئاشۇ ئەتراپتا ئويناقتىشىپ ئېقىپ تۇرىدىغان دەريا سۈيى، بۈگۈنگە كەلگەندە كۈلكىلىك ئەسلىمىگە ئايلىنىپ كەتتى. بىنلارنىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى تۇرۇشلاردىن ھەر كۈنى چۈشتىن ئاۋۋال بىر نەچچە سائەتلا سۇ كېلىدۇ؛ ئىككىنچى قەۋىتىگە بولسا گاھىدا سۇ چىقىدۇ، گاھىدا چىقمايدۇ؛ سۇنىڭ بېسىمى بەك تۆۋەن بولغاچقا ئۈچىنچى قەۋەتنىڭ ئۈستىگە ھەرگىز سۇ چىقمايدۇ. شۇڭا كىشىلەر بىنانىڭ ئالدىغا قۇدۇق كولىۋالغان بولۇپ، پاللىلار ھەر كۈنى چېپەك، چۆگۈن، كومزەكلەردە بىنانىڭ ئۈستۈنكى قەۋەتلىرىگە سۇ توشۇيدۇ.

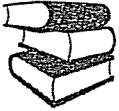
كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بىر چاغلاردا بۇ ئولتۇراق رايوندىكىلەر كېچە-كۈندۈز يۈرۈپ تۇرىدىغان ئېلېكتر چىراغلىرى بىلەن پەخىرلىنەتتى، لېكىن ھازىر پۇقرالارنىڭ تەڭدىن تولا ۋاقتى قاراغۇ زۇلمەت ئىچىدە تۇرىدۇ، چۈنكى ئۇزۇندىن بۇيان قۇرغاقچىلىق بولۇپ كەتكەچكە، توكمۇ نورمىلىق تەقسىملىنىپ، ھەر كۈنى كەچ سائەت ئالتىدىن ئونغىچە تۆت سائەتلا توك بېرىلەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ تۆت سائەتلىك توكمۇ شەھەر رايونلىرىغا نۆۋەت بىلەن بېرىلەتتى، گاھىدا ھەتتا پۈتۈن شەھەر بويىچە توك توختاپ قالاتتى، شۇڭا ئادەتتە قارا چىراغ يېقىشقا مەجبۇر بولۇۋاتقان كىشىلەر، گۈڭگا قارا چىراغنىڭ ئادەمنىڭ دىماغلىرىنى ئېچىشتۈرىدىغان سېسىق ئىسسىق بەكمۇ زارلىناتتى.

سۇلتاننىڭ ئۆيى ئاللىقاچان قۇرۇپ كەتكەن كابۇل دەرياسىنىڭ بويىدىكى كونىراق مەھەللىلەرنىڭ بىرىدە ئىدى، بىبگۈل ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن توپىلاڭ سەھرادىن ئايرىلىپ، شەھەرنىڭ قەبەزىدەك ئۆيىگە قايلىپ قالغانلىقىدىن كۆڭلى بەكمۇ يېرىم ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مەزلۇمنىڭ چېھرىدىكى تەبەسسۇم، ئېرى قازا قىلغان دەققىدىن باشلاپ مەڭگۈلۈككە غايىب بولدى، تۇغقانلىرىنىڭ دەپ بېرىشىچە، بىبگۈل ئىشچان، تەقۋادار، تەلەپچان، ھەم خالىس مەزلۇم ئىشى.

سۇلتان دادىسى قازا قىلغاندىن كېيىن، بۇ ئائىلىنىڭ روزىغىنى باشقۇرۇش ھوقۇقىنى قولىغا ئالدى، ئۇنىڭ ئېغىزىدىن چىققىنى قانۇن ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭغا بويۇنتاۋلىق قىلغان ھەرقانداق ئادەم دەككىسىنى يەيتتى، سۇلتان ئۆيىدىكىلەر ئىلا ئەمەس، ھەتتا ئۆي ئايرىپ چىقىپ كەتكەن قېرىنداشلىرىنىمۇ باشقۇراتتى، ئۇنىڭ ئىشلىرىنىڭ ھەممىسى سۇلتاننى كۆرگەن ھامان ئۇنىڭغا سالام قىلىپ، ئۇنىڭ قولىغا سۆيۈشى كېرەك، كىمكى سۇلتاننىڭ زىتىغا تېگىپ قالسا، ئۇنىڭ تۈگەشكىنى شۇ، بۇ ئائىلىدە چوڭلارنىڭ ھۆرمىتى يۈكسەك بولغاچقا، سۇلتاننىڭ ئىشلىرى ئۇنىڭ ئالدىدا ھەتتا بىرەر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇشقىمۇ يېتىنمايتتى، قېرىنداشلىرىنى ئاشۇنداق قاتتىق باشقۇرۇشتا، سۇلتاننىڭمۇ ئۆزىگە چۈشلۈك باھانىسى بار، ئەلۋەتتە، چۈنكى سۇلتان، ھەر بىر ئائىلە قانۇن-ئىتىزامغا بوي سۇنۇپ، ئىجتىھات بىلەن تىرىكچىلىك قىلمىسا، ئافغانىستاننى ئەبەدىي گۈللەندۈرگىلى بولمايدۇ، دەپ قارايتتى.

سۇلتان ئادەتتە ئىشلىرىنى باشقۇرۇشتا تىل-ئاھانەت ۋە تاياقمۇ كارغا كەلمەي قالسا، ھېچ ئىككىلەنمەيلا قېرىنداشلىقتىن كېچىپ كېتەتتى، سۇلتان كەنجى ئىنىسى فەرىد بىلەن پاراڭلاشمايتتى ھەم ئۆيىدىكى باشقىلارنىڭ ئۇنىڭ

كابلۇۋە كىتابپۇرۇش

بىلەن پاراڭلىشىشىمۇ يول قويمىيىتى. چۈنكى فەرىد ئاكىسى سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا ئىشلەشنى رەت قىلىپ، ئۆز ئالدىغا كىتابخانا ۋە تۈپلەش زاۋۇتى ئېچىۋالغانىدى. بۇنىڭ بىلەن سۇلتان "ئىنىم مەندىن يۈز ئۇرۇدى" دەپ قاراپ، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ ئەلەتگە قارىمىدى، ھەتتا ئۆيىدىكى باشقىلارنىمۇ فەرىد بىلەن باردى. كەلدى قىلىشتىن توستى. شۇنداق قىلىپ سۇلتان فەرىدنىڭ ئىسمىنى كاللىسىدىن پۈتۈنلەي چىقىرىپ تاشلاپ، ئۇنداق ئىنسىنىڭ بارلىقىنىمۇ ئۇتتۇپ كەتتى. فەرىد مىكروراياندىكى بىر كونا ئۆيدە تۇراتتى. فەرىدنىڭ ئۆيى بىلەن سۇلتانلار تۇرىدىغان ئۇنىڭ ئارىلىقى پەقەت بىر نەچچە مېتىر ئۇزۇنلا يول ئىدى. بىر كۈنى بېسىگۈل سۇلتان كىتابخانىغا كەتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، كەنجى ئوغلى فەرىدنى يوقلاپ كەلدى. سۇلتاننىڭ باشقا قېرىنداشلىرىمۇ ئاشۇنداق قىلاتتى. سۇلتان باشقىلارنى فەرىد بىلەن باردى. كەلدى قىلىشتىن قاتتىق چەكلەپ تۇرىسىمۇ، لېكىن تويىنىڭ ھارپا كۈنى ساكەرە ئاكىسى فەرىدنىڭكىگە بېرىپ بىر كۈن تۇرۇپ كەلدى، كەچتە سۇلتان قايتىپ كەلگەندە بېسىگۈل ئۇنىڭغا: "ساكەرە ھاممىسىنىڭكىگە كەتتى" دەپ قويدى. بىرەر قىز ياتلىق قىلىنىدىغان چاغدا، قىزنىڭ ئۇرۇق-تۇغقانلىرى ئۇنىڭغا نۆۋەت بىلەن ئۇزىتىش چېپى بېرىدۇ. ساكەرەنىڭ قېرىنداشلىرى بەرگەن ھەر قېتىملىق ئۇزىتىش چېپىغا سۇلتان بىرىنچى بولۇپ باراتتى. مەيلى ساكەرەنىڭ نەۋرە ئاكا-ئۆكۈلىرى بولسۇن، ياكى تاغا-ھاممىلىرى بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى سۇلتاننىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشنى خالىمايتتى. شۇڭا ئۇنداق چايلارغا فەرىدنىڭ چاقىرىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇنداقتمۇ ئۇلار فەرىد بىلەن سۇلتاننىڭ يۈزىنى دەپلا باردى. كەلدى قىلمىغىنى بىلەن، ئۇنىڭغا يەنىلا ئامراق ئىدى.

سۇلتان بىلەن فەرىدنىڭ زادى نېمە سەۋەبتىن ماي تارتىشىپ قالغانلىقىنى ئۇرۇق-تۇغقانلاردىن ھېچكىم بىلمەيتتى. ئۇلار پەقەت فەرىدنىڭ ئاكىسىنىڭ ئۆيىدىن غەزەپتىن يېرىلىپ كەتكۈدەك بولۇپ چىققانلىقىنى، سۇلتاننىڭ بولسا فەرىدنى ئارقىسىدىن بولۇشىغا تىللاپ قالغانلىقىنى، شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئىككى قېرىنداشنىڭ ئاق تاغلىق-قارا تاغلىق بولۇپ كەتكەنلىكىنىلا كۆرگەندى. بېسىگۈل بۇ ئاكا-ئۆكۈللىرىگە "ئاداۋەت تۇتماڭلار" دەپ جىق گەپ قىلدى. ئەمما سۇلتان بىلەن فەرىد ئانىسىنىڭ گەپلىرىنى پەرۋايىغا ئېلىپ قويمىدى. چۈنكى سۇلتان "فەرىد كىچىك بولغاندىكىن، قىلغىنىنى تەن ئېلىپ، ماڭا ئۆزى قىلىشى كېرەك" دەپ قارايتتى؛ لېكىن فەرىد "گۇناھنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدا تۇرسا، مەن

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

باش ئېگەمدىمەن؟“ دەپ ئويلايتتى .

بىگۈل ئۆمرىدە 13 بالا تۇغدى ، ئۇنىڭ چوڭ قىزى فرۇزا ئۇ دەل 14 ياشقا كىرگەن چاغدا تۇغۇلدى ، ئۇ توي قىلىپ توپ توغرا بىر يىلغىچە مىشىلداپ يىغلىدى . كېيىن ئېرىنىڭ ئۆيىگە بارا-بارا كۆنۈپمۇ قالدى .

ئۇ چاغلاردا بىگۈلنىڭ ئائىلىسى نامرات بولغاچقا ، چوڭ قىزى فرۇزا ئۆي ئىشىغا ياردەملىشىمەن ، ئۆكىلىرىمغا قارايمەن ، دەپ يۈرۈپ مەكتەپتە ئوقۇيالمىدى . ئۇ 15 ياشقا كىرگەن يىلى 14 ياشلىق بىرەيلەنگە ياتلىق قىلىندى ، ئۇ كىشىنىڭ قول-ئىلكىدە بولغاچقا ، بىگۈل ئاشۇ كىشىنى كۈيۈغۈل قىلىۋالسام قىزىمنىڭ بەختى ئېچىلىدۇ ، دەپ ئويلىغانىدى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە فرۇزامۇ ناھايىتى چىرايلىق قىز بولغانىدى ، شۇڭا ھېلىقى كىشى 20 مىڭ ئافغانىلىق تويلىق ئەكەلدى .

بىگۈلنىڭ فرۇزادىن كېيىن تۇغۇلغان ئىككى ئوغلى يېشىغا يەتمەيلا چاچراپ كەتتى ، ئۇ چاغلاردا ئافغانىستان بوۋاقلارنىڭ ئەي بولۇش نىسبىتى ناھايىتى تۆۋەن دۆلەتلەردىن بولۇپ ، بەش-ياشتىن كىچىك بالىلارنىڭ تۆتتىن بىرى چاچراپ كېتەتتى ، بولۇپمۇ بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى تولغاقتا ، بىر قىسمى قىزىل ، پاروتت* ۋە ئۇششۇكتە كېتىپ قالاتتى ، ئۇ چاغلاردا بوۋاقلار تولغاقتا بولۇپ قېلىپ ، شارقىراپ ئىچى ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ ، لېكىن ئانىلار ئۇنىڭغا ئانچە ئېرەڭشىمەي ، دورا بەرمىسىمۇ ئۆزلىكىدىن ياخشى بولۇپ قالىدۇ ، دەپ ئويلايتتى . ھەتتا بالىنىڭ قورسىقىدا ئىچىنى ھەيدىگۈدەك بىر نەرسە قالمىسا ئىچ سۈرۈكى توختاپ قالىدۇ ، دەپ ئويلاپ ئىچى ئۆتۈپ قالغان بالىلارغا ھەتتا ئاش-تاماقمۇ بەرمەيتتى ، ئانىلاردىكى بۇ خىل ئاڭقاۋلىق كۆرمىگەن بالىلارنىڭ چېنىغا زامان بولدى ، بىگۈل ئاشۇ ئىككى بالىسىنىڭ زادى نېمە سەۋەبتىن ئۆلۈپ كەتكەنلىكىنى ھازىرغىچە بىلمەيتتى .

كېيىن سۇلتان تۇغۇلدى ، ئۇ بەكمۇ ئوماق ئىدى ، سۇلتان چوڭ بولغانىھىرى ، بىگۈلنىڭ بۇ ئائىلىدىكى ئىناۋىتىمۇ خېلى ئۆسۈپ قالدى ، چۈنكى ئافغانىستاندا يېڭى كېلىنىڭ قىممىتى قىزلىقىنى ساقلىغان-ساقلىمىغانلىقى بىلەن ، خوتۇننىڭ قىممىتى ئۇنىڭ نەچچە ئوغۇل تۇغقانلىقى بىلەن ئۆلچىنەتتى .

بىگۈلنىڭ ئائىلىسى ناھايىتى نامرات بولسىمۇ ، لېكىن سۇلتان

* پاروتت — قۇلاق ئالدى بېزى يالغۇسى ، — تەرجىماندىن .

ئوغللارنىڭ چوڭى بولغاچقا، ئاتا-ئانىسى ئۇنى فرورزانى ياتلىق قىلغاندا چۈشكەن تويلۇقنى دەسمايە قىلىپ تۇرۇپ، ناھايىتى ياخشى ئوقۇتتى. سۇلتان تېخى مۇشتۇمدەك چاغدىلا ئاتا-ئانىسى ئۇنىڭغا ئائىلىۋى ئىمتىياز، ھوقۇق دېگەنلەرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى تونۇتتى. دادىسى گامىدا ئۇنىڭغا بىر قىسىم ئىشلارنى خاتىرجەم تاپشۇراتتى. شۇنداق قىلىپ، سۇلتان يەتتە ياش چېغىدىن باشلاپلا مەكتەپتە ئوقۇپ تۇرۇپ، دادىسى تاپشۇرغان ئىشلارنى ئۆز ئالدىغا نېرى - يېرى قىلالايدىغان بولدى.

سۇلتاننىڭ ئارقىسىدىن فەرىد تۇغۇلدى. فەرىد ناھايىتى شوخ بولغاچقا، ھەمىشە بالىلار بىلەن ئۇرۇشۇپ قېلىپ، ھېلى كىيىم-كېچىكىنى يىرتىپ كىرسە، ھايال ئۆتمەي ئېغىز-بۇرنىنى قاننىپ كىرەتتى؛ ھەتتا ئاتا-ئانىسىدىن خۇپىيانە ھاراق ئىچىپ، تاماممۇ چېكەتتى. لېكىن ئۇ ناھايىتى چېچەن ئىدى. فەرىد چوڭ بولۇپ بۇرۇتلىرى خەت تارتقاندىن كېيىن، بىبگۈل ئۇنى ئۆز قولى بىلەن ئۆيلەپ قويۇۋىدى. مانا ھازىر ئىككى قىز، بىر ئوغۇلنىڭ دادىسى بولۇپ قالدى. لېكىن سۇلتان بىلەن بولغان جەڭگە-جىدەل سەۋەبىدىن، ئۇ بۇ ئائىلىدىن چىقىپ كېتىپ، ئايرىم تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. بىبگۈل ئىككى ئوغۇلنىڭ ئارزۇلىشىپ قالغانلىقىنى ئويلىسا، يۈرەكلىرى پۇچىلىنىپ كېتەتتى. ئۇ دائىم ئىككى ئوغۇلدىن "بۇ ئىككىسى چوپچوڭ ئەر بولۇپ كەتكەن تۇرۇقلۇق يەنە نېمىشقا غەزەپ ئۇقمايدىغاندۇ؟" دەپ رەنجىتتى.

فەرىدنىڭ ئارقىسىدىن ساكرە تۇغۇلدى. ساكرە ناھايىتى خۇشپىچىم، ئوغۇل بالىدەك چىداملىق، ئىشچان قىز بولۇپ ئۆستى. بىبگۈل ساكرەنى شۇنداقلا ئەسكە ئېلىۋىدى، ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا قۇدۇقتىن تەرلەپ-پىشىپ سۇ تارتىۋاتقان ساكرە لايىپىدە پەيدا بولدى. بۇنىڭ بىلەن بىبگۈلگە يەنە يىغا ياماشتى.

بىبگۈل ساكرەنىڭ كەينىدىن تۇغۇلغان ئاق كۆڭۈل، ئېغىر-بېسىق، كېلىشكەن ئوغلى نەزەر ئەھمەد يادىغا يەتكەن ھامان يامغۇردەك تۈكۈلۈپلا كېتىدۇ. نەزەر ئەھمەد كابۇلدىكى بىر تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپكە ئىمتىھان بېرىپ كىرگەندە، ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسى "ئۆيىمىزدىن سۇلتانئادەك ئىزىنپىردىن يەنە بىرى چىقىدىغان بولدى" دەپ خۇش بولۇپ كەتكەنىدى. لېكىن ئۇ بىر كۈنى ئەتىگەنلىكى مەكتەپكە ماڭدىم، دەپ چىقىپ كەتكىنىچە ئۆيگە ئىككىنچى قايتىپ كېلەلمىدى. ئاغىنىلىرىنىڭ دەپ بېرىشىچە، تۇيۇقسىز كەلگەن بىر ھەرىسى ساقچى ئاشۇ تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتىكى ئەڭ قاۋۇل بالىلارنى ئەسكەرلىككە

كابۇلئۆز كىتابپۇرۇش

تۇتۇپ كېتىپتۇ، ئۇ دەل سوۋېت ئىتتىپاقى ئافغانىستاننى بېسىۋالغان چاغ بولغاچقا، ئافغانىستان ھۆكۈمەت ئارمىيىسى، سوۋېت قوشۇنى بىلەن بىرگە ئافغانىستان مۇجاھىدلىرىغا قارشى مەجبۇرىي ئۇرۇشقا سېلىنىۋاتاتتى. مۇجاھىدلار — شۇ يەرنىڭ يەر شەكلىنى پىششىق بىلىدىغان، كۆپ مەشىقلەندۈرۈلگەن قوشۇن ئىدى، ئۇلار سوۋېت قوشۇنى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىغا بېقىنغان ئافغانىستان ھۆكۈمەت ئارمىيىسىنى جىلغىغا قاپساپ زەرە بەرىش ئۈچۈن، ئېگىز تاغ چوققىسىغا لەخمە كولاپ، شۇ يەرگە بۆكتۈرمە قۇرۇۋالغانىدى، نەزەر ئەھمەد دەل ئاشۇ جىلغا ئېغىزىدا يوقاپ كەتتى، بىسگۈلنىڭ نەزىرىدە ئوغلى تېخى ھايات ئىدى، شۇڭا ئۇ نەزەر ئەھمەدنى يا ئەسەرگە چۈشۈپ قالدى ياكى بولمىسا ئۇرۇشتا ئېسىنى يوقىتىپ قويغاچقا، بىر يەرلەردە ھەممىدىن پەرۋايىي پەلەك خاتىرجەم ياشاۋاتىدۇ، دەپ بىلەتتى، بىسگۈل ھەر ۋاقىت نامىزىدا ”ئى ئاللاھ! ياقا يۇرتلاردا تەمتىرەپ يۈرگەن ئوغۇمنى تېزراق قايتۇرۇپ كەلگەيسەن!“ دەپ بوزلاپ كېتەتتى.

كېيىن بوبۇرا تۇغۇلدى، لېكىن بوبۇرا دادىسىنىڭ تۈرمىگە كىرىپ قالغىنىنى بەك ئىچىگە ئېلىپ كەتكەن بولغاچقا، بارا-بارا ”قوپ“ دېمىسە ئەتىگەندىن كەچكىچە تورۇسقا قاراپ ھاڭۋېقىپ ئولتۇرۇۋېرىدىغان دېۋەڭلەردىن بولۇپ قالدى.

بوبۇرا تۇغۇلۇپ بىر نەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن، مەرىم تۇغۇلدى، مەرىم بەك ئەقىللىق قىز بولغاچقا مەكتەپتە ئەلا ئوقۇدى، ئۇ يېشىنىڭ چوڭىشىغا ئەگىشىپ، تېخىمۇ تولۇپ چىرايلىقلىشىپ كەتتى، شۇڭا ئۇنىڭ ئىشىدا كۆيدىغان ئاشق يىگىتلەرمۇ نۇرغۇن ئىدى، مەرىم 18 گە كىرگەن يىلى، شۇ كەتتىكى بىر يىگىتكە ياتلىق بولدى، ئۇ يىگىتنىڭ بىر ماگىزىنى بار ئىدى، بىسگۈلمۇ مەرىم بىلەن بۇ يىگىتنىڭ نىكاھىدىن ”ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز قويغاندەك بولدى“ دەپ مەمنۇن بولغانىدى، تويىدىن كېيىن مەرىم قاتئىدە بويىچە ئېرىنىڭ ئۆيىگە كەتتى، ئۇ ئۆيدە مەرىمنىڭ قېينانىسى ۋە ئىككى قېينىسى بىلەن بىللە تۇراتتى، مەرىمنىڭ قېينانىسى قولىنى تونۇردا كۆيدۈرۈۋالغان بولغاچقا، ئۇنىڭ بىر نەچچە بارمىقىنىڭ يېپى تارتىشىپ ئالغىنىغا چاپلىشىپ قالغان، ھەتتا ئىككىلا قولىنىڭ باشمىلىقى كېسىۋېتىلگەندى، تەلىپىگە ئۇنىڭ بۇ بىر جۈپ مېيىپ قولى ھەرھالدا پۈتۈنلەي پالەچ بولۇپ قالغان بولغاچقا، ئۇ يەنە بالىلارغا قارىيالايتتى، بىر ئېمىلەرنى مەيدىسىگە يۆلەپ كۆتۈرەلەيتتى، ئىشقىلىپ، مەرىمنىڭ بۇ ئۆيدە قىلىدىغان ئىشى چېچىدىنمۇ تولا

كابۇللۇق كىتابيۇرۇش

ئىدى، لېكىن مەريەمنىڭ كۈنلىرى بەختلىك ئۆتەتتى، ئاڭغىچە ئىچكى ئۇرۇش پارتلاپ كەتتى، بىر كۈنى مەريەمنىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى جالائابادىن ئۆيلىنىدىغان بولۇپ قالدى، شۇنداق قىلىپ، مەريەمنىڭ ئېرى كالمۇللاھتىن باشقا ھەممەيلەن ئولاش-چولاش ئاشۇ توغرا كەتتى، كالمۇللاھ ئەنگەنلىكى ماگىزىنغا كېلىپ، ئىشكىنى ئەمدىلا ئېچىپ تۇرۇشىغا، غايىتىن كەلگەن بىر تال ئوق دەل ئۇنىڭ يۈرىكىگە تەگدى، كالمۇللاھ تۇرغان جايىدىلا جان ئۆزدى.

مەريەم ئېرى قازا قىلىپ، توپتوغرا ئۈچ يىل يىغلىدى، كېيىن بىسگۈل بىلەن مەريەمنىڭ قېينانىسى مەسلىپە تلىشىپ، ئۇنى كالمۇللاھنىڭ ئىنىسى ھازىمغا چېتىپ قويدى، باشقا بىر ئەرنىڭ پېشىنى تۇتقان مەريەم، كۆز ئالدىدا پىلتىڭلاپ ئويناپ يۈرگەن ئىككى بالىسىغا قاراپ، مۇسبەتتىن كېيىنكى قايغۇ-ھەسرەتلىرىنى ئاستا-ئاستا ئۇنۇتتى، مانا ھازىر ئۇ بەشىنچى بالىسىغا قورساق كۆتۈردى، مەريەمنىڭ كالمۇللاھتىن بولغان چوڭ ئوغلى فازىلمۇ ئون ياشقا كىرىپ قالدى، ئۇ سۇلتاننىڭ ئۆيىدە يېتىپ قوپۇپ، ئۇنىڭ كىتابخانىسىدا ھاممالىق ۋە پرىكازچىلىق قىلاتتى، فازىل مۇشتۇمدەك تۇرۇپلا ئۆز كۈنىنى ئۆزى ئالغۇدەك بولۇۋىدى، مەريەمنىڭ زىممىسىدىكى يۈكۈمۈ خېلى پەڭگىلىلەپ قالغاندەك بولدى.

بىسگۈل مەريەمدىن كېيىن تۇغۇلغان ئوغلى يۈنۇسقا ھەممىدىن ئامراق ئىدى، يۈنۇس مۇ ناھايىتى كۆيۈمچان بالا بولغاچقا، ھەمىشە بىسگۈلدىن "ئانا، كۆڭۈللىرى نېمە تارتىدۇ؟" دەپ سوراپ، ئانىسى ئامراق نەرسىلەرنى ئەكىلىپ بېرەتتى. بىر ئائىلە كىشىلىرى ھەر كۈنى كەچلىك غىزاسىنى يەپ بولۇپ، بورىدا ئولتۇرۇپ ياكى سۇنالىنىپ يېتىپ مۈگدەشكە باشلىغاندا، يۈنۇس ئۇدۇل كېلىپ ئانىسىنىڭ تىزىغا پېشىنى قويىتتى، بىسگۈل بالىلىرىنىڭ ئىچىدە پەقەت يۈنۇسنىڭ تۇغۇلغان كۈنىلا ئېنىق بىلەتتى، ئۇ، 1973-يىلى ئىيۇلنىڭ 17-كۈنى يەنى زاھىر شاھ سىياسىي ئۆزگىرىشتە ئاغدۇرۇۋېتىلگەن كۈنى تۇغۇلغانىدى.

باشقىلارنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى ھېچكىم بىلمەيتتى، سۇلتاننىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى 1947-يىلدىن 1955-يىلغىچە بولغان ئارىلىققا توغرا كېلەتتى، ئىشقىلىپ ئۇنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى ھەرخىل ئارخىپتا ھەرخىل يېزىلغانىدى، شۇڭا سۇلتاننىڭ يېشى ئۇنىڭ تۇغۇلۇپ باشلانغۇچ مەكتەپكە، ئاندىن ئالىي مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇغانلىقى، 1-، 2- ۋە 3- قېتىملىق ئىچكى ئۇرۇشنىڭ ۋاقتى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

دېگەنلەرنى سۈرۈپ ھېسابلىغاندا 50 تىن ئاشاتتى، كىشىلەر ئادەتتە بالا-
ۋاقىسنىڭ يېشىنى دەل مۇشۇ ئۇسۇل بويىچە ھېسابلاپ چىقارتتى، بىرەرسىنىڭ
تۇغۇلغان ۋاقتىنى ھېچكىم ئېنىق بىلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر يېشىنى
خالغانچە ئۆزگەرتىۋېلىۋېرەتتى، شۇ بويىچە ھېسابلىغاندا ساكرەننىڭ يېشى 30
غا يېقىنلاشتى، لېكىن ئۇنى بىردەمدىلا 35-36 ياش قىلىۋەتكىلىمۇ بولاتتى،

بىگۈل يۇنۇستىن كېيىن بەشىرنى تۇغدى، ئۇنىڭ بۇ كەنجى ئوغلى
كانادادا بولۇپ، شۇ يەردىكى بىر تۇغقىنىنىڭ قىزى بىلەن توي قىلدى،
بىگۈلنىڭ توي قىلىپ 15 يىلغىچە بالا يۈزى كۆرەلمىگەن بىر تۇغقىنى
بار ئىدى، ئۇ مەزلۇمنىڭ بويۇمدا قالارمىكىن، دەپ يېمىگەن دورىسى،
كۆرۈنمىگەن تېۋىپلىرى قالمىدى، لېكىن ئۇنىڭ قىلچە ئۈنۈمى بولمىدى،
شۇنداق قىلىپ بالا تۇغۇشتىن ئۈمىد ئۈزگەن بۇ مەزلۇم، بىگۈلنىڭ
قورسقىدىكى 12-بالىسىنى سوراپ تۇرۇۋالدى،

بىگۈل بۇنىڭغا ئۈنمىدى،

ئەمما ھېلىقى مەزلۇم بىگۈلگە يىغلاپ تۇرۇپ يالۋۇردى،

— ئۇنداق قىلمىسىلا، ماڭا ئىچىلىرى ئاغرىسۇن، — دېدى ئۇ
يالۋۇرۇپ، — سىلنىڭ بىر توپ بالىلىرى بار، لېكىن ئاللاھ ئىگەم ماڭا بالا
بەرمىدى، مەن ”بالا، بالا“ دەپ زارلاپ ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمەن، شۇڭا،
ئەمدى قورساقتىكىسىنى ماڭا بېرىۋەتسە!

بۇ مەزلۇمنىڭ يالۋۇرۇشلىرىغا يۈرىكى چىدىمىغان بىگۈل قورسقىدىكى
بالىسىنى ئۇنىڭغا بېرىۋەتمەكچى بولدى، شۇنداق قىلىپ بىگۈل بالا تۇغۇلۇپ
12 كۈنگىچە ئۇنى باغرىغا بېسىپ ئېمىتتى، ئائىلىدە خوتۇن كىشىنىڭ تۇغقان
بالىسى بىلەن ئابروي تاپىدىغانلىقىنى ئويىدا بىلىدىغان بىگۈل، تېخىمۇ
كۆپرەك بالغا ئانا بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى، لېكىن بىگۈل قىلغان لەۋزى
ئۈچۈن، بالنى ئاخىر ھېلىقى تۇغقىنىغا بېرىۋەتمەكچى بولدى، شۇنداق،
گەرچە بىگۈلنىڭ كۆكسى چىڭقىلىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئەمدى
بالىسىنى ئېمىتمەيدۇ؛ ئوغلى ئىككىسىنىڭ ئانا-بالىلىق رىشى ئۈزۈلۈپ،
ئادەتتىكى تۇغقانلارغا ئايلىنىپ قالدۇ، يېڭى تۇغۇلغان بۇ نارەسىدىنىڭ باققان
ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۆيىدە ئويىدا كۈنلەرگە ئېرىشىدىغانلىقى ئېنىق بولسىمۇ، لېكىن
بىگۈل يۈرەك پارىسىدىن ئايرىلىپ قېلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ئىچىدە يىغلايتتى،

بىراق ئامال قانچە؟ ۋەدە دېگەن ۋەدە-دە!

لالە بىگۈلنىڭ كەنجىسى ئىدى، ئەقىللىق ۋە ئىشچان ئۆسكەن بۇ قىز

كابۇلۇچ كىتابپۇرۇش

مۇشتۇمدەك تۇرۇپلا پۈتكۈل ئۆي ئىشىنى يالغۇز ئۆزى زىممىسىگە ئالدى، ئاشۇ ئائىلىنىڭ ئۇسۇلى بويىچە ھېسابلىغاندا لالە بۇ يىل 19 ياشقا كىردۇ. ئىشقىلىپ، رۇخسارى كۈندىن-كۈنگە ئېچىلىپ تولۇۋاتقان لالە بىگۈلنىڭ ئاخىرقى ئۈمىدى ۋە پەخرى ئىدى.

بىگۈل لالەدەك چېغدا تۆت بالىنىڭ ئانىسى بولۇپ بولغانىدى، ئۇ بالىلارنىڭ ئىككىسى چاچراپ كېتىپ، ئىككىسى ئەي بولدى، لېكىن ھازىر بىگۈلنىڭ ئۇ ئىشلارنى ئەسلەشكە ھەپسىلىسىمۇ قالمىدى، ئۇ، پىيالىسىنى تۇتۇپ بېقىۋىدى چېپى سوۋۇپ كېتىپتۇ، ئۆزىمۇ توڭلاپ غوللىرى قورۇلغىلى تۇردى، ئۇ قولىدىكى مېغىزنى سېلىنچىنىڭ ئاستىغا تىقىپ قويۇپ توۋلىدى:

— ھەي لالە، يۇڭ ياغلىقىمنى ئەكەپ بەر!

ئانىسىنىڭ ئۇنىنى ئاڭلىغان لالە ھاجەتخانىدا ئولتۇرغان ئورنىدىن دەس.

تۇردى.

ئون بىرىنچى باب

قىز بالا شىرىتان

قەددى- قامىتى كېلىشكەن زىلۋا ۋە نازاگە تىلىك بىر قىز، سۇلتاننىڭ كۈن نۇرى غۇۋا چۈشىدىغان كىتابخانىسىغا تۇيۇقسىز كىرىپ كەلدى. كىتابخانىغا غىمىسىدە كىرىپ كەلگەن بۇ قىزنى ئۇيقۇچىلىقتا ئوغرىمىكىن، دەپ قالغان مەنسۇر ئىتتىك كۆزىنى ئاچتى.

— سىزگە بىرەر نەرسە لازىمىدى؟ — دەپ سورىدى ئالدىدا تۇرغان پۈركەنجىلىك قىزنىڭ ناھايىتى چىرايلىق ساھىبجامالاردىن ئىكەنلىكىنى پەملىگەن مەنسۇر، ئۇنىڭ تەقى- تۇرقىغا يەر تېگىدىن سەپسالغاچ، قىزنىڭ پاچاقلىرى بىلەن بىلەكلىرى چىرايلىق ھەم ئۇزۇن ئىدى.

— «ئالى خىمىيە» دېگەن كىتاب بارمىدۇ؟

مەنسۇر قىزغا كەسپى كىتابپۇرۇشلارغا خاس تەبەسسۇم بىلەن باقتى، ئۇ كىتابخانىسىدا ئۇنداق كىتابنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن:

— تەلىپىڭىز بولسا چىقىمۇ قالار، قېنى پۈكەينىڭ ئىچىگە كىرىپ ئىزدەپ بېقىڭ، — دېدى قىزغا.

قىز پۈكەينىڭ ئىچىگە كىرىپ، كىتاب ئىشكاپىنى بىر- بىرلەپ ئاخشۇرغىلى تۇردى، مەنسۇر ئۇ قىزغا ياندىشىپ دېگۈدەك يېقىن تۇرغاچقا، قىزنىڭ جىسمىدىن كېلىۋاتقان مەزىزلىك ئەتىرىنىڭ ھېدى ئۇنىڭ يۈرىكىنى بۆلەكچىلا تېپچەكلىتىۋەتتى، مەنسۇر ئۇ قىزغا كىتاب ئىزدىشىپ بېرىۋاتقان قىياپەتتە، ئىشكاپتىكى كىتابلارنى ئۇ ياقىن بۇياققا ئۇرۇپ ئاخشۇرۇپ قويۇۋاتاتتى، لېكىن ئۇ ھېلىقى قىزدىن كۆزلىرىنى ئۈزەلمەي، ھېلىدىن ھېلىغا ئۇنىڭغا لايىدە قاراپ قوياتتى، ئەمەلىيەتتە مەنسۇر «ئالى خىمىيە» دېگەن بۇ كىتابنى كۆرۈش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئاڭلاپمۇ باقمىغانىدى.

— ئاپلا، سېتىلىپ بوپتۇ ئەمەسمۇ، — دېدى مەنسۇر قىزغا، — ئۆيدە بىرنەچچە پارچە تۇرغاندەك قىلىۋىدى، ئەتە يەنە كېلەلەرسىمۇ، مەن ئەتىگەنلىككە ئالغاچ كېلەي.

كابلۇق كىتابپۇرۇش

مەنسۇر ئەتسى ھېلىقى پەرىزاتنى توپتوغرا بىر كۈن ساقلىدى، ئۇ ۋەدە قىلغان ھېلىقى كىتابنى ئالغاچ كەلمىگىنى بىلەن، ئۇ قىزغا نېمىدەپ چۈشەنچە بېرىدىغانلىقىنى كالىسىدا پىشۇرۇپ قويدى. مەنسۇر بۇ چىرايلىق قىزنى ساقلىغاچ ئولتۇرۇپ، ئۆزىچە ئاجايىپ شېرىن خىياللار دېڭىزىغا غەرق بولۇپ كېتىۋاتتى، كەچ كىرىپ، قاراڭغۇمۇ چۈشتى، لېكىن ھېلىقى قىزنىڭ سايىسىمۇ كۆرۈنمىدى، كۆڭلى يېرىم بولغان مەنسۇر كىتابخانىنى تاقماقچى بولدى، كىتابخانىنىڭ ئىشىك-دېرىزىلىرىنىڭ سىرتىغا يۆگمە سالاسۇن بېكىتىلگەنىدى، ناھايىتى ئۈمىدسىزلەنگەن مەنسۇر ئىشىكنىڭ يۆگمە سالاسۇنىنى شارىدە تارتىپ چۈشۈرۈپ قۇلۇپلىدى.

يەنە بىر كۈن ئۆتتى، كۆڭلى پاراكەندە بولۇپ كېتىۋاتقان مەنسۇر، پۈكەينىڭ ئىچىدە تۇرۇلۇپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە توك توختاپ قالغاچقا كىتابخانىنىڭ ئىچى تېخىمۇ قاراڭغۇلىشىپ كەتكەنىدى، ئىشىكتىن يانتۇ چۈشۈپ تۇرغان كۈن نۇرىدا، ھەممىلا يەر قۇرغاقلىشىپ، بىر قەۋەت توپا بېسىپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى، مەنسۇر كىتابخانىغا كىرىپ "پالانى كىتاب بارمۇ؟" دەپ سورىغان خېرىدارلارغا، ئۇ كىتاب ئارقىسىدىكى پۈكەيدە تىزىقلىق تۇرىسىمۇ، لېكىن نېمىشىقەندۇ "يوق" دەپلا جاۋاب بېرىۋاتتى، ئۇ ئەتىگەندىن كەچكىچە كىتابخانىغا باغلىنىپ قېلىپ، مەدەنىيەت ئولتۇرىدىغان، ھەتتا جۈمە كۈنىمۇ دەم ئالمايدىغان بۇنداق ئىشتىن بەكمۇ زېرىككەنىدى، دادىسى ئۇنى مەكتىپىدىن، دوستلىرىدىن ئايرىپ، بۇ زېرىكىشلىك كىتابخانىغا سولاپ قويدى؛ ھەتتا ئۇنىڭ ۋېلىسىپىت ئېلىشىغىمۇ ئۇنىمىدى، شۇڭا مەنسۇر دادىسىغا چىش-تىرىقىغىچە ئۇچ بولۇپ كەتكەنىدى، شۇڭلاشقىمىكىن، مەنسۇر دادىسى ئۇنى مەكتەپتىن چىقىرىۋالغاندىن بۇيان بىرەر پارچە كىتابنى تۈگىتىپ ئوقۇپ باقمىدى.

ئەتىگەندىن بېرى كۆڭۈل غەشىلىكى ئىچىدە خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان مەنسۇر، تۇيۇقسىز كەلگەن يېنىك ئاياغ تۇشى بىلەن بىر خىل يېقىملىق شەپنى ئاڭلاپ بېشىنى كۆتۈردى، ئالدىنقى كۈنى كەلگەن ھېلىقى نازاگەتلىك پەرىزات ئىشىكتىن قىپاش چۈشكەن كۈن نۇرى ئۈستىدە مەنسۇرغا قاراپ تۇراتتى، كىتابخانىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ-توزان ئۇنىڭ ئۆپچۆرىسىنى ئېرىنچەكلىك بىلەن ئايلىنماقتا ئىدى، قىزنى كۆرۈپ خۇشلۇقىدا سەكرىۋېتىشكە تاس قالغان مەنسۇر، دەرھال ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، ئۇنىڭغا كىتابپۇرۇشلارغا خاس تەبەسسۇم بىلەن باقتى:

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

— سىزنى تۈنۈگۈن نەق بىر كۈن ساقلىدىم، — دېدى مەنسۇر ناھايىتى مۇلايملىق بىلەن، — بىزنىڭ ئۆيدە سىز دېگەن ھېلىقى كىتابنىڭ خىلمۇخىل نەشرى بار ئىكەن؛ سىزگە زادى قاندىقى لازىملىقىنى ئۇقالماي ئەكىلەلمىدىم؛ ھەممىنى كۆتۈرۈپ كېلەي دېسەم يانا ۱۰۰۰؛ ئېغىر كۆرمىسىڭىز مەن بىلەن بىللە بېرىپ ئۆزىڭىز تاللىۋالسىڭىز قانداق؟

ئۇچىسىغا پۈركەنچە كېسىۋالغان قىز تەئەججۈپلىنىپ تۇرۇپ قالدى ۋە نېمە قىلارنى ئۇقالماي دېلىغۇل بولۇۋاتقانداك قول سومكىسىنى مىجىقلاپ قويدى.
— سىلى بىلەن ئۆيلىرىگە بارامدىمەن؟

مەنسۇر بىلەن ھېلىقى قىز بىر ھازاغىچە جىمىپ كەتتى. سۈكۈتنىڭ ئۆزى ئىزھار، دېگەن گەپ بار ئەمەسمۇ! لېكىن جىددىيلىشىۋاتقان مەنسۇرغا بىلىنەر- بىلىنمەس تىترەك ئۇلاشقىلى تۇردى. چۈنكى ئۇ ھېلىقى قىزنى ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ، بەكمۇ يوغانباشلىق قىلىۋاتاتتى.

— سىز...، سىزگە ئاشۇ كىتاب لازىم، شۇنداققۇ؟ — دەپ ياندۇرۇپ سورىدى مەنسۇر بىر ھازادىن كېيىن.

قىز باشقا گەپ قىلمىدى، بۇ ئۇنىڭ مەنسۇرنىڭ تەكلىپىگە ماقۇل بولغىنى ئىدى. قىز مەنسۇرنىڭ ماشىنىسىغا چىقىپ، ماشىنىنىڭ ئارقىنى كۆرۈش ئەينىكىدىن مەنسۇرنىڭ چىرايىنى ئېنىق كۆرەلگۈدەك ئورۇنغا جايلىشىپ ئولتۇردى. مەنسۇرمۇ ئەينەككە چىرايىنى تولۇقراق چىقىرىش ئۈچۈن، قىز بىلەن پاراڭلاشقاچ ھېلىدىن ھېلىغا گەۋدىسىنى رۇسلاپ قوياتتى.

— بۇ پىكاپ بەك ئېسىلكەن، — دېدى قىز پەس ئاۋازدا، — ئۆزلىرىنىڭمۇ؟

— ھەئە، ئەرزان ماشىنا دەڭە، — دېدى مەنسۇر دەرھاللا، ئۇنىڭ شۇنداق ئېسىل ماشىنىسى ”ئەرزان ماشىنا“ دېگىنى، قىزغا ئائىلىسىنىڭ تېگى چىڭ، يېنى توم ئائىلە ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بەرگىنى ئىدى.

مەنسۇر ماشىنىنى كابۇلنىڭ خالىغان بىر كوچىسىدا ئۇدۇل كەلگەن بىر تەرەپكە ھەيدەپ كېتىۋاتاتتى. ماشىنىنىڭ ئارقا ئورۇندۇقىدا ھېلىقى پۈركەنچىلىك ساھىبجامال ئولتۇراتتى. گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتقاندا، مەنسۇر بۇ قىزنى ”ئۆيدە كىتاب بار“ دەپ ئالدىغانىدى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆيدە ھازىر مەنسۇرنىڭ مومىسى، ھاممىسى تۇرسا، ئۇنىڭ بۇ قىزنى ئۆيگە ئەگەشتۈرۈپ كىرەلىشى مۇمكىنمۇ؟! لېكىن نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، مەنسۇر ماشىنىسىدا چىرايلىق بىر قىزنىڭ بار ئىكەنلىكىنى ئويلىسىلا ھەم ھاياجانلىنىپ، ھەم

كابلۇۋە كىتابپۇرۇش

جىددىيلەشەتتى، ئۇ ئۆزىنى بېسىۋېلىپ تۇرۇپ، قىزدىن: "يۈزىڭنى كۆرۈپ باقسام بولارمۇ؟" دەپ سورىدى. قىز بىردەم ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن، پۈركەنجىسىنىڭ ئالدىدىكى چۈمپەردىنى قايرىۋەتتى. ئۇنىڭ چىرايلىق ھەم سۈرمە تارتىلغان يوغان قارا كۆزلىرى ماشىنىنىڭ ئەينىكىدىن مەنسۇرغا تىكىلدى، مەنسۇرنىڭ كۆزىمۇ ئۇنىڭغا تىكىلدى. قارىماققا ئۇ قىز مەنسۇردىن بىر نەچچە ياش چوڭدەك قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ، مەنسۇر بۇ قىزغا ھېلىقى خىمىيە كىتابىنىڭ ئىشىنى ئۈنۈلدۈرۈۋېتىش ئۈچۈن، جاھاننىڭ پارىڭنى قىلىپ بەردى، ئاخىرىدا ئۇ قىزنى چۈشلۈك غىزاغا تەكلىپ قىلدى.

مەنسۇر ماشىنىنى «مارك پولو» ئاشپۇزۇلىنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ توختاتتى. ھېلىقى قىز ماشىنىدىن غىپىدە چۈشۈپ، ئاشپۇزۇلغا ئىتتىك كىرىۋالدى، سۇلتان توخۇ كاۋىپى، قوي گۆشى كاۋىپى، ھەپەش، ئۆگرە، گۆشلۈك چۆپ، پىستە قوشۇلغان باقالى... ۋاي-ۋاي ئاشۇ ئاشپۇزۇلدا بارلىكى تاماقنىڭ ھەممىسىدىن بۇيرۇتتى.

مەنسۇر بۇ ئەزىز مېھماننىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ، ئىششەسنى ئېچىش ئۈچۈن، غىزا يېگەچ توختىماي قىزىق گەپ قىلىپ، ئۇنى كۆلدۈرەتتى. ھېلىقى قىز پۈركەنجىسىنىڭ باش تەرىپىنى قايرىۋەتكەندىن كېيىن، باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ باشقا شىرەلەرگە دۈمبىسىنى قىلىپ ئولتۇرغانىدى. ئۇمۇ غىزانى قوشۇقتا ئەمەس، بەلكى ئافغانىستانلىقلارنىڭ ئادىتى بويىچە قولىدا يېدى. ئۇ قىز غىزا يېگەچ ئۆزىنىڭ تۇرمۇش، ئائىلە ۋە ئۆگىنىش ئەھۋالىنى ئاغزى-ئاغزىغا ئەگمەي سۆزلەپ كەتتى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان مەنسۇرنىڭ ھاياجاندىن يۈرىكى دۈپۈلدەپ سېلىپ كەتتى. چۈنكى بۇ مەنسۇرنىڭ قىز بالا بىلەن تۇنجى قېتىم ئۇچرىشىشى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ پۈتۈنلەي قانۇنسىزلىق ئىدى. ئۇلار ئاشپۇزۇلدىن ئۇزاپ ماڭىدىغان چاغدا، مەنسۇر مۇلازىمغا سېخىلىق بىلەن ناھايىتى نۇرغۇن چاي پۇلى بېرىۋەتتى. بۇنى كۆرگەن مۇلازىم كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالدى. مەنسۇر ھېلىقى قىزنىڭ كىيىنلىرىگە قاراپ ئۇنى بەك بايمۇ ئەمەس، نامراتمۇ ئەمەس قەدەر ئەھۋال ئائىلىنىڭ قىزى بولسا كېرەك، دەپ پەرەز قىلدى. ئۇلار ئاشپۇزۇلدىن چىققاندا، مەنسۇرنىڭ كىتابخانغا قايتىدىغان ۋاقتى توشۇپ كەتكەنىدى. شۇڭا ھېلىقى قىز تاكىسىغا چىقىپ قايتتى. ناۋادا تالىبانلار ھۆكۈم سۈرۈۋاتقان زامانلار بولغان بولسا، ھېلىقى قىز بىلەن تاكىسى شوپۇرى ئۆلگۈدەك دۇمبالانغاندىن كېيىن، ئۇدۇل ھەپسىگە سولانغان بولاتتى. ئۇ چاغلاردا ناتونۇش ئوغۇل-قىزلارنىڭ

كابلۇنۇڭ كىتابپۇرۇش

ئاشپۇزۇللاردا ئۇچرىشىشى ئۇياقتا تۇرسۇن ھەتتا ئۇرۇق- تۇغقاندارچىلىقى بولمىغان ئەر- ئاياللارنىڭ كوچا- كويلاردا بىللە مېڭىشىغىمۇ يول قويۇلمايتتى؛ ئايال زاتىنىڭ جامائەت سورۇنلىرىدا پۈركەنچىسىنى ئېلىۋېتىشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى، شۇڭا مەنسۇرنى ئاسايىشلىق زامانلاردا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن تەلەپلىك بالا، دېيىشكە بولاتتى، مەنسۇر ھېلىقى قىزغا "كىتابىنى ئەتە ئالغاچ بارىمەن" دەپ ۋەدە بەردى.

ئەتسى "ناۋادا ئۇ قىز كېلىپ كىتابنىڭ گېپىنى چىقارسا نېمە دەرەمەن"، دېگەن ئەندىشىدە مەنسۇرنىڭ بېشىنىڭ ئىچىمۇ، تېشىمۇ قاتقىلى تۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇر ئىلگىرى كىتابپۇرۇش ئىدى، مانا ئەمدى ئۇنىڭ يۈرىكىگە ئىشقى ئوتى تۇتاشتى؛ دېمەك، ئۇنىڭ ئالدىدىغان رولى ئۆزگەردى، دېگەن گەپ، ئەمدى ئاشۇ رولنى ۋايىغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ۋاسىتىلەرنىمۇ يېڭىلىماي بولمايتتى، ئەلۋەتتە، مەنسۇر ئىشقى مۇھەببەت پاراڭلىرىنى پەقەت ھىندىستان، پاكىستان كىنولىرىدىنلا ئاڭلىغان، ئۇنداق كىنولاردا ۋەقەلىك ئۇچرىشىشتىن باشلىنىپ، ئوقۇشماسلىق سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان تۈركۈملۈك ۋە ئۈمىدسىزلىككە راۋاجلاندىرۇلۇپ، ئۆمۈر بويى بىرگە ياشاشقا ئەھدى قىلىش بىلەن ئاخىرلاشتۇرۇلدى، ئۇنداق كىنولاردىكى بىر- بىرىنى بېسىپ چۈشىدىغان ھەم لىرىك، ھەم پاساھەتلىك دىئالوگلار، ئىشقى مۇھەببەت دەردىدە مەستانە بولۇپ كېتىۋاتقان ياشلارغا بەكمۇ ياقىدۇ. شۇڭا مەنسۇر يۈكەينىڭ ئىچىدە ئالدىغا بىر مۇنچە كىتابنى قويۇۋېلىپ ئولتۇرۇپ، ھېلىقى ئوقۇغۇچى قىز ناۋادا كېلىپ قالسا، ئۇنىڭغا دەيدىغان گەپلىرى ئۈستىدە كالا قاتۇرغىلى تۇردى:

"مەن ئۇنىڭغا: 'تۈنۈگۈن سىز بىلەن خوشلاشقاندىن بېرى، نېمىشىقىدۇر پۈتۈن ئەس- يادىم سىزدىلا قالدى، ئاللاھ ئىگەم سىزنى خۇددى مەن ئۈچۈن ياراتقاندەكلا ۋۇجۇدىڭىزغا پەۋقۇلئادە بىر خىل لاتاپەتنى سىڭدۈرۈپتۇ، مېنىڭ ئەقىدىرىم سىزگە باغلىنىپ قالغاندەكلا تۇرىدۇ!' دەيمەن، ئۇ بۇ سۆزلىرىمدىن خۇش بولۇپ كېتىدۇ، مەن ئۇنىڭ كۆزلىرىگە مۇھەببەت بىلەن يېقىپ، قوللىرىنى چىڭ سىقىمداپ تۇرۇپ: 'سىز بىلەن خالىي جايدا قانغۇدەك مۇڭداشقۇم، جىسمىڭىزنى قېنىپ- قېنىپ كۆرۈۋالغۇم، قەلب دېڭىزىڭىزدا غۇلاچلاپ تۇرگۇم بار ئىدى، سۆيۈملۈكۈم!' دەيمەن، ياكى: 'بۇ مېنىڭ قۇرۇق ھاياجان بىلەن دەپ قويۇۋاتقان گەپلىرىم ئەمەس قىزچاق، ناۋادا ۋاقىت چىقىرالسىڭىز مېنى چوقۇم يوقلاپ كېلىڭ؛ ئەگەر بۇ ئىلتىجايمنى ئورۇنسىز،

دەپ بىلىسىڭىز بۇنى مەن توغرا چۈشىنىمەن؛ لېكىن ھەپتىدە بىرەر قېتىم بولسىمۇ سىزنى كۆرۈۋېلىشىمغا ئىمكانىيەت بېرەرسىزمۇ، قىزچاق؟ دېگەندەك گەپلەر بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرىمەن.

“ھەتتا ئۇنىڭغا: ‘مېنى كۈتەلەرسىزمۇ، قىزچاق؟ خۇدا نىسپ قىلسا 18 ياشقا كىرىپلا سىزنى ئەمرىمگە ئالمەن’ دەپ ۋەدىلەرنى بېرىمەن.”

“دۇرۇس، ئالىي دەرىجىلىك پىكاپىم، ئەڭ ئېسىل ماللار سېتىلىدىغان سودا سارىيىم بولۇشى، ئۇچامغا داڭلىق ماركىلىق كاستۇم-بۇرۇلكا كىيىپ، مۇلازىملارغا چاي پۇلى دېگەننى ئايماي بېرەلەيدىغان بولۇشۇم؛ ئاشۇ گۈزەل ساھىبجامانى باشقىلار ھاڭ تاڭ قالغۇدەك بەختلىك تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرۈپ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئۆزۈمگە مەھلىيا قىلىۋالالىشىم كېرەك، مەندە يەنە ئۇنىڭغا: ‘خۇدا بۇيرۇسا سىزنىڭ گۈلباغلىق ئېسىل داچىڭىز، خىزمىتىڭىزنى قىلىدىغان نۇرغۇن مالايلىرىڭىز بولىدۇ، ئىككىمىز قول تۇتۇشۇپ چەت ئەللەرگە چىقىپ ساياھەت قىلىمىز!’ دېيەلەيدىغان قۇدرەت بولۇشى؛ ئۇنىڭغا ئۆزۈمنىڭ بۇ ساھىبجامال ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتىغان، پەۋقۇلئاددە ئېسىل يىگىت ئىكەنلىكىمنى بىلدۈرۈشۈم كېرەك. مەن ئۇنىڭغا شۇنداق دەيمەن: ‘بۇ ئالمىدەك يۈرىكىم پەقەت سىزنى سىغدۇرۇشقىلا يارالغانىكەن، شۇڭا سىزنى بىر دەققە كۆرەلمىسەم گۈلخان ئىچىدە كاۋاپ بولۇپ كېتىمەن، بۇنى بىلمەيسىز قىزچاق؟!’

“ناۋادا ئۇ قىز مېنى پەرۋايىغا ئالمىسا، ئۇنىڭغا ئۆزۈمنىڭ رومانىتىك يىگىتلەردىن ئىكەنلىكىمنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن شۇنداق دەيمەن: ‘ناۋادا پەشنى قېقىپلا كېتىپ قالماقچى بولسىڭىز، ئالدى بىلەن مېنى ئاشۇ نازۇك قولىڭىز بىلەن ئۆلتۈرۈپلۈپتەڭ! بولمىسا بۇ چەكسىز دۇنيا مەن ئۈچۈن دوزاققا ئايلىنىدىكەن!’”

لېكىن، ھېلىقى قىز ئاشپۇزۇلدا تاماق يېگەن كۈنىنىڭ ئەتىسىمۇ، ئۆگۈنىمۇ كەلمىدى. كۈنلەر ئۆتۈپ كېتىۋاتتى، مەنسۇر تەييارلىۋالغان ھېلىقى گەپلىرىنى يادقا ئېلىش بىلەن ئاۋارە ئىدى. لېكىن ئۇ ئۈمىدىسىزلىك ئىچىدە ئۆز-ئۆزىدىن سورايىتى: ئۇ قىز مېنى ياراتمىدىمۇ يا؟ ئاتا-ئانىسى ئۇنىڭ مەن بىلەن كۆرۈشكەنلىكىنى ئۇقۇپ قالغان بولسا، ئۇنى ئۆيگە سولاپ قويدىمۇ يا؟ ئۇرۇق-تۇغقانلىرىدىن ياكى قوشنىلىرىدىن بىرەرسى كۆرۈپ قالغان ۋە ياكى ئۇ قىز ئاغزى بوشلۇق قىلىپ دەپ قويغان بولسا، ئۇلاردىن دىلى ئازار يەپ قالىدىمۇ يا؟

شۇ ئارىدا كىتابخانغا ھاسا تايانغان، سەللىلىك بىر بوۋاي كىرىپ كەلدى؛

كابلۇنۇق كىتابپۇرۇش

بۇنىڭ بىلەن مەنسۇرنىڭ خىيال يىپلىرى ئۇزۇلدى، بوۋاي مەنسۇردىن مەلۇم بىر دىنىي كىتابنىڭ بار-يوقلۇقىنى سورىدى، مەنسۇر بوۋاي سورىغان ئۇ كىتابنى تىزىقلىق كىتابلارنىڭ ئارىسىدىن تېپىپ ئېلىپ، دەرغەزەپ بىلەن پۈكەيگە تاشلاپ قويدى، چۈنكى بىمەھەل ۋاقىتتا كىرىپ كەلگەن بۇ بوۋاي، ئۇنىڭ بايقى شېرىن خىياللىرىنى بەربات قىلىپ، ئىشقى گۈلىستانىنىڭ بۇ مەستانە بۇلبۇلىنى، بىردەمدىلا بۇرۇنقىدەك رېئاللىقتىكى مەنسۇرغا — ئاددىي بىر كىتابپۇرۇشنىڭ ئوغلىغا ئايلاندۇرۇپ قويغانىدى.

مەنسۇر ھەر كۈنى ھېلىقى ساھىبجامالنىڭ يولىغا قارايتتى، كىتابخانىدا ئۆتۈۋاتقان ھەربىر مىنۇت ۋاقىت مەنسۇرغا ناھايىتىمۇ ئازابلىق تۇيۇلاتتى، شۇڭا ئۇ ھەر كۈنى كىتابخانىنى تاقايدىغان چاغدا ئىشكىنىڭ يۈگمە سىلاسىنى ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە غەزەپ بىلەن تارتىپ چۈشۈرۈپ قۇلۇپلايتتى.

مەنسۇرنىڭ كىتابخانىسىنىڭ بېقىنىدا يەنە قەغەز، كىتاب-دەپتەر ياكى نۇسخىلاش ماتېرىياللىرىنى ساتىدىغان دۇكانلار بار ئىدى، ئاشۇ دۇكانلارنىڭ بىرى دەل رەھماننىڭ ئىدى، رەھمان بەزىدە مەنسۇرنىڭ كىتابخانىسىغا كىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ مۇڭدېشىتتى، رەھمان بۈگۈنمۇ تۇيۇقسىزلا كىرىپ قالدى، مەنسۇر بۇ سىرداش دوستىغا يۈرەك سۆزلىرىنى دەپ بېرىۋىدى، ئۇ بۇ ئىشنى پەرۋايىغا ئالمىغاندەك كۈلۈپلا قويدى.

— ھەي ئاداش، ئۇنداق ئوقۇغۇچى قىزلاردىن نەپ چىقمايدۇ، جۈمۇ! ئۇلار دېگەن ئەخلاق دېسە جېنىنى بېرىدىغان بىر نېمىلەر، ئىچكىڭ پۇشقان بولسا، ئەڭ ياخشىسى پۇلغا ھاجىتى بار مەزلۇملارنى تاپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە تىلەمچىلەر بەك ئاسان ئىندەككە كېلىدۇ؛ تىلەمچىلەرنىڭ ئارىسىدىمۇ خېلى پەيزى بارلار ئۇچىراپ قالىدۇ؛ ياكى بولمىسا بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىدىن بېرىلگەن ئۇن، ياغلارنى تارقىتىدىغان پونكىتلارغا بېرىپ باق، ئۇ يەردە ياش تۇل خوتۇنلار ساماندىك!

مەنسۇرنى ئەسەنەك تۇتتى، ئۇ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىدىن بېرىلگەن قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىنى تارقىتىدىغان پونكىتلارنىڭ نەدىلىكىنى بىلەتتى، ئۇ يەرنىڭ قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىغا ھاجىتى چۈشىدىغانلار ئاساسەن دېگۈدەك ئۇرۇشتا ئېرى ئۆلۈپ كەتكەن تۇل خوتۇنلار، دادىسى قازا قىلغان يېتىم قىزلار ئىدى، ئۇلار ھەر ئايدا ئاشۇنداق پونكىتلارغا بېرىپ، قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىنى

ئاللاتى، بەزىلىرى ئۇنداق نەرسىلەرنى ئاچقىپلا پۇلغا ساتاتتى. — ئۇ يەرگە بېرىپ، كۆزۈك چۈشكەن بىرەر تۇل خوتۇنغا مايدىن بىرەر قۇنا ئېلىپ بېرىپ، ئاندىن ئۇنى مۇشۇ يەرگە باشلاپ ئەكىلسەن، — دېدى رەھمان مەنسۇرغا، — مەنمۇ دائىم كۆزۈم چۈشكەن ئاشۇنداق تۇل خوتۇندىن بىرەرسىنى 'دۈكىنىمغا بارساڭ، بېشىڭنى سىيلاپ قويىمەن' دەپ باشلاپ ئەكىلسەن؛ كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئازراق پۇل بېرىپ، قازناق ئۆيگە ئەكىرىپ كېتىمەن؛ ئۇلار ئادەتتە پۈركەنچە كىيىپ يۈرىدۇ، شۇڭا ئۇلاردىن ھېچكىم گۇمان قىلمايدۇ؛ مەن ئوينىۋالغىنىمغا، ئۇ بالىلىرىنىڭ قورسقى ئۈچۈن ئازراق پۇل تېپىۋالغىنىغا خۇش، ئاشۇنداق ئاسان ئىش بۇ! مەنسۇر رەھمانغا ھەيرانلىق ئىچىدە تىكىلىپ قاراپ كەتتى.

ئۇ مەنسۇرنىڭ بىلىكىدىن تارتتى:

— ماڭە، مەن ساڭا بىر ئىشى كۆرسىتىپ قوياي، — ئۇ مەنسۇرنى ئۆزىنىڭ دۈكىنىغا باشلاپ چىقتى.

رەھمان قازناق ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. ئالاقانچىلىك بۇ ئۆيىنىڭ ئاستىغا قاتتىق كاردون قەغەز سېلىنغان بولۇپ، قەغەزنىڭ ھەممىلا يېرى دېگۈدەك چەل ئىدى.

— مانا مۇشۇ يەر شۇ، — دېدى رەھمان، — مەن ئىندەككە كەلگەن مەزلۇمنى ئۇدۇللا مۇشۇ يەرگە باشلاپ ئەكىرىپ، كىيىم-كېچىكىنى سالدۇرۇپ يالڭاچلايمەن؛ بۇ يەرگە كىرىپ بولغاندىن كېيىن پۇشايمان قىلىپ، ماڭ تۈۋلىغىنى بىلەن بىكار؛ ناۋادا بىرەرسى كېلىپ قالدى، دېگەن تەقدىردىمۇ گۇناھنى ئالدى بىلەن خوتۇن كىشىگە قويدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇنداق مەزلۇم ئۆلگۈچە باش كۆتۈرەلمەيدۇ؛ بۇنىڭدا تۇل خوتۇنلار ئۇچراپ قالسا، ئۇنىڭ ئىشى ئاسان؛ لېكىن ياش مەزلۇملار بولۇپمۇ ئىپتى بۇزۇلمىغان قىزلارغا چىقىلىپ قويساڭ، گاھدا ئاز-تولا بەدەل تۆلەپمۇ قالدىغان گەپ، — رەھمان ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەيتتى.

رەھماننىڭ گەپلىرىگە ئىشەنمەي قېلىۋاتقان مەنسۇر، كۆزلىرىنى جامدەك ئېچىپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ تۇرۇپلا قالدى. رەھمان ئۈچۈن بۇ ئىشلار ئاشۇنداق ئاسانمىدۇ؟

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن، مەنسۇر ماشىنىسىنى كۆك پۈركەنچىلىك بىر مەزلۇمنىڭ يېنىغا ئەكىلىپ توختاتقان چېغىدىلا، ئۇ ئىشلارنىڭ رەھمان دەپ بەرگەندەك ئۇنچۇلا ئاسان ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدى. مەنسۇر مايدىن بىر

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

قۇتا سېتىۋالدى، لېكىن ئاشۇ مايغا تەلمۈرۈپ سۇنۇلغان قوللارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بىر-بىرىدىن ئۆتە مەينەت، يىرىك ئىدى، مەنسۇر بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراپ باقتى، ئەتراپتا تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ئاشۇنداق مەزلۇملار ئىدى، ئۇ ھېلىقى بىر قۇتا ماينى ماشىنىنىڭ ئىچىگە پىرقىرىتىپ ئاتتى-دە، ماشىنىنى ھەيدەپ ئىتتىك كېتىپ قالدى.

※ ※ ※

مەنسۇر ھېلىقى ساھىبجامالغا ئاتاپ يادقا ئېلىۋاتقان بولسۇدۇچە دىئالوگ-مونولوگلارنى ئاخىر تاشلىدى، لېكىن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاشۇ روماننىڭ گەپ-سۆزلەرنى ئىشلىتىشكە پۇرسەت چىقىپ قالدى، بىر كۈنى كىتابخانغا بىر قىز كىرىپ: “ئېنگىلىزچە لۇغەت بارمىدۇ؟” دەپ سورىدى، مەنسۇر ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، ئۇ قىزغا ئاجايىپ تەبەسسۇم بىلەن باقتى، قىزچاقنىڭ دەپ بېرىشچە، ئۇ ئېنگىلىزچىدىن ساۋات چىقىرىش كۇرسىغا قاتنىشىۋېتىپتۇ، بۇ گەپنى ئاڭلىغان مەنسۇر شۇ ھامان ئۇنىڭغا ياردەم بېرەلەيدىغانلىقىنى ئېيتتى:

— بۇ يەردە باشقا ئادەم يوق، دەڭە! بۇندىن كېيىن كېلىپ تۇرۇڭ، دەرس تەكرارلىشىڭىزغا ياردەملىشىمەن.

لېكىن ئۇ قىز ئىككىنچى كەلمىدى، مەنسۇر كېيىن ئىنىسىغا تۇيۇقسىزلا دەردىنى ئېيتىپ قالدى، — مەن بەكمۇ پەسكەش ئىكەنمەن، — دېدى ئۇ، دېمەك مەنسۇر ئۆزىنىڭ ھېلىتىلا قىز بالغا ئۇنچۇلا مەستانە بولۇپ كەتمەسلىكى كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتكەندى.

بىر كۈنى ئۇنىڭ كىتابخانسىغا بېشىغا قىزىل گۈللۈك ئاق رومال چېگكەن 12-13 ياشلاردىكى بىر قىز كىرىپ كەلدى-دە، مەنسۇرغا قاسماق قوللىرىنى تەڭلەپ، ئىلتىجابلىق كۆزلىرىنى تىكتى، قىزلار ئادەتتە رەسىدە بولغاندىن كېيىن ئاندىن پۈركەنچە كىيەتتى، بۇ قىز تېخى ئۇ ياشقا يەتمىگەن بولغاچقا بېشىغا رومال چېگۋالغانىدى.

كىتابخانغا ئۇنداق تىلەمچىلەر تولا كەلگەچكە، مەنسۇر كۆپىنچىسىنى ۋارقىراپ ھەيدىۋېتەتتى، لېكىن بۈگۈن بىر چەتتە گەپ قىلماي قاراپ تۇرغان رەھمان، ئەيتىدىن بالىلىقى چىقىپلا تۇرغان بۇ قىزنىڭ يۇپۇمۇلاق يۈزىگە تازا بىر سەپسىلىۋالغاندىن كېيىن، ھەمىيىدىن ئون ۋاراق پۇلنى چىقاردى، بۇنى كۆرگەن قىزچاق مۇلدۈرلەپ تۇرغان كۆزلىرىنى جامدەك ئېچىپ، پۇلغا قول

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۇزاتتى. لېكىن قىزچاقنىڭ قولى پۇلغا تېگىپ بولغۇچە رەھمان قولىنى شارتىدە تارتىۋېلىپ، پۇلنى بېشىدىن ئېگىز تۇتۇپ چۆرگىلىتىپ قويدى، قىزچاقنىڭ بىر جۈپ قارا كۆزى رەھماننىڭ قولىدىكى پۇلدا ئىدى.

— نەدىمۇ بىكاردىن-بىكار پۇل بېرىدىغان ئىش بولسۇن؟ — دېدى رەھمان.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان قىزچاقنىڭ ئاۋاق قوللىرى تۇرغان يېرىدە قېتىپلا قالدى.

— ماڭ يۈگۈر، پاكىز يۇيۇنۇپ كەل، — دېدى رەھمان قىزغا پۇلدىن ئىككى ۋاراق بېرىپ، — قالغىنىنى سەل تۇرۇپ ئالسەن.

قىزچاق رەھماننىڭ قولىدىكى پۇلنى ئېلىپ چاقماق تېزلىكىدە يانچۇقىغا سالدى ۋە رەھمانغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويۇپ، قىزىل گۈللۈك ئاق رومىلىنى ئىككى ياندىن ئوراپ چىكىدى، ئۇنىڭ بىر تەرەپ مەڭزىدە ياۋا چېچەكتىن قالغان چوقۇر، پېشانىسىدا تارتۇق بار ئىدى. جەينەكتەك ئاۋاق قىزچاق شارتىدە ئارقىغا بۇرۇلدى. دە، كۆزىنى يۇمۇپ ئاچقۇچە كابۇلنىڭ قايسى بىر رەستىسىگە كىرىپ كۆزدىن غايىب بولدى.

ئارىدىن بىر نەچچە سائەت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ قىز يۇيۇنۇپ قايتىپ كەلدى، ئۇنىڭ ئەپتى بايىقىغا قارىغاندا خېلىلا تازىلىنىپ قالغانىدى.

— ئاپلا، بۇ شورىقۇرغۇر يەنە بايىقى جۈل-جۈل كىسمى بىلەنلا كەپتۇغۇ، — دېدى رەھمان غودۇراپ، — بوپتۇ، قېنى ماڭە، بايىقى پۇلنى ئېلىۋالغىن، — رەھمان قىزچاقنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قاراپ ھىجايىدى ۋە ئۇنى باشلاپ كىتابخاننىڭ ئىچىدىكى ئۆيگە كىرىپ كەتتى.

بۇنى كۆرگەن مەنسۇر بىر قىسىملا بولۇپ قالدى، ئۇ يا شارتىدە بۇرۇلۇپلا چىقىپ كېتىشنى ۋە ياكى كۆرمىگەنگە سېلىپ تۇرۇۋېرىشنى بىلەلمەي قىيىنلىق كېتىۋاتتى، شۇ ئەسنادا، ئىچكىرىكى ئۆيدىن رەھمان چىقىپ كەلدى، — ئۇ ئەمدى سېنىڭ بولدى، — دېدى رەھمان مەنسۇرغا.

مەنسۇر داڭ قېتىپ تۇرۇپلا قالدى، ئۇنىڭ كۆزلىرى ھېلى رەھمانغا، ھېلى ئىچكىرىكى ئۆينىڭ ئىشىكىگە تىكلەتتى، ئاڭغىچە ھېلىقى قىز ئىچكىرىكى ئۆيدىن تارام-تارام ياش تۆككىنچە ئېتىلىپ چىقىپ، تالاغا قاراپ ئۆزىنى ئاتتى.

تۆن ئىككىنچى باب

ھەزرەتى ئەلى ھىلالىدۇ

مەنسۇر بىر نەچچە كۈندىن بېرى ناھايىتى بىئارام بولۇپ يۈردى. «گۇناھ قىلدىم، كەچۈرگۈسىز گۇناھ ئۆتكۈزدۈم!» دەيتتى ئۇ ئىچىدە ھېلىدىن-ھېلىغا، ئۇ مۇنچىغا كىرىپ ئۇزاقتىن-ئۇزاق يۇيۇنۇپ باقتى، جاينامازدا ئولتۇرۇپ توۋا قىلىپ باقتى، «قۇرئان كەرىم» نى بىر قۇر ئۆتكۈزۈپ باقتى، كاپۇلدىكى بارلىق مەسچىتلەرنى قالدۇرماي ئايلىنىپ چىقتى؛ لېكىن ئۇنىڭ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر يەرلىرىگە خېلىدىن بېرى سىڭىپ كەتكەن ئىپلاسلىق تازىلىنىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆز-ئۆزىگە شۇنداق دەپ پىچىرلايتتى: «ئاشۇ ئىپلاسلىقلار ئاخىر مېنى ئاسىي بەندىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى، بۇ قىلغانلىرىم ئۈچۈن ئاللاھنىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدىغانلىقىم ئېنىق؛ مەن بىر بالىنىڭ كەچۈرگۈسىز گۇناھ ئۆتكۈزۈپ، نارىسدە قىزىنى ئاياغ ئاستى قىلغانلىقىنى كۆردۈم؛ گەرچە مەن ھېچنېمە قىلمىغان بولساممۇ، لېكىن ئۇنى 'ھاي' دەپ تومسىغانلىقىمنىڭ ئۆزى ئېغىر گۇناھ، ئەلۋەتتە!»

ئارىلىقتا بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ھېلىقى تىلەمچى قىزنىڭ سىيماسى مەنسۇرنىڭ كۆڭۈل ئېكراندىن ئاستا-ئاستا يىتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى ئېغىر كۆڭۈلسىزلىك، ئۇنى بارا-بارا بەكمۇ چۈشكۈنلەشتۈرۈۋەتتى. ئۇ گويا توختام سۈدەك مەزىسىز كۈندىلىك تۇرمۇش، ھەر كۈنى باش كۆتەرتىدىغان ئىش-ئوقەت ۋە ئايىغى چىقماس تالاش-تارتىشلاردىن جاق تويغانىدى، شۇڭا مەجەزى غەلىتلا بولۇپ قالغان مەنسۇر، ئەتراپىدىكى ھەرقانداق ئادەمگە ناھايىتى ئۇچ بولۇپ كەتتى. دادىسى ئۇنى خۇدانىڭ قۇتلىق كۈنى كىتابخانغا بەند قىلىپ قويۇۋاتقانلىقى ئۈچۈن، مەنسۇر ئۆزىنى رەڭگارەڭ تۇرمۇش قوينىدىن ئايرىلغان يېتىم قۇشتەكلا سېزەتتى. مەنسۇر بۇنىڭ ئۈچۈن سۇلتانغا بەكمۇ غەزەپلىنەتتى.

— 17 ياشقا كىرىپ بالاغەتكە يەتتىم، — دەپ ئويلايتتى ئۇ گاھىدا،
 — ئون گۈلۈمنىڭ بىرى ئېچىلماي تۇرۇپلا، تۈگىشىپ كېتىۋاتىمەن.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

مەنسۇر ئالدىدىكى ئۈستەلگە جەينەكلىگىنچە، پېشانىسىنى ئالغانلىرى بىلەن تىرەپ مەيۈسانە ئولتۇراتتى. ئۇ قولنى تۆۋەن چۈشۈرۈپ، كىتاب ئىشكاپىغا قارىدى، ئىشكاپتىكىسى پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئىسلام دىنى، پەيغەمبەرلەر، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋە «قۇرئان كەرىم»نىڭ تەفسىرى ھەققىدىكى داڭلىق ئەسەرلەر، ئافغانىستان چۆچەكلىرى، ئافغانىستاندا ئۆتكەن پادىشاھ ۋە دۆلەت ئەربابلىرىنىڭ تەرجىمىھالى، زۇلۇمغا قارشى كۈرەشلەر ھەققىدىكى داڭلىق تارىخىي كىتابلار، ئافغانىستاندا چىقىدىغان قىممەتلىك تاشلارنىڭ سۈرەتلىرى توپلىمى، ئافغانىستاننىڭ كەشتىچىلىكى، ئەنئەنىسى ۋە ئۆرپ-ئادىتى ھەققىدىكى قىستورما سۈرەتلىك كىتابلار ئىدى. مەنسۇر كىتابلارغا قاراپ قوشۇمىسىنى تۈرۈپ قويدى. دە، ئالدىدىكى ئۈستەلگە پاقىدە بىر مۇشت سالىدى.

— ئاھ خۇدا، نېمىشقىمۇ ئافغانىستاندا تۇغۇلۇپ قالغان بولغىدىم، — دەپ پىچىرلايتتى ئۇ، — رەزىل ئافغانىستانلىقلاردىن بولۇپ قالغانلىقىمغا نەپرەتلەنگۈم كېلىدۇ؛ چۈنكى ھاماقەتلىكتە ئۇچىغا چىققان بەزىبىر ئۆرپ-ئادەتلىرىمىزدىن بۇرۇقۇم بولۇپ كېتىۋاتمەن؛ مەندە ئازراقمۇ ئەرك بولمىغاچقا، كۈنلىرىم باشقىلارغا ئېگىلىش-پۈكۈلۈش بىلەنلا ئۆتىدۇ، دادام «كىتاب ساتمەن، پۇل تاپمەن» دېيىشتىن ئۆزگىنى ئوقمايدۇ؛ مۇشۇ تۇرقىدا ئەنە-ئۆگۈن ئاشۇ شورىقۇرىغۇر كىتابلىرىنى دەپ ھەممىنى دوغا تىكىدىغان ئوخشايدۇ! — مەنسۇر ئاخىرقى سۆزلىرىنى ناھايىتىمۇ پەس ئاۋازدا پىچىرلىدى. ئۇ ئۇنداق گەپلىرىنى باشقىلارنىڭ ئاڭلاپ قېلىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى. چۈنكى ئافغانىستاندا «دادا» ئاللاھ بىلەن پەمغەمبەردىن قالسىلا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان يۈكسەك نوپۇز ئىگىسى ئىدى، ھەتتا مەنسۇردەك ئۆز بېشىمچىراق بالىلارنىڭمۇ دادىسىغا ھۆرۈ-پۇرۇ دېيەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مەنسۇر ھاممىلىرى، سىڭىللىرى، ئانىسى ۋە ئىنىلىرى بىلەن سەن-پەن دېيىشىپ باققان ھەتتا ئۇلارنى مات قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن دادىسىغا گەپ ياندۇرۇپ باقمىغانىدى.

— مەن دېگەن بىر قۇل، — دەپ ئويلايتتى ئۇ، — بىر بۇردا نان، كۆتۈم ئېچىلىپ قالمىغۇدەك كىسىم ۋە باش تىققۇدەك ماكاننى دەپلا ھەتتا مەكتىپىمىمۇ چۆرۈپ تاشلاپ، جان تىكىپ ئىشلەۋاتمەن.

مەنسۇر تۇيۇقسىزلا پاكىستاندا ئوقۇغان چاغلىرىنى ۋە شۇ يەردىكى ئاغىنىلىرىنى ئەسلەپ قالدى. بۇ يەردىچۇ؟ ئۇنىڭ رەھماندىن باشقا ئاغىنىسى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

يوق، لېكىن ھېلىقى ئىشتىن كېيىن ئۇ رەھماننىڭ تەلەتگە قاراشنىمۇ راۋا كۆرمەيدىغان بولۇپ قالدى.

نورۇز ۋاقتى بولۇپ قالغاچقا، ھەممىلا يەردە داغدۇغىلىق تەبرىكلەش پائالىيەتلىرىگە تەييارلىق كۆرۈلۈۋاتاتتى. نورۇزنىڭ مەنبەسى ئاتەشپەرەسلىككە چېتىلىدىغان بولغاچقا، يېقىنقى بەش يىلدىن بۇيان تالىبانلار ئۇنى "كاپىرلارنىڭ بايرىمى" دەپ قاراپ، نورۇز ئۆتكۈزۈشنى ۋە نورۇزدا مازارىشەرفكە بېرىپ، ھەزرىتى ئەلنىڭ مەقبەرىسىنى تاۋاپ قىلىشنى قاتتىق چەكلىدى. ئەسلىدە ئافغانىستانلىقلار نۇرغۇن ئەسىرلەردىن بۇيان، مارتنىڭ 21-كۈنى يەنى كۈن بىلەن تۈننىڭ تەڭلەشكەن پەيتىدە، ھەزرىتى ئەلنىڭ مەقبەرىسىنىڭ ئالدىغا جەم بولۇپ، خۇدايئاتاللادىن قىلغان گۇناھلىرى ئۈچۈن مەغپىرەت تىلەپ، ئاللاھنىڭ ھىممەتلىرىگە ھەمدۇسانا ئېيتىشقا ئادەتلەنگەنىدى.

ھەزرىتى ئەلى — ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ جىيەنى، كۇيغۇغى شۇنداقلا تۆتىنچى ئەۋلاد خەلىپە، ھەم شىئە مۇسۇلمانلىرى بىلەن سۈننىي مۇسۇلمانلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئابىغى چىقماس ئىختىلاپنىڭ مەنبەسى. شىئە مۇسۇلمانلىرى "ئەسەب ۋارىسلىرى تەرتىپى بويىچە بولغاندا، ھەزرىتى ئەلى مۇھەممەد پەيغەمبەردىنلا كېيىن تۇرىدىغان تۇنجى خەلىپە بولۇشقا مۇناسىپ ئىدى" دەپ قارايدۇ؛ لېكىن سۈننىيلەر بولسا، ئۇنى خەلىپىلەرنىڭ تۆتىنچىسى، دەپلا تولۇيدۇ. گەرچە مەنسۇر مۇتلەق كۆپ ساننى ئىگىلەيدىغان ئافغانىستان پۇقرالىرىغا ئوخشاش سۈننىي مەزھىپىگە تەۋە بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھەزرىتى ئەلنى ئىسلام دۇنياسىنىڭ بۈيۈك قەھرىمانلىرىدىن دەپ بىلەتتى. قىسسىلەردە قەيت قىلىنىشىچە، ھەزرىتى ئەلى قىلىچ ئوينىتىشقا ماھىر شاھى مەردان ئىكەندۇق، ھەزرىتى ئەلى مىلادى 661-يىلى كۇفەدە قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى. كۆپ ساندىكى تارىخشۇناسلار: "ھەزرىتى ئەلى ئىراننىڭ نەجەف دېگەن يېرىگە دەپنە قىلىنغان" دەپ قارىشىدۇ. ئەمما ئافغانىستانلىقلار بولسا: "ئەلنىڭ بەيئەتچىلىرى ئەلگە قارىشى قويغانلار ئۇنىڭ جەستىدىن ئەنت ئالارمىكىن، دەپ ئەنسىرەپ، مەرھۇمنىڭ جەستىنى يەرلىكىدىن كولاپ ئېلىپ، ئۇنى بىر بوز تۆگىگە ئارتقان ھەمدە ھېلىقى بوز تۆگە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ مەلۇم بىر يەرگە كېلىپ توختىغاندىن كېيىن، جەسەتنى شۇ يەرگە قايتا دەپنە قىلغان؛ شۇ يەر كېيىن داڭلىق مازارغا ئايلىنىپ 'مازارىشەرف' (مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ قىزى پاتمەنىڭ ئەۋلادلىرى دەپنە قىلىنغان جاي، دېگەن مەنىدە) دەپ ئاتالغان" دېگەن بىكىردە چىڭ تۇرىدۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ تاكى 500 يىلغىچە، پەقەت كىچىككىنە

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

بىر پارچە تاش بۇ مۇقەددەس قەبرىنىڭ بەلگىسى قىلىپ كېلىندى. 12- ئەسىرگە كەلگەندە ھەزرىتى ئەلنى چۈشىدە كۆرگەن شۇ يەرلىك بىر موللا ئاشۇ خاسىيەتلىك چۈشنىڭ شارپىتى بىلەن ھەزرىتى ئەلنىڭ مەقبەرىسىنى ياساتتى، كېيىن چىڭگىزخان كېلىپ ھەزرىتى ئەلنىڭ بۇ مەقبەرىسىنى تۈپتۈز قىلىۋەتتى، شۇنداق قىلىپ بۇ مۇقەددەس مەقبەرە نەچچە يۈز يىلغىچە ئىزناسىز تۇرۇپ كەلدى. 15- ئەسىرنىڭ باشلىرى، ئافغانىستانلىقلار ھەزرىتى ئەلنىڭ مەقبەرىسىنى ئۆز ئورنىغا قايتىدىن ياساتتى. شۇنىڭدىن تارتىپ ھەزرىتى ئەلنىڭ بۇ مەقبەرىسى بىلەن ئۇنىڭ بېقىندىكى مەسچىت كۈرمىگەن تاۋايچىلارنى جەلپ قىلىپ كەلدى.

شۇنداق قىلىپ مەنسۇر ئۇيان ئويلاپ- بۇيان ئويلاپ، ئاخىر مازار شەرفىگە تاۋاپقا بېرىش نىيىتىگە كەلدى، لېكىن ئۇ مازار شەرفىگە بېرىپ قالسا بىر نەچچە كۈن كىتابخاندىن ئايرىلىشقا توغرا كېلەتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ھەممىدىن مۇھىمى ئالدى بىلەن دادىسىنىڭ رۇخسىتىنى ئېلىشى كېرەك ئىدى. ئەكسىچە سۇلتان مەنسۇرنىڭ كىتابخاننى بىر نەچچە كۈن تاقاپ قويۇشىنى ھەرگىز خالىمايتتى. مەنسۇر مازار شەرفىگە بىللە بارىدىغان ھەمراھىنىمۇ تېپىپ بولغانىدى. ئۇ ئىران مۇخبىرلىرىنىڭ سىياقىدا يانسىنىۋالدىغان ئەكبەر ئىسىملىك يىگىت ئىدى. ئەكبەر دائىم مەنسۇرنىڭ كىتابخانسىغا كېلەتتى. مەنسۇر گەپ ئارىسىدا نورۇزدا مازار شەرفىگە بېرىش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى ئېيتىۋىدى، ئۇ ماشىنادا بىر كىشىلىك ئورۇن بار، سېنى ئېلىۋالاي، دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان مەنسۇر خۇشاللىقىدىن سەكرىۋەتكىلى تاسلا قالدى.

— خۇداغا مىڭ قەتلى شۈكۈر، — دېدى ئۇ ھاياجان بىلەن، — ئەمدى ئۈمىد تۇغۇلدى، ھەزرىتى ئەلى ماڭا مەغپىرەت يولىنى كۆرسىتىپ بېرىش ئۈچۈن، مېنى يېنىغا چىللاۋاتىدۇ!

سۇلتان مەنسۇرنىڭ بۇ ئىلتىجاسىنى رەت قىلدى. چۈنكى مەنسۇر كېتىپ قالسا بىرنەچچە كۈنگىچە كېلەلمەيتتى، لېكىن ھېسابات خاتىرىلەيدىغان، كىتاب ئىشكاسى ياساۋاتقان ياغاچچىغا كۆز- قۇلاق بولىدىغان ئىشلارغا مەنسۇر بولمىسا بولمايتتى. يەنە كېلىپ سۇلتان بۇنداق ئىشلاردا ھېچكىمگە ھەتتا سېڭىلىسىنىڭ بولغۇسى ئېرى رەسۇلغۇمۇ ئىشەنمەيتتى. بۇ ئىشلارغا ئىچى پۇشۇپ تىلىداپ كېتىۋاتقان مەنسۇر، دادىسىنىڭ ۋارقىراپ كېتىشىدىن قورقۇپ، تاۋاپقا بارىدىغان ئىشنى يولغا چىقىدىغان كۈننىڭ ھارپىسىغىچە ئۇنىڭغا دېيەلمىگەندى. بىراق سۇلتان مەنسۇرنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىپ، ئۇ گەپنىڭ ئۈچىنى چىقىرا- چىقارمايلا

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

“بولمايدۇ” دېدى، مەنسۇر ئۇنىڭغا يېلىنىپ يالۋۇرۇپ كەتتى، لېكىن سۇلتان گېپىدىن ياندىغاندەك ئەمەس ئىدى، سۇلتاننىڭ جاھىللىقى مەنسۇرنىڭ ئەزۋاھىنى قىرىق گەز ئۇچۇردى.

— سەن دېگەن مېنىڭ ئوغلۇم، — دېدى سۇلتان ئۇنىڭغا، — مېنىڭ بۇيرۇقۇمنى ئالدى بىلەن بەجا كەلتۈرۈشۈڭ كېرەك، كىتابخانىدا سەن بولمىساڭ بولمايدۇ!

— سىلى كىتاب بىلەن پۇلدىن باشقىسىنى تونۇمايدىلا، — دېدى مەنسۇر سۇلتانغا ۋارقىراپ تۇرۇپ، — ئەتىگەندىن كەچكىچە ساتىدىغىنىم ئافغانىستان ھەققىدىكى كىتابلار، لېكىن ئافغانىستان ھەققىدە ھېچنېمە بىلمەيمەن، ھەتتا كابۇلنىڭ سىرتىغا چىقىپ باقمىدىم!
ئەگەر ئەتسى يولغا چىقىپ كەتتى،

— ئېست، — دەيتتى مەنسۇر دادىسىدىن رەنجىپ، — ئۇ زادى نېمىشقا جاھىللىق قىلىدىغاندۇ؟

مەنسۇر سۇلتاننى ماشىنا بىلەن كىتابخانىغا ئېلىپ ماڭدى، ئۇ دادىسىغا بىر ئېغىز مۇگەپ قىلماي، ئۇنىڭ سورىغان سوئاللىرىغا “ھەئە”، “ياق” دەپلا جاۋاب بېرەتتى، مەنسۇر دادىسىغا قارىسلا، يۈزىكى غەزەپتىن ئۆرتۈنەتتى، ئۇ پەقەت ئون يىللا ئوقۇيالىدى، چۈنكى سۇلتان بىر ئوبدان ئوقۇۋاتقان بالىنى “ئىش-ئوقەت ئۆگىنىدۇ” دەپ مەكتەپتىن چىقىرىۋالدى، شۇنداق قىلىپ سۇلتان مەنسۇرنىڭ شېرىن ئارزۇلىرىنى بىتچىت قىلىۋەتتى، سۇلتاننىڭ مەنسۇرغا بېرەلگەن بىردىنبىر نەرسىسى مەنسۇر ھەيدەپ يۈرگەن ھېلىقى ماشىنا ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتان بۇ ماشىنىنى ئىش-ئوقەت ئۈچۈن يىراق-يېقىنغا بېرىشتا ئىشلىتىرمەن دېگەن نىيەت بىلەن مەنسۇرغا ئېلىپ بەرگەنىدى، يەنە كېلىپ ئۇ مەنسۇرغا بىر كىتابخانىنى مۇستەقىل باشقۇرۇش يۈكىنى ئارتىپ قويدى، شۇنىڭدىن كېيىن مەنسۇر، توپا-چاڭ بېسىپ كەتكەن كىتاب ئىشكاپلىرىغا باغلىنىپلا قالدى،

— ھازىرغىچە سىلنىڭ سىزغان سىزىقلىرىدىن چىقماي كەلدىم، — دېدى مەنسۇر تۇيۇقسىزلا سۇلتانغا، — لېكىن ھەرگىزمۇ ئوغلۇم مەن تاپشۇرغان ئىشلارنى رازىمەنلىك بىلەن قىلىۋاتىدۇ، دەپ قالمىسلا؛ چۈنكى سىلى مېنىڭ خاھىشىمغا ئەزەلدىن پەرۋا قىلىپ باقمىدىلا، مېنى ئۆزلىرىگە مەجبۇرىي ئىتائەت قىلدۇرۇپ كەلدىلە! ...

— مازار شەرفكە كېلەر يىلى بارساڭمۇ بولىدۇ ئەمەسمۇ، — دېدى

سۇلتان.

— ياق، ئەمدى بارمايمەن، ئەمدى سىلگە ھەرگىزمۇ يېلىنمايمەن!
ھەزرىتى ئەلنىڭ روھى چىللىغان ئادەملا مازار شەرفكە بارالارمىش، ئۇنداقتا
بۇ شاھى مەردانىڭ روھى مەنسۇرنى زادى نېمىشقا چىللىمايدىغاندۇ؟ ئەجەب
ئاللاھ ئىگەم ئۇنىڭغا مەغپىرەت قىلمىغانىدۇ؟ ياكى سۇلتان ھەزرىتى ئەلنىڭ
مەنسۇرنى چىللاشلىرىنى ئاڭلىمىغانىدۇ؟

مەنسۇر دادىسى بىلەن ئىنىسى ئاپىرىۋېتىپ قايىتىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ
كىتابخانىسىنى ئاچتى ۋە بىر قەۋەت توپا-چاڭ يېسىپ كەتكەن پۈكەينىڭ
ئىچىگە كىرىپ لاسسىدە ئولتۇردى، ئۇ پىغانى ئۆرلەپ قالغان چاغلاردا دائىم
ئىككى قولىدا پۈكەينىگە جەينەكلىگىنىچە ئاشۇنداق ئولتۇرۇپ كېتەتتى،
مەنسۇرنىڭ نەزىرىدە تۇرمۇش ئۇنى كىتابخانىدا تۇزىغان چاڭ-توزانلار ئاستىغا
كۆمۈۋېتىپ باراتتى.

كىتابخانىغا بىر تۈركۈم يېڭى كىتابلار كەلگەنىدى، مەنسۇر كىتابلارنىڭ
مۇقاۋىسىغا مۇنداقلا كۆز يۈگۈرتۈپ، ئۇنىڭدا زادى نېمە يېزىلغانلىقىنى قىياس
قىلىپ باقتى، يېڭىدىن كەلگەن كىتابلار ئارىسىدا جالالىددىن رومنىڭ شېئىرلار
توپلىمىمۇ بار ئىدى، جالالىددىن رومى مەنسۇرنىڭ دادىسى ئەڭ ئۇلۇغلايدىغان
شائىرلاردىن، ئافغانىستاندىكى ئەڭ داڭلىق سوپى ۋە ئىسلام مىستىك*لىرىدىن
بولمىش بۇ شائىر 1200-يىلى مازار شەرفكە يېقىن بەلىخ دېگەن يەردە
تۇغۇلغان، ”بۇ كىتابنىڭ ئۆزى بىر بېشارەت“ دەپ ئويلىغان مەنسۇر، ئۇنىڭدىن
ئۆزىدىكى مازار شەرفكە بېرىپ، گۇناھىغا مەغپىرەت تىلەش ئىستىكىنى
ئاۋۇندۇرىدىغان ئالامەتلەرنى ئىزدەپ تېپىپ، دادىسىنىمۇ ئاشۇنداق تۇيغۇغا
باشلاش نىيىتىگە كەلدى، جالالىددىن رومنىڭ شېئىرلىرىدا ئادەتتە بەندە قانداق
ئاللاھقا تېخىمۇ يېقىنلىشىمەن، دەيدىكەن ئۇ ئۆزىنى ۋە ئۆزلۈكىنى تامامەن
ئۆتۈش يولى بىلەن پاكلاشنى زۆرۈردۇر، دەيدىغان ئىدىيە ئىلگىرى
سۈرۈلىدۇ، ”ئۆزلۈك — ئىنسان بىلەن ئاللاھنى ئايرىپ تۇرىدىغان بىر قەۋەت
پەردىدۇر“ دەپ يازىدۇ جالالىددىن رومى.

شۇنداق قىلىپ، مەنسۇر شائىرنىڭ قانداق قىلىپ ئاللاھقا
يۈزلىنەلگەنلىكىنى بىلىۋېلىش ۋە قانداق قىلغاندا بەندىنىڭ ھاياتىنى شۇ

* مىستىك — دىنىي ئەقىدىنى سىزلىقلاشتۇرۇۋەتكۈچى دېگەن مەنىدە، —

تەرجىماندىن.

كابۇلۇتە كىتاببۇرۇش

بەندىنىڭ ئۆزىنى ئەمەس، بەلكى ئاللاھنى دەۋر قىلىپ چۆرگەتكىلى بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىۋېلىش ئىستىكىدە كىتابقا چۆكۈپلا كەتتى. مەنسۇر كىتابنى ئوقۇغانسېرى ۋۇجۇدىكى ئىپلاسلىقلارنى بارغانسېرى روشەن ھېس قىلىشقا باشلىدى. نەتىجىدە ئۇنىڭدىكى مازارنىشەرفكە بېرىپ تاۋاپ قىلىش ئارزۇسى تېخىمۇ كۈچەيدى. ئۇ كىتابتىكى مۇنۇ مىسرالارنى تەكرار-تەكرار ئوقۇيتتى:

ئېقىن ئېيتتى: **ناپاك بەندە ئۆزۈڭنى مەن تامان ئاتقىن،**
ناپاك بەندە دىدى: يوقسۇ، نومۇستىن ئۆلتۈرەي دەمسەن؟
 ئېقىن ئېيتتى: **سېنى پاكلاش ئەزەلدىنلا ماڭا خاستۇر،**
زۇلال قوينۇمغا كىرمەستىن، نىجاسەتتەك يۈرەي دەمسەن؟

مەنسۇر ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلايتتى: ”ئېقىن سۇ، ئاللاھ ئىگەم ۋە جاللىدىن رومى مېنى تاشلىۋەتكەندەك قىلىدۇ، مانا ھازىر ھېلىقى ئىرانلىق مۇخبىر ھىندۇقۇش تېغىنىڭ ئاقۋاش چوققىلىرىدىن ھالقۇۋاتىدىغاندۇ؟“
 مەنسۇر ئەتىگەندىن كەچكىچە ناھايىتى خاپىغان يۈردى. كۆز باغلىنىپ، كىتابخاننى تاقايدىغان ۋاقىتمۇ بولدى. شۇنداق، مەنسۇر دەرھال كىتابخاننىڭ ئىشىكىنى قۇلۇپلاپ، دادىسى بىلەن ئىككى ئىنسىنى ئالغىلى بارىدۇ ۋە كەچلىك غىزاسغا ئاق ئاشتىن بىر قاچا يەۋالغاندىن كېيىن، ئۆيىدىكى بىر توپ ھاماقەت بىلەن بىللە يېڭى بىر كېچە قوينىغا بۇرۇنقىدەك شۇڭغۇيدۇ.
 ئۇ قولىدىكى يوغان قۇلۇپنى ئىشىككە بېكىتىلگەن يۈگمە سالاھىيەتلىك سالاھىيەتلىك دەپ تۇرۇشىغا، ھېلىقى ”ئىرانلىق مۇخبىر“ ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولدى. بۇنى كۆرگەن مەنسۇر كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالدى.
 — ۋۇي، نېمە بولدى؟ — دەپ ئەندىكىپ سورىدى مەنسۇر، —
 يولغا چىقالمىدىڭما؟

— چىققان، لېكىن سالان تونلى ئېتىلىپ قاپتۇ، ئەتە ماڭىدىغان بولدۇق دە ئەمدى، — دەيدى ئەكبەر، — بايا يول بويىدا داداڭنى كۆردۈم، ئۇ سېنى ئېلىۋېلىشنى تاپىلدى جۇمۇ، ئەتە ئەتىگەن سائەت بەشتە كومېدىئانت ۋاقتى* بىكار قىلىنغان ھامان، بىزنىڭ ئۆيىدىن يولغا چىقىپ كېتەيلى.
 — راستما؟ — مەنسۇرنىڭ ھاياجاندىن ئاغزى گەپكە كەلمەي قالدى،

* كومېدىئانت ۋاقتى — كېچىدە يول يۈرۈشنى مەئىي قىلىش ۋاقتى، — تەرجىماندىن.

— ئاھ خۇدا، ھەزرىتى ئەلى مېنى چىللاپتۇ ...، شاھى مەردان مېنى تاۋاپ قىلىپ پاكلىنىشقا چىللاپتۇ!

ئەتسى ئەتگەنلىكى بەلگىلەنگەن ۋاقىتقا ئۈلگۈرۈپ تۇرالمىي قېلىشتىن، بولۇپمۇ دادىسىنىڭ دېگەن گېپىدىن تۇيۇقسىزلا پىنۇبلىشىدىن ئەنسىرىگەن مەنسۇر شۇ كۈنى كەچتە ئەكبەرنىڭ ئۆيىدە قوندى، ئەتسى تاڭ ئەمدىلا يورۇشى بىلەن ئۇلار يولغا چىقىپ كەتتى، مەنسۇر يولغا ئېلىۋالغان كولا، پاسلىداق قۇتلىق ئىچمىلىك، پىچىنە، بانان ۋە پۇرىنى بىر سومكىغا سېلىپ كۆتۈرۈۋالدى، ئۇ يەنە ئۆزى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان بىر يۈرۈش كاستۇم-بۇرۇلكىسى بىلەن ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىغا تەۋە مودا ناخشىلار كۆچۈرۈلگەن ئۇنۋېستىدىن بىر نەچچە قاپ ئېلىۋالغانىدى، ماشىنىدا ئەكبەرنىڭ سەئىد ئىسىملىك يەنە بىر ئاغىنىسىمۇ بار ئىدى، خۇشاللىقتا ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن بۇ ئۈچەيلەن يولغا چىقىپلا، ماشىنىنىڭ ئۇنۋالغۇسىدا ھىندىستان كىنو مۇزىكىلىرىنى قويۇپ، بولۇشىغا ۋارقىراپ ناخشا ئېيتقىلى تۇردى، ”سۆيگۈ دېگەن شۇمىدۇ؟ ئېيتقىن جانان، قىنىما! باغرىم كاۋاپ، تەنلىرىم ياپراق، مېنى قىنىما“ ئۈچ يىگىتنىڭ ناخشىسى تاڭ سەھەرنىڭ سالقىن ئاسمىندىن ئەكس سادا قايتۇراتتى، مەنسۇر يولغا چىقىپ يېرىم سائەت بولمايلا پېچىنىدىن بىر قاپ يەپ، ئىككى قۇتا كولانى ئىچۈۋەتتى، مەنسۇرنىڭ يۈرەكلىرى گويا قەپەزدىن قۇتۇلغان قۇشنىڭكىدەك يايىراپ، ئىشتىھاسى بۆلەكچىلا ئېچىلىپلا كېتىۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئۇنىنى قويۇپ بېرىپ، بولۇشىغا ۋارقىرىغۇسى كېلەتتى، ئۇ ئاخىر ئۆزىنى تۇتالمىي ماشىنىنىڭ ئەينىكىدىن بېشىنى چىقىرىپ تۇرۇپ تۈۋلىدى: ”ھە ... ي! ھەزرىتى ئەلى، شاھى مەردان ... ن! مەن كەلدىم! ...“

ئۇلار مەنسۇر ئۆمرىدە كۆرۈپ باقمىغان يوللارنى بېسىپ، كابۇلنىڭ شىمالىدىكى شامالى تۈزلەڭلىكىگە يېتىپ كەلدى، بۇ يەر ئافغانىستاندىكى قانلىق ئۇرۇشلار ناھايىتى كۆپ بولغان رايونلاردىن ئىدى، تېخى بىر نەچچە ئاي ئىلگىرىلا ئامېرىكا ھاۋا ئارمىيىسىنىڭ B-52 بەلگىلىك ئايروپىلانى بۇ يەرنى بولۇشىغا بومبىلىغانىدى، ”پاھ، نېمىدېگەن چىرايلىق جاي-ھە!“ مەنسۇر ئىختىيارسىز توۋلۇۋەتتى، دېمىسىمۇ شامالى تۈزلەڭلىكى يىراقتىن قارىسا ناھايىتى چىرايلىق كۆرۈنەتتى، تۈزلەڭلىكنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى مۇزلۇق چوققىلىرى پەلەككە تاقاشقان ھىندۇقۇش تېغى ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، ”ھىندۇقۇش“ كەلىمىسى ”ھىندىستانلىقلارنىڭ قاتلى“ دېگەن مەنىدە بولۇپ،

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئىلگىرى كابۇلغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن نەچچە مىڭ ھىندى لەشكىرى، دەل ئاشۇ ھىندۇقۇش تېغىدا توڭلاپ ئۆلگەنكەن. شامالى تۈزلەڭلىكنىڭ ھەممىلا يېرىدە ئۇرۇشنىڭ ئىزنالىرىنى كۆرگىلى بولاتتى. ھەيۋەتلىك ھىندۇقۇش تېغى، ھىندى لەشكىرلىرىنى توڭلىتىپ ئۆلتۈرەلگىنى بىلەن ئامېرىكا ھاۋا ئارمىيىسىنىڭ B-52 بەلگىلىك بومباردىمانچى ئايروپىلانغا تەڭ كېلەلمىدى. تالىبانلارنىڭ بومبىلانغان بارىگاھلىرى ۋە تۈرەيكى چىقىپ كەتكەن ئەسكى تام يېتىچە تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئاكوپلىرى پۈتۈنلەي پارتلىتىۋېتىلگەن بولۇپ، كۈچلۈك پارتلاشتا چاچرىغان ئەسكى-تۈسكىلەر ھەممىلا يەرنى قاپلىغانىدى، پارتلاشتا ئېگىلىپ ئادەمنىڭ ئىسكىلىتىغلا ئوخشاپ قالغان بىر تۆمۈر كارىۋات يول بويىدا يېنىچە ياتاتتى. كارىۋاتنىڭ يېنىدا ئوق تېگىپ ئۆتمىتۈشۈك بولۇپ كەتكەن بىر ماتراس تۇراتتى. قارىغاندا ئاشۇ كارىۋاتتا خورەكنى دۆڭ سوقۇپ ئۇخلاۋاتقان بىر تالىبان ئەسكىرى، شېرىن چۈشىدىن ئويغىنىپ بولغىچلا جەھەننەمگە يول ئالغان بولسا كېرەك.

شۇ ئەتراپتىكى پۇقرالار تالىبانلار قۇيرۇقىنى خادا قىلىپ بىر نەچچە سائەت - ئۆتە-ئۆتمەيلا يېتىپ كېلىشىپ، ئەسكەرلەردىن قېپقالغان داس، گارۋاي، گىلەم ۋە ماتراس دېگەندەك نەرسىلەرنى بىرىنى قويماي ئېلىپ كەتكەن بولغاچقا، بارگاھنىڭ ئەتراپىدا ھېچنەمە قالمىغانىدى. يوقسۇزلۇق، ئادەمنى تاش يۈرەك قىلىۋەتسە كېرەك، ئوق ئاۋازى بېسىققان ھامان شۇ ئەتراپتىكى يوقسۇللار دۈرىدە يۈگۈرۈشۈپ كېلەتتى-دە، يول بويىدىكى ياكى قۇملۇقتىكى جەسەتلەرنى كۆرۈپ قايغۇرۇش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئۇدۇل بېرىپ جەسەتلەرنىڭ يېنىنى ئاختۇراتتى، ھەتتا جەسەتلەرنىڭ كۆزىنى ئويۇۋېلىپ، تېرىسىنى شۇلۇۋېلىپ ۋە ياكى پۇلغا يارايىدىغان ئەزالىرىنى كېسىۋېلىپ ئاپىرىپ ساتىدىغانلارمۇ نۇرغۇن ئىدى. ئېھتىمال بۇ، تالىبانلارنىڭ شۇنچە يىللاردىن بۇيان شامالى تۈزلەڭلىكىگە كەلتۈرگەن بالايى - ئاپەتلىرى ئۈچۈن تارتىۋاتقان دوزاخ ئازابى بولسا كېرەك. چۈنكى بەش يىلدىن بېرى، شامالى تۈزلەڭلىكى تالىبانلار بىلەن مەسئۇد باشچىلىقىدىكى شىماللىقلار قوشۇنى كۈچ سىنىشىدىغان قىزىل قىيامەتكە ئايلاندى. بۇ جەرياندا تۈزلەڭلىكنى ئىدارە قىلىش ھوقۇقى ئالتە قېتىم يەڭگۈشلەندى، تۈزلەڭلىكنىڭ ئۆيەر-بۇيەرلىرىدە ئۈزۈلمەي داۋاملاشقان قىر-چاپلارنىڭ دەستىدىن، شامالى تۈزلەڭلىكىدىكى پۇقرالارنىڭ بەزىلىرى پەنجىشىر جىلغىسىغا، بەزىلىرى كابۇلغا قېچىپ كەتتى. ئۇ يەردىكىلەرنىڭ كۆپىنچىسى تاجىكلار بولغاچقا، دەرھال قېچىپ كېتىپ جېنى جان ئەتمىسە، تالىبانلارنىڭ

”ئىرقىي تازىلاش“غا ئۇچراپ كېتەتتى. بۇنىڭدىن تالىبانلارغا بولغان ئۆچمەنلىكى چەككە يەتكەن تاجىكلار تالىبانلارنىڭ قۇدۇقلىرىغا زەھەر تاشلاپ، سۇ تۇرۇبىلىرى ۋە توسمىلىرىنى پارىتىشۋەتتى. ئۇ تەسلىمەلەر ئۇرۇشتىن ئىلگىرى ”كابۇلنىڭ ئوزۇق-تۈلۈك ئامبىرى“ دەپ تەرىپلىنىدىغان شامالى تۈزلەڭلىكنىڭ جان تومۇرلىرى ئىدى.

مەنسۇر ماشىنىدا ئۆزلىرى بېسىپ ئۆتۈۋاتقان غېربانە مەھەللىلەرگە شۈبھىلىك كۆزلىرىنى تىككىنىچە ئۈندىمەي ئولتۇراتتى. پۈتۈنلەي دېگۈدەك خارابىلىققا ئايلىنىپ بولغان بۇ مەھەللىلەر، چۆلدىكى قاقشال بولۇپ كەتكەن ئادەم سۆڭەكلىرىنى ئەسلىتەتتى. تالىبانلار ئافغانىستاننىڭ مۇشۇ ئەتراپتىكى بىر قىسىم رايونلىرى ۋە پەنجىش جىلغىسى، ھىندۇقۇش تېغى ئەتراپى شۇنداقلا تاجىكىستانغا چېگرىلىنىدىغان جايلارنى چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىش مۇددىئاسىدا، شۇ ئەتراپتىكى نۇرغۇن مەھەللە-كويىلارنى تۈپتۈز قىلىۋەتتى. ناۋادا ”11-سېنتەبر“ ۋەقەسىدىن كېيىن پۈتۈن دۇنيانىڭ كۆزى ئافغانىستانغا تىكىلمىگەن بولسا، تالىبانلار بۇ غەربنى ئاللىقاچان ئىشقا ئاشۇرۇپ بولغان بولار ئىدى.

پارتلىتىۋېتىلگەن تانكا ۋە ھەربىي ماشىنىنىڭ سۈنۈقلىرى بىلەن خىلمۇخىل مىتال پارچىلىرى ھەممىلا يەردە چېچىلىپ ياتاتتى. ”بۇ تاشلاندىۋىقارلارنى نېمىگە ئىشلەتكىلى بولار؟“ دەپ پەرەز قىلىپ باقاتتى مەنسۇر ئۆزىچە. يول ياقىسىدىكى ئېتىزنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا يوغان تانكىدىن بىرى تۇراتتى. بىر دېھقان ئاشۇ تاشلاندىۋىق تانكىنىڭ ئۆپچۈرىسىدە قوش ھەيدەۋاتاتتى.

ماشىنا ئوڭغۇل-دوڭغۇل يولدا جالاقشىپ كېتىپ باراتتى. مەنسۇر يول ياقىسىدىكى غېربانە مەھەللىلەر ئارىسىدىن ئانىسى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن مەھەللىنى ئىزدەۋاتاتتى. مەنسۇر ئۇ مەھەللىگە بەش-ئالتە ياش چېغىدا كېلىپ باققانىدى. ئۇ قولىدا ئۇدۇلدىكى بىر خارابىلىقنى كۆرسىتىپ ۋارقىراپ كەتتى: ”ئەنە، ئەنە! ئاۋۇ مەھەللە شۇ!“ لېكىن مەھەللىلەرنىڭ ھەممىسى ئەسكى تاملىق بولغاچقا، مەنسۇرنىڭ ئاشۇلارنىڭ ئىچىدە قايسىسىنى كۆرسەتكەنلىكىنى پەرق ئەتكىلى بولمىدى. ئۇ كىچىك ۋاقىتلىرىدا ئانىسىغا ئەگىشىپ كېلىپ يوقلىغان تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيى ئېھتىمال ئاۋۇ توپا دۆۋىلىرىنىڭ بىرىسىدۇ! مەنسۇرنىڭ ئاشۇ چاغدا مەھەللىنىڭ توپىلاڭ يوللىرى ۋە ئېتىزلىرىنى ئارىلاپ قىيغىتىپ ئوينىغانلىقى ھېلىمەم يادىدا ئىدى. لېكىن ئۇ ئېتىزلار مانا ھازىر كۆمۈلگەن مىنانىڭ جىقلىقىدىن دۇنيا بويىچە ئەڭ خەتەرلىك دوزاخقا ئايلىنىپ تۇرۇپتۇ. شۇڭا يولۇچىلارنىڭ ھەممىسى ماشىنا يولىدا مېڭىۋاتاتتى. ئوتۇن

كابلۇۋ كىتابىيۇرۇش

يۇدۇۋالغان ئەرلەر بىلەن پۈركەنچىلىك ئاياللار، مىناغا دەسسەپ سېلىشتىن ئەنسىرەپ، يولنىڭ ياقىسى بىلەن ناھايىتى ئاۋايلاپ كېتىۋاتاتتى. تاۋايقا ماڭغانلار چۈشكەن ماشىنا مىنا تازىلىغۇچىلار ئەترىتىنىڭ يېنىدىن ئۆتتى، ئۇلار ئاللىقاچانچىلىك يەرنىمۇ قويمىي بىر-بىرلەپ تەكشۈرۈپ، بايقالغان مىنانى گامىدا كۆمۈلگەن يېرىدىلا پارتلىتىۋېتەتتى گامى ئۇنىڭ كاپسۇلىنى ئېلىۋېتەتتى. مىنا تازىلاش ئىشى بەكمۇ قول ئۆتىدىغان بولغاچقا، ئۇلار كۈنىگە ئاران دېگەندە بىر نەچچە يۈز مېتىر دائىرىنى تەكشۈرۈپ چىقالايتتى. بۇ يەرنىڭ ھەممىلا يېرىنى ۋەھىمە بېسىپ تۇرغىنى بىلەن، ھۆپپىدە ئېچىلىپ كەتكەن ئاچ قىزىل لالە گۈل زېمىنغا ئاجايىپ ھۆسن قوشقاندى، لېكىن ئۇ گۈللەرنى پەقەت يىراقتىنلا كۆرۈش مۇمكىن. چۈنكى ھەممىلا يەرگە مىنا كۆمۈلگەن بولغاچقا، ئاشۇ گۈللەردىن بىرەر تال ئۆزەي دەپ بارغان ئادەمنىڭ مىناغا دەسسەپ سېلىپ، پۇتى ياكى قولىدىن ئايرىلىپ قېلىشى قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئارىسىدىكىلا ئىش ئىدى. ئەكەبەر ئافغانىستاندىكى مەلۇم بىر ساياھەتچىلىك تارمىقى 1967-يىلى نەشر قىلدۇرغان بىر كىتابىنى زوق-شوق بىلەن ئوقۇۋاتاتتى.

— يول بويى ھال رەڭلىك لالە گۈللەرنى دەستە-دەستىسى بىلەن سېتىۋاتقان بالىلارنى كۆرىسىز، — ئەكەبەر قولىدىكى كىتابىنى ئۈزلۈك ئوقۇدى. — باھار كېلىشى بىلەن گىلاس، ئۈرۈك، لىمون ۋە نەشپۈتلەر ھۆپپىدە چېچەكلەپ، ساياھەتچىلەرنى بەكمۇ جەلپ قىلدۇ؛ ساياھەتچىلەر كابلۇغا يېتىپ بارغىچە ئۆزىنى ھەيران قالدۇرۇشقا كۈلگۈن دۇنياسىدا سېزىدۇ، — ئەكەبەر ئوقۇپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە باشقىلار پاراقىدە كۈلۈپ كېتىشتى. چۈنكى ئۇلار ھازىرغىچە يولنىڭ ئىككى قاسنىدا ئاندا-ساندا ئۇچراپ قالدىغان بىر-ئىككى تۈپ غېربانە گىلاستىن باشقا ھېچقانداق مېۋىلىك دەرەخنى ئۇچرىتىپ باقمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ گىلاس دەرەخلىرى ئوق، بومبا، ئۈچ يىلغا سوزۇلغان قۇرغاقچىلىق ۋە قۇدۇققا تاشلانغان ئوغا-زەھەرلەردىن مىڭ باللىققا ئامان-ئېسەن قالغان شاھىتلار بولسىمۇ، لېكىن ئاشۇ گىلاس دەرەخنىڭ يېنىغا خاتىرجەم بارغىلى بولىدىغان مىنادىن خالىي يولنى تېپىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئەكەبەر كىتابىنى داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇدى:

— بۇ يەردە ئافغانىستاننىڭ ئۆزگىچە ساپال بۇيۇملىرى بار؛ ناۋادا توختاپ يول ياقىسىدىكى دۇكانلارغا كىرىپ قاراپ باقسىڭىز، كۈلچىلارنىڭ ئەسەرلىرى مابەينىدە ئۇدۇم قالغان ئەنئەنىۋى ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ، ساپال قاچا-قۇچىلارنى ئىشتىياق بىلەن ياساۋاتقانلىقىنى كۆرىسىز.

— ھازىر ئۇنداق ئەنئەنىۋى ھۈنەر-سەنئەتنىڭ ئىزنا سۇ قالمىدى، —
 دېدى ماشىنا ھەيدەپ كېتىۋاتقان سەئىد گەپ قىستۇرۇپ، دېمىسىمۇ ئۇلارغا يول
 بويى بىرەر مۇ كۇلالخانا ئۇچرىمىدى، مەنسۇر ئۈچىنچى قۇتا كولانىڭ ئاغزىنى
 ئېچىپ، ئۇنى غۇرتۇلدىتىپ بىرلا تىنىقتا ئىچۈۋەتكەندىن كېيىن، قۇتسىنى
 ماشىنىنىڭ دېرىزىسىدىن تالغا قارىتىپ ئاتتى. لېكىن ماشىنىنىڭ سۈرئىتى تېز
 بولغاچقا، گۈپىدە ئۇرغان شامال كولانىڭ قۇتىدا قالغان ساقىندىلىرىنى
 ئۇچۇرۇپ ئەكرىپ، ئۇلارنىڭ يۈزىگە ئۇردى، ئاڭغىچە ماشىنا ئەگرى-بۇگرى
 يولنى بويلاپ دۇنيادىكى ئەڭ ئىگىز تاغ — ھىندو قۇش تېغىغا قاراپ ياماشتى؛
 يولمۇ بارغانسېرى تارىشىشقا باشلىدى، يولنىڭ بىر تەرىپى تىك قىيا، يەنە بىر
 تەرىپى شىددەتلىك ئېقىن ئىدى؛ دەريانىڭ ئۈيەر-بۈيەرلىرىدە چىرايلىق
 شارقىراتمىلار بار ئىدى.

— ھۆكۈمەت بۇ دەرياغا نۇرغۇن يېلىجانلارنى سېلىپ بېقىشكەندۇق،
 بىر نەچچە يىلغا قالمايلا بۇ يەردە سالمون بېلىقى توپ-توپى بىلەن ئۇرۇپ
 يۈرىدىغان بوپتۇ، — دەپ گېپىنى داۋام قىلدى ئەكبەر، ئەكبەرنىڭ دېگەنلىرى
 راست ئىدى، لېكىن ھازىر بۇ دەريادا سالمون بېلىقىنىڭ تۇخۇمى ئاللىبۇرۇن
 قۇرۇپ كەتكەندى، چۈنكى خېلى يىللاردىن بۇيانقى مالىمانچىلىق ئافغانىستان
 ھۆكۈمىتىنىڭ بېلىقچىلىققا كۆڭۈل بۆلگىدەك ھەپسىلىسىنىمۇ قويمىغانىدى.

تاغ جىلغىسى، دەريا قىنى، تاغ قاپتېلى ۋە يول ياقىسى ... ئىش قىلىپ
 كۆرۈنگەنلا يەردە ئوڭتەي-ئوڭتەي نۇرغان ئەسكى تانكىلارنىڭ كۆپلىكىگە
 ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى، ئۇ تانكىلارنىڭ بەزىلىرى ئۇرۇلۇپ كەتكەن،
 بەزىلىرى پارىتىلىۋېتىلگەن بولۇپ، كۆپىنچىسى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى
 كەسكىن ئۇرۇشنىڭ شەھىدى ئىدى، ئەكبەر ئۇچرىغان ئەسكى تانكىلارنى ساناپ
 باقتى.

— بىر، ئىككى، ئۈچ، تۆت ... توقسان توققۇز، يۈز ... ۋايىۋاي
 نېمانچە جىق تانكىلار بۇ؟

ئۇ چاغدا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى رېسپۇبلىكىلىرى ئارقىلىق ئافغانىستانغا
 تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، ئۇزلىرىنىڭ ئافغانىستاننى چاڭگىلىغا ئېلىپ بولغانلىقىدىن
 ئېسەنگىرىگەن سوۋېت ئىتتىپاقى قوشۇنى، ئافغانىستان مۇجاھىدىلىرى
 تەشكىللىگەن پارتىزانلارنىڭ قاپقىنىغا دەسسەپ سالىدى. پارتىزانلار بەئەينى
 ئۆچكىگە ئوخشاش، ھېلى تاغنىڭ ماۋۇ قاپتېلىدا بولغان بولسا، ھېلىلا يەنە بىر
 چوققىغا چىقىپ بولاتتى؛ سوۋېت تانكىلىرىغا يىراقتىكى يوشۇرۇن

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

قاراۋۇلخانلىرىدىن قاقشاتقۇچ زەربە بېرەتتى. پارتىزانلارنىڭ قوللىنىدىغانلىرى پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئۆزلىرى ياسىۋالغان قوراللار بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئاشۇ قارا مىلتىقلىرى بىلەنمۇ سوۋېت تانكىلىرىنىڭ ئەجەللىك يەرلىرىگە زەربە بېرەلەيتتى؛ ئەمما ئۆزلىرى پىنھاندا بولغاچقا ھېچقانداق زىيان-زەخمەتكە ئۇچرىمايتتى. تاغنىڭ ھەممىلا يېرىدە پارتىزانلار بار ئىدى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى قويچى سىياقتا ياسىنىۋېلىپ، كالا شىنكوۋ پىلموتىنى تىۋىتلىك ئۆچكىنىڭ تۆشىگە باغلاپ قويىتتى؛ پۇرسەت كەلگەن ھامان چاقماق تېزلىكىدە قوراللىنىپ، دۈشمەنگە تۇيۇقسىز زەربە بېرەتتى.

— تىۋىتلىك ئۆچكىنىڭ مويى بەك ئۆسكىلەڭ بولىدىكەن، — دېدى ئەكبەر چۈشەندۈرۈپ، — شۇڭا ئۇنىڭ تۆشىگە ھەتتا گراناتاموتىنى يوشۇرۇپ قويسىمۇ چانمايدىكەن. ئەكبەر سوۋېت ئىستېپاقىغا قارشى ئۇرۇش ھەققىدىكى ماتېرىياللارنى چىق كۆرگەندى.

ئەكبەر قولىدىكى ھېلىقى كىتابنى داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇدى:

”بۇرۇن بۇ تاغ يولىدا ھەتتا ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىمۇ يۈرۈش قىلىپ باققانىدى. ئۇ كابۇلنىڭ ئەتراپىدىكى رايونلارنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئوكسۇس دەرياسىنىڭ ئۈستىدىكى ئوتتۇرا ئاسىيانى بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن، بۈيۈك قوشۇننى باشلاپ ھىندۇقۇش تاغلىرىدىن ھالقىپ ئۆتتى. ئاشۇ زامانلاردا بۇ باھادىر ئىمپېراتور ھىندۇقۇش تېغىنى 'بەند قىلدىڭ سىرلىق خىيال قەسىرىگە، سەندە تاپتىم مەڭگۈ ئۆلمەس تۇيغۇمىمەن' دەپ مەدھىيلىگەنكەن.“

— ئافغانىستان ھۆكۈمىتى 1967-يىلى بۇ يەرگە بىر چاڭغا تېپىلىش مەيدانى قۇرۇشنى پىلانلىغانىكەن، — دېدى ئەكبەر ئۇدۇلدىكى تاغ قايتىلىنى كۆرسىتىپ، — شۇ چاغدا بۇ يەرنىڭ يولىغا ھەتتا ماي ياتقۇزۇپمۇ بولغانىكەن، ماۋۇ كىتابتا ئاشۇنداق دەپتۇ.

دۇرۇس، ئاشۇ زامانلاردا ساياھەتچىلىك تارمىقى نەشر قىلدۇرغان كىتابتا ئېيتىلغاندەك بۇ يەرگە تۇتۇشىدىغان يولغا ئاسفالىتمۇ ياتقۇزۇلغانىدى. لېكىن ھازىر ئۇ يوللارنىڭ ئاللىقاچان پەركايى ئۇچۇپ بولدى؛ تاغ قايتىلىغا چاڭغا تېپىلىش مەيدانى قۇرۇش پىلانى ئېقى قەغەز، قارىسى ساياھ پىتچىلا قالدى.

— ناۋادا ئاشۇ چاڭغا تېپىلىش مەيدانى راستتىنلا قۇرۇلغان بولسا، بۇ يەردە تۇيۇقسىز پارتلىتىش ۋەقەلىرى ھازىرقىدىنمۇ چىق يۈز بېرەر بولغىدى، — دېدى ئەكبەر كۈلۈپ تۇرۇپ، — ئۇ چاغدا بۇ يەرگە كېلىپ چاڭغا

تېپىلىش قانداقتۇر كوڭۇللوچ ساياھەت ئەمەس، بەلكى جاننى ئالقانغا ئېلىپ قويۇپ يول يۈرىدىغان خەتەرلىك ئېكسپېدىتسىيىگە ئايلىنىپ قالاتتى؛ بۇنىڭ بىلەن ئافغانىستانمۇ ھاياتتىن بەزگەنلەر كېلىپ چېنىنى دوغا تىكىپ باقىدىغان ئەۋەككۈل دۇنياسىغا ئايلىنىپ قالار بولغىدى.

ئۇلار كۈلۈپ كېتىشى، تۇرمۇش تراگېدىيىسى گاھدا كارتون فىلىملىرى ياكى قورقۇنچىلىق كىنو فىلىملىرىدىلا ئۇچراتقىلى بولىدىغان ئېچىنىشلىق ھېكايىلەرنى يارىتىدۇ، ئەمەسمۇ؟ ماشىنىدىكى ئۈچەيلەن ئۆزلىرىچە تەسەۋۋۇر قىلىپ باقتى: ”ئەنە، تويۇقسىز پارتلىغان مىنا، چاڭغا تېپىلىپ كېتىۋاتقان رەڭگارەڭ كىملىك ساياھەتچىلەرنى كۆزنى يۇمۇپ ئاچقىچە پارە-پارە قىلىۋەتتى؛ ئۇلار تاغ قاپتىلىدىن قېقىزىل قانغا بويالغان پىتى يۇمىلاپ چۈشۈشكە باشلىدى....“

ساياھەتچىلىكنى ئافغانىستاننىڭ ئاساسلىق كىرىم مەنبەلىرىدىن سانايدىغان زامان ئاللىقاچان ئۆتمۈشكە ئايلىنىپ كەتتى. بۇ ئۈچ يىگىت ئىلگىرى ”تاۋايچى ھېپپىسار* يولى“ دەپ ئاتالغان يولدا كېتىپ باراتتى. ئىلگىرى بىر قىسىم ياشلار مۇشۇ يول بىلەن كېلىپ، بۇ يەردىكى گۈزەللىكنە تەڭداشسىز مەنزىرىلەرنى تاماشا قىلىپ، توسقۇنسىز ئەركىن ھاياتنىڭ مېغىزىنى چاقتى؛ نەشە ھەتتا ئەپيۇنىمۇ دۇنيادىكى ئەڭ ئەرزان باھادا سېتىۋالاتتى. 20-ئەسىرنىڭ 60-، 70-يىللىرى يىلىغا نەچچە مىڭ ھېپپىس، ئىجارىگە ئالغان ”Ladas“ ماركىلىق كونا ماشىنىلار بىلەن، بۇ تاغلىققا تاۋايچا كېلەتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە رادىكاللارمۇ، مۇتەئەسسىپلەرمۇ ھەتتا ئايال زاتمۇ بولىدىغان. ئۇ چاغلاردا بۇ يولدا بۇلاڭچىلار ۋە يول توسۇپ قاراقچىلىق قىلىدىغان باندىتلار تۇرۇپ-تۇرۇپلا پەيدا بولۇپ قالاتتى. لېكىن بۇنداق خەۋپ-خەتەر ”تاۋايچى ھېپپىسار يولى“نى تېخىمۇ قىزىتۋەتتى، شۇڭا زاھىر شاھ نىشانلانغان 1973-يىلىدىكى سىياسىي ئۆزگىرىشمۇ تاۋايچى ھېپپىسارنى توسۇپالمىغاندى. پەقەت 1978-يىلى كوممۇنىستلار سىياسىي ئۆزگىرىش ياسىغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ ئىككىنچى يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەندىن كېيىنلا، بۇ ”تاۋايچى ھېپپىسار يولى“ پۈتۈنلەي ئۈزۈپ تاشلاندى.

* ھېپپىسار — ئېنگلىزچە Hippy دېگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، 60-يىللاردا پەيدا بولغان بىر تۈرلۈك ئېقىمنى كۆرسىتىدۇ، ئۇلار جەمئىيەتكە بولغان نارازىلىقنى چېچىنى چۈشۈرۈپتېپ، ھەررەڭ-سەررەڭ كىيىنىۋېلىش بىلەن ئىپادىلەيدۇ. — تەرجىماندىن.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بۇ ئۈچ يىگىت يولغا چىقىپ بىر نەچچە سائەتتىن كېيىن، مازارېشەرفكە ماڭغان تاۋايچىلار قوشۇنغا بېتىشۋالدى. لېكىن تاۋايچىلار قوشۇنى يولغا قىستىلىپ قالغاچقا، ئىلگىرلىيەلمەي تۇرۇپ قېلىشقاندى، ئاڭغىچە قارىغىچى، ئەتراپنى تۇمان باسقۇلى تۇردى، ماشىنىلارنىڭ چاقى قاردا تېپىلىپ، ئورنىدا بىرقىياتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇرلار ئولتۇرغان بۇ ماشىنىنىڭ چاقىغا زەنجىر باغلامىغاندى.

— چاتاق يوق، — دېدى سەئىد ئىشەنچ بىلەن، — تۆت چاقى تەڭ كۈچەيدىغان ماشىنىغا زەنجىرنىڭ لازىمى يوق!

بارغانسېرى كۆپىيىۋاتقان ماشىنىلارنىڭ قار-مۇز ئۈستىدىكى ئىزى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ كېتىۋاتتى، شۇڭا ئالدىدىكى بىرەر ماشىنا توختاپ قالمىسا، كەينىدىكى ماشىنىلارنىڭ مېڭىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى، يولدىكى ماشىنىلارنىڭ ھەممىسى جەنۇبتىن شىمالغا قاراپ تۇراتتى، بۇ كابۇلدىن مازارېشەرفكە بارىدىغان يۈنۈلۈش ئىدى، ئەتە ئۇلار شىمالدىن جەنۇبقا قاراپ يۈزلىنىدۇ، چۈنكى يول بەك تار بولغاچقا ماشىنىلارنىڭ قارىمۇ-قارشى يۈزلىشىگە مېڭىپ، بىر-بىرىنى يانداپ ئۆتۈپ كېتىشىگە يول قويۇلمايدۇ، كابۇل بىلەن مازارېشەرفنىڭ ئارىلىقى 450 كىلومېتىر بولۇپ، ئادەتتە 12 سائەتتە يېتىپ بارغىلى بولاتتى، لېكىن گاھدا ھەتتا 30—40 سائەت يول يۈرۈشكىمۇ توغرا كېلىپ قالاتتى.

— قىلىن قار ياكى كۆچكەن قارنىڭ ئاستىدا قالغان نۇرغۇن ماشىنىلارنى، ياز كېلىپ قار-مۇزلار ئېرىگەندىلا ئاندىن كولاپ چىقىرىۋالغىلى بولىدىكەن، جۇمۇڭلار، — دەپ كۈلدى ئەكبەر، — لېكىن ئۇنداق ماشىنىلارنىڭ كۆپىنچىسى ئەتىياز كېلەر-كەلمەيلا ئۆز ئايىغىدىن يىتىپ كېتىرىشىمۇ، تېخى! كىشىلەر يولنى توسۇپ تۇرۇپ قالغان ھېلىقى ماشىنىنى يولنىڭ چېتىگە ئىتتىرىپ ئاچىقتى؛ بۇنىڭ بىلەن يولمۇ ئېچىلغان بولدى، مەنسۇرلەر ئۇ ماشىنىنىڭ يېنىدىن ئاستا يانداپ ئۆتتى، ئۇ ماشىنىدىكى يولۇچىلار ئاستا مېڭىۋاتقان باشقا بىر ماشىنىغا چىقىۋاتتى، بۇزۇلۇپ قالغان ھېلىقى ماشىنىنىڭ يان تەرىپىگە ”ھامۇرگ — فرانكفورد — لوندون — كابۇل“ دېگەن خەتلەر چاپلانغان، ئالدى ئەينىكىگە ”سەپەر شاھىدىن سالام!“ دېگەن سۆزلەر قىزىل سىردا يېزىلغاندى، بۇنى كۆرگەن ئەكبەر ئۆزىنى تونۇۋاللامى قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى.

— ئۇنۇلغۇسىز سەپەر بولدى-دە، بۇ!

ئۇلار سالان تونىلىنىڭ تۇنجى ئۇزۇن دەھلىزىگە كىرىپ كەلدى. دەھلىز، يولنى كۆچكەن قارىدىن ساقلاش مەقسىتىدە ئىككى قاسنىقىغا پۇختا تۇۋرۇك بېكىتىپ ياسالغان لەمپە بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئامان-ئېسەن ئۆتۈشمۇ ئۇنچىۋالا ئاسان ئەمەس ئىدى. دەھلىزنىڭ ئىككى تەرىپى قارلىق تاغ بولغاچقا، تاغ شامىلى ئۇچۇرۇپ كىرگەن قارلار يول يۈزىدە غىلتاڭ مۇز بولۇپ توڭلاپ كەتكەنىدى. بۇنداق يولدا چاقىغا زەنجىر باغلىمىغان ماشىنىنى ھەيدەپ ماڭماق بەسى مۇشكۈل ئىدى.

سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئافغانىستانغا قالدۇرۇپ كەتكەن ئەستىلىكلىرىدىن بولمىش سالان تونىلى دېڭىز يۈزىدىن 3400 مېتىر ئېگىزلىككە جايلاشقان بولۇپ، بەزى بۆلەكلىرىنىڭ دېڭىز يۈزىدىن ئېگىزلىكى ھەتتا 5000 مېتىرغا يېتىپ باراتتى، ئەسلىدە ئافغانىستاننى ئۆزىنىڭ سۈنئىي ھەمراھ بازىسىغا ئايلاندۇرۇۋېلىشنى نىيەت قىلغان سوۋېت ئىتتىپاقى، سالان تونىلىنى ياساشقا 1956-يىلىدىن باشلاپلا ئىزىنپەر ئەۋەتكەنىدى. ئۇلار بۇ تونىلنى 1964-يىلى ياساپ پۈتكۈزدى. ئافغانىستاندىكى تۇنجى ئاسفالىت يولىمۇ 20-ئەسىرنىڭ 50-يىللىرى سوۋېت ئىتتىپاقى ئىزىنپەرلىرى ياساپ بەرگەنىدى. زاھىر شاھ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان چاغلاردا، سوۋېت ئىتتىپاقى ئافغانىستاننى دوست ئەل، دەپ قارىغانىدى. ھالبۇكى ئامېرىكا بولسۇن ياكى ياۋروپا ئەللىرى بولسۇن ھېچقايسىسى ئافغانىستاندەك بۇنداق تاغلىق ئەلگە مەبلەغ سېلىشنى خالىمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئافغانىستان بىلەن دەرەجىدىن تاشقىرى سوتسىيالىستىك چوڭ دۆلەت — سوۋېت ئىتتىپاقى ئارىسىدىكى كۈندىن-كۈنگە قويۇقلىشىپ بېرىۋاتقان دوستانە مۇناسىۋەتمۇ زاھىر شاھنىڭ مەبلەغ ۋە تېخنىكا جەھەتتىكى ئېھتىياجىنى قاندۇرۇشتا ئانچە ئەسقاتمىدى. بۇنىڭ بىلەن زاھىر شاھ سوۋېت ئىتتىپاقى ئالدىدا بىقوۋۇل ئورۇنغا چۈشۈپ قالدى.

سالان تونىلى تالىبانلارغا قارشى تۇرۇشتا ناھايىتى مۇھىم ئىستراتېگىيەلىك روللارنى ئوينىغانىدى. 20-ئەسىرنىڭ 90-يىللىرى مۇجاھىدلارنىڭ قەھرىمانى مەسئۇد، تالىبانلارنىڭ داۋاملىق شىمالغا ئىچكىرىلەپ كىرىشىنى توسۇش ئۈچۈن، سالان تونىلىنى پارتلىتىپ ئۇزۇۋېتىشنى پەرمان قىلدى. مەسئۇدنىڭ بۇ ئەۋەككۈلچىلىكى راستتىنلا كارغا كېلىپ، تالىبانلارنىڭ ئالغا ئىلگىرىلەش يولىنى ئۇزۇۋەتتى.

ئاستا-ئاستا كۆز باغلاندى. ماشىنا تېپىلىپ، ھېلى قېلىن قارغا، ھېلى كاتاڭغا يېتىپ قېلىۋاتاتتى. شۇرغاندا ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمىغاچقا، سەئىد

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ماشىنىنى چاقنىڭ ئىزى دەپ قارىغان يەرنى بويلاپ تەۋەككۈلسىگە ھەيدەۋاتاتتى. سەئىدىنىڭ چاقىغا زەنجىر باغلانمىغان ماشىنىسى مۇز توڭلاپ كەتكەن قاپ-قاراڭغۇ يولدا ئۇياقتىن-بۇياققا تېپىلىپ ئاران مېڭىۋاتقان بولغاچقا، ماشىنىدىكى ئۈچ يىگىت ئۆزىگە پەقەت ھەزرىتى ئەلدىن ئامانلىق تىلەشكىلا مەجبۇر ئىدى، مەنسۇر ئۆز-ئۆزىگە پىچىرىلدى: "ئاه خۇدا، ئۆزۈڭگە ئامانەت! ھەزرىتى ئەلى مېنى پاكلىنىشقا چىللىدى، ئۇنىڭ مەقبەرىسىنى كۆرۈۋالغىچە مېنى ئامان قىلغايەن!"

ئالدى تەرەپتە غۇۋا بىر يورۇقلۇق كۆرۈندى، بۇ دەل سىلان تونىلىنىڭ كىرىش ئېغىزى ئىدى، تونىل ئېغىزىنىڭ يان تەرىپىگە ئېسىپ قويۇلغان تاختىدىكى "دىققەت! زەھەرلىك گاز بار، ماشىنا توسۇلۇپ قالسا، ماتورنى ئۆچۈرۈۋېتىپ، ئەڭ يېقىن يەردىكى چىقىش ئېغىزىدىن چىقىپ كېتىڭ!" دېگەن خەتلەرنى كۆرگىلى بولاتتى، مەنسۇر ئەكبەرگە تەئەججۇپ بىلەن تىكىلدى.

— تېخى بىر ئايىنىڭ ئالدىدىلا 50 يولۇچى قار كۆچۈپ مۇشۇ تونىلىنىڭ ئىچىگە قاپسىلىپ قاپتۇ، — دېدى ئۇزۇن قۇلاق ئەكبەر ئاڭلىغانلىرىدىن باشقىلارنىمۇ خەۋەردار قىلىپ، — شۇ كۈنى 20 نەچچە گىرادۇس سوغۇق بولۇۋاتقاندىن، شوپۇر ماشىنىدىكىلەرنى توڭدۇرۇپ قويماي، دەپ ماتورنى ئۆچۈرمەپتۇ؛ ئاڭغىچە يولمۇ ئېچىلىپتۇ؛ لېكىن ماشىنىدىكى 20 گە يېقىن ئادەم كاربون چالا ئوكسىدنىڭ زەھىرىدە ھوشسىزلىنىپ ئاخىرى جان ئۆزۈپتۇ؛ بۇ يەردە بۇنداق ۋەقەلەر دائىم بولۇپ تۇرغىدەكمىش! ئۇلارنىڭ ماشىنىسى تونىلغا ئاستا-ئاستا ئىچكىرىلەپ كىردى.

نېمىشىقىدۇ ماشىنىلار تۇيۇقسىز توختاپ قالدى.

— ئاه خۇدا، نېمە ئىشتۇ بۇ؟ — دېدى ئەكبەر، — بېشىم ئاغرىغاندەك بولۇۋاتىدۇ.

— ۋۇي راست، مېنىڭمۇ شۇنداق بولۇۋاتىدۇ، — دېدى مەنسۇر، — دەرھال چۈشۈپ يېقىنراق يەردىكى چىقىش ئىشىكىنى تاپساق بولامدۇ، قانداق؟

— ياقەي، — دېدى ئەكبەر تەمكىنلىك بىلەن، — خۇدا بۇيرىسا يول ھازىرلا ئېچىلىدۇ؛ ئويلاپ باقماسىلەر، ناۋادا ماشىنىنى مۇشۇ يەرگە تاشلاپ قويۇپلا چىقىپ كەتسەك، ئاڭغىچە يول ئېچىلسا، ئارقىدىكى ماشىنىلار قانداق ئۆتىدۇ؟

— بايا ئەكبەر دەپ بەرگەندەك كاربون چالا ئوكسىدنىڭ خەۋىپىگە

ئۇچراپ قالارمۇ؟ — دەپ سورىدى مەنسۇر ئەندىكىپ تۇرۇپ، ماشىنىنىڭ دېرىزىلىرى ھىم ئېتىكىلىك ئىدى، سەئىد تاماكىدىن بىر تال چىقىرىپ تۇتاشتۇرۇۋىدى، مەنسۇر تۇيۇقسىز ۋارقىراپ كەتتى:

— نېمە، ساراڭ بولدۇڭمۇ سەن؟

— بىزنى ئۆلتۈرەي دەمسەن، بۇ يەردە؟ — دېدى ئەكبەر ۋە ئۇنىڭ

ئاغزىدىكى تاماكنى يۇلۇپ ئېلىپ، مېچقلاپ ئۇچۇرۇۋەتتى.

بۇنىڭ بىلەن ۋەھىمگە چۈشكەن بۇ ئۈچ يىگىت لام دەپ ئېغىز ئاچماي جىمجىت ئولتۇرۇپ كەتتى. بىر ھازادىن كېيىن يولمۇ ئېچىلدى بولغاي، توسۇلۇپ قالغان ماشىنىلار ئالدىغا قاراپ ئاستا-ئاستا سىلجىغىلى تۇردى، بۇ ئۈچ يىگىتنىڭ ماشىنىسىمۇ تونىلدىن ئاخىر چىقتى، ساپ ھاۋا تونىل ئىچىدە تۇنجۇقۇپ باشلىرى پېرىلىپ كەتكۈدەك ئاغرىۋاتقان بۇ ئۈچ يىگىتنىڭ يۈزىگە كۆيىدە ئۇرۇلۇشىدى، ئۇلارنىڭ باشلىرى قېيىپ، كۆزلىرى قاراڭغۇلاشقىلى تۇردى، ئۇ ئۈچى گەرچە ئالدىدىكى ھېچنېمىنى ئىلغا قىلالمايۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئالدى تەرەپتە پۇرقىراپ تۇرغان ئاقۇش ھور، ئۇلارغا ئەينەك قاچىغا ئۇسۇلغان ئىسسىق ئارپا ئومچىنى ئەسلىتەتتى، ئالدى تەرەپتىكى يولغا چۈشكەن چوڭقۇر چاق ئىزىنىڭ ئۈستىدە لەيلەپ يۈرگەن ئاقۇش ھوردىن، ماشىنا چىرىغىنىڭ يورۇقى بارغانسېرى غۇۋاللىشىپ كېتىۋاتاتتى. تاۋاپ ئىستىكىدە يۈرەكلىرى لەرزىگە كەلگەن تاۋاپچىلار، قارمۇز ئاستىدا قالغان تېپىلغاق يولنى بويلاپ سۈكۈنات ئىچىدە ئالدىغا قاراپ مېڭىۋاتاتتى، ھەتتا مەنسۇرمۇ پىرەنىك يېشىتن توختاپ جىمجىت ئولتۇراتتى، ھەرقانداق ۋاقىتتا ئۇلارنى جەھەننەمگە ئۇزۇتىش ئېھتىمالى بولغان تىك قىيا، سىنا، قار كۆچمىسى ۋە ياكى ئاللىقانداق بالا-قازانى تامامەن ئۇنۇتقان بۇ ئۈچ يىگىتنىڭ جۈپ-جۈپ كۆزلىرى ئالدىدىكى يولدا ئىدى.

تۇمان ئاز-تولا تارىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار تىك قىيانىڭ لېۋىدىكى يولدا گويا پىلىسرائىنىڭ كۆرۈۋىكىدە ماڭغاندەك كېتىپ باراتتى، ئۇلارنىڭ كۆز ئالدى ئانچە-مۇنچە يورۇغاندەك قىلغىنى بىلەن، ئەمدىكى يول قېرىشقانداك يەر تۇۋىنىگە سوزۇلغان بولغاچقا، ئىلگىرىلەش تېخىمۇ قىيىنلىشىپ كېتىۋاتاتتى، ھېلىدىن-ھېلىغا ئىككى ياققا ئېغاڭشىپ تۇرۇۋاتقان ماشىنا تۇيۇقسىزلا تېپىلىپ، يولنىڭ گىرۋىكىگە بېرىپ قالدى، ”يائىللاھ!“ دەپ ۋارقىرىۋەتتى ماشىنىنى باشقۇرالمىي قالغان سەئىد، مەنسۇر بىلەن ئەكبەرمۇ ناۋادا تۇتقۇچقا چىڭ ئېسىلىۋالمىغان بولسا، سىيرىلىپ بېرىپ ماشىنىنىڭ يان ئىشىكىگە سوقۇلغان

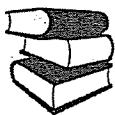

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بولار ئىدى، تۈپتۈز كېتىۋاتقان ماشىنا تۇرۇپلا يولنىڭ بىر تەرىپىگە شارىتىدە تېپىلىپ كېتەتتى؛ سەئىد ماشىنىنى مىڭ بالالىقتا يولنىڭ ئوتتۇرىسىغا رۇسلاپ تۇرۇشىغا، ماشىنا يەنە تېپىلىپ كېتىپ، يولنىڭ يەنە بىر لېۋىگە بېرىپ قالاتتى، ھودۇقۇپ قارا تەرگە چۆمۈلۈپ كېتىۋاتقان يىگىتلەرنىڭ كۆزى ئالدى تەرەپتىكى "دىققەت، مىنا بارا" دېگەن خەتلەر يېزىلغان تاختىغا چۈشۈپ قالدى، دۇرۇس، يېقىن ئەتراپنىڭ ھەممىسى ھەتتا ئۇلارنىڭ ماشىنىسى تېپىلىپ بېرىپ قېلىۋاتقان يولنىڭ گىرۋىكىمۇ مىنا كۆمۈلگەن جايبار ئىدى، گەرچە يەر- جاھان قېلىن قارنىڭ ئاستىدا قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ قارلارنىڭ تانكا مىناسىنى پارتلاشتىن توسۇپ قالالىشى مۇمكىنمۇ؟! "ئاھ، خۇدا ئۈزۈڭگە ئامانەت!" دەيتتى مەنسۇر ئىچىدە، لېكىن ئۇ ئاۋۋ ئىككىلەننىڭ "تازا توخۇ يۈرەك بالا ئىكەن" دەپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ گەپ قىلماي ئولتۇراتتى، نېمىلا دېگەن بىلەن مەنسۇر ئەكبەر ۋە سەئىدىدىن كىچىك ئىدى، مەنسۇر يولنىڭ ئىككى قانسىقىدىكى قار باسقان تاشلاندىق تانكىلار ۋە ھاڭدىن چۈشۈپ كېتىپ ۋە تۈۋرىكى چىقىپ كەتكەن ئۇرۇش ماشىنىلىرىغا تىكىلگىنىچە خىيال سۈرەتتى: "مېنى يىنىغا چىلىنغان ھەزرىتى ئەلى، يەنە مېنى مۇشۇنداق خۇدا ئۇرغان يەردە بالا- قازاغا يەم قىلىۋەتمەس؛ دۇرۇس، ئىلگىرى ئېزىپ قېلىپ، ناشايان خىياللاردا بولغانمەن؛ لېكىن مانا ھازىر ئاشۇ گۇناھلىرىمغا مەغپىرەت تىلەپ، پاكلىنىشقا كېتىپ بارمەن؛ كەرەملىك ئاللاھ ئوۋلىرىمنى قوبۇل كۆرۈپ، مېنى ئاندىن تۇغما پاك مۇسۇلمانغا ئايلاندۇرغايىسەن!"

ئۇچەيلەن ناھايىتىمۇ ئۇزاق بىلىنىپ كەتكەن بۇ يولنى مىڭبىر مۇشەققەتتە تۈگىتىپ، قار- مۇزلار ئېرىگەن تۈزلەڭلىككە كىرىپ كەلدى، مازارىشەزىفكە بارىدىغان ئەمدىكى بىر نەچچە سائەتلىك يولنى بېسىش، ئۇلارغا نىسبەتەن ئويۇننىڭ ئورنىدىكى ئىش ئىدى.

شەھەرگە تۈتىشىدىغان يولدا ئۇلارنىڭ ماشىنىسىنى تولۇق قوراللانغان ھەربىي ماشىنىلىرى يانداپ تۇتۇپ كەتتى، بومبا ساقاللىق ئەسكەرلەر ئۈستىگە بىرېزىنت يېپىلغان ماشىنا كوزۇپىدا، قولىدىكى كالاڭنىكوۋ پىلمونتىنىڭ ئۇچىنى ئۇياق- بۇياققا قارىتىپ ئولتۇراتتى، ھەربىي ماشىنىلىرى ماشىنىلار قاتمۇ قات ئۆز سالغان يولدا، ئالاھىزەل سائىتىگە 60 مىللىق سۈرئەت بىلەن غارقىراپ كېتىپ باراتتى، قۇملۇقلار، ئوتلاق، ئېدىرلىقلار، كىچىك- كىچىك بوستانلىقلار ۋە مەھەللىلەر يول بويى ھېلىدىن ھېلىغا كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، شەھەرگە كىرىدىغان يەردە يولنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى گراناتاميونىنىڭ ئارىسىغا تاننى تارتىپلا

ياسالغان توبىساق بار ئىدى. ئوتۇنچىدەك قوپال بىرەيلەن يىگىتلەرنى
”چۈشۈڭلار، تەكشۈرىمىز!“ دېگەن مەنىدە ئىشارەت قىلدى.

مەنسۇر، ئەكبەر ۋە سەئىد ئۈچەيلەن ئاخىر شەھەرگە كىرىپ كەلدى،
ئۇلار تەلىپىگە 12 سائەتلا كېلىپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن ھېرىپ ھېچ ھالى
قالمىغانىدى، پۈت-قوللىرى كۆيۈشۈپ كېتىۋاتتى.

— سالان تونلىدىن ئۆتىدىغان بۇ سەپىرىمىز بەك ئوڭۇشلۇق بولدى
جۈمۈڭلار، — دېدى مەنسۇر، — مۇشۇ يولدا نەچچە كۈنلەپ ھايال قالغانلار
قانداق قىلغان بولغىدى. ھە؟ ئىشقىلىپ بىزنىڭ پىشانىمىز ناھايىتى ئوڭىكەن.

ھازىرلا ئۇرۇشقا چىقىدىغاندەك قوراللانغان ئەسكەرلەر، نورۇزنىڭ
ھارپىسىدا چىقىپ قالىدىغان غەلىبانلارنى توسۇش ئۈچۈن، ئۆگزىلەردە سەپىرىمىز
بولۇپ تۇراتتى. بۇ يەردە بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ تىنچلىق
ساقلىغۇچى قىسىملىرى بولمىغاچقا، ھەممىگە بىر-بىرىنى دۈشمەن سانايدىغان
ئىككى-ئۈچ مىلىتارىست ئىگە ئىدى. ئۆگزىدىكىلەر ھەزارا مىللىتىدىن بولغان
ۋالىينىڭ ئەسكەرلىرى، ئۆستىگە بىرىزىنت يېپىلغان ماشىنىدىكىلەر تاجىكلارنىڭ
سەردارى ئاتا مۇھەممەدنىڭ ئادەملىرى، ئالاھىدە فورما كىيگەنلەر بولسا،
ئۆزبەكلەرنىڭ ئاتامانى ئابدۇلرەشىد دوستۇمنىڭ چاپارمەنلىرى ئىدى. لېكىن
ئۇلارنىڭ ھەممىسى قوللىدىكى قورالنى ئۇچىنى يەرگە قارىتىپ تۇتقانىدى.
مەسچىتنىڭ يېنى، باغچا ۋە پىيادىلەر يولىدىكى نەچچە مېڭىلغان تاۋاپچىلارنىڭ
بەزىلىرى ئۇ ياق-بۇ ياققا مېڭىپ يۈرەتتى؛ بەزىلىرى ئولتۇرۇپ
مۇڭدىشىۋاتتى.

يېڭىدىن بېزەلگەن كۆكۈش مەسچىت كېچە قاراڭغۇلىقىدا يالت-يۇلت
چاقناپ تۇراتتى. بۇ، مەنسۇر ئۆمرىدە كۆرۈپ باققان ئەڭ چىرايلىق ئىمارەت
ئىدى، مەسچىتكە بېكىتىلگەن تاشقىن نۇرلۇق چىراغلار، ئامېرىكا ئەلچىسى بۇ
شەھەردىكىلەرنى يوقلاپ كەلگەندە ئەكەلگەن ئادەمگەرچىلىك سوۋغىسى ئىدى.
چىراغلارنىڭ ئۆتكۈر قىزغۇچ نۇرى، تاۋاپچىلار ئورۇنلىشىشقا مەسچىتنىڭ
ئەتراپىنى قىزىل مەرمەردەك يورۇتۇپ تۇراتتى.

شۇنداق، بۇ — مەنسۇر ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىغا مەغپىرەت تېپىپ،
پاكلىنىدىغان مۇقەددەس جاي. شۇڭا شۇنچە ئۇزۇن يولنى باسقۇچ قورساقنى
كولا، بانان ۋە پىرەنىك بىلەن گوللاپ كەلگەن مەنسۇرنىڭ ئاچلىق ۋە
ھارغىنلىقى ئاللىقاچانلارغا ئۇچقانىدى.

مەنسۇر، ئەكبەر ۋە سەئىد ئۈچەيلەن كاۋاپچىلار كوچىسىدىكى ئادەتتىكى

كابۇلۇغ كىتابيۇرۇش

بىر سارايفغا چۈشتى ۋە بۇلۇڭدىكى بىر پارچە پالاسقا كېلىپ ئولتۇردى، ئادەم بىلەن تولۇپ كەتكەن ساراينىڭ ھەممىلا يېرى قاڭسۇق كاۋاپ پۇراپ تۇراتتى. ئاڭغىچە ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى داستانغا نان بىلەن يوغان-يوغان توغرالغان پىياز كەلتۈرۈلدى.

پىيازىدىن بىر چىشلەم يەپ، تەن-تېنى يايىراپ كەتكەن مەنسۇر خۇشلۇقىدا ۋارقىرىۋەتكىلى تاسلا قالدى، لېكىن يېنىدىكى ئەكبەر بىلەن سەئىدنىڭ خۇددى مۆستەۋەلەردەك چوڭ سۈپەت ئولتۇرغانلىقىنى كۆرگەن مەنسۇر، ئۆزىنى بېسىۋېلىپ ئالدىدىكى غىزاسىنى گەپ-سۆز قىلماي يېڭىلى تۇردى.

※ ※ ※

ئاللاھۇئەكبەر، ئاللاھۇئەكبەر!

مەنسۇر ئەتىسى ئەتىگەنلىكى مەزىنىنىڭ گويا زۇۋۇكتىن چىققاندا ياكىراق ئەزان ئاۋازىدىن چۆچۈپ ئويغاندى. ئۇ ئورنىدىن دەس تۇرۇپ دېرىزىدىن سىرتقا قارىدى، تاڭ نۇرىغا چۆمۈلگەن كۆك رەڭلىك مەسچىتنىڭ ئۈستىدە سانسىزلىغان ئاق كەپتەر پەرۋاز قىلىۋاتاتتى، ئۇ، ھەزرىتى ئەلى مەقبەرىسىنىڭ يېنىدىكى كاتەكلەردە تۇرىدىغان كەپتەرلەر ئىدى. يەرلىكلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ناۋادا ئاشۇ ئاق كەپتەرلەرنىڭ ئارىسىغا كۆك كەپتەردىن بىرەرسى قوشۇلۇپ قالسا، 40 كۈندىن كېيىن قالغان كەپتەرلەرنىڭ ھەممىسى كۆك كەپتەرگە ئۆزگىرىپ قالمىش؛ ھەر بىر رەتتىكى يەتتىنچى كەپتەر مۇقەددەس روھنىڭ ناماياندىسى ئىمىش.

مەنسۇر، ئەكبەر ۋە سەئىد ئۈچەيلەن سائەت يەتتىنچى بىلەن، قىستىلىپ يۈرۈپ مەسچىتنىڭ ھويلىسىغا كىردى. ئاندىن ئەكبەرنىڭ يېنىدىكى مۇخبىرلىق كىنىشكىسىنى كۆرىشتىپ يۈرۈپ، مۇنبەرگە يېقىنراق جايغا بېرىۋالدى. نۇرغۇن كىشىلەر ئافغانىستان رەھبىرى خەمد كارزايىنىڭ ئەلىگە ئاتاپ ئۆز قولى بىلەن تۇغ چىقارغانلىقىنى يېقىن يەردىن ئېنىقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، كېچىلەپ ئۆچرەتتە تۇرغاندى، بىر تەرەپتە جىمجىت ئولتۇرغان ئاياللارنىڭ بەزىلىرى پۈركەنچە كىيگەن، بەزىلىرى يۈزىگە جۈمبەللا تارتىۋالغاندى، يەنە بىر تەرەپتە تۇرغان ئەرلەر ھە دەپ قىستىشاتتى، ئادەملەر ھەتتا ھويلىنىڭ سىرتىدىكى دەرەخلەرگىمۇ خۇددى قارا قاغىدەك قونۇۋېلىشقاندى، ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپ يۈرگەن ساقچى، قولىدىكى قامچىسى بىلەن تەرتىپ ساقلاۋاتاتتى، لېكىن ھويلىغا قىستىشىپ كىرىدىغانلار بارا-بارا كۆيىپ كېتىۋاتاتتى؛ بەزىلەر قامچا يەپ

كېتىشتىن قورقۇپ، ھەتتا نامدىن ئارتىلىپ چۈشۈۋاتاتتى. بۈگۈن بۇ يەرگە ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ ھەممىسى كېلىدىغان بولغاچقا، مەيداننىڭ ئامانلىقىنى قوغداش ئاسانغا چۈشمەيدىغاندەك قلاتتى.

ئاندىن خەمد كارزايى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنى باشلاپ كىرىپ كەلدى، ئۇ ئۇچىسىغا ئافغانىستاننىڭ شىمالىدىن چىقىدىغان كۆك ۋە يېشىل يوللۇق تاۋاردىن تون، پېشىغا قەندىھاردا ئىشلەنگەن كۆرىپ تۇماق كىيگەندى. ئۇ بارلىق ئافغانىستان پۇقرالىرىغا ۋەكىللىك قىلىش نىيىتىدە ئاشۇنداق ئۆزگىچە كىيىنگەن بولۇپ، ھەتتا ئۇنىڭ كۆينىكىمۇ ئافغانىستاننىڭ ئىرانغا يانداش ئۆلكىسىدە ئىشلەنگەن مەھسۇلات ئىدى.

مەنسۇر خەمد كارزايىنى تېخىمۇ ئېنىقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، ھەدەپ بويىنى سوزاتتى. بۇ ھەم ئۇنىڭ خەمد كارزايىنى تۇنجى قېتىم كۆرۈشى ئىدى. قەندىھاردىكى پۈتتۈم مىللىتىدىن بولغان خەمد كارزايى ئىلگىرى بىر مەھەل تالىبانلارنى قوللىغانىدى. كېيىن پويوزايى قەبىلىسىنىڭ سەردارى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن بىر تۈركۈم قوللىغۇچىلارغا ئېرىشتى. شۇنىڭ بىلەن قەبىلە ئەزالىرىنى تالىبانلارغا قارشى كۈرەشكە چاقىردى. ئامېرىكا تالىبانلارنى كەڭ كۆلەملىك بومبىلاشقا كىرىشكەندە ئۇ شۇ يەردىكى ئەڭ چوڭ مۇستەبىتى تالىبانلارنىڭ تامامەن تۈگەشكەنلىكىگە قايىل قىلىش ئۈچۈن، جېنىنى ئالغانغا ئېلىپ قويۇپ، موتسىكىلت بىلەن تالىبانلارنىڭ بارگاھىغا كىرگەندى. شۇ چاغدا تالىبانلار ئۇنىڭغا: "سېنىڭ گەپلىرىڭدىن كۆرە جاسارىتىڭگە بەكرەك قايىل بولدۇق" دەپتىمىشكەن. لېكىن ئۆزى ئامېرىكا ئايروپىلانلىرى تالىبانلارنىڭ بارگاھىنى نىشانلاپ تاشلىغان بومبىدا ئۆلۈپ كەتكىلى تاس قاپتىكەندۇق، كېيىن ئۇ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ بونى يىغىنىدا ئافغانىستاننىڭ يېڭى رەھبەرلىكىگە كۆرسىتىلدى، شۇنداق قىلىپ ئۇ نۇرغۇنلىغان ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ياردىمىدە ئافغانىستاننى كامال تاپقۇزىدىغان ئۇلۇغۋار پىلانلارنى تۈزۈشكە كىرىشىپ كەتتى.

خەمد كارزايى مۇنبەردە ھاياجان بىلەن سۆزلىمەكتە ئىدى:

— تالىبانلار مەدەنىيىتىمىزنى ۋەيران قىلىپ، ئەنئەنىمىزنى بۇرمىلاپ، بىزنى ئىسلام ئەقىلىرىدىن ئازدۇرماقچى؛ مۇقەددەس ئىسلام دىنىمىزنى بۇلغاپ، بىزنى ئاياغ ئاستى قىلىپ، پۈتۈن دۇنيا بىلەن قارشىلاشماقچى. لېكىن ئىسلام دىنىمىزنىڭ زادى نېمىگە ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقى ھەممىزگە بەش قولىدەك ئايان. ئىسلام دېمەك — تىنچلىق دېمەكتۇر، يېڭى بىر باھارىمىز مانا

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

بۈگۈندىن باشلىنىدۇ، بۇ يېڭى بىر يىلدا ھەممە نەرسىمىز يېڭى تۈس ئالدىدۇ؛ ئافغانىستاندىكى ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئارامخۇدا ۋە خاتىرجەم نۇرۇشى كاپالەتكە ئىگە قىلىندۇ؛ بىز ئېلىمىزنىڭ ئامان-ئېسەنلىكىگە كاپالەتلىك قىلىپ، دۆلەتنى گۈللەندۈرۈشىمىز شەرت، بۈگۈن بىز دۇنيانىڭ ياردىمىگە ئائىل بولۇۋاتىمىز، كۈنلەرنىڭ بىرىدە خۇدا بۇيرىسا بىزمۇ دۇنياغا ياردەم قولىمىزنى بىمالال سۇنالايمىز! — خەمد كارزىنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغان تاۋاپچىلار خۇشلىقىدىن سەكرىشىپ كەتتى.

— بىز؟ — مەنسۇر ئۆز-ئۆزىدىن سورىدى، — بىز تېخى دۇنياغا ياردەم قىلالايمىزما؟

مەنسۇر كارزىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى پۇقرانى ئالدايدىغان قۇرۇق گەپ، دەپلا ئويلىدى، دېمىسىمۇ، مەنسۇر تۇغۇلغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە ئۇرۇش ئوتى ئىچىدە ياشاپ كەلدى؛ ئافغانىستانمۇ ئۇزۇق-تۈلۈكتىن تارتىپ قورال-ياراغقىچە ھەممىدە دۇنيانىڭ ياردىمى بىلەن كۈن ئېلىپ كەلدى.

كارزىدىن كېيىن ئافغانىستاننىڭ سابىق پرېزىدېنتى بۇرھانىددىن رەببىنى مۇنبەرگە چىقتى، ئۆزى كېلەنسىز، سېمىز بولغىنى بىلەن قولىدىكى ھوقۇقى يوقنىڭ ئورنىدىكى بۇرھانىددىن رەببىنى قاھىرە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ موللىسى ۋە پروفېسسورى ئىدى، ئۇ مۇجاھىدلار تەشكىلاتىغا تەۋە ھەرقايسى مەزھەپلەرنى بىرلەشتۈرۈپ، ئىسلام تەرەققىيات جەمئىيىتى قۇرۇش نىيىتىدە ھەربىي ئالىم ئەھمەدشاھ مەسئۇدىنى ئۆزى قۇرغان پارتىيىگە كىرىشكە دەۋەت قىلغانىدى. چۈنكى ئەھمەدشاھ مەسئۇد سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى ئۇرۇشتىن كېيىنكى ئىچكى ئۇرۇشلاردا بولسۇن ياكى تالىبانلارغا قارشى ئۇرۇشتا بولسۇن ئاجايىپ پىداكارلىق كۆرسەتكەن بۈيۈك قەھرىمان ئىدى، داھىيانە تالانتى بىلەن داڭ چىقارغان ئەھمەدشاھ مەسئۇد ھەم تەقۋادار مۇسۇلمان، ھەم غەرب مەدەنىيىتىنى ياقلايدىغان زىيالىي ئىدى، ئۇ ئۆز ئېلىنى زامانئۇلىققا يېتەكلەش ئىستىكىدە فرانسۇز تىلى ئۆگەنگەنىدى، ئۇ "11-سېنتەبر ۋەقەسى" يۈز بېرىشتىن ئىككى كۈن ئىلگىرى، مۇخبىر سىياقىدا ياسىنىۋالغان ئىككى تۈنسىلىق تەرىپىدىن قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى، ئۇ شېھىت بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ شان-شەرىپى ھەسسىلەپ ئېشىپ، كىشىلەر ئۇنى گويا ئەۋلىسادەك قەدىرلەيدىغان بولۇپ كەتتى، شۇ كۈنى، بىلگىيە پاسپورتى بىلەن ئافغانىستانغا كىرگەن ھېلىقى ئىككى تۈنسىلىق "مۇخبىر" ئەھمەدشاھ مەسئۇدنىڭ ئالدىغا كېلىپ سورىدى: "ئەپەندىم، ناۋادا پۈتكۈل ئافغانىستاننى باشقۇرۇش ھوقۇقى ئىلگىرىگە ئۆتۈپ

قالغۇدەك بولسا، ئوساما بىنلادىنغا قانداق پوزىتسىيە تۇتسىز؟“ بۇ، ئەھمەدشاھ مەسئۇد ھاياتىدا ئاڭلىغان ئەڭ ئاخىرقى سوئال ئىدى. ئۇ، ”مۇخبىر“نىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرىشكە تەمىشلىپ كۈلۈمسىردى، لېكىن تېررورچىنىڭ ئاپپاراتىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان بومبا، ئاپپاراتنىڭ كۈنۈپكىسىنى بېسىش بىلەن تەڭلا پارتلىدى. مانا ھازىر ھەتتا پۇشتولارمۇ ئۇنىڭ تەۋەررۈك سۈرىتىنى قەدىرلەپ ساقلايدۇ.

بۇرھانىددىن رەببىنى مەرھۇم ئەھمەدشاھ مەسئۇدنىڭ روھىغا ئاتاپ نۇتۇق سۆزلىدى. ئۇمۇ ئالتۇندەك چاغلىرىنى سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى ئۇرۇشقا ئاتىغان ۋەتەنپەرۋەرلەردىن ئىدى.

— بىز تېشى پال- پال، ئىچى غال- غال تاجاۋۇزچىلارنى ئافغانىستاننىڭ مۇقەددەس زېمىنىدىن پاك- پاكىز تازىلىۋېتەلەيمىز، — دەپ جاكارلىدى ئۇ تەنتەنە بىلەن.

سوۋېت ئىتتىپاقى 1989- يىلى ئافغانىستاندىن ئەسكەر چېكىندۈردى، بىر نەچچە ئايدىن كېيىن بېرلىن تېمى چېقىپ تاشلاندى. جاھاندىكى ئادەمنىڭ چۈشكىمۇ كىرىپ باقمىغان ئۆزگىرىشلەر سوۋېت ئىتتىپاقىنى پارچىلىۋېتىش بىلەن بىرگە بۇرھانىددىن رەببىنىڭمۇ داڭقىنى چىقىرىۋەتتى.

”جىھاد بولمىغان بولسا، پۈتۈن دۇنيا ئىستىبداتلارنىڭ تۆمۈر تاپىنى ئاستىدا قالغان بولار ئىدى؛ بېرلىن تېمىنىڭ چېقىپ تاشلىنىشى، سوۋېت تاجاۋۇزچىلىرىغا قاقشاتقۇچ زەربە بەرگەنلىكىمىزنىڭ شارائىتىدىن بولدى؛ بىز قۇچقان نۇسرەتلەر ئېزىلگەن مېھنەتكلەشلەرگە ئىلھامبەخش ئەتتى. مۇھىمى بىز ئەزىز ۋە تىنىمىزدىكى مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىققا ئەجەللىك زەربە بېرىپ، خەلقىمىزنى مۇستەبىتلەرنىڭ چاڭگىلىدىن ئازاد قىلدۇق؛ بىز ھەتتا پۈتۈن دۇنيانى ئازاد قىلالايمىز!“

مەنسۇرنىڭ قولىدا فوتو ئاپپاراتى بار ئىدى. ئۇ نۇتۇق سۆزلەۋاتقانلارنى ئېنىقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، مۇنبەر تەرەپكە يەنمۇ قىستاپ باردى. مەنسۇر بولۇپمۇ خەمد كارزايىغا بۆلەكچىلا قىزىقىپ قالغاچقا، بۇ ھەم پاكار ھەم ئورۇق پىرىزدېنتى بەكمۇ جىق سۈرەتكە تارتىۋالدى. ئۇ بۇ سۈرەتلەرنى دادىسىغا كۆرسەتمەكچى ئىدى.

نۇتۇق سۆزلەيدىغان ۋە دۇئا- تىلاۋەت قىلىدىغانلار ئارقا- ئارقىدىن مۇنبەرگە چىقتى؛ ئاندىن بىر موللا مۇنبەرگە چىقىپ ئاللاھ تائالغا شۈكۈرلەر ئېيتتى؛ ئاخىرىدا ماكارىپ مىنىستىرى چىقىپ، ئافغانىستاننىڭ مىلتىق كومپىيۇتېر ۋە

كەبۇللۇق كىتابىيۇرۇش

ئىتېرىپت تورغا ئورۇن بوشاتقاندىن كېيىنكى گۈزەل كېلەچىكىنى تەسۋىرلەپ ئۆتتى.

— مەلىق تۇتقان قوللىرىمىز كومپيۇتېرنىڭ كۈنۈپكا تاختىسىدا ئوينىسۇن، — دەپ مۇراجىئەت قىلدى ئۇ ئاۋازىنى قويۇپ بېرىپ، — ئافغانىستاندا ھەممە مىللەتكە باراۋەر مۇئامىلە قىلىنىشى كېرەك؛ ئامېرىكىغا قاراپ باقايلى! ئۇ يەردە ھەممە مىللەت، ھەممە ئىرىق ”ئامېرىكىلىق“ دەپلا قارىلىدۇ، بىر-بىرى بىلەن قېرىنداشلاردەك ئۆم-ئىناق ئۆتىدۇ.

ساقچىلار قولىدىكى قامچىسى بىلەن ھەيۋە قىلىپ تۇرۇپ، تەرتىپ ساقلاۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن قامچىلار كارغا كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. تېخىمۇ نۇرغۇن كىشىلەر قورشاشۇنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، مۇنبەرگە يېقىنلاشقىلى تۇردى، كىشىلەرنىڭ ۋاراك-چۇرۇقىدىن مۇنبەردىكىلەرنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغىلىمۇ بولمايتتى. بۇ سورۇن قانداقتۇ دىنىي يىغىلىش ئەمەس، بەلكى ”ئاسادىيى ۋەقە“گە ئوخشاپ كېتىۋاتاتتى. چۈنكى مەسچىتنىڭ چۆرىسىدىكى پەشتاقلار ۋە ئۆگزە قوراللىق ئەسكەرلەر بىلەن ئولۇپ كەتكەندى؛ قولىدا پىلىموت تۇتۇپ، كۆزىگە قارا كۆزەينەك تاقىغان ھەيۋەتلىك ئامېرىكا ئەسكەرلىرى مەسچىتنىڭ ئۈستىدە، يىغىلىشقا كەلگەن ئامېرىكا ئەلچىسىنى قوغداپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ چۆرىسىدە باشقا ئالاھىدە قىسىمنىڭ ئەسكەرلىرى سەپراس تۇراتتى. نۇرغۇن ئافغانىستانلىقلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، كاپىرلارنىڭ مەسچىتنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ تۇرۇشى، دىنغا قىلىنغان ھاقارەت ئىدى؛ ئۇلارنىڭ مەسچىتكە كىرىشىگىمۇ يول قويۇلمايتتى. قاراۋۇللارنىڭ ۋەزىپىسى، ھەرقانداق گۇمانلىق ئادەمنىڭ توپقا سۇقۇنۇپ كىرىۋېلىشىدىن ساقلىنىش ئىدى. ئەمەلىيەتتە بولسا، ئۇنداق گۇمانلىق ئادەملەرمۇ يوق دېيەرلىك ئىدى. چۈنكى غەرب ساياھەتچىلىرىنىڭ تالىبانلار ئاغدۇرۇپ تاشلانغاندىن كېيىنكى تۇنجى ئورۇزدىلا ئافغانىستانغا تاۋاپقا كېلىشى ناتايىن، دېمىسىمۇ، سورۇندا بار-يوقى ئوچلا غەربلىك ساياھەتچى بار ئىدى. ئۇنىڭ بىرى نەققاش، قالغان ئىككىسى ئادەتتىكى ئادەملەردىن ئىدى.

مازارىشەرفتىكى بىر-بىرىنىڭ قېنىنى ئىچىدىغان رەقىب مىلىتارىستلاردىن ئاتا مۇھەممەد بىلەن ئابدۇلرەشىد دوستۇمۇ مۇنبەردە ئىدى. بۇ شەھەر تاجىكلارنىڭ سەردارى ئاتا مۇھەممەدنىڭ قولىدا ئىدى، لېكىن ئۆزبەكلەرنىڭ ئاتامانى ئابدۇلرەشىد دوستۇم ”مازارىشەرفنىڭ كونتروللاش ھوقۇقى مېنىڭ قولۇمدا بولۇشى كېرەك“ دەپ قارايتتى. ”ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق“ بولۇپ

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

كەتكەن بۇ ئىككى رەقب، مۇنبەردە يانمۇيان تۇرۇپ نۇتۇق ئاڭلاۋاتاتتى، ئاتا مۇھەممەد تالىبانلارنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ساقلىنى سىياپ تۇراتتى؛ ئابدۇلرەشىد دوستۇمنىڭ جىرايدىن بولسا، تەكەببۇرلىق يىغىپ تۇراتتى. بۇ ئىككى رەقب تالىبانلارغا ئاخىرقى قېتىم ھۇجۇم قوزغاشتا ئامالنىڭ يوقىدىن ھەمكارلىشىپ قالغانىدى. لېكىن شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئۆچمەنلىكى تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى. ئافغانىستاندىكى ھۆكۈمەت ئەربابلىرى ئىچىدە ئەڭ يامان ئاتاققا قالغىنى دەل ئابدۇلرەشىد دوستۇم ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ ھۆكۈمەت ئەربابلىرىدىن بولۇپ سايلىنىپ قېلىشى، پەقەت ئۇنى باشقىلارنى داۋاملىق زىيان-زەخمەتكە ئۇچرىتىشتىن توسۇش ئۈچۈنلا ئىدى. مۇنبەردىكى ئاپتاپتا ئىككى قولىنى سېمىز قورسىقنىڭ ئالدىغا قوشتۇرۇپ، كۆزلىرىنى يۇمۇپ تۇرغان ئابدۇلرەشىد دوستۇم، ئافغانىستاندا ۋەھشىيانە ئىشلارنى ئەڭ كۆپ قىلغان ئادەم ئىدى. ئۇ ھەتتا ئۆزىنىڭ بۇيرۇقىغا بويۇنساۋلىق قىلغانلارنى تانكىغا دەستىپ مىلق-مىلىق گۆش قىلىۋەتكەنىدى. بىر قېتىم ئۇ نەچچە مىڭ تالىباننى قۇملۇققا قوغلاپ ئاپاردى ۋە ئۇلارنى مېتال ساندۇققا سولاپ ئۇنىڭ ئاغزىنى ھىم ئېتىۋەتتى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن كېلىپ مېتال ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا، تالىبانلارنىڭ ھەممىسى ئۆلگەن. بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ بىر قەۋەت تېرىسى پىزغىرىم ئاپتاپتا قىزىغان مېتالغا تېگىپ كۆيۈپ چاۋۇرۇپ كەتكەنىدى. ئابدۇلرەشىد دوستۇم ھەرقانداق خوجايىنىغا ئالدى بىلەن باش قويۇپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇنىڭغا تۈزكۈرلۈك قىلىشقا ئادەتلىنىپ كەتكەچكە يىراق-يېقىندا ئۇنىڭ "نەيرەگۇزار" دېگەن لەقىمى بار ئىدى. قىزىق يېرى شۇ-دە! سوۋېت ئىتتىپاقى بېسىپ كىرىۋىدى، ئابدۇلرەشىد دوستۇم ئۇلارنىڭ كەتمىنى جېنىنىڭ بارىچە چېپىپ، بىر يۇمۇلاپلا ئاتېتىمچى بولۇۋالغانىدى. مانا ھازىر ئۇ تەۋازۇلۇق بىلەن "ئاللاھ"نى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي، ھە دېسىلا تىنچلىق ھەققىدە گەپ سېتىۋاتىدۇ.

— بۈگۈندىن باشلاپ ھېچكىمنىڭ قورال تارقىتىش ھوقۇقى يوق، — دېدى ئۇ ئۇنلۇك قىلىپ، — چۈنكى قورال-ياراغ دېگەن نەرسە يېڭى توقۇنۇش ۋە نىزالارنى پەيدا قىلىدۇ؛ شۇڭا قورال-ياراغلارنى يىغۋالدىغان ۋاقىت يەتتى.

مەنسۇر ئابدۇلرەشىد دوستۇمنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ئۆزىنى تۇتالماي كۈلۈپ كەتتى. چۈنكى ئۇ چالا ساۋات دېگۈدەكلا بولغاچقا قولىدىكى قەغەزگە يېزىلغان گەپلەرنى يەسىلىنىڭ بالىلىرىدەك ھەجىلەپ ئاران ئوقۇۋاتاتتى. گاھىدا

كابۇلۇۋە كىتاببۇرۇش

ھەتتا بەزى خەتلەرنى تونۇيالمىي تۇرۇپ قېلىپ، بىر ھازادىن كېيىن داۋاملاشتۇرۇپ ئوقۇيتى،

ئاخىرىدا مۇنبەزگە چىققان بىر موللا تېررورلۇققا قارشى بىر مەيدان ئۇرۇش قوزغاشنى مۇراجىئەت قىلدى. ھازىرقى ئافغانىستاندا ھەرقانداق بىر ھەرىكەت ئافغانىستانلىقلار بىلەن ئۇلارنىڭ ئەشەددى رەقىبى سانىلىدىغان مەلۇم بىر ئويىيكت ئوتتۇرىسىدىكى ھايات-ماماتلىق كۈرەش دەپلا قارىلاتتى. قىزىق پىرى، بۇ ئەشەددى دۈشمەن مۇنبەزگە سۆزگە چىققانلارنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆزگىرىپ تۇراتتى.

— پەقەت ئىسلام دىنىمىزنىڭ مۇقەددەس دەستۇرى — «قۇرئان كەرىم» تېررورلۇققا قارشى كۈرەشنى قانات يايدۇرۇشىمىز ھەققىدىكى ئەڭ ياغراق، ئەڭ شەكسىز چاقىرىقتۇر، — دېدى موللا، — تېررورچىلار تىغ ئۆچىنى ئافغانىستانغا قارىتىپ بولدى، دېمەك، زىممىمىزگە تېررورلۇققا قارشى ئۇرۇشتىن ئىبارەت مۇقەددەس بۇرچ يۈكلەندى. ئىسلام دىنىمىزدا ئەپۇچانلىق ۋە كەڭ قورساقلىق تەشەببۇس قىلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، ھەقىقىي مۇسۇلمانلار ھەرگىزمۇ تېررورلۇق قىلمايدۇ؛ ئەكسىچە تېررورلۇق قىلغان مۇسۇلمانلارنى ھەقىقىي مۇسۇلمان دېگىلى بولمايدۇ؛ ھەتتا ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە گېتلىرنىڭ قىرغىنچىلىقىدىن قاچقان ياۋروپالىق يەھۇدىيلارمۇ ئىسلام ئەللىرىگە كېلىپ پاناھلانغانىدى.

بىر نەچچە سائەت داۋاملاشقان نۇتۇق سۆزلەش پائالىيىتى ئاياغلىشىپ، ئاخىرىدا تۇغ چىقىرىلاتتى، ھەزرىتى ئەلىنىڭ توپتوغرا بەش يىلدىن بۇيان چىقىرىلمىغان يېشىل تۇغى مەسچىتنىڭ ئالدىدىكى تۇغ خادىسىنىڭ سىيرىلما تانىسىغا بېكىتىلدى. كىشىلەر داۋا-دۇمباق چېلىپ تەنتەنە قىلىشتى، كارزايى تانىنى ئاستا تارتتى، يېشىل رەڭلىك دىنىي تۇغ ئاستا-ئاستا كۆتۈرۈلۈپ، ھاۋادا جەۋلان قىلىشقا باشلىدى، تۇغ بۈگۈندىن باشلاپ توپتوغرا 40 كۈن ئېسىقلىق تۇرىدۇ، ئاڭغىچە مەسچىتنىڭ ئالدىدىكى توساق ئېچۈۋېتىلدى. بۇنىڭ بىلەن توساقنىڭ سىرتىدا تۇرغان 10 مىڭ ئادەم مەسچىت، ھەزرىتى ئەلىنىڭ مەقبەرىسى ۋە يېشىل تۇغ تەرەپكە قاراپ دۇرىدە ئاقتى.

مەنسۇر ئالدى بىلەن سىرتقا چىقىپ بازاردىن ئاز-تولا بىر نەرسە ئېلىۋېلىپ، ئاندىن مەقبەرىنى يوقلاي، دېگەن نىيەتتە قىستىشىپ تۇرغان تاۋايچىلار ئارىسىدىن مىڭ تەسلىكتە ئاران چىقىۋالدى، ئۇ بىردەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسىگە سوۋغات ئېلىۋالماقچى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

بولدى. ”ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى بۇ قېتىمقى مۇقەددەس سەپىرىمنىڭ خاسىيىتىدىن بەھرىمەن قىلالسام، دادامۇ ماڭا ئامراق بولۇپ قالار“ دەپ ئويلىدى مەنسۇر.

مەنسۇر چىقىپ جايىناماز، رومال، تەسۋى، ناۋات دېگەندەك نەرسىلەرنى ئالدى. ناۋاتنى سوۋغات ئورنىدا ئۆيدىكىلەرگە بەرسىمۇ، چاي دەملەپ ئىچسىمۇ بولاتتى، مەنسۇرنىڭ مومىسى بىسگۈل نەۋرىسى ئالغاج كەلگەن ھەقىقىي مازار شەرفنىڭ يوغان-يوغان نوپۇزى ناۋاتلىرىنى كۆرسە، ئۇنىڭ ئىلگىرى ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىنى كەچۈرىدۇ، مەنسۇر يەنە ھاممىلىرىغا كۆينەك، تاغىسى بىلەن ئىنىسىغا قارا كۆزەينەك سېتىۋالدى. بۇ، كابۇلدا ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان يېڭى پاسوندىكى كۆزەينەك ئىدى. مەنسۇر ئالغان نەرسىلىرىنى ھال رەڭلىك يالتىراق خالتىغا سالدى. دە، ھەزرىتى ئەلنىڭ مەقبەرىسى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. چۈنكى مۇقەددەس جايدىن ئالغان سوۋغاتلىرىغا ئاتاپ دۇئا ئوقۇتۇۋالسا تېخىمۇ ياخشى بولاتتى. لېكىن خالتىنىڭ سىرتىدا ”Pleasure“ ماركىلىق تاماكنىڭ ئېلانى بار ئىدى.

مەنسۇر قولىدىكى سوۋغاتلار سېلىنغان ھېلىقى يالتىراق خالتىنى كۆتۈرۈپ، قەبرىگە كىردى. موللىلار قەبرە ئىچىدىكى ئالتۇن ھەللىك تامنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى، مەنسۇر ھېلىقى سوۋغاتلىرىنى ئېلىپ موللىلارنىڭ ئالدىغا قويدى، موللىلار خەتمە قۇرئان قىلغاج سوۋغاتلارغا قاراپ سۈيۈكۈچلەيتتى. ئۇلار قۇرئان تىلاۋىتىنى ئاياغلاشتۇرغاندىن كېيىن، مەنسۇر سوۋغاتلىرىنى يىغىپ ئېلىپ ھېلىقى يالتىراق خالتىغا سالدى.

بۇ يەرگە كىرگەن ئادەم تامغا قاراپ تۇرۇپ ئاللاھتاللىدىن تىلەك تىلىسە بولاتتى، بايقى ئۇتۇق سۆزلەش يىغىلىشىدا ۋە تەنپەرىۋەرلىك ھەققىدە بولۇنغان گەپلەردىن ئىلھام ئالغان مەنسۇر تامغا قاراپ تۇرۇپ دۇئاغا قول كۆتۈردى: ”ئى قادىر ئاللاھ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھەربىر ئافغانىستان ئوغلانىنى ئۆزىنىڭ ئافغانىستان پۇقراسى بولغانلىقىدىن پەخىرلەندۈرگەيسەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئەزىز ۋە تىنىمنى مەندەك بىر ئوغلانى بولغانلىقىدىن پەخىرلەندۈرگەيسەن، ھازىرقى غەربىيە دىيارىمىزنى كۈنلەرنىڭ بىرىدە پۈتۈن دۇنيانىڭ ھۆرمەت-ئېھتىرامىغا ئائىل قىلغايىسەن، ئامىن!“ مەنسۇرنىڭ بۇ دۇئايى تىلەكلىرى خەمسە كارزايىنىڭ بايقى ئۇتۇقىدىكى ئازرۇ-ئىستەكلىرىدىنمۇ ئۆتۈپ كەتكەندەك قىلاتتى.

ئۇتۇق يىغىلىشىدىكى ئىلھامبەخش سۆزلەردىن يۈرىكى لەرزىگە كەلگەن

كابۇللۇق كىتابيۇرۇش

مەنسۇر، ئۆزىنىڭ مازارنىشەرفكە گۇناھلىرىغا ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلەپ كەلگەنلىكىنى، قىسقىسى ھېلىقى تىلەمچى قىزنىڭ مۆلدۈرلەپ تۇرغان يوغان چېقىر كۆزلىرىنى، بايراقتەك تىترەپ تۇرغان جىسمىنى، پاختىسىپ كەتكەن چاچلىرىنى تامامان ئۇنتۇغانىدى.

مەنسۇر مەقبەرىدىن چىقىپ ھەزرىتى ئەلىنىڭ تۇغى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. بۇ يەردىمۇ موللىلار تاۋاپچىلارنىڭ سوۋغاتلىرىغا دەمسە ئوقۇۋاتاتتى. لېكىن ئادەم بەكمۇ كۆپ بولغاچقا ئوقۇيدىغان موللىنىڭ ئۆچرىسىنى كۈتۈپ ساقلاشقا توغرا كېلەتتى. ئۆچىرەت مەنسۇرغا كەلگەندە موللا ئۇنىڭ قولىدىن ھېلىقى يالتىراق خالىسىنى ئېلىپ، ئۇنى تۇۋرۇككە پاق-پاق ئۇرۇپ قويدى ۋە دۇئاسىنى تۈگىتىپ ئۇنى يەنە مەنسۇرغا قايتۇرۇپ بەردى، مەنسۇر ھېلىقى موللىغا ئازراق پۇل بېرىپ، جايناماز بىلەن ناۋاتقا ئاتاپ يەنە بىر قېتىم دۇئا ئوقۇتتى.

ئالغان سوۋغاتلىرىغا قارىسلا خۇشلۇقتىن تېرىسىگە سىغماي قېلىۋاتقان مەنسۇر، ئۇلارنى دەرھال ئۆيىگە ئاپىرىپ مومىسى، دادىسى، ھاممىلىرى ۋە تاغىسىنى خۇشال قىلىۋېتىشكە ئالدىراپ كېتىۋاتاتتى. كىتابخانىدىكى بۇرۇقتۇرمىچىلىق ۋە دادىسىنىڭ تەنبەلىرىدىن قۇتۇلغىنىغا كۆڭلى ياپىراپ كېتىۋاتقان مەنسۇر، مەسچىتنىڭ ئەتراپىنى بىردەم ئايلاندى. ئاندىن ئەكبەر ۋە سەئىد ئۈچەيلەن مەسچىتنىڭ ھويلىسىدىن چىقىپ، پىيادىلەر يولىدا سەگىدەپ ماڭدى.

— بۈگۈن ئۆمرۈمدىكى ئەڭ بەختلىك بىر كۈن بولدى! نەگدەشسىز بەختنىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكىنى بۈگۈن ھېس قىلدىم! — مەنسۇر ئەكبەر بىلەن سەئىدكە قاراپ ھاياجان بىلەن ئېيتتى. ئەمما ئۇلار مەنسۇرنىڭ زادى نېمىگە شۇنچىۋالا ھاياجانلىنىپ كېتىۋاتقانلىقىنى دەماللىققا ئاڭقىرالماي تۇرۇپ قالدى. يۇ، لېكىن ھايال ئۆتمەي ئۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندى.

— ئى شەھمەردان — ھەزرىتى ئەلى! ماڭا قىلغان ھىممەتلىرىڭگە مىڭ مەرتىۋە رەھمەت! ئەي خاسىيەتلىك شەھەر — مازارىشەرف! ھۆرلۈككە ئىتىلىگەن يۈرىكىمگە شاتلىق ئۇرۇقى سالغانلىقىڭغا تەشەككۈر! — دەپ ۋارقىرايتتى قىز. قىزغا پاتماي قېلىۋاتقان مەنسۇر، چۈنكى بۇ ئۇنىڭ ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم ئۆيدىن ئايرىلىپ، يالغۇز سەپەر قىلىشى ئىدى. ئۇلار ئوغلاقچىلارنى كۆرۈپ باقمىچى بولدى. ئوغلاق تارتىشىش، ئافغانىستاننىڭ شىمالىدا ئومۇملاشقان ئاجايىپ قىزىقارلىق ئاممىۋى تەنھەرىكەت

تۇرلىرىدىن ئىدى، مەنسۇرلار يېتىپ كېلىشكەندە، ئوغلاق تارتىشش ئاللىقاچان باشلىنىپ كەتكەچكە، مەيداندىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ-توزان ئاسمان-پەلەك ئۇچۇۋاتاتتى. 200 دەك ئوغلاقچى ئاتنىڭ ئىگىرىگە قارچۇغىدەك قونۇۋېلىپ تۇرۇپ، بېشى كېسىپ تاشلانغان موزايغا قاراپ ئېتىلماقتا ئىدى. بۇ پائالىيەت گەرچە ئوغلاق تارتىشش، دەپ ئاتالسىمۇ، لېكىن بۇ يەرلىكلەر ئوغلاقنىڭ ئورنىغا موزاي تارتاتتى. ئوغلاقچىلارنىڭ ئاستىدىكى قىزىپ كەتكەن ئاتلارنىڭ كۆزلىرى چەكچەيگەن، ئېغىزدۇرۇقىنىڭ ئۇيچۇرىسىدىن كۆپۈك ئۆرلەپ تۇراتتى؛ تۆت پۈتى توختاۋسىز تېپچەكلەيتتى. ئوغلاقچىلار بېشى كېسىپ تاشلانغان موزايغا يېقىنلاشقان ھامان، قولىدىكى قامچىسىنى ئاغزىدا چىشلەپ تۇرۇپ، پۇنىنى ئۈزەڭگىگە چىڭ دەسسەپ، يەردىكى موزايىنى بىر قولىلاپ ئېلىش ئۈچۈن ئاتنىڭ يان تەرىپىگە ئېگىشىپ موزايغا قولىنى ئۇزىتاتتى. موزايىنى بىرەرسى يەردىن يۇلۇپ ئالغان ھامان، ئۇ ناھايىتى تېزلىكتە قولىدىن قولغا ئۆتەتتى. ئىلگىرى ئوغلاق تارتىششنى كۆرۈپ باقمىغان ئادەم ئۇلارنىڭ بۇ ھەرىكىتىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى ئوغلاقنى بىر-بىرىگە ئېتىپ ئويناۋاتىدۇ، دەپمۇ قالاتتى. ئوغلاق تارتىششتا قايسى تەرەپ يەرگە تاشلاپ قويۇلغان بېشى كېسىلگەن موزايىنى يەردىن يۇلۇپ ئېلىپ، ئۇنى قارشى تەرەپكە ئارتقۇزۇپ قويماي ئايرىپ، بەلگىلەنگەن ئورۇنغا تاشلىيالىسا شۇ يەڭگەن بولاتتى. گاھىدا قېنى قىزىپ كەتكەن ئوغلاقچىلار، بېشى كېسىلگەن موزايىنى ئۇ ياقىدىن بۇ ياققا تارتىپ يۈرۈپ، پارە-پارە قىلىۋېتەتتى.

ئىلگىرى ئوغلاق تارتىششنى كۆرۈپ باقمىغانلار ئۇنى ئات بەيگىسىمكىن، دەپ قالاتتى. ئوغلاق تارتىششقا چۈشىدىغان ئوغلاقچىلار ئادەتتە ئۇچىسىغا كەشلىك تون، پۇتغا پاشىسى ئېگىز، قونجى ئۇزۇن نەقىشلىك ئۆتۈك، بېشىغا كۆرىپ تۇماق كىيەتتى.

— كارزايىمۇ چۈشتى! — دەپ ۋارقىرىۋەتتى ئافغانىستان رەھبەرلىرىنىڭمۇ ئوغلاقچىلارغا قوشۇلغانلىقىنى كۆرگەن مەنسۇر ھاياجان بىلەن، — ۋۇي، ئابدۇلرەشىد دوستۇممۇ بار ئىكەن!

ئافغانىستاندىكى بۇ قەبىلە سەردارى بىلەن داڭلىق مىلىتارىست ئوغلاقچىلارنىڭ قولىدىكى موزايغا قاراپ ئېتىلاتتى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ چەيدەس ۋە جەسۇر رەھبەرلەردىن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن، ئوغلاقچىلار ئەڭ كەسكىن ئېلىشۋاتقان توپقا قاراپ ئۆزىنى ئاتاتتى. لېكىن ھەرقانداق قالتىس ئادەمنىڭمۇ بەزىدە ئىشلارنى قاملاشتۇرالمىي قالىدىغان چاغلىرى بولىدۇ.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئەلۋەتتە، كارزايى ھەرقانچە تىرىشىپ باقسىمۇ، بۇ جىددىي ۋە خەتەرلىك ئېلىشىشقا باشقا ئوغلاقچىلاردەك ماسلىشالمىغاچقا، غۇزمەكلەشپ ئېلىشىۋاتقان ئوغلاقچىلار توپىغا بۆسۈپ كىرەلمەيۋاتاتتى. چۈنكى ئافغانىستاننىڭ جەنۇبىدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن بۇ قەبلە سەردارى، يايلاقلا خاس ئېلىشىش ھېسابلىنىدىغان ئوغلاق تارتىشىشنىڭ ئېپىنى دېگەندەك بىلىپ كەتمەيتتى. شۇنداق قىلىپ ئاخىرىدا يايلاق باتۇرى — گېنېرال ئابدۇلرەشىد دوستوم يېڭىپ چىققان بولدى. ئۇ ئىگەردە گويىا قوماندان دەك غادىيىپ ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن تەنتەنە قىلىشىۋاتقان ئاۋامغا قاراپ باش لىگىشتاتتى.

ئوغلاق تارتىشىشتا بەزىدە ئىككى تەرەپ ئېلىشىدۇ، بەزىدە ئاشۇ ئىككى تەرەپتىن بىردىن ئوغلاقچى چىقىپ يەككە ئېلىشىدۇ. ئوغلاق تارتىشىش پۈتۈن دۇنياغا ئومۇملاشقان تەنھەرىكەت تۈرلىرىدىن بولۇپ، ئۇنى ئافغانىستانغا چىڭگىزخان ئىستىلاچىلىرى ئېلىپ كەلگەن. ئوغلاق تارتىشىش بەزىدە قىمارغا ئايلىنىمۇ قالدۇ. شۇڭا يېنى توم بايلار گاھىدا بىرەر مەيدان ئوغلاق تارتىشىش ئاخىرلاشقىچە نەچچە مىليون ئافغانىنى ئۇتتۇرۇۋېتىدۇ. قىسقىسى، ئوغلاققا تىكىلگەن پۇل كۆپەيگەنسېرى، ئۇ شۇنچە ئومۇملىشىپ كەتتى، ھەتتا بارا-بارا سىياسىي مۇددىئانمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئۆزىنىڭ ئۇستا ئوغلاقچى ياكى يېڭىلمەس ئەزىمەتلەردىن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن مەيدانغا چۈشكەن قەبلە سەردارلىرى، ئوغلاق تارتىشىشتا جان-جەھلى بىلەن ئېلىشىپ يېڭىپ چىقىدۇ. ئۇلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا غالىپلىقنىڭ ئۆزى چەكسىز ھۆرمەت-ئېھتىرامدىن دېرەك بېرىدۇ.

20- ئەسىرنىڭ 50- يىللىرىغا كەلگەندە ئافغانىستان ھۆكۈمىتى، ئوغلاق تارتىشىش مۇسابىقىسىنى ئاز-تولا ئۆزگەرتىپ، ئۇنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە قائىدە-يوسۇنغا يېقىنلاشتۇردى. لېكىن مەيدانغا چۈشكەنلەر بىر-بىرىگە قاراپ كۆز قىشىشىۋالاتتى-دە، بۇرۇنقى پەدىسى بويىچە تارتىۋېرەتتى. سوۋېت ئىتتىپاقى پېسۇۋالغاندىن كېيىن، گەرچە سىياسىي ۋەزىيەت ئىزچىل داۋالغۇپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئوغلاق تارتىشىش مۇسابىقىلىرى بۇرۇنقىدەكلا ئۆتكۈزۈلۈپ تۇردى. ئەمما ھەممىلا يەرنى ئۇرۇش ئوتى ۋە ئىس-تۈتەكلەر قاپلاپ كەتكەچكە، نۇرغۇن ئوغلاقچىلار ماھارەت كۆرسىتىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنى ھىمات قىلغان سولچىل كوممۇنىستلار ئافغانىستاندىكى مىللىي ئەنئەنىنىڭ ئەڭدىن تولىسىنى تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتسۇۋەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئوغلاق تارتىشىشقا تېگەلمىدى. ئەكسىچە، ئاۋام پۇقرانىڭ ھىمايىسىگە

ئېرىشىش ئۈچۈن، ھەتتا ئوغلاق تارتىشىش پائالىيەتلىرىنى ئويۇشتۇرۇپ تۇردى، ئارقا-ئارقىدىن بولۇپ تۇرغان قانلىق سىياسىي ئۆزگىرىشلەرگە ئەگىشىپ، ئوغلاق تارتىشىشنى تاماشا قىلدىغان سەھنىدە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشكەن مۇستەبىتلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى پەيدا بولغىلى تۇردى، لېكىن شۇنداقتىمۇ، سولچىل كوممۇنىستلار ئافغانىستانلىقلار ئارىسىدىكى ئوغلاق تارتىشىش ئەنئەنىسىنى ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتتى، چۈنكى كولىكتىۋىلاشتۇرۇش يولىغا قويۇلغاندىن كېيىن، ئوغلاققا يارىغۇدەك ئاتلارنى بېقىش ۋە كۆندۈرۈشكە كېتىدىغان خىراجەت بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى بولمىدى؛ فېرمىلارنىڭ يوقۇتۇلۇشىغا ئەگىشىپ، ئوغلاققا چۈشەلگۈدەك ئەزىمەتلەرمۇ، ئوغلاققا يارىغۇدەك ئاتلارمۇ قالمىدى.

كېيىن تالىبانلارمۇ "ئىسلام ئەقىدىسىگە مۇخالپ" دېگەن باھانە بىلەن ئوغلاق تارتىشىشنى پۈتۈنلەي چەكلەۋەتتى، بۇ يىلقىسى، تالىبانلار ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن تۇنجى قېتىم، كەڭ كۆلەمدە ئويۇشتۇرۇلغان ئوغلاق تارتىشىش پائالىيىتى ئىدى.

مەنسۇر ئالدىنقى رەتتەن بىر ئورۇن تېپىپ ئولتۇردى، لېكىن ئاتلارنىڭ پۇتىدىن چاچرىغان تاش-شېغىللارنىڭ تېگىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىگە چىكمۇ تۇرۇپ-تۇرۇپ كەينىگە داچىپ قوياتتى، ئۇ چېپىپ كېتىۋاتقان ئاتلارنى، مەيداندىكىلەرنىڭ كۆزى تىكىلگەن ھېلىقى موزايىنى، يىراققا تۇرغان پاكىنە كارزايىنى ۋە ئوغلاققا ئۇتۇپ چىققان ئابدۇلرەشىد دوستۇمنى ... ئىشقىلىپ مەيداندا ئۆزىنى قىزىقتۇرغانلىقى نەرسىنىڭ ھەممىسىنى ناھايىتى جىق سۈرەتكە تارتىۋالدى، ھەتتا ئوغلاق تارتىشىش تامام بولغاندىن كېيىن، بايا مەيدانغا چۈشكەن بىر ئوغلاقچىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ خاتىرە سۈرەتكىمۇ چۈشۈۋالدى.

كۈن تاغ كەينىگە قىڭغايىدى، كەچكى شەپەق چاڭ-توزان ئۇرلەپ تۇرغان ئوتلاقنى قىزارتتى، مەنسۇر، ئەكبەر ۋە سەئىدىنىڭ ئۈستۈشى چاڭ-توزانغا مىلىنىپ كەتكەنىدى، ئۇلار سىرتتىكى بىر چايخانغا كىرىپ، نېپىز سېلىنچىنىڭ ئۈستىدە بىر-بىرىسىگە قارىشىپ ئولتۇردى، ئۇلارنىڭ قورسىقى بەك ئېچىپ كەتكەن بولسا كېرەك، لام-جىم دېمەي ئولتۇرۇپ، داستىخاندىكى ئاق ئاشنى قوي گۆشى ۋە خام پىياز بىلەن قوشۇپ يەپ، ئارقىسىدىن شورپا ئىچتى، ئۇلار تاماق يېگەچ ئولتۇرۇپ ئۆزلىرى بىلەن ھەمداستىخان بولۇۋاتقان

* فېرمىلار — زېمىندارلار، فېرما ئىگىلىرى، — تەرجىماندىن.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بىر نەچچە ئەر كىشىگە باش لىگىشىپ سالام قىلدى. تاماق پېيىلىپ بولغاندىن كېيىن، چاي كەلتۈرۈلدى. بۇنىڭ بىلەن داستىخاندىكىلەرنىڭ پارىڭى باشلاندى.

— كابۇلدىن كەلدىڭلارمۇ؟ — دەپ سورىدى بىر ئەر كىشى.

مەنسۇر ئۇنىڭغا جاۋابەن باش لىگىشتى ۋە ياندۇرۇپ سورىدى:

— سىلەرمۇ تاۋاپ قىلغىلى كەلگەنمۇ؟

مەنسۇرنىڭ بۇ سوئالى ئۇلارنى سەل-پەل تەمتىرىتىپ قويدى.

— بىز شۇ ساياھەت قىلغۇچ بۇدۇنە سوقۇشتۇرغىلى كەلگەن، — دېدى چىشلىرى قالمىغان بىر بوۋاي، — ھېراتتىن كېلىشىمىز، قەندىنھار، كابۇلنى ئايلىنىپ ئاخىر بۇ يەرگە كەلدۇق؛ مازار شەرق بۇدۇنە سوقۇشتۇرىدىغان بىلەن جاي.

ئۇ خورجۇندىن بىر خالتىنى ئاۋايلاپ چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن پەيلىرى پۇرچىلىپ كەتكەن بىر دانە بۇدۇننى ئالدى.

— بۇ جاننۇر نۇرغۇن رەقپىلىرىنى يەڭدى، — دەپ گېپىنى داۋام قىلدى بوۋاي، — مانا نۇرغۇن پۇل ئۆتۈپ بەردى، ھازىر ئۇ نەچچە مىڭ دوللارغا يارايدۇ.

بوۋاي بۈكۈتنىڭ تىرىقلىرىدەك ئورۇق ۋە ئۇزۇن بارىمىقى بىلەن بۇدۇننىڭ تۇمشۇقىنى سىيلىدى، بۇدۇنە قاناتلىرىنى مىدىرىتىپ قويدى. بۇدۇنە بەكمۇ كىچىك بولغاچقا، بوۋاينىڭ يىرىك ئالقانلىرىغا بىرلا كېلەتتى. بۇلار خۇپىيانە قۇش سوقۇشتۇرۇپ پۇل تاپىدىغان قىمارۋازلار ئىدى. بەش يىلدىن بۇيان بۇ جاھانكەزدىلەر تالىبانلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، قېچىپ-مۆكۈپ كۈن ئالغانىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇلار قۇش سوقۇشتۇرۇشتا ھازىرغىچە يېڭىلىپ باقمىدى، ئاشۇ كىچىككە بۇدۇنە ئۇلارنى نۇسرەت شاتلىقىدا كۈلدۈرۈپلا كەلدى. مانا ھازىر ئىككى بۇدۇننى سوقۇشقا سېلىپ قويۇپ، بىر بۇدۇنە يەنە بىرىنى تاكى چوقۇلاپ ئۆلتۈرۈۋەتكىچە ئارامخۇدا تاماشا قىلىدىغان ئەرگەن زامانلار كەلگەنىدى.

— ئەتە ئەتىگەن سائەت يەتتىدە مۇشۇ يەرگە كېلىپ، بۇ جاننۇرنىڭ كارامىتىنى كۆرۈپ بېقىڭلار، — دېدى ھېلىقى بوۋاي. ئۇلار قايتىدىغان ۋاقتىدا مەنسۇرغا ئازراق نەشە تۇتقۇزۇپ قويدى.

— ئەڭ ئوچىسى، — دېدى نەشە بەرگەن ھېلىقى ئادەم، — نەق ھېراتنىڭ.

مەنسۇر، ئەكبەر ۋە سەئىد ئۈچەيلىن سارايغا قايتىپ بېرىپلا، ھېلىقى

نەشەدىن ئازراق چېكىپ باقتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھايال ئۆتمەيلا، كارىۋىتىغا پوك- پوك چۈشۈپ كالماشتەك ئۇخلاپ كەتتى. مەنسۇر، مەزىنىنىڭ ئەتىسى پېشىنگە تۇلغان ئەزىندىن تەستە ئويغاندى، مەسچىتنىڭ ھويلىسىمۇ ئادەم بىلەن تولۇپ كەتكەندى. كۈنگە جۈمە ئىكەنلىكىنى ئېسىگە ئالغان مەنسۇر سەكرەپ ئورنىدىن تۇردى: "ئاپلا، غەپلەت پېسىپتۇ ئەمەسمۇ، جۈمەنى قازا قىلغىنىمدىن ئۆلگىنىم تۈزۈك! ۋاي خۇدايمەي، شالۋارقامزنى ئۇنتۇپتىمەن، تېخى! كاستۇم- بۇرۇلكا بىلەن جۈمە نامىزغا كىرسە قاملاشمايدۇ- دە،" مەنسۇر تىلىداپ كېتۋاتتى. نامازدا كىيگۈدەك كىيىم ساتىدىغان ماگىزىن بارمىدۇ؟ قېرىشقاندا ماگىزىنلارنىڭ ھەممىسى جۈمە ۋاقتىدا تاقلىقتى. تاقىتى تاق بولغان مەنسۇرنىڭ ئۈستۈپىنى تەر باسقلى تۇردى.

— كىيىمنىڭ پاكىزلا بولسا بولدى ئەمەسمۇ، ناماز دېگەننى قانداقلا كىيىم بىلەن ئوقۇسا قوبۇل بولۇپرىدۇ، — دېدى تاتلىق ئۇيقۇسىدىن كۆزنى ئاچالماي قېلىۋاتقان ئەكبەر مەنسۇرنى تېزراق چىقىرىۋېتىش كويىدا،
— بويۇمنى سۇغا سېلىشىم كېرەك ئىدى، — دېدى مەنسۇر، — لېكىن بۇ شورىقۇرغۇر ساراينىڭ سۈيى توختاپ قاپتۇ، — يېنىدا لالە بولمىغاچقا، دەردىنى كىمدىن ئېلىشىنى بىلەلمەي تىترەپ كېتۋاتقان مەنسۇر ئۆز- ئۆزىگە غۇدۇرۋاتتى، — بويىنى سۇغا سالماي قانداقمۇ جۈمە نامىزى ئوقۇغىلى بولىدۇ؟ ئاپلا، ئۆلگۈرەلمەيدىغان بولدۇم- دە!

— مەسچىتنىڭ يېنىدا سۇ بار، — دېدى ئۇيقۇسىنى ھارام قىلغان مەنسۇرنى ياتاقىدىن تېزراق چىقىرىۋېتەلمەي چىشى قېرىشىپ كېتۋاتقان ئەكبەر، مەنسۇر يولدا كىيىپ كەلگەن مەينەت كىيىملىرى بىلەنلا تالغا قاراپ ئۆزىنى ئاتتى، ئۇ ئۆز- ئۆزىگە غۇدۇرايتتى: "ئاۋايقا كەلگەن تۈزۈقلۈك شالۋارقامز بىلەن تەقىينى ئۇنتۇپ قالغان بارمۇ، ئەمدى؟ ھەي، ئېسىم قۇرسۇن، مېنىڭ!" ئۇ نامازغا كېچىكىپ قالماي دەپ، مەسچىتكە قاراپ ئوقتەك يۈگۈردى. مەسچىتنىڭ دەرۋازىسىدا بىر تىلەمچى كۈپتەك ئۇششىپ كەتكەن ئەمما قان دىدارى يوق ناكاي پۈتىنى يولغا توغرا قويۇپلا ئولتۇراتتى. مەنسۇر ئۇدۇل كېلىپلا بۇ تىلەمچىنىڭ بېشىدىكى دوپپىسىنى كاپىدە ئالدى.

— نامازدىن چىققاندا بېرىۋېتىمەن، — دېدى مەنسۇر ئىچىگە سارغۇچ قوڭۇر رەختىن تەلىك قويۇلغان كۈلرەڭ دوپپىنى ئالدىراپ بېشىغا كىيگەچ، مەنسۇر كەشنىنى بوسۇغىغا سېلىپ قويۇپ تېگىگە مەرمەر ياتقۇزۇلغان

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

سەرپقا يالاڭ ئاياغ كىردى، مەرمەرگە ئادەتتە كۈرمىڭلىغان نامازخان يالاڭ ئاياغ دەسسەيدىغان بولغاچقا، يەردىكى مەرمەرنىڭ يۈزى ياغلاپ قويغاندەك پارقراپ تۇراتتى، مەنسۇر غۇسۇل-تاھارەت ئېلىپ، ھېلىقى دوپپىنى قايتا كىدى-دە قىلىگە قاراپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرغانلارنىڭ سېپىگە قوشۇلدى، مەنسۇرنىڭ تەلىسىگە ناماز تېخى باشلانماپتۇ، مەنسۇر ئالدىدىكى نامازخانلارغا يەر تېگىدىن قاراپ باقتى، ئۇنىڭدىن بۇرۇن كىرىپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرغانلار جەمئىي ئون رەت بولۇپ، ھەر بىر رەتتە ئاز دېگەندە 100 دىن ئادەم باردەك قىلاتتى، لېكىن مەسچىتنىڭ ئىچى ناھايىتى كەڭرى بولغاچقا شۇنچۇلا جىق نامازخان لەيلەپلا قالغاندى، مەنسۇر دەسلەپتە ئارقىدىراق ئولتۇردى؛ ئاندىن بارا-بارا سۇرۇلۇپ بېرىپ، ئالدىنقى رەتتە ئولتۇرغانلارنىڭ سېپىگە قوشۇلۇۋالدى، نامازخانلار ئۈزۈلمەي كىرىۋاتقاچقا ھەش-پەش دېگۈچە يەنە بىر نەچچە رەت قوشۇلدى، نامازمۇ باشلاندى، جۈمەنى شالۋارقامز بىلەن ئەمەس، كاستۇم بىلەن تۇرۇپ ئوقۇغانلىقىدىن مەنسۇرنىڭ بەكمۇ كۆڭلى بېرىم بولدى، لېكىن ئۇ يېشىنىڭ سۈنستى قوشقاندا جەمئىي 16 رەكەت نامازنى پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن ئوقۇدى.

مەسچىتنى ئايلىندۇرۇپ سۇقۇلغان قورۇق تامنىڭ سىرتىدا، ئىگە-چاقىسىز قالغان ئاغرىق-سلاقلار ئاللاھتىن شىپالىق تىلەپ ئولتۇراتتى، باشقىلارغا كېسەل يۇقۇپ قېلىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۇنداق ئاغرىق-سلاقلارنىڭ ئادەتتە قورۇق تامنىڭ ئىچىگە كىرىشكە يول قويۇلمايتتى، سىل كېسلى بىلەن ئورۇقلاپ بىر تېرە-بىر ئۆستىخان بولۇپ قالغان، چىرايلىرى تامدەك تاتىراڭغۇ بىر تىلەمچى بوۋاي ھەزرىتى ئەلدىن مەدەت تىلەپ تەلىقن ئوقۇۋاتاتتى، ئولتۇرغانلارنىڭ ئىچىدە ئېلىشىپ قالغانلارمۇ بولسا كېرەك، ئون ياشلاردىكى بىر ئوغۇل بالا ھەدەپ چاۋاك چېلىۋاتاتتى، يېنىدا ئولتۇرغان ئاكىسى ئۇنى تىنچلاندۇرۇپ بولالماي ئاۋارە ئىدى، تۇغۇلۇپ ھازىرغىچە بۇنداق ئېغىر كېسەللەرنى كۆرۈپ باقمىغان مەنسۇرغا، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن ھالاكەت ۋە ئۆلۈمنىڭ ھېدى كېلىۋاتقاندا كەتتى، دېمىسىمۇ، ئادەتتە كېسلى ئېغىرلىشىپ بۈگۈن -ئەتىلىكىلا قالغان ئاغرىق-سلاقلارنىڭلا ئاشۇ تامنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ، ھەزرىتى ئەلدىن شىپالىق تىلۋېلىشىغا يول قويۇلاتتى، ھاياتلىقنىڭ بارلىق ئۈمىدىنى ئاشۇ قەبرىگە باغلىغان بۇ بايقۇشلار، قەبرىنىڭ تېمىغا يۆلىنىپ، غۇژمەكلىشىپ ئولتۇراتتى، ئۇلار كۆك نەقىشلىك تامغا قانچە يېقىن يۆلىنىپ ئولتۇرۇۋالالسا، يۈرىكىدىكى ئۈمىد شاممۇ شۇنچە روشەن ياناتتى.

پۈتكۈل ئۈستۈپشنى قىيىنلىق تارتۇق بېسىپ كەتكەن، قارا كۆزلۈك بىر ئوغۇل بالا مەنسۇرنىڭ دىققىتىنى تارتتى. ئۇنىڭ يادا تېرىسى سۆڭىكىگە چاپلىشىپ كەتكەن پۈت-قوللىرىغا تەمرەتكىنىڭ دەستىدىن قارىغىلى بولمايتتى، ئۇ، پۈت-قوللىرىدىكى تەمرەتكىنى تاتلاپ قانستۈتەتكەندى، لېكىن ئۇنىڭ ھەم نېپىز، ھەم چىرايلىق لەۋلىرى ئەتىيازدا يېڭىلا ئېچىلغان ئۈرۈك چىچىكىنىڭ يۇمران بەرگىگە ئوخشاپ كېتەتتى.

— ئىككى ھەپتىلىكلا كۈنى قايتۇ-دە بۇ بايقۇشنىڭ، — دەپ ئويلىدى بالىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ تەنلىرى شۈركۈنۈپ كەتكەن مەنسۇر، ئۇ ئاغرىق-سلاق ئاياللار بىلەن بالىلار غۇزمەكلىشىپ ئولتۇرغان تەرەپكە قارىدى، كۆكۈش پۈركەنچە كىيگەن ئاياللار بالىنى بەزلەۋاتاتتى، ئاياللاردىن بىرەيلەن بالىنى بەزلەپ بولالماي، ئۆزى ھېرىپ ئۇيقۇغا كېتىپ قالغانىدى، ئۇنىڭ قۇچقىدىكى موڭغۇل چىراي بالىسى، گويا كۆك يوپۇقلۇق ھەيكەلگە ئوخشاپ كەتكەن ئانىسىغا قاراپ، بىر نېمىلەرنى دېمەكچى بولۇپ ئاغزىنى ئۆمەللەۋاتاتتى، بۇ چاپكەش ئانا ئاشۇ يۈرەك پارىسىنىڭ كېسىلى شىپا تېپىپ قالارمىكىن، دېگەن ئۈمىدەتە ئۇزۇن يوللارنى يالاڭ ئاياغ بېسىپ كەلگىچە ھېرىپ ھالىدىن كەتكەندۇ، ئېھتىمال! دۇرۇس، ئاشۇ نارەسىدىن كېسىلگە ھېچقانداق تېۋىپ داۋا تاپالمىدى، خۇدا بۇيرىسا ئۇنىڭ داۋاسىنى ھەزرىتى ئەلى ئۆزى قىلغاي!

يەنە بىر ئوغۇل بالا بېشىنى بىر خىل رېتىمدا شاپلاقلاپ ئولتۇراتتى، بۇ ئەمما ياكى توكۇر ئاياللارنىڭ بەزىلىرى ئىككى ئالەملىك غەم-قايغۇغا چۆكۈپ كەتكەن، بەزىلىرى خورەكنى دۆڭ تارتىپ ئۇيقۇغا كەتكەندى، ئىشقىلىپ كۆپىنچىسىنىڭ قۇچقىدا بالىسى بار ئىدى، ئۇلارنىڭ بۇ دۇنيالىقتىكى بىردىن-بىر ئۈمىدى ھەزرىتى ئەلىنىڭ مۆجىزىسىدە ئىدى.

كۆك مەسچىتنىڭ ئالدىدىكى بۇ ئاغرىق-سلاقلارنى كۆرگەن مەنسۇرنىڭ تەنلىرى جۇغۇلداپ كەتتى، بۇنىڭدىن ۋۇجۇدى لەرزىگە كەلگەن مەنسۇر ئۆز-ئۆزىگە پىچىرىلدى: "ئى، قۇدرىنىڭ ئۇلۇغ ئاللاھ! مۇشۇ كارامەتلىرىڭ ئارقىلىق بەرگەن ئىبىرەتلىرىڭنىڭ خاسىيىتى بىلەن تېخىمۇ ئىخلاسمەن، تەقۋادار مۇسۇلمان بولمەن؛ بەش ۋاخ نامازنى ھەرگىز قازا قىلمايمەن، سەدىقە بېرىمەن، روزا تۇتمەن؛ ھالال نىكاھلىق بولمىغۇچە ئايال زاتىغا كۆز قىرمىنى سالمايمەن؛ ساقال قويىمەن، مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىمەن!"

نامازنى تۈگىتىپ چىققان مەنسۇر، گويا يەلكىسىدىكى ئېغىر تاغنى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئىرغىتىپ تاشلىۋەتكەندەك پىنىكلەپلا قالدى، تۇيۇقسىز يامغۇر ياغقىلى تۇردى-
يۇ، لېكىن ھاۋا يەنىلا ئوچۇق ئىدى. مۇقەددەس ئىمارەت بىلەن پارىقراق
تۇغ خادىسى كۈن نۇرىدا يالتىراپ تۇراتتى. ئۇيۇقتا پەيدا بولۇپ، پەلەك
گۈمبىزىگە مىنگەشكەن ھەسەن-ھۈسەن، زەڭگەر ئاسمانغا بۆلەكچىلا ھۆسۈن
قوشتى. مەنسۇر يۈگۈرۈپ چىقىپ كەشنى كىيدى ۋە ھېلىقى تىلەمچىگە
دويپىنى قايتۇرۇپ بەرگەچ ئازراق سەدىقە بەردى. ئاندىن مەسچىتنىڭ
ئالدىدىكى كەڭرى مەيدانغا يۈگۈرۈپ چىقىپ ئۆز-ئۆزىگە توۋلىغىلى تۇردى:
”مەن گۇناھلىرىمنى يۇيىدۇم! ئارزۇيۇمغا يەتتىم!“

ئېقىن ئېيتتى: ناپاك بەندە ئۆزۈڭنى مەن تامان ئاتتىن،
ناپاك بەندە دىدى: يوقسۇ، نومۇستىن ئۆلتۈرەي دەمسەن؟
ئېقىن ئېيتتى: سېنى پاكلاش ئەزەلدىنلا ماڭا خاستۇر،
زۇلۇل قويۇمغا كىرمەستىن، تىجاسەتتەك يۈرەي دەمسەن؟

ئۇن ئۇچىنچى باب

ئاتونۇش قۇياش

جۈپ- جۈپ قوللار ئىسسىق سۇغا چىلىنىپ ھور ئۆرلەپ تۇرغان بەدەنلەرنى تېز ھەم رىتمىلىق سۈرئەتتى، تورۇشكى ئىككى تۈگۈكتىن كىرگەن كۈن نۇرى مۇنچىدىكىلەرنىڭ ئۇ يەر- بۇ يەرلىرىگە چۈشۈپ تۇراتتى. دەسلەپتە كىرگەن چېغىڭىزدا مۇنچىنىڭ ئىچى بەكمۇ غۇۋا كۆرۈنىدۇ، لېكىن ھەممىلا يېرىنى ھور قاپلاپ تۇرغان مۇنچىدا بىردەم تۇرغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىچىدە زادى قانداق كارامەتلەرنىڭ بارلىقىنى ئاندىن كۆرەلەيسىز.

مۇنچا ئىككى ئېغىز بولۇپ، ئاياللار يۇيۇنۇۋاتاتتى، ئۇلاردىن بەزىلىرى ئۆرە تۇراتتى، بەزىلىرى ئولتۇراتتى، يەنە بەزىلىرى سوزۇلۇپ ياتاتتى؛ بەزى ئاياللار ھەدەپ بەدىنىنى سۈرتۈۋاتاتتى، بەزىلىرى بىر- بىرىنىڭ دۈمبىسىنى سۈرتۈپ قويۇۋاتاتتى، بەزىلىرى بالىلىرىنى يۇيۇۋاتاتتى. ئاياللارنىڭ بەزىلىرى ھەقىقەتەن تولغان بولۇپ، بەئەينى رۇبىنىنىڭ* ئەسەرلىرىدىكى سېمىز ئاياللارغا ئوخشايتتى؛ لېكىن بەزىلىرى قوۋۇرغىلىرىنى سانئۇلغۇدەك ئاۋاق ئىدى. ئۇلار دۈمبە، بىلەك ۋە پاچاقلىرىنى ئۆزلىرى تىكۋالغان كاناپ پەلەي بىلەن، تاپىندىكى قاسراق تېرىنى كۈنەك تاش بىلەن سۈرتۈۋاتاتتى. ئانىلار بويىغا يېتىپ قالغان قىزلىرىنى يۇغاج، ئۇلارنىڭ بەدىنىگە ئېتىخار بىلەن سەپ سالاتتى. دۇرۇس، ئالمىدەك چىرايلىق كۆكسى ئەمدىلەتن بۆرۈتۈپ چىققان بۇ تۇمۇچۇقتەك قىزلار ئاز كۈندىن كېيىنلا بالا ئېمىتىدىغان ئانىلارغا ئايلىنىدۇ. ھەتتا ئەمدىلا ئون نەچچە ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان بەزىبىر ۋىجىك قىزلارغا ھامىلدارلىق قورۇقلىرى چۈشۈشكە باشلىغانىدى، بۇ يەردىكى ئايال زاتى بەك بالدۇر پەرزەنت كۆرۈدىغانلىقى ئۈچۈنمۇ، ئىشقىلىپ ھەممىسىنىڭلا قورساقلىرى ساڭگىلاپ قورۇق چۈشۈپ كەتكەنىدى.

* پاتېر پائۇل رۇبىنىس (1577 — 1640) ياۋروپادا ئۆتكەن داڭلىق رەسسەم، تەرجماندىن.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

بالىلار قىقاس- چۇقانىلىرى بىلەن مۇنچىنىڭ ئىچىنى بىر ئالغاندى، ئانىسى يۇيۇۋاتقان ياكى دۇمبىسىنى سۈرتۈپ قويۇۋاتقان بالىلارنىڭ بەزىلىرى ئالدىدىكى دانىنى غېمىدە يوق ئويناپ ئولتۇراتتى، بەزىلىرى دۇمبىسى ئاغرىپ كەتكەچكىمۇ، خۇددى توردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن جان تالىشىۋاتقان بېلىقكەك سىلكىنىپ تۇرۇپ يىغلاۋاتاتتى، ئۇستۇبىشىغا سويۇن سۈرۈلگەن بەزى بالىلار، كۆزىگە ماغزاب كىرىپ كېتىشتىن قورقۇپ، ئانىسىنىڭ دېگىنى بويىچە سىدىر- سىدىر قىلماي جىم ئولتۇراتتى، ئانىلار قولغا كىيۋالغان كاناپ پەلەي بىلەن، بالىلارنىڭ قايقارا كىرىپ كەتكەن ئۇچىسىنى تاكى قاسماقلا تۈگەپ، قىزىرىپ كەتكىچە كۈچەپ سۈرتەتتى، بالىلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئانىسىنىڭ زورى بىلەن مۇنچىغا چۈشۈپ يۇيۇنۇش، ناھايىتى ئازابلىق ئىش ئىدى،

لالە ھەدەپ ئۆزىنىڭ بەدىنىنى سۈرتۈۋاتاتتى، لالەنىڭ بەدىنىدىن تۈرۈلۈپ- تۈرۈلۈپ چىقىۋاتقان كىر ئالدى بىلەن ئۇنىڭ قولىدىكى كاناپ پەلەيگە چاپلىشىپ، ئاندىن يەرگە چۈشەتتى، ئۇ بىر نەچچە ھەپتەدە بىر قېتىم بويىنى سۇغا سالاتتى؛ بىر نەچچە ئايدا بىر قېتىم يۇيۇناتتى، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئۆيىدە سۇ ئۇنچۇۋالا ئەلۋەك ئەمەس ئىدى،

لالە مۇنچىغا ئانىسى ۋە نەۋرە ئاچا- سىڭىللىرى بىلەن بىرگە كەلدى، لالە ۋە ئۇنىڭ نەۋرە ئاچا- سىڭىللىرى تېخى تاللىق قىلىنمىغان قىزلار بولغاچقا، نومۇس كۈچىدىن، مۇنچىغا ئىچ كىيىمى بىلەنلا چۈشتى، لېكىن بىلەك، يونا، پاچاق، دۈمبە ۋە بويۇنلىرىنى قايتا- قايتا قىرىپ يۇيۇۋاتاتتى؛ ئۇلار بەدىنىنى قانچىكى كۈچەپ قىرىپ يۇيغانسىرى، پۈتۈن ئەزايى يىنىكلەپ قالغاندەك، كۆڭلى ئېچىلىپ كېتىۋاتاتتى،

يېشى 70 لەرگە تاقاپ قالغان بىسگۈل ۋانىغا قىيالىڭچا چىلىنىپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئادەتتە سۇس زەڭگەر روماننىڭ ئىچىگە ئوراپ تۈگۈۋالىدىغان ئۇزۇن ئاق چاچلىرى، دولىسىنى بېسىپ يېيىلىپ تۇراتتى، ئۇنىڭ بۈگۈنكىدەك ۋانىغا چىلىنىپ يېتىپ باقمىغىنىغا ئۇزۇن زامانلار بولغانىدى، ھور ئۆرلەپ تۇرغان ئىسسىق سۇدىن تەن- تېنى ياپراپ كەتكەن بىسگۈل كۆزلىرىنى يۇمىدى، بىسگۈل لالە ۋانىنىڭ ئىچىگە قويۇپ قويغان لۆڭگە بىلەن بەدىنىنى سۈرتۈپ باقماقچى بولدى، لېكىن ئۇنىڭ قورسىقى باداڭدەك سېمىز، بىلەكلىرى دىققاق بولغاچقا ئەپلەشتۈرەلمەي، لۆڭگىنى تاشلاپ قويۇپ، سۇغا چىلىنىپ جىم ئولتۇردى، ئۇنىڭ بۇ تۇرقى كۆكۈش ھەيكەلگە ئوخشاپ كېتەتتى،

لالە نەۋرە ئاچا- سىڭىللىرىنىڭ ئارىسىدا خاتىرجەم يۇيۇنۇۋاتقاندا

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

كۆرۈنگىنى بىلەن، تۇيۇقسىز بىرەر كېلىشمەسىلىك بولۇپ قالارمۇ دېگەن ئەندىشىدە بولغاچقا، بىر كۆزى ئانىسىدا ئىدى، لالە بۇ يىل ئەمدىلا 19 ياشقا كىرگىنى بىلەن تەقى-تۇرقى ئۇنىڭدىن چوڭ كۆرۈنەتتى، دېمىسىمۇ، ئافغانىستانلىقلارنىڭ ئۆلچىمى بويىچە بولغاندا، بۇ ئائىلىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى سېمىز ئىدى، بۇ ئېھتىمال ئۇلارنىڭ پوئىشكال، داغلىما ياكى ۋە قوي مېنى كۆپ يەيدىغانلىقىدىن بولسا كېرەك، لالە ئەتىگەندىن كەچكىچە كۈن كۆرمەي ئۆي ئىشى قىلىدىغانلىقى ئۈچۈنمۇ، ئۇنىڭ تېرىسى، يۈزى ئاق دېسە ئاق ئەمەس، سېرىق دېسە سېرىق ئەمەس، ئىشقىلىپ بىر خىل بەتەرەڭ ئىدى، قوللىرى بولسا مومىلارنىڭكىدەك قوپال ۋە يىرىك ئىدى، ئارىلىقتا بىر مەزگىل بەكمۇ ئاجىزلاپ كەتكەچكە بېشى قېپىلا يۈردى. كېيىن تېۋىپقا كۆرۈنۈپ بېقىۋىدى، تېۋىپ ”ئۇزۇن مۇددەت كۈن كۆرمىگەچكە، بەدەندىكى ۋىتامىن D كېمىيىپ كېتىپتۇ“ دەپ دىئاگنوز قويدى.

لېكىن كابۇل دۇنيا بويىچە كۈن نۇرى ئەڭ تولۇق چۈشىدىغان شەھەرلەرنىڭ بىرى، بۇ شەھەر دېڭىز يۈزىدىن 1800 مېتىر ئېگىزلىككە جايلاشقان بولغاچقا، خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى كۈن ئوچۇق بولىدۇ، كۈن نۇرى بەك كۈچلۈك بولغاچقا يەرلەر چاڭ-چاڭ يېرىلىپ كېتىدۇ، چىلاپ ئوسا قىلىنغان باغلار بىردەمدىلا قۇرۇپ كېتىدۇ؛ ھەتتا بالىلارنىڭ يۈزلىرىمۇ كۆيۈپ، بىر قەۋەت تېرىسى چۈشۈپ كېتىدۇ، لېكىن ئېشىپ-تېشىپ تۇرغان ئۇنداق كۈن نۇرى، لالەگە ھەرگىز نېسىپ بولمايدۇ، چۈنكى كۈن نۇرى ھەرقانچە كۈچلۈك بولسىمۇ سۇلتاننىڭ ئۆيىنىڭ بىرىنچى قەۋىتى بىلەن پۈركەنجىنىڭ ئىچىگە كىرەلمەيدۇ. دە! شۇڭا لالە پەقەت ھەدىسى مەريەمنىڭ ئۆيىگە بارغان چاغلىرىدىلا، ئىللىق كۈن نۇرىغا بىردەم-بىردەم قاقلىنىۋالىدۇ، چۈنكى مەريەمنىڭ سەھرادىكى ئۆيىنىڭ يوغان ئارقا ھويلىسى بار ئىدى، ئەمما، لالەنىڭ ئۆيەرگە بېرىش پۇرسىتى يوقنىڭ ئورنىدا ئىدى.

لالە ئادەتتە ھەممىدىن بۇرۇن تۇرۇپ، ھەممىدىن كېيىن ياتاتتى، باشقىلار تېخى خورەكنى دۆڭ تارتىپ ئۇخلاۋاتقان چاغدا ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئالدى بىلەن مېھمانخانىدىكى مەشكە، ئاندىن مۇنچىنىڭ مېشىگە ئوتنى قالدۇرۇپ، ناشتىلىق تەييارلىغاچ ئۇخلاۋاتقانلار ئۈچۈن تاھارەتكە سۇ ئىسسىتاتتى؛ كابۇلدا ئاسانلا سۇ توختاپ قالىدىغان بولغاچقا، لالە تۇرۇبىدىكى سۇ بىلەن ئۆيىدىكى قاچا-قۇچىلارنىڭ ھەممىسىنى تولدۇراتتى، ئاندىن چاي دەملەيتتى. كابۇلنىڭ توكى بۇنداق چاغدا كەلمەيدىغان بولغاچقا، لالە ئۇنداق ئىشلارنى قاراڭغۇدا

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

تمىسقىلاپ يۈرۈپ قىلىشقا ئادەتلىنىپ كەتكەندى، بىراق لالە بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بۇ ئۆيدىكى ئەرلەر بامدات نامىزىغا قويىمىچە تۈگەتمىسە، تىل-ئاھانەتكە قالاتتى.

ئەكبەر ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى ئورنىدىن تۇرىدىغان چاغدا ۋارقىراپ-جارقىراپ ھەممىنىڭ چىشىنى قېرىشتۇراتتى، ئۇ كۆرىدە تۈگۈلۈپ يىتىۋېلىپ قويغىلى ئۇنىمايتتى. كىتابخانىدا 12 سائەت ئولتۇرۇش ئېغىر كەلگەن بۇ 14 ياشلىق يىگىت، ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى يالغاندىن ئاغرىۋالاتتى، ئەمما ئۇنىڭغا ھېچكىم پەرۋا قىلمايتتى، بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىلاجىسىز ئورنىدىن تۇرۇشقا مەجبۇر بولاتتى-يۇ، ئەتىسى يەنە شۇنداق قىلاتتى.

— ھەي، مىس-مىس خوتۇن، قارىغىنا! پايىقىم يىرتىلىپ كېتىۋاتىمەن! — دەپ ۋارقىرايتتى ئۇ پايىقىنى لالەگە قارىتىپ ئېتىپ، ئەكبەر مەكتەپتە ئوقۇيالمىغىنىغا خاپا بولۇپ، ئۆيدىكى ھەممەيلەندىن ئاچچىقىنى چىقىراتتى.

— لالە، سۈنى سوغۇق تەڭشەپ قويۇپسەن!

— لالە، كىيىملىرىم بىلەن پايىقىمنى نەگە قويدۇڭ؟

— لالە، چاي!

— لالە، ئايىغىمنى سۈرتۈۋەتكىن!

— لالە، قوپۇشۇڭ ئەمدىما، نېمانچە مىسىلدايسەن؟ ...

...

ئىشىكلەر جالاق-جۇلۇق ئېچىلىپ بېيىلاتتى-دە، ھۇجرا دەمدۇ، دەھلىز دەمدۇ، مۇنچا دەمدۇ ئىشقىلىپ ھەممىلا يەرنى سۇلتاننىڭ ئوغۇللىرىنىڭ ۋارقىراش-جارقىراشلىرى بىر ئالاتتى، سۇلتان ئادەتتە توقلى سانىيە بىلەن بىللە ھۇجرىسىدا ئاشتا قىلاتتى، سانىيە پەقەت ئېرنىڭ ھالىدىنلا خەۋەر ئالاتتى، ۋانىغا سۇ تولدۇرۇش، كىيىم-كېچەكلەرنى رەتلەش، چاي دەملەش، تۇخۇم پىشۇرۇش، نان پىقىش، ئاياغ سۈرتۈش ... ئىشقىلىپ قالغان ئېغىر-پىنىك ئىشنىڭ ھەممىسى لالەنىڭ ۋەزىپىسى ئىدى، ئۆيدىكى بەش ئەر كىشى بولسا ئالانىڭ ئادىمى ئىدى.

لالە ھەر كۈنى جىيەنلىرى مەنسۇر، ئەكبەر ۋە ئامىرلارنى لېۋىنى چىشلەپ تۇرۇپ، جابدۇپ يولغا سېلىشقا مەجبۇر ئىدى، لېكىن ئۇلار لالەگە ياردەملىشىش ئۇ ياققا تۇرسۇن، ھەتتا ”رەھمەت“ دەپ قويۇشنىمۇ بىلمەيتتى، يېشى لالەدىن ھەكمۇ چوڭ پەرقلىنىپ كەتمەيدىغان بۇ ئۈچ ئوغۇل بالا، ھەر قېتىم ئۇنىڭ بېشىنى ئوچاق ئېسۋەتكەن چاغلاردا، بۇنىڭغا چىداپ تۇرالمىغان لالە ئۇلارنى

ئىچىدە: ”ۋۇي، ئېشەكلەر!“ دەپ تىللاپ كېتەتتى.

— ئۆيدە سۈت تۈگىگەنمە، چىقىپ ئەكىرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپ تەئەددى قىلاتتى مەنسۇر، — نانقىيى بىر نېمىگە نىسەن! بۇنىڭغا ئاچچىقى كەلگەن لالە غۇدۇراپ قالغىدەك بولسا، مەنسۇرنىڭ ئاغزى تېخىمۇ ئېچىلغىلى تۇراتتى:

— ئاغزىڭنى يۇم، قانچۇق! بۇ يەردە نېمە بار ساڭا؟ بىلىپ قوي، بۇ دېگەن مېنىڭ ئۆيۈم!

بۇ ئۆينىڭ سۇلتان، سۇلتاننىڭ ئىككى خوتۇنى ۋە بالىلىرىغا تەئەللۇق ئىكەنلىكىنى لالە بىلەتتى، شۇنداق، لالە، بوبۇرا، بىبگۈل ۋە يۇنۇسلارنىڭ بۇ ئۆيدە تىلى قىسقا ئىدى، لېكىن ئۆي ئايرىش دېگەن سەت ئىش تۇرسا، ئۇلارنىڭ بۇ ئۆيدىن كۆچۈپ چىقىپ كېتىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى! ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئۆيگە ئۇلار دەك بولۇپمۇ لالە دەك چاكار لازىم-دە!

بۇ ئىشلاردىن كۆڭلى بۇزۇلغان لالە گاھىدا ئۆزىچە ئويلاپ كېتەتتى ”توغۇلۇشم بىلەنلا ئاكامنى بېرىۋەتكەندەك مېنىمۇ بىرلىرىگە بېرىۋەتكەن بولسىچۇ كاشكى، ئېستى، شۇنداق بولغان بولسا، كىچىكىمدىن تارتىپلا كومپيۇتېر ئۆگىنىپ، ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇغان بولار ئىدىم؛ ھازىرقىدەك خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى خەقنىڭ مالايلىقىنى قىلىدىغان ئىشتىن قۇتۇلۇپ، باشقىلاردەك چىرايلىق كىيىپ يۈرەلەيتتىم،“ لالە ئانىسىغا بەك ئامراق ئىدى، بىبگۈلنىڭ لالەدىن باشقا ”ۋاي، ئانا ھالىڭ نېچۈك؟“ دەيدىغان ئادىمىمۇ يوق ئىدى، بولۇپمۇ بۇ قېرى ئانا بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى بولمايۋاتقانلىقىدىن لالەنىڭ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم ئىدى، دېمىسىمۇ، ھەتتا ھەر قېتىملىق غىزادىمۇ بىبگۈلنىڭ نېسۋىسى ھەممىنىڭ ئارقىسىدا چىقاتتى.

قاق سەھەردە تۇرۇۋېلىپ پوسۇرلاشقا باشلىغان لالە، سۇلتان بىلەن ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئىشكىتىن چىققاندىن كېيىنلا ئاندىن ئۇھ دەپ، ئولتۇرۇپ ناشتا قىلىۋېلىپ، ئۆي تازىلاشنى باشلايتتى. ئۇ قولغا كونا سۇپۇرگىنى ئېلىۋېلىپ، ئېگىشىپ يۈرۈپ، ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر سۇپۇرۇپ چىقاتتى، بۇنىڭ بىلەن يەردىن كۆتۈرۈلگەن بوغۇناق، ئۆيلەرنىڭ تورۇسىنى بويلاپ بىردەم لەيلىگەندىن كېيىن، يەنە يەرگە ئۇچۇپ چۈشەتتى. بۇ ئۆيلەردىكى قانگىسقا توپا پۇرىقى ئەزەلدىن يىتىپ باقمىدى، شۇڭا ئۆيدىكى قانگىسقا چاڭ-توزان ۋە بوغۇناق لالەنى سۆڭىشىپلا يۈرىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستۈشى ھەتتا ئوي-خىيالىمۇ چاڭ-توپىدىن نېرى بولالمايتتى. لالە

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

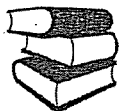
ئۆيلەرنى بىر قۇر سۈيۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، ئەخلەتلەرنى يىغىپ ئېلىپ ئەخلەت ساندۇقىغا تاشلايتتى. شۇنداق قىلىپ لالە ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىنى كۈندە نەچچە قېتىم ئاشۇنداق سۈيۈرۈپ چىقاتتى. لېكىن ئۆيلەرنى ھەش-پەش دېگۈچە يەنە چاڭ-توزان ۋە ئەخلەت باسقۇلى تۇراتتى.

مانا ھازىر لالە بەدىنىدىكى ئاشۇ چاڭ-توزانلاردىن بولغان توغرىلارنى يۇيۇپ تازىلاۋاتاتتى؛ ئۇنىڭ ھاياتىغا چاپلىشىپ ئورناپ كەتكەن ئاشۇ توغرىلار، كاناپ پەلەينىڭ زورى بىلەن تەستە تۈرۈلۈپ چىقىپ يەرگە چۈشمەكتە ئىدى.

— ئۆزۈمنىڭ بىرلا ئېغىز ئۆيۈم بولغان بولسىمچۇ، — دەپ قوياتتى لالە نەۋرە ئاچا-سۆڭىلىرىغا، — كۈنىگە بىر قېتىم تازىلاپ قويساممۇ پاكىز تۇرار ئىدى. ئۇ مەزلۇملارنىڭ كۆرۈۋاتقان كۈنىمۇ، لالەنىڭكىگە ئاساسەن ئوخشاپ كېتىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭمۇ لالەگە ھېسداشلىق قىلغۇسى كېلەتتى.

لالە ئىچ كىيىملىرىنى يۇيۇۋېلىش ئۈچۈن مۇنچىغا ئالغىچ كەلگەنىدى، سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى كىر-قاتلار ئادەتتە ھاۋا تۇتۇق كۈنلىرى يۇيۇلاتتى. لالە يۇيۇنىدىغان ئۆيىدىكى ئەۋرەزگە يېقىن يەرگە ئورۇندۇقتىن بىرنى قويۇۋېلىپ ئولتۇرۇپ، بىر ئولتۇرۇشىدا نەچچە داس كىرنى بىراق يۇياتتى. بۇ ئۆيىدە ھەممەيلەننىڭ كىيىم-كېچىكىدىن تارتىپ كارىۋات كىرلىكى، ئەدىيال، لۇڭگە دېگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى لالە ئۆزى يالغۇز يۇياتتى. يۇيۇپ بولغان كىرلارنى ئاچىقىپ يېشىتن بۇرۇن چوقۇم چىڭ سىقىش كېرەك ئىدى. بولۇپمۇ قىش كۈنلىرى سۇغا كىرگەن ھامان قېتىۋالدىغان چوڭ كىرلەرنى سىقىش ناھايىتىمۇ ئەس ئىش ئىدى. ھويلىدا كىر يېيشقا تارتىپ قويۇلغان تانا بار ئىدى. لېكىن يېيىلغان كىر-قاتلارغا كۆز تىكىپ تۇرىدىغان ئوغرى-يالغان بولغاچقا، لالە ئادەتتە كىرلار قۇرۇپ بولغۇچە تالادا مىندىرلىماي تۇرۇپ قارايدىغان بىرەر بالا بولمىسا، كىرلارنى ھەرگىزمۇ ئۇ يەرگە يايمايتتى. يۇيۇلغان كىيىملەر قۇرۇغاندىن كېيىن، لالە ئۇلارنى ئەكىرىپ قاتلاپ پېشايۋاندىكى ساندۇققا سالاتتى. بىر نەچچە مېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى پېشايۋايدە بىر تاغار يايغۇ، بىر سېۋەت پىياز، بىر دۈۋە سامساق، بىر خالتا گۈرۈچ، كونا ئايغاق ۋە كىيىم-كېچەك دېگەندەك نەرسىلەر ھەتتا "لازىم بولۇپ قالار" دەپ تاشلىۋېتىشكە كۆزى قىيماي قويۇپ قويغان ئەسكى-تۈسكىلەرمۇ بار ئىدى.

لالە ئۆي تازىلايدىغان چاغلاردا ئۇچىسىغا ئادەتتە پەش ۋە يېڭىنىڭ ئۇچى قىرچىلىپ كەتكەن كونا پوپايىكا ياكى ئەسلىي رەڭگىنى بىلگىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە كىرلىشىپ كەتكەن ئەسكى كۆينەكنى، پۇتغا پاشىنىسى ئۇپراپ كەتكەن

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

سەندەنلى كىيىپ، بېشىغا روماننى چىڭ ئوراپ چىگىۋالاتتى؛ ئۇ ئۇنىڭ تام-
تورۇسلىرىدىكى توپىلارنى سېپى بار سۈرتكۈچتە سۈرتكەن چاغلاردا قۇلىقىدىكى
ھالقا بىلەن بىلىكىدىكى بىلەزۈكلىرى ۋال-ۋال يىلتىراپ تۇراتتى.
— لالە!

ناھايىتى ئاجىز بىر ئاۋاز بالىلارنىڭ ۋاراك-چۇرۇڭلىرى، ئاياللارنىڭ
كۈلكىلىرى ۋە سۇنۇڭ شارقىراشلىرى ئىچىدە گويا يەرنىڭ تېگىدىن
چىقىۋاتقاندەك ئاڭلاندى.

— ھوي، لالە، قېنى سەن؟

بىگۈل ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى يىرتىپ ئېچىپ، لالەنى ئىزدەشتۈرگىلى
تۇردى. ئاڭغىچە لالەمۇ داستىكى كاناپ پەلەي، سوپۇن ۋە چاچ سوپۇنىنى
كۆتۈرۈپ، قىيالىڭاچ ئانىسىنىڭ يېنىغا كەلدى.

— ئوڭدا ياتسالا ئانا، — دېدى لالە، بىگۈل لالەنىڭ بۇ گېپىدىن سەل
پەل ئوڭايىسىزلىنىپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە
قىلدى. لالە ئانىسىنىڭ بەدەنلىرىنى ئۇۋىلىغىلى تۇردى، لېكىن بىگۈلنى كۈلكە
قىستاپ كېتىۋاتتى. دېمىسىمۇ ئاچقۇچتەك ئورۇق بىر فىزىنىڭ ئۆزىدىن 50
ياشتەك چوڭ سېمىز ئانىسىنىڭ بەدەنلىرىنى ئۇۋىلاپ قويۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەن
ئادەمنىڭ راستتىنلا كۈلگىسى كېلەتتى. باشقا ئاياللارمۇ بۇ ئىككىسىنىڭ ئەپتىگە
قاراپ قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىشتى.

— بەك سەمىرىپ كېتىپلا ئانا، بۇنداق سېمىزلىك ئادەمنىڭ جېنىغا زامىن
بولدۇ، — دېدى لالە بىگۈلنىڭ بەدىنىنى ئۇۋىلىغىچ. بىردەمدىن كېيىن لالە
ۋە ئۇنىڭ نەۋرە ئاچا-سىڭىللىرى ئولاش-چولاش كېلىپ، ئوڭدا ياتقان
بىگۈلنى ئاستا ئۇرۇپ، ئۇنىڭ ھەم ئۇزۇن ھەم يىپەكتەك يۇمشاق
چاچلىرىنى يۇيغىلى تۇردى. لالە بىگۈلنىڭ بېشىغا قېقىزىل چاچ سوپۇنىدىن
تۈكۈپ، ئۇنىڭ چاچلىرىنى گويا ئارىسىدىكى قىممەتلىك بىر نەرسىنىڭ چۈشۈپ
كېتىشىدىن ئەنسىرىگەندەك ئاۋايلاپ ئۇۋىلىدى. بىگۈلنىڭ چېچىنى يۇيۇپ
بولغىچە ھېلىقى قىزىل چاچ سوپۇنىنىڭ بوتۇلكىسى قۇرۇق قىلىپلا قالدى، ئۇ
تالباڭ زاماندىن قالغان نەرسە بولغاچقا، قۇتىنىڭ سىرتىدىكى ئايال كىشىنىڭ
سۈرىتى توم بويىق قەلەمدە سىزىۋېتىلگەندى. تالباڭلار ھەرقانداق جانلىق
نەرسىنىڭ سۈرىتىنى چىقىرىشنى چەكلەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ چاغلاردا چاچ
سوپۇنى قۇتىسى ۋە سوپۇن قۇتىسى دېگەندەك نەرسىلەرنىڭ ئۈستىدىكى
ئاياللار ۋە بوۋاقلارنىڭ سۈرىتى پۈتۈنلەي سىزىۋېتىلەتتى.

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

مۇنچىنىڭ سۈيى بارا-بارا سۇۋۇغىلى باشلىۋىدى، ئۈستۈپشېدىكى ماغزېپلا شۇ پېتى تۇرغان بالىلار تېخىمۇ چۇرقىراشقىلى تۇردى، دېگەندەكلا باياتىن بېرى ھور ئۆرلەپ تۇرغان ئىسسىق سۇ، ھەش-پەش دېگۈچى مۇزلاپ كەتتى. ئاياللارمۇ بالىلىرىنى يېتىلەپ تارقىغىلى تۇردى، لېكىن ئۇلارنىڭ ئايغ باسقانلىكى پېرى، بەدىنىدىن چۈشكەن توڭرىلار بىلەن بۇلغىنىپ كەتكەنىدى. مۇنچىنىڭ بۇلۇڭىدا توخۇم شاكىلى، سېسىپ كەتكەن ئالما ھەتتا پوق-سۇيدۇكنىڭ يۇقۇندىلىرى تۇراتتى. ئاياللار مۇنچىغا مەھەللە كويىلاردا، سىرتتىكى ھاجەتخانىغا كىرگەندە ۋە ئارقا ھويلىدا ئۆي ئىشى قىلغان چاغلاردا كىيىدىغان پلاستىك سەندەل بىلەنلا كىرگەنىدى؛ قايتقاندىمۇ شۇ پېتى چىقىپ كېتىشى، لالە ۋە ئۇنىڭ نەۋرە ئاچا-سىڭىللىرى بىگۈلنى مۇنچىدىن يۆلەپ ئاچىقىپ كىيىندۈردى، باشقىلارمۇ مۇنچىغا كىيىپ كەلگەن كىيىملىرىنى قايتا كىيىدى؛ ئۇلارنىڭ يۇيۇپ تازىلانغان چاچلىرى تەر پۇراپ تۇرىدىغان پۈركەنچىنىڭ ئىچىدە قالدى، بىگۈلنىڭ دىمىغىغا گۈلنىڭ خۇشبۇي ھىدى بىلەن قاڭسىق بىر نەرسىنىڭ ھىدى ئارىلىشىپ كەتكەن بىر خىل پۇراق كېلىپ تۇرۇلدى، لالەنىڭ جىسمىدىن تەر پۇرىقى بىلەن قازان-قۇمۇچىنىڭ پۇرىقى كېلىۋاتاتتى، دېمىسىمۇ، سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى پۈركەنچىلەرنىڭ ھەممىسى ئاشخانىدىكى كىيىم ئاسقۇغا ئېسىپ قويۇلدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا قازان-قۇمۇچىنىڭ پۇرىقى سىڭىپ كەتكەنىدى. مۇنچىدىن چىقىپ كەلگەن بۇ بىر توپ مەزلۇم، ئىسسىق سۇدا قانغۇدەك يۇيۇنۇپ تازىلىنىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇچىسىدىكى پۈركەنچىگە ئىچىپ كەتكەن قاڭسىق تەر پۇرىقى بىلەن جىسمىدىكى ئەتىر سويۇن ۋە چاچ سويۇنىنىڭ مېزىلىك پۇرىقى ھەش-پەش دېگۈچە بىر-بىرىگە سىڭىپ كەتكەچكە، ئۇلارنىڭ جىسمىدىن يەنىلا بۇرۇنقىدەك قاڭسىق بىر نەرسىنىڭ ھېدى كېلىۋاتاتتى، باشقىلار ئۇچۇنلا پالاقلاش پىشانىسىگە پۈتۈلۈپ كەتكەن مالايلارنىڭ ئۇچىسى ئەنە ئاشۇنداق پۇرايتتى.

بىگۈل ئالدىدا، قالغان قىزلار ئارقىسىدا كۈلكە-چاقچاق بىلەن كېتىپ باراتتى، كويىدا كۈچۈك يېتىلىۋالغان بىر ئوغۇل بالىدىن باشقا ئادەم كۆرۈنمىدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇلار تەرلەپ تەپچىرەپ كېتىۋاتقان يۈز-كۆزىنى سۆرۈن شامالدا قۇرۇتۇۋېلىش ئۈچۈن، پۈركەنچىسىنىڭ باش تەرىپىنى سەل-پەل ئېچىۋەتتى، لېكىن كابۇلنىڭ ئارقا كويچىلىرى ۋە تارچۇق رەستىلىرىدىكى چىرىپ كەتكەن ئەخلەت ۋە ئەۋرەزنىڭ بەتبۇي پۇرىقى ئادەمنىڭ دىمىغىنى ئېچىشتۇراتتى، يول ياقىسىدىكى چىرىندە ئاقىدىغان ئېرىق پاكار-پاكار كېسەك

كابلۇن كىتابپۇرۇش

ئۆيلەرنىڭ ئارىسىدىن كېسىپ ئۆتەتتى. لېكىن مۇنچىدا تازىلىنىپ چىققان بۇ تۆت مەزلۇم پورپاڭ يولىدىن توزۇۋاتقان چاڭ-توزان ۋە ھېلىقى چىرىندە ئېرىقىدىن چىقىۋاتقان سېسىقچىلىققا پەرۋا قىلماي كېتىپ باراتتى. چۈنكى كۈن نۇرىنىڭ ئىللىق تەپتىدىن ئۇلارنىڭ كۆڭلى يايىراپ كەتكەنىدى. ئاڭغىچە ۋېلىسىپت مىنگەن بىر ئوغۇل بالا ئۇيۇقسىزلا پەيدا بولۇپ قالدى.

ئۇ ئوغۇل بالا:

— ھوي، قىزلار يۈزۈڭلارنى يېپىڭلار، نامەھرەم بولىدۇ! — دېدى. دە، ئۇلارنىڭ يېنىدىن قويۇندەك ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ بالىنىڭ ھەييارلىقى چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىنى كۆرگەن بۇ تۆت مەزلۇم، بىر-بىرىگە مەنىلىك قاراپ قويدى. دە، قاقاقلاپ كۈلۈشكىنچە پۈركەنجىسى بىلەن يۈزلىرىنى ياپتى.

— خەپ، پادىشاھ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، پۈركەنچە دېگەن بۇ نەرسىنى چۆرۈپ تاشلىمىسام، — دېدى لالە قاپاقلىرىنى تۈرۈپ، — ئۇ چاغدا ئارامخۇدا كۈن ئالاتۇق.

— پادىشاھ ئەمدى قايتىپ كەلمەيدۇ، — دېدى لالەنىڭ نەۋرە سىڭلىسى گەپنىڭ بېلىگە تېپىپ.

— بۇ يىل ئەتىيازدا قايتىپ كەلگۈدەك، — دېدى لالە دەرھاللا جاۋاب قىلىپ.

لالە ئادەتتىكى چاغلاردىمۇ ھەرگىز يالغۇز تالاغا چىقمايتتى. چۈنكى چوپ - چوڭلا بولۇپ قالغان قىز بالا كوچا-كويىلاردا يالغۇز لاغايلاپ يۈرسە بولمايدۇ. دە! ئۇنداق قىزلارنىڭ كوچىغا چىقىپ نېمە قىلىدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ؟ ئۇنداقلا يا بىرەر يىگىت بىلەن ئۇچرىشىدۇ ياكى بولمىسا ناشايان ئىشلارنى قىلىدۇ، شۇ! شۇڭا لالە ئۆيىدىن چىقىپ بىر نەچچە سەئەتلا يېتىپ بارغىلى بولىدىغان كۆكتات دۇكىنىمۇ يالغۇز بارماي، قوشنىسىنىڭ كىچىك ئوغلىنى بىرىگە ئېلىپ چىقاتتى ياكى بولمىسا كۆكتاتنى ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ ئەكىرگۈزەتتى. ئىشقىلىپ، لالەنىڭ كاللىسىدا "يالغۇزلۇق" دېگەن ئاڭ يوق ئىدى. چۈنكى ئۇ ئۆيىدە ئەزەلدىن ئۆزى يالغۇز تۇرۇپ باقمىدى، ئەزەلدىن ئۆزى يالغۇز بىر يەرگە چىقىپ باقمىدى، ئەزەلدىن ئۆزى يالغۇز بىر يەردە قېلىپ باقمىدى، ئەزەلدىن ئۆزى يالغۇز يېتىپ باقمىدى، ئۇ تۇغۇلۇپ ھازىرغىچە ئانىسى بىلەن بىر يوتقاندا يېتىپ كەلدى، قىسقىسى، ئۇ "يالغۇزلۇق" دېگەننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى، ھەتتا بىلىشىنىمۇ خالىمايتتى، ئۇ پەقەت "كۈنلىرىم ئارامخۇدا ئۆتسە، ئۆي ئىشىدىن ئاز-تولا قۇتۇلسام" دېگەننىلا ئويلايتتى.

كابۇلۇق كىتاببۇرۇش

ئۇلار ئۆيگە كىرىپلا چامادان، سومكا ۋە بوغچا دېگەندەك نەرسىلەرنىڭ قالايمىقان تاشلاقلق تۇرغانلىقىنى كۆردى.

— شەرىپە قايتىپ كەلدى، شەرىپە، — دېدى بوبۇرا لالەگە. بوبۇرا لالەنىڭ مۇنچىدىن قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ خۇش بولۇپ كەتتى، چۈنكى ئۆيدىكى بۇنداق قالايمىقانچىلىقنى بېسىقتۇرۇشتا لالە ھەممىدىن چېۋەر ئىدى، شەرىپەنىڭ قىزى سەبۇنەم تايچاقتەك يۈگۈرۈپ كېلىپ لالەنىڭ بوينىغا ئېسىلدى، سۇلتاننىڭ توقال خوتۇنى سانىيە قۇچقىدىكى لەتىپەنى ئەركىلەتكەچ، سەبۇنەمنىڭ ھاممىسى لالە بىلەن بەكمۇ قىزغىن كۆرۈشۈپ كەتكەنلىكىگە قاراپ، بىر چەتتە كۈلۈمسەرەپ تۇراتتى. نېمىلا دېگەن بىلەن، سۇلتاننىڭ بۇ دۆرەم چوڭ خوتۇنى شەرىپە بىلەن قىزى سەبۇنەمنى پاكىستاندىن ئۆزى ئېلىپ كەلگەنلىكىگە ھەممەيلەن ھەيران قېلىشتى.

— يازنى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزەي، دەپ كەلدى، — دېدى سۇلتان،
— ئەمدى ھەرگىز كەتمەيمەن، — دېدى شەرىپە پەس ئاۋازدا.

بىردەمدىن كېيىن سۇلتان كىتابخانىغا ماڭدى، شەرىپە ئۆيدە قالغان مەزلۇملارنى چۆرىسىگە يىغىۋېلىپ ئولتۇرۇپ، پاكىستاندىن ئالغاچ كەلگەن سوۋغاتلىرىنى تەقسىم قىلىۋاتاتتى، ئۇ لالەگە بىر قۇر كىيىم، سانىيەگە بىر دانە شارىپا، بوبۇراغا بىر دانە سومكا، بېسىگۈلگە ئالدى ئوچۇق پوپايكا، ئوغۇللىرىغا پاكىستاندا تىكىلگەن كىيىملەردىن بىر نەچچە قۇردىن ئالغاچ كەلگەندى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇلار كابۇل بازارلىرىدا تاپقىلى بولمايدىغان ئېسىل كىيىملەر ئىدى، شەرىپە كابۇلغا — ئۆز ئۆيىگە يېنىپ كەلگەنلىكىدىن بەكمۇ خۇشال ئىدى.

— ئەمدى ھەرگىز كەتمەيمەن، — دېدى شەرىپە، — پاكىستانغا بەكمۇ ئۆچ بولۇپ كەتتىم.

سۇلتاننىڭ ئىككى خوتۇنى خۇددى بىر تۇغقان ئاچا-سىڭىللاردەك ئولتۇرۇپ مۇڭدېشىۋاتاتتى، باشقىلار شەرىپە ئالغاچ كەلگەن كىيىملەرنى كىيىپ، مارجانلارنى ئېسىپ كۆرۈپ بېقىۋاتاتتى، سانىيەمۇ شەرىپە ئۆزى بىلەن لەتىپەگە ئالغاچ كەلگەن سوۋغاتلارنى سىيلاپ بېقىۋاتاتتى، چۈنكى سۇلتان ئادەتتە سانىيەگە سوۋغا ئالغاچ كەلمەيدىغانلىقى ئۈچۈن، شەرىپەنىڭ ئالاھىدە ئالغاچ كەلگەن سوۋغىسى ئۇنى بەكمۇ خۇش قىلىۋەتكەندى، سانىيە شەرىپە ئالغاچ كەلگەن ھالەرنىڭ قاتلاق كۆينەكىنى قىزى لەتىپەگە كىيگۈزۈپ قويۇندى، لەتىپە بەئەينى قونچاقلارغا ئوخشاپ قالدى.

سۇلتان ئائىلىسىدىكى مەزلۇملار ئولاش-چولاش ئولتۇرۇپ پاراڭغا چۈشتى.

كابلۇن كىتابپۇرۇش

چۈنكى ئۇلار كۆرۈشمىگىلى بىر يىل بولاي دېگەندى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆيدە تېلېفون بولمىغاچقا، ئۆيدىكىلەر شەرىپە پاكىستانغا كېتىپ ھازىرغىچە ئۇنىڭ ئاۋازىنىمۇ ئاڭلاپ باقمىدى. ئۇلارغا نىسبەتەن كابلۇدا بولغان ئەڭ چوڭ ئۆزگىرىش ساكرەنىڭ توي قىلغانلىقى ئىدى. شۇڭا ئۇلار شەرىپەگە ساكرەنىڭ تويىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى، ساكرەگە قانداق تويۇقلارنى ئەكەلگەنلىكىنى، ساكرەنىڭ ئېرىنىڭ توي كۈنى قانداق ياسانغانلىقىنى ...، ھەتتا قايسى تۇغقىنىنىڭ قايسى بالىسىنىڭ تويى بولغانلىقىنى، قايسى ئۆيدە ئۆلۈم بولغانلىقىنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بەردى،

شەرىپەمۇ پاكىستاندىكى مۇساپىرلار لاگىرنىڭ ئەھۋالىنى سۆزلەپ كېلىپ، كىملىرىنىڭ يېنىپ كەلگەنلىكىنى، كىملىرىنىڭ ھازىرغىچە شۇ يەردە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئۆيدىكىلەرگە دەپ بەردى،

— سەينىگاھقا چاي ئىچكۈزۈپ قويدى، — دېدى شەرىپە، — لېكىن سەينىگاھنىڭ ئۆيدىكىلىرى ئۇنىڭغا نازى، لېكىن ئىش ئۇ دەرىجىگە يەتكەن تۇرسا، ئاشۇ يارماس، نانقىپىغا بەرمەي نېمە ئامال؟

باشقىلار شەرىپەنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ باشلىرىنى لىگىشتى، چۈنكى ئۇلار سەينىگاھنىڭ قونچاققەك ياسىنىپلا يۈرىدىغان قىز ئىكەنلىكىنى بىلەتتى، لېكىن ئۇ قىزنىڭ ئامالنىڭ يوقىدىن، قولىدا بىر سېنىتنىڭ تايىنى يوق بىكار تەلەپ بىر نېمىگە تەگمەكچى بولۇۋاتقانلىقىغا ئۆكۈنۈپ كېتىشتى.

— سەينىگاھ ھېلىقى بالا بىلەن باغچىدا كۆرۈشكەندىن كېيىن، ئۇلار سەينىگاھنى ئۆيگە بىر ئاي سولاپ قويدى، — دېدى شەرىپە بولغان ئەھۋالنى ھېكايە قىلىپ، — بىر كۈنى ھېلىقى بالىنىڭ ئانىسى بىلەن ھاممىسى سەينىگاھنى كۆرگىلى كەپتۇ، سەينىگاھنىڭ ئانىسى ئۇنىڭغا قوشۇلدى؛ ئۇنىڭدىمۇ نېمە ئامال دەيسىلەر؟ سەۋزىدىن خەۋەر يوق گۈرۈچ دەم يەپ كەتكەن تۇرسا! شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭغا چاي ئىچكۈزۈپ قويدى؛ ئىشقىلىپ ئۇلار بەك سەتچىلىككە قالدى.

شەرىپەنىڭ بۇ ھېكايىسىنى ئاڭلىغان مەزلۇملار، بولۇپمۇ سانىيە ئۇنىڭغا كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ قاراپلا قالدى.

— ئىشقىلىپ ئۇلار بەكمۇ سەتچىلىككە قالدى، — دەپ تەكرارلىدى شەرىپە، ئۆزىنىڭ بۇ ئىشقا قانداق قارايدىغانلىقىنى باشقىلارغا بىلدۈرۈپ قويۇش مەقسىتىدە، بىرەر قىزغا چاي ئىچكۈزۈشتە، سېلىنىدىغان داستىخاننىڭ چىقىمى، قىزنىڭ كىيىم-كېچىكى ۋە زىبۇنىنى دېگەنلەرگە كېتىدىغان چىقىملارنىڭ

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ھەممىسىنى قانداق بويىچە يىگىت تەرەپ زىممىسىگە ئالدىمۇ، لېكىن شەرىپەنىڭ گېپىگە قارىغاندا، سەينىگاھنىڭ دادىسى ئۆيدە بولغان بۇ سەتچىلىكنى بىر ياقلىق قىلىش ئۈچۈن ياۋروپادىن يىنىپ كەلگەنكىن، سەينىگاھقا چاي ئىچكۈزۈشتە ھېلىقى يىگىتنىڭ دادىسى، سەينىگاھنىڭ دادىسىغا بىر نەچچە مىڭ رۇپىنى بېرىپتىكەن، ئۇ پۇلنى يەرگە ئېتىپتۇ:

— مۇشۇ پۇلنىڭ بىلەن ئوغۇل ئۆيلەيمەن، دەپ كەلدىڭىزما، تېخى؟
— دەپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ سەينىگاھنىڭ دادىسى، شۇ چاغدا شەرىپە دەل بىنانىڭ پەشتىقىدا بولغاچقا، بولۇنغان گەپلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاڭلاپ تۇرۇپتۇ، كېيىن سەينىگاھنىڭ دادىسى:

— بۇنچىلىك پۇلنىڭ لازىمى يوق، — دەپتۇ غەزەپ بىلەن، — بولدى، چىدىغانغا چىقارغان، قىزىمنىڭ تويىنى ئۆزۈم قىلىپ بېرىمەن!
سەينىگاھنىڭ دادىسى يېنى توم ئادەملەردىنمۇ ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ كىشى ھازىر بىلگىنىنىڭ ۋىزىسىنى ساقلاۋاتتى، ۋىزا تەستىقلىنىپلا، ئۇ ئائىلىسىنى بىلگىنىگە ئېلىپ چىقىپ كەتمەكچى ئىدى، يەنە كېلىپ گوللاندىيە ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ ئولتۇراقلىشىش ھەققىدىكى ئىلتىماسىنى رەت قىلىۋەتكەچكە، ئۇ ھازىر بىلگىنىنىڭ قۇتقۇزۇشىغا تايىنىپ جان بېقۇراتتى، ئەمما چاي ئىچكۈزۈش، بالىلارنىڭ ئۆمۈرلۈك ئىشىدا ناھايىتى مۇھىم بولغاچقا، ئۇنى قولنىڭ ئۈچىدىلا ئۆتكۈزۈپ قويۇشقا بولمايتتى، ناۋادا چاي ئىچكۈزۈش ئىشىنى ”يېپىق قازان يېپىقلىق قالغاي“ دەپ بولدى قىلىۋەتسە، تويى يىنىپ كەتكەن ئۇنداق قىزنىڭ ياتلىق بولمىقى تەس بولۇپ كېتەتتى، چاي ئىچكۈزۈش مۇراسىمىدا قىزغا ئالدىنقى زىبۇننى تەس كېچەك، تويغا قىلىدىغان خىراجەت، تويىنىڭ ئاش-سۈيى، تويغا قانچە پۇللۇق سازەندە چاقىرىلىدىغانلىقى دېگەندەك ئىشلارنىڭ ھەممىسى يېشىدىن يىگىنسىغىچە بېكىتىلىدۇ، شۇڭا چاي ئىچكۈزۈش مۇراسىمىدا ئوغۇل تەرەپنىڭ كېلىنگە زادى قانداق پوزىتسىيە تۇتىدىغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولاتتى، ناۋادا چاي ئىچكۈزۈش مۇراسىمى بەكمۇ چۈكۈنەم بولۇپ قالسا، ئۇنى ”ئوغۇل تەرەپنىڭ بۇ تويىنى قىلىشقا رايى يوقكەن“ دەپلا چۈشىنىشكە بولاتتى، سەينىگاھنىڭ دادىسىنىڭ ئوغۇل تەرەپ پۇل چىقىرىپ ئۆتكۈزۈدىغان چاي ئىچكۈزۈش مۇراسىمى بەك چۈكۈنەم بولۇپ قالسا يۈزىمىز چۈشۈپ كېتىدۇ، دەپ ئويلاپ، ئۇنى ئۆزى پۇل چىقىرىپ ئۆتكۈزۈمەكچى بولغانلىقى، سەينىگاھ بىلەن ئۇنىڭ ئاشىقىنى خۇشال قىلىشتىن ئۆزىگە قىلچە ئەھمىيىتى يوق ئىش ئىدى.

— سەينىگاھمۇ ھازىر پۇشايمان قىلىۋېتىپتۇدەك، — دېدى شەرىپە خۇددى مۇھىم بىر ئىشنى دەپ پېرىۋانقاندەك، — سەينىگاھ ئۇ بالنىڭ ئاز كۈنگە قالمايلا ھەتتا جېنىمۇ باقالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ؛ لېكىن بولىدىغان ئىش بويىچىلىغان تۇرسا، ئېسىت دېگەن بىلەن ئورنىغا كېلەمتى؟ ئاۋادا پېنىۋالسا، ئۇنداق قىزنى ئەر ئالامدۇ؟ سەينىگاھ ھازىر ھېلىقى بالا بەرگەن ئالتە دانە بىلەزۈكنى ”ۋاي، جىڭ ئالتۇنكەنەي“ دەپ كۆز-كۆز قىلىپ يۈرىدۇ؛ مېنىڭچە ئۇ سىرتىغا ئالتۇن يالىتىپ قويغان جا بىلەزۈك، تايىنلىق! سەينىگاھ ھەتتا نورۇزنىمۇ بۇرۇنقى كونا كىيىملىرى بىلەن ئۆتكۈزدى؛ ئويلاپ باقماسىلەر، ھەتتا نورۇزدىمۇ مەشۇققا يېڭى كىيىم سوۋغا قىلالمىغان يىگىت خوتۇن باقالاتتى؟

— ھېلىقى بىلىمۇ تازا بىر قېلىن ئوخشايدۇ، — دەپ گېپىنى داۋام قىلدى شەرىپە، — ھازىر ئۇ خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى سەينىگاھنىڭ ئۆيىدە جان بېقىۋاتىدۇ، سەينىگاھنىڭ ئانىسىمۇ ئۇنىڭغا ئوچ بولۇپ كەتتى؛ بىراق نېمە ئامال، دەپسەلەر؟ ھەي... ئويلىسىمۇ ئادەمنىڭ قورققۇسى كېلىدۇ، لېكىن ئۇلار شۇنچىۋالا شەرمەندە بوپتۇرۇپمۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ يۈرىدىكەن، شەرىپەنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغان باشقا مەزلۇملارنىڭمۇ ئاغزى ئېچىلىپ، ئۇنىڭ-بۇنىڭ پارىڭنى قىلغىلى تۇردى، ئۇلارنىڭ ھازىرمۇ پاكىستاندا ھاممىلىرى دەمدۇ، تاغلىرى دەمدۇ، نەۋرە ئاكا-ئىنى، ئاچا-سىڭىللىرى دەمدۇ ئىشقىلىپ نۇرغۇن ئۇغقانلىرى بار ئىدى. چۈنكى ئۇلار ئافغانىستاندىكى ھېلى ماۋۇ ئىمارەت پارتلىتىۋېتىلسە، ھېلى ئاۋۇ يەردە مەن پارتلاۋاتقان، ھېلى تۇرۇپلا يەنە بىر يەردىكى ماگىزىن تۈپتۈز قىلىۋېتىلىپ بارغان ئەنسىزچىلىكتىن جاق تويغان بولغاچقا، جاھاننىڭ تىنچىشىنى كۈتۈپ شۇ يەردە تۇرۇۋاتاتتى. بەزىدە ئۇلار ئاغزىنىڭ ئۇچىدا ”ۋەتەندە تارتىشقىدەك ھېچنېمىمىز قالمىدى“ دەپ قويغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئەل-يۇرتى ۋە بالا-ۋاقىلىرى كۆزىدىن ئۇچقاندى.

لالە ئاشخانغا كىرىپ تاماققا تۇتۇش قىلدى، ئۇ شەرىپەنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىگە ئىچىدە خۇش بولۇپ كېتىۋاتاتتى، ئەسلىدىمۇ بىر ئائىلە كىشىلىرى بىر يەردە ئۆم-ئىجىل ئۆتۈشى كېرەك ئىدى، لالە تۇرۇپلا يەنە شەرىپە ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ بىبىگۈل بىلەن بۇرۇنقىدەك ”سەن-پەن“ دېيىشىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتاتتى، قايسى بىر يىلى شەرىپەنىڭ بىبىگۈلنى ئۆيىدىن قوغلىغانلىقى ھازىرقىدەكلا يادىدا تۇرۇپتۇ.

كابلۇۋ كىتابپۇرۇش

— قىزلىرىنى ئېلىپ بۇ ئۆيدىن دەرھال كەتسە، — دېگەندى شەرىپە شۇ چاغدا قېيىنسى بىگۈلگە ۋارقىراپ تۇرۇپ، — بۇ ئۆيدە ئادەمنىڭ جىقلىقىدىن پۇت قويغىدەك يەر قالدى!

لېكىن شەرىپە ”ئۆيدە ئەر كىشى بولمىسا ئۆچكىنىڭ ئېتى ئابدۇراھمان“ دېگەندەك پەقەت سۇلتان بىر يەرلەرگە كېتىپ قالغان چاغلاردا ئاشۇنداق ۋارقىراپ قويايتى، ئەمما سۇلتان شەرىپەنىڭ ئۈستىگە سانىيەنى ئالغاندىن كېيىن، شەرىپە ئۆيدىكى باشقىلارغا بۇرۇنقىدەك قىرچىسىغا-پىنچىسىغا تەگمەيدىغان بولۇپ قالدى.

”ئۆيىمىز راستتىنلا كىچىك كېلىپ قالدى“ دەپ ئۇھ تارتتى لالە، چۈنكى بۇ ئۆيدە تۇرىدىغانلار ئىلگىرى 11 جان ئىدى، مانا ھازىر 13 جان بولدى، قولىدىكى پىيازنىڭ ئاچچىقىدىن كۆڭلى ئېلىشىپ، كۆزلىرى چىدىغۇسىز ئېچىشىپ كېتىۋاتقان لالەنىڭ ياشلىرى تاراملىغىلى تۇردى، لالە ئۆزىنى تۇتۇشنى بىلىدىغان بولغاچقا ئادەتتە ئالدىراپ ياش تۆكمەيتتى، لالە ئاشخانغا شۇنداقلا كىرىۋىدى، بەدىنى ۋە چاچلىرىدىكى سۇيۇننىڭ خۇشبۇي ھېدى ئاللىقايلارغا ئۇچۇپ، پۈتۈن ئۈستۈنچىسى بۇرۇنقىدەكلا دەسمال پۇرىغىلى تۇردى، مۇچ قىيامى يۇقۇپ كەتكەن قوللىرى چىدىغۇسىز ئېچىشۋاتاتتى.

لالەنىڭ تامىقىمۇ پىشتى، لېكىن سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدە ئايال زاتىنى مۇبارەكلەش ئادىتى بولمىغاچقا، لالە شەرىپەنى كەپتۇ، دەپ تاماققا جوۋاپمۇ كەتمەي، بۇرۇنقىدەكلا گۆش پىشۇرۇپ، ئاق ئاش دۈملەپ، قوي مېيدا پالەك ۋە ياڭىو قوردى، بۇلارنىڭ ھەممىسى سۇلتان ئامراق ئائىلار ئىدى.

سۇلتان ھەر كۈنى قايتىپ كەلگەن چېغىدا، شۇ كۈنى غەللىگە چۈشكەن بۇلارنى ئەكىلىپ، كىتاب ئىشكاپىغا سېلىپ قولۇپلايتتى، گاھدا يوغان سومكىلاردا ئانار، بانان، ئاپپىلىسن ۋە ئالمىلارنى ئەكىلىپمۇ كىتاب ئىشكاپىغا سېلىپ قۇلۇپلاپ قويايتتى، بۇ مېۋىلەر پەقەت سۇلتان بىلەن سانىيەنىڭ نېسىۋىسى بولغاچقا، كىتاب ئىشكاپىنىڭ ئاچقۇچىمۇ پەقەت ئاشۇ ئىككىسىدىلا ئىدى، مۇھىمى ئۆيدىكى بۇ بىر قوتان ئادەمنى بېقىش سۇلتانغا تەس كېلىۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئافغانىستاندا ئۇنداق مېۋە-چىۋىلەر قىس بولغاچقا بولۇپمۇ سېرىقتال مەزگىللەردە بەك قىممەتلىشىپ كېتەتتى.

لالە ئاشخاننىڭ دېرىزىسىگە تىزىپ قويۇلغان ئۇششاق ئاپپىلىسىلارغا قارىدى، سانىيە سۈيى قېچىپ سولىشىپ كەتكەن بۇ ئاپپىلىسىلارنى كېيىن بىرەر ئىشقا لازىم قىلارمەن، دەپ ئېپقويغانىدى، لالەنىڭ ئۇ ئاپپىلىسىلارنى ئوغرىلاپ

يېشى ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھەتتا تۇتۇپ بېقىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ئۇ ئايلىنىشلار تەكچىدە تۇرۇپ سېسىپ كەتسە كېتەتتىكى، سۇلتان ئەر-خوتۇن ئىككىسى لالەگە ئۇنى "مە، يېگىن" دەپ بەرمەيتتى. لالە گۈرۈچ دۈملەنگەن يوغان كورنى گاز ئوچاقنىڭ ئۈستىگە قويدى، ئاندىن پىياز، پەمىدۇر ۋە ياگىونى سايلىقتىكى قىزىق مايغا تاشلاپ، دورا-دەرمەكلەر بىلەن قوردى، لالە تاماققا ئۇستا ئىدى، ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان بۇ ئائىلىدىكى ئۆي ئىشىنىڭ ھەممىسى لالەگە يۈكلەپ قالغاچقىمۇ، ئىشقىلىپ ئۆي ئىشىنىڭ ھېچقاندىقى ئۇنىڭ قولىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتتى. تاماق ۋاقتىدا ئۇ ھەمىشە بوسۇغىنىڭ تۈۋىدە ئولتۇراتتى، داستىخاندىكى بىرەر سىنىڭ قاچىسى بىكار بولغان ھامان، ئۇ لىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭغا دەرھال تاماق ئۇساتتى، لالە بىر ئۆيلىك كىشىنىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇپ بولغاندىن كېيىن، ئاندىن ئېشىپ قالغان تاماققا ئېغىز تەگكۈزەتتى.

بۇ بايقۇش قىز مۇشتۇمدەك تۇرۇپلا باشقىلار ئۈچۈن پوسۇرلايدىغان جاپاغا قالغانىدى، مانا ئەمدى بارا-بارا ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسى خالغانچە ۋارقىراپ ئىشقا سالىدىغان مالاى بولۇپ قالدى. لالەنى ئىشقا سالىدىغان خوجايىنلارنىڭ كۆپىشى بىلەن ئۇنىڭ كۈنى تېخىمۇ بەتتەرىلىشىپ كەتتى. بۇ ئۆيدە بىرەر سىنىڭ مېجەزى قوداڭشىپ قالىسا، ئاھانەتكە قالىدىغىنىمۇ لالە ئىدى. پوپايىكىنىڭ يېڭىدىكى داغ پاكىز چىقىماتپۇيەي، گۆش پىشۇرغان قازاننىڭ ئوتى ئىتىك بوپكېتىپۇيەي ... دەپ ھەممىلا ئىشتا لالەنى ئەيىبلەشەتتى، ئۇلۇغ-ئۇشاقنىڭ ھەممىسى دەردىنى لالەدىن ئالاتتى.

سۇلتان ئۇرۇق-تۇغقانلارنى ئۆيىگە چاقىرغان چاغلاردا، لالە تاڭ سۈزۈلە - سۈزۈلمەستە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆيدىكىلەرنىڭ ئاشتىلىقىنى بېرىۋەتكەندىن كېيىن، مېھمانلارنىڭ تامىقىغا كېرەكلىك كۆكتاتلارنى يۇيۇپ، توغراپ راسلايتتى. مېھمانلار كەلگەندىن كېيىن، ئۇ ئۆچىسىدىكى قاسماق كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇۋېتىشكىمۇ ئۈلگۈرمەي، ھاسراپ-ھۆمۈدەپ مېھمان كۈتۈش بىلەن بوپكېتەتتى؛ لالە ئۇ ئىشلارنى بىر قۇر تۈگەتكەندىن كېيىن ئاشخانغا دۇۋىلەپ قويۇلغان قاچا-قۇچلارنى يۇياتتى. لالەنىڭ ئىشى - پىراقىدا كۈل بولۇۋاتقان قامەتلىك شاھزادىنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئۇنىڭ بۇ تۇرقى بەيئەنى كۈلۈشنىڭ ئۆزىلا ئىدى.

سۇلتان ئوغۇللىرى مەنسۇر، ئەكبەر ۋە ئامىرنى ئەگەشتۈرۈپ كىرىپ كەلدى. ئۇ مېھمانخانىدا تۇرغان سانىيە بىلەن پىشانىسىدىن سۆيۈپ تۇرۇپ

كابدۇلۇج كىتاببۇرۇش

ئېسەنلەشتى؛ لېكىن شەرىپەگە بېشىنى لىگىشتىپلا قويدى. ئاتا-بالا تۆتەيلەن پىشاۋۇردىن كەلگىچە بىر كۈن ماشىنىدا ئولتۇرۇپ ھېرىپ كەتكەچكە، ئۇلارغا گەپمۇ خۇشاقمايتتى. ئۇلار ئۆيگە كىرىپ باداشقانى قۇرۇپ ئولتۇردى، ئاڭغىچە لالە بىر چىلاپچا ۋە سوپۇن قۇتىسىنى ئەكىرىپ، ئۇلارنىڭ قولىغا رېتى بويىچە سۇ بەردى، ئۇلار لالە سۇنغان لۆڭگىدە قولىرىنى سۈرتۈپ بولغاندىن كېيىن، داستىخان سېلىنىپ، تاماق تارتىلدى.

دەل شۇ چاغدا سۇلتاننىڭ ئىنىسى يۇنۇس، شەرىپەگە سالام قىلدى ۋە يەڭگىسىدىن پاكىستاندىكى تۇغقانلىرىنى سورىدى. ئاندىن داستىخانغا كېلىپ، ئادىتى بويىچە لام-جىم دېمەي ئولتۇردى. يۇنۇس كۆڭۈل غەشلىكلىرىنى ئىنسانغا تىنماي، ئىچىدە سېسىشۋەتمەكچى بولغاندەك ئۆيدىكىلەر بىلەن بولۇپمۇ داستىخاندا كەمدىن-كەم مۇڭدشاتتى. چۈنكى ئۇ گەرچە ئەمدىلا 28 ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، لېكىن تۇرمۇشتىن ئۆمىدىنى ئۇزۇپ بولغانىدى.

“قاق سەھەردىن تا قاراڭغۇ چۈشكىچە ئېشەكتەك ئىشلەيمەنۇ، لېكىن ئاكىمنىڭ داستىخىنىدىن ئاشقان-تاشقاننىڭ غېرىبىمەن، ئىتىنىڭ كۈنىگە قېلىۋاتمەنغۇناڭ!” دەپ ئويلايتتى ئۇ.

بۇ ئۆيدە ئۇنىڭغا ھەممىدىن بەكرەك كۆيۈنىدىغىنى لالە ئىدى. يۇنۇسىمۇ ئۇنىڭغا گاھدا چاچ قىسقۇچ، تارغاق دېگەندەك نەرسىلەرنى ئالغىچ كېلەتتى. يۇنۇس يەڭگىسى شەرىپەدىن بىر ئىشنى سورىماقچى بولىدىۇ لېكىن ئاغزىنى ئۆمەللەپ بولغىچە شەرىپە ھاپىلا-شاپىلا گەپنى تېشىپ بولدى.

— ساراھنىڭ ئىشى ئەپلەشمەيدىغاندەكمۇ قىلىدۇ، — دېدى شەرىپە، — ئۇ قىزنىڭ دادىسىغۇ ماقۇل دېگەن، لېكىن ئانىسى ئۇنىماي تۇرىدۇ؛ ئۇ خوتۇنمۇ دەسلەپتە ئىندەككە كەلگەندەك قىلغان، لېكىن يەنە بىر تۇغقىنى ئۇلارغا ئېغىز ئېچىپ قاپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ تۇغقىنىنىڭ ساراھقا ئۆيلەنمەكچى بولغان ئوغلى ياشراقمىش، يەنە كېلىپ توپلۇقلىرىمۇ خىلمىش؛ شۇڭا ساراھنىڭ ئانىسى ئىككىلىنىپ قاپتۇ؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارغا ئېغىز ئاچقان ھېلىقى تۇغقىنى، ئۇلارغا بىز توغرىلىق بەزى گەپلەرنى دېگەن ئوخشايدۇ... ھەي، ئەھۋال شۇ، ئەمدى.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئوڭايىسىزلانغان يۇنۇسنىڭ قوشۇملىرى تۈرۈلۈپ، يۈزلىرى قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى.

— نەۋرىسى بوۋىسىغا تېگەمتى، ئەمسە؟ — دېدى مەنسۇر پەس ئاۋازدا يۇنۇسنى مازاق قىلىپ. بۇ گەپنى يۇنۇس ئېنىق ئاڭلىدى، لېكىن

سۇلتان ئاڭلىماي قالدى، ئۇمدى پۈتۈنلەي يوققا چىققان يۈنۈس، گويا ھالدىن كېتىپ قالغان ئادەمدەك بوششىپلا كەتتى، چۈنكى يۈنۈسنىڭ يۈرىكىدىكى ئۇزۇندىن بۇيان پىلىداپ تۇرغان بىر خىل غايىۋى ئىتىلىش ۋە سېغىنىش ئۇچقۇنلىرى تۇيۇقسىزلا ئۇچۇپ، قەپەزگە ئوخشايدىغان بۇ ئۆيدىكى مەزىسىز ھاياتتىن بىراقلا راىى يېنىپ كېتىۋاتتى.

— چاي! — دەپ ۋارقىردى يۈنۈس، بۇنىڭ بىلەن ساراھنى نېمىشقا يۈنۈسقا بەرگىلى ئۈنمايۋاتقانلىقى ھەققىدە ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەۋاتقان شەرىپەمۇ جىمىقتى، يۈنۈسنىڭ توي ئىشىنىڭ سۇغا چىلاشقانلىقىدىن كۆڭلى يېرىم بولغان لالە، ئاكىسىغا چاي قۇيۇپ بېرىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى، ئەسلىدە ئۇ ”يۈنۈس ئاكىم ئۆيلىنىپ قالسا، ئانام ئىككىمىزنى ئەكىتىدۇ“ دەپ ئويلىغانىدى، ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، بولۇپمۇ چوڭ ئاكىسى سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىدىغانلا ئىش بولسا، لالە يۈنۈسنىڭ ئۆيىنىڭ خىزمىتىنى كۆيۈپ-پىشىپ قىلىشقا، ساراھقا ئۆي ئىشلىرىنى بىر-بىرلەپ ئۆگىتىشكە، ھەتتا ئاشۇ ئۆيىنىڭ پۈتكۈل جاپاسىنى تارتىشقا رازى ئىدى، چۈنكى بۇ ئۆيدە ھېچكىم ئۇنىڭدىن رازى ئەمەس ئىدى، ئاكىسى سۇلتان ئۇنىڭدىن ”ئەتكەن تامىقىڭ نېماندەك بەتتەم؟ كالىدەك نېمانچە جىق تاماق يەيسەن؟ يەڭگەڭ سانىيەگە بويۇن تولغاۋاتىسەن!“ دەپ ئاغرىنىپلا يۈرەتتى، سۇلتان ھە دەپسلا لالەنىڭ ئالدىدا دىمىغىنى قېقىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن قۇسۇر ئىزدەيتتى، ئۇەن تاپاتتى.

— ماڭا كەلگۈسۈم ئۈچۈن ئەسقاتىدىغان ئادەم كېرەك، — دەيتتى سۇلتان ئەنەندى بىلەن، — سەنچۇ؟ بىر سېنىغا ئەرزىمەيدىغان نانقىپسەن! تولا كۆزۈمگە سەت كۆرۈنمەي يوقال!

سۇلتان بۇ ئاجىز قېرىندىشىنىڭ مۇشۇ ئۆيىدىن ئۆزىگە بارار يېرى يوق ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنى ئاشۇنداق دەپسەندە قىلاتتى، لالە پەمىلچاي دەملەپ ئەكىردى، ئۇ يۈنۈستىن ”ئەتە كېلىدىغان پاكىز شىمىڭغا دەزمال سېلىپ بېرىمۇ؟“ دەپ سورىدى، يۈنۈس ”ماقۇل“ دېگەننى قىلىپ بېشىنى لىڭشىتتى، يۈنۈسنىڭ بار-يوقى ئىككىلا شىمى بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى يۈنۈسنىڭ ئۆچسىدا ئىدى؛ يەنە بىرىنى لالە يۇيۇپ قويغانىدى.

— لالە ھاممام بەك كالۋاكەن، — دېدى مەنسۇر، — ئۇنىڭ ئاغزىدىن قانداق چاغدا قانداق گەپنىڭ چىقىدىغانلىقىنى بەش قولىدەك بىلىمەن... ئىشقىلىپ مەن بىلىدىغان ئادەملەر ئارىسىدا ئەبگاسى لالە ھاممام، —

كابلۇنۇڭ كىتابپۇرۇش

مەنسۇر لالەنىڭ چىرايىنى دوراپ تۇرۇپ قاتتىق كۈلدى. مەنسۇر ئۆزىدىن ئۇچ ياشلا چوڭ بۇ ھاممىسى بىلەن بىللە ئويىناپ چوڭ بولغانىدى. مانا ئەمدى، مەنسۇر لالەگە جىيەن ئەمەس، خوجايىن بولۇپ قالدى.

لالە گېپىمنى باشقىلار ئاڭلىماي قالارىمىكىن، دەپ ئەنسىرەپ، قىلغان گېپىنى ھەمىشە تەكرارلاپ قوياتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە لالەنىڭ بارلىقى مۇشۇ ئۇنىڭ كۈندىلىك ئۇششاق-چۈششەك ئىشلىرىغا ئاتىۋېتىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئاغزىدىن چىقىدىغىنىمۇ ئاشۇ ئۇششاق-چۈششەك ئىشلار ھەققىدىكى گەپلەرلا ئىدى. لېكىن ئۇ نەۋرە ئاكا-ئىلىرى، ئاچا-سىڭىللىرى بىلەن بىللە بولغان چاغلىرىدا باشقىلار ئاغزىنى ئېچىپلا قالغۇدەك قىزىق گەپلەر بىلەن ئۇلارنى كۈلدۈرۈپ تېلىقتۇرۇۋېتەتتى، ئەمما، ئۇ ئۆيدە بولۇپمۇ داستىخاندا لام-جىم دېمەي ئولتۇرىدىغان كەم سۇخەن قىز ئىدى، گاھىدا ئۇنىڭ جىيەن قىزىنىڭ چۈچۈك گەپلىرىگە كۈلۈپ ئاغزى يۇمۇلماي قالىدىغان چاغلىرىمۇ بولاتتى. ئەلۋەتتە بۇ، ئۇنىڭ مۇنچىدا نەۋرە ئاچا-سىڭىللىرىغا دەپ بەرگىنىدەك يۈرىكىنىڭ قات-قېتىدىن ئېتىلىپ چىقىدىغان كۈلكە ئەمەس ئىدى.

شەرىپە قايتىپ كەلگەندىن كېيىنكى تۇنجى داستىخاندا ساراھ ھەققىدىكى كۆڭۈلسىز گەپ ئوتتۇرىغا چىقىپ قالغان بولغاچقا، تاماق ئارىلىقىدا ھېچكىمنىڭ ئارتۇق گەپ قىلىشقا راىى بارمىدى. داستىخانمۇ يىغلىدى. ئامىر بىلەن لەتپە بىر چەتتە ئويىناپ ئولتۇراتتى؛ سەبۇنەم ئويۇنچۇقلىرىنى تىزىۋاتاتتى؛ ئەكبەر بىلەن مەنسۇر ئۇنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ تاكالىشىۋاتاتتى؛ سۇلتان بولسا توقىلى سانىيەگە كۈچۈكلىنىپ بولالماي ئاۋارە ئىدى. شەرىپە بىلەن سەبۇنەم بىسگۈل، لالە، بوبۇرا، ئەكبەر، ئامىر ۋە فازىللار ياتىدىغان ئۆيگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى. سۇلتان بىلەن سانىيە ئۆزلىرىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. تۇن نىسى بىلەن لالەدىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى يوقىنىغا كىرىپ شېرىن ئويۇمغا كەتتى.

لالە ئاشخانىدىكى شامنىڭ يورۇقىدا ئولتۇرۇپ، سۇلتان ئەتىسى كىتابخانغا ئالغاچ كېتىپ يەيدىغانغا توخۇ كاۋىپى پىشۇردى ۋە گۈرۈچ دۈملەپ، كۆكتات قىيامى تەييارلىدى. ئاندىن قاچا-قۇچىلارنى بۇيدى. شامنىڭ قىزغۇچ نۇرى لالەنىڭ يۈزىنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرىنىڭ چۆرىسى قارىداپ كەتكەنىدى. لالە تاماق پىشقاندىن كېيىن، تاۋا قازاننى ئوچاقتىن ئېلىپ داستىخانغا ئوراپ چىكىدى. تاۋا قازاننىڭ قۇلقى بولمىغاچقا، ئۇنى ئەتىسى ئەتىگەندە سۇلتاننىڭ كۆتۈرۈپ مېڭىشى ئۈچۈن، ئاشۇنداق ئوراپ چىقىش

كابۇللوڭ كىتابپۇرۇش

كېرەك ئىدى، شۇنداق قىلىپ، لالە قوللىرىدىكى ماي يۇقىنى يۇيۇۋېتىپ، ئۇچسىدىكى كىيىملىرى بىلەنلا يوتقانغا كىردى، ئۇ بەك ھېرىپ كەتكەچكىمۇ، بېشى ياستۇققا تېگە. تەگمەيلا ئۇيقۇغا كەتتى.

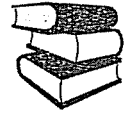
ئارىدىن بىر نەچچە سائەت ئۆتتى.

”ئاللاھۇئەكبەر! ئاللاھۇئەكبەر! ...“

لالە بامداتقا چىققان ئەزاندىن چۆچۈپ ئويغاندى. دېمەك ئۇنىڭ تىنىمىز پوسۇرلايدىغان يەنە بىر كۈنى باشلانغانىدى.

لالەنىڭ دىمىغىغا كۈندىكىگە ئوخشاشلا تاڭ سەھەرنىڭ قاڭسىق توپا ھېدى

كېلىپ ئۇرۇلدى.

تۆن تۆتىنچى باب

بىرىنچى سائەت

بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن، لالە پۈركەنجىسىنى ئارتىپ، سىرتلارغا چىققاندىلا ئاندىن كىيىدىغان ئېگىز پاشىلىق ئايىغىنى كىيىپ، ئۆيىدىن غىيىپىدە چىقتى. دە، بىنانىڭ سۈنۈق ئىشىكى ئارقىلىق ئىشىك تۈۋىگە يېيىپ قويۇلغان كىرلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلدى. ئاندىن قوشنىسىنىڭ كىچىك ئوغلىنى ھەمراھ قىلىپ يېتىلەپ تالغا چىقتى ۋە قۇرۇپ كەتكەن كابۇل دەرياسىنىڭ كۆۋرۈكىدىن كېسىپ ئۆتۈپ، كابۇلدا دەل-دەرەخلەر ساياھ تاشلاپ تۇرىدىغان ساناقلىقلا كوچىلارنىڭ بىرسىگە كىرىپ كەتتى. لالە ھېلىقى كىچىك بالىنى يېتىلەپ مايلامچى، باققال ۋە ناۋايىلارنىڭ ئالدىدىن، ئاندىن ئەتىگەندىن كەچكىچە شۇ ئەتراپتا لاغايلاپ يۈرىدىغان بىكار تەلەپلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتتى. ئۇلار ھېچقانداق ئىشقا قولىنى ئەگرى قىلماي، خۇدانىڭ قۇتۇق كۈنىنى ئاپتاپقا قاقلىنىپ ئولتۇرۇپ، ئەسەنەپ ئۆتكۈزىدىغان ئاقمانچىلار بولغاچقا، لالە ئۇلارنى ناھايىتى ئوچ كۆرەتتى.

بۇ يىل دەل-دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرى بىر نەچچە يىلدىن بۇيان تۇنجى قېتىم كۆكەردى. ئوچ يىلدىن بېرى كابۇلدا بىر تېمىمۇ يامغۇر يېغىپ باقمىغاچقا، پىزغىرىم ئاپتاپ گۈل-گىياھلارنىڭ ھەممىسىنى قۇرۇتۇۋەتكەندى. تالباىنلار يوقالغاندىن كېيىنكى تۇنجى ئەتىياز يامغۇر راۋۇرۇس ياغدى. بۇ خاسىيەتلىك يامغۇر گەرچە كابۇل دەرياسىنى قايتىدىن ئۆركەشلىتەلمىگەن بولسىمۇ، لېكىن تامان قالغان دەل-دەرەخلەرگە يېشىل لباس كىيىدۈرۈپ، كابۇلۇقلارنى كۈنبويى ئوچۇپ تۇرىدىغان چاڭ-توزاندىن خېلىلا خالاس قىلىپ قويدى.

يامغۇر ھېلىلا توختىغان بولغاچقا، ھاۋا ناھايىتى ساپ ئىدى. لېكىن بۇ نەمخۇش ساپ ھاۋانىڭ پۈركەنجىنىڭ ئىچىگە ئۈسسۈپ كىرەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. جىددىلىشىۋاتقان لالەنىڭ يۈرىكى سېلىپ، چېكە تومۇرلىرى لوقۇلداپ كېتىۋاتاتتى.

مىكرورايانى رايونىدىكى تۆتىنچى كوچىغا جايلاشقان بىر بىنانىڭ تېمىغا "كۇرس ئاچمىز" دېگەن يوغان خەتلەر ئېسىقلىق تۇراتتى. بىنانىڭ ئالدىدا نۇرغۇن كىشلەر ئۆچرەت ساقلاۋاتتى، بۇ يەردە ساۋات چىقىرىش كۇرسى، كومپيۇتېر كۇرسى ۋە يېزىقچىلىق كۇرسى ئويۇشتۇرۇلغانىدى. لالەنىڭ قاتناشقنى ئېنىگىلىز تىلى كۇرسى ئىدى. ئىككى ئەر كىشى بوسۇغىغا بىر ئۈستەلنى قويۇۋېلىپ ئولتۇرۇپ، كەلگەنلەرنى تىزىملاۋاتاتتى، لالە ئوقۇش پۇلىنى تاپشۇرۇپ بولۇپ، يېڭى كەلگەنلەر بىلەن بىرگە سىنىپنى ئىزدەپ ماڭدى. لالە دەرس ئاڭلايدىغان سىنىپ بىنانىڭ گەمسىدە ئىدى، گەمسىدىكى بۇ ئۆي ئەسلىدە بومبىدىن پاناھلىنىدىغان لەخمە بولۇپ، تاملىرى ئوق تېگىپ ئۆلتىمۇشۇك بولۇپ كەتكەنىدى. بۇ گەمسىلەر خېلىلا دالدا بولغاچقا، ئىچكى ئۇرۇش مەزگىللىرى قورال-ياراغ ئامبىرى قىلىنغانىدى. ئاشۇ چاغلاردىكى كەڭرى گەمىنى مانا ئەمدى، ناختاي بىلەن بۆلۈپلا بىر نەچچە سىنىپ قېتىۋ، سىنىپلاردا بىر مۇنچە ئۇزۇن ئورۇندۇق، بىردىن دوستكا ۋە بىردىن پالاق بار ئىدى. بەزىلىرىدە ھەتتا بىرنەچچە ئۈستەلمۇ تۇراتتى. پارنىڭ تەپتىدە خېلىلا ئىللىپ قالغان سىنىپلارنى كۇرساتلارنىڭ گۇگۇر-مۇڭۇرى بىر ئالغانىدى.

لالە ئۆزى دەرس ئاڭلايدىغان "ئوتتۇرا دەرىجىلىك ئېنىگىلىز تىلى" سىنىپىنى ئاخىر تاپتى. بۇ ناھايىتى بۇرۇن كەلگەنىدى، ئاڭغىچە بويى ئېگىز، تەتۈر ئۈستىخان ئوغۇل بالىدىن بىر نەچچىسى كىردى.

ئاھ، خۇدايىم بۇ نېمە ئىشتۇ؟ ئوغۇللار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلايدىغان گەپما؟ گاڭگىراپ قالغان لالە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپلا چىقىپ كەتمەكچى بولدى. يۇ، لېكىن نېمىشقىدۇر پۇتلىرىنى يەردىن پەقەت مىدىرتالمىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئارقا تەرەپكە بېرىپ ئولتۇردى؛ يەنە بىر بۇلۇڭدا ئىككى قىز شۇمىشىپ ئولتۇراتتى، ياندىكى سىنىپتىن بالىلارنىڭ گۇدۇڭ-گۇدۇڭلىرى بىلەن مۇئەللىمنىڭ چىرقىراق ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. لالە ئوقۇيدىغان سىنىپنىڭ مۇئەللىمى تېخى كەلمىگەچكە، بىر نەچچە ئوغۇل بالا ئالدىغا چىقىۋېلىپ دوستىغا "زەكەر"، "جىنسى مۇناسىۋەت" دېگەن ئېنىگىلىزچە سۆزلەرنى قاغا پۇتدەك قىلىپ يازدى. لېكىن لالە بۇ سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى بىلمەيتتى. ئۇ ئۆيىدىن ئالغاچ كەلگەن «ئېنىگىلىزچە-پارسچە لۇغەت»تىن بۇ سۆزلەرنى ئىزدەپ تاپالمىدى. تەلىيىگە ئۇنىڭ دوستىدىكى سۆزلەرنى لۇغەتتىن ئاڭتۇرۇۋاتقانلىقىنى ئوغۇل بالىلار كۆرمەي قالدى. لالە ئۆزىنىڭ بالاغەتكە يېتىپ قالغان بىر توپ ئوغۇل بالىنىڭ ئارىسىدا يالغۇز دېگۈدەك ئولتۇرغانلىقىدىن كۆڭلى بەكمۇ يېرىم

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئىدى. ئۇنى ئاز دەپ بەزى بالىلار لالەدىن چوڭدەكمۇ قلاتتى، لالە ئۇرۇپلا بۇ يەرگە كۇرسقا قاتنىشىمەن، دەپ كەلگىنىگە بۇشايمان قىلغىلى تۇردى. "كەلمىسەممۇ بولغانكەن، ئوغۇللاردىن بىرەرسى گەپ قىلىپ قالسا ئۆلگىنىم شۇ ئەمەسمۇ، ھەي! قانداقمۇ قىلارمەن؟ سىنىپتا دەرس ئاڭلىغاندا پۈركەنجىنى سېلىۋەتمىسە بولمايدىكەن، تېخى!" لالە سىنىپقا كىرىپ، پۈركەنجىسىنى سېلىپ، يۈزىنى ئېچىۋەتكەندى.

بىردەمدىن كېيىن مۇئەللىمىمۇ كەلدى، مۇئەللىمنى كۆرگەن ئوغۇل بالىلار ئىتتىك بېرىپ دوستىدىكى بايقى خەتلەرنى ھاپىلا-شاپىلا ئۇچۇرۇۋەتتى، دەرس باشلاندى، لېكىن لالەگە نىسبەتەن ۋاقىت بەكمۇ ئاستا ئۆتۈۋاتتى، چۈنكى بالىلار بىر-بىرلەپ ئۆزىنى تونۇشۇرۇپ يېشىنى دەپ بېرىشى، ھەتتا بىر نەچچە ئېغىز ئېنگىلىزچە سۆزلەپ بېقىشى كېرەك ئىدى. سۆزلەش نۆۋىتى لالەگە كېلىۋىدى، بۇ ياش ئەمما ئاۋاق مۇئەللىم قولىدىكى پالاق بىلەن لالەنى "قىنى سۆزلەڭ!" دەپ ئىشارەت قىلدى، ئوغۇللارنىڭ ئالدىدا گەپ قىلىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن ھەتتا يۈزىنىمۇ ئېچىپ باقمىغان لالەنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ سېلىپ، قەپىزىدىن چىقىپ كېتەيلا دەپ قالدى. تىكىلىپ تۇرغان جۈپ-جۈپ كۆزلەر لالەنى بەكمۇ تەمتىرۋەتتى. "شۇنچە خەقنىڭ ئالدىدا يۈزۈم چۈشۈپ كەتتى" دەپ ئويلىغان لالەنىڭ پۈت-قولغا تىرەك ئولاشقىلى تۇردى، چۈنكى ئۇنىڭ ئوغۇللار بىلەن بىر سىنىپتا ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلىشى ئۇخلىسا چۈشىگمۇ كىرمەيدىغان ئىش ئىدى، بىراق، بۇ ئۇنىڭ سەۋەنلىكى ئەمەستە!

ئۇ دەرس تۈگىمەستىنلا دەس قوپۇپ، چىقىپ كەتمەكچىمۇ بولدى، لېكىن مۇئەللىم سەۋەبىنى سوراپ قالسا نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلەلمەي، ئورنىدىن ئۇرۇشقا پېتىنالمىدى، لالەنىڭ تەلىيىگە دەرىسمۇ تۈگىدى، ئۇ پۈركەنجىسىنى دەرھال ئارتىپ، سىنىپتىن ئوقتەك چىقتى. دە، ئۆيگە ئامان-ئېسەن قايتىپ كېلىۋالدى.

— ئوغۇللار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلايدىغان گەپكەن، ئادەمنىڭ قۇرقۇسىنى كەلتۈرۈپ،

ئۆيدىكىلەر لالەنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ، ھاڭ-تاڭ بۇلۇپ تۇرۇپلا قالدى،
— ئۇنداق يەرگە ئەمدى ھەرگىز بارغۇچى بولما، — دېدى بىبگۈل،
— پايدىسى يوق،

لالەمۇ كۇرسقا داۋاملىق بېرىشتىن يالتايدى، چۈنكى، تالىبانلار يوقالغىنى بىلەن ئۇلارنىڭ لالە، بىبگۈل، شەرىپە ۋە سانىيەدەك مەزلۇملارنىڭ كاللىسىغا

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ئورناپ كەتكەن ۋە ھىمىلىك ئاسارەتلىرى ھېلىمەم شۇ پىتى تۇرۇپتۇ، دۇرۇس، تالىبانلارنىڭ زامانى كەلمەسكە كەتتى، مىكرورايانى مەھەللىسىدىكى مەزلۇملار نەغمە-ناۋا قىلسا، ئۇسسۇل ئوينىسا، تىرىقلىرىغا لاك ياقسا بولۇۋېرىدىغان كەڭرى زاماننىڭ كەلگەنلىكىدىن بەكمۇ خۇرسەن بولۇشتى؛ لېكىن نېمىشقىدۇر ئۇلارنىڭ لاتاپىتى بىلەن ئەمىنلىكى يەنىلا ئاشۇ قېلىن پۈركەنجىنىڭ ئىچىدە ئىدى. لالە ئىچكى ئۇرۇش ئەۋجىگە چىققان، موللار بىلەن تالىبانلار جاھان سورىغان زامانلاردا تۇغۇلۇپ، ئاق تېررورلۇق ۋە ۋەھىمە ئىچىدە ئۆسۈپ چوڭ بولدى. شۇڭلاشقىمۇ، ئۇ مۇستەقىل بىرەر ئىش قىلىپ بېقىش ياكى ئاز-تولا بىلىم ئۆگىنىش يولىدىكى تىرىشچانلىقلىرىنىڭ بىكارغا كەتكەنلىكىگە بەكمۇ ئېچىناتتى. تالىبانلار ھۆكۈم سۈرگەن بەش يىل جەريانىدا، قىزلارنىڭ مەكتەپتە ئوقۇشى پۈتۈنلەي چەكلەۋېتىلگەنىدى، مانا ھازىر ئۇنداق چەكلىمىلەر بارا-بارا تۈگىدى. لېكىن ئاشۇنداق "ئوختا"، "يۈگەن" لەرگە كۆنۈپ كەتكەن لالە، ئاشۇ چەكلىمىلەرنىڭ رامكىسىدىن چىققۇسى كەلمەيۋاتاتتى. سۇلتان ئۇنىڭ تولۇق ئوتتۇرىدا ئوقۇشقا قوشۇلغان بولسىمۇ كۆل ئۈستىگە كۆل كەلگەن بولار ئىدى. چۈنكى تولۇق ئوتتۇرىدا ئوغۇللار بىلەن قىزلار ئايرىم-ئايرىم سىنىپلاردا ئوقۇيتتى.

لالە ئاشخانىدىكى سۇپىنىڭ تېگىدە ئولتۇرۇپ كۆكتات ئاقلاۋاتاتتى. سانىيە بولسا تۇخۇم يېگەچ لەتپەنى ئوينىۋاتاتتى، لالە سانىيەنى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمەيتتى. چۈنكى بۇ مەزلۇم ئېلىپبەنىمۇ ئوقۇمايدىغان ساۋاتسىز بولۇشىغا قارىماي، بىرەر نەرسە ئۆگىنىشكە قىلچە قىزىقمايتتى. بىر چاغلاردا سۇلتان ئۇنىڭ ساۋاتىنى چىقىرىشقا مەخسۇس ئائىلە ئوقۇتقۇچىسى تەكلىپ قىلىپ باقتى. لېكىن سانىيەگە ھېچنەمە يۇقىمىدى. شۇنداق قىلىپ سانىيە بىر نەچچە ئاي ھەپلىشىپ يۈرۈپ ئاران دېگەندە بەش ھەرىپنى ئۆگىنىلدى. ئۆزىنىڭ بىر نەرسە ئۆگىنەلەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتمىگەن سانىيە ئاخىرى سۇلتانغا: "ئۆگەنمىسەم بولمامدۇ؟" دەپ يالۋۇردى. سۇلتانمۇ ئۇنى زەھەردەك گەپلەر بىلەن تازا چېقىۋالدى.

— ئارزۇسىدىكى نەرسىلەرگە ئېرىشىپ بولغاندىن كېيىن، يەنە نېمە قىلىشى لازىملىقىنى ئويلاپ بېقىشنى بىلمەيدىغان ئادەمگە بىرەر نەرسە ئۆگىتىش، ئېشەكنىڭ قۇلىقىغا غىجەك چالغاندەك بىر ئىشكەن، — دېدى سۇلتان قاقاقلاپ كۈلۈپ تۇرۇپ. ئادەتتە مەنسۇرنىڭ ئۇنداق گەپلىرىنى پەرۋايىغا ئېلىپ قويمايدىغان لالەمۇ، سۇلتاننىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي

كابلۇن كىتابپۇرۇش

قااقلاپ كۈلۈپ كەتتى .

لالە سانىيەنىڭ ئالدىدا ھەمىشە دىمىغىنى ئۈستۈن تۇتۇپ يۈرەتتى ، سانىيە بىرەر ئېغىز بولمىغۇر گەپنى قېپقويغان ياكى بىرەر ئىشنى بۇزۇپ قويغان چاغلاردا لالە ئۇنى ئەيىلەپ جېنىدىن ئۆتكۈزۈۋېتەتتى . لېكىن بۇنداق گەپ- سۆزلەرنىڭ ھەممىسى سۇلتان ئۆيدە يوق چاغلاردا بولاتتى . لالەنىڭ نەزىرىدە سانىيە چىرايى بولغاچقىلا قەدىرلىنىپ ، بۇ باي ئائىلىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ قالغان ، يالاڭتۇش سەھرالىق ئىدى . لالە سۇلتاننىڭ سانىيەنى ھە دېسىلا بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا بۇ ئائىلىنىڭ نۇرغۇن ئىمتىيازلىرىنى بەرگىنىنى ئويلىسا ئىچى ئېچىشاتتى . شۇنداق ئەمەسمۇ؟ سانىيە بىلەن لالە ئىككىسى تەڭ دېمەتلىك مەزلۇملار تۇرۇقلۇق ، بىرى ئاسماندىكى ئايدەك ئەزىزلىنىپ ، يەنە بىرى ئېرىقتىكى لايدەك خارلىقتا قېلىۋاتىدۇ . لالە ئادەتتە سانىيەگە چىش يېرىپ گەپ قىلمايدۇ ، سانىيەمۇ گويىا ئۆپچۈرىسىدە بولۇۋاتقان ئىشلارنى تاماشا قىلىۋاتقاندەك ، ناھايىتى مۇلايىملىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان ، سانىيە ئۇنچىۋالاسۇ لاغىزەل مەزلۇم ئەمەس ئىدى ، سەھرادىكى ئۆيدە يۈگۈرۈپ يۈرۈپ ئاتا- ئانىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى ، لېكىن بۇ ئۆيگە كېلىن بولۇپ كىرگەندىن بۇيان ، سۇلتان ئۇنى بەكلا پەپىلەپ ، ھېچقانداق ئىش قىلدۇرمىدى ، ئۇ ئۆيدە ھەمىشە ئېرىنىڭ ئىش- كۈشلىرىگە ياردەملىشىپ باقاتتى . لېكىن بولۇمسىزلىقىنى لالەنىڭ كۆرۈپ قېلىشىدىن بەكمۇ ئەنسىزەيتتى ، ئۇ ئەتىگەندىن كەچكىچە مىدىر- سىدىر قىلماي ئولتۇرۇپ ، سۇلتاننىڭ كېلىشىنى كۈتەتتى . سۇلتان ئىشىكتىن كىرىپ كېلىشى بىلەن تەڭ ، سانىيەنىڭمۇ پۇت- قولى يەرگە تەگمەي قالاتتى ، سۇلتان كاماندىروپكىغا چىقىپ كەتكەن چاغلاردا ، سانىيە ئۇچىسىغا كونا كىيىملىرىنى كىيىپ يۈرەتتى ، سۇلتان قايتىپ كەلگەن ھامان ئۇ دەرھال ئايەملىك كىيىملىرىنى كىيىپ ، ئۇپا- ئەڭلىك سۈرۈپ ، كۆزلىرىگە سۈرمە تارتىپ ، قونچاق تەك ياسىنىۋالاتتى .

سانىيە 16 يېشىدا بالىلىقى بىلەن خوشلىشىپ خوتۇن بولدى . چاي ئىچكۈزۈلۈپ توي قىلغۇچى بولغان ئارىلىقتا ، سانىيە ئەرگە تەگمەيمەن ، دەپ بەكمۇ يىغلىغانىدى . لېكىن توي بولۇپ ئۇزۇنغا قالمايلا ، بۇ يېڭىچە تۇرمۇشقا كۆنۈپمۇ قالدى . سانىيە ئۆز ھاياتىدىن ھېچنەم تەمە قىلىپ باقمىغانىدى ، شۇڭلاشقىمۇ سۇلتان سانىيەنىڭ ئاتا- ئانىسىنى ماقۇل كەلتۈرۈش ئۈچۈن توپ- توغرا ئىككى ئاي قاترىدى . ئۇ توپىدىن بۇرۇن سانىيە بىلەن ئايرىم كۆرۈشۈپ بېقىش نىيىتىدە ، سانىيەنىڭ ئاتا- ئانىسىغا ئامالنىڭ بارىچە ئۇنى- بۇنى شۇڭغۇتۇپ

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇشى

باقى، توي قىلىشقا پۈتۈشكەن قىز-يىگىت، تويىدىن بۇرۇن ئايرىم كۆرۈشسە بولمايتتى، بۇ گەرچە ئاستا-ئاستا ئۇنتۇلۇۋاتقان قائىدە-يوسۇن بولسىمۇ، لېكىن يىگىت بىلەن قىزنىڭ تويىدىن بۇرۇن بىر نەچچە كېچىنى بىرگە ئۆتكۈزۈشى، ئاڭلاپمۇ باقمىغان ئىشلاردىن ئىدى. سانىيەنىڭ ئاكىسى سۇلتاننىڭ سانىيە بىلەن تويىدىن بۇرۇن بىرەر كېچە بىللە بولۇپ بېقىش نىيىتىدە ئۇلارغا سوۋغا-سالام ئەكىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، غەزەپتىن تىترەپ كەتتى. ئۇ سىڭلىسىنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتى ئۈچۈن سۇلتان بىلەن ھېسابلىشاي، دېگەن نىيەتتە قولغا پىچاقنى ئالدى، لېكىن "ئېغىز يېسە، يۈز ئويۇلۇپتۇ" دېگەندەك، سۇلتاننىڭ ئۇلارنىڭ گەدىسىگە ئۆتكۈزۈپ قويغانلىرىنى يادىغان ئالغان بۇ يىگىت تۇرۇپلا يەنە لاسسىدە بولۇپ قالدى. خىيالغا كەلگەننى قىلماي قويمايدىغان سۇلتاننىڭ نەزىرىدە، تويىدىن بۇرۇن سانىيە بىلەن كۆرۈشۈپ بېقىش، سانىيە ئۈچۈن پايدىلىق ئىدى.

— جىق ئىش كۆرگەن ئادەممەن، — دېدى سۇلتان سانىيەنىڭ دادىسىغا چۈشەندۈرۈپ، — سانىيە تېخى كىچىك، شۇڭا ئۇنى نىكاھلىق تۇرمۇشقا ئاستا-ئاستا ئادەتلەندۈرمىسەم بولمايدۇ، ھازىردىن باشلاپ كۈنسە توي كېچىسى بەك قورقۇپمۇ كەتمەيدۇ، خاتىرجەم بولۇڭلار، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشى بىلىدىغان ئادەممەن!

سانىيە ئىككى يىلدىن بۇيانقى مەزىسىز تۇرمۇشىدىن مەنۇن ئىدى، چۈنكى ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆيدە ئارامخۇدا ئولتۇرىدۇ، قولۇم - قوشنىلارنىڭ ئۆيلىرىگە پاراك سېلىشقىلى كىرىدۇ ياكى ئۆيگە كەلگەن مېھمانلارنى كۈتىدۇ؛ ئۈستۈپىنى پات-پات يېڭىلاپ تۇرالايدۇ، ئېرى ئۇنىڭغا بەش يىلدا بىردانە ئالتۇن بىلەزۈك سوۋغا قىلىدۇ، سانىيەگە مۇشۇلارنىڭ ئۆزىلا كۇپايە ئىدى.

سۇلتان بىر قېتىم تېھرانغا كاماندېروپكىغا بارغاندا، سانىيەنىمۇ ئېلىۋېلىپ، بىر ئاي ئوينىتىپ كەلدى، سانىيە قايتىپ كەلگەندە، مىكروراياندىكى مەزلۇملار سانىيەنىڭ ئاغزىدىن چەت ئەلنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ باقساقكەن، دەپ بەكمۇ تەقەززا بولۇپ كېتىشتى، لېكىن سانىيە كۆرگەنلىرى توغرىلىق ئۇلارغا ھېچنەمە دەپ بەرمىدى، بۇنىڭ بىلەن سانىيەنىڭ پارىڭىنى ئاڭلايمىز، دەپ كىرگەنلەر بۇ ئۆيدىكى باشقىلار بىلەن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى، سانىيە بولسا ئادىتى بويىچە ھېچكىم بىلەن كارى يوق لەتپەنى ئوينىتىپ ئولتۇرىۋەردى، چۈنكى نىسانىيە بۇ قېتىم تېھراننى پەقەت چۈشە غىل-پال كۆرگەندەكلا كۆردى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە

كابلۇنۇڭ كىتابى يۈزۈش

سانىيەنىڭ تېھرانغا نىسبەتەن ئۇنىڭدىن باشقا ئىنتىلىشمۇ يوق ئىدى، سۇڭا ئۇ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن پەقەت ”تېھراننىڭ بازارلىرى كاتتىكەن، ئۇ يەردىكى ماللار كابلۇننىڭكىدىن ياخشىكەن“ دېگەننى ئاغزىدىن چىقىرىلدى.

سانىيە ئۈچۈن ئېيتقاندا ئەڭ كاتتا ئىش بالا تۇغۇش بولۇپمۇ ئوغۇل تۇغۇش ئىدى، ئۇ ئىككىنچىسىگە قورساق كۆتەرگەندىن كېيىن، ”يەنە قىز تۇغۇپ قويمايمىز“ دېگەن ئايىغى چىقماس ئەندىشىگە چۈشۈپ كەتتى، ئاشۇ ئەندىشىلىك خىياللار بىلەن ئولتۇرغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە لەتپە ئويىناپ تۇرۇپلا، ئۇنىڭ چۈمپەردىسىنى چۈشۈرۈۋەتتى، بۇنىڭغا جۇدۇنى تۇتقان سانىيە لەتپەنى شاپلاق بىلەن بىرنى سالىدى، چۈنكى ئۇ ”قىز بالا ئانىسىنىڭ چۈمپەردىسىنى ئوينىسا، ئۇنىڭ كەينىدىكىسىمۇ قىز تۇغۇلارمىش“ دەپ ئاڭلىغانىدى.

— بۇدا يەنە قىز تۇغۇپ قالسام، بالىنىڭ دادىسى ئۈستۈمگە توقال ئالدى، تايىلىق، — دېدى سانىيە بىر كۈنى ئاشخانىدا پاراڭلىشىپ ئولتۇرغاندا تۇيۇقسىزلا.

— ئاكام شۇنداق دەۋاتامدا؟ — دەپ سورىدى لالە.

— ھەئە، تۇيۇڭۇن ئاشۇنداق دېدى.

— سىزنى قورقتىپ قويۇپتۇ، شۇ!

سانىيە لالەنىڭ ئاخىرىدا قىلغان گېيىنى ئاڭلىمىدى بولغاچ، ئۆزىچە ”ئاھ، خۇدا قىز تۇغۇپ قالمىغىدىم، قىز تۇغۇپ قالمىسام بولاتتى“ دەپ پىچىرىلغىلى تۇردى، ئەمدى بېشىغا يەتكەن لەتپە ئانىسىنىڭ ئاشۇ پىچىرلاشلىرىنى ئاڭلاپ يېتىپ ئۇيقۇغا كەتتى.

لالەنىڭ بايقىدەك گەپلەر بىلەن ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋېرىشكە تاقىتى قالمىدى. ”ئۆيدە ئەتىگەندىن كەچكىچە سانىيە، شەرىپە، بوبۇرا ۋە ئانام بىلەن چولپىدا تۇرمايدىغان ئىشلار ھەققىدە گەپ سېتىپ ئولتۇرماي، چىقىپ كېتىشىم كېرەك؛ پەقەت چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى، بۇ يەر مەن تۇرىدىغان يەر ئەمەسكەن،“ دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى لالە.

ئۇ تۇيۇقسىزلا فازىلنى ئەسلەپ قالدى، سۇلتاننىڭ ئۇ بايقۇشقا قانداق تاش يۈرەكلىك قىلغانلىقىمۇ ئۇنىڭ يادىدا ئىدى، لالە قاتنىشىۋاتقان ئېنىڭلارچە دەرسىنىڭمۇ ۋاقتى توشۇپ قالغانىدى، قىزىق يېرى، لالەنىڭ ئېنىڭلار تىلى كۆرسىغا قاتنىشىپ قېلىشىغىمۇ دەل فازىلنىڭ بېشىغا كەلگەن كەلگۈلۈكلەر سەۋەب بولغانىدى.

11 ياشلىق فازىل سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا ئېشلەيتتى، ئۇ خۇدانىڭ

كابلۇن كىتابپۇرۇش

قۇتلۇق كۈنى ئۆزىدىن يوغان يەشكەلەرنى كۆترەتتى؛ سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكىلىرى بىلەن بىر داستىخاندا غزالىنىڭ ئاخشىمى لالەنىڭ قولىغا كىرىپ ئۇخلايتتى، فازىل — مەريەمنىڭ چوڭ ئوغلى، سۇلتان بىلەن لالەنىڭ جىيەنى ئىدى، سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىغا يۈگۈر-يىتمىچى لازىم بولۇپ قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مەريەم بىلەن ئېرى بالىلىرىنى باقالمايۋاتقانلىقىنى ئېيتىۋىدى، سۇلتان فازىلنى كۈنىگە 12 سائەت ئىشقا سېلىش شەرتى بىلەن ئۆيىدە تۇرغۇزۇپ قورسىقىغا ئاش-نان بەرمەكچى بولدى، ئۇ ھەم فازىلنىڭ ھەر جۈمە كۈنى ئۆيىدىكىلىرىنى كۆرۈپ كېلىشىگىمۇ قوشۇلدى، فازىلنىڭ ئاتا-ئانىسى بۇنى ئاڭلاپ بەكمۇ خۇشال بولۇپ كەتتى.

فازىلنىڭ كۈنلىرى بەكمۇ خۇشال ئۆتەتتى، ئۇ كىتابخانىنى ناھايىتى پاكىز تازىلاپ، چىرايلىق بېسىقتۇرۇپ، كۈندۈزلىرى يەشكە-يەشكەردىكى كىتابلارنى توشسا، كېچىلىرى ئامىر بىلەن بىللە ئىشلەيتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە پەقەت مەنسۇرلا فازىلنى ئۇچ كۆرەتتى، ئۇ كىچىكىدە بىرەر سەۋەنلىك ئۆتكۈزۈپ قويسىمۇ، مەنسۇر ئۇنىڭ كىچىكىدە سالاتى ياكى ئۇنىڭ دۈمبىسىگە مۇشلايتتى، لېكىن مەنسۇر خۇشى تۇتۇپ قالغان چاغلاردا فازىلنى ئەگەشتۈرۈپ ئاچقىپ، ئۇنىڭغا كىيىم ئېلىپ بېرەتتى ياكى ئاشپۇزۇلغا ئەكىرىپ تويغۇدەك تاماق ئېلىپ بېرەتتى، ئىشقىلىپ، فازىلنىڭ بۇ يەردىكى كۈنلىرى توپىلاڭ سەھرادىكىگە قارىغاندا ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتۈۋاتاتتى.

بىر كۈنى سۇلتان فازىلغا تۇيۇقسىزلا ۋارقىردى:

— تاقىتىم تاق بولدى فازىل، دەرھال ئۆيۈڭگە كەت، كىتابخاناغا

ئىككىنچى دەسسگۈچى بولما!

ھەممەيلى بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھاڭ-تاڭ قېلىشتى، بۇ سۇلتاننىڭ نېمە قىلغىنى؟ ئۇ مەريەمگە فازىلنى ئۆيىدە بىر يىل تۇرغۇزىمەن، دېگەن ئىدىغۇ؟ لېكىن سۇلتانغا ھېچكىم بىر نېمە دېيەلمىدى، شۇنداق، بۇ ئۆيىدە سۇلتاننىڭ ئاغزىدىن چىققىنى قانۇن تۇرسا، كىم غىدىڭ-پىدىڭ دېيەلەيتتى؟ ئاخشىمى فازىل ئۆزىنى بېسىۋالماي يىغلاپ كەتتى، لالە ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ چىق گەپلەرنى قىلىپ باقتى، لېكىن پايدىسى بولمىدى.

ئەتىسى ئەتىگە ئىلگى، لالە فازىلنىڭ لاقا-لۇقىسىنى يىغىشتۇرۇپ، ئۇنى يولغا سېلىپ قويدى، فازىلنىڭ قوغلانغانلىقىدىن ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى خەۋەرسىز ئىدى.

سۇلتاننىڭ بۇ قىلىقىدىن ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۇچقان لالەنىڭ چىرايى

كابلۇن كىتابپۇرۇش

تاتىرىپ كەتكەندى، ئۇ ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلايتتى: "فازىلغا ئۇنداق قىلماسلىقى كېرەك ئىدىغۇ؟! ئەمدى قوغلىنىدىغان نۆۋەت ئېھتىمال ماڭا كەلدى؛ دۇرۇس، مەنمۇ ئۆزۈمنىڭ غېمىنى بېمىسەم بولمىغۇدەك."

شۇنداق قىلىپ لالەنىڭ قورسىقىغا جىن كىردى، بىر كۈنى ئەتىگە ئىلگىرى سۇلتان ئوغۇللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ئىشقا ماڭغاندىن كېيىن، لالەمۇ پۈركەنچىسىنى كىيىپ غىيىدە تالغا ماڭدى، ئۇ قوشنىسىنىڭ كىچىك ئوغلىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يېتىلدى، ئاندىن باشقا بىر يول بىلەن مىكرورايانى رايونىدىن چىقىپ، بىتوندا قۇيۇپ ياسالغان كۆرۈمسىز بىنالارنىڭ ئارىسىدىن كېسىپ ئۆتتى، مىكرورايانىدىكى ئىمارەتلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بومبىدا ۋەيران قىلىۋېتىلگەن بولۇپ، مۇنداقلا قارىغان ئادەمگە خۇددى ئىنسى-جىن ئاياغ باسمايدىغان خارابىلىققا ئوخشايتتى، شۇنداقتمۇ ئاشۇ خارابىلىقلار ئارىسىدا، ئۆزلىرىگە ئوخشاش يوقسۇللاردىن سەدىقە تىلەپ جان باقىدىغانلارمۇ بار ئىدى، ئەڭ بولمىغاندا ئۇنداقلارنىڭ قوشنىلىرىنىڭ يامغۇر-پېشىدىن دالدا بولغۇدەك ئۆيى بار ئىدى، لالە ئېتىزنى توغرا كېسىپ ئۆتتى، بىر توپ ئۆچكە ئۆيەر-بۆيەرە ئۆسۈپ قالغان شالاڭ چۆپلۈك ئارىسىدا ئوتلاپ يۈرەتتى، قويچى شۇ ئەتراپتىكى يېگانە دەرەخنىڭ سايىسىدا مۈگدەپ ئولتۇراتتى، بۇ شەھەر بىلەن سەھرانىڭ چېگرىسى بولۇپ، ئېتىزلىقنىڭ ئۇ تەرىپى دېھقانچىلىق كەنتى ئىدى، بۇ لالەنىڭ ھەدىسى ساكرەننىڭ ئۆيىگە تۇنجى قېتىم كېلىشى ئىدى. ساكرەننىڭ ۋەكىل بىلەن توي قىلغىنىغا ئۇزۇن بولمىغان چاغلار ئىدى، لالە دەرۋازىنىڭ ئالدىغا بېرىۋىدى ۋەكىلنىڭ چوڭ ئوغلى سەئىد چىقىپ ئىشكىنى ئاچتى، سەئىدنىڭ ئىككى بارمىقى چىلداق ئىدى، ئۇنىڭ بۇ ئىككى بارمىقىنى ئەسلىدە ماشىنىنىڭ ئاڭكۆمۈلىياتورى پارىتلاپ كەتكەندە يارىلانغانكەندۇق، لېكىن ئۇ باشقىلارغا "قولۇم مىنادا يارىلانغان" دەيتتى، ئۇ ئېھتىمال ئۇرۇشقا قاتناشقان ئەرلەرنىڭ يۈزى يورۇق بولغۇدەك دەپ ئويلىسا كېرەك، لالە ئۇنى "تومپاي" دەپ ياراتمايتتى، ئۇ دادىسى ۋەكىلگە ئوخشاش ئىلگىرى تاياق دەيدىغان ساۋاتسىز، ھەم دېھقان مەجەز ئىدى، شۇڭا لالە ئۇنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرسلا تەنلىرى شۈركىنىپ كېتەتتى، ۋەكىلنىڭ ئوغلى لالەگە ئېگىلىپ تۇرۇپ ئەبەسسىمۇ بىلەن سالام قىلدى، لالە ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈۋىدى، پۈركەنچىسى ئۇنىڭغا تېگىپ كەتتى، بۇنىڭ بىلەن لالەنى تېخىمۇ تىترەك باسقۇچقا تۇردى، چۈنكى ۋەكىلنىڭ ئۆيىدىكىلەر لالەنى سەئىدكە ئېلىپ بېرىش نىيىتىدە ئىدى؛ ۋەكىل بىلەن ساكرەنمۇ بۇ ئىشنى بىسگۈلگە ئوچۇق

ئېيتقاندى.

— ئۇنى ئەرگە بېرىشكە تېخى بالدۇر، — دەپ جاۋاب بەردى بېيگۈل.

لېكىن سۇلتاننىڭ ئويى ئانىسىنىڭكىگە ئوخشمايتتى.
— نەدىكىنى، دەيلا ئانا؟ تازا ۋاقتى دېسە، — دىدى سۇلتان ئانىسىنىڭ گېيىگە جاۋابەن.

لېكىن لالەدىن ھېچكىم ”مەيلىڭ قانداق“ دەپ سوراپ باقمىدى، شۇڭا لالەمۇ بۇ ئىشنى ئۇقمىغان كىشىگە سېلىپ يۈرۈۋەردى، چۈنكى يۈزى تۆۋەن قىزلار ”پالانغا مەيلىم بار، پوكونغا كۆڭلۈم يوق“ دەپ يۈرۈشنى خالىمايتتى. لېكىن لالە شۇنىڭدىن كېيىن بىر ياقارغا قېچىپ كېتىشنى ئويلايدىغان بولۇپ قالدى.

ئاڭغىچە ساكرە ئېغاڭلاپ چىقىپ كەلدى، چېپىرىدىن كۈلكە يېغىپ تۇرغان بۇ مەزلۇم ناھايىتى خۇشال كۆرۈنەتتى، ئۇنىڭدا ۋەكىل بىلەن يېڭى توي قىلغان چاغدىكى سۇلغۇنلۇقلاردىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى، مۇھىمى ئۇ بىئولوگىيە ئوقۇتقۇچىسىلىق خىزمىتىگە قايتا ئېرىشتى، ئۇ ھەم ۋەكىلنىڭ بالىلىرىغا كىرىنى يۇيۇپ، تامىقىنى ئېتىپ ئوبدان قارىغاچقا، بالىلارمۇ ئۇنى ناھايىتى ھۆرمەتلەيتتى، ساكرەدىن كۆڭلى سۇ ئىچكەن ۋەكىل، ئۇنى بىر قۇر تۈزەشتۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، ساكرەگە ئۇنىڭ پەردە، كارۋات ياپقۇچلىرىنى يېڭىلىۋەتكىن، دەپ پۇل بەردى، ۋەكىل بىلەن ئۇنىڭ بۇرۇنقى خوتۇنى بالىلارنى ئوقۇتۇشقا پەقەتلا كۆڭۈللەشمىگەندى، لېكىن ساكرە بالىلارغا ئانا بولۇپ كىرگەندىن كېيىن، ئۇلارنى مەكتەپكە ئاپىرىپ بەردى، لېكىن ۋەكىلنىڭ بالىلىرى مەكتەپ يۈزى كۆرۈپ باقمىغان بولغاچقا، مەكتەپكە كۈنەلمەي ئۇنى - بۇنى دەپ مەكتەپكە بارماسلىقىنىڭ قانزىنى ئېسىۋىدى، ساكرە ئۇلارغا: ”ھازىر مەكتەپكە بارماساڭلار، چوڭ بولغاندىن كېيىن كىرىدىغانغا تۆشۈك تاپالماي قالسىلەر“ دەپ نۇرغۇن تەرىپىلەرنى بەردى.

ساكرەنى بەختلىك مەزلۇملاردىن، دېيىشكە بولاتتى، چۈنكى ئەڭ بولمىغاندا ئۇ ئەرگە تېگەلدى، ئەر-خوتۇنلۇق مېھرىگە قانغاچقىمۇ، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن نۇر چاقناپ تۇراتتى، چۈنكى ئۇ توپ-توغرا 35 ياشقا كىرگەندىن كېيىن ئاندىن بىر ئەرنىڭ پېشىنى تۇتۇپ ”قېرى قىز“ دېگەن ئاناقتىن قۇتۇلغانىدى.

ئاچا-سىڭىل ئىككىسى يۈزىنى يېقىپ ئېسەنلەشكەندىن كېيىن:

كابۇلۇۋ كىتابىيۇرۇش

بۈركەنجىلىرىنى قايتا تۈزەشتۈرۈپ ئىتتىك تالاغا قاراپ ماڭدى، ساكرە لالەنى ئەگەشتۈرۈپ مەكتەپ تەرەپكە قاراپ ماڭدى، لالەنىڭ پۇتىدا ئېگىز پاشىلىق قارا ئايىغ، ساكرەنىڭ پۇتىدا بولسا تويىدا كىيگەن سېرىق پىستانلىق، ئېگىز پاشىلىق ئاق ئايىغ بار ئىدى، بۇ ئىككى مەزلۇمنىڭ پۈتۈن ئۈستۈشى بۈركەنجىنىڭ ئىچىدە بولغاچقا، پەقەت پۈتىدىكى ئايىغنىلا ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى.

مەكتەپكە بارىدىغان تاشيولدا ئالدىراپ كېتىپ بارغان ساكرە بىلەن لالە، ھېلى سۇ جۇغلىشىپ قالغان كۈلچەكتىن ئاتلاپ ئۆتسە، ھېلى يولدىكى پاتقاق ياكى كاتاڭلاردىن يانداپ ئۆتەتتى، بۈگۈن لالە ئاچىسى ساكرە ئىشلەيدىغان مەكتەپكە ئوقۇتقۇچىلىق ئىش ئورنى ئىلتىماس قىلىش ئۈچۈن خۇپىيانە كېتىپ باراتتى.

چۈنكى ساكرە ئوقۇشۇپ يۈرۈپ، ئۆزى ئىشلەۋاتقان مەكتەپنىڭ ئېنىڭلىرى تىلى ئوقۇتقۇچىسىغا ئېھتىياجلىق ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندى، لالە ئاران توققۇز يىللا ئوقۇيالىغان بولسىمۇ، لېكىن ئېنىڭلىرى تىلىنى يېڭىدىن ئۆگىنىدىغانلارنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغانلىقىغا كۆزى يېتەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە لالە پاكىستاندىكى بىر ئېنىڭلىرى تىلى كەچ كۇرسىدا بىر يىلغا يېقىن ئوقۇغانىدى.

مەكتەپنىڭ قورۇق تېمى ناھايىتى ئېگىز بولۇپ، تامنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى ھېچنەمى كۆرگىلى بولمايتتى، دەرۋازىدا بىر بوۋاي ئۆتكەن-كەچكەنلەرگە بولۇپمۇ ئوغۇللارغا كۆز-قۇلاق بولۇپ ئولتۇراتتى، چۈنكى بۇ قىزلار مەكتىپى بولغاچقا ئوغۇللارنىڭ كىزىشىگە يول قويۇلمايتتى، مەكتەپنىڭ ئىلگىرى ھەمىشە قوراي بېسىپ كېتىدىغان مەيدانغا بۇ يىل پۇرچاق تېرىۋېتىلگەنىدى، مەيداننى چۆگىلىتىپ سېلىنغان سىنىپلارنىڭ پەقەت ئۈچلا تېمى بولۇپ، مەيدانغا قاراپ تۇرىدىغان تەرىپىدە تام يوق ئىدى، بۇنداق بولغاندا مەكتەپ رەھبەرلىرى سىنىپتا بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئېنىق كۆرۈپ تۇراتتى، ھەر بىر سىنىپتا بىرنەچچە ئۈستەل، ئورۇندۇق ۋە بىردىن دوسكا بار ئىدى، ئۈستەل-ئورۇندۇق پېتىشىمگە چىكە باشقا چوڭراق بالىلارلا ئورۇندۇقتا ئولتۇرالايتتى، قالغانلىرى داق يەردە ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلايتتى، نۇرغۇن بالىلارنىڭ دەپتەر ئالغۇدەك پۇلى بولمىغاچقا ئۆگەنگەنلىرىنى تاختاي پارچىسى ياكى ئۆزلىرى

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

تېپىپ كەلگەن ئۇششاق قەغەز پارچىلىرىغا يېزىپ مەشىق قىلاتتى، قارماققا مەكتەپ بەكمۇ قالايمىقان دەك كۆرۈنەتتى، چۈنكى يېڭى ئوقۇغۇچىلار ھەر كۈنى قوشۇلۇپ تۇرۇۋاتقاچقا، سىنىپلار كۈندىن-كۈنگە ئاۋۇپ كېتىۋاتاتتى، ھۆكۈمەت قانات يابدۇرغان "بالىلارنى مەكتەپكە قايتۇرۇپ كېلىش" ھەرىكىتى كۆرۈنەرلىك ئۈنۈم بەردى، ئافغانىستاننىڭ ھەممىلا يېرىدە كىتابلىرىنى قولتۇقلاپ خۇشال-خورام مەكتەپكە كېتىۋاتقان بالىلارنىڭ سۈرەتلىرى چۈشۈرۈلگەن پىلاكاتلار ئېسىلدى.

ساكرە بىلەن لالە كىرىپ كەلگەندە، ئەنزار ياش بىر مەزلۇم بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرغانىكەن، تۆۋەن سىنىققا كىرىپ ئوقۇش ئۈچۈن تىزىملىنىشقا كەلگەن بۇ مەزلۇمنىڭ گېپىگە قارىغاندا، ئۇ ئىلگىرى ئۈچىنچى يىللىققىچە ئوقۇپتەكەن، ئەمدى تۆتىنچى يىللىققا كىرىپ ئوقۇماقچى ئىكەن.

— ئىسمىڭىز تىزىملىكتە يوقكەنغۇ، — دېدى ئەنزار ئالدىدىكى كارتۇچكىلارنى ئاخشۇرغاچ، ئەنزار تالىبانلارنىڭ بۇلاڭ-تالاڭلىرىدىن ئامان قالغان بۇ قىممەتلىك كارتۇچكىلارنى يىغىپ ئېلىپ ئىشكەپقا سالدى، ھېلىقى ياش مەزلۇم ئۈندىمەي تۇراتتى.

— ساۋاتىڭىز بارمۇ؟ — ئەنزار يەنە سورىدى.

ھېلىقى مەزلۇم سەل-پەل دېلىغۇل بولۇپ تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئەزەلدىن مەكتەپ يۈزى كۆرۈپ باقمىغانلىقىنى ئىقرار قىلدى.

— بىرىنچى يىللىققا كىرسەم، مۇشتۇمدەك بالىلارنىڭ ئارىسىدا بەك سەت تۇرارىمىكەن دەيمىنا — دېدى ھېلىقى مەزلۇم، — شۇڭا تۆتىنچى يىللىققا كىرەي دېگەن ئىش.

ئەنزار ئۇنىڭغا راستىنلا بىرەر نەرسە ئۆگىنىۋېلىش نىيىتى بولسا، چوقۇم بىرىنچى يىللىقتىن باشلاپ ئوقۇمسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىۋىدى، ئۇ مەزلۇم ھەشقاللا ئېيتىپ چىقىپ كەتتى، دېمىسىمۇ بىرىنچى يىللىقتا ئادەتتە بەش ياشتىن تارتىپ 10 نەچچە ياشقىچە بولغان ئارىلىقتىكى بالىلار ئوقۇيتتى، ئۇلارغا سېلىشتۇرغاندا بۇ مەزلۇمنىڭ يېشى خېلىلا چوڭ ئىدى.

نۆۋەت لالەگە كەلدى، لالە ئىلگىرى مۇشۇ مەكتەپتە ئوقۇغاچقا، ئەنزار ئۇنى تالىبانلار يۇرت سوراشتىن ئىلگىرىلا تونۇيتتى.

— ئۇنداقتا سىز ئالدى بىلەن تىزىملىنىڭ — دېدى ئەنزار لالەنى قىزغىن قارشى ئالغاندىن كېيىن، — تىزىملىنىپ گۇۋاھنامە ئالغاندىن كېيىن ئاندىن مائارىپ تارماقلىرىغا بېرىپ ئىلتىماس سۈنسىز.

كايۇلۇن كىتابپۇرۇش

— مەكتىپىڭلاردا ئېنگىلىز تىلى ئوقۇتقۇچىسى كەمكەن، شۇڭا ئېغىر كۆرمەي مەن ئۇچۇن ئىلتىماس قىلىپ باققان بولسىڭىز، — دېدى لالە، — ياكى ھازىر ئىشقا چۈشۈپ تۇرۇپ كېيىنچە رەك ئىلتىماس قىلساممۇ بولارمۇ؟ — بۇ مۇمكىن ئەمەس، — دېدى ئەنزار، — قولىڭىزدا چوقۇم ھۆكۈمەتنىڭ ئىجازەتنامىسى بولۇشى كېرەك، بۇ دېگەن تۈزۈم!

ئۈمىدسىزلىككەن لالە مەكتەپ دەۋرىسىدىن يېنىپ چىقتى، بالىلارنىڭ بايىقى ۋاراك-چۈرۈكلىرى بارغانسېرى يىراققا قالدى، ئۇنىڭ پۈتىدىكى ئېگىز پاشلىق ئايىقى تاشەك ئېغىر تۇيۇلۇپ كېتىۋاتتى، مائارىپ تارمىقىغا قانداق بارغۇلۇق ئەمدى؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىشنى خۇبىيانە قىلىۋاتقان تۇرسا؟! لالە بۇ ئىشنى پۈتتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن سۇلتانغا ئېيتماقچى ئىدى، چۈنكى سۇلتان ھازىر بېلىپ قالسا، ئۇنىڭ ”بولدى قىل“ دېيىشى ئېنىق ئىدى، ناۋادا ئىشنى پۈتتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئۇقسا، توسۇپمۇ توسۇپ قالالمايتتى، يەنە كېلىپ ھەر كۈنى پەقەت بىر نەچچە سائەتلا دەرس ئۆتۈلىدىغان بولغاچقا، ئەتىگەنلىكى ھازىرقىدىنمۇ سەھەررەك تۇرۇپ، ئۆي ئىشلىرىنى يۈگۈرۈپ يۈرۈپ قىلىۋەتسە بولاتتى.

قانداق قىلغۇلۇق؟ ھېلىقى ئەنزار ئېيتقان گۇۋاھنامىسىنىڭ پاكىستاندا قالغانلىقىنى يادىغا ئالغان لالە ”بولدى قىلايلا“ دەپمۇ ئويلىدى، لېكىن سۇلتاننىڭ مىكرورايانى رايونىدىكى كۈن چۈشمەيدىغان ئۆيى ۋە ئۇنىڭ قاچانلا قارىسا توپا بېسىپلا تۇرىدىغان پولىرى لالەنىڭ كۆز ئالدىغا كەلدى، بۇنىڭ بىلەن لالە يول ياقىسىدىكى تېلېفونخانىغا كىردى. دە، پېشاۋۇردىكى تۇغقانلىرىغا ”گۇۋاھنامەمنى ئامال قىلىپ ئەۋەتىپ بېرىڭلار“ دەپ تېلېفون قىلدى، ئۇلارمۇ ئەۋەتىپ بېرىشكە ماقۇل بولدى، لېكىن ئافغانىستان پوچتىسى تېخى ئەسلىگە كەلمىگەن بولغاچقا ئۇنداق نەرسىلەرنىڭ كۆپىنچىسى كېلىپ-كېتىپ تۇرىدىغان ساياھەتچىلەردىن ئەۋەتەتلىتى.

لالەنىڭ گۇۋاھنامىسىمۇ بىر نەچچە ھەپتىدىن كېيىن يېتىپ كەلدى، ئەمدى گەپ ھۆكۈمەتنىڭ مائارىپ تارمىقىغا ئىلتىماس قىلىشتا قالدى، بىراق، لالە يالغۇر ئۆزى تالانغا چىقالمىسا، ئۇ يەرگە قانداقمۇ بارالسۇن؟ لالە يۈنۈسقا دەپ بېقىۋىدى، يۈنۈس ئۇنىڭغا ئانچە كۆڭۈللەشمىدى.

— ئۇلارنىڭ سىزگە قانداق خىزمەت بېرىدىغانلىقىنى سىز نەدىن بىلىسىز ئۇكام، — دېدى يۈنۈس، — شۇڭا ئۆيدە جىم ئولتۇرۇپ ئانامنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالسىڭىز بولامىكەن، دەيمەن.

كابۇلۇق كىتابىيۇرش

شۇنداق قىلىپ، لالەنىڭ خىزمەت قىلىشىنى، ئۇ ھەممىدىن بەك كۆيۈنىدىغان ئاكىسىمۇ رەت قىلدى؛ ئىلاجىسىزلىقتىن جىيەنلىرىگە دەپ بېقىۋىدى، ئۇلار ياردەم قىلىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ئۇنى مازاق قىلىپ ھەدەپ كۈلۈشكىلى تۇردى.

لالە ئىلاجىسىز قالدى، مەكتەپتىمۇ دەرس باشلىنىپ كەتتى.
— كېچىكىپ قالدىڭ قىزىم، — دېدى بېسىگۈل بىر كۈنى، — كېلەر يىلى ئۇرۇنۇپ باقارسەن.

لالە بەكمۇ ئۈمىدسىزلىنىپ كېتىۋاتتى. تۇرۇپلا ئۇ يەنە ئۆزىگە ئۆزى تەسەللى بېرىپ "ئوقۇتقۇچى بولمىغانغا نېمە بولاتتى" دەپ قوياتتى. بۇ ھەم ئارزۇسىغا يېتەلمەي قاتتىق ئازاپلىنىپ كەتكەندىن ياخشراق ئىدى.

لالە راستتىنلا قىيىن ئەھۋالدا قالدى. گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتقاندا، ئۇ ئافغانىستان جەمئىيىتىنىڭ تومۇر-تومۇرىغا سىڭىپ كەتكەن ئاسارەتلىك كەلتۈرمىشلەر ۋە ئەنئەنىنىڭ ئىللەتلىك جەندىلىرى تۈپەيلىدىن ئىلاجىسىزلىق ئىچىدە قىينالماقتا ئىدى، قىسقىسى، لالە نەچچە يۈز يىللىق ئەنئەنە ۋە ئافغانىستانلىقلارنىڭ تەڭدىن تولىسىنى بىخۇدلاشتۇرۇپ كاردىن چىقىرىپ بولغان جەمئىيەت تۈزۈلمىسىنىڭ قۇربانغا ئايلىنىپ كېتىش ئالدىدا تۇراتتى. لالەنىڭ ئۆيىدىن ھۆكۈمەت مائارىپ تارمىقىغا كىچىك ئاپتوبۇسى بىلەن يېرىم سائەتتىلا يېتىپ بارغىلى بولاتتى، لېكىن بۇ يېرىم سائەت لالە ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھالقىپ ئۆتكىلى بولمايدىغان ناھايىتى ئۇزۇن مۇساپە ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە لالە ھەرقانداق ئەھۋالدا "ياق" دېيىشكە ئاغزى بارمايدىغان، ھەممىدە "ئەلھۇكىمىللا" دېيىشكە ئادەتلەنگەن قىز ئىدى، لېكىن ئۇ ئۆزىگە چىقىش يولى تېپىشى، ئىستىقبال يولىنى ئۆز تىرىشچانلىقلىرى بىلەن تېپىشى لازىم ئىدىغۇ؟!

ئون بىرىنچى باب

مەڭگۈلۈك ئاللاھ

تاپشۇرۇقلىرىنى تۈگىتىپ بولالماي ھېرىپ ھېچ ماجالى قالمىغان فازىل يىغىلىۋەتكىلى تاسلا قالدى، لېكىن ئۇ يەنىلا لېۋىنى چىشلىدى، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ 11 ياشقا كىرىپ قالغان ئوغۇل بالا يىغلىسا قانداق بولىدۇ؟ تاپشۇرۇق دەپتىرى ناھايىتى قىممەت بولغاچقا، ئۇ ھەرىس بەتكە چىقراق خەتنى پاتقۇزۇش ئۈچۈن، خەتلەرنى ھەم ئۇششاق، ھەم مارجاندەك رەتلىك يازاتتى، گاز لامپىسىنىڭ يورۇقى تاپشۇرۇق دەپتىرىنىڭ پىتىگە چۈشۈپ تۇرغاچقا، فازىلغا قەلىمىنىڭ ئۇچى دەپتەردە ئەمەس، بەلكى نۇر ئۈستىدە ئويناۋاتقاندەك بىلىنىپ كەتتى.

ئۇنىڭ بىر بۇلۇڭىدا ئولتۇرغان فازىلنىڭ مومىسى ئۇنىڭغا يەكچەشمە كۆزىدە قاراپ-قاراپ قوياتتى، مومىنىڭ يەنە بىر كۆزى كاۋاپدانغا ئۈسۈۋېلىپ قۇيۇلۇپ كەتكەندى، فازىلنىڭ ئانىسى مەرىم ئىككى ياشلىق ئوغلى ئەسبەرنى ئېمىتىپ ئولتۇراتتى، چارچاپ ھېچ ھالى قالمىغان فازىلنىڭ قەلەم تۇتقان بارماقلىرى ياغاچتەك قېتىپ كەتتى، لېكىن ئۇ تاڭ ئاتقۇچە ئولتۇرسىمۇ تاپشۇرۇقلىرىنى چوقۇم تۈگىتىشى كېرەك ئىدى، چۈنكى ئەتە سىنىپتا مۇئەللىمدىن پالاق يەپ، بالىلارنىڭ ئالدىدا ئىزاغا قالسا بولمايتتى.

ئۇ "ئاللاھ كىم؟" دېگەن سوئالنىڭ جاۋابىنى ئون قېتىمدىن يېزىشى كېرەك: ئاللاھ — ھەممىنى ياراتقۇچىدۇر، ئاللاھ يوقالماستۇر، ئاللاھ — گۈزەل ئەخلاققۇر، ئاللاھ — ھەقتۇر، ئاللاھ مەڭگۈلۈكتۇر، ئاللاھ — ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر، ئاللاھ — ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ئاللاھ — بىلگۈچىدۇر، ئاللاھ ھەممىگە قادىردۇر، ئاللاھ ...

فازىل ئىسلام دىنى دەرسىدە سورالغان سوئالغا جايدا. جاۋاب بېرەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، مۇئەللىم ئۇنى ئائىلە تاپشۇرۇقىنى كۆپەيتىش ئارقىلىق جازالىغانىدى.

— مەن بۇ دەرسىدە سورالغان سوئالغا بىرەر قېتىممۇ توغرا جاۋاب

كابلۇق كىتابپۇرۇش

بېرەلمىدىم، — دېدى فازىل ئانىسىغا پىچىرلاپ تۇرۇپ، — مۇئەللىمنىڭ ئاچچىقى بەك يامان، كىچىكىگە خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويساقمۇ، تېرىكپ چىشلىرى غۇچۇرلاپ كېتىدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ چىرايىغا شۇنداقلا قارىسام جىددىيلىشىپ كېتىپ، بىلىدىغانلىرىمنىمۇ ئۇتۇپ قالىدىكەنمەن.

ئەسلىدە مۇئەللىم فازىلنى دوسكىغا چىقىرىپ، ئۇنىڭدىن ئاللاھقا مۇناسىۋەتلىك سوئاللارنى سورىغانىدى. فازىل دەرسنى خېلى پىششىق تەكرارلىغاندەك قىلىۋىدى، لېكىن دوسكىنىڭ ئالدىغا كېلىشىگىلا ھەممىنى ئۇتۇپ قالىدى. ئۇزۇن ساقال قويۇپ پىششىغا سەللە ئورىغان، ئۇچىسىغا يەكتەك ۋە كەڭرى تامبال كىيگەن مۇئەللىم كۆزلىرىنى فازىلغا مېخەتكە تىكىپ تۇرۇپ سورىدى:

— ئاللاھ ئۆلەمدۇ؟

— ياق، — دەپ جاۋاب بەردى فازىل تىرەپ تۇرۇپ، چۈنكى فازىل كۆزلىرى ئادەمگە مېخەتكە سانجىلىدىغان بۇ مۇئەللىمنىڭ ھەرقانداق سوئالىغا توغرا جاۋاب بېرەلمەيمەن، دەپلا قارايتتى.

— نېمىشقا ئۆلەمدۇ؟ — ھېلىقى مۇئەللىم سوئالىنى داۋاملاشتۇردى. ئەمدى فازىلنىڭ تىلى تۇتۇلۇپلا قالدى. راست، ئاللاھ زادى نېمىشقا ئۆلەيدۇ؟ ئۇنىڭغا پىچاق ئۆتمەمدۇ؟ ئوت تەگمەمدۇ؟ فازىل ئىچىدە تەھلىل قىلغىلى تۇردى.

— ھىم؟ — مۇئەللىم فازىلغا سوئاللىق قارىدى. نومۇستىن يەرگە كىرىپ كېتەيلا دەپ قېلىۋاتقان فازىلنىڭ تىلى گەپكە كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. مۇئەللىم بايقىق سوئالنى يەنە بىر ئوغۇل بالىدىن سورىۋىدى ئۇ بالا: “چۈنكى ئاللاھ يوقالماستۇر” دەپ چاقماقتەك جاۋاب بەردى.

— ھەبەللى! خوش، ئاللاھ سۆزلىيەلمەمدۇ؟ — مۇئەللىم كۆزلىرىنى يەنە فازىلغا تىكتى.

— ياق، — دېدى فازىل، — ھە، بۇ... ئېنىقراقنى دېسەك سۆزلىيەلەيدۇ.

— ناۋادا سەن “ئاللاھ سۆزلىيەلەيدۇ” دەپ قارىساڭ، ئۇنداقتا ئاللاھ زادى قانداق سۆزلەيدۇ؟ — مۇئەللىم يەنە سورىدى.

فازىل يەنە تۇرۇپ قالدى، توغرا، ئاللاھ زادى قانداق گەپ قىلىدۇ؟ ئۇنىڭ ئۇنى گۈلدۈرمامدەك چىقامدىغاندۇ؟ پەس ئاۋازدا سۆزلەيدىغاندۇ ياكى پىچىرلىغاندەك گەپ قىلامدىغاندۇ؟

كابلۇن كىتابىيۇرۇش

— بايا سەن «ئاللاھ سۆزلىيەلەيدۇ» دېدىڭ، خوش، ئۇنداق بولسا ئاللاھنىڭ تىلى بارمۇ؟

«راست، ئاللاھنىڭ تىلى بارمىدۇ؟» دەپ ئويلىدى فازىل.
فازىل بۇ سوئالغا نېمىدەپ جاۋاب بەرسە توغرا بولىدىغانلىقىنى ئۇقالماي ئاۋارە ئىدى. ئۇ ئاللاھنىڭ تىلى بار دېگەن گەپكە ئىشەنمەيتتى، لېكىن بۇ گەپنى ئاغزىدىن چىقىرىشقا پىتىنالمىيتتى. چۈنكى ناۋادا خاتا جاۋاب بېرىپ قالسا، بالىلار مازاق قىلىپ كۈلۈشىدىغان گەپ. شۇڭا يەرگە قاراپ جىملا تۇرۇۋالغان تۈزۈك، مۇئەللىم يەنە بىر بالىنىڭ ئىسمىنى چاقىردى.
— ئاللاھ «قۇرئان كەرىم» ئارقىلىق سۆزلەيدۇ، «قۇرئان كەرىم» ئاللاھنىڭ تىلىدۇر.

— ھەيىبەللى! قېنى دەپ باق: ئاللاھ كۆرەلمىدۇ؟
فازىلنىڭ كۆزلىرى مۇئەللىمنىڭ قولىدىكى پالاققا چۈشتى. ئۇ پالاقنى ئۆزىنىڭ ئالدىغا بوشقىغا ئۇرۇپ قويۇۋاتاتتى. قارىغاندا پالاق فازىلنىڭ ئالدىغا ھېلىلا تېگىپ كېتىدىغاندەك تۇراتتى.

— كۆرەلەيدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى فازىل.
— ئاللاھ قانداق كۆرەلەيدۇ؟ ئۇنىڭ كۆزى بارمۇ؟
بۇ سوئالدىن فازىل يەنە تەڭقىسلىقتا قالدى.
— مەن نەدىن بىلەي، — دېدى فازىل بىردەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن تۇيۇقسىزلا، — ئاللاھنى كۆرۈپ باقمىغان نۇرسام ...

پالاق ئۇنىڭ پۈت-قوللىرىغا «پاق-پۇق» تەڭكىلى تۇردى. مۇئەللىم فازىلنى تاكى يىغلاپ ئېقىپ كەتكۈچە تۇردى. مەن سىنىڭكى بالىلارنىڭ ئەڭ كالتۇسى بولسام كېرەك، دەپ ئويلايتتى فازىل. ئۇنىڭچە بولغاندا، شۇنچىۋالا بالىلارنىڭ ئالدىدا سوئالغا جاۋاب بېرەلمەي، ئىزا-ئاھانەتكە قالغاندىن كۆرە، پالاق يېگەن مىڭ ئەلا ئىدى. مۇئەللىم فازىلنى ئۇرۇپ ھارغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا يەنە تاپشۇرۇقنى باشقا بالىلاردىن جىق ئىشلەپ كېلىش جازاسى بەردى.
— شۇنچىلىك نەرسىلەرنىمۇ ئۆگىنىپ كېلەلمىسەڭ، بۇ سىنىقا ئەگىشىپ ماڭالماسەن، — دېدى مۇئەللىم ئۇنىڭغا.

«ئاللاھ كىم؟» دېگەن سوئالنىڭ جاۋابىنى ئون قېتىمدىن يېزىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنى يېشىق يادلىۋالماسا بولمايتتى. فازىل يازغانلىرىنى ئىچىدە يېنىش-يېنىشلاپ ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئانىسىغا بىر قۇر يادلاپ بەردى. نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ «ئاللاھ كىم؟» نىڭ جاۋابىنى ئاخىر يادلىۋالدى. موماينىڭ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

فازىلغا ئىچى ئاغرىپ كېتىۋاتاتتى. چۈنكى موماي گەرچە مەكتەپ يۈزى كۆرۈپ باقمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ نەزىرىدە بايقىمىدىك نەرسىلەرنى يادلاپ ئۆگىنىش، مۇشتۇمدەك بالىلار ئۈچۈن ناھايىتى قىيىن ئىش ئىدى. موماي بىر پىيالە چايىنى ئاكار بارماقلىرىدا ئەپسىز تۇتۇپ تۇرۇپ، غۇرتۇلدىتىپ ئىچكىلى تۇردى.

— مۇھەممەد پەيغەمبەر ئۇسسۇلۇق ئىچكەن چاغلىرىدا ھېچقانداق ئاۋاز چىقارمايدىكەندۇق، — دېدى فازىل مومىسىغا قاراپ ئۈنلۈك قىلىپ، — رەسۇلىللاھ، ئاللاھقا ھەشقاللا ئېيتىش ئۈچۈن، بىر يۈتۈم ئۇسسۇلۇقى ئۈچكە بۆلۈپ سۈمۈرۈپ ئىچەرمىشكەن.

يەككەشمە موماي نەۋرىسىگە يەر تېگىدىن قاراپ قويدى.

— ھە، شۇنداقمۇ، بۇ گەپلەرنى بۇرۇن ماڭا ئەچەپ دەپ

بەرمەپتىكەنسىن، بالام!

ئەمدىكى تاپشۇرۇق مۇھەممەد پەيغەمبەر ھەققىدىكى مەزمۇنلار ئىدى. فازىل كىتابنىڭ رەسۇلىللاھنىڭ تۇرمۇشىغا ئائىت مەزمۇنلار سۆزلىنىدىغان بەتنى ئېچىپ، قۇرلارنى بېگىز بارمىقى بىلەن ئوڭدىن سولغا سۈرۈپ تۇرۇپ، ئۈنلۈك ئوقۇشقا باشلىدى:

”مۇھەممەد پەيغەمبەر(ئاللاھ رەھمەت قىلغاي) نىڭ ئۆيىدە ھېچقانداق ئۆي جابدۇقلىرى بولمىغاچقا يەرگە يۈكۈنۈپلا ئولتۇراتتى؛ پەيغەمبەر ئۈچۈن ئېيتقاندا ئۆي — ئارام ئېلىپ ھاردۇقنى چىقىرىدىغان، ئىسسىق ياكى سوغۇقتىن دالدلىنىدىغان، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ زىيان-زەخمىتىدىن پاناھلىنىدىغان، جاھان غۇۋغالىرىدىن ئۆزىنى چەتكە ئالدىغانلا جاي بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئۆزگە ھېچقانداق رولى يوق ئىدى؛ رەسۇلىللاھ يىگانە سەپەر قىلغان چاغلىرىدا گويلا سەيياھقا ئوخشاش، ھاردۇق يەتسە دەرەخنىڭ سايىسىدا بىردەم - يېرىمدەم ھاردۇقنى ئېلىۋېلىپلا سەپىرىنى يەنە داۋام قىلاتتى...”

”مۇھەممەد پەيغەمبەر(ئاللاھ رەھمەت قىلغاي) سول بىلىكىگە تايىنىپ ئولتۇرۇپ ئارام ئالاتتى؛ داق يەردە ئىككى تىزنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇپ خىيال سۈرەتتى؛ ئوڭ قولىنى ئوڭ مەڭزىنىڭ ئاستىغا قويۇپ، ئوڭ تەرىپىنى بېسىپ يېتىپ ئۇخلايتتى؛ گاھدا ئوڭدا يېتىپ، گاھدا ئىككى پۇتىنى ئالماشتۇرۇپ يېتىپ ئۇخلايتتى؛ ئۇخلىغان چاغلىرىدا بەدىنىنىڭ ھېچقانداق يېرىنى ئوچۇق قويمايىتى؛ ئۇ ھەرگىزمۇ دۈم يېتىپ ئۇخلىمايتتى، باشقىلارنىمۇ دۈم يېتىپ ئۇخلاشتىن توساتتى؛ ئۇ قاراڭغۇ ئۆيدە ياكى ئۆگزىدە يېتىپ ئۇخلاشنى ھەرگىز

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

ياقتۇرمايتتى؛ ئۇ ھەمشە تاھارەت ئېلىپ كىرىپ جايىنامازدا تاكى ئۇخلىغۇچە تىلاۋەت قىلاتتى، ئۇخلىغان چاغلىرىدا بوشقىنا خورەك تارتاتتى؛ كېچىلىرى ھاجەتكە چىقىپ قالسا، يۈز-قوللىرىنى پاكىز يۇيۇپ ئاندىن ياتاتتى، رەسۇللاھ ياتىدىغان چېغىدا كۆڭلىكىنى سېلىۋېتىپ، بېلىگە بىر پارچە لاتنى ئوراپ چىگۋالاتتى، ئۇ چاغلاردا ئۇنىڭ ئىچىدە ھاجەتخانا بولمىغاچقا رەسۇللاھ نەچچە چاقىرىم يول يۈرۈپ شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقاتتى ۋە باشقىلارغا كۆرۈنۈپ قالماسلىق ئۈچۈن قورام تاش ياكى ئېگىز نەرسىلەرنىڭ ئارقىسىغا بېرىپ ئولتۇراتتى، ئۇ ئەدىيال بىلەن توساق ياساپ تۇرۇپ يۇيۇناتتى، يۇيۇنغان چاغلاردا ئەۋرەت لاتىسى تارتىۋالاتتى، بۇرنىنى قولىغا ئېلىپ ئېرتاتتى.

فازىل ئوقۇپ رەسۇللاھنىڭ بېمەك-ئىچمەك ئىرادىتى ھەققىدىكى مەزمۇنلارغا كەلدى:

”ھەزرىتى پەيغەمبەر خورما، سۈت ۋە سېرىق مايغا ئامراق ئىدى، قوينىڭ بويۇن ۋە قوۋۇرغا گۆشىنى ياخشى كۆرەتتى؛ غەيرىي بۇراقلارغا ئۈچ بولغاچقا ھەرگىزمۇ پىياز ياكى سامساق يېمەيتتى؛ ئۇ ئولتۇرۇشتىن بۇرۇن ئايىغىنى سېلىۋېتىپ، قولىنى پاكىز يۇيۇۋېتىپ ئاندىن ئولتۇراتتى؛ ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇلغان قاچىدىكى تاماقلارغا يەيتتى، داسىتخانىنىڭ ئوتتۇرىسىغا قارىتىلغان قاچىغا ھەرگىز قول ئۇزاتمايتتى؛ ئۇ تاماقنى ئوڭ قولىنىڭ ئۈچ بارمىقى بىلەن تۇتۇپ يەيتتى، ھەر بىر كاپام تاماقنى يەپ بولۇپلا ئاللاھقا شۈكۈر ئېيتاتتى، ئۇسسۇلۇق ئىچكەندە ھەرگىز ئاۋاز چىقارمايتتى...”

فازىل ئوقۇپ بولۇپ كىتابنى ياپتى.

— ئەمدى ئۇخلىغىن، فازىل!

مەريەم فازىلغا تاماقخانىغا تۆشەك سېلىپ قويغانىدى، فازىلنىڭ ئۈچ ئۆكىسىنىڭ خورىكى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، لېكىن فازىل ئۆتۈلگەن ئايەتلەرنى پېشىق يادلىشى كېرەك ئىدى، ئۇ «قۇرئان كەرىم»دىكى ئايەتلەرنى قارىيچىلاپ بىردەم ئوقۇغاندىن كېيىن، كىسمى بىلەن ئورۇنغا كىرىپ ياتتى، چۈنكى ئۇ ئەتىسى ئەتىگەن سائەت يەتتىگە ئۆلگۈرۈپ مەكتەپكە بېرىپ بولۇشى كېرەك ئىدى، بىرىنچى سائەتتەلا دىن دەرسى ئۆتۈلەتتى، فازىل دىن دەرسى ئۆتۈدىغان ھېلىقى مۇئەللىمنى يادىغا ئالسىلا تەنلىرى جۇغۇلداپ كېتەتتى، فازىل يوتقاندا خېلى ئۇزۇنغىچە ئۇخلىيالماي ئۇياقتىن بۇياققا ئۇرۇلۇپ يېتىپ، ئەمدىلا كۆزى ئۇيقۇغا كېتىۋىدى، ئۇنى قارا ياسقىلى تۇردى، چۈشىدە

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

مۇئەللىم ئۇنىڭدىن دەرس سورايتۇدەك، لېكىن فازىل سورالغان سوئالنىڭ جاۋابىنى بىلىپ تۇرمىسۇ، لېكىن گەپ قىلالمايۋاتقۇدەك،

تۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان قارا بۇلۇتلار كەنت ئاسمىنى قاپلىدى. فازىل ئۇيقۇغا كەتكەندى، يامغۇر چېپەكلەپ قۇيغاندەك ياغقىلى تۇردى، ئۆگزىلەر، تاش ياتقۇزۇلغان رەستىلەر ۋە دېرىزىلەرگە تارتىپ قويۇلغان يالتىراقلار ھەش-پەش دېگۈچە ھۆل بولۇپ كەتتى، يامغۇرلۇق كېچىنىڭ سۈرۈن ھاۋاسىدىن غوللىرى قورۇلغان موماي ئويغىنىپ كەتتى.

— خۇداغا شۈكۈر! — دېدى موماي شارقىراپ يېغىۋاتقان يامغۇرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئورۇلۇپ يىتىپ، ئۇ ئىچىدە ئايەت ئوقۇپ دۇئا قىلدى ۋە بىردەمدىن كېيىن يەنە ئۇيقۇغا كەتتى.

فازىل ئەتىسى ئەتىگەن سائەت بەش يېرىمدە ئويغاندى. يامغۇر ئاللىقاچان توختىغان بولۇپ، تاغ كەينىدىن كۆتۈرۈلگەن كۈننىڭ تۇنجى نۇرى كابۇلنى ئوراپ تۇرغان ئېگىزلىكنى يورۇتتى. فازىل كىيىم-كېچىكىنى كىيىپ، ئانىسى تەييارلاپ قويغان يىلمان سۇدا-يۈز-قولنى يۇيدى ۋە ناشتىلىق چېيىنى ئىچىپ، سومكىسىنى ئۆشنىسىگە ئارتتى. دە، ئالدىراپ مەكتەپكە ماڭدى، ئۇ دەرۋازىدىن چىققاندا كۈن نۇرى يولىدىكى پاتىقلىقلارنى قۇرۇتۇپ بولغانىدى. مەكتەپكە تېزراق بېرىشقا ئالدىراپ كۆزى تۆت بولۇپ كېتىۋاتقان فازىل، نەرسە كېرەكلىرىنى تېزراق تەييارلاپ بەرمەي، ئۇنى كېچىكتۈرۈپ قويغان ئانىسىنى ئىچىدە جېمىلەۋاتاتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇنى تىلدىستۋانتىنى باشقا نەرسە ئەمەس، دەل ئىسلام دىنى دەرسى ئىدى.

مەريەم چوڭ ئوغلى فازىلغا بەكمۇ كۆيەتتى. شۇڭا ئۇنىڭغا ياخشى يېگۈزسەم، ياخشى كىيگۈزسەم دەپلا ئويلايتتى؛ ھە دەپسلا "ئوغلۇمنى ئوبدان غىزالاندۇرالمىغاچقا مېڭىسىگە قۇۋۋەت يېتىشمەيۋاتامدىكىن؟" دەپ ئەنسىرەيتتى، ئۇ قولغا پۇل كىرسىلا فازىلغا يېڭى كىيىملەرنى ئېلىپ بېرەتتى. قىسقىسى، مەريەم ئوغلدىن بەكمۇ چوڭ ئۈمىدلەرنى كۈتەتتى، مەريەم گاھىدا بۇنىڭدىن 11 يىل بۇرۇنقى بەختلىك چاغلىرىنى سېغىنىپ ئەسكە ئالاتتى. ئۇ چاغلاردا مەريەم ئېرى كالىمۇللاھ بىلەن ئاجايىپ كۆڭۈللۈك ئۆتكەندى. تۇنجى ئوغلى فازىل تۇغۇلغاندا خۇشاللىقتىن بېشى كۆككە يەتكەن مەريەم بىلەن كالىمۇللاھ نۇرغۇن مېھمان چاقىرىپ يۇرتقا داستىخان سېلىۋىدى، كەلگەنلەر ئانا-بالا ئىككىسىگە ئاتا-پەزىلەت سوغاتلارنى ئېلىپ كەلدى. بۇنى كۆرگەن مەريەم خۇشاللىقتىن ئاغزى يۇمۇلمايلا قالدى. ئارىدىن ئىككى يىل

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

ئۆتكەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ قىزى تۇغۇلدى، لېكىن مەريەم قىزىنىڭ تۇغۇلغانلىقىنى مۇبارەكلەپ يۇرتقا داستىخانمۇ سالمدى، ئەل-جامائەت ھېچقانداق سوۋغاتمۇ ئەكەرمىدى.

مەريەمنىڭ كالىمۇللاھ بىلەن ئۆتكۈزگەن بەختلىك كۈنلىرى ئۇرۇنغا بارمىدى، فازىل ئۈچ ياشقا كىرگەن يىلى كالىمۇللاھ ئىچكى ئۇرۇشتا قازا قىلدى، ئېرىدىن تۇل قالغان مەريەم، تۇرمۇشتىن پۈتۈنلەي ئۈمىدىنى ئۈزدى، مەريەمنىڭ يەككەشمە قېيىنسى بىلەن بېيگۈل مەسلىھەتلىشىپ، ئۇنى ئېرىنىڭ ئىنىسى ھازىمغا نىكاھلاپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن ھازىم ئاكىسى كالىمۇللاھتەك ئەقىللىق، قايىل ئەمەس ئىدى، كالىمۇللاھنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى دۈكىنى ئىچكى ئۇرۇشتا ۋەيران قىلىۋېتىلگەچكە، مەريەم ۋە ئۇنىڭ بالىلىرى ھازىمنىڭ تاموزىنا ئىدارىسىدا ئىشلەپ تاپقان ئازغىنا مائاشىغا قاراشلىق قالدى.

مەريەمنىڭ ئولتۇرسا-قوپسا ئويلايدىغىنى — ئوغلى فازىلنى مەكتەپتە ئوقۇتۇپ قولىدىن ئىش كېلىدىغان ئادەم قىلىپ تەربىيەلەپ چىقىش ئىدى، شۇڭا ئۇ دەسلەپتە فازىل سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا ئىشلىسە ھەم ئىسسىق-سوغۇقنى كۆرۈپ چىقىدۇ ھەم ياتاق-تامىقى سۇلتاننىڭ ئۆيىدە بولغاندىكىن قورسىقىنى ھازىرقىدىن ئويدانراق باقالايدۇ، دەپ ئويلىغانىدى، شۇڭا ئۇ سۇلتان فازىلنى كىتابخانىدىن ھەيدىۋەتكەن كۈنى، ئوغلۇم نېمە گۇناھ قىلىپ قويغاندۇ، دەپ ئويىغۇرا بىر كېچە يىغلاپ چىقتى، لېكىن كېيىن سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىغا ھامال لازىم ئەمەسلىكىنى بىلدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي مەريەمنىڭ ئىنىسى يۇنۇس، فازىلنى كابۇلدىكى ئەڭ ياخشى مەكتەپ — ئىستىقلال مەكتىپىگە ئالدۇرۇشقا ياردەم قىلماقچى بولدى، تەلىمى ئوڭدىن كەلگەن فازىل ئىستىقلال مەكتىپىنىڭ تۆتىنچى يىللىقىغا ئوڭۇشلۇق كىردى، ئاكىسى سۇلتاننىڭ ئوغلى ئامىرنىڭ مۇشتۇمدەك تۇرۇپ، دادىسىنىڭ كۈن چۈشمەيدىغان كىتابخانىسىدا تاڭ يورۇماستىن تارتىپ تاكى قاراڭغۇ چۈشكۈچە تىنىم تاپماي ئىشلەيدىغانلىقى تويۇقسىز يادىغا كېلىپ قالغان مەريەم، ئوغلى فازىلنىڭ بەختىدىن بەكمۇ خۇشال بولدى.

مەكتەپ دەرس باشلايدىغان كۈنى، مەريەم فازىلنى چېچىنى چىرايلىق ياستىپ ئاندىن يولغا سالدى، فازىل كەنتنىڭ پاتقاق قۇرۇمىدايدىغان يولىنى بويلاپ، ئۇدۇل كوچا ئاپتوبۇسى بېكىتىگە كەلدى ۋە ئاپتوبۇسقا چىقىپ، ئەرلەر ئولتۇرىدىغان ئالدىنقى رەتكە كېلىپ ئولتۇرۇپ، كابۇلغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

فازىل ئەڭ بۇرۇن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار قاتارىدا سىنىقا كىرىپ، ئۈچىنچى رەتتىكى بىر ئورۇنغا كېلىپ ئولتۇردى، ئاڭغىچە باشقا بالىلارمۇ بىر-بىرلەپ كېلىشكە باشلىدى، بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى تۇرقى نان يەتمىگەندەك ئاۋاق، ئۈستۈشى ھەررەڭ-سەررەڭ ئىدى، بەزى بالىلارنىڭ كىيىۋالغىنى چوڭلاردىن ئېشىپ قالغان كىيىمىمۇ، ئىشقىلىپ يەر سۈيۈرۈپ تۇراتتى، بالىلارنىڭ ئۈچىسىدىكى كىيىملەرنىڭ شەكلى ۋە پاسونى خىلمۇخىل بولۇپ، بەزىلىرىنىڭ ئۈچىسىدا تالىبانلار يۇرت سوريغان چاغلاردا ھەرقانداق ئەر كىشى مەجبۇرىي كىيىدىغان كىيىملەر تۇراتتى، بەزى بالىلارنىڭ ئىشتىنى قىسقا كېلىپ قالغاچقا، پۇچقى ئۇچلانغانىدى، بەزى بالىلارنىڭ ئۈچىسىدا 20-ئەسىرنىڭ 70-يىللىرى مودا بولغان ئىستان بىلەن تەنھەرىكەتچىلەر مايكىسى بار ئىدى، بۇ كىيىملەرنى ئېھتىمال ئۇلارنىڭ ئاكىلىرى تالىبانلار تەختكە چىقىشتىن ئىلگىرى كىيگەن بولسا كېرەك، بىر بالىنىڭ ئۈچىسىدا كاسىلىرىنى پۈمزەكتەك قىسىپ تۇرىدىغان تار چوپانلار شىمى، يەنە بەزىلىرىنىڭ ئۈچىسىدا ئۈستى تار، پۇچقى كەڭ كاپاي شىم بار ئىدى، بىر بالىنىڭ تەنھەرىكەتچىلەر مايكىسى قىسقا كېلىپ قالغاچقا، ئۇنىڭ يېشىنى ئىشتانىنىڭ ئىچىگە تىقۋالغانىدى، بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا يەكتەك كىيىپ كۈنگە چىكمۇ، بىر نەچچىسى ئىشتانىنىڭ سىرتىمىسىنى ئېتىشىنى ئۇنتۇپ قالغانىدى، بەزى بالىلار سوۋېت ئىتتىپاقى ئاچقان ساناتورىيىدىكى يېتىم بالىلارنىڭكىگە ئوخشاش كەڭ يىپ مايكا كىيۋالغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ جىرايىدىكى ئاچ-زېرىنلىق ئاشۇ يېتىم بالىلارغا ئوخشاپ كەتكىنى بىلەن، كۆزلىرىدىن چاچراپ تۇرغان شوخلۇق ساناتورىيىدىكى يېتىم بالىلارغا ھەرگىز ئوخشامايتتى، بىر بالىنىڭ ئۈچىسىدىكى تىلىپ كەتكەن تالاستوپكىسى بەكمۇ چوڭ كېلىپ قالغان بولغاچقا، ئۇ تالاستوپكىنىڭ ئايىغىنى قايرىپلا جەينىكىگە ئىلىۋالغانىدى.

سىنىپنى بالىلارنىڭ ۋاراڭ-چۇرۇڭى بىر ئالغانىدى، ئۇلار ھېلى قولىدىكى كېرەكسىز نەرسىلەرنى قالايمىغان تاشلىسا، ھېلى ئۈستەلنى ئۇياقتىن-بۇياقتا سۆرەپ ئوينايتتى، بۇنىڭ بىلەن ئۈستەلنىڭ پۈتىدىن چىققان يېقىمىسىز ئاۋاز ئادەمنىڭ قۇلاق-مېڭىسىنى يەيتتى، دەرىس قوڭغىرىقى چېلىنىشى بىلەن ئەڭ مۇئەللىم سىنىقا كىرىپ كەلدى، 50 بالا چاقماق تېزلىكىدە ئۆز ئورۇنلىرىغا ئولتۇرۇپ بولۇشتى، سىنىپتىكى ئورۇندۇق يەرگە بېكىتىۋېتىلگەن بولۇپ، ھەربىر ئورۇندۇقتا ئىككىدىن بالا ئولتۇرۇشى كېرەك ئىدى، لېكىن سىنىپتا بالا جىق بولغاچقا بىر ئورۇندۇقتا ئۈچتىن ئولتۇرمىسا پاتمايتتى.

كابۇلۇن كىتابپۇرۇش

مۇئەللىم سىنىپقا كىرىشى بىلەن تەڭلا بالىلار دەس ئورنىدىن تۇرۇپ سالام قىلدى:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم!

مۇئەللىم ئايلىنىپ يۈرۈپ، بالىلارنىڭ كىتاب-دەپتەرلىرىنى تولۇق ئېلىپ كەلگەن-كەلمىگەنلىكىنى، تاپشۇرۇقنى تولۇق ئىشلىگەن-ئىشلىمىگەنلىكىنى، ترناق، كىيىم-كېچەك ۋە ئاياغلىرى بەك مەينەت بالىلارنىڭ بار-يوقلۇقىنى بىر-بىرلەپ تەكشۈرۈپ چىقتى. يۈرۈش-تۇرۇشى بەك مەينەت بالىلار قائىدە بويىچە سىنىپتىن چىقىرىۋېتىلەتتى.

مۇئەللىم بالىلارنى بىر قۇر كۆزىتىپ چىققاندىن كېيىن، دەرس سوراىنى باشلىدى. تەلەپ بويىچە بولغاندا بالىلار ئاخشامقى تاپشۇرۇقلارنىڭ ھەممىسىنى پىششىق ئىگىلەپ بولغان بولۇشى كېرەك ئىدى.

— خوش، — دېدى مۇئەللىم ئۈنلۈك قىلىپ، — بۇ سۆزنىڭ مەنىسىنى كىم دەپ باقدۇ؟

بىر بالا دەرھال قول كۆتۈردى.

— شەرىئەتتە چەكلەنگەن ئىشلار ”ھارام“ دەپ ئاتىلىدۇ.

— دۇرۇس، شەرىئەتتە چەكلەنگەن ئىشلار يەنى كۇپپارلارنىڭ قىلمىشلىرى ”ھارام“ دېيىلىدۇ، — دېدى مۇئەللىم، — مىسالەن، قەستەن ئادەم ئۆلتۈرۈش، باشقىلارغا قەستەن زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈش، ھاراق-شاراپ ئىچىش... بۇلارنىڭ ھەممىسى ھارامدۇر؛ كۇپپارلار بىلەن ئىتىقادسىزلار ھالال-ھارامنى ئايرىمايدۇ؛ ئۇلار ئەھلى مۇسۇلماننىڭ نەزىرىدىكى شەرىئەتتە ھارام قىلىنغان نەرسىلەرنى بىمالال قوبۇل قىلىۋېرىدۇ.

مۇئەللىم دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ قويغاندىن كېيىن دوسكىغا ”ھالال“، ”ھارام“، ”مۇباھ“ دېگەن ئاتالغۇلارنى بىر-بىرلەپ چۈشەندۈرگەچ، ئۇلارنىڭ مەنىسىنى دوسكىغا يازدى:

— شەرىئەت ھۆكۈمىگە ئۇيغۇن قىلمىشلار ”ھالال“ دېيىلىدۇ؛ شەرىئەت ھۆكۈمىگە مۇخالىپ قىلمىشلار ”ھارام“ دېيىلىدۇ؛ شەرىئەت ھۆكۈمىدە ئىجازەت بېرىلگەن يەنى شەرىئەت ھۆكۈمىگە ئۇيغۇن كەلمىسىمۇ، لېكىن قىلسا گۇناھ بولمايدىغان قىلمىشلار ”مۇباھ“ دېيىلىدۇ؛ مىسالەن، ھايات كەچۈرۈش ۋە ئۆزىنى قوغداش ئۈچۈن ياۋايى ھايۋانلارنى ئۆلتۈرۈش مۇباھنىڭ نىمىسىدۇر.

بالىلار مۇئەللىمنىڭ دوسكىغا يازغانلىرىنى باش كۆتۈرمەي كۆچۈرۈۋاتاتتى.

كابلۇۋە كىتابپۇرۇش

دەرس ئاياغلىشى دېگەندە، مۇئەللىم بالىلارنىڭ بايا ئۆتۈلگەن مەزمۇنلارنى قانداقراق ئۆزلەشتۈرگەنلىكىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، ئۇلارغا يەنە سوئال قويغىلى تۇردى:

— قانداق ئادەملەر ھارامدىن قورقمايدۇ؟

بۇ سوئالغا ھېچكىم جاۋاب بېرەلمىدى.

— كۇپپارلار ھارامدىن قورقمايدۇ، — دەپ چۈشەندۈردى مۇئەللىم.

— خوش، ئۇنداقتا ھارام شەرىئەت ھۆكۈمىگە ئۇيغۇنمۇ ئۇيغۇن

ئەمەسمۇ؟

بالىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك قول كۆتۈردى، پەقەت فازىلا "خاتا جاۋاب بېرىپ قويۇپ كۈلكىگە قالارمەنمىكىن" دېگەن ئەندىشىدە تۈگۈلۈپ كېتىۋاتتى، مۇئەللىم بىر بالىنىڭ ئىسمىنى چاقىرىۋىدى، ئۇ بالا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ئۇيغۇن ئەمەس! — دەپ جاۋاب بەردى.

فازىلمۇ ئىچىدە "كۇپپارلارنىڭ قىلمىشى شەرىئەت ھۆكۈمىگە ئۇيغۇن

كەلمەيدۇ" دەپ ئويلىغانىدى.

ئون ئالتىنچى باب

ئامىرنىڭ "مەكتىپى"

ئامىر سۇلتاننىڭ كەنجى ئوغلى ئىدى. ئۇ ئەمدىلەن 12 ياشقا كىرگىنى بىلەن كۈنگە 12 سائەت ئىشلەيتتى. ئۆيدىكىلەر ئۇنى خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى تاڭ سۈزۈلۈشى بىلەن نەڭ ئويغىتاتتى. لېكىن ئۇ كۆزىنى ئاچالمىدى، ئۇياقتىن ئويغاتسا بۇ ياققا ئۆرۈلۈپ يېتىۋالاتتى. پەقەت لالە ياكى بىسگۈل كېلىپ قولىدىن تارتىپ تۇرغۇزغاندىلا ئىلاجسىز ئورنىدىن تۇرۇشقا مەجبۇر بولاتتى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ يۈز-كۆزىنى يۇيغاندىن كېيىن، بىر پارچە نان ۋە بىر تال نۇخۇم بىلەن چاي ئىچەتتى.

ئامىر ھەر كۈنى ئەتىگەن سائەت سەككىزە، كابۇلدىكى بىر مېھمانسارايىنىڭ غۇزا دەھلىزىگە جايلاشقان دۇكىنىنى ئاچاتتى. بۇ شاكىلات، پېچىنە، ئۆسۈلۈق ۋە سېغىز كەمپۈت دۇكىنى ئىدى. ئامىر "زېرىكىشلىك قەپەز" دەپ ئاتىۋالغان بۇ دۇكاندا ھەر كۈنى پۇل سانايىتى. ئامىر ھەر كۈنى تاڭ سەھەردە كېلىپ دۇكاننىڭ ئىشىكىنى ئاچىدىغان چاغدا ئۇنىڭ يۈرىكى سېلىپ كېتەتتى. چۈنكى ئۇ بۇ يەردە تا كەچ سائەت سەككىزگىچە ئولتۇرۇپ، قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئاندىن ئۆيىگە قايتالايتتى. ئۇ كەچتە ئۆيىگە ھېرىپ-ئېچىپ ئاران باراتتى. دە، غىزاسىنى يەپ ياستۇققا ئارانلا ئۆلگۈرەتتى.

مېھمانساراي دەھلىزىدىن تامچە ئۆتۈپ كەتكەچكە، بىر كۈنى مۇلازىم ئامىرنىڭ دۇكىنىنىڭ ئالدىغا ئىككى دانە دۇشنى قويۇپ قويدى. لېكىن ئۇلار ئۇ يەرگە قانچىلىك دۇشنى قويمىسۇن، ئامىرنىڭ دۇكىنىنىڭ ئالدىغا تورۇستىن چۈشكەن تامچە يىغىلىپ، كۆللەپ كەتكەنىدى. شۇڭا كىرگەن-چىققانلارنىڭ ھەممىسى يىغىلىپ قالغان سۇنى ئايلىنىپ ئۆتەتتى. ھەممىشە توك توختاپ قالدىغانلىقى ئۈچۈن، دەھلىزىنىڭ دېرىزىسىدىكى پەرىسلەر قايرىۋېتىلەتتى. شۇنداقتىمۇ دەھلىزىنىڭ بۇلۇڭ-بۇچقاقلرى ھەرگىز يورمايتتى. كېچىلىرى توك كېتىپ قالسا، مۇلازىملار يوغان گاز لامپىلىرىنى ياندۇرۇپ قوياتتى.

بۇ مېھمانساراي 20-ئەسىرنىڭ 60-يىللىرى، كابۇلدىكى ئەڭ كاتتا

ئىمارەت ئىدى، ئۇ چاغلاردا مېھمانسارانىڭ دەھلىزى مۇتئۇەرلەرچە ياسانغان ئەرلەر ۋە قىسقا يوپىكلارنى كىيىپ، مودا چاچ قويغان ئاياللار بىلەن توشۇپ كېتەتتى؛ دەھلىزىنىڭ ئىچى تەرىپىدىن ئېسىل مەي-شارىنىڭ ھىدى بىلەن ياۋروپا مۇزىكىسىنىڭ ئۇنى كېلىپ تۇراتتى؛ ھەتتا پادىشاھمۇ پات-پات بۇ مېھمانساراغا يىغىن ياكى زىياپەتكە كېلەتتى.

20-ئەسىرنىڭ 60-يىللىرى ئافغانىستاندا زامان ناھايىتى ئەركىن بولغاچقا، زاھىر شاھ بۇ مېھمانخانىدا ئويۇشتۇرۇلغان جامائەت يىغىنلىرىغا كېلىپ-كېتىپ تۇراتتى. ئاكىسىنىڭ تەختىگە ئولتۇرغان داۋۇدخان گەرچە سىياسىي جەھەتتىكى ئەركىنلىكنى پۈتۈنلەي بوغۇپ، نۇرغۇن سىياسىي جىنايەتچىلەرنى قولغا ئالغان بولسىمۇ، لېكىن تانسا دېگەندەك غەرىبچە كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىنى يوقىتىۋەتەلمىدى. شۇڭا بۇ مېھمانخانىدا ھەتتا قاۋاق ۋە كېچىلىك كۈلۈمۈ بار ئىدى. دۆلەتنىڭ خارابىلىشىغا ئەگىشىپ، بۇ مېھمانخانىنىڭ تىجارىتىمۇ بىراقلا كاساتلىشىپ كەتتى. ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە بۇ مېھمانخانا پۈتۈنلەي دېگۈدەك ۋەيران قىلىۋېتىلدى. كوچا تەرەپتىكى تاملىرى ئوق تېگىپ ئۆتمە-تۈشۈك بولۇپ كەتكەن، پىشايۋانلىرىنىڭ ھەممىسىنى گىرانات چۈشۈپ ۋەيران قىلىۋەتكەنىدى، ھەتتا ئۆگزىسىمۇ راكىتا بومبىنىڭ دەستىدىن تېشىلىپ كەتكەنىدى.

ئىچكى ئۇرۇش ئاياغلاشقاندىن كېيىن تەختكە چىققان تالىبانلار ھۆكۈمىتى بۇ مېھمانخانىنى رېمونت قىلدۇرۇشقا ھېچبىر كۆڭۈل بۆلمىدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ مېھمانخانا خېرىدارلىرى تېزىپ، كۈندىن-كۈنگە كاردىن چىقىپ كەتتى. ھۆكۈمران موللار چەت ئەللىكلەر ئافغانىستانغا قانچە ئاز كەلسە شۇنچە ياخشى، دەپ قارايدىغانلىقى ئۈچۈن، سەيلە-ساياھەت كەسپىگە پەقەتلا كۆڭۈل بۆلمەيتتى. كېيىن بۇ مېھمانخانىنىڭ ئۆگزىسى گۆمۈرۈلۈپ چۈشۈپ كاردورنىڭ تاملىرىمۇ قېنىسىپ كەتتى.

تالىبانلاردىن كېيىن تەختكە چىققان يېڭى ھۆكۈمەت، بۇ ئىمارەتنى كابۇلنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە رېمونت قىلدۇرۇشقا كىرىشتى. بۇنىڭ بىلەن ئىشچىلار تاملاردىكى ئوق ئىزلىرىنى سىۋۇپ، دېرىزىلەرنىڭ چىقىلغان ئەينەكلىرىنى يېڭىلىدى. ئامىر زېرىكسە ئىشلەۋاتقان رېمونتچىلارنى كۆرۈپ ئىچ پۇشۇقنى چىقىراتتى. مېھمانخانىدا ھەر قېتىم مۇھىم يىغىنلار بولۇپ مىكرافون ۋە زۇۋۇك ئىشلىتىشكە توغرا كەلگەندە، ئامىر ئىشچىلارنىڭ ئالدىدىكى كېنراتورنى ئوت ئالدۇرالمىي تېرىكپ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يېگۈدەك بولۇپ

كابۇلۇق كىتاببۇرۇش

كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى، مۇنداقچە ئېيتقاندا، بۇ مېھمانخاننىڭ دەھلىزى، ئامىر ئوينايدىغان ئوبدان يەر ئىدى، چۈنكى ئۇ بۇ يەردە سۇ ئوينايتتى، ئايلىنىپ ئۇنى - بۇنى كۆرەتتى، لېكىن نېمىلا دېگەن بىلەن بۇ يەر ئامىرغا بەكمۇ زېرىكىشلىك بولغاچقا، ئامىر ناھايىتى غەربىستاننى،

ئۇ گاھىدا بۇ غۇۋا دەھلىزىدىكى تازىلىقچىلار، مۇلازىملار، باقاۋۇللار، قاراۋۇللار، يايىمچىلار ۋە كەلگەن - كەتكەن مېھمانلار بىلەن ئانچە - مۇنچە پاراڭلىشاتتى، بىر ئادەم پۈكەينىڭ ئىچىدە ئافغانىستاننىڭ ئەنئەنىۋى بېزەكلىرىنى ساتاتتى، بۇ مېھمانخانغا كىرىپ - چىقىدىغانلاردىن ئۇنداق نەرسىلەرنى ئالدىغانلار ناھايىتى ئاز بولغاچقا، ئۇ دۇكانچىمۇ كۈنلىرىنى زېرىكىش ئىچىدە ئۆتكۈزەتتى، يادنامە ساتىدىغان يەنە بىر يەلەن بار ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ نەرسىلىرى بەكمۇ قىممەت بولغاچقا، كىرگەن - چىققانلار ئۇنىڭ نەرسىلىرىنى سېتىۋېلىش تۈگۈل ھەتتا ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويماتتى،

دەھلىزىدىكى نۇرغۇن دۇكانلارنىڭ دېرىزىلىرىنى قېلىن بىر قەۋەت توپا بېسىپ كەتكەنىدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بەزىلىرىگە پەردە تارتىۋېتىلگەن، بەزىلىرى كاردۇن قەغەز بىلەن توسۇۋېتىلگەنىدى، ئەينەكلىرى چۆل - چۆل بولۇپ كەتكەن بىر دېرىزىنىڭ ئۈستى تەرىپىدە "ئارىيانا ئاۋىئاتسىيە شىركىتى" دېگەن خەتلەر تۇراتتى، بىر چاغلاردا ئافغانىستاننىڭ دۆلەت ئىچى لىنىيىسىدە قاتنايدىغان ئايروپىلانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى؛ سۈرەتتەك چىرايلىق مۇلازىملار ئايروپىلاندىكى يولۇچىلارغا ئەدەب بىلەن براندى ۋە ۋىسكىلارنى قۇيۇپ تۇراتتى، ئۇ ئايروپىلانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئىچكى ئۇرۇشتا ۋەيران بولدى، قالغانلىرىمۇ ئامېرىكىلىقلارنىڭ ئوساما بىنلادىن بىلەن موللا ئۆمەرنى يوقىتىش ئۈچۈن تاشلىغان بومبىلىرىدا بىتچىت بولۇپ كەتتى، بۇ ئاۋىئاتسىيە شىركىتىنىڭ بىر ئايروپىلانى، "11-سېنتەبر" ۋەقەسى يۈز بەرگەندە يېڭى دېھلىدا بولغاچقا، ئاشۇ بالا - قازالاردىن ئامان قالغانىدى، مانا ھازىر ئاشۇ ئايروپىلان ئارىيانا ئاۋىئاتسىيە شىركىتىنى قايتا گۈللەندۈرۈشنىڭ بىردىنبىر ئۈمىدى سۈپىتىدە، كابۇل بىلەن يېڭى دېھلى ئارىسىدا قاتناپ تۇرۇپتۇ، لېكىن، پەقەت بىرلا ئايروپىلانى بار ئاۋىئاتسىيە شىركىتىنىڭ مېھمانخانىدا ئىش باشقارمىسى قۇرۇشنىڭ ئەھمىيىتى يوق - تە!

دەھلىزىنىڭ يەنە بىر تەرىپى مېھمانخاننىڭ ئاشخانىسى بولۇپ، ئۇ يەرنىڭ نامىنى كابۇل بويىچە ئەڭ ناچار ئىدى، لېكىن، ئاشخانا مۇلازىملىرى نېرى يۇتسا بېرى چىقىدىغان ئاق ئاش، بەتتەم توخۇ گۆشى ۋە ئوماچتەك ئېزىپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

پىشۇرۇلغان سەۋىدىن جاق تويغان مېھمانلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئۇلارغا بەكمۇ مۇلايم ۋە قىزغىن مۇئامىلە قىلاتتى.

دەھلىزنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا يېشىل گىلەم سېلىنغان بولۇپ، گىلەم بىلەن پولىنى ياغاچتا ئېتىلگەن پاكىز سالانسۇن ئايرىپ تۇراتتى. گاھدا مېھمانلار، مېھمانخانىنىڭ بۆلۈم مەسئۇللىرى، قاراۋۇللار ۋە مۇلازىملار يېشىل گىلەمنىڭ ئۈستىدىكى سېلىنچىدا قاتارلىشىپ ئولتۇرۇپ مۇڭدېشىپ كېتەتتى. ئادەملەر ئارىسىدىكى ئېگىز-پەسلىك، ئېزىز-خارلىق پەرقى پەقەت ناماز ۋاقتىدىلا بولمىسا كېرەك، بۇ مېھمانخانىنىڭ گەمسىدە خېلى كەڭرى نامازخانا* بار ئىدى. لېكىن ئۇ يەردىكىلەرنىڭ كۆپىنچىسى گەمسىدىكى ئۇ نامازخانىغا كىرمەي، نامىزنى ئورۇندۇقنىڭ ئارقىسى ياكى كرىپسولنىڭ يېقىنىدىكى گىلەمنىڭ ئۈستىدە ئوقۇيتتى.

دەھلىزنىڭ چېتىدىكى نازغىپ تۇرغان ئۈستەلگە بىر تېلېۋىزور قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن ھەمىشە ئادەمنىڭ قۇلاق-مېڭىسىنى يەيدىغان پروگراممىلار بېرىلەتتى. ئامىر دۇكىنىنىڭ ئارقىسىغا قويۇلغان بۇ تېلېۋىزورنى ئانچە كۆرۈپ كەتمەيتتى. چۈنكى كابۇل تېلېۋىزىيىسى ئافغانىستاندىكى بىردىنبىر تېلېۋىزىيە قانىلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئادەمنى قىزىقتۇرغۇدەك پروگراممىلىرى يوق ئىدى. تېلېۋىزوردا ھە دەپسلا دىنىي پروگراممىلار، ئۇزۇندىن-ئۇزۇنغا سوزۇلغان مۇنازىرىلەر بېرىلەتتى. ئاندىن بىر نەچچە خەۋەر كۆرسىتىلگەندىن كېيىن، ئافغانىستاننىڭ مەنزىرە سۈرەتلىرى كىرىشتۈرۈلگەن مىللىي مۇزىكىلار ئاڭلىناتتى. تېلېۋىزوردا خەۋەر ئاڭلىتىدىغان ئايال دىكتورىدىن باشقا، يا ناخشىچى، يا ئۇسسۇلچى كۆرسىتىلمەيتتى. بەزىدە پولشا ياكى چېخنىڭ كارتون فىلىملىرى بېرىلەتتى، ئامىر ئۇنىڭ ئۇنىنى ئاڭلىغان ھامان يۈگۈرۈپ چىقاتتى. دە، ئۇنىڭ ئاللىبۇرۇن كۆرۈپ بولغان فىلىم ئىكەنلىكىنى ئۇققاندىن كېيىن، لاسسىدە بولۇپ قېلىپ دۇكىنىغا قايتىپ كىرەتتى.

ھويلىدىكى سۇ ئۇزۇش كۆلچىكى، بۇ مېھمانخانىنىڭ كۆزى ئىدى. سۇ ئۇزۇش كۆلچىكىنىڭ قۇرۇلۇش باشلاش مۇراسىمى ھاۋا ئوچۇق ياز كۈنلىرىنىڭ بىرى ئۆتكۈزۈلدى؛ ئۇ كۈنى مېھمانخانا رەڭگارەڭ بايراقلار بىلەن بېزەلگەن، داقا-دۇمباق ساداسى پەلەككە يەتكەندى. سۇ ئۇزۇش كۆلچىكى پۈتكەندىن

*ئىسلام دۆلەتلىرىدىكى مېھمانخانا قاتارلىق ئاممىۋى سورۇنلاردا ناماز ئوقۇيدىغانلار ئۈچۈن راسلاپ قويۇلىدىغان مەخسۇس ئۆي، — تەرجىماندىن.

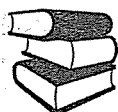
كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

كېيىنكى تۇنجى ياز، ئۇنىڭغا پۈتكۈل كابۇللۇقلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك كېلىپ چۈشۈپ باقتى؛ ھەتتا ئاياللارمۇ كەلگەندى، لېكىن كېيىنكى كۈنلەردە بۇ كۆلچەك ئەپسۇسلىنارلىق ئاقۋەتكە قالدى. بۇ كۆلچەكنى ياسىغاندا ئۇنىڭغا سۈزگۈچ ئورنىتىلمىغاچقا، كۆلچەكنىڭ سۈيى سارغىيىپ، كېيىن بارا-بارا ئادەم چۈشكىلى بولمايدىغان دەرىجىدە مەينەتلىشىپ كېتىۋىدى، ئىلاجسىزلىقتىن تاقىۋېتىلدى، بەزىلەر "سۇ ئۇزۇش كۆلچىكىگە چۈشكەندىن كېيىن بەدىنىمگە قاپارتما چىقىپ كەتسەي، تېرە كېسىلى بولۇپ قالىدەمەي" دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ يۈردى، ھەتتا "كۆلچەككە سۇغا چۈشكەنلەردىن كېسەل بولۇپ ئۆلۈپ كەتكەنلەر بارمىش" دېگەن گەپلەرمۇ تارقالدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ سۇ ئۇزۇش كۆلچىكى پۈتۈنلەي تاشلىۋېتىلدى.

مانا ھازىر كۆلچەكنىڭ تېگىدىكى كۆكۈش كاھىشلار قېلىن بىر قەۋەت توپنىڭ ئاستىدا قالغان، كۆلچەكنى ئايلىندۇرۇپ تىكىلگەن دەرەخلەر ئاللىقاچان قۇرۇپ كەتكەندى، سۇ ئۇزۇش كۆلچىكىنىڭ يېنىدىكى توپا باسقان ئەسكىلىك، ئەسلىدە چويلا توپ مەيدانى ئىدى، مېھمانخاننىڭ تېلېفون دەپتېرىدە ھەتتا ئۆز ۋاقتىدىكى چويلا توپ مەشقاۋۇلىنىڭ تېلېفون نومۇرىمۇ شۇ پېتى تۇرۇپتۇ، چويلا توپ مەشقاۋۇلى قىلىدىغانلار بارا-بارا ئازىيىپ كەتكەچكە، ئۇ مەشقاۋۇل ئاللىقاچان باشقا يەردىن ئىش تېپىپ كېتىپ قالغانىدى.

ئامىر ئادەتتە دۇكان، ئاشخانا ۋە دەرەزىنىڭ ئورۇندۇقى ئارىلىقىدا ئۇياقتىن بۇياققا مېڭىپ كۈنى كەچ قىلاتتى، لېكىن دۇكىنىدىن بىر مۇنۇتمۇ كۆزىنى ئۆز مەيىتى، چۈنكى بىر قېتىم بىرەيلەن يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ دۇكىنىدىكى بىر مۇنچە مالنى بۇلاپ قېچىپ كەتكەندى، تالىبانلار ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن بۇ مېھمانخاننىڭ دەرەزىگە كىرىپ-چىقىدىغانلار ئىچىدە مۇخبىرلار كۆپىيىپ قالدى، ئۇلار شىماللىقلار ئىتتىپاقى ئارمىيىسىدىكىلەر بىلەن بىرگە بۇ مېھمانخاندا نەچچە ئايلاپ ياتاتتى؛ دەسلەپتە ئۇلارنىڭ يېشى مۇستە چۈشكەن گۈرۈچنىڭ ئېشى، ئىچىشى پەمىل چاي ئىدى، كېيىنچە ئامىرنىڭ دۇكىنىدىكى پاكىستاندىن ئوغرىلىقچە كىرگۈزۈلگەن Snickers بىلەن Bounty نى يەيدىغان بولدى، ئامىرنىڭ دۇكىنىدا بىر بوتۇلكا سۇ ئۈچ فوندىستېرلىك، كىچىكەنە بىر قۇتا ئىرىمچىك توققۇز فوندىستېرلىك ئىدى.

لېكىن مۇخبىرلار پۇلنىڭ كۆزىگە قارىمايتتى، ئۇلار شىماللىقلار ئىتتىپاقى ئارمىيىسى بىلەن بىرگە تالىبانلارنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، كابۇلنى ئىگىلىگەن غالىبلاردىن ئىدى، ئۈستۈن مەينەتلىشىپ، چاچ-ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن

ئۇ مۇخبىرلار، قارماققا پارتىزانلارغا ئوخشاپ كېتەتتى. ئايال مۇخبىرلارمۇ ئەلەرنىڭكىدەك ئۈستۈش، قاسماقلىشىپ كەتكەن ئۇزۇن قونجىلىق ئۆتۈك كىيىۋالغانىدى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ چېچى سېرىق، تېرىسى ھال ئىدى. ئامىر گاھىدا ئۆگزىدە يوغان مىكرافوننى تۇتۇۋېلىپ، كامىراغا قاراپ بىر نېمىلەرنى دەۋاتقان ھېلىقى مۇخبىرلارنىڭ يېنىغا ئوغرىلىقچە چىققۇلاتتى.

مانا بۈگۈن ئۇ مۇخبىرلار باش-كۆزىنى يۇيۇپ، قېتىپ كىيىۋالغاچقا يېڭى كەلگەن چاغدىكى پارتىزانچە ئەپتىدىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. دەھلىزدە ئۇ ياقىن-بۇ ياققا ئۆتۈشۈپ نۇرغانلاردىن بەزىلەر گاھىدا ئامىرغا قىزىق پاراڭلارنى قىلىپ، ئۇنى كۈلدۈرۈۋېتەتتى. ئامىر تەلىيىگە پاكىستاندىكى مۇساپىرلار لاگېرىدا ئېنىڭلىرى تىلىنى ئانچە-مۇنچە ئۈگىنىۋالغانىدى.

ئامىر بىلەن مۇڭدېشىپ باققانلارنىڭ بىرەرسىمۇ ئۇنىڭدىن "نېمىشقا مەكتەپتە ئوقۇمۇدۇڭ؟" دەپ سوراپ باقمىدى؛ دېمىسىمۇ كابۇلدىكى مەكتەپلەرنىڭ ھېچقايسىسى تېخى مۇنتىزىم يۈرۈشۈپ بولالمىغانىدى، ئامىر ھەر كۈنى غەللىسىدىكى پۇلنى ھېسابلىغۇچتا ھېسابلاپ ئولتۇرۇپ، "كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەنمۇ كاتتا خوجايىنلاردىن بولالسام-ھە!" دەپ ئويلاپ كېتەتتى. ئۇ چاغلاردا فازىل ئامىرغا ھەمراھ بولاتتى، مېھمانخانا دەھلىزىدىكى بۇ ئۆزگىچە دۇنيانىڭ تېگىگە يېتەلمەي ھەيرانلىقتا كۆزلىرى چەكچىپ كېتىدىغان بۇ ئىككى گۆدەك ئانچە-مۇنچە پۇل تاپقانمۇ بولدى، ئارىدىن بىر نەچچە ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن مۇخبىرلار سۇ توكى يوق بۇ مېھمانخانا بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قېلىشتى، مېھمانخانىدىكى بەزى ئۆيلەرنىڭ ھەتتا دېرىزىسىمۇ يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇرۇش ئاياغلىشىپ، ئافغانىستان ھاكىمىيىتى يېڭى ئەمەلدارلارنىڭ قولغا ئۆتتى، بۇنىڭ بىلەن مۇخبىرلارنىڭ نەزىرىدە كابۇلنىڭ ھېچقانداق قىزىقى قالمىدى.

مۇخبىرلار كەتكەندىن كېيىن، بۇ مېھمانخانىغا يېڭىدىن سايلانغان مىنىستىرلار ۋە ئۇلارنىڭ كاتىب، ياردەمچىلىرى كېلىپ ئورۇنلاشتى. بۇنىڭ بىلەن مېھمانخانا دەھلىزىدىكى كرىپسودا قەندەھاردىن كەلگەن قاپقارا پۇشتۇلار، نەچچە يىللاردىن بۇيان يات ئەللەردە سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن مۇساپىرلار، يايلاقتىن ئەمدىلا چۈشۈپ ساقال-بۇرۇتنى ئېلىشقا ئاران ئۆلگۈرگەن مىلتارىستلار لىسىسىدە ئولتۇرۇپ كېتىدىغان بولدى، دېمەك بۇ مېھمانخانا مانا ئەمدى ئافغانىستان يېڭى ھاكىمىيىتىنىڭ كابۇلدا ئۆي-ماكانى يوق ئىشتىراكچىلىرىغا پاناگاھ بولدى، Bounty نى ئىچىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن كۆرۈپمۇ باقمىغان، ئادەتتە تۇرۇبا سۈيىنى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

غۇرتۇلدىتىپ ئىچىۋېرىغان. بۇ كىشىلەرنىڭ ئامىرنىڭ دۇكىنىدىكى چەت ئەلنىڭ قىممەت ئۇسسۇلۇقلىرىنى ئېلىپ ئىچىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ئىلگىرى بۇ يەردە تۇرغان مۇخبىرلاردىن بىرىمۇ مېھمانخانىغا كېلىپ قالغۇدەك بولسا، ئامىرنىڭ تېخىچە ھېلىقى دۇكاندا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ سورايتتى:

— تېخىچە دۇكان ئېچىۋېتىپسەنغۇ؟ مەكتەپتە ئوقۇمىدىڭمۇ؟
لېكىن ئامىر گەپ ياساشقا ئۇستا ئىدى، ئۇ چۈشتىن ئاۋۋال يولۇقۇپ ئاشۇ گەپنى سورىغانلارغا ”مەكتەپكە چۈشتىن كېيىن بارمەن“ دەپ قويايتتى؛ چۈشتىن كېيىن يولۇققانلارغا ”چۈشتىن ئاۋۋال ئوقۇدۇق“ دەپ قويايتتى.
ئامىر ئۆزىنىڭ مەكتەپتە ئوقۇمايدىغان قۇلاق كەستى بالىلارغا ئوخشاپ قېلىۋاتقانلىقىغا ئىقرار ئىدى، چۈنكى ئامىرنىڭ دادىسى قول-ئىلكىدە بار، مەدەنىيەت ۋە تارىخقا ئىشتىياق باغلىغان باي كىتابپۇرۇش ئىدى، قورسىقىدا كىتابخانلىرىنىڭ تىجارىتىنى گۈللەندۈرۈش ھەققىدە ئاجايىپ ئۇلۇغۋار پىلانلىرى بار ئىدى، يامان يېرى، ئۇ ئاشۇ كىتابخانلىرىنى باشقۇرۇشتا ئوغۇللىرىدىن ئۆزگە ھېچكىمگە ئىشەنمەيتتى، ئەتىياز كېلىپ كابۇلدىكى مەكتەپلەرنىڭ يېڭى ئوقۇش مەۋسۈمى باشلىنىۋىدى، سۇلتان ئوغۇللىرىنىڭ ھېچقايسىسىنى مەكتەپكە ئەۋەتمىدى، ئۇنىڭ مەكتەپكە بارىچۇ، دەپ زار-زار قاقشاپ كېتىۋاتقان ئامىرغا بېرىدىغان جاۋابى پەقەت بىرلا ئىدى:

— كېيىن سودىگەر بولسەن، شۇڭا سېنىڭ ئەڭ ياخشى مەكتىپىڭ ئاشۇ دۇكان، ئۇقۇڭمۇ؟!

ھەسرەتلىرىنى ئىچىگە يۇتۇپ ئۇتۇۋاتقان ئامىرنىڭ يۈز-كۆزى بارا-بارا تامدەك تاتىرىپ، ئۆزىمۇ سەل-پەل دۈمچەيگەندەك كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى؛ گاھىدا يول ماڭسا ئانچە-مۇنچە دەلدەڭشىمۇ قالاتتى، شۇڭا تونۇشلىرى ئۇنىڭغا ”ھەي، دەردىبار مۇڭلۇق!“ دەپ چاقچاق قىلىپ قويايتتى، ئىچى توشۇپ كەتكەن ئامىر ئاخشىمى ئۆيىگە بېرىپلا ئاكىسى بىلەن ئۇرۇشۇپ دەردىنى شۇنىڭدىن ئالاتتى، ئۇ نەۋرە تۇغقىنى فازىلىنىڭ فرانسىيە ھۆكۈمىتى مەبلەغ سالغان مەكتەپكە كىرىپ ئوقۇۋاتقانلىقىغا بەكمۇ ھەسەت قىلاتتى، چۈنكى لاي پاچاق فازىل ھەر كۈنى ئۆيىگە كىتاب-دەپتەر، قېرىنداش، سىزغۇچ، سىركول ۋە ئۇچلغۇچلار بىلەن لىق تولغان سومكىسىنى يۈدۈپ قايتىپ كېلەتتى؛ ھەتتا مەكتەپتە ئۆگەنگەن ئاجايىپ قىزىقارلىق ھېكايىلەرنى سۆزلەپ بېرەتتى.

— دادىسى يوق فازىل چېغدا كۆك نامرات تۇرۇقلۇق مەكتەپتە قۇقۇتاندۇ، — دەپ دادىلاپ كەتتى ئامىر بىر كۈنى ئاكىسى مەنسۇرغا، — لېكىن مەنچۇ؟ دادام جاھاندىكى كىتابلارنىڭ ھەممىسىنى ئوقۇپ باققان بىلىملىك ئادەم تۇرۇپ، مېنى مەكتەپكە ئەۋەتمەي، كۈنىگە ئون نەچچە سائەت ئىشقا سېلىۋاتىدۇ؛ مەنمۇ باشقا بالىلارغا ئوخشاش، جىق ئاداشلىرىم بىلەن توپ ئوينىسام بولاتتىغۇ!

مەنسۇرمۇ ئۆكىسىنىڭ ئەتىگەندىن كەچكىچە ئاشۇ قاراڭغۇ دۇكاندا كۈن ئۆتكۈزۈشىگە قوشۇلمايتتى، شۇڭا ئۇ دادىسىدىن كەنجى ئىنىسى ئامىرنى مەكتەپكە ئەۋەتىپ بېرىشنى ئۈتۈنگەنىدى.

— كېيىنچەرك بولسۇن، — دېگەندى سۇلتان مەنسۇرغا، — ھازىر دېگەن چوڭ-چوڭ كىتابلار ئارقىلىق بازارنى ئىگىلەيدىغان ھالقىلىق پەيت، شۇڭا ھەممىمىز دەرقەمدە تۇرمىساق بولمايدۇ!

ئامىرغا نېمە ئامال؟ يىراق بىر يەرلەرگە قېچىپ كەتسۇنمۇ ياكى ئەتىگەنلىكى ئورنىدىن قوپماي تۇرۇۋالسۇنمۇ؟

سۇلتان ئىشىكتىن چىقىشى بىلەن تەڭلا ئامىرمۇ دۇكاننىڭ ئىشىكىنى قۇلۇپلىدى. دە، مېھمانخانا ھويلىسىدىكى ماشىنا توختىتىش مەيدانىغا كېلىپ بىردەم تۇردى، ئۇنىڭ بىرەرسى بىلەن بىردەم-بىردەم گۇڭۇر-مۇڭۇر پاراڭلاشقۇسى ياكى ئۇنىڭ بىلەن تاش تېپىپ ئوينىغۇسى بار ئىدى.

بىر كۈنى ئەنگىلىيىدىن ياردەمگە كەلگەن ئىشچىلاردىن بىرى، ئۆز ۋاقتىدا تالىبانلار ئوغرىلاپ كەتكەن ماشىنىسىنىڭ بۇ يەردە تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇدۇل مېھمانخانىغا كىرىپ ئۇنى سۈرۈشتۈرۈپ باقتى. مىنىستىرلاردىن بىرى ئۇ ماشىنىنى بىرەيلەننىڭ قولىدىن قانۇنىي يول بىلەن سېتىۋالغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى، شۇنىڭدىن كېيىن ھېلىقى ئىشچى ئامىرنىڭ دۇكىنىغا ئانچە-مۇنچە كېلىپ بۇ ماشىنىنىڭ دېرىكىنى قىلىدىغان بولۇپ قالدى. — پاه... ھۇي، ئىشەنمەنمەن ئۇكام؟ — دېدى ھېلىقى ئىشچى بىر كۈنى ئامىرنىڭ يېنىغا كېلىپ، — قولىدىن كەتكەن نەرسىنىڭ كەلمىكى تەسكەن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئالدامچىكەن ئەمەسمۇ!

مېھمانخانا دەھلىزى بۇرۇنقىدەك تىمتاس ۋە سۇرۇن ئىدى، لېكىن تۇيۇقسىز يۈزبەرگەن بىر ۋەقەدىن كېيىن، گويا ئاۋىئاتسىيە مىنىستىرى قەستكە ئۇچرىغان چاغدىكىدەكلا ئادەم مېغىلداپ كەتتى. ئابدۇلرەشىدۇم كابۇلدا ئۆيى يوق باشقا مىنىستىرلارغا ئوخشاش بۇ مېھمانخانىدا تۇراتتى، تالىبانلار ئاغدۇرۇپ

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

تاشلانغاندىن كېيىن، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ بونن يىغىنىدا ئافغانىستان يېڭى ھاكىمىيىتى قۇرۇپ چىقىلدى. مىنىستىر ئابدۇلرەشىد شۇ چاغدا ناھايىتى نۇرغۇن قوللىغۇچىلارنى تۈرلۈك ئاماللار بىلەن قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ، ئاخىر مىنىستىرلىككە سايلىنىۋالدى. لېكىن ئۇنىڭ ئۆكتىچىلىرى ئۇنىڭغا "بۇنى زەي سالماي تاندىغان پادىچى" دەپ لەقەم قويۇشتى.

كېيىن نەچچە مىڭ ھاجى ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان بىر ۋەقەنى پەيدا قىلدى. ئەسلىدە بىر ساياھەت ئىدارىسىنىڭ باشلىقى بۇ ھاجىلارنى ئالداپ، ئۇلارغا ساختا بىلەت سېتىپ بەرگەنكەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار كابۇل ئايروپىلانغا قاپسىلىپ قاپتۇ. ئارىيانا ئاۋىئاتسىيە ئىدارىسى مۇشۇ ھاجىلار ئۈچۈن مەككىگە ئۆچىدىغان ئايروپىلاندىن بىرنى تەستىقلىغان بولسىمۇ، ئۇنچىۋالا جىق ئادەم بىر ئايروپىلانغا سىغمايتتى.

ھاجىلار يوپۇرۇلۇپ كېلىپ، چاپقۇغا توختىتىپ قويۇلغان بىر ئايروپىلاننى ئورۇۋېلىشتى. لېكىن ئۇ ئاۋىئاتسىيە مىنىستىرىنى ئېلىپ يېڭى دېھلىغا قاراپ ئۆچىدىغان ئايروپىلان ئىدى. ئاڭغىچە ئاق يەكتەكلىك ھاجىلار ئۇلارنى توسقان لىوتېنانتىنى ئىتتىرىپ يىقتۇرۇپ، ئايروپىلانغا باستۇرۇپ كىردى. ئۇ چاغدا ھېلىقى ئاۋىئاتسىيە مىنىستىرى بىلەن ئۇنىڭ ياردەمچىسى ئورۇندۇقتا سوزۇلۇپ ياتقانكەن. بۇنى كۆرۈپ غەزەپكە كەلگەن ھاجىلار ئۇنى ياقىسىدىن سۈرۈپ تۇرغۇزۇپ نەق مەيداندا ئۇرۇپلا ئۆلتۈرۈۋەتتى.

ئامىر بۇ شۇم خەۋەرنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىغانلاردىن ئىدى. ئۇ چاغدا مېھمانخانا دەھلىزى ئادەم بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى؛ ھەممىلا ئادەم ئىشىنىڭ نېرى-بېرىسىنى ئۇقۇپ باققۇسى كېلەتتى.

— ئاھ خۇدا! ھاجىلار بىر مىنىستىرنى ئۇرۇپلا ئۆلتۈرۈۋەتتى، ئەمدى

كىمنى ئۆلتۈرەر؟

ئادەمنىڭ قورققۇسى كېلىدىغان گەپلەر ئامىرنىڭ قولىغا ئۇزۇلمەي كىرىپ

تۇراتتى:

— قوراللىق قوزغىلاڭ باشلىنىپ كېتەرمۇ؟

— ئىرقىلار ئارا قىر-چاپ بولۇپ كېتەرمۇ؟

— تاجىكلار پۇشتۇلارنى قىرىۋېتەرمۇ؟

— بۇ غەزەپكە كەلگەن ھاجىلارنىڭلا ھەرىكىتىمۇ ياكى مەقسەتلىك پەيدا

قىلىنغان ئۆچ ئېلىش ھەرىكىتىمۇ؟

مېھمانخانا دەھلىزىنى ھەش-پەش دېگۈچە قاتتىق ۋەھىمە بېسىپ

كابلۇۋى كىتابپۇرۇش

كەتتى، ساقچى ماشىنىلىرىنىڭ ”ۋىڭ-ۋىڭ“ قىلىپ چىرىقىشى، تۇرۇلگەن قاپاقلار، جىددىلىشىپ ئۇ ياقىن بۇ ياققا چېپىشىپ يۈرگەن ئادەملەر... بۇلارنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەن ئامىر يىغلىۋەتكىلى تاسلا قالدى.

ئامىر دۇكىنىغا كىرىپ، پۈكەينىڭ ئارقىسىغا ئۆتتى ۋە Snickers تىن يىگەچ توپ توغرا تۆت سائەت مىدىرىماي ئولتۇردى.

دەھلىزدىكى ئەخلەتلەرنى تازىلاپ، ئۇنى ئەخلەت ساندۇقىغا تاشلاۋاتقان بىر تازىلىقچى ئامىرنىڭ يېنىغا كەلدى.

— بەك ئازاپلىنىپ كېتىۋاتقاندەك قىلسەن، ئامىر.

— يۈرىكىم لەختە- لەختە قان بولۇپ كەتتى دېسەن.

— ئۇنى تونۇيتتىڭمۇ؟

— كىمنى؟

— مىنىستىرنىچۇ.

— تونۇيمەن دېسەممۇ، تونۇمايمەن دېسەممۇ بولىدۇ.

ئامىر ھېلىقى تازىلىقچىغا ئاشۇنداق دېگەندىن كېيىن نېمىشقىدۇر خېلىلا

يەڭگىلەپ قالغاندەك بولدى، دېمىسىمۇ مىنىستىرلارنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپ

بارغان يەردە، ئۇنىڭ بېھۇدە زايە بولۇپ كېتىۋاتقان بالىلىقى نېمە ئىدى!

ئون يەتتىنچى باب

باغرى ئاتىلار ئۇسسۇ

مەنسۇر كىچىك بىر خالنى كۆتۈرگەن پىتى ھاسىراپ- ھۆمدەپ كىرىپ كەلدى.

— ئاتكىرىتكىدىن 200 نى ئوغرىلاپتۇ، — دېدى ئۇ تىنىق- تىنىقغا ئۇلاشماي ھاسىراپ تۇرۇپ،

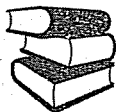
باش- كۆزىدىن مۇنچاق- مۇنچاق تەرلەر قۇيۇلۇپ تۇرغان مەنسۇرنىڭ، يۈگۈرۈپ كەلگۈچە ئارانلا جېنى قالغاندەك قىلاتتى.

— كىم ئوغرىلاپتۇ؟ — سۇلتان قولىدىكى ھېسابلىغۇچنى پۈكەينىڭ ئۈستىگە قويۇپ، بېگىز بارمىقىنى ھېساب دەپتىرىنىڭ پىتىدىن ئالماي تۇرۇپ سورىدى.

— ياغاچچى.

— ياغاچچى؟ — سۇلتان تەئەججۇپ بىلەن سورىدى، — راستمۇ؟ مەنسۇر قولىدىكى قوڭۇر خالنى دادىسىغا ئۇزاتتى، قارىغاندا بۇ خالدا دەل ئوغرىنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىنغان نەرسىدەك قىلاتتى.

— نەق 200 دانىكەن، — دېدى مەنسۇر، — ئۇ ماڭىدىغان چاغدا بەكمۇ ھودۇقۇپ كەتكەنىدى، مەن ئىش پۈتىدىغان كۈن بولغاندىكىن دەپ باشقىچە ئويلاپمۇ كەتمەپتىمەن؛ ئۇ مەندىن: ”قىلىدىغان باشقا ئىش بارمىدۇ، مەن ئىشلىسەم بولاتتى“ دەپ سورىدى؛ مەن: ”دادامدىن سوراپ باقاي“ دېدىم؛ ئۇ كىتاب ئىشكاپلىرىنى پۈتكۈزۈپ بولغان تۇرسا...، قارىسام ئۇنىڭ كەمزۇلىنىڭ يانچۇقىدا بىر نېمە دومباق تۇرغاندەك قىلدى؛ مەن: ”نېمە ئۇ؟“ دەپ سورىسام، ئۇ ئەندىكىپ تۇرۇپ مەندىن: ”نېمىنى دەۋاتسىز؟“ دەپ ياندۇرۇپ سورىدى؛ مەن ئۇنىڭغا: ”ئاۋۇ كەمزۇلۇڭنىڭ يانچۇقىدىكى نەرسىنى دەۋاتىمەن“ دېدىم؛ ”بۇ دېگەن ئۆزۈم ئېلىپ كەلگەن نەرسە“ دېدى ئۇ ماڭا؛ مەن: ”ئالە، كۆرۈپ باقاي“ دەپ تۇرۇۋالدىم، لېكىن ئۇ كۆرسەتكىلى ئۇنىمىدى؛ ئاخىر مەن ئۇ نەرسىنى ياغاچچىنىڭ يانچۇقىدىن تارتىپ ئالدىم.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇس

قارىسلا، مۇشۇ شۇ، ئۇ بىزنىڭ كىتابخانىدىن ئاتكرىتكا ئوغرىلاپتۇ؛ لېكىن مەن سېزىپ قالغاچقا ئۇ مەقسىتىگە يېتەلمىدى.

مەنسۇر بۇ ئىشنى دادىسىغا دېيىشتە سەل-پەل كۆپتۈرۈۋېتىپ قالدى. ئەسلىدە ياغاچچى جالالىددىن ئىشنى پۈتكۈزۈپ قايتىدىغان چاغدا، مەنسۇر بۇرۇنقىدەك مۈگدەپ ئولتۇرغان بولغاچقا، ياغاچچىنىڭ ئاتكرىتكا ئوغرىلىغانلىقىنى تازىلىقچى ئابدۇللاھ كۆرۈپ قالغانىدى.

— يانچۇقلىرىدىكى نەرسىنى مەنسۇرغا كۆرسىتىپ قوياملا؟ — دېدى تازىلىقچى ئابدۇللاھ، لېكىن ياغاچچى كۆرسەتكىلى ئۈنمىدى.

تازىلىقچى ناھايىتى نامرات كىشى بولۇپ، كابۇلدىكى ئەڭ تۆۋەن قاتلامغا تەۋە ھەزارا مىللىتىدىن ئىدى. ئۇ ئادەتتە جىق گەپ قىلمايتتى. ئابدۇللاھ ياغاچچىنىڭ ئالدىراپ ماڭماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئېتىلىپ بېرىپ ۋارقىردى:

— يانچۇقلىرىدىكى نەرسىنى مەنسۇرغا كۆرسەتسە، دەۋاتمەن!

ئىشنىڭ ئۇچۇر-بۇجۇرىنى ئەمدى ئاڭقىرىغان مەنسۇر جالالىددىننىڭ يانچۇقىدىن ھېلىقى خالىنى تارتىپ ئالدى. لېكىن ئەمدىلىكتە بولسا، دادىسىغا ئۆزىنى قەھرىمان كۆرسىتىپ ماختىنىۋاتاتتى.

— ھەم، مۇنداق دېگىن، — دېدى سۇلتان ھېساب دەپتىرىنى

ۋاراقلىغاچ تەرنى ئۆزگەرتىمەي تۇرۇپ، — جالالىددىن ھازىر نەدە؟

— ئۆيىگە كەتكۈزۈۋەتتىم، لېكىن ئۆيۈڭدىن نېرى كەتمىگىن، دەپ

تاپلاپ قويدۇم.

سۇلتان گەپ-سۆز قىلماي ئولتۇرۇپ كەتتى. ياغاچچىنىڭ كىتابخانىغا يېڭى

كەلگەن چاغدىكى قىياپىتى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىلا تۇراتتى. جالالىددىن سۇلتان

بىلەن قوشنا كەنتتىن ئىدى. سۇلتاننىڭ نەزىرىدە جالالىددىن ئانچە

ئۆزگەرمىگەنىدى. ئۇ يەنىلا بۇرۇنقىدەك ئورۇق بولۇپ، زابويلارنىڭكىدەك

پولتېسىپ تۇرغان ئىككى كۆزىدىن بىر خىل ئالاقزادىلىك چىقىپ تۇراتتى. ئۇ

ئىلگىرىكىدىنمۇ بەكرەك ياداب كەتكەن بولسا كېرەك، 40 ياشقا كىرە-كىرمەيلا

بەللىرى دۈمچىسىپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ ئائىلىسى ناھايىتى يوقسۇل بولغىنى

بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىلەر ئىدى. جالالىددىننىڭ دادىسىمۇ ئۇستا

ياغاچچى ئىدى، لېكىن كۆزى ئاجىزلاپ كەتكەچكە ئىشتىن قالغانىدى.

سۇلتان بۇ قوشنىسىغا رازىمەنلىك بىلەن ئىش بەردى، ئۇنىڭ ئۈستىگە

جالالىددىن ناھايىتى ئىشچان ئادەم ئىدى. سۇلتان كىتابخانىسىغا يېڭى كىتاب

كابلۇلۇق كىتابىيۇرۇش

ئىشكايى ياساتمىسا بولمايتتى، چۈنكى ھازىرقى كىتاب ئىشكايلىرى كونا شەكىلدە بولۇپ، ئۇنىڭغا كىتابلار دۈمبىسى تېشىغا قارىتىپ تىكىگە تىزىلاتتى - دە، ئىشكاي ئارقىسىدىكى تامنى پۈتۈنلەي توسۇۋالاتتى، كىتابخانىدىكى يەردە بىر مۇنچە كىتاب ئىشكايىمۇ تۇراتتى، لېكىن سۇلتانغا لازىم بولۇۋاتقىنى ئۆزى سېپتە، كىتابلارنى مۇقاۋىسىنى تېشىغا قارىتىپ يانتۇ تىزغىلى بولىدىغان كىتاب ئىشكايى ئىدى، سۇلتاننىڭ ھەم كىتابخانىسىنى غەرب پاسونىدا بېزىگىسى بار ئىدى، شۇنداق قىلىپ سۇلتان جالالىددىنغا كۈنىگە ئۈچ فوندىستېرلىگىدىن ھەق بېرىدىغان بولدى، جالالىددىن ئەتىسى ئەسۋاب - جابدۇقلىرىنى ئېلىپ كەلدى، سۇلتان كىتابخانىسىنىڭ ئارقىسىدىكى قازناقنى جالالىددىنغا ياغاچچىخانا قىلىپ بەردى، ئۇ يەردە نۇرغۇن ئاكىرىتكا بار ئىدى، بۇ ئاكىرىتكلار كىتابخانىنىڭ مۇھىم كىرىم مەنبەسى ئىدى، سۇلتان بۇ ئاكىرىتكلارنى پاكىستاندا ناھايىتى ئەرزان باستۇرۇپ ئەكىلىپ، بۇ يەردە ناھايىتى قىممەت ساتاتتى، سۇلتان ئۆزى ياقتۇرغان سۈرەت ۋە رەسىملەرنى ئۇچراتقان ھامان، ئۇ ئەسەرلەرنى ئىگىسى، نەشر ھوقۇقى دېگەنلەر بىلەن ھېسابلىشىپ ئولتۇرماي، ئۇدۇل پاكىستانغا ئاپىرىپ كۆپەيتىپ باستۇرۇۋېرتتى، بەزى فوتوگرافلار بىر قىسىم ئەسەرلىرىنى سۇلتانغا ھەقسىز تەقدىم قىلاتتى، سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا ئاكىرىتكىنىڭ بازىرى بەك ئىتتىك ئىدى، ئاكىرىتكىنىڭ خېرىدارلىرى ئاساسەن بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تىنچلىق ساقلاش قىسىملىرىدىكى ئەسكەرلەر ئىدى، ئۇلار كابلدا چارلاپ يۈرگەن چاغلاردا سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىغا كېلىپ، پۈركەنچە كىيگەن ئاياللار، تانكىنىڭ ئۈستىدە ئويناۋاتقان قىزچاق، ئۆز زامانىسىنىڭ مودا كىيىمىنى كىيگەن ئاغىچا خېنىم، بامياندىكى بۈيۈك بۇت قاتارلىقلارنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن ئاكىرىتكىلارنى سېتىۋالاتتى، سۇلتاننىڭ دۈكىنىدا يەنە ئوغلاقچىلار ۋە ئۇچسىغا ئافغانىستاننىڭ ئەنئەنىۋى كىيىملىرىنى كىيگەن قىزچاقنىڭ سۈرىتى شۇنداقلا ئافغانىستان مەنزىرىلىرىدىن باشقا كابلنىڭ ئۆتمۈشى بىلەن ھازىرقى قىياپىتى چۈشۈرۈلگەن ئاكىرىتكىلارمۇ بار ئىدى.

جالالىددىننىڭ بىر كۈنلۈك ئىش ھەققى توققۇز پارچە ئاكىرىتكىنىڭ پۇلىغا باراۋەر ئىدى، ئۇنداق ئاكىرىتكىلار جالالىددىن ياغاچچىلىق قىلىۋاتقان قازناق ئۆيىدە ساماندىك تۇراتتى، 100 دانىسى بىر باغلام قىلىپ ئورالغان ئاكىرىتكىلارنىڭ بەزىلىرى تاغادا، بەزىلىرى يەردە، بەزىلىرى قۇتلاردا يەنە بەزىلىرى يەشكەردە ئىدى، بەزىلىرى كىتاب ئىشكايىدا تىزىقلىق ئىدى.

— 200 دانە ئاپتۇ دېدىڭ، — دەپ گەپ باشلىدى سۇلتان مەنسۇرغا

كابلۇن كىتابخانىسى

قاراپ، — بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم قىلغىنىمىدۇ؟
— تاڭھېي، ئۇ ئەسلىدە ئاتكرىتكلارنىڭ پۇلىنى تۆلۈۋەتمەكچى بولمىكەن،
لېكىن ئۇتۇپ قايتۇمىش.

— شۇنداقمۇ؟ بىزنى گېپىمگە ئىشەنسەن، دەيدۇ. دە بايقۇش،
— مېنىڭچە ئۇ بۇ ئىشنى بىرەرسىنىڭ ئەقلى بىلەن قىلىدىمىكەن، —
دېدى مەنسۇر، — ئويلاماسىز دادا، جالالىدىن ياغاچچى ئۇ ئاتكرىتكلارنى
ئالغىنى بىلەن ئۆزى قانداق ساتىدۇ؟ ئۇنى ئاپىرىپ ئۇنىڭ تېمىغا چاپلاپ
قوياي، دەپ ئالمىغاندۇ!

سۇلتان جالالىدىننى ناھايىتى بىزەپ گەپ بىلەن تىللاپ كەتتى، ئۇ يەنە
ئىككى كۈندىن كېيىن ئىرانغا بارىدىغان بولغاچقا، ۋاقتى بەكمۇ قىس ئىدى،
ئۇنىڭ قىلىدىغان ئىشلىرى چېچىدىن تولا بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئىشنى بىر ياقلىق
قىلماي بولمايتتى، يەنە كېلىپ سۇلتاننىڭ بىر نەرسىسىنى ئوغرىلاپ قويغان
ئادەمنىڭ ئۇنىڭدىن قۇتۇلالىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

— سەن كىتابخانىغا ئوبدان كۆز-قۇلاق بويىتۇرغىن — دېدى سۇلتان
مەنسۇرغا، — مەن جالالىدىننىڭ ئۆيىگە بېرىپ باقاي، بۇ ئىشنىڭ ئاق-
قارىسىنى ئايرىم-بىسىم بولمايدۇ!

سۇلتان رەسۇلنى باشلاپ ماشىنىسىغا چىقتى. دە، دېھقۇدەيداد كەتسە
قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

سۇلتاننىڭ ماشىنىسى كەنتكە يېتىپ كەلدى، ماشىنىنىڭ چاقلىرىدىن
كۆتۈرۈلگەن توپا ئاسمان پەلەك ئۆرلەيتتى، ئۇلار جالالىدىننىڭ ئۆيىگە
بارىدىغان كوچىغا كىردى.

— ئېسىڭىزدە بولسۇن، — دېدى سۇلتان رەسۇلغا، — بۇ ئىشنى
ھېچكىم ئۇقمىسۇن، جالالىدىننىڭ ئۆيىدىكىلەرنى رەسۇلچىلىقتىن باش
كۆتۈرگۈسىز قىلىۋېتىمەن.

جالالىدىننىڭ ئۆيىگە يېقىنلا يەردىكى كوچىنىڭ دوقمۇشدا بىر دۇكان بار
ئىدى، دۇكاننىڭ ئالدىدا بىر مۇنچە ئادەم تۇراتتى، جالالىدىننىڭ دادىسى
فايزمۇ شۇلارنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى، فايز خۇشچىراي كېلىپ سۇلتان بىلەن
قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى ۋە ئۇنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

— ئۆيىگە كىرىپ بىرەر پىيالە چاي ئىچىپ ماڭسلا، — دېدى،
قارىغاندا ئۇ ئاتكرىتكلارنىڭ ئىشىنى تېخى ئۇقمىغاندەك قىلاتتى، فايزنىڭ
يېنىدا تۇرغانلارنىڭمۇ ئىككى بىلىكىگە تايىنىپ ئىگىلىك يارىتىپ، تىرىشچانلىقلىرى

كابلۇن كىتابى ئۆزۈش

بىلەن ئۇتۇق قازانغان "سۇلتانباي" بىلەن ئىككى ئېغىز ئەسرالاشقۇسى بار ئىدى.

— ئوغلنىڭنى ئىزدەپ كېلىۋىدىم، — دېدى سۇلتان، — ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا چاقىرىپ كەلسىڭىز بولغانىكەن.

فايز كېتىپ ھايال ئۆتمەي جالالىدىننى باشلاپ كەلدى، جالالىدىن سۇلتاننى كۆرۈپلا لاغىلداپ تىرەپ كەتتى.

— يەنە قىلىدىغان ئازراق ئىش بار ئىدى، شۇڭا سېنى ئالغىلى كەلگەن، ۋاقىتنىڭ بىرمۇ؟ — دېدى سۇلتان، جالالىدىن بېشىنى لىگىشتى.

— بۇدا كەلگەندە خۇدا بۇيرۇسا ئۆيگە چۈشۈپ، بىر پىيالە ئۇسسۇلۇق ئىچىپ ماڭالا، — دېدى فايز ماشىنىنىڭ ئارقىسىدىن ۋارقىراپ تۇرۇپ.

— سېنى نېمىشقا ئىزدەپ كەلگەنلىكىمنى بىلسەن، — دېدى سۇلتان ھېچقانداق ئىش بولمىغاندەك چىرايىنى ئۆزگەرتىپ تۇرۇپ، ماشىنىنى رەسۇل ھەيدەپ كېتىۋاتتى. سۇلتان ئارقا ئورۇندۇقتا جالالىدىنغا ياندىشىپ ئولتۇراتتى، رەسۇل ماشىنىنى ۋەكىلىنىڭ ئىسىنىڭ ئۆيى تەرەپكە بۇردى، ۋەكىلىنىڭ ئىسىنى ساقچى ئىدى.

— مەن، مەن پەقەت كۆرۈپ باقايلا دەپ ئالغانىدىم، ئۇ ئاتكرىتىكلار بەك چىرايلىقكەن، شۇڭا بالىلىرىم كۆرۈۋالغاندىن كېيىن ئاندىن ئاپىرىپ قوياي دېگەنىدىم.

ئۆزىنى قويدىغانغا يەر تاپالماي قېلىۋاتقان جالالىدىن ئورۇندۇقنىڭ بۇلۇڭىغا تۈگۈلۈپ كىرىپ كېتىۋاتتى؛ يارماقلىرى بىر-بىرىگە چىرماشقان قوللىرىنى ئىككى تىزنىڭ ئارىلىقىدا ھەدەپ قىساتتى، سوراغان گەپلەرگە جاۋاب بېرىدىغان چاغدا سۇلتاننىڭ كۆزىگە ھودۇقۇش ئىچىدە ھېلىدىن-ھېلىغا لاپ-لاپ قاراپ قوياتتى، جالالىدىننىڭ بۇ قىياپىتى بەئەينى سادىن ئۆرۈكۈپ پەيلىرى ھۆرىيىپ كەتكەن چۈجىگىلا ئوخشايتتى، لېكىن سۇلتان ئورۇندۇقتا بەخىرامان ئولتۇرۇپ گەپ سوراۋاتتى:

— ئېيتقىنا، ئاتكرىتىكىدىن زادى قانچىلىك ئالدىڭ؟

— مەنسۇرنىڭ قولدىكىسى شۇ،

— ئېشەنمەيمەن،

— راست دەۋاتمەن،

— بىلىپ قوي، راستىڭنى ئېيتىمىساڭ ساقچىغا دەيمەن،

جالالىدىن سۇلتاننىڭ قوللىرىغا يالۋۇرۇپ سۆيگىلى تۇردى.

— تولا تېشىقىسىزلاشما، ئەرۋاھىمنى ئۇچۇرۇپ!

— خۇدا ھەققى سۇلتان بېگىم، ساقال-سامبۇتۇم بىلەن قەسەم قىلاي، ئالغىنىم ئاشۇنۇنچىلىكلا، ئالغانلىرىمنىڭ ھەممىسىنى قايتۇراي، مېنى ساقچىغا تۇتۇپ بەرمىسە، سىلىدىن ئۆتۈنەي، جامائەت ئىچىدە يۈزۈم چۈشۈپ كەتمسۇن، ماڭا رەھىم قىلسىلا! مەن نادانلىق قىپتىمەن ... يەتتە بالام بار، ئىككى قىزىم پالەج، خوتۇنۇم ھازىر ئېغىر ئاياغ، لېكىن ئۆيدە بېگۈدەك نەرسە يوق، ئاچارچىلىقتا بالىلىرىم كۈندىن-كۈنگە ئاجىزلاپ كېتىۋاتىدۇ، خوتۇنۇمنىڭ يېشى قۇرۇمايدۇ ... ھەي، مەن ... مەن خوتۇن-بالىلىرىمنىڭ قورسىقىنىمۇ باقالماي قېلىۋاتىمەن، بىچارە بالىلىرىم خۇدانىڭ قۇتلۇق كۈنى ياكىيۇ، چىرىپ كەتكەن كۆكتات بىلەن جان ساقلاۋاتىدۇ، ئانام دوختۇرخانا بىلەن ئاشخانلاردا تىلەمچىلىك قىلىپ تاپقان ئاشقان-تاشقان تاماقلار بىلەن كۈن ئېلىۋاتىدۇ، مەن يەنە ئاتا-ئانام، مومام ھەتتا سىڭلىمنىڭ بەش بالىسىغا قارىمىسام بولمايدۇ، بىچارە سىڭلىمنىڭ ئېرى ئىشىسىز قالغان ...

— باشقا گەپنى قوي، ھەممە ئىش ئۆزۈڭگە باغلىق، — دېدى سۇلتان، — قانچىلىك ئاتكرىتكى ئوغرىلىغانلىقىڭنى ئىقرار قىل، بولمىسا زىنداندا ياتسەن!

سۇلتان بىلەن جالالىددىن ھەر ئىككىسى ئۆزىنىڭ گېپىنى يورغىلىتاتتى. جالالىددىن ھە دېسىلا ئۆزىنىڭ يوقسۇزلۇقىدىن دادلايتتى، سۇلتان بولسا ئۇنىڭغا قانچىلىك ئاتكرىتكىنى ئوغرىلاپ ئاچقىقپ، ئۇنى زادى كىمگە ساتقانلىقىنى ئىقرار قىلدۇرۇش ئۈچۈن گەپ كوچىلايتتى.

ئۇلار كابۇلنى بىر ئايلىنىپ چىققاندىن كېيىن، يەنە ھېلىقى سەھراغا كەلدى، رەسۇل ماشىنىنى كەتتىنىڭ پاتقاقلىق يولىغا بۇرىدى، يولدا قاراڭغۇ چۈشكۈچە ئۆيىگە يېتىۋېلىش ئۈچۈن ئالدىراپ كېتىشىۋاتقان كىشىلەر ھېلىدىن-ھېلىغا ئۇچراپ تۇراتتى، بىر نەچچە لالما ئىت بىر پارچە سۆڭەكنى تالىشىپ بىر-بىرىنى ئۆلەر-تىرىلىشىگە قارىماي قوغلاشماقتا ئىدى، بالىلار كوچىدا يالاڭ ئاياغ يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى، بىرەيلەن پۈركەنچە كىيگەن بىر ئايالنى ۋېلىسىپتىنىڭ بالىدىقىغا مىنگەشتۈرۈپ ئەكىتىۋاتتى، بىر بوۋاي ئۈستىگە لىقمۇ لىق ماندارىن بېسىلغان قول ھارۋىسىنى تەستە ئىتتىرىپ، يولىدىكى ئوشۇققا كېلىدىغان پاتقاقنى يالاڭ ئاياغ كېچىپ كېتىپ باراتتى، يامغۇر سۈيى شەھەر ئىچىدىن ئېقىتىپ ئەكىلىپ، يول ئۈستىگە دۆۋىلىۋەتكەن گەندە ۋە ئەخلەت-چاۋالار بۇ يەرنى بەئەينى ئەخلەتخانغىلا ئوخشىتىپ قويغانىدى.

كابلۇنۇڭ كىتابىيۇرۇش

ماشىنا بىر دەۋرۋازنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى، رەسۇل سۇلتاننىڭ گېپى بىلەن بېرىپ دەۋرۋازنى قېغۇۋىدى، مازار ياقى چىقىپ ئۇلارغا سالام قىلىپ، مېھمانلارنى ئۆيگە باشلىدى، ئۇلار پەشتاققا شۇنداق چىقىۋىدى، بۇ ئۆيدىكى مەزلۇملار شىپىر-شىپىر قىلىشىپ ئۆزىنى دالدىغا ئېلىشتى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئىشىكىنىڭ، بەزىلىرى دېرىزە پەردىسىنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈشكەندى، بۇنچىۋالا كەچتە كىرىپ كەلگەنلەرنىڭ زادى قانداق ئادەملەر ئىكەنلىكىنى بىلىپ باقمىچى بولغان ياش بىر چوكان ئىشىكىنىڭ يۇچۇقىدىن ئۇلارغا قارىدى،

— ھىم، — دېدى ئۇچىسىغا يەكتەك بىلەن شارۋار ئىشتان كىيگەن مازار ياقى باداشقانى قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، يەكتەك بىلەن شارۋار ئىشتان تالىبانلار زامانىسىدا ئەرلەر چوقۇم كىمىسە بولمايدىغان كىيىم ئىدى، مازار ياقى پاكىنەك سېمىز ئادەم بولغاچقا، بۇنداق ئازادە كىيىمگە ئامراق ئىدى، ئىش ۋاقتىدا تالىبانلار زامانىسىدىن بۇرۇنقى كونا پاسوندىكى ساقچى فورمىسىنى ئامالنىڭ يوقىدىن كىيەتتى، يەنە كېلىپ ئۇنىڭ ئۇچىسىدىكى قېلىن قىشلىق فورما بولۇپ، مازار ياققا تار كېلىپ قالغانىدى، روسىيە پاسونىدا تىكىلگەن بۇ فورما كابلۇغا قارىغاندا سىبىرىيىگە ماس كېلەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر 30 گرادۇس ئىسسىق بولۇۋاتقان ئەتىياز پەسلى بولغاچقا، مازار ياقى ئۇ فورمىنىڭ ئىچىدە تەرلەپ پىخىلداپ كېتەتتى،

سۇلتان كېلىشتىكى مەقسىتىنى دېدى، مازار ياقى گۇيا ئۇلارنى گىرەلەشمە سوراق قىلغاندەك، ئۇلاردىن نۆۋەت بىلەن گەپ ئالدى، سۇلتان بىلەن جالالىددىن ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئولتۇراتتى، مازار ياقى ئۇلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سالغاچ تۇرۇپ-تۇرۇپ باش لىگىشىپ، ئۆزىنى ئىمكانقەدەر تەمكىن كۆرسىتىشكە تىرىشاتتى، سۇلتان بىلەن جالالىددىن ئېرىس تافى* بىلەن چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ ئۆز گېپىنى قىلىۋاتاتتى،

— ئەھۋالغىدىن قارىغاندا، ئەڭ ياخشى راستىكىنى ئېيتقىن، — دېدى مازار ياقى، — بولمىسا تۈرمىدە ياتسەن،

بۇ گەپنى ئاڭلىغان جالالىددىن بېشىنى تۆۋەن سالغىنىچە توختىماي قوللىرىنى ئۇۋىلايتتى،

— مەن ... مەن 500 دانلا ئالغانىدىم، — دېدى ئۇ مازار ياققا دۇدۇقلاپ تۇرۇپ، — ھەممىسى ئۆيدە، پېچىتىگىمۇ تەگمىدىم،

* ئېرىس تافى — ئېرىس كەمبۇتىنىڭ بىر خىلى، — تەرجىماندىن.

— ھە، قىزىق ئىشقا بۇ، — دېدى مازارىياق،
 لېكىن سۇلتان بۇ گەپلەرگە قايىل ئەمەس ئىدى،
 — بولدى قىلە، — دېدى سۇلتان ئۇنىڭغا، — ئالغىنىڭ ئۇنىڭدىن
 چىق، ئېيتە، ئاتكرىتكىلارنى زادى كىمگە ساتتىڭ؟
 — ئۆز ئاغزىڭ بىلەن ئىقرار قىلساڭ ئۇزۇڭگە پايدىلىق، — دېدى
 مازارىياق، — ناۋادا ساقچىلار رەسمىي سوراق قىلىپ قالسا، ئۇ چاغدا ئەھۋال
 باشقىچە بولىدۇ، ئالدىڭغا چاي بىلەن ئېرس تافنى قويۇپ ”دەپ باقسىلا
 غوجام“ دەيدىغان ئىش يوق، — ئۇ جالالىددىنغا سىرلىق قاراپ قويدى،
 — خۇدا ھەققى مەن راست گەپ قىلسۇۋاتمەن، — دېدى جالالىددىن
 سۇلتان بىلەن مازارىياققا تەلمۈرۈپ قاراپ، — ئۇنى ھېچكىمگە سېتىپ
 بەرمىدىم.

لېكىن سۇلتان يۇمشايدىغاندەك ئەمەس ئىدى، ئۇ ئىككىسى يەنىلا ئۆز
 گېيىدە ئىدى، ئاندىن قايىتىدىغان ۋاقىتمۇ بولۇپ قالدى، كومېدىانت
 باشلانغاندىن كېيىن يول ماڭغان ھەرقانداق ئادەمنى تۇتۇپ كېتەتتى، ئەسكەرلەر
 ئۇنداق چاغدا ماڭغان ماشىنلارنى خەتەرلىك دەپ تونۇيدىغان بولغاچقا، ھەتتا
 ماشىنا ھەيدەپ ماڭغانلارنى ئېتۈۋەتكەن ئىشلارمۇ كۆرۈلگەنىدى،
 ئۇلار گەپ-سۆز قىلىشماي ماشىنىغا چىقتى.

— جالالىددىن، راستىڭنى ئېيت، — دېدى سۇلتان، — بولمىسا
 سوراق تۈگىمەيدۇ، ماشىنا جالالىددىننىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ توختىدى،
 جالالىددىن كىرىپ كېتىپ ھايال ئۆتمەيلا ياغلىققا ئوراپ چىكىلگەن
 ئاتكرىتكىلارنى ئېلىپ چىقتى، سۇلتان ياغلىقنى يېشىپ ئىچىدىكى ئاتكرىتكىلارنى
 بىر-بىرلەپ كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن كۆڭلى تىنغاندەك بولدى، ئوغرىنىڭ
 قولىدا يوقىلىپ كېتىشكە تاس قالغان بۇ ئاتكرىتكىلار ئەمدى كىتابخاندىكى
 ئىشكاپقا قاتار تىزىپ قويۇلدى، لېكىن بۇ ئىشنىڭ ئاق-قارىسىنى ئايرىپ
 بولغۇچە، بۇ ئاتكرىتكىلار دەلىل-ئىسپات سۈپىتىدە ساقلىنىشى كېرەك، سۇلتان
 نومۇستىن يەرگە كىرىپ كېتەيلا دېگەن ياغاچچىنى يول ئېغىزىغا تاشلاپ قويۇپ،
 ئۆيگە قايتىپ ماڭدى.

ئەكبەر بىلەن ئامىر ياغلىقتىكى ئاتكرىتكىلارنى سېلىنچىنىڭ ئۈستىگە
 قويۇۋېلىپ بىر-بىرلەپ ساناپ چىقتى، ئۇ جەمئىي 480 دانە ئىدى، سۇلتان
 جالالىددىننىڭ زادى قانچىلىك ئاتكرىتكىنى ئوغرىلاپ كەتكەنلىكىنى كۆڭلىدە
 ھېسابلاپ باقتى، ئاتكرىتكىلارنىڭ نۇسخىسى خىلمۇخىل بولۇپ، قازناقكىسىنىڭ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۆزىلا نەچچە يۈز خىلغا يېتەتتى، ”ناۋادا ئۇ تاغرى بىلەن بىراقلا كۆتۈرۈپ ماڭغان بولسا، ئۇنىڭ زادى نەچچىلىك ئىكەنلىكىنى بىلمەك تەس“ دەپ ئويلايتتى سۇلتان ”بىر قانچە تاغاردىن بىر بولاقتىن ئالغان بولسىچۇ؟ ئېھتىمال بىر نەچچە تاغارنى ئېچىپ، شۇنىڭدىن ئازراقتىن ئالغان بولۇشى مۇمكىن، ھەي ... ئەتە ئۇبىدانراق ئېدىتلاپ باقمىسام بولمىغۇدەك-تە.“

ئەتىسى ئۇلار قازناقتىكى ئاتكرىتكىلارنى ئېنىقلاۋاتاتتى. ئىشك تۈۋىدە تۇيۇقسىزلا جالالىددىن ياغاچچى پەيدا بولۇپ قالدى، بوسۇغىدا بوينىنى قىسىپ تۇرغان ياغاچچى سۇلتاننىڭ كۆزىگە تېخىمۇ مۇكچىسىپ كەتكەندەك كۆرۈندى. جالالىددىن تۇيۇقسىزلا سۇلتاننىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ كەلدى. دە، ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقىلدى، سۇلتان ئۇنى يەلكىسىدىن تارتىپ تۇرغۇزدى. دە، ئۇنىڭغا ۋارقىراپ كەتتى:

— نېمە قىلىۋاتسەن؟ دەپ قوباي، ماڭا سېنىڭ ئىتتەك يېلىنىشلىرىڭنىڭ لازىمى يوق.

— ماڭا رەھىم قىلسىلا سۇلتان بېگىم، — دېدى ياغاچچى سۇلتانغا يالۋۇرۇپ، — ئەگەتكەنلىرىمنىڭ ھەممىسىنى قايتۇراي، ھەممىنى تۆلەي، ماڭا كەچچىلىك قىلسىلا، ئۆيدە خوتۇن-بالىلىرىم ئاچ قېلىۋاتىدۇ.

— مەن دەيدىغاننى تونۇگۇن دەپ بولغان، ماڭا پۇلۇڭنىڭ لازىمى يوق، ئاتكرىتكىلارنى زادى كىمگە سېتىپ بەرگەنلىكىڭنى دەپ بەرسەڭلا بولدى، ئېيتە، زادى قانچىلىك ئالدىڭ؟

ئاڭغىچە جالالىددىننىڭ دادىسى فايىز كىرىپ كەلدى، ئۇمۇ سۇلتاننىڭ ئايىغىغا يېقىلىشقا تەمىشلىۋىدى، سۇلتان ئۇنى قولتۇقىدىن تارتىپ تۇرغۇزدى، چۈنكى سۇلتان بىراۋنى بولۇپمۇ ياشقا چوڭ بولۇپ قالغان بىر قوشنىسىنى ئايىغىغا يېقىلدۇرۇشنى خالىمايتتى.

— مەن بۇ ھاراملىقنى بىر كېچە دۇمبالدىم سۇلتان بېگىم، — دېدى فايىز، — ئۇ يۈزۈمنى تۆكتى، مەن ئۇنىڭ لەۋزى ھالال ھۈنەرۋەن بولۇپ چىقىشىنى ئارزۇ قىلاتتىم، لېكىن ھازىرچۇ؟ ئوغرى بولۇپ چىقتى، ئوغرى! — فايىز بۇلۇڭدا تۈگۈلۈپ تۇرغان ئوغلىغا غەزەپ بىلەن تىكىلدى، بەللىرىنى دۈمچەيتىپ تۇرغان ياغاچچى شۇ تۇرقدا، ئوغرىلىق قىلغاندىن كېيىن راست گەپ قىلمىغاچقا، كاسسىغا شۇيۇق يېيىش ئالدىدا تۇرغان كىچىك بالىغا ئوخشاپ قالغانىدى.

سۇلتان فايىزغا بولغان ئىشنى ئالدىرىماي ئولتۇرۇپ، باشتىن-ئايىغ دەپ

بەردى.

— بىر كۈن تەخىر قىلسىلا سۇلتان بېگىم، — دېدى فايز يېلىنىپ تۇرۇپ، — مەن ئۇنى زۇۋانغا كەلتۈرەي، جالالىدەننىڭ كەشىنىڭ تىكىشلىرى سۆكۈلۈپ كەتكەندى، تالاستوپېكىسنىڭ ياقىسى مايلاپ قويغاندەك پارقراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ فايزغا ئوخشاپ كېتىدىغان چىرايىدىن ئۇنى فايزنىڭ بالىسىكەن، دېيىشكە بولاتتى، لېكىن سىنچىلاپ قارىسا ھەم پاكار، ھەم قارىلاق كەلگەن جالالىددىن بەكلا قېرى كۆرۈنەتتى. ئىشقىلىپ ئاتا-بالا ئىككىلىسىلا تېنى ئاجىز كىشىلەردىن ئىدى. سۇلتان دادىسى دېمەتلىك بۇ ئادەمنىڭ ئېتائەتمەنلىك بىلەن قول قوشتۇرۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

فايز بىردەمدىن كېيىن تىزىپ قويۇلغان كىتابلارنىڭ يېنىدا تۈگۈلۈپ تۇرغان ئوغلنىڭ يېنىغا ئىتىك ئۆتتى. دە، ئۇنىڭ ئۇدۇل كەلگەن يېرىگە ئۇرۇشقا باشلىدى:

— ۋۇي، نومۇسنى بىلمەيدىغان پوقتىن پەس ئېشەك! ھەممەيلەننىڭ يۈزىنى تۈگۈتۈڭمۇ، شورىقۇرغۇرا بۇ دۇنياغا تۇغۇلۇپ ھەممىمىزگە بالا-قازا تېرىپ بەرگۈچە، ئاناڭنىڭ قورسىقىدا تۇرۇپلا ئۆلگەن بولساڭچۇ، ئوتقۇيرۇق ئالدامچى!

فايز ئوغلنىڭ قورسىقىغا تىزلايتتى، كاسسىغا تېپەتتى، دۈمبىسىگە مۇشتلايتتى، جالالىددىن ئىككى بىلكى بىلەن كۆكرىكىنى توسقىنچە مىدىر-سىدىر قىلماي تۇراتتى. ئاخىر دادىسىنىڭ تايىقىغا بەرداشلىق بېرەلمىدى بولغا، تۇيۇقسىزلا ئىشىك تەرەپكە قاراپ قاچتى. دە، يەلمەيدىن ئۇچقاندەك چۈشۈپ، تالغا چىقىپلا كۆزدىن غايىب بولدى.

فايز ئوغلىنى ئۇرۇۋاتقان چاغدا يەرگە چۈشۈپ كەتكەن كۆرپە تۇمىقىنى يەردىن ئېلىپ قېقىشتۇرۇپ، ئاندىن بېشىغا كىدى. ئۇ يېلىنى رۇسلۇالغاندىن كېيىن سۇلتان بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كەتتى. سۇلتان دېرىزىدىن ئۇنىڭ ۋېلىسىپىتىغا ئېشەكچىلەپ مىنىپ، يولنىڭ ئوڭ-سولغا ئوبدان سەپسىلىپ قارۇۋالغاندىن كېيىن، ئۆيى تەرەپكە بارىدىغان يول بىلەن ۋېلىسىپىتنىڭ رولىنى ئىككى تەرەپكە ئىغاڭلاتقىنچە يۈرۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى.

بىردەملىك كۆڭۈلسىزلىك بېسىققاندىن كېيىن، ئاتكىرتكىلىرىنى يەنە بىر قېتىم ھېسابلاپ چىققان سۇلتاننىڭ كۆڭلى جايغا چۈشكەندەك بولدى. — ئۇ بۇ يەردە 40 كۈن ئىشلىدى، — دېدى سۇلتان مەنسۇرغا، —

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

كۈنىگە 200 دانىدىن ئوغرىلاپ ماڭدى دېسەك، ئۇ ئاز دېگەندىمۇ بىزنىڭ 8000 دانە ئاتكرتكمىزنى ئوغرىلاپ كەتتى.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان مەنسۇر مۇرىلىرىنى ئېتىپ قويدى. ياغاچچىنىڭ دادىسىدىن تاياقنى بولۇشىغا يېگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىچى سىيرىلىپ كەتكەن مەنسۇر ئوغرىلانغان ئاتكرتكىنىڭ سانى ھەققىدە باشقا گەپ قىلغۇسى كەلمىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا يىتكەن ئاتكرتكىلار قايتۇرۇۋېلىنغاندىن كېيىن بايقىدەك كۆڭۈلسزلىكلەرنى ئۇنتۇپ كېتىش كېرەك ئىدى.

— ئۇ ئادەم ئاتكرتكىلارنى ئوغرىلاپ ئاچقىپ ساتالغۇدەك قۇۋ-ھىلىگەرلەردىن ئەمەستەكمۇ قىلدۇ، شۇڭا بۇ ئىشنى بولدى قىلايلىچۇ دادا، — دېدى مەنسۇر سۇلتانغا يېلىنىپ تۇرۇپ.

— مېنىڭچە بۇ ھاماقەتتىن پايدىلىنىۋاتقان ئادەم بار، — دېدى سۇلتان مەنسۇرغا، — بىزدىن ئاتكرتكا ئالدىغان يامىچىلارنىڭ ھەممىسىنى تونۇيسەن ئوغلۇم، ئۇلار خېلى ئۇزۇن بولدى مال ئالغىلى كەلمىدى؛ مەن تېخى ئۇلارنى باشقا يەردىن مال كىرگۈزدىمىكىن، دەپ ئويلاپتىكەنمەن؛ ئەسلىدە بۇ ھارام تاماق ياغاچچى بۇ يەردىن ئوغرىلاپ ئاچققان ئاتكرتكىلارنى ئۇلارغا ئەرزىگە بېرىۋەتكەن گەپ؛ سېنىڭچە قانداق؟

مەنسۇر ئىككى مۇرىسىنى ئېتىپ قويۇپ، باشقا گەپ قىلمىدى. ئۇ دادىسىنىڭ بىلمەكچى بولغان بىرەر ئىشنى ئېقىنى ئاق، قارىسىنى قارا قىلۋەتمىگۈچى بولدى قىلمايدىغان ئادەم ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتاننىڭ بۇ ئىشنى ئۆزىگە تاپشۇرىدىغانلىقىمۇ ئۇنىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى. چۈنكى سۇلتان پات ئارىدا بىر ئايلىق سۈرۈك بىلەن ئىرانغا بارماقچى ئىدى.

— مەن يولغا چىققۇچە سەن بۇ ئىشنى مازارپاق بىلەن ئوبدان بىر تەكشۈرۈپ چىقساڭ بولاتتى، ئىشنىڭ تېگى-تەككىنى ئېنىقلاپ چىقالشىمدا گەپ يوق، ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ مېنىڭ رىزىقىمغا قارا ساناپ پايدا ئالالىشى ئۇخلاپ چۈشى، — سۇلتان مەنسۇرنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — بۇ ھارام تاماق ئېھتىمال مېنىڭ پۈتكۈل ئىش-ئوقشىمنى ۋەيران قىلىۋېتىشمۇ مۇمكىن؛ ئويلاپ باقماسەن، جالالىدىن بۇ يەردىن ئوغرىلاپ چىققان نەچچە مىڭ پارچە ئاتكرتكىنى پۈتكۈل كابۇلدىكى دۇكان، كىتابخانلارغا ئېلىشىغا سېتىپ بەرسە، دۇكاندار ۋە كىتابپۇرۇشلار ئۇ ئاتكرتكىلارنى بۇ يەردىكىدىن ئەرزىن ساتىدۇ، بۇنىڭ بىلەن بىز بۇ يەردىن

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

ئاتكىرتكىبا ئالىدىغان خىبرىدارلىرىمىزنى قاچۇرۇپ قويىمىز، دېگەن گەپ، ئاقۋەتتە نۇرغۇن بەدەللەرنى تۆلەپ مىڭ تەسلىكتە ياراتقان سودا ئىناۋىتىمىنى يوقىتىپ، ئاخىر ۋەيران بولۇپ كېتىمەن، ئۇقتۇڭمۇ؟!

سۇلتانىڭ بۇ كوتۇلداشلىرى مەنسۇرنىڭ قۇلىقىغا كىرىدىغاندەك ئەمەس ئىدى، ئۇ دادىسىنىڭ يولغا چىقىش ئالدىدا ئۇنىڭغا ئارتۇقچە بىر ۋەزىپىنى يۈكلىگەنلىكىدىن بەكمۇ خاپا ئىدى، چۈنكى مەنسۇر ئۇنىڭسىزمۇ كىتاب تىجارىتىنىڭ بارلىق ھېساباتىنى خاتىرىلەيتتى، باسما زاۋۇتىدىن ئەۋەتىلگەن يەشك-يەشك كىتابلارنى ئەكىلەتتى، كابۇلدىكى كىتابپۇرۇشلار بىلەن بولغان مۇرەككەپ رەسمىيەتلەرنى بېجىرەتتى، ئۇنىڭ ماشىنىسىنى ھەيدەيتتى، ئۆزىگە قاراشلىق كىتابخاننى ئاچمىسا بولمايتتى؛ ئۇ ئىشلار ئاز بولۇپ قالغاندەك مانا ئەمدى سۇلتان ئۇنىڭغا ساقچىلاردەك خەقنىڭ كۆتىنى كولايدىغان ئىشنى تاپشۇرۇۋاتىدۇ.

— خاتىرجەم بولسىلا، بۇ ئىشنى ئوبدان بىر تەرەپ قىلىمەن، — دېدى مەنسۇر ئاغزىنىڭ ئۇچىدىلا، مەنسۇر دادىسىغا بۇنىڭدىن باشقا بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدى.

— تولا باغرى يۇمشاقلىق قىلما! — دېدى سۇلتان مەنسۇرغا ئايروپىلانغا چىقىۋېتىپ.

سۇلتان كېتىۋىدى، مەنسۇر دادىسى تاپشۇرغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۈنۈتتى، مەنسۇر ھېلىقى چاغدا بىر ھەپتە ۋاقىت چىقىرىپ مازارىشەرفكە بېرىپ تاۋاپ قىلىپ كەلگەنىدى، ئۇ بەش ۋاق نامازنى قازا قىلماي ئوقۇپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن نېمىشقىدۇر، ئىشلىرى ھېچبىر ئويلىغىنىدەك بولمايۋاتاتتى، تۇرۇپلا ئۇنىڭ ساقال-بۇرۇتلىرى قىچىشىدىغان بولۇپ قالدى، كۆزىگە نىلا دوستلىرى ئۇنى ”بەك ئاۋارە كۆرۈنىدىغان بولۇپ قاپسەن“ دەيدىغان بولدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇر تەقۋادارلىق ئۈچۈن يەر سۆرەلدۈرۈپ كىيىدىغان يەكتەككە ئۈچ بولۇپ قالدى.

”تەقۋادارلىق قىلىمەن، دېگەن خىيالىنى تاشلىسام، ئېھتىمال مېڭەمنى قوچۇۋېتىپ بارغان بۇ ئىشلارنى ئۇنتۇپ كېتەلىشىم مۇمكىن“ دەپ ئويلىدى مەنسۇر، شۇنداق قىلىپ ئۇ ئەمدىلەتن كۆنگەن تەقۋادارلىقنى بىراقلا تاشلىدى، ئۇنىڭ شۇنچە ئۇسساپ يۈرۈپ مىڭ تەسلىكتە قىلغان مازارىشەرفى سەپىرى بىر قېتىملىق ساياھەتلا بولۇپ قالدى.

سۇلتان ئىرانغا ماڭغان كۈنى كەچتە مەنسۇرنى دوستلىرى چاقىرىپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

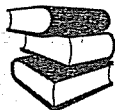
قالدى، مەنسۇر بېرىۋىدى ئۇلار ئۆزبېكىستاننىڭ ۋودكىسى، ئامېرىكىنىڭ براندىسى ۋە قىزىل ئۈزۈم ھارىقى دېگەنلەرنى داستىخانغا تىزىۋېتىپتۇ، بۇلار پەقەت قاراڭغۇ بازاردىنمۇ ئەستە تاپقىلى بولىدىغان قىممەت ھاراقلار ئىدى، بۇنداق ھاراقلارنى ساتىدىغان دۇكانچىلار ئادەتتە ”ناھايىتى ئەتسۇر مەيلەر بۇ، تېشىغا 40 گرادۇس دەپ يېزىپ قويغىنى بىلەن، ئۇنىڭ كۈچى ئەمەلىيەتتە 42 گرادۇسقا بارىدۇ“ دەپ ماختايتتى، مەنسۇرنىڭ دوستلىرى بۇ ھاراقلارنى بىر بوتۇلكىسىنى 40 دوللاردىن سېتىۋالغىنى بىلەن، ماركىسىنىڭ ئۈستىدىكى گرادۇس سانىنىڭ قەستەن ئۆزگەرتىلگەنلىكىگە سەپسالماغىنىدى، ئەمەلىيەتتە بۇ ھاراقلارنىڭ ئەسلىي گرادۇسى 12 بولۇپ، دۇكاندارلار ھاراقنىڭ ماركىسىغا يېزىلغان ”12“ دېگەن رەقەمنى ”42“ گە ئۆزگەرتكەنىدى، ئىشقىلىپ ئۇلار ھەر قانداق ھاراقنىڭ گرادۇسىغا ئاشۇنداق ھۈنەر ئىشلىتەتتى، بۇنداق ھاراق سودىگەرلىرىنىڭ خېرىدارلىرى ئاساسەن دېگۈدەك ياش يىگىتلەر بولۇپ، ئۇلار ئاتا-ئانىسىنىڭ كۆزىدىن سەللا نېرى بولسا، ھاراققا ئايماي پۇل خەجلەيدىغانلاردىن ئىدى.

مەنسۇر ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ”ھاراق — ھارام“ دەيدىغان ئەقىدىسىنى ئوبدان بىلىدىغان بولغاچقا، ھاراق-شاراپ دېگەننى ئاغزىغا ئېلىپ باقمىغانىدى، ئۇ كۈنى كەچتە مەنسۇرنىڭ ئىككى دوستى ئاتا-ئانىسىنىڭ كۆزىدىن نېرىراق تۇرۇش ئۈچۈن، مېھمانخانىدىن بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىجارىگە ئېلىپ، شۇ خۇشلۇقىدا مەنسۇر كەلگۈچە بىراندى بىلەن ۋودكىنى ئارىلاشتۇرۇپ ئىچىپ، سورۇندىن ئوت چىقىرىۋەتكەنىدى، مەنسۇر ئىنىسىنى ئۆيىگە ئاپىرىۋېتىپ كېلىپ قارىسا، ئاللىقاچان تەڭشىلىپ بولغان دوستلىرى بىنانىڭ پېشايۋىنىدىن سەكرەپ چۈشمىز، دەپ ۋارقىرىشىۋاتاتتى.

بۇنى كۆرگەن مەنسۇر ئۆزىگە شۇنداق دەپ قەسەم قىلدى: ھازىق دېگەن كاساپەت ئادەمنى ئاشۇنداق ساراڭ قىلىدىغان نەرسە بولسا، بولدى، ئۇنى ئىچمەك تۈگۈل تۈتۈپمۇ قويماسمنا!

بىر سوتكىدىن بېرى جالالىددىننىڭ ئۆيىدە گويا قىيامەت قايمىم بولدى، ئۆيىدە بولۇۋاتقان پاراكەندىچىلىكتىن قورقۇپ كېتىۋاتقان بالىلار يەردە يىغلىشىپ ياناتتى، ئادەتتە ھەممىلا ئادەمگە ئاقكۆڭۈللۈك بىلەن كۈلۈپلا تۇرىدىغان فايىز ئوغلى جالالىددىننى قاتتىق ئۇرۇۋاتاتتى، ئۇرۇپ قولى تالغاندا ھويلىدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ تۇرۇپ تىللايتتى:

— سەندەك خۇمىسنى نېمىشىقىمۇ تاپقاندىمەن! ئى ئاللاھ، ئالدىڭدا نېمە

گۇناھ قىلغان بولغىدىم؟ بۇ ھارام تاماق ھەممىمىزنىڭ يۈزىنى يوق قىلدى!
 جالالىددىن بۇ ئۆيىنىڭ بار-يوق بېسىتى بولغان ئەسكى سېلىنىچىدا
 يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى، دادىسى دەرەخ شېخى بىلەن قاتتىق ئۇرۇپ، ئۆيىنىڭ
 دۈمبىسىنى شەلۋەرىشۋەتكە چىكە ئۇ بايقۇش ياتالماي تىك ئولتۇراتتى،
 ئەسلىدە ئۇلار سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدىن چىقىپ ئۇدۇل ئۆيگە يېنىپ
 كەلدى، لېكىن فايىزنىڭ ئاستىدا ۋېلىسىپت بولغاچقا ئۆيگە جالالىددىندىن
 بۇرۇن كەلدى، ئاچچىقىدىن يېرىلىپ كېتەيلا دەۋاتقان فايىز جالالىددىننى يەنە
 ئۇردى، لېكىن جالالىددىن لام دەپ ئېغىز ئاچماي جىم تۇراتتى، فايىز ئوغلىنى
 تاياق بىلەن ئۇرۇپ تۇرۇپ، جان-جەھلى بىلەن تىللايتتى، ئاياللار بۇ جېدەلنى
 كۆرۈپ قورقۇپ كېتىۋاتقان بالىلارنى بىر يەرگە ئاپىرىپ قويمىقىچمۇ بولدى،
 لېكىن بۇ بىچارىلەرنىڭ ئۆز ئۆيىدىن باشقا يەنە بارارغا يېرى يوق ئىدى،
 فايىزنىڭ ئۆيى ھويلىنى ئايلاندۇرۇپ سېلىنغان بولۇپ، ئۆيلەرنىڭ ئارقا-
 تېمى كوچىغا قارايتتى، ئۆيلەرنىڭ يالتىراق تۇتۇپ قويۇلغان يوغان-يوغان
 دېرىزىلىرى ھويلىغا ئېچىلاتتى، بۇ ئۆيلەرنىڭ بىرىدە جالالىددىن ئەر-خوتۇن
 ئىككىسى يەتتە بالىسى بىلەن تۇراتتى، يەنە بىر ئېغىز ئۆيىدە جالالىددىننىڭ ئاتا
 -ئانىسى ۋە مومىسى تۇراتتى، بىر ئېغىزدا جالالىددىننىڭ سىڭلىسى ئېرى ۋە
 بەش بالىسى بىلەن تۇراتتى، ئۆيلەرنىڭ قالغانلىرى ئاشخانا ۋە قازناق بولۇپ،
 قازناققا بىر لاي ئوچاق، بىر گاز ئوچاق ۋە جاۋەن تۇراتتى،
 ياغاچچىنىڭ بالىلىرى ئادەتتە سېلىنىچىنىڭ ئۈستىدەلا ئۇخلايتتى، سېلىنىچى
 كونا كىيىم ۋە پۈركەنجىلەردىن قۇراپ تىكىلگەن بولۇپ، سېلىنىچىنىڭ ئۆيەر-
 بۇيىرى كارىدون قەغەز، يالتىراق ۋە ئەسكى تاغاردىن يېپىپ قويۇلغانىدى،
 جالالىددىننىڭ بىر پۇتقا تارىشا تېگىپ قويۇلغان پالەچ بالىلىرى ئادەتتە ھاسىغا
 تايىنىپ ماڭاتتى، ئۈستۈبشىنى ھۆل تەمرەتكە بېسىپ كەتكەن ئىككى بالا
 بەدەنلىرىنى تاتلاپ قانسۇۋەتكەنىدى.

مەنسۇرنىڭ ھېلىقى مەست ئاغىنىلىرى ئىككىنچى قېتىم "ھۆ" دەپ
 قۇسۇشقا باشلىغاندا، شەھەرنىڭ يەنە بىر بۇلۇڭىدىكى جالالىددىننىڭ بالىلىرى
 تاتلىق ئۇيقۇغا كەتكەنىدى.

سۇلتان ئىرانغا كەتكەن كۈنىنىڭ ئەتىسى ئەنگەندە مەنسۇر ئورنىدىن
 تۇرۇپلا، ئۆزىنىڭ يەلكىسىدىكى ئېغىر يۈكنى ئىرغىتىپ تاشلىۋەتكەندەك يېنىكلەپ
 قالغانلىقىنى سەزدى، چۈنكى ئۇ دادىسى كېتىپ ئەركىنلىككە چىققانىدى، شۇڭا
 ئۇ مازارىشەرفىن ئالغاچ كەلگەن قارا كۆزەينىكىنى تاقاپ، ماشىنىسىنى ئېلىپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئالدۇرۇپ خوتقا سالدى، ئۇ ماشىنىسىنى كابۇلنىڭ كوچىلىرىدا سائىتىگە 100 كىلومېتىرلىق سۈرئەت بىلەن ھەيدەپ كېتىۋاتاتتى؛ ئېغىر يۈك ئارتىلغان ئېشەكلەر، يۇڭلىرىنىڭ مەينەتلىكىدىن قارىغىلى بولمايدىغان ئۇچكىلەر ۋە يول ياقىسىدىكى تىلەمچىلەر گويما ماشىنىنىڭ ئەينىكىدىن سىرتقا قارىتىپ ئاتقان ئەخلەتتەك ھەش-پەش دېگۈچە كۆزدىن غايىب بولاتتى، مەنسۇر ئايرودرومنىڭ ئوڭغۇل-دوڭغۇل بولۇپ كەتكەن ئۇچۇش يولىغا كەلگەندە، مەشىق قىلىۋاتقان گېرمانىيە ئەسكەرلىرىگە ئوتتۇرانچى بارمىقىنى دىڭگايىتىپ كۆرسىتىپ قويدى، ئۇنىڭ يولدىكىلەرنى تىللىغىنچە ماشىنىنى ئۇچقاندەك ھەيدەپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن كىشىلەر ئالدى-ئارقىسىغا قارىماي قاچاتتى، ئۇ شەھەر رەستلىرىنى بىر-بىرلەپ كېسىپ ئۆتۈپ، ئەتراپقا سىنچىلاپ قاراپ باقتى، لېكىن ئۇنىڭ كۆزىگە چېلىقنى ساپلا بومبىنىڭ زەربىسىدىن خارابىلىققا ئايلانغان ئۆيلەر ۋە ئوق تېگىپ ئۆتمىشۈك بولۇپ كەتكەن تاملار بولدى.

مەنسۇر دادىسىنىڭ "جالالددىن بۇ ئەخلاقسىز قىلمىشى ئۈچۈن جاۋابكار بولۇشى كېرەك" دېگەن گەپلىرىنى يادىغا ئېلىپ چىرايلىرىنى پۇرۇشتۇرۇپ قويدى، مانا، ھازىردىن باشلاپ كىتاب توشۇيدىغان، ئۇ ياق-بۇ ياقارغا خەۋەر يەتكۈزىدىغان ئىشلارنى رەسۇل زىممىسىگە ئالىدۇ، مەنسۇر بولسا تاكى دادىسى قايتىپ كەلگۈچە تازا ئويىدايدۇ، ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى ئۆكىسىنى كىتابخانىغا ئاپىرىپ قويسلا بولدى، شۇنداق قىلسا ئۆكىسى دادىسى كەلگەندە ئۇنىڭغا مەنسۇرنى دادلاپمۇ بەرمەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىش تامام-ۋەسسالام، مەنسۇر ئۆيدە پەقەت دادىسىدىنلا ھېقىدىغان بولغاچقا، سۇلتاننىڭ گېپىنى ھەرگىز يىرالمايتتى، قىسقىسى، ئۇ يالغاندىن بولسىمۇ دادىسىنى ناھايىتى ھۆرمەتلەيتتى.

دىخسىرىغان مەنسۇر چوكان قۇشلاشقا ئالدىراپ كېتىۋاتاتتى، لېكىن كابۇلدا بۇ ئىشنى قىلىش ئاسان ئەمەس ئىدى، چۈنكى نۇرغۇن ئائىلىلەر قىزلىرىغا خۇددى ئالتۇن-كۈمۈشنى ساقلىغاندەك قارايتتى، پەقەت ئېنىڭلى تىلى كۆرسىنىڭ تۆۋەن سىنىپىدىلا چىرايلىق قىزلارنى ئۇچراتقىلى بولىدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن مەنسۇر، كۆرسىقا تىزىملىنىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇر پاكىستاندا ئېنىڭلى تىلىنى ئۆگىنىپ باققان بولغاچقا، تىل ئاساسى ياخشى ئىدى، ئۇ خاتا ئويلىمىغانىدى، بىرىنچى سائەتلىك دەرىستىلا، ناھايىتى چىرايلىق بىر قىزغا ئۇنىڭ كۆزى چۈشۈپ قالدى، مەنسۇر سۈركۈلۈپ يۈرۈپ ئاخىر ھېلىقى قىز بىلەن مۇڭداشتى، ھەتتا بىر قېتىم ئۇ قىزنى قايتقۇچە ماشىنىسىغا سېلىۋالدى، مەنسۇر

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ئۇ قىزغا كىتابخاننىڭ ئادىسىنى دەپ بېرىپ، ئۇنى كىتابخانغا تەكلىپ قىلىپ قويدى. لېكىن ئۇ قىز كەلمىدى، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ قىز كۈرىستىن توختاپ قالدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئالاقىسىمۇ ئۈزۈلدى. مەنسۇر ئۇ قىزنى بەك سېغىناتتى، ئەمما ئۇنىڭ خوشمۇ دەپ قويماي يوقاپ كەتكىنىگە، تۇرۇپلا خاپا بولغۇسى كېلەتتى.

مەنسۇر ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ قىزنى ئۇنۇتتى، ئىشقىلىپ، بۇ يىلقى ئەتىياز مەنسۇرنىڭ تۇرمۇشىدا مەڭگۈلۈك ئەسلىمە بولۇپ قالغۇدەك ھېچقانداق چىن نەرسە مەۋجۇد بولۇپ باقمىدى، بىر قېتىم دوستلىرى ئۇنى ئولتۇرۇشقا چاقىردى، ئۇلار كابۇلنىڭ شەھەر ئەتراپىدىن بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىجارىگە ئالغانىدى، ئۇي ئىككىسى ھويلىدىكى گۈللۈكتە ئۇلارغا كۆزەتچىلىك قىلىپ تۇردى.

— ئاخشام بىز چايان چەكتۇق، — دېدى مەنسۇر ئەتىسى ھايان بىلەن بىر دوستغا، — ئۇلار چاياننى ئېزىپ تالغانلىغاندىن كېيىن، تاماكاغا قوشۇپ ئوردى، ئاندىن ھەممىمىز نۆۋەت بىلەن چەكتۇق، چاياننى چەكسە ئادەم بەكمۇ روھلىنىپ كېتىدىكەن، بىر يەرلىرىڭ بەئەينى تاياقنىڭ ئۆزى، جۇمۇ!

بىر كۈنى سۇلتان "مەن ئەنە قايتىمەن" دەپ خەۋەر ئەۋەتتى. دادىسىنىڭ قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان مەنسۇر دەرھال ھوشنى يىغدى، يامان يېرى، ئۇ دادىسى تاپشۇرغان ئىشلارنىڭ بىرىنىمۇ قىلمىغانىدى. كىتابلارنى تۈرگە ئايرىدىغان، قازناقنى رەتلەيدىغان، زاكاز تالوننى قايتىدىن ياسايدىغان، بېكەتتە دۆۋىلىنىپ تۇرغان كىتابلارنى ئەكىلىدىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى شۇ پېتى بىلەن ئىدى. ياغاچچىنى تەكشۈرۈپ باقىدىغان ئىش مەنسۇرنىڭ ھەتتا خىيالىغىمۇ كېلىپ باقمىغانىدى.

مەنسۇرنىڭ جىددىيلىشىپ تىكىلداپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن شەرىپە ئۇنىڭدىن سورىدى:

— نېمە بولدۇڭ بالام، مەننىڭ يوقمۇ نېمە؟

— ياقى، — دېدى مەنسۇر خۇشاقىمىغاندەك قىلىپ،

شەرىپە يەنە ئىككى ئېغىز گەپ قىلىۋىدى، مەنسۇر ئانىسىغا ۋارقىراپ

كەتتى:

— ئاغىزىڭنى يۇمىساڭ بولمامدۇ، تېزراق پاكىستانغا يوقالغىنا، سەن

كېلىپلا بۇ ئۆيىنىڭ ھەممە نېمىسى ئەرەختەن-پەرەختەن بولۇپ كەتتى.

كابلۇن كىتابپۇرۇش

بالىسىنىڭ بۇ گەپلىرى ئېغىر كەلگەن شەرىپە يىغنى سالدى:
— ئاھ خۇدايىم مۇشۇمۇ بالا بولدىمۇ؟ نېمە گۇناھىمغا ماڭا ئاھانەت قىلدۇ- ھە، ھە، بۇلارغا ئانا كېرەك ئەمەسمۇ؟

شەرىپە ئۆزىنى تۇتۇۋالماي بۇقۇلداپ كېتۋاتتى، بۇنى كۆرۈپ لەتىپەمۇ يىغلىۋەتتى، بىسگۈل ئۆينىڭ ئىچىدە ئۇياقتىن- بۇياققا ئىغاڭلاپ مېڭىپ يۈرەتتى، بويۇرا تورۇسقا قاراپ ھاڭۋىقىپ ئولتۇراتتى، سانىيە لەتىپەنى يىغدىن بەزلىيەلمەي ئاۋارە ئىدى، لالە بولسا كىرىپ يۇيۇۋاتاتتى، مەنسۇر يۇنۇس بىلەن ئىككىسىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپلا ئىشىكنى گۈپىدە ياپتى، يۇنۇس جىگەر كېسىلى بولۇپ قالغاچقا، دورىسىنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن ئەتىگەندىن كەچكىچە مىدىرلىماي ياتاتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرى سارغىيىپ، يۈزى تامدەك تاترىپ كەتكەندى، روھىمۇ ئىلگىرىكىگە قارىغاندا بەكلا چۈشكۈن ئىدى.

ئەتىسى سۇلتان قايتىپ كەلدى، مەنسۇر دادىسىنى كۆرۈپ تېخىمۇ جىددىيەشكىلى تۇردى، ئۇ دادىسىنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قاراشتىن ئەيمىنىۋاتاتتى، لېكىن ھازىر سۇلتاننىڭ پۈتۈن ئەس- يادى سانىيەدە ئىدى، شۇڭا مەنسۇر ئۇنچىۋالا قورقۇپ تىرەپ كەتمىسىمۇ بولاتتى، سۇلتانمۇ مەنسۇردىن تاپشۇرغان ئىشلارنى پۈتتۈرگەن- پۈتتۈرمىگە ئىلگىرى ئەتىسى كىتابخانغا بارغاندا ئاندىن سورىدى، مەنسۇر ئاغزىنى ئۆمەللەپ بولغۇچە، سۇلتان ئۇنىڭغا يېڭى- يېڭى بۇيرۇقلارنى چۈشۈرۈشكە باشلىدى، سۇلتاننىڭ بۇ قېتىمقى ئىرانغا قىلغان سەپىرى ناھايىتى ئۇزۇن بولدى، ئۇ ئىلگىرىكى قەدىناس چۆپچەتلىرى بىلەن قايتىدىن ئالاقە ئورناتتى، مانا ئەمدى پارسچە كىتابلار كابلۇغا يەشك- يەشكىلەپ كېلىدۇ، دېگەن گەپ، لېكىن سۇلتان بۇنىڭلىق بىلەن جالالىددىننىڭ ئىشىنى ئۇتتۇپ قالغىنى يوق.

— بىرەر ئەھۋالنى بايقىدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى سۇلتان، لېكىن ئۇ مەنسۇرنىڭ تۇرغان تۇرقىدىن تاپشۇرغان ئىشلىرىنىڭ تېخى پۈتمىگەنلىكىنى بايقىدى- دە، ئۇغلىغا ئەنئەنە جىجۇپ بىلەن تىكىلدى:

— نېمە، سەنمۇ مېنى ۋەيران قىلاي دەمسەن؟ ئەتە ئەتىگەندە ساقچى ئىدارىسىغا بېرىپ مەلۇم قىل، جالالىددىننىڭ دادىسى ئەتىلا ئۇنى زۇۋانغا كەلتۈرمىەن، دېگەندى، بىراق بىر ئاي ئۆتۈپ كەتتى؛ مۇبادا مەن پاكىستاندىن قايتىپ كەلگىچە ئۇ ئوغرىنى سولتۇتەلمىسەڭ سەندەك ئوغلۇم يوق، ئۇتۇڭمۇ؟! مېنىڭ رىزىقىمغا قارا سانغان ھەرقانداق ئادەمگە ياخشى كۈن يوق!

ئەتىسى تاڭ يورۇماستىلا بىردىن بالا ئەگەشتۈرگەن ئىككى مەزلۇم سۇلتانىڭ دەۋرۋازىسى ئالدىدا پەيدا بولۇپ قالدى، لالە ئۇيقۇلۇق بېرىپ دەۋرۋازىنى ئېچىۋىدى، ئۇ ئىككى مەزلۇم دادە-پەرتاد سېلىپ يىغلىغىلى تۇردى، لالە شۇ چاغدىلا ئۇلارنىڭ جالالىدىنىڭ مومىسى بىلەن ھاممىسى ئىكەنلىكىنى ئۇقتى.

— بىزگە ئىچكىلار ئاغرىسۇن، كەڭچىلىك قىلىڭلار، — دەپ يالۋۇراتتى ئۇ ئىككى مەزلۇم، — خۇدانىڭ رەھىمى بىلەن بىزنى كەچۈرۈڭلار، — ئىككى مەزلۇم قار-يامغۇردەك يىغلاپ كېتىۋاتاتتى، فابىزنىڭ ئانىسى 90 ياشلارغا يېقىنلىشىپ قالغان، ئۆزى ناھايىتى ۋىجىك، يۈزى قوشۇقتەك، ئىككى ئۇچلۇق مەزلۇم ئىدى، ئۇ فابىزنىڭ جالالىدىنىغا راست گەپنى دېگۈزمەن دەپ خۇدانىڭ قۇتۇلۇق كۈنى ئۇنى توختىماي ئۇرۇپ دۇمبالاۋاتقانلىقىنى يىغلاپ تۇرۇپ سۆزلەيتتى.

— ئۆيدە بالىلار ئاچلا قالدى، — دەيتتى ئىككى مەزلۇم، — قاراپ بېقىڭلارچۇ بۇ بالىلارغا، بىزگە كەڭچىلىك قىلىڭلار، جالالىدىن ئالغان نەرسىلەرنى بىز چوقۇم تۆلەپ بېرىمىز.

لالە ئۇلارنى ئۆيگە باشلىدى، 90 ياشلىق ھېلىقى مومىسى بوسۇغىدىن كىرىپلا ئۆيدىكى مەزلۇملارنىڭ ئايىغىغا يېقىلدى، ئۆيدىكى ئاياللار ھاي-ھۇي بىلەن ئۇلارنى تۇرغۇزۇپ، ئىچكىرىگە باشلىدى، چۈنكى بۇ كۆڭۈلسىزلىكلەرنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭمۇ ئىچى سىيرىلىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئىككى مەزلۇم يېتىلەپ كەلگەن بالىلارنىڭ بىرى ئىككى ياشلاردىكى ئوغۇل بالا، يەنە بىرى بىر پۈتى پالەچ قىز بالا ئىدى، ھېلىقى پالەچ قىز تارىشا تېڭىپ قويۇلغان ناكى پۈتىنى ئۇزۇنلىقىغا سۇنۇپ، چوڭلارنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق سالغاچ، يەردە جىمجىت ئولتۇراتتى.

ئەسلىدە ساقچىلار ئاخشام جالالىدىنى تۇتقىلى بارغاندا ئۇ ئۆيدە يوق ئىدى، ئۇلار ئەتە كېلىمىز، دەپ قويۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا جالالىدىنىڭ دادىسى بىلەن تاغىسىنى ئېلىپ كەتكەنىدى. شۇنداق قىلىپ بۇ ئائىلىدىكىلەر بىر كېچە كىرىپك قاقماي چىقتى، شۇڭا بۇ ئىككى مەزلۇم ساقچىلار يەنە كېلىپ بولغۇچە، سۇلتانىڭ ئۆيىگە ئىلگىرىكى قوشنىدارچىلىقنىڭ يۈزىنى قىلىپ ئازراق بولسىمۇ كەڭچىلىك قىلارمىكىن، دەپ تىلەپ كەلگەنىدى.

— جالالىدىن گەرچە ئوغرىلىغان بولسىمۇ، خوتۇن-بالىلىرىمنىڭ قورسىقىنى باقاي، دەپ ئوغرىلىغاندۇ، قاراڭلارچۇ بۇ بالىلارنىڭ جۈدەپ

كابۇلۇق كىتابىيۇرۇش

بوپقالغىنى، بۇ بايقۇشلار يەي دېسە قورسىقىغا، كىيەي دېسە ئۇچسىغا يوق بەك قىنىلىۋاتىدۇ.

بۇنى كۆرۈپ سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى مەزلۇملارنىڭمۇ يۈرىكى ئىچىشىقلى تۇردى. بىراق ئۇلارنىڭ قولىدىن ھېسداشلىقتىن باشقا ھېچنەمە كەلمەيتتى. سۇلتاننىڭ قارىغا ئۇ مەزلۇملارنىڭ چىشى پاتمايتتى، بولۇپمۇ كىتاب تىجارىتىدە تېخىمۇ شۇنداق ئىدى.

— سىلەرگە خۇيمۇ ياردەم قىلغۇمىز بار ئىدى، بىراق سۇلتاننىڭ ئاغزىدىن چىقىپ بولغان ئىشنى ئۆزگەرتىش قولمىزدىن كەلمەيدۇ، — دېدى ئۇلار، — ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتان ھازىر ئۆيدە يوق.

ھېلىقى ئىككى مەزلۇم توختىماي دادلاۋاتتى. ئۇلار سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى مەزلۇملارنىڭ بايقى دېگەنلىرىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن پايدىسى بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس، دېگەن ئۈمىدە ئاشۇنداق يېلىنىۋاتتى. لالە پىششىق تۇخۇم بىلەن ئىسسىق نان ۋە ئىككى بالغا سۈت ئېلىپ كىردى، ئاڭغىچە مەنسۇر كەلدى. ئۇنى كۆرگەن ھېلىقى ئىككى مەزلۇم ئېتىلىپ بېرىپ مەنسۇرنىڭ ئايىغىنى سۆيىدى. لېكىن مەنسۇر ئۇلارنى تېپىپ ئىتتىرىۋەتتى. بۇ ئىككى مەزلۇم سۇلتان يوق چاغدا ئوغۇللارنىڭ چوڭى بولغان مەنسۇرنىڭ، دادىسىنىڭ ئورنىدا ئىككى ئېغىز گەپ قىلىشقا ھوقۇقلۇق ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئاشۇنداق قىلغاندى. لېكىن مەنسۇر دادىسىنىڭ دېگىنىدەك قىلماقچى بولۇۋاتتى.

— سۇلتان بېگىم جالالىددىننىڭ جابدۇق-سايىمانلىرىنى مۇسادىرە قىلىۋالغاندىن بۇيان، ئۇ ئىشلىيەلمىدى، بۇنىڭ بىلەن بىزمۇ بىر نەچچە ھەپتىدىن بېرى ئاچ يۈرۈۋاتىمىز، — دەپ زار-زار قاقشايتتى ھېلىقى موماي، — ئاچ-زېرىنلىقتا بۇ بالىلارمۇ كۈندىن-كۈنگە جۈدەپ كەتتى، قاراپ بېقىڭلارچۇ بۇ بالىلارنىڭ بىر تېرە-بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغىنىغا جالالىددىن خۇدانىڭ قۇتۇلۇق كۈنى دادىسىنىڭ تايىغىنى يەۋاتىدۇ. دېمىسىمۇ ئۆيىمىزدىن بىر ئوغرىنىڭ چىققانلىقىغا بەكمۇ ئېچىنىپ كېتىۋاتىمىز.

سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى مەزلۇملار ئۆزلىرىنىڭ سۇلتانغا لام دەپ ئېغىز ئاچالمايدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن ھېلىقى ئىككى مەزلۇمغا ”ۋاي بىز سۇلتانغا نەسىھەت قىلىپ باقايلى“ دېگەندەك گەپلەر بىلەن تەسەللىي بېرىۋاتتى.

جالالىددىننىڭ مومىسى بىلەن ھاممىسى سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن قايتىپ

كەتسەڭ ئاغزىغا ئەمدىلا كېلىشىگە، ساقچىلار جالالىدەننى ئۇتۇپ ئېلىپ ماڭدى، شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن، مەنسۇر ساقچى ئىدارىسىغا گۇۋاھچىلىققا چاقىرتىلدى، ئۇ دەرھال كېلىپ، سوراقخانىدىكى ئۇزۇن ئۈستەلنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇردى، سوراقنى ئاڭلايدىغانلار يەتتە ئادەم ئىدى، سوراقخانىدىكى ئورۇندۇقلار يېتىشمىگەچكە ئۇلاردىن ئىككىيلەن بىر ئورۇندۇقتا قىستلىشىپ ئولتۇردى، جالالىدەن ئوتتۇرىدا زوڭزىيىپ ئولتۇراتتى، ساقچىلارنىڭ ئۇچىسىدىكى فورمىلىرى خىلمۇخىل بولۇپ، بەزىلىرى ساقچىلارنىڭ كۈلرەك قىشلىق فورمىسىنى، بەزىلىرى تۇۋەن پالاتا ئەزالىرىنىڭ يېشىل رەڭلىك فورمىسىنى كىيۋالغانىدى، بەزىلىرىنىڭ ئۇچىسىدا ھەتتا فورمىمۇ يوق ئىدى، بۇ ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئادەتتە قىلىدىغان ئىشى بولمىغاچقا، سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدا يۈز بەرگەن بۇ ئاتىرىكتا ۋەقەسى ئۇلار ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم دېلو ئىدى، بىر ساقچى كىرەيمۇ، كىرمەيمۇ دېگەندەك بويىغۇدا ئۆرە تۇراتتى.

— ئاتىرىكتىكىلارنى زادى كىمگە ساتقانلىقىڭنى دە، بولمىسا مەركىزىي تۈرمىگە ئاپىرىپ بېرىمىز، — دېدى ساقچى ئىدارىسى باشلىقى، سوراقخانىدىكىلەرنىڭ ”مەزكۇرىي تۈرمە“ دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ تېنى شۈركەنگەندەك بولدى، چۈنكى مەركىزىي تۈرمە، جىنايى ئىشلار جازا قانۇنى بويىچە ھۆكۈم ئېلان قىلىنغانلار قاملىدىغان ھەپسە ئىدى، بۇ گەپنى ئاڭلىغان جالالىدەنغا تىرەك ئولتۇرۇپ، چىرايى تامدەك تاتىرىپ كەتتى، نېمە قىلارنى بىلمەي قېلىۋاتقان جالالىدەن كەكە، ھەرە ۋە ئىسكىنلەر قاتمۇ قات تاتۇق قالدۇرغان قوللىرىنى توختىماي ئۇۋۇلايتتى، ئۇنىڭ قوللىرىدىكى تاتۇقلار دېرىزىدىن قىياش چۈشكەن كۈن نۇرىدا تېخىمۇ ئېنىق بىلىنەتتى، جالالىدەننىڭ كەچمىشلىرى ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قارىغاندا قوللىرىدىكى ئاشۇ تاتۇقلاردىن مانا مەن، دەپ چىقىپلا تۇراتتى، ئاشۇ تاتۇقلار زۇۋانغا كەلگەن بولسا ئىدى، بولۇۋاتقان ئىشلار گويا ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك ھەممىگە پەرۋاسىز قاراپ ئولتۇرغان جالالىدەننىڭ قورسىقىدىكىنى قالدۇرماي بايان قىلىپ بېرەر بولغىدى، دۇرۇس، ساقچىلار جالالىدەننى ھېلىلا ئاپىرىپ بىر كۆۋدات مېتىرۇ كەلمەيدىغان، پاكارتىقىدىن ئادەم ئۆرە تۇرغىلىمۇ بولمايدىغان قەيەزدەك كىچىككەنە ھەپسىگە قامايدۇ.

دېمەك، جالالىدەننىڭ تەقدىرى سۇلتاننىڭ قولىدا قالدى، چۈنكى ئۇ داۋاملىق ئەرز قىلىمۇ، ئەرزنى قايتۇرۇۋالسىمۇ بولۇۋېرىدۇ، ناۋادا سۇلتان

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

ئەزىزى قايتۇرۇۋالسا، جالالىدىن قانۇنىڭ جازاسىدىن قۇتۇلۇپ قالىدۇ، لېكىن ئۇنىڭلىق بىلەن جالالىدىننى گۇناھسىز، دەپ قويۇپ بەرگىلى بولمايدۇ. — جاۋابكارنى ھازىرچە 72 سائەت تۇتۇپ تۇرىمىز، — دەپدى ساقچى باشلىقى، — بۇ جەرياندا دەۋاگەر تەرەپ ئەتراپلىق ئويلىنىپ، ئاندىن بىر قارارغا كېلىڭلار.

بۇ گەپنىڭ ئورامىغا قارىغاندا، جالالىدىن چوقۇم قانۇنىڭ جازاسىغا ئۇچرىشى كېرەك ئىدى، ئۇنىڭ نامراتلىقىنى دەستەك قىلىپ تۇرۇپ ئوغرىلىق قىلىشىغا ھەرگىز يول قويۇلمايتتى.

— جاھاندا يوقسۇللار دېگەن سامانداك، جىنايەتچىلەرنى قانۇن بويىچە جازالىمىساق، جەمئىيەت پۈتۈنلەي بۇزۇلۇپ كېتىدۇ، نۇرغۇن پرىنسىپلار ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن ھازىرقىدەك چاغدا، مۇشۇنداق تىپىك دېلودىن بىرەرسىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئاۋامغا ئىبرەت قىلىش ھەقىقەتەن زۆرۈر، — ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى مەنسۇرغا ھەدەپ سۆزلەۋاتاتتى. مەنسۇر بۇ ئىشنىڭ ئۇچۇر-بۇجۇرىنى چۈشەنگەندىن كېيىن، جالالىدىنغا ئىچى ئاغرىپ قالدى. ئۇ جالالىدىن ئاتكىرىتكا ئوغرىلاپ قويغان مۇشۇ جىنايىتى ئۈچۈنلا يەتتە يىل قاماقتا ياتىدۇ، دېگەن گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بالىلىرىنى، ئاشۇ بىچارە بالىلارنىڭ ياداڭغۇ قىياپىتىنى، جۈل-جۈل كىيىملىرىنى بىر-بىرلەپ كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ بىر كۈندە خەجلىۋېتىدىغان پۇلىنىڭ جالالىدىنلارنىڭ بىر ئايلىق خىراجىتىگە يېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتتى. پاھ، نېمىدىگەن كۈچلۈك سېلىشتۇرما-ھە!

ئۈستەلنىڭ يېرىمىغىچە تىزىۋېتىلگەن يالغان گۈللەرنىڭ يۇپۇرماقلىرىنى بىر ئىلىك توپا پېسىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ساقچى ئىشخانىسىغا خېلىلا ھۆسن قوشقاندى، دېھقۇدەيداد ساقچى ئىدارىسىنىڭ ساقچىلىرى رەڭلىك نەرسىلەرگە بۆلەكچىلا ئامراقمۇ، ئەيتاۋۇر ئىشخانىنىڭ تېمى پېشىل، بېكىتىلگەن چىراغلىرى قىزىل ئىدى، تامدا كابۇلدىكى باشقا ئىشخانىلارنىڭكىگە ئوخشاش، ئۇرۇش قەھرىمانى مەسئۇدنىڭ ھەيۋەتلىك سۈرىتى ئېسىقلىق تۇراتتى.

— بىلەمسىز مەنسۇر، ناۋادا تالىبانلارنىڭ زامانىسى بولغان بولسا جالالىدىننىڭ قولىنى كېسىۋەتكەن بولار ئىدۇق، — دەپدى ساقچى باشلىقى مەنسۇرغا چۈشەندۈرۈپ، — ئاشۇ چاغلاردا جىنايىتى جالالىدىننىڭكىدىن يېنىك جاۋابكارلارغىمۇ ئاشۇنداق جازا بېرىلگەنىدى؛ شۇ چاغدا ئېرى ئۆلۈپ قازا قىلىپ كېتىپ تۇل قالغان بىر چوكان بولىدىغان، — ساقچى ئىدارىسى

باشلىقى شۇ چاغدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن بىرىنى ھېكايە قىلىشقا باشلىدى، — ئۇ مەزلۇم ناھايىتى نامرات بولغاچقا، بالىلىرىنىڭ كىچىكى قىشتا كىيگۈدەك ئايىغى يوق ئۆيگە سولۇنۇپلا قاپتۇ، بالىلارنىڭ چوڭى ئۆكسىنىڭ بۇ ھالىغا چىدىيالماي چىقىپ بىر ئايىغ ئوغرىلاپتىكەن، تالىبانلار تۇتۇۋېلىپ، شۇ يەردىلا قولىنى كېسىپ تاشلاپتۇ، ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا جالالدىن تەكرار دېلو سادىر قىلىپ سەل-پەل ئاشۇرۇۋېتىپتۇ، پەقەت بالىلىرى ئاچ قېلىپ ئامالسىزلىقتىن شۇنداق قىلغان بولسا، تەكرار-تەكرار ئوغرىلىق قىلماس بولغىدى.

ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى مەنسۇرغا ئارقا تەرەپتىكى ئىشكاپتا تىزىقلىق نۇرغان پۇرۇنلىق قەلەمىنى، چەيدو، قاتلىما پىچاق، شەمشەر، تاپانچا، ئوتقاش دېگەندەك نەرسىلەرنى كۆرسەتتى. ئۇلار جىنايەتچىلەردىن مۇسادىرە قىلىنغان ماددىي پاكىتلار بولۇپ، ئارىسىدا بىر قول قارتمۇ بار ئىدى.

— بىر نەچچە يىلەن ھاراقنى بولۇشقا ئىچىپ، مۇشۇ قارتا بىلەن قىمار ئويناپتىكەن، — دەپ گېپنى داۋام قىلدى ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى، — ئۆتتۈرۈۋەتكەن بىرى ئۆتۈۋالغان يەنە بىرىنى مۇشۇ پىچاق بىلەن زەخمىلەندۈرۈپتۇ؛ كېيىن ئۇلارنى ئېلىپ، پىچاق كۆتۈرگىنى باشقىلارنى زەخمىلەندۈرگەن، ھاراق ئىچكەن ۋە قىمار ئوينىغان دېگەن ئۈچ جىنايەت بىلەن بىر تەرەپ قىلدۇق، — ساقچى باشلىقى كۈلۈپ قويۇپ گېپنى داۋام قىلدى، — پىچاق يىگەن يەنە بىرىنى قويۇپ بەردۇق، لېكىن ئۇ ئاشۇ پىچاقنىڭ دەستىدىن مېيىپ بولۇپ قالدى، ئاشۇنىڭ دەردىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ، دەڭە ئۇنىڭغا!

— ھاراق ئىچكەنلەر قانداق جازالىنىدۇ؟ — دەپ سورىدى مەنسۇر، مەنسۇر ھاراق ئىچىش ئىسلام شەرىئىتىدە ئېغىر گۇناھ سانلىدىغانلىقى ئۈچۈن، «قۇرئان كەرىم» دە «ھاراق ئىچىش شەيتاننىڭ ئىشى» دەيدىغان ئايەتنىڭ بار ئىكەنلىكىنى بىلەتتى.

— راستىنى دېسەم، ئادەتتە ھاراق ئىچكەنلەرنى كۆرسەكمۇ كۆرمەسكە سالمىمىز، — دېدى ساقچى باشلىقى، — ھەتتا بىر قېتىم بىرەيلەن توي قىلدى، بۇ دەل دەم ئېلىش ۋاقتى ئىدى، شۇڭا بىز ئۇنىڭغا «كەيپ-ساپا قىلساڭلار ئۆيدە، لايىقىدىراق قىلىڭلار» دەپ ئىجازەت بەرگەن تېخى.

— ئەر-خوتۇنلار ساداقەتسىزلىك قىلسىچۇ؟

— ئۇ ئىككىسى نىكاھلىق ئەر-خوتۇن بولسا چالما-كېسەك قىلىنىدۇ؛ توي قىلمىغان بولسا، 100 دەررە ئۇرۇلۇپ، دەرھال توي قىلىشقا بۇيرۇلىدۇ؛

كابلۇق كىتابىيۇرۇش

ناۋادا ئەر توي قىلغان ئەمما ئايال تېخى توي قىلمىغان بولسا، ئەر كىشى ھېلىقى ئايالنى دەرھال ئەمرىگە ئېلىشقا بۇيرۇلدۇ؛ ناۋادا ئايال توي قىلغان ئەمما ئەر توي قىلمىغان بولسا، ئايال ئۆلتۈرۈلۈپ، ئەر كىشى دەررىگە بېسىلىپ زىندانغا تاشلىنىدۇ، — ساقچى باشلىقى گېپىنى داۋام قىلدى، — گاھىدا ئۇنداقلارنى كەڭرىرەك قويۇۋېتىمەن، ھەي ...، نېمىسىنى دەيسىز؟ ئۇلار يوقسۇزلۇقتىن شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتقان تۇل خوتۇنلار تۇرسا؟! ئۇلارنىڭ قىلقلرىنى كۆرمەسكە سالغانلىقىم، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنى ئىزىغا سېلىۋېلىشقا ياردەم بەرگەنلىكىم بولىدۇ-دە!

— شۇنداق، لېكىن سىز پايھىشلەرنىڭ گېپىنى قىلىۋاتىسىز، ئادەتتىكى ئادەملەر ئاشۇنداق قىلىپ قالسىچۇ؟

— بىر قېتىم بىز ماشىنىنىڭ ئىچىدىلا گىرەلىشىپ قالغان بىر جۈپ ئەر-ئايالنى تۇتۇۋالدۇق، — دېدى ساقچى باشلىقى، — لېكىن ئۇلارنى دەرھال توي قىلىشقا بۇيرۇدۇق ...، بىز ئادىللىق قىلدۇق، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ چۈنكى بىز تالباىنلار ئەمەس-تە، مېنىڭچە چالما-كېسەك قىلىشتىن ئىمكانقەدەر ساقلانغىنىمىز تۈزۈك، ئۇنىڭسىزمۇ ئافغانىستانلىقلارنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان كۈلپەتلەر ئازمۇ؟!

مەنسۇر ساقچى ئىدارىسىدىن قايتىپ چىقىپلا تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان چىگىش خىياللارغا غەرق بولدى، ساقچى ئىدارىسى ئۇنىڭغا ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت بەردى، ناۋادا ئۇلار ”بويۇلا ئومۇ كۈن ئالسۇن“ دەپ قالسا، ئەرزىنى قايتۇرۇۋالسا بولاتتى، ئەگەر بۇ ئۈچ كۈنلۈك مۆھلەت ئۆتۈپ كېتىپ قالسا، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەرزىنى قايتۇرۇۋالماق تەس ئىدى، مەنسۇر كىتابخانغا بارماي ئۇدۇل ئۆيگە يېنىپ كەلدى، ئادەتتىكىچە چاغلاردا ئۇ كۈندۈزلىرى كەمدىن-كەم ئۆيگە يېنىپ كېلەتتى، مەنسۇر سېلىنچىنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ يېتىپ، ئىچىدە خۇدادىن ئەمىنلىك تىلدى، ئاڭغىچە غىزامۇ تەييار بولدى.

— ئايىغىنى سېلىۋەت، — دېدى شەرىپە ئۇنىڭغا،

لېكىن ئۇ ئانىسىنىڭ گېپىنىڭ بېلىغا تەپتى؛

— ئىشىڭنى قىل!

— ۋۇي، نېمە دېگىنىڭ بۇ؟ — دېدى شەرىپە ئاچچىقلاپ، — بىلىپ قوي مەن سېنىڭ ئاناڭ! لېكىن مەنسۇر مىدىرلاپمۇ قويمىي، پۇتلىرىنى ئالمىغىنىچە سېلىنچىدا سۇنايلىنىپ يېتىۋەردى، دەرغەزەپكە كەلگەن شەرىپە لەۋلىرىنى چىشىلدى.

— جالالددىنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى پاتراق بېكىتمىسەك بولمايدۇ، — دېدى مەنسۇر، ئۇ يانچۇقىدىكى تاماكىدىن بىر تال ئېلىپ تۇناشتۇردى، بۇنى كۆرگەن شەرىپە پاكىدە يىغلىۋەتتى، مەنسۇر ئادەتتە دادىسى بار يەردە، ئۇنىڭدىن قورقۇپ تاماكا چەكمىگىنى بىلەن، سۇلتان ئۆيدە يوق چاغلاردا غىزانىڭ ئالدى-كەينىدە تاماكىنى بولۇشىغا چېكىپ ئۆينى ئىسلىۋېتەتتى، لېكىن مەنسۇر تاماكىدا پىغاننى بېسىپ ھۇزۇرلانغىنى بىلەن، ئۇنىڭ بۇ ھاياسىزلىقى ئانىسى شەرىپەنىڭ يۈرىكىنى خۇن قىلىۋېتىپ باراتتى، بىبگۈلمۇ ئۇنىڭ بۇ ئەدەبسىزلىكىدىن ئىزچىل نارازى بولۇپ كەلگەنىدى، لېكىن بۈگۈن نېمە ئۈچۈندۇ تاماكىنىڭ خۇمارى ئۇنى زادى ئولتۇرغۇزىدى، — ئەكەلگىنە بالام بىر تال، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا مەنسۇرغا قولىنى ئۆزىتىپ،

نەۋرىلەر مومىسىنىڭ تاماكا چەككەنلىكىدىن ھەيران قېلىشتى، — ئانا، نېمە قىلغانلىرى بۇ؟ — لالە يىغلىغىنچە ئىتىلىپ باردى. دە ئۇنىڭ قولىدىكى تاماكىنى يۇلۇپ ئېلىۋالدى، لېكىن مەنسۇر مومىسىغا تاماكىدىن يەنە بىرنى سۇندى، بۇنىڭدىن غەزەپلەنگەن لالە ئىشكىنى گۈپپىدە بېيۇتتېپ تالاغا چىقىپ كەتتى، بىبگۈل قولىدىكى تاماكىنى پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن شورىغىنچە مىيىقىدا كۈلدى، تاماكىنىڭ ھۇزۇرىدىن لەززەتلەنگەن مومى ئولتۇرغان يېرىدە ئالدى-ئارقىسىغا ئىغاڭلىغىنچە، قولىدىكى تاماكىنى بېشىدىن ئېگىز تۇتۇپ باشقىلارغا كۆرسەتكەندىن كېيىن، ئۇنى يەنە بىر قېتىم قاتتىق شورىدى،

— مەن ئىمكان بار ئاز چېكىمەن، — دېدى ئۇ ئۆزىچە چۈشەندۈرۈپ، — ئۇنى قويدۇرۇۋېتىڭلار، — دېدى بىبگۈل تاماكىنى چېكىپ بولغاندىن كېيىن، — ھېلىمەممۇ بۇرنىغا پىدى، دادىسىمۇ ئۆلگۈدەك ئۇرۇپتۇ، ئۆيدىكىلىرىنىڭ ھەممىسى ئىزا-ئاھانەتكە قالدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالغان ئاتكرتلىكىنى ئەكىلىپ بەرگەن تۇرسا....

— سىلى تېخى ئۇنىڭ بالىلىرىنى كۆرمىدىلە ئانا، — دېدى شەرىپە بىبگۈلنىڭ گېپىنى قۇۋۋەتلەپ، — جالالددىن ئىشلەپ پۇل تاپمىسا ئۇ بايقۇشلار ئاچلىقتىن ئۆلمەمدۇ؟

— مۇشۇ سەۋەبتىن ئالمادىس ئۇنىڭ بالىلىرىغا بىرەر ئىش بولۇپ قالسا بۇنىڭ قىساسىنى تارتىدىغان گەپ، — دېدى بىبگۈل تاماكىنى چېكىپ بولغاندىن كېيىن قايتىپ كىرگەن لالە، — ئەگەر مۇشۇ سەۋەبلىك ئاشۇ بالىلار

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئاغرىپ- تارتىپ قالسىچۇ؟ ئۇلارنى داۋالاشقا ئاز پۇل كېتەتى! ئاشۇ بايقوشلار بىزنىڭ سەۋەبىمىزدىن ياكى ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىشى مۇمكىن جالالىددىننىڭ تۈرمىدىن ساق چىقالشى ناتايىن، چۈنكى نۇرغۇن جىنايەتچىلەر ئالتە يىلغىچە يۇقۇملۇق كېسەل دەمدۇ، ئۆپكە سىلىسى دەمدۇ ئىشقىلىپ يامان كېسەللەرنىڭ دەستىدىن تۈرمىدىن ساق چىقالمىغۇدەك.

— ئىچكىلار ئاغرىسۇن بالام، ئۇلارمۇ خۇدانىڭ مۇمىن بەندىسىغۇ، — دېدى بىبىگۈل.

مەنسۇر بەرگەن ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون پاكىستانغا ئۆلەندى، مەنسۇر دادىسىدىن جالالىددىنغا كەڭچىلىك قىلىپ، ئۇنى قويدۇرۇۋېتىشىنى ئىلتىجا قىلدى، ئۆيدىكى ھەممەيلەن لام-جىم دېمەي ئولتۇرۇپ، تېلېفونلىشىۋاتقانلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاۋاتاتتى.

سۇلتانىنىڭ تېلېفون تروپىكىسىدىن كېلىۋاتقان ئۇنى باشقىلارمۇ ئاڭلىدى:

— سەنمۇ ئاتكرىتىكىلىرىمنىڭ كۇرسىنى چۈشۈرۈپ، مېنى ۋەيران بولسۇن، دېمەكچىمۇ؟ مەن ئۇنىڭ ئەمگىكىگە يارىشا ھەق بەرگەن تۇرسام، يەنە نېمىشقا ئوغرىلىق قىلىدۇ؟ ئۇ دېگەن ئالدامچى، ئوغرى! بۇرنىغا يېمىگۈچە راستىنى ئېيتمايدىغان ئوخشايدۇ؛ يەنە دەپ قويماي مەنسۇر، كىمكى مېنىڭ زىزىقىمغا چاڭ سالماقچى بولىدىكەن، ئۇنى پەندىياد دېگۈزۈۋەتمەي قويمايمەن!

— ئۇ ئالتە يىل تۈرمىدە يېتىپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ دادا، ئۇ تۈرمىدىن چىققۇچە بالىلىرىمۇ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىشى مۇمكىن.

— ھېلىغۇ ئالتە يىلكەن، 60 يىل ياتسىمۇ نېمە كارىم، ئۇ ئاتكرىتىكىلارنى زادى كىمگە سېتىپ بەرگەنلىكىنى ئېيتمىغۇچە ھەرگىز رەھىم قىلمايمەن!

— دېگەنلىرى ئۇرۇنلۇق دادا، چۈنكى سىلنىڭ قورساقلىرى توق، كىيىملىرى پۇتۇن، — دەپ ۋارقىردى مەنسۇر تېلېفون تروپىكىسىغا قاراپ، — لېكىن جالالىددىننىڭ بىر تېرە-بىر ئۇستىخان بولۇپ قالغان ئاشۇ بىتەلەي بالىلىرىنى ئويلىساملا ئۇزۇمنى تۇتالماي يىغلاپ كېتىمەن، جالالىددىننى سولتىۋەتسەك ئۇلارنىڭ ئائىلىسى پۈتۈنلەي تۈگىشىدۇ!

— نېمە؟ سەن تېخى ماڭا ئەقىل ئۆگەتمەكچىمۇ؟ — تېلېفون تروپىكىسىدىن سۇلتانىنىڭ غەزەپلىك ئۇنى ئاڭلاندى، بۇ ئاۋاز ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسىگە ناھايىتى تونۇش ئىدى، ئۇلار تروپىكىدىن كېلىۋاتقان ئاشۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ، سۇلتانىنىڭ غەزەپتىن قارىداپ، تىترەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك

بولدى، — ھەي، سېنىڭ نەرىڭمۇ مېنىڭ بالامغا ئوخشىسۇن؟ سەن نېمىشقا ماڭا ئاتىكاچىلىق قىلسەن، ھە؟ ئاڭلاپ تۇر مەنسۇر: مېنىڭ دېگىنىم دېگەن، ھەرقانداق ئىشتا سىزغان سىزقىمدىن چىقىشىڭىزغا رۇخسەت يوق! ئۇقتۇڭمۇ؟ مەنسۇرنىڭ دادىسىغا گەپ ئۇقتۇرالمىي يىغلىۋەتكۈدەك بولۇپ كېتىۋاتقانلىقى ئۇنىڭ چىرايىدىن چىقىپلا تۇراتتى، ئۇ ئەزەلدىن ھەرقانداق ئىشنى دادىسىنىڭ دېگىنى بويىچە قىلاتتى، بىرەر قېتىمۇ دادىسىنىڭ دېگىنى رەت قىلىپ ئۇنىڭ زىتىغا تېگىپ باقمىغانىدى، ئۇ ھەم دادىسىنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشتىن قورقاتتى، بۇلارنىڭ ھەممىسى سۇلتانغا بەش قولىدەك ئايان ئىدى.

— ماقۇل! — دېدى مەنسۇر ۋە تروپىكىنى قويدى، ئۆيدىكىلەرنىڭ دېمى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتكەنىدى، مەنسۇر دادىسىنى غايىۋانسىگە تىلاۋاتاتتى:

— نازا تاش يۈرەك بىر نېمىكەن بۇ!

جالالىددىننىڭ ئۆيدىكىلەر ئەتىگەندىمۇ، كەچتىمۇ كېلىۋېلىپ، سۇلتانلارنىڭ بوسۇغىسىنى تېشىۋېتەيلا دەپ قالدى، گاھدا جالالىددىننىڭ مومىسى، گاھدا ئانىسى، گاھدا خوتۇنى كېلەتتى، ھەر قېتىم كەلگەندە بىر-ئىككى بالىنى يېتىلگەچ كېلەتتى، لېكىن ئۇلار ھەر قېتىم پەقەت ”بۇ ئىشتا سۇلتاننىڭ دېگىنى ھېساب، شۇ كەلگەندە ئاندىن بىر گەپ بولار“ دېگەن بىرلا خىل جاۋابنى ئاڭلايتتى، لېكىن سۇلتاننىڭ ئاللىقاچان قارار قىلىپ بولغانلىقىنى ئۆيدىكىلەرنىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى.

سۇلتاننىڭ ئۆيدىكىلەر بارا-بارا چىداپ بولالمىي، جالالىددىننىڭ ئۆيدىكىلەر كەلگەندە ئىشىكىنى تاقىۋېلىپ، ئۇلارنى كىرگۈزمەيدىغان بولدى، مەنسۇر ساقچى ئىدارىسىغا بېرىپ، ھۆكۈمنى سۇلتان قايتىپ كەلگۈچە كېچىكتۈرۈشنى تەلەپ قىلدى، لېكىن ھۆكۈمنى داۋاملىق كېچىكتۈرۈۋېرىشكە بولمايدىغانلىقى ساقچى ئىدارىسىدىكىلەرگە ئايان ئىدى، چۈنكى جىنايەتچىنى ئىشنىڭ ئىندەك كىچىكىنە قەپەزگە بىر نەچچە كۈن ئارتۇق قاماپ قويۇشقا بولمايدۇ، شۇڭا ئۇلار جالالىددىنغا تېخىمۇ كۆپ ئاتىرىنكارلىرىنى ئوغرىلاپ ئاچىقىپ، ئۇنى كىمگە سېتىپ بەرگەنلىكىنى ئىقرار قىلدۇرۇش ئۈچۈن، خېلى تىرىشىپ باقتى، لېكىن جالالىددىن ئىقرار قىلمىدى، شۇنداق قىلىپ ساقچىلار جالالىددىننىڭ قولىغا كوزىزا سېلىپ، قەپەزدەك ھەپسىدىن يالاپ ئېلىپ چىقتى، ساقچى ئىدارىسىنىڭ ماشىنىسى بولمىغاچقا، جالالىددىننى مەركىزىي ساقچى

كابلۇن كىتابپۇرۇش

ئىدارىسىغا ئاپىرىدىغان ۋەزىپە مەنسۇرغا يۈكلەندى، جالالىددىننىڭ دادىسى، ئوغلى ۋە مومسى تالادا ساقلاپ تۇراتتى. ئۇلار مەنسۇرنى كۆرۈپ دەككە-دۈككە ئىچىدە ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى، دادىسىنىڭ زورى بىلەن مۇشۇنداق شەپقەتسىزلىك قىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتقان مەنسۇرنىڭ ئۇلارغا ھېسداشلىقى كېلەتتى.

”بۇ ئىشلارنى پەقەت دادامنىڭ زورى بىلەن قىلىۋاتمەن“ دېگەن ئوي بىلەن ئۆز كۆڭلىگە تەسەللىي بېرىۋاتقان مەنسۇر، قارا كۆزەينىكىنى تاقاپ ماشىنىغا چىقتى، جالالىددىننىڭ مومسى بىلەن ئوغلى قايتىپ كەتتى. فايز ئېغاڭلاپ تۇرغان ۋېلىسىپىتى بىلەن مەنسۇرنىڭ ماشىنىسىنى خېلى يەرلەرگىچە جېنىنىڭ بارىچە قوغلاپ باقتى. لېكىن بىر يەرلەرگە كەلگەندە ئۇ ماشىنىنىڭ چاقىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ-توزاڭلار ئارىسىدا بارا-بارا كۆزدىن غايىب بولدى. مەنسۇر ماشىنىنى ئادەتتىكىدەك ئاستا ھەيدەپ كېتىۋاتاتتى. چۈنكى جالالىددىن ئەمدى خېلى يىللارغىچە بۇ يەرلەرنى كۆرەلمەيتتى.

ئۇلار مەركىزىي ساقچى ئىدارىسىغا يېتىپ كەلدى. بۇ يەردە تالىبانلار ھاكىمىيەت باشقۇرغان چاغدىكى ئەڭ قورقۇنچلۇق ئىمارەت بولۇپ، مۇھتەسپلەر باش مەھكىمىسى، يامان ئىللەتلەرنى چەكلەپ، ئەخلاقى پاكلاش مىنىستىرلىكى دەل مۇشۇ بىنا ئىدى. ئۇ چاغلاردا ساقلى ياكى ئىشتىنى قىسقا ئەلەر، بىۋاسىتە تۇغقانلىرىدىن باشقا ئەلەر بىلەن بازارغا چىققان مەزلۇملار، ئۆزى يالغۇز رەستىگە چىققان ياكى پۈركەنچە كىيگەن بولسىمۇ، لېكىن گىرىم قىلىۋالغان خوتۇن-قىزلار مۇشۇ يەرگە يالاپ كېلىنەتتى. ئۇلار بىر تەرەپ قىلىنغىچە مۇشۇ ئىمارەتنىڭ قاراڭغۇ گەمسىدە نەچچە ھەپتە يېتىپ كېتەتتى. تالىبانلار نىكۋەتكەندىن كېيىن، تۈرمىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى قويۇۋېتىلدى. شۇ چاغدا تۈرمىلەردىن تالىبانلارنىڭ تۈرمىدىكىلەرنى قىناشتا ئىشلەتكەن نۇرغۇن ئەسۋابلىرى بايقالدى. تالىبانلار تۈرمىدىكىلەرنى قىناشتا كۆپىنچە ئەلەرنى ئالدىن تۇغما يالڭاچلاپ، ئاياللارنىڭ ئەۋرىشىگە لاتا تارتىپ قويۇپ تۇرۇپ قامچىلايتتى. تالىبانلار ھاكىمىيەت باشقۇرۇشتىن ئىلگىرى، بۇ بىنانى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ياۋۇزلۇقتا چېكىگە يەتكەن ئاخبارات ئورگىنى ماكان تۇتۇپ ئولتۇرغانىدى. كېيىن مۇجاھىدلار ئەشكىلاتىنىڭ دوپپىسىنى ئەكەل دېسە كاللىسىنى كېسىپ كېلىدىغان پەلپەتەش ساقچى تارمىقى ئىگىلىۋالدى.

جالالىددىن بىنانىڭ بەشىنچى قەۋىتىگە ئېلىپ چىقىلدى. ئۇ ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە مەنسۇرنىڭ يېنىدىراق مېڭىشقا تىرىشاتتى ۋە مەنسۇرغا تەلمۈرۈپ قاراپ

كابۇللوۋ كىتابپۇرۇش

قوياتى، ئۇنىڭ پولىتىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن ”ماڭا رەھىم قىلسىلا، بۇندىن كېيىن سىلگە قۇل بولۇپ ئىشلەي، مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالسىلا!“ دېگەن ئىلتىجالىرى بىلىشىلا تۇراتتى، لېكىن مەنسۇر ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويماي كېتىپ باراتتى، چۈنكى ئۇ دادىسى بەرگەن ھوقۇقنى رەھىم-شەپقەت دېگەننى قايرىۋېتىپ نۇرۇپ يۈرگۈزۈشى كېرەك، بولمىسا سۇلتان ”ئىرادەمگە خىلاپلىق قىلدىڭ“ دېگەننى باھانە قىلىپ، ئۇنىڭ مۇراسخولۇق ھوقۇقىنى ئېلىپ تاشلايدۇ ھەتتا ئۇدىن قوغلاپ چىقىرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇر يېقىندىن بۇيان دادىسىنىڭ ئەكبەرگە بەكرەك ئامراقلىق قىلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزدى، چۈنكى سۇلتان ئەكبەرنىڭ كومپيۇتېر ئۆگىنىشىگە ماقۇل دېدى ھەتتا ئۇنىڭغا ۋېلىسپىتمۇ ئېلىپ بەردى، ئۇ ناۋادا دادىسىنىڭ زىتىغا تېگىپ قويسا، دادىسى ئۇنىڭ بىلەن ئادا-جۇدا بولۇپ كېتىدۇ، شۇڭا ئۇ جالالىددىنغا ھەرقانچە ئىچ ئاغرىتىسمۇ، لېكىن سۇلتاننىڭ چىشىگە تېگىپ قويدىغان ئىشنى قىلماسلىقى كېرەك.

ئۇلار ئۆچرەت ساقلاپ تۇردى، ئادەتتە جىنايەت گۇماندارنىڭ ئاق ياكى قارا ئىكەنلىكى ئىسپاتلانغۇچە سۇلاپ قويۇلاتتى.

نۆۋەت مەنسۇرغا كەلدى، ئۇ ئەرزىنى سوراقچىغا سۇندى، جالالىددىن ئوتتۇرىدا زوڭزىپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئۇزۇن ئەمما مايماق پۇت بارماقلىرىنىڭ تىرناقلىرى قاپقارا كىرى ئىدى، جۈل-جۈل مايكىسى بىلەن چاپنى ئۇنىڭ دۈمبىسىنى ئاران ياپاتتى، كەڭرى ئىشتىنىڭ ئېغى پالاقلاپ يەرگە سۈرۈلۈپ تۇراتتى.

ئۈستەلنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان سوراقچى ئىككى شاھىدنىڭ گۇۋاھلىق سۆزلىرىنى، ئارىسىغا قارا قەغەز قىستۇرۇلغان دەپتەرگە ئەستايىدىل يېزىۋاتاتتى، ئۇنىڭ پوچۇركىسى ناھايىتى چىرايلىق ئىدى.

— ئافغانىستاننىڭ ئاتكرىتىكلىرىغا بەك ئامراق ئوخشايسەن-ھە؟ — جالالىددىننىڭ بۇ ئىشىدىن سەل-پەل ھەيران قالغان ساقچى كۈلۈپ تۇرۇپ سورىدى ۋە جالالىددىن ئاغزىنى ئۆمەللەپ بولغۇچە ئۇ كېپىنى داۋاملاشتۇردى، — ئاتكرىتىكلارنى زادى كىمگە سېتىپ بەردىڭ؟ ئۇنچىۋالا ئاتكرىتىكنىڭ ھەممىسىنى دوست-بۇرادەرلىرىڭگە ئەۋەتۋەتمىگەنسەن، تايىنلىق؟

— پەقەت 200 دانىلا ئالغانىدىم، قالغىنىنى رەسۇل بەردى، — جالالىددىن مۇشۇنداق دېسەم قۇتۇلۇپ كېتەرمەن، دەپ ئويلىغانىدى. — يالغان، — دېدى مەنسۇر ئۇنىڭ كېپىنى ئۈزۈپلا، — رەسۇلنىڭ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

ساڭا ئەزەلدىن ئاتكرىتكا بېرىپ باقىنى يوق!
— ئۇتتۇپ قالما جالالدىدىن، — دەپ چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى
ساقچى، — بۇ سوراقخانا گەپنىڭ راستىنى دەپ قۇتۇلۇپ كېتىشىڭگە پۇرسەت
يارىتىپ بېرىۋاتىدۇ، جۇمۇ!

جالالدىدىن ئەگرى-بۈگرى بولۇپ كەتكەن قول بارماقلىرىدىن قاس
چىقىرىپ قويۇپ، گەپ قىلماي ئولتۇردى. لېكىن ساقچى قاچان، نەدە، نېمە
ئىش قىلغانلىقىنى سورىغاندىلا ئاندىن زۇۋانغا كەلدى. سوراقچىنىڭ كەينىدىكى
دېرىزىدىن كابۇلنىڭ شەھەر ئەتراپىغا جايلاشقان تۆپىلىكنى كۆرگىلى بولاتتى.
تۆپىلىكتە ئۆيلەر ئاساسەن يوق دېيەرلىك بولۇپ، سوزۇلۇپ ياتقان يىلان
باغرى يول ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. جالالدىدىنمۇ دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ
باقى. تۆپىلىكتە ئۇ ياقىن-بۇياققا ئۆتۈشۈپ تۇرغان ئادەملەر ئۇنىڭ كۆزلىرىگە
بەئەينى چۈمۈلىدەك كۆرىنىپ كەتتى.

سوراقچى تۇيۇقسىزلا ئوتتۇرىغا كېلىپ، جالالدىدىننىڭ يېنىدا زوڭرايدى:
— بالىلىرىڭنىڭ ئاچ-زېرىنلىقتا قىيىنلۇقتانلىقىنى، ئۆزۈڭنىڭ كۇناھسىز
ئىكەنلىكىڭنى بىلىمەن، شۇڭا ئاخىرقى پۇرسەتنى چىڭ تۇت! ئاتكرىتكىلارنى
كىمگە سېتىپ بەرگەنلىكىڭنى دەپسەڭلا سېنى قويۇپ بېرىمەن، ناۋادا ئۇنى
ئىقرار قىلمىساڭ، بىر نەچچە يىل كېسىلىپ كېتىسەن!
بۇنىڭ بىلەن جالالدىدىن بىر ئادەمنىڭ ئىسمىنى دەپ سالدى. ئۇنىڭ
ئاشۇ ئىسمىنى دېگەن چاغدىكى ئۇنى باشقىلار ئاڭلىيالمىغۇدەك دەرىجىدە پەس
ئىدى.

بۇنى ئاڭلىغان مەنسۇر ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كەتتى.
جالالدىدىن دەپ بەرگەن ئۇ ئادەمنىڭ بازاردىن كالىندار، قەلەم، كارتۇچكا،
ھېيت-بايرام كارتىسى، توي كارتىسى، قۇدا چۈشۈش كارتىسى، مەۋلۇت
كۇنى كارتىسى ۋە ئافغانىستاننىڭ ئەنئەنىۋى نەقىش نۇسخىلىرى چۈشۈرۈلگەن
ئاتكرىتكا دېگەن نەرسىلەرنى ساتىدىغان دۇكىنى بار ئىدى. ئۆزۈندىن بۇيان
ئاتكرىتكىلارنى سۇلتاننىڭ كىتابخانىسىدىن توپ ئېلىۋاتقان بۇ كىشىنىڭ مال
ئالغىلى كەلمىگىنىگە خېلى بولۇپ قالغانىدى. مەنسۇر ئۇنى ناھايىتى ئوبدان
تونۇيتتى، ئۇ ئادەم ھەر قېتىم مالغا كەلگەندە "قىممەت بولۇپ كەتتى" دەپ
قاقشايتتى.

جالالدىدىنغا ئاز-ئولا تىترەك ئولاشقان بولسىمۇ، لېكىن گويا قىندىن
تاشقان دەريادەك ئاغزى-ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەيتتى!

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

— بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئىشلىرىمنى تۈگىتىپ ماڭاي دەپ تۇرسام ئۇ كەپتۇ، بىز تاغدىن-باغدىن پاراڭلاشتۇق؛ ئۇ مەندىن تۇيۇقسىزلا ”ساڭا پۇل لازىممو؟“ دەپ سورىدى؛ مەن ”ئەلۋەتتە لازىم“ دېدىم؛ ئۇ ”ئۇنداق بولسا ماڭا ئاتكرىتكىدىن ئازراق جايلاپ بەرمەمسەن“ دېدى؛ دەسلەپتە ئۈنمىدىم؛ لېكىن ئۇ دېگىنىنى قىلسام ماڭا پۇل بېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى؛ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئويلىنىپ قالدىم؛ دۇرۇس، ماڭا پۇل كېرەك! تۇرۇپلا بالىلىرىم كۆز ئالدىمغا كەلدى؛ چۈنكى ياغاچچىلىق قىلىپ تاپقان پۇلۇم بىلەن ئۇلارنىڭ ھەتتا قورسىقىنىمۇ باقالمايۋاتاتتىم؛ يوقسۇزلۇقتىن چاپكەش خوتۇنۇمنىڭ 30 ياشقا كىرمەي تۇرۇپلا چىشلىرى تۆكۈلۈپ بولدى؛ ھەر قېتىم ئۆيگە كىرگىنىمدە خوتۇن-بالىلىرىمنىڭ مەسكىن چىرايىنى كۆرۈپ ئۆرتىنىپ كېتىمەن؛ خوتۇن-بالىلىرىم ئاغرىپ-تارتىپ قالسا دورا ئېلىپ بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا قورسىقىنى ئاچ، ئۇچىسىنى يالڭاچ قويۇۋاتىمەن؛ شۇڭا مەن ئۆزۈم مۇشۇ يەردە ئىشلەۋاتقاندىكىن ئاتكرىتكىلاردىن ئازراق ئالسام چىنپۇ قالماس، سۇلتان بېگىمنىڭ ھېسابى يوق پۇلى، ساماندىك ئاتكرىتكىسى تۇرسا ئۇنچىلىك نەرسىنى زىغىرلاپمۇ كەتمەس، دەپ ئويلاپتىمەن. شۇڭا ئاتكرىتكىلاردىن ئازراق ئالغاندىم

— بىز دەرھال نەق مەيدانغا بارايلى، — دېدى ساقچى. ئۇلار دەس ئورنىدىن تۇردى-دە، جالالىددىنى ئېلىپ تالاغا قاراپ ماڭدى، ئۇلار بازاردىكى ھېلىقى كىشىنىڭ دۇكىنىغا كەلسە، دۇكاننىڭ ئىگىسى يوق، ئۇنىڭ ئورنىدا بىر بالا دۇكانغا قاراپ ئولتۇرۇپتۇ.

— مۇھەممەد قېنى؟ — دەپ سورىدى پۇقراچە كىشىۋالغان ساقچى. مۇھەممەد چۈشلۈك تاماققا كېتىپ قالغانىكەن، ھېلىقى ساقچى دۇكانغا قاراۋاتقان بالغا كىشىكىسىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ دۇكاندىكى ئاتكرىتكىلارنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. ھېلىقى بالا ئۇلارنى پۈكەينىڭ كەينىدىكى قىسىلچاقنىڭ ئىچىگە باشلاپ ئەكىردى، مەنسۇر بىلەن ھېلىقى ساقچى مال جازىسىدىكى ئاتكرىتكىلارنى ئېلىپ قاچىلىۋىدى لىقمۇ لىق بىر تاغار كەلدى، بۇلارنىڭ ھەممىسى سۇلتان باستۇرغان ئاتكرىتكىلار بولۇپ، نەچچە مىڭ دانە كېلەتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ قايسىسىنىڭ سۇلتاننىڭ قولىدىن سېتىۋېلىنغان ئاتكرىتكىلار، قايسىسىنىڭ جالالىددىن ئوغرىلاپ ئەكىلىپ بەرگەن ئاتكرىتكىلار ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى، ئۇلار ھېلىقى بالا بىلەن ئاتكرىتكىلارنى ساقچى ئىدارىسىغا ئېلىپ كەلدى.

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ساقچىلاردىن بىرى مۇھەممەدنىڭ دۇكىنىنى پېچەتلىگەندىن كېيىن، ئۇنى شۇ يەردە ساقلاپ تۇردى.

پۈتۈن ئۈستۈبىشى كاۋاپ پۇراپ تۇرغان مۇھەممەد ساقچى ئىدارىسىغا كىرىپ كەلگەندە سوراق قايتىدىن باشلاندى. دەسلەپتە ئۇ جالالىددىنى تونۇيدىغانلىقىنى رەت قىلىپ، مەن بۇ ئاتكرىتىكلارنى سۇلتان، يۇنۇس، ئەكبەر ۋە مەنسۇرلارنىڭ قولىدىن بۇلغا سېتىۋالغان، دەپ تۇرۇۋالدى. كېيىن تۇرۇپلا يەنە جالالىددىن بىلەن كۆرۈشكىنىم راست، لېكىن ئارىمىزدا ھېچقانداق ئېلىم-بېرىم بولمىدى، دېگەن گەپنى قىلدى.

مۇھەممەد دېگەن بۇ دۇكاندار ساقچى ئىدارىسىدا بىر كېچە تۇتۇپ تۇرۇلۇشى كېرەك ئىدى، مەنسۇر ئاخىر بۇ ئىشىنىمۇ قۇتۇلىدىغان بولدى، ئۇ كارىدورغا چىقسا ياغاچچىنىڭ دادىسى، تاغىسى، جىيەنى ۋە ئوغلى ساقلاپ تۇرغانىكەن، ئۇلار مەنسۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنى ئورۇۋالماقچى بولۇشتىمۇ، لېكىن مەنسۇرنىڭ تەلەتنى كۆرۈپ ئارقىغا داچىشتى. مەنسۇرنىڭ بۇ ئىشلارغا پەقەت چىدىغۇچىلىكى قالمىۋاتاتتى. جالالىددىن ئىقرار قىلدى، ئىشلار سۇلتاننىڭ دېگىنىدەك تامام بولدى، ئوغرى بىلەن ئوغرىلانغان ئاتكرىتىكىنى ساتقان ئادەم ئېنىقلاپ چىقىلدى. دېمەك، ئەمدى ئەرزىنى قايتۇرۇۋالسا تامامەن بولاتتى.

مەنسۇر بەك بىئارام بولۇپ كېتىۋاتاتتى، ئۇ ئىتتىك تالاغا چىقتى، ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە سۇلتاننىڭ يولغا چىقىدىغاندا دېگەن ئاخىرقى سۆزلىرى يەنە جاراڭلىغاندەك بولدى: "مەن جېنىمنى ئالقانغا ئېلىپ قويۇپ تۇرۇپ ئىگىلىك ياراتتىم؛ مەن تۇرمىدىمۇ يېتىپ باقتىم، تاياقمۇ يەپ باقتىم، لەختە-لەختە قانمۇ قۇسۇپ باقتىم؛ مەن پەقەت ئافغانىستانلىقلار ئۈچۈن ئاز-تولا ئىش قىلىش ئۈچۈنلا ئاشۇنداق جەبىر-جاپالارنى چەكتىم؛ ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە بۇ چۈپرەندە ياغاچچى مېنىڭ قان-تەر بىلەن نىكلەنگەن ئىگىلىكىمنى ۋەيران قىلماقچى بولۇۋاتىدۇ؛ ئۇ بۇنىڭ بىلەن جازاغا تارتىلىشى كېرەك؛ بۇ ئىشنى چىڭ تۇرمىساڭ بولمايدۇ، بالام! قارىسام، سەن باغرى يۇمشاقلىق قىلىۋاتىسەن!"

دېھقۇدەيداد كەتتىكىدىكى ۋەيرانە بىر ئۆيدە بىر مەزلۇم تۇرۇسقا تىكىلگىنىچە ھاڭۇقىپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئەڭ كىچىك بالىسى قىرقىراپ يىغلاۋاتاتتى. نەچچە كۈندىن بېرى ئاچ قېلىۋاتقان بۇ بالىلار بوۋىسىنىڭ شەھەردىن يېگۈدەك بىر نەرسە ئالغىچ كېلىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەكتە. بوۋاي ۋېلىسىپىنىنى يېتىلەپ ھويلىغا كىرىپ كەلگەندە بالىلار ئېتىلىپ چىقىپ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

ئۇنىڭ قولىغا تەلمۈرۈپ قاراشتى، لېكىن بوۋاينىڭ قولى قۇرۇق ئىدى، بوۋىسىنىڭ مەيۈسانە چىرايىنى كۆرگەن بالىلار تىڭىرقاپ تۇرۇپ قالدى، بىر ھازا جىمجىتلىقتىن كېيىن بالىلار بوۋاينىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى ئېتىپ يىغلىشىپ كەتتى: ”بوۋا، دادام قېنى، دادام قاچان قايتىپ كېلىدۇ؟“

تۆن كىچىكىنىڭ باب

رەھىمىمىز ئانا

تاجمىر «قۇرئان كەرىم» نى ئالدى بىلەن پىشانىسىگە تەڭگۈزۈپ ئاندىن سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇ يەر-بۇ يەردىن ۋاراقلاپ كۆرۈپ باقتى، ئاندىن يەنە لەۋلىرىگە تەڭگۈزۈپ بوشقىنا سۆيۈپ قويۇپ، يانچۇقىغا سالدى. دە، ماشىنىنىڭ دېرىزىسىدىن سىرتقا قارىدى، ماشىنا كابلۇننىڭ شەھەر سىرتىغا قاراپ، شەرقتىكى پاكىستان چېگرىسىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ يەر ھېلىمۇ تالىبانلار بىلەن بازا تەشكىلاتىدىكىلەرنى ياقلايدىغان تىنچسىز رايون بولۇپ، ئامېرىكىلىقلارنىڭ كېيى بىلەن ئېيتقاندا تېررورچىلار دەل ئاشۇ يەردىكى تاغلىقلارغا يوشۇرۇنۇۋالغانىدى، شۇڭا ئامېرىكىلىقلار ئۇ يەرنى ئالا قويماي ئاختۇرۇپ، شۇ يەردىكى پۇقرانى بىرمۇ بىر سوراق قىلىپ چىقتى؛ ئۆڭكۈرلەرنىڭ بىرىنى قويماي بومبىلاپ، قورال-ياراغلارنىڭ ھەممىسىنى يىغىۋالدى ۋە ئادەم يوشۇرۇنۇۋېلىش ئىمكانىيىتى بار بۇلۇڭ-پۇچقاقتىڭ ھەممىسىنى قەدىرىۋەتتى، بۇ جەرياندا ھەتتا بىر مۇنچە ئاۋام-پۇقراننىڭمۇ جېنىغا زامىن بولدى، ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى، تېررورچىلارنى، بولۇپمۇ ئۇزۇندىن بۇيان تۇتالمايۋاتقان جىنايەتچى — ئوساما بىن لادىنى تېپىش ئىدى.

ئامېرىكا باشچىلىقىدىكى خەلقئارا ئالاھىدە قىسىم بۇ يەردە بازا تەشكىلاتىغا قارشى ”بوغما يىلان ھەرىكىتى“ نى قوزغاپ، بىن لادىنىڭ ئافغانىستاندىكى قالدۇق كۈچلىرىگە قاقشاتقۇچ زەربە بەرگەندى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مۇشۇ چېگرا ئەتراپىدا بازا تەشكىلاتى ئەزالىرىنى ئاندا-ساندا ئۇچراتقىلى بولالمىش؛ بۇ يەردىكى مىلتارىستلار مەزكۇرىي ھۆكۈمەتنى ئېتىراپ قىلمىغاچقا، قوۋمىغا قەبلە قانۇنى بويىچە ھۆكۈمرانلىق قىلالمىش. دېمىسىمۇ ئامېرىكىلىقلار بىلەن ئافغانىستان ھۆكۈمىتىنىڭ مۇشۇ چېگرا ئەتراپىدىكى پۇشتۇ كەنتلىرىگە كىرەلشى بەكمۇ قىيىن ئىدى، ئاخبارات مۇتەخەسسسلرى: ”ئوساما بىن لادىن بىلەن موللا ئۆمەر ھايات بولسا ھەمدە ئافغانىستان چېگرىسىدىن چىقىپ كەتمىگەنلا بولسا، ئۇلار چوقۇم مۇشۇ رايوندا“ دەپ قارايتتى.

تاجىمىر بۇ قېتىمىمۇ ئوساما بىن لادىن بىلەن موللا ئۆمەرنى ياكى ئاشۇ ئىككىسىنى ئىلگىرى كۆرگەنلەرنى ۋە ياكى چىرايى ئاشۇ ئىككىسىگە ئوخشايدىغانلارنى كۆرۈپ باققانلارنى ئىزدىشىپ بېرىش ئۈچۈن كېتىپ باراتتى. لېكىن ئۇ بىللە كېتىپ بارغان يەنە بىر يىگىتنىڭ ئەكسىچە "ئەڭ ياخشى ھېچقانداق يىپ ئۇچى تاپالمىساقكەن" دېگەن ئۈمىد تە ئىدى. چۈنكى ئۇ قەبىلە رايونىغا كىرىپ، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىشنى خالىمايتتى، ماشىنىنىڭ ئارقا ئورۇندۇقىدا جىددىي ئەھۋال ئۈچۈن تەييارلانغان ئوق ئۆتمەس جىلىتكە بىلەن دوپۇلغا تۇراتتى.

— نېمە قىلىۋاتىسىز تاجىمىر؟

— «قۇرئان» ئوقۇۋاتىمەن.

— «قۇرئان» ئوقۇۋاتقانلىقىڭىزنى بىلدىم، لېكىن، «قۇرئان كەرىم» نىڭ ھازىر سىز ئوقۇۋاتقان پارسىدە سەپەر توغرىلىق بىرەر مەزمۇن ئۇچراتقان. ئۇچراتمىغانلىقىڭىزنى سورىماقچى ئىدىم.

— ھە، ياق! ئۇ يەر-بۇيەردىن كۆكلەپ ئوقۇپ باقتىم، لېكىن سىز دېگەن مەزمۇنلارنى ئۇچراتمىدىم؛ ئۇنىڭدا "كىمكى ئاللاھقا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان كەلتۈرسە ئۇ جەننەتكە كىرىدۇ، كىمكى ئۇنىڭ ئەكسىچە يول تۇتسا دوزاخ ئازابىدا قىيىلىدۇ" دېيىلىپتۇ؛ مەن ئادەتتە تەشۋىش ياكى ئازاپتا قالغان چاغلىرىمدا «قۇرئان كەرىم» نى ئوقۇيمەن.

— ھە، توغرا، توغرا — دېدى بويىپەر، ئۇ ماشىنىنىڭ دېرىزىسىگە يۆلەنگىنىچە كابۇلنىڭ مەينەت رەستىلىرىگە سەپ سالىدى. ئەتىگەنلىك كۈنىنىڭ ئۆتكۈر نۇرلىرى چاقتى بولغاي، ئۇ كۆزلىرىنى قىستى.

تاجىمىر بۇ قېتىم ئامېرىكىدا چىقىدىغان ئوپۇزلۇق بىر ژۇرنالنىڭ مۇخبىرىغا تەرجىمانلىق قىلىش ئۈچۈن كېتىپ باراتتى. بۇنىڭدىن بۇرۇن ئۇ بىر خەير-ساخاۋەت ئورگىنىدا يوقسۇللارغا ئۇن، گۈرۈچ دېگەندەك قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىنى تارقىتىشقا مەسئۇل ئىدى، "11-سېنتەبر" ۋەقەسىدىن كېيىن، چەت ئەللىكلەر ئافغانىستاندىن چېكىنىپ چىقىپ كەتكەچكە، خەير-ساخاۋەت ئورگىنىدا ئۇ ئۆزى يالغۇزلا قالدى، تاجىمىر نۇرغۇن تىرىشچانلىقلارنى كۆرىستىپ باققان بولسىمۇ، لېكىن تالىبانلارنىڭ قەستەن پەيدا قىلغان كاشىلىلىرى سەۋەبىدىن، خەير-ساخاۋەت ئورگىنىنىڭ ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرۇشقا مۇمكىن بولمىدى. بىر كۈنى خەير-ساخاۋەت ئورگىنىنىڭ ئامبىرىغا ئۇيۇقسىزلا بومبا چۈشتى، ئۇ دەل قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىنى تارقىتىش ئىشى توختىتىۋېتىلگەن چاغ

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

ئىدى، ناۋادا ئاياللار بىلەن بالىلار قۇتقۇزۇش بۇيۇملىرىنى ئېلىش ئۈچۈن قىستلىشىپ ئۆچىرەتتە تۇرىدىغان ئادەتتىكىدەك مەزگىل بولغان بولسا، دەھشەتلىك پاجىئە يۈز بەرگەن بولار ئىدى.

كېيىن كابۇلغا چەت ئەل مۇخبىرلىرى يېغىلا كەتتى، شۇ چاغدا ئامېرىكىدا چىقىدىغان بىر ژۇرنال تاجىمىرنى تەرجىمانلىققا تەكلىپ قىلدى، بۇ ژۇرنالدىن بېرىلىدىغان بىر كۈنلۈك ئىش ھەققىنى، ئۇ ئادەتتىكى چاغلاردا بىر ھەپتە ئىشلەپ ئاران تاپالايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە تاجىمىرنىڭ ئائىلىسىمۇ ناھايىتى نامرات ئىدى، شۇڭا ئۇ يوقسۇزلارنى قۇتقۇزۇش خىزمىتىنى تاشلاپ، چالا-پۇلا بىلىدىغان ئېنگىلىزچىسى بىلەن تەرجىمانلىق قىلىشقا باشلىدى.

تاجىمىرنىڭ ئائىلىسى ئافغانىستاندىكى كىچىكرەك ئائىلىلەردىن بولۇپ، پۈتۈن ئائىلىنىڭ يۈكى ئۇنىڭ زىممىسىدە ئىدى، تاجىمىر ئەر-خوتۇن ئىككىسى تاجىمىرنىڭ ئاتا-ئانىسى، بېقۇلغان سىڭلىسى ۋە باھار ئىسىملىك بىر ياشلىق قىزى بىلەن مىكرورايىنى رايونىدىكى كىچىك بىر ئۆيدە تۇراتتى، ئۇلارنىڭ ئۆيى سۇلتانىڭ ئۆيىگە ناھايىتى يېقىن ئىدى، ئۇنىڭ ئانىسى سۇلتانىڭ چوڭ ئاچىسى بولۇپ، سۇلتان ئۆز ۋاقتىدا ئاچىسىغا ئەكەلگەن تويۇقنى خىراجەت قىلىپ ئوقۇغانىدى.

تاجىمىرنىڭ ئانىسى فىروز ناھايىتى قاتتىق قول مەزلۇم ئىدى، ئۇ تاجىمىرنى مۇشتۇمدەك چاغلاردىن باشلاپلا ناھايىتى قاتتىق تۇتاتتى، ھەتتا سىرتقا چىقىپ ئاداىشلىرى بىلەن ئوينىغىلىمۇ قويمايتتى، شۇڭا تاجىمىر ئانىسىنىڭ كۆز ئالدىدىن بىردەم نېرى بولماي، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۆيدە ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولاتتى، تاجىمىر مەكتەپكە كىرگەندىن كېيىن، ئانىسى ھە دەپسلا "تاپشۇرۇق ئىشلە" دەپ ئۇنىڭ كۆزىگە كىرىۋالدىغان بولدى، تاجىمىر دەرىشتىن چۈشۈپلا ئىككى بېقىنغا قارىماي ئۇدۇل يېنىپ كېلىشى، ھەرقانداق ئادىشى بىلەن بىللە ماگمىسلىقى، ھېچقانداق ئادىشىنى ئۆيىگە باشلاپ ئەكەلمەسلىكى كېرەك ئىدى، تاجىمىر غىدىڭ-پىدىڭ دەپسلا تاياققا قالاتتى، ھەتتا تاياقنىڭ يوغىنىنى يەيتتى.

تاجىمىر ئانىسىنىڭ سەۋەبىدىن ئىشقا كېچىكىپ قالغان ياكى ئىشتىن بالدۇر چۈشمەكچى بولغان چاغلاردا، ئۇ بويىپەرغا "ئانام دېگەن بۇ مەزلۇم بىن لادىندىمۇ ئۆتە رەھىمسىز جۇمۇڭ" دەپ دادىلاپ كېتەتتى، تاجىمىرنىڭ ئامېرىكىلىق دوستلىرى ھەمىشە ئۇنىڭ رەھىمسىز ئانىسى ھەققىدىكى ھېكايىلىرىنى ئاڭلاپ تۇرغاچقا، فىروزانى پۈركەنجىلىك بىشەم خوتۇنلاردىن

بولسا كېرەك، دەپ ئويلىغانىدى. لېكىن ئۇلار تاجمىرنىڭ ئۆيىگە بارغاندا بۇ "رەھىمسىز ئانا" نى كۆرۈپ ھەيران قېلىشتى. ئۇ چىرايدىن تەبەسسۇم كەتمەيدىغان مەزلۇم بولۇپ، بىر جۈپ سىنچى كۆزى سەل-پەل ئالغاي ئىدى. بويىدىكى ئايەت ئويۇلغان مېدالىئون ئالتۇندەك نۇر چاقىتىپ تۇراتتى. بۇ فىروزانىڭ ئوغلنىڭ ئامېرىكىلىقلار بەرگەن تۇنجى مائاشىغا ئالغان مېدالىئونى ئىدى. فىروزا تاجمىرنىڭ قانچىلىك مائاش ئالدىغانلىقىنى ئېنىق بىلەتتى. شۇڭا تاجمىر تاپقان پۇلنىڭ ھەممىسىنى ئالدى بىلەن ئانىسىغا تاپشۇرۇپ، ئاندىن ئۇنىڭ قولىدىن پارچە پۇل ئېلىپ خەجلەيتتى. تاجمىر دوستلىرىغا تامدىكى ئىزىلارنى كۆرسەتتى. ئۇ فىروزا تاجمىرنى ئۇرماقچى بولۇپ ئاتقان نەرسىلەرنىڭ ئىزى ئىدى. بۇنى كۆرگەن تاجمىرنىڭ دوستلىرى كۈلۈپ كېتىشتى. شۇنداق قىلىپ بۇ رەھىمسىز ئانىنىڭ ئىشلىرى قىزىقارلىق ھېكايىگە ئايلىنىپ قالدى.

فىروزامۇ باشقا ئانىلارغا ئوخشاش ئوغلنىڭ باش كۆتۈرۈپ چىقىشىغا تەشنا ئىدى. شۇڭا ئۇ ئازراق پۇل ئېشىنالىسىلا تاجمىرنى ئېنگىلىز تىلى كۇرسى، ماتېماتىكا تەكرار سىنىپى ۋە كومپيۇتېر كۇرسى دېگەنلەرگە ئەۋەتەتتى. ئېلىنىڭ سۇنۇقىنى بىلمەيدىغان بۇ ساۋاتسىز مەزلۇم ئەينى چاغدا تولىقۇنى دەپلا زورلاپ ياتلىق قىلىنغانىدى. مانا ئەمدى ئۇ ئوغلنىڭ شارائىتى بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر ئانىلاردىن بولۇپ قالدى.

تاجمىرنىڭ دادىسى ئاق كۆڭۈل، ياۋاش ئادەم ئىدى. ئۇ كېسەل بىلەن بالدۇر كېتىپ قالغاچقا، تاجمىر دادا مېھرىگە ۋاي دېگۈدەك قانمىدى. تاجمىرنىڭ دادىسى ئىلگىرىكى تىنچ زامانلاردا ھىندىستان، پاكىستانلارغا چىقىپ ئوقەت قىلىپ باققان سودىگەر ئىدى.

فىروزا بىلەن ئېرىدىن زادى كىم كىمنى قورقىتىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان بولسىمۇ، لېكىن ھە دېسىلا ئوغلنى دۇمبالاپلا تۇرىدىغان بۇ مەزلۇم، ئېرىگە بىرەر قېتىممۇ قول تەگكۈزۈپ باقمىغانىدى. فىروزا سەمىرىپ تويۇقلا ئوخشاپ قالغان ئايال بولۇپ، قېلىن كۆزەينىكىنى گاھدا بۇرنىنىڭ ئۇچىغا قوندۇرۇۋالسا، گاھدا بويىغا ئېسىۋالاتتى. ئەمما ئۇنىڭ ئېرى بويى-بەستى قوناق شېخىدەك ئورۇق، چىرايى تامدەك تاتىراڭغۇ ئادەم ئىدى. بۇ ئاۋاق بايقۇش قازا قىلغاندىن كېيىن، فىروزا ئۆيىنىڭ تۈۋرۈكى بولۇپ قالدى.

فىروزا ئاران بىرلا ئوغۇل تۇغۇقنى بىلەن بالغا ئامراق ئىدى. ئۇنىڭ يەنە بىرەر بالا تۇغۇشنى ئۈمىدى قالمىغاندىن كېيىن، بىرەر بالا بېقىۋېلىش نىيىتىدە

كابدۇلۇق كىتابىيۇرۇش

كابدۇلدىكى بىر دارىلئېتامغا بېرىپ، ئۇ يەردە كىشىنى ئۇچرىتىپ قالدى. ئەسلىدە كىشىنى ئاتا-ئانىسى مەينەت بىر ياستۇق قېيىنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئەكىلىپ، دارىلئېتامنىڭ دەرۋازىسى يېنىغا تاشلاپ قويغانىكەن. شۇنداق قىلىپ فرۇزا كىشىنى بېقىۋالدى. تاجىمىر ئانىسىغا ئوخشاش يۈزلىرى يۇمۇلاق، ئۆزى سېمىز، قورسقى تومپىسىپ چىققان بالا ئىدى، لېكىن كىشى ئۇلارغا زادىلا ئوخشىمايتتى.

كىشى ئۆزى قورايىدەك ئورۇق، چىرايى ئۆيدىكى باشقىلارنىڭكىگە قارىغاندا قارىلاق كەلگىنى بىلەن، ناھايىتى چېچەن ئىدى، ئۇنىڭ خىستىرىيە* بىمارلىرىنىڭكىدەك چاچراپ تۇرغان كۆزلىرىدىن كاللىسىدىكى دۇنيانىڭ رېئاللىقتىكى دۇنيادىنمۇ ئۆتە قايىناق ئىكەنلىكى بىلىنىپلا تۇراتتى. بىر ئائىلە كىشىلىرى جەم بولغان چاغلاردا كىشى ئاكىسى تاجىمىردەك ئانىسى ئولتۇرغىن دېگەن يەردە جىم ئولتۇرماي، چېپىپلا يۈرەتتى؛ ھە دېسلا كىشىم-كېچىكىنى بۇلغاپ، پۇت-قولنى يارا قىلىپ كىرەتتى. لېكىن خۇشى تۇتۇپ قالغان چاغلاردا ئۇ ناھايىتى رايىشلىق ۋە مۇلايىملىق بىلەن فرۇزانى قۇچاقلاپ سۆيۈپ كېتەتتى. فرۇزا سىرتلارغا چىققاندا، ئۇ ئانىسىنىڭ پېشىگە مەھكەم ئېسىلىۋېلىپ، خۇددى سايدەك ئەگىشىپلا يۈرەتتى.

كىشىمۇ باشقا بالىلارغا ئوخشاش تالىبانلارنىڭ زادى قانداق ئادەملەر ئىكەنلىكىنى ناھايىتى تېزلا چۈشىنىپ يەتتى. بىر كۈنى بىر تالىبان كىشى بىلەن ئۇنىڭ بىر دوستىنى پەشتاقتا تۇتۇۋېلىپ ئۇردى، ئەسلىدە كىشى بىلەن ئۇنىڭ دوستى ھېلىقى تالىباننىڭ بالىسى بىلەن ئويناۋاتاتتى. تالىباننىڭ بالىسى ئۆزى يېقىلىپ كېتىپ، خېلىلا ئېغىر يارىلىنىپ قالدى، لېكىن تالىبان بۇ ئىشنى ئۇلاردىن كۆرۈپ، كىشى بىلەن ئۇنىڭ دوستىنى تۇتۇۋېلىپ، تاياق بىلەن تازا سالدى. كىشى شۇنىڭدىن باشلاپ ھېلىقى تالىباننىڭ بالىسىنى ئويۇنغا قوشمايدىغان بولدى. چۈنكى ئۇ تالىبانلارنىڭ مىكرورايانى رايونىدىكى قىز بالىلارنى مەكتەپكە بارغۇزماي، ئۇلارنىڭ ناخشا ئېيتىپ ئۇسسۇل ئوينىشىنى، ئويۇنچۇق ئوينىشىنى ھەتتا چاۋاك چېلىشىنىمۇ چەكلىگەنلىكىنى بىلىۋالغانىدى. ئۇ چاغلاردا تالىبانلار بالىلارنى قونچاق ئوينىغىلى قويمايتتى. چۈنكى ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ھەرقانداق قونچاق جانلىق نەرسىگە تەقلىد قىلىپ ياسالغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئوينىسا يامان بولاتتى. مۇھتەسپىلەر ھە دېسلا ئۆيمۇ ئۆي

*خىستىرىيە — بىر خىل روھى كېسەللىك، — نەزىمىدىن.

ئاقۇرۇپ، تېلېۋىزور، ئۇنىۋېرساللارنى ھەتتا بالىلارنىڭ قونچاقلىرىنىمۇ كۆرۈپلا قالسا مۇسادىرە قىلاتتى. گاھىدا بالىلارغا كۆرسىتىپ تۇرۇپلا قونچاقلارنىڭ چاقىلى بولىدىغانلىرىنى چېقىپ، يىرتقىلى بولىدىغانلىرىنى يىرتىپ تاشلايتتى. بىر كۈنى فرورانىڭ ئاغزىدىن "تالىبانلار قېچىپ كېتىۋ" دېگەن گەپنى ئاڭلىغان كىشىمىش، خۇشلۇقىدا ئۆزى ئەڭ ئامراق ئويۇنچۇقلىرىنى تالغاغا ئاچىقىپ، ئاداشلىرىغا كۆرسەتتى. تاجىمىرمۇ مەيدىسىگە چۈشۈپ تۇرغان ساقىلىنى قىرقۇۋەتتى؛ فرورۇ ئەسكى-تۈسكىلەرنىڭ ئارىسىدا توپا بېسىپ تۇرغان ئۇنىۋېرسالنى تېپىپ چىقىپ، توپىلىرىنى پاكىز سۈرتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مۇزىكا لېنتىسىدىن بىرنى سېلىپ كۇنۇپكىسىنى باستى.

— ئاھ خۇدا، ھەر نېمە بولسا بەش يىللىق بۇرۇختۇرمىلىقتىن ئاخىر قۇتۇلدۇق، — دېگەندى ئۇ ھاياجان بىلەن.

فرورانىڭ ئىككى بالىسى چوڭ بولۇپ كەتكەچكە، ئۇ بالا بېقىش ئاۋازىگە چىلىكىدىن ئاللىقاچان قۇتۇلغانىدى. ئۇ كىشىمىشنى بېقىۋېلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ئىچكى ئۇرۇش پارتلاپ كېتىۋىدى، سۇلتانىنىڭ ئۆيىدىكىلىرى بىلەن بىللە پاكىستانغا قېچىپ بېرىپ پاناھلاندى. ئۇ جاھان تىنچىپ، پاكىستاندىكى مۇساپىرلار لاگېرىدىن قايتىپ كەلگەندە تاجىمىر ئۆيلىنىدىغان يېشىغا بېرىپ قالغانىدى.

تاجىمىرنىڭ ھاياتىدىكى ھەرقانداق ئىشنى فرورۇ قارار قىلاتتى. شۇڭا ئۇنىڭغا كىمنى ئېلىپ بېرىشىمۇ ئانىسىنىڭ دېگىنى ھېساب ئىدى. لېكىن تاجىمىر پاكىستاندا ئېنگىلىز تىلى ئوقۇۋاتقان چاغدا بىر قىز بىلەن ئىچ پەش تارتىشىپ قالغانىدى. تاجىمىر گەرچە ئۇ قىزنىڭ قولىنىڭ ئۇچىنى تۇتۇپ باقمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئىككىسىنىڭ بىر-بىرىگە كۆڭلى چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇ چاغدا بۇ بىر جۈپ ئاشۇق-مەشۇقنىڭ ئايرىم كۆرۈشۈش پۇرسىتى بولمىغاچقا، بىر-بىرىگە خەت تاشلىشاتتى. تاجىمىر گەرچە ئۇ قىزنىڭ ئېتىنى ئانىسىنىڭ ئالدىدا بىر قېتىم ئېغىزغا ئېلىپ باقمىغان بولسىمۇ، لېكىن كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنى ئەمىرىگە ئېلىشنى كېچە-كۈندۈز ئارزۇ قىلاتتى. ئۇ قىز ئۇرۇش قەھرىمانى مەسئۇدنىڭ تۇغىنى ئىدى. لېكىن قارشى تەرەپ ئاسماندىكى ئاي بولۇپ كەتسىمۇ، تاجىمىر "پالانغا كۆڭلۈم بار" دېگەن گەپنى ئانىسىغا ھەرگىز دېيەلمەيتتى. ئۇ كىچىكىدىن تارتىپلا ئانىسىنىڭ ئالدىدا غىدىك-پىدىك قىلماي كۈنگەن بولغاچقا، ئانىسىغا ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكىنى دېيەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاجىمىر ئۆزىمۇ خۇدادىن

كابلۇق كىتابپۇرۇش

قالسىلا ئانىنىڭ سۆزى بەرھەق، دەپ قارايتتى.

— ساڭا بىر قىز تېپىپ قويدۇم، — دېدى بىر كۈنى فىروز تاجىمىرغا تۇيۇقسىزلا، — شۇنىڭغا تۇيەن.

— ھە، — دېدى ئانىسىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ بوغۇزىغا بىر نېمە تۈرۈلۈپ قالغاندەك بولغان تاجىمىر. لېكىن ئۇ كۆڭلىدىكى گېپىنى ئانىسىغا دېيىشكە پىتىنالمىدى. شۇنىڭ بىلەن چاقماق تېزلىكىدە ئۇنىڭ كاللىسىغا ”تۈگدى، ھەممىسى تۈگدى، ئەمدى ھېلىقى قىزغا ئىشىمىز ئاخىرلاشتى، دەپ خەت سېلىۋېتەي” دېگەن خىياللار كەچتى.

— ئۇ قىز كىم؟ — سورىدى تاجىمىر.

— ئۇ ئىككىنچى نەۋرە سىڭلىڭ قاديە، سەن ئۇنى بالا چاغلىرىڭدا كۆرگەن؛ قاديە بەك چىچەن، ئىشچان قىز، ئۆيدىكىلىرىنىڭمۇ قول-ئىلكىدە بار دېگەن.

تاجىمىر بېشىنى لىڭشىتى، ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ قىزغا چاي ئىچكۈزىدىغان چاغدا قاديە بىلەن تۇنجى قېتىم يۈز كۆرۈشتى. چايدا ئۇ ئىككىسى بىر-بىرىگە ياندىشىپ ئولتۇرغىنى بىلەن بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلىشىمىدى. لېكىن تاجىمىر ئىچىدە ”بۇ قىزغا كۆڭلۈم چۈشۈپ قالىدىغاندەك قىلىدۇ” دېگەندى.

قاديەنىڭ سىياقى 20-ئەسىرنىڭ 20-يىللىرى پارىژدا ئۆتكەن جاز ناخىشچىلىرىغا ئوخشاپ كېتەتتى، كۆزىنىڭ چۆرىسىدىكى تۇم قارا سۈرمىسى بىلەن لەۋلىرىدىكى گىلاس رەڭ سۇرۇخ ئۆزىگە بەكمۇ ياراشقان قاديەنىڭ قۇندۇز چاچلىرى مۇرىسىدە دولقۇنلاپ تۇراتتى. لېكىن ئۇنىڭ قېلىن لەۋلىرى بىلەن تار، سوزۇنچاق يۈزى بەدىئىي فوتو سۈرەتتىكى ئوبرازلارغا ئوخشاپ كېتەتتى. ئافغانىستانلىقلارنىڭ ئېستېتىك ئۆلچىمىگە سالغاندا، ئۇ قىزنى بەكمۇ چىرايلىق دەپ كەتكىلى بولمايتتى. چۈنكى قاديە بەكمۇ ئورۇق ھەم ئېگىز ئىدى. ئافغانىستاندا يۈزى يۇمۇلاق، ساغرىسى تولغان، قورسىقىنىڭ تېرىسى قېلىن ئەمما ساڭگىلاپ كەتمىگەن قىزلار چىرايلىق ھېسابلىناتتى.

— ھازىر ئۇنىڭغا ئىچكىپ كەتتىم، — دېدى تاجىمىر، گاردېزغا ئاز قالغاندا ئۆزىنىڭ كەچمىشلىرى ھەققىدىكى ھېكايىسىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ.

— پاه... ھوي! — دېدى بويىپەر، — بەك تەسىرلىك ھېكايەكەن جۇمۇڭ، قارىغاندا ھازىر خوتۇنىڭىزغا بەك ئامراق ئوخشايسىز، ئۇنداق بولسا ھېلىقى قىزچۇ؟

قارىغاندا تاجىمىر ھېلىقى قىزنى شۇ پىتى ئۇتتۇپلا كەتكەندەك قىلاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە تاجىمىر ھازىر خوتۇنى بىلەن ئىچىل-ئىناق ئۇتۇدىكەن، يەنە كېلىپ خوتۇنى بۇلتۇر بىر قىز تۇغۇپتۇ.

— قەدىمە بوشىدىغان چاغدا بەك قورقۇپ كەتتى، — دېدى تاجىمىر بويىرىغا، — ئۇنىڭسىزمۇ قەدىمە بەكلا قورقۇنچاق ئىدى، بويىدا قالغاندىن كېيىن ھە دېسىلا ئوغۇل تۇغارمەنمۇ، قىز تۇغارمەنمۇ دەپ دەككە-دۈككە ئىچىدىلا يۈردى، مەن ئۇنىڭغا: ”قىز پەرزەنت كۆرسەم، دېگەن ئۈمىدىتمەن؛ شۇڭا سورىغانلارنىڭ ھەممىسىگە ئېرىم قىز بالىغا ئامراقكەن، دەۋىرىڭ، ناۋادا راستىنلا قىز تۇغۇپ قالسىڭىز ئۇ چاغدا ئېسىت، يامان بوپتۇ-يەي!“ دېگەندەك نېرى-نېرى گەپلەرمۇ چىقمايدۇ، چۈنكى مەن قىز پەرزەنت كۆرۈشكە ئىستىلگەن تۇرسام! مۇبادا ئوغۇل تۇغۇپ قالسىڭىز تېخىمۇ شۇنداق بولىدۇ، پالانىنىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغۇپتۇدەك دېسە ھەممىسى بەلەن بوپتۇ دېيىشىدۇ ئەمەسمۇ!“ دېگەندەك گەپلەر بىلەن تەسەللى بەردىم.

— ھە مۇنداق دەڭ، — دېدى تاجىمىرنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى تەستە چۈشەنگەن بويىرى،

— مانا ئەمدى ئۇ بىچارە ئىككىنچىلەپ بويۇمدا قالمايدىغان ئوخشايدۇ، دېگەن ئەندىشىگە قالدى، دېمەمسىز، — دېدى تاجىمىر گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — دېمىسىمۇ جىق ھەپلىشىپ باقتۇق، پەقەت بويىدا قالمايۋاتىدۇ، شۇڭا مەن ”كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ، ئىككىمىزگە بىر بالا بولسىلا بولدى، قارىڭ، ياۋروپادىكى نۇرغۇن ئائىلىلەر بىرلا پەرزەنت كۆرۈپ بولدى قىلىدىكەن، ناۋادا بويىڭىزدا قالمىسا باشقىلار بۇ ئىككىسى ئارتۇق پەرزەنت كۆرۈشنى خالىماپتۇ دېيىشىدۇ؛ ئەگەر بىر قوتان بالىلىق بوپكەتسەك، ئۇ چاغدا ھەممە ئادەم خۇشال بولىدۇ، ئىككى سەككىز ئون ئالتە!“ دېگەندەك گەپلەر بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسايمەن.

— ھە مۇنداق دەڭ ...!

ئۇلار گاردېزغا كەلگەندە ماشىنىدىن چۈشۈپ، ھەر بىر قېپى 10 دوللارلىق «HILITE» ماركىلىق تاماكدىن بىر بولاق، بىر كىلو تەرخەمەك، 20 دانە تۇخۇم ۋە ئازراق نان سېتىۋالدى، ئۇلار ماشىنىغا چىقىپ ماڭغىچ، ئەمدىلا تەرخەمەكنىڭ شۆپىكىنى سويۇپ، تۇخۇملارنى ئاقلاپ تۇرۇشىغا بويىرى تويۇقسىز ۋارقىردى:

— توختا، ماشىنى توختات!

كابلۇن كىتابپۇرۇش

يول ياقىسىدا بويىغا ئوقىدىن ئاسقان 30 دەك ئادەم ئالدىغا كىلاسشېكۇۋ ماركىلىق پىلموتنى قويۇۋېلىپ، غۇزمەكلىشىپ ئولتۇراتتى. — بۇلار پاشاخانىنىڭ ئادەملىرىدەك قىلىدۇ، — دېدى بويىپەر، — چۈشۈپ قاراپ باقايلى.

بويىپەر ماشىنىدىن چۈشۈپ، تاجمىرنى قولىدىن سۈرەپ دېگۈدەكلا غۇزمەكلىشىپ ئولتۇرغانلارنىڭ يېنىغا كەلدى. دېگەندەكلا ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پاشاخانىمۇ بار ئىدى. ئۇ، ئافغانىستاننىڭ شەرقىدىكى ئەڭ غوللۇق مىلتارىست بولۇپ، خەمد كارزايىنىڭ ناھايىتى كۈچلۈك رەقىبلىرىدىن ئىدى. تالىبانلار قۇيرۇقنى خادا قىلغاندىن كېيىن، پاشاخان پاكىتىا ئۆلكىسىنىڭ باشلىقلىقىغا تەيىنلەندى. پاكىتىا ئۆلكىسى ئافغانىستاندىكى ئەڭ باشباشتاق رايونلاردىن ئىدى. بازا تەشكىلاتىدىكىلەر بىلەن ئاستىرتىن ھە-ھۇ دېيىشىپ تۇرۇۋاتقان رايوننىڭ ئۆلكە باشلىقى بولمىش پاشاخان، بارا-بارا ئامېرىكا ئاخبارات ئورگانلىرىغا نىسبەتەن ناھايىتى مۇھىم شەخسكە ئايلىنىپ قالدى. شۇنداق قىلىپ، پاشاخان ئامېرىكا ئاخبارات ئورگانىدىكىلەر بىلەن بىر-بىرىنىڭ قەدەر-قىممىتىنى قىلىپ، ئۆز ئارا مەنپەئەت يەتكۈزىدىغان ھەمكارلاردىن بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ۋەزىپىسى، تالىبانلار بىلەن بازا تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ يۈرۈش-تۇرۇشىنى خۇپىيانە كۆزىتىپ، ئامېرىكىلىقلارغا بۇ ھەقتە ئاخبارات يەتكۈزۈش ئىدى. شۇڭا ئۇ ئامېرىكىلىقلار بەرگەن سۈنئىي ھەمراھ تېلېفونى ئارقىلىق، بازا تەشكىلاتىدىكىلەرنىڭ شۇ يەردىكى ھەرىكەت ئەھۋالىنى ئامېرىكىلىقلارغا دوكلات قىلىپ تۇراتتى. ئامېرىكىلىقلار بولسا، ئاشۇ ئاخباراتقا ئاساسەن ھېلى ئۇ كەنتىنى، ھېلى بۇ مەھەللىنى، ھېلى كارزايىنىڭ ۋەزىپە تاپشۇرۇۋېلىش مۇراسىمىغا قاتنىشىش ئۈچۈن كېتىۋاتقان قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ ئۆتەر يولىنى، ھېلى ئۇلار قاتنىشىۋاتقان نوي سورۇنىنى ھەتتا ئۇلارنىڭ تۇرالغۇلىرىنى توختىماي بومبىلايتتى. بۇ بايقۇشلار گەرچە ئوساما بىن لادىن بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىز بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى پاشاخانىنىڭ دۈشمەنلىرى ئىدى. شۇ جايدىكى قەبىلىلەر بۇ كالا كېسەر ئۆلكە باشلىقىغا جان-جەھلى بىلەن قارشى ئىدى. شۇڭا پاشاخان ئاشۇ يەرلىكلەردىن ئۆچ ئېلىشتا ئامېرىكىلىقلاردىن پايدىلاندى. ئۇنىڭ دەيدەيگە سېلىشى بىلەن ئامېرىكىلىقلار ھەتتا 52 - B بەلگىلىك بومباردىمانچى ئايروپىلان بىلەن 16 - F بەلگىلىك ئۇرۇش ئايروپىلانىنىمۇ ئىشقا سالدى. كارزايى ئۇنىڭ بۇ غالجىرلىقلىرىغا غەزەپلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ پاشاخانىنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىۋېتىشتىن

باشقا ھېچنەمە قىلالمدى،

بۇنىڭ بىلەن قولدىن كەتكەن ھوقۇقنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە ئالدىرىغان پاشاخان، ئۆز ئالدىغا كىچىك كۆلەملىك ئۇرۇش قوزغىماقچى بولۇپ، راكېتا مىنموتلىرىنى دۈشمەنلىرى تۇرۇشلۇق كەنتلەرگە ئېلىپ كەلدى. بۇنىڭ بىلەن ئوخشاش بولمىغان مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى جەڭگە-جېدەل ئەدەپ كېتىپ، بىر مۇنچىلىغان گۇناھسىز كىشى بىكاردىن-بىكار جېنىنى سېلىپ بەردى، پاشاخان ئۆزىمۇ ئاخىر بولدى قىلدى، بويىپىرمۇ خېلىدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىشقا تەشنا بولۇپ يۈرەتتى، ئۇنىڭ تەلىيىگە پاشاخان مانا يول بويىدىكى قۇمساڭغۇدا بومبا ساقال بۇرادەرلىرى بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ.

پاشاخان ئۇلارنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇردى ۋە بويىپىرغا ئاغزىنىڭ ئۇچىدىلا سالام قىلىپ قويغاندىن كېيىن، تاجىمىر بىلەن قىزغىن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ، ئۇنى يېنىغا تارتىپ ئولتۇرغۇزدى:

— بۇرادەر، قانداقراق تۇردۇڭلار؟ ئەھۋالڭلار ياخشىدۇ؟

ئامېرىكىلىقلار بىن لادىنى يوقىتىش ئۈچۈن «بوغما يىلان ھەرىكىتى» نى قوزغىغان چاغدا، تاجىمىر پاشاخان بىلەن ساقچى ئىدارىسىدا كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭغا تەرجىمانلىق قىلىپ بەرگەندى،

پاشاخان بىلەن ئۇنىڭ ئۈچ ئىنىسى بۇ رايوندا يۇرت سورىغان چاغلاردا، پاكىتيا ئۆلكىسى پاشاخاننىڭ قانداق زورلۇق-زومبولۇق قىلسا بولۇۋېرىدىغان شەخسىي بېغىغلا ئايلىنىپ قالغانىدى، بىر يېزىم ئاي ئىلگىرى پاشاخاننىڭ مىنموت ئوقلىرى گاردېزغا يامغۇردەك ياغقان بولسا، مانا ئەمدى خوستقا قاراپ ئۇچقىلى تۇردى. پاشاخان ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلانغاندىن كېيىن، يېڭى ئۆلكە باشلىقىمۇ تەيىنلەندى. يېقىنقى ئون يىلدىن بۇيان ئاۋسترالىيىدە ھايات كەچۈرگەن بۇ جەمئىيەت شۇناس، پاشاخان ۋە ئۇنىڭ قولچوماقلىرىدىن ئېھتىيات قىلىپ، خۇپىيانە يۈرۈشكە مەجبۇر بولدى.

— ئادەملەرىم ھەممىنى تەق قىلىپ قويدى، — دەپ گېپىنى باشلىدى پاشاخان، تاجىمىر ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئۇدۇللۇق تەرجىمە قىلاتتى، بويىپىر بولسا بىر مۇبىر خاتىرىلەيتتى، — بىز تېخى بايىلا ئۇنى دەرھال جايلىۋېتىمىزمۇ ياكى پۇرسەت كۈتسەك بولارمۇ دېگەن پىلان ئۈستىدە كېڭەشتۈق، — ئۇ قول ئاستىدىكىلەرگە قاراپ قويۇپ گېپىنى داۋام قىلدى، — سىلەر ئۇدۇل خوستقا بارىسىلەر، شۇنداققۇ؟! ئۇنداق بولسا ئىنىمغا ئېيتىپ قويۇڭلار، ئۇ يېڭى ئۆلكە باشلىقىنى غاچچىدە ئاغدۇرۇۋەتسۇن، ئاندىن كارزايىنىمۇ تۇتقۇن قىلىپ بۇ

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

يەردىن قوغلىۋەتسۇن!

پاشاخان بۇ گەپلىرىنى ئىشارەت بىلەن قوشۇپ چۈشەندۈرۈۋاتاتتى، ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغان قول ئاستىدىكىلىرى ئالدى بىلەن تاجىمىرغا، ئاندىن سېرىق چاچلىق بويىبىرغا قارىدى. بويىبىر بولۇنۇۋاتقان گەپلەرنىڭ بىرىنى قويمى خاتىرىلەش بىلەن ئاۋازە ئىدى.

— ئاڭلاپ تۇرۇڭلار... — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى پاشاخان.

پاشاخان ئامېرىكىلىقلار گويا قارچۇغىدەك كۆز تىكىپ تۇرغان بۇ ئۇچ ئۆلكىنىڭ غوجىئاكىسى ئىدى، ھەم ئۆزىنىڭ بۇ جەھەتتىكى غالىبلىقىغا شەكسىز ئىشەنتى. پاشاخان ئۆزىنىڭ مۇددەئاسىنى يەرگە بىر خەرىتىنى سىزىپ تۇرۇپ چۈشەندۈردى، ئۇنىڭ قول ئۇچىدا جىجىلاپلا سىزغان خەرىتىسىدە يول ۋە چېگرىلار ئېنىق كۆرسىتىلگەنىدى، ئۇ گەپ قىلغاچ تۇرۇپ-تۇرۇپلا تاجىمىرنىڭ پۇنىغا ئۇرۇپ قوياتتى، بىر تال چۈمۈلە تاجىمىرنىڭ پۇتىغا يامىشىپ يۇقىرىغا ئۆرلىگىلى تۇردى، بۇ تاجىمىر ئۆمىرىدە كۆرگەن ئەڭ يوغان چۈمۈلە ئىدى.

— كارزايى كېلەر ھەپتە سىلەرگە قارشى قوشۇن تارتقۇدەكمىشقۇ؟ —

دەپ سورىدى بويىبىر.

— نەنىڭ قوشۇنىكەن ئۇ؟ كارزايىنىڭ قولىدا ئەنگىلىيەدە چىنىقتۇرۇلغان بىر

نەچچە يۈز مۇھاپىزەتچىسىدىن باشقا ھېچقانداق ئەسكەر بولمىسا؟ ئىشقىلىپ مېنىڭ تەسىر دائىرەم ئىچىدە ھېچكىم ماڭا ئەڭ كېلەلمەيدۇ! — دېدى پاشاخان قول ئاستىدىكىلىرىگە قاراپ، ئۇچىسىغا مائادىن ئىشتان-چاپان، پۇتىغا ئەسكى سەندەل كىيگەن بۇ ئاتارمەن-چاپارمەنلەرنىڭ قولىدىكى كالا شېنكوۋ پىلىموتىلا ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بىلىكىگە رەڭدار مەرۋايىت بىلە زۈك تاقىۋالغان، بەزىلىرى كەشتىلىك چىلتەك باغلىۋېلىشقانىدى، يىگىتلەردىن بىر نەچچىسى پىلىموتىنىڭ پايىنىكىگە رەڭدار قەغەزلەرنى چاپلىۋالغانىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر پارچە ھال قەغەزگە ”لەۋلىرىڭ بولاي“ دېگەن خەت يېزىلغانىدى.

بۇ ئاتارمەن-چاپارمەنلەرنىڭ كۆپىنچىسى بىر يىلنىڭ ئالدىدىلا تالىبانلار قوشۇنىدا ئىدى، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇنداق يۇمۇلاق تاۋۇز لۇقىنى ئاقلاپ: ”بىزگە ھېچكىم ھۆكۈمرانلىق قىلالمايدۇ، لېكىن بىزنى كىم ياللىسا بولۇپىرىدۇ“ دەرمىش. شۇڭا ئۇلار ئۇرۇشلاردا خۇددى سېھرىگە دەك ھەش-پەش دېگۈچە قارشى تەرەپكە سېتىلىپ كېتىۋېرىدۇ. دېمەك، ئۇلار ھازىر پاشاخانغا تەۋە بولغىنى بىلەن، ئەتىلا ئامېرىكىلىقلارغا ياللىنىشى مۇمكىن، لېكىن

ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىسى — پاشاخان رەقىبىم دەپ قارىغانلىكى ھەرقانداق ئادەمگە تاقابىل تۇرۇش، ئامېرىكىلىقلارنىڭ بازا تەشكىلاتىدىكىلەرنى ئاكتۇرۇشىغا ھەمكارلىشىش ئىشىغا كەلسەك، ئۇنىڭغا پەقەت ۋاقتى كەلگەندە بىر نېمە دەيدىغان گەپ،

— ئېلىشىپ قاپتۇ، — دېدى تاجىمىر ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ، — دەل مۇشۇنداق بىر نېمىلەرنىڭ دەستىدىن ئافغانىستاندا ئۇرۇش مالىمانچىلىقى بېسىقمايۋاتىدۇ؛ بۇنداق ئادەملەر ھوقۇقنى تىنچلىقتىن ئەلا بىلىدۇ؛ پاشاخان ئاشۇنداق تەلۋىلىكى بىلەن ھازىرغىچە نەچچە مىڭ ئادەمنىڭ بېشىغا چىقىپ بولدى؛ دەل مۇشۇنىڭ ئۈچۈنلا ئۇنى سوتقا سۈرەپ چىققىلى بولاتتى؛ لېكىن ئامېرىكىلىقلارنىڭ مۇشۇنداق بىر تەلۋە بىلەن ھەمكارلىشىۋاتقىنىغا ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ.

— ئۇلارغىمۇ ئامال قانچە؟ — دېدى بويىبىر، — ناۋادا زادى ھېچكىمنىڭ قان قەرزى يوق، پاك ئادەم بىلەن ھەمكارلىشىمەن دېسە، بۇ رايوندىن ئۇنداق ئادەملەرنى تاپماقچۇ تەستە!

— لېكىن بۇلار ھازىر ئامېرىكىلىقلارنىڭ تالىبانلارنى ئاكتۇرۇشىغا ھەمكارلىشىدىغان ئىشنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، ئۆز ئارا قورال تەڭلىشىۋاتقانداك قىلىدۇ، — دېدى تاجىمىر بويىبىرنىڭ گېپىگە يارىشا،

— شۇنداقمۇ؟ — دېدى بويىبىر غۇدۇڭشىپ تۇرۇپ، — لېكىن بۇ خەقنىڭ ئارىسىدا ھەقىقىي مەنىدىكى كەسكىن ئۇرۇشنىڭ بولىدىغانلىقىدىن گۇمانلىنىمەن.

قارىغاندا تاجىمىر بىلەن بويىبىرنىڭ گېپى ھەرگىزمۇ بىر يەردىن چىقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. بويىبىر پاشاخانغا تۇيۇقسىز ئۇچرىشىپ قالغاندەك ئىشلارغا كۆپرەك يولۇقساقكەن، دېگەن ئۈمىدەن، لېكىن تاجىمىر ئىشنى تۈگىتىپ تېزىرەك قايتىپ كەتسەككەن، دېگەن ئارزۇدا ئىدى. چۈنكى يەنە بىر نەچچە كۈندىن كېيىن قەدىيە ئىككىسىنىڭ توي خاتىرە كۈنى ئىدى. تاجىمىرنىڭ قايتىشقا ئالدىراپ كېتىۋاتقانلىقىمۇ، دەل ئاشۇ خاتىرە كۈنىگە ئۆيىگە ئۈلگۈزۈپ بېرىش ئۈچۈن ئىدى. تاجىمىر خوتۇنىغا توي خاتىرە كۈنىگە ئاتاپ چىرايلىق سوۋغات ئالغاچ بېرىپ، ئۇنى خۇش قىلىۋېتىشكە ئالدىراپ كېتىۋاتتى. بۇنىڭ ئەكسىچە بويىبىر كىشى قەلبىنى لەرزىگە سالىدىغان كەچمىشلەرگە ئەسىر بولغانىدى. بىر نەچچە ھەپتە ئىلگىرى تاجىمىر بىلەن بويىبىر ئىككىسى گىرانات چۈشۈپ جېنىدىن ئايرىلغىلى تاسلا قالدى؛ تاجىمىر بىلەن بويىبىرنىڭ يەيدىغان

كابدۇلۇق كىتابىيۇرۇش

زىزىقى تۇگىمىگە چىكىمۇ، چۈشۈپ پارتىلىغان گىرانات ئارقا نەرەپتىكى ماشىنىنى كۆمپەيكۇم قىلىۋەتكىنى بىلەن، تاجىمىر بىلەن بويىپىرغا قىلچە زىيان-زەخمەت يەتكۈزمىگەندى، گاردېزغا بېرىشتا ئۇلار كۈتۈلمىگەن بالا-قازادىن ساقلىنىش ئۈچۈن قاراڭغۇدا يول يۈرۈشكە مەجبۇر بولدى، ئۇلار ئۇلارنىڭ قۇلاق تۈۋىدە "ۋىز ۋىز" قىلىپ ئۇچۇپ تۇراتتى، بويىپىرمۇ بۇنىڭدىن قورقۇپ، يۈرىكى چىقىپ كېتەيلا دەدى-يۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ ناھايىتى مۇھىم بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىۋاتقانلىقىدىن مەمنۇن ئىدى، ئەمما تاجىمىر بۇ خەتەرلىك سەپەردىن بەكمۇ دادىلاپ كەتتى، شۇڭلاشقىمۇ بويىپىر ئۇنىڭغا ئاشۇ قېتىملىق سەپەر ئۈچۈن "خەۋپ-خەتەر ياردەم پۇلى" قوشۇپ بەردى، فىروزانىڭ بۇنىڭدىن خەۋىرى بولمىغاچقا، تاجىمىر ئۇ پۇلنى ئۆزى خەجلىسە بولاتتى.

تاجىمىرمۇ كۆپ ساندىكى ئافغانىستانلىقلارغا ئوخشاش، بۇ رايوندىكىلەرنى دېگەندەك چۈشەنمىگەچكە، بۇ رايونلارنى ياۋايى ۋە زوراۋانلارنىڭ ئۇۋىسى، دەپلا قارايتتى، پاشاخان ۋە ئۇنىڭ ئىسلىرى ھاكىملىق قىلىدىغان بۇ رايوندىكىلەر مەركىزىي ھۆكۈمەتكە بويسۇنۇشنى خالىمايتتى.

ئۇلار گىياھ ئۈنمەس قۇملۇققا كىرىپ كەلدى، قۇم بارخانلىرى ئارىسىدا چارۋىچىلار ۋە ئاستا ئەمما ھەيۋەت بىلەن كېتىپ بارغان تۆگىلەر ئاندا-ساندا ئۇچراپ تۇراتتى، بەزى چارۋىچىلارنىڭ چېدىرلىرى ناھايىتى يوغان تىكلىگەندى، ئۇچىسىغا كۆز چاقىناتقۇدەك رەڭدار كۆينەك كىيگەن مەزلۇملار چېدىرلار ئارىسىدا ئىش بىلەن ئالدىراش ئىدى، قىسقىسى، كۈچى قەبىلىسىدىكى ئاياللارنى ئافغانىستان بويىچە ئەڭ ھۆرمەتلىك مەزلۇملار دېيىشكە بولاتتى، چۈنكى بۇ يەر شەھەردىن بەكمۇ يىراق بولغاچقا، ئالىبانلار ئۇلارنى پۈركەنچە ئىچىدە بۇرۇختۇم قىلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەندى، ئەمما بۇ يەردىكى چارۋىچىلار ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان ئايىغى چىقماس ئۇرۇش ۋە تۈگمەس ئوق-بومبىلارنىڭ دەستىدىن ئاجايىپ ئېغىر تالاپەتلەرگە ئۇچرىغاچقا، ئىلاجىسىزلىقتىن نەچچە يۈز يىلدىن بېرى داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئۇرۇش ئەندىزىسىنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇر بولدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ياشاش ماكانى بەكمۇ تارىيىپ كەتتى، ئۆلگەننىڭ ئۈستىگە تەپكەندەك، يېقىنقى يىللاردىن بۇيانقى ئېغىر قۇرغاقچىلىقتا ئۇلارنىڭ قوي، تۆگىلىرى قىزىلىپ كېتىۋاتاتتى.

بۇ رايون ئومۇمەن كۆز يەتكۈسىز باياۋان ئىدى، تاغ تىزمىلىرى بىلەن بەشىكى قۇملۇقلار يىراقتىن قارىسا قوڭۇر كۆرۈنەتتى، تاغ باغرىدىكى قارا-

قۇربان بولسا، غۇزمەكلشۈبلىپ ئوتلاپ يۈرگەن قويلار ئىدى، ئۇلار چۈشكەن ماشىنا تاجىمىر ئەڭ ئۇچ كۆرىدىغان شەھەر — خوستقا يېتىپ كېلىشكە ئازلا قالدى، تالىبانلارنىڭ ئاتامانى موللا ئۆمەر ئەڭ ساداقەتمەن قوللىغۇچىلارنى دەل مۇشۇ شەھەردىن تاپقانىدى، خوست ۋە ئەتراپتىكى رايون پۇقرالىرىمۇ ئەلنى ئىدارە قىلىش ھوقۇقىنىڭ تالىبانلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىۋاتقانلىقىدىن پەرۋابى بەلەك ئىدى، چۈنكى ئۇلارغا نىسبەتەن ئەلنى كىم سورىسا بەرىبىر ئىدى، ئۇ يەردىكى ئاياللار سىرتقا چىقىپ ئىشلىمەيتتى، قىزلار مەكتەپتە ئوقۇمايتتى، ئايال زاتى ئېسىنى بىلگەندىن تارتىپلا ئۆزىنى پۈركەنجە ئىچىدە كۆرەتتى، پۈركەنجىنىڭ كارامىتى ھۆكۈمەتنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئاتا-ئانىلارنىڭ ئۈگۈت-نەسپەتلىرى بىلەن كامال تاپاتتى.

خوستنى "ئايال زاتى يوق شەھەر" دېيىشكىمۇ بولاتتى، تالىبانلار ئاغدۇرۇپ تاشلانغاندىن كېيىنكى تۇنجى ئەتىياز، كابۇلدىكى ئايال زاتى پۈركەنجىنى سېلىۋېتىپ، رەستە ۋە ماگىزىنلارنى بىمالال ئايلىنالايدىغان بولدى، ئەمما خوست شەھىرىنىڭ كوچا-كويلىرىدا ھەتتا پۈركەنجىلىك مەزلۇملارنىمۇ ئۇچراتقىلى بولمايتتى، چۈنكى خوستتىكى ئايال زاتىنىڭ كۈنى ئېگىز تاملىق ئارقا ھويلىلاردا ئۆتەتتى، تالا-ئۆزنى كۆرۈش ئۇلارغا نېسىپ بولمايتتى.

تاجىمىر بىلەن بويىبىر ئۇدۇللا پاشاخانىنىڭ ئىسسى قەمەرخانىنىڭ يېنىغا كەلدى، ئۇ ئۆلكە مەھكىمىسى تۇرۇشلۇق جايىنى ئىگىلىۋالغاقچا، يېڭىدىن تەيىنلەنگەن ئۆلكە باشلىقى ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئاستىدىكى بىر ئېغىزلىق ئۆيدە تۇرۇۋاتاتتى، ئۆلكە مەھكىمىسىنىڭ ھويلىسىدىكى گۈللۈك قەمەرخانىنىڭ ئاتارمەن - چاپارمەنلىرى بىلەن توشۇپ كەتكەندى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قېزىلارمۇ، ئوتتۇرا ياشلىقلارمۇ ۋە ياشلارمۇ بار ئىدى، ئۇزۇندىن بۇيان جىددىيلىك ئىچىدە تۇرۇپ چارچاپ كەتكەچكىمۇ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئولتۇراتتى، بەزىلىرى ياتاتتى، بەزىلىرى سەگىدەپ ئۇياقتىن-بۇياققا مېڭىپ يۈرەتتى.

— قەمەرخان نەدىدۇ؟ — دەپ سورىدى تاجىمىر.

ئىككى ئەسكەر ئۇلارنى ئاتامان بىلەن كۆرۈشتۈرۈشكە باشلاپ ئاپاردى، بىز مۇنچە كىشىنىڭ باقاۋۇللۇقىدا ئولتۇرغان قەمەرخان زىيارەتكە كەلگەنلەر بىلەن كۆرۈشۈشكە قوشۇلدى، مېھمانلار ئولتۇردى، ئاڭغىچە بىر ئوغۇل بالا چاي كەلتۈردى.

— بىز ئۇرۇش ھازىرلىقلىرىنى قىلىپ قويدۇق، — دېدى قەمەرخان،
— يېڭى ئۆلكە باشلىقى ئورنىنى ئاكامغا بوشاتمايدىكەن، تىنچلىقتىن سۆز

كابۇلۇق كىتابى يۈزۈش

ئېچىش مۇمكىن ئەمەس.

ئەتراپتىكىلەر ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ باشلىشىشى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە باداشقانى قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، چاي ئىچكەچ گەپكە قۇلاق سېلىۋاتقان بىرى بېشىنى بەكرەكلىشىپ كەتتى. ئۇ كىشى دەل قەمەرخاندىن قالسىلا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان قوماندان ئىدى. ئۇ ئۆزىگە يېقىن ياندېشىپ ئولتۇرغان بىر يىگىتكە ھېلىدىن ھېلىغا قاش ئېتىپ قوياتتى. ئۇ ئىككىسىنىڭ بىر-بىرىگە كىرىشىپ كەتكەن قوللىرى ئاستا-ئاستا بىر-بىرىسىنىڭ ئېتىكىنىڭ ئاستىغا سۈرۈلدى. ئولتۇرغان ئەسكەرلەرنىڭ نۇرغۇنلىرى تاجىمىر بىلەن بويىرىغا ھەۋەسلىك كۆزلىرىنى تىكەتتى.

بولۇپمۇ ئافغانىستاننىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى رايونلاردا بەچچۇزلىق، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە ئادەتتىكى ئىشلاردىن ئىدى، شۇڭا نۇرغۇن قوماندانلارنىڭ ياش يىگىتلەردىن ئاشنىسى بولاتتى. ھەتتا يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغان كىشىلەرنىڭمۇ چېچىغا، قۇلقىغا ياكى تۈگمىسىگە گۈل قىسىۋالغان بىر نەچچە يىگىتنى ئارقىسىغا سېلىپ يۈرگەنلىكىنى ئۇچراتقىلى بولاتتى.

غىمەك يىگىتلەرنى ئارقىسىغا سېلىپ يۈرىدىغان بۇ قوماندانلار، خوتۇنى ۋە بىر مۇنچە بالىسى بار ئەركەكلەردىن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىگە قايتىپ خوتۇن - بالىلىرى بىلەن جەم بولۇش پۇرسىتى بەك ئاز ئىدى. ئۇلار ئەتىگەندىن كەچكىچە ئەر كىشىلەر ئارىسىدا يۈرۈشكە مەجبۇر بولاتتى. بۇنداق غىمەك يىگىتلەر گاھىدا بىر-بىرىگە كۈندەشلىك قىلىپ ئاجايىپ قىزىقارلىق ئىشلارنى تېرىۋېتەتتى. بىر يىگىت ئىككى ئادەمنى تەڭلا ياخشى كۆرۈپ قالغاچقا، ھەسەت ۋە جىددىن بولىدىغان توقۇنۇشلارمۇ توختىماي يۈز بېرىپ تۇراتتى. بىر قېتىم ئىككى قوماندان بىر غىمەك يىگىتنى تالىشىپ توقۇنۇشۇپ قېلىپ، بۇ ئىككىسىنىڭ جېدىلى ئاخىر تانكىلارنى ئىشقا سېلىشقىچە بېرىپ يەتتى. نەتىجىدە نەچچە ئون ئادەم ھېلىقى غىمەكنىڭ كاساپىتىدىن جېنىدىن جۇدا بولدى.

قەمەرخان 20 ياشلاردىكى كېلىشكەن يىگىت بولۇپ، ئۇ بۇ ئۆلكىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىش ھوقۇقىنىڭ ئەزەلدىنلا ئۆز جەمەتىگە بەخشەندە ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتى.

— بىز دېگەن ئاۋام بىلەن ھەمىنەپەس، — دېدى قەمەرخان، — بىز ھوقۇقنى دەپ ئەمەس، بەلكى ئاۋامنى دەپ ئاتلانغانلىقىمىز ئۈچۈن، بىر تىنق جېنىمىز، بىر قوشۇق قېنىمىز قالغۇچە كۈرەش قىلىشقا قىادىرىمىز؛ ئاۋام بىزگە موھتاج بولغانىكەن، ئەلۋەتتە ئاۋامنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئاقىدىغان

گەپ-تە!

قەمەرخاننىڭ ئارقىسىدىكى تامدا ئۇزۇن پۇتلۇق ئىككى ئۆمۈچۈك ھەدەپ يۇقىرىغا يامىشىپ چىقىپ كېتىۋاتتى، قەمەرخان يېنىدىن كىچىك بىر تۈگۈنچەكنى چىقىرىپ، ئۇنىڭدىن بىر نەچچە تال دورىنى ئېلىپ ئاغزىغا سالدى:

— ساقسىز بولۇپ قېلىۋاتمەن، — دېدى قەمەرخان، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بىر خىل موھتاجلىق چىقىپ تۇراتتى.

قىسقىسى، بۇلار خەمىد كارزىنىڭ زىتىغا ئولتۇرۇپ، ئەلگە مىلىتارىستلارچە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ، كابۇلدىن يۈز ئۆزبەك ئاسىيلار ئىدى. ھوقۇق ئۇلارنىڭ كىشىلىك ھاياتىدىكى ئەڭ قىممەتلىك نەرسە بولغىنى ئۈچۈن، ئۇلار ئاشۇ ھوقۇقنىڭ قەستىدە مەدەنىي دۇنيادىن مۇستەسنا ياۋايىلارچە ياشاشقا رازى ئىدى، چۈنكى ھوقۇق ئۇلارغا نىسبەتەن مۇنداق ئىككى نەرسىدىن دېرەك بېرەتتى: بىرى، شان-شۆھرەت، پاشاخان ھوقۇقىنى قولغا ئالالسا، بۇ ئۆلكىگە ئىگىدارلىق قىلىش شەرىپى داۋاملىق ئاشۇ جەمەتكە مەنسۇپ بولىدۇ، دېگەن گەپ، يەنە بىرى، پۇل، ھوقۇق قولغا ئۆتكەنكەن، ئۇ چاغدا، ئەتكەس مال سودىسىمۇ شۇ كىشىنىڭ ئىرادىسى بويىچە چۆرگەلىدۇ-دە، بۇنىڭ بىلەن ئەتكەس ماللاردىنمۇ قانۇن بويىچە تاموژنا بېجى ئالغىلى بولىدۇ، دېگەن گەپ.

تۈپ ماھىيىتىدىن ئالغاندا، ئامېرىكىلىق مۇخبىر بوپپەر خوست رايونغا كارزاي مىلىتارىستلارغا “قورال كۈچىنى ئىشقا سالمەن” دەپ قوقاق سېلىۋاتقانلىقى ئۈچۈنلا قىزىقىپ قالغىنى يوق، چۈنكى پاشاخاننىڭ دېگىنىدەك “ناۋادا كارزاي قوشۇن تارتسا قان تۆكۈلىدۇ، قان تۆككەن ھاكىم ئەلۋەتتە ئاۋامنىڭ قارغىشىغا قالدۇ!”

گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا، بوپپەرنىڭ قىزىقىدىغىنى، ئامېرىكىنىڭ بۇ رايوندىكى ئالاھىدە قىسمى ئىدى، چۈنكى بۇ قىسىم مەخپىي تەشكىللىنىدىغانلىقى ھەمدە ئۇلار بازار تەشكىلاتىدىكىلەرنى ئىنتايىن خۇپپىيە ئاخشۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئادەتتىكى ئادەم ئۇلارغا ھەرگىزمۇ يېقىنلىشالمايتتى، بوپپەر بۇ يەرگە «بازار تەشكىلاتىنى ئىزدەش» دېگەن تېمىدا بىر پارچە يېگانە ئەسەر يېزىش نىيىتىدە كەلگەنىدى، بۇ ياش مۇخبىر ئوساما بىن لادىن ياكى موللا ئۆمەرنى ئىزدەپ تېپىش، شۇنداقلا ئىزدەش جەريانى ھەققىدە ماقالە ئېلان قىلىشقا بەكمۇ تەشنا ئىدى، ئامېرىكىلىقلار ئادەتتە ئىككى تەرەپكە تەڭ دو

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

تىكىدىغان يۇمۇلاق تاۋۇزلاردىن بولغاچقا، شۇ يەردىكى توقۇنۇشۇۋاتقان ئىككىلا تەرەپ بىلەن ھەمكارلىشىپ، ھەر ئىككى تەرەپكە ئىقتىسادىي جەھەتتىن ياردەم قىلدى؛ ئۇلارنى قورال-ياراغ، خەۋەرلىشىش ئۈسكۈنىلىرى ۋە ئاپتوماتىك سايمانلار بىلەن تەمىنلىدى. نەتىجىدە بۇ ئىككى تەرەپ ئۆز ئارا توقۇنۇشقىنى بىلەن، بىرلا ۋاقىتتا يەنە ئامېرىكىنىڭ كەتمىنى چاپقىلى تۇردى. ئامېرىكىلىقلار ئىلگىرى تالىبانلارنى تەڭ باراۋەر قوللىغان بولسىمۇ، لېكىن ھالا بۈگۈنگە كەلگەندە، ئاق تاغلىق-قارا تاغلىق بولۇپ كەتكەن بۇ ئىككى تەرەپ بىلەن ناھايىتى ئوبدان مۇلاقاتلاردا بولالايتتى.

پاشاخان جەمەتنىڭ ئەڭ ئەشەددىي دۈشمىنى خوستتىكى ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى مۇستافا ئىدى. مۇستافا كارزايى ۋە ئامېرىكىلىقلار بىلەن ناھايىتى ياخشى ھەمكارلىشىۋاتاتتى. يېقىندا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق توقۇنۇشتا، مۇستافانىڭ بىر ئادىمى پاشاخان جەمەتنىڭ تۆت ئادىمىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەچكە، مۇستافا ئۆزى بىر نەچچە كۈنگىچە ساقچى ئىدارىسىغا مۆكۈۋېلىپ تالغا چىقىمىدى. پاشاخاننىڭ ئىنىسىنىڭ دەپ بېرىشىچە، مۇستافا شۇ كۈنلەردە ساقچى ئىدارىسىدىن چىقىپ قالغان بولسا، ئۇنىڭ جاجىسى بىر پاي ئوق ئىكەندۇق. ساقچى ئىدارىسىغا مۆكۈۋالغان مۇستافانىڭ ئادەملىرى ئۇزۇق-تۈلۈك ۋە ئىچىدىغان سۈيى تۈگىگەندىن كېيىن، ئىلاجسىز پاشاخان جەمەتى بىلەن مۇرەسسەلىشىشكە قوشۇلۇپ، ئۇلار بىلەن مۇستافانىڭ تۆت ئادىمىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىپ، شۇ ئارقىلىق ھېلىقى تۆت ئادەمنىڭ قان قەرزىنى قايتۇرۇش ھەققىدە كېلىشىم ئىمزالاپتۇ. قەمەرخان بىلەن ئۇنىڭ ئىنىسى ۋاسىلخاننىڭ دەپ بېرىشىچە، مۇستافا ئاياللار ۋە بالىلارنى قىرغان قانخور بولغاچقا، ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇۋەتمىسە بولماسمىش. تاجىمىر بىلەن بويېر ئورۇنلىرىدىن تۇردى، ئىككى ئوغۇل بالا ئۇلارنى دەرۋازىغىچە ئۇزىتىپ چىقتى. بۇ ئىككى ئوغۇل بالا چىرايلىق ھەم نازۇك قىزلارغا ئوخشاپ كېتەتتى. دولقۇنلۇق چاچلىرىغا سېرىق گۈل قىستۇرۇپ، بېلىنى زېمىن بىلەن چاڭ باغلىۋالغان بۇ ئىككى يىگىت، ئالتۇن چاچلىق بويېر بىلەن كىچىككىنە يۇمۇلاق يۈزى پارقراپ تۇرىدىغان تەمبەل تاجىمىرنى كۆزەتكەندەك، ئۇلارنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە نىكىلىپ قاراپ تۇراتتى.

— ئاۋۇ تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى مۇستافانىڭ ئادەملىرى، — دېدى ھېلىقى ئىككى بالا، — ئۇلارغا ھەرگىز ئىشەنمەڭلار، ئۇ بىر نېمىلەر سىلەردىن پايدىلىنىپ بولغاندىن كېيىنلا يۈز ئۇرۇيدۇ؛ قاراڭغۇ چۈشكەندىن كېيىن ھەرگىز

تالغا چىقماڭلار، بولمىسا ئۇلار سىلەرنى بۇلاپ كېتىدۇ.

تاجىمىر بىلەن بويىبىر ئۇدۇللا ساقچى ئىدارىسى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ساقچى ئىدارىسى بىلەن ئىشغال قىلىۋېلىنغان ئۆلكە مەھكىمىسىنى بىر نەچچە كوچا ئايرىپ تۇراتتى. ساقچى ئىدارىسى تېمىنىڭ قېلىنلىقى بىر نەچچە مېتىر كېلىدىغان قورغاننىڭ ئىچىگە ئورۇنلاشقان بولۇپ، ئۇ يەردە جىنايەتچىلەر مەغلەپ كەتكەندى. مۇستافانىڭ ئادەملىرى ھەيۋەتلىك تۆمۈر ئىشىكنى ئېچىپ، ئۇلارنى بىر ھويلىغا باشلاپ كىردى. ئۇ يەردىمۇ يېڭىلا ئېچىلغان چىرايلىق گۈللەر كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. لېكىن ئۇ گۈللەر قەمەرخانىنىڭ يېنىدىكىدەك چىرايلىق يېڭىلەرنىڭ بېشىدا ئەمەس، بەلكى دەل-دەرەخلەرنىڭ ئارىسىدا ئىدى. مۇستافانىڭ قول ئاستىدىكىلەر قەمەرخانىنىڭ ئادەملىرىدىن مانا مەن دەپ پەرقلەنپلا تۇراتتى. ئۇلار ئۇچىسىغا قېنىق قوڭۇر رەڭلىك فورما، بېشىدا تۆت قىرلىق تەقىيە، پۇتىغا ئۇزۇن قونچلۇق ئۆتۈك كىيگەندى. نۇرغۇنلىرى ئېغىز-بۇرۇنغا نىقاپ، كۆزىگە قارا كۆزەينەك تاقىغان بولۇپ، ئۇلارغا مۇنداقلا قارىغان ئادەمنىڭ تېنى شۈركىنەتتى.

تاجىمىر بىلەن بويىبىر بىرەيلەننىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ، تار پەشتاق بىلەن ھەيۋەتلىك قەلئەنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئەڭ ئىچكىرىدىكى بىر ئۆيگە كىردى. بۇ مۇستافانىڭ ئىشخانىسى ئىدى. ئۇنىمۇ قەمەرخانىنىڭ قورۇقچىلىرىغا ئوخشاش نۇرغۇن قوراللىق باقاۋۇللار قوغداپ تۇراتتى. بۇ ئىككى قاراڭگەھتىكىلەرنىڭ قولىدىكى قورالى، ساقال-بۇرۇتى، چىراي ئىپادىسى ھەتتا تېمىغا ئارتىپ قويغان مەككە مۇكەررەمنىڭ سۈرىتىمۇ ئوخشاش ئىدى. بىردىنبىر ئوخشىمايدىغان يېرى بۇ يەرنىڭ ئاتامانى — ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى مۇستافا قەمەرخانىدەك يەردە ئەمەس، ئىش ئۈستىلىنىڭ ئارقىسىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇراتتى. بۇ يەردە قەمەرخانىنىڭ يېنىدىكىدەك بېشىغا گۈل قىسۇۋالغان يېڭىتلەر يوق ئىدى. مۇستافانىڭ ئۈستىلىگە بىر لوڭقىدا سېرىق، قىزىل ۋە يېشىل ئېچىلغان سۈنئىي گۈل قويۇلغان بولۇپ، بۇنىڭ يېنىدا يېشىل تاشلىق بىر پارچە «قۇرئان» ۋە ئافغانىستاننىڭ دۆلەت بايرىقى تۇراتتى.

— كارزايى بىزنى قوللايدۇ، شۇڭا ھېچنەمىدىن قورقۇنچىمىز يوق، — دېدى مۇستافا، — پاشاخانىنىڭ قېرىنداشلىرى بۇ يەردە بالا-قازا تېرىۋاتقىلى ئۇزۇن زامانلار بولدى. بۇ شورىقۇرىغۇرلارنىڭ بۇنداق ئىپلاسلىقىنى زادى توشمىساق بولمايدۇ، — ئەتراپتىكىلەر ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ بېشىنى لىڭشىتىشى.

كابۇلۇق كىتابيۇرۇش

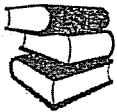
مۇستافا توختىماي سۆزلەيتتى، تاجىمىر ئېرىنمەي تەرجىمە قىلاتتى، مۇستافامۇ قەمەرخانىگىگە ئوخشاش ئىبارىلەر بىلەن ئۆزىنىڭ سۈر-ھەيۋىسىنى ئىپادىلەيتتى؛ ئۆزىنىڭ قەمەرخانىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان تەرەپلىرىنى، تىنچلىق ئۈچۈن قىلىۋاتقان ئەجىر-مېھنىتىنى ۋە ئافغانىستاندا نېمە ئۈچۈن ھەقىقىي تىنچلىقنىڭ ئىشقا ئاشۇرۇلماسلىقىغا سەۋەب بولۇۋاتقان ئامىللار ئۈستىدىكى ئىزدىنىشلىرىنى بايان قىلاتتى.

مۇستافا ئامېرىكىلىقلارنىڭ بىن لادىن بىلەن موللا ئۆمەرنى ئىزدەش ھەرىكىتىگە نۇرغۇن قېتىم قاتناشقاندى، مۇستافا بىر قېتىم ئامېرىكىلىقلار بىلەن بىن لادىن ۋە موللا ئۆمەر زادى مۇشۇ يەردە دەپ جەزىم قىلىنغان بىر ئۆيگە باستۇرۇپ كىرسە، ئۇ ئىككىسى ئاقسىمۇ يوق-كۆكتىمۇ يوق كۆزدىن غايىب بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى، بويىپەر كۆپرەك ئەھۋال ئىگىلەشكە تىرىشاتتى. لېكىن ئۇ يەردىكىلەر ئاغزى چىڭ، ئىچى پىششىق نېمىلەر بولغاچقا تاجىمىر بىلەن بويىپەر ئۇلاردىن ھېچقانداق پايدىلىق ئۇچۇرغا ئېرىشەلمىدى، بويىپەر بۇ يەردە بىرەر كېچە قونۇپ قېلىشقا بولىدىغان-بولمايدىغانلىقىنى سورىۋىدى، مۇستافا:

— بولمايدۇ، بىز مەخپىيەتلىكنى قاتتىق ساقلىشىمىز كېرەك، ئامېرىكىلىقلارمۇ شۇنى ئۈمىد قىلىدۇ، ھەرقانچە يېلىنغىنىڭىز بىلەنمۇ بىكار، يىگىت، ئاۋارە بولماڭ، — دېدى كۈلۈپ تۇرۇپ،
 — قاش قارايدىغاندىن كېيىن تالا-تۈزگە چىقماڭلار، — دېدى مۇستافا
 ئۇلارنى ئۆزىتىدىغان چاغدا بۇيرۇق تەلەپپۇزىدا، — بولمىسا پاشاخانىنىڭ ئادەملىرى تۇتۇپ كېتىدۇ.

ئۇلار مۇستافا بىلەن خوشلىشىپ يېنىپ چىقىپ، بىر كاۋاپخانغا كەلدى، كاۋاپخان ناھايىتى كەڭرى بولۇپ، دېرىزە پەردىسى تام تۈۋىدىكى ئورۇندۇققا تېگىپ تۇراتتى، تاجىمىر قىيىملىق ئاش بىلەن كاۋاپ بۇيرۇقتى؛ لېكىن كېسەل يۇقۇپ قالارمىكەن دەپ ئەنسىرىگەن بويىپەر سۇدا پىشۇرغان تۇخۇم بىلەن نان ئالدى، ئۇلار غىزاسىنى ھاپىلا-شاپىلا يەپلا قاراڭغۇ چۈشكەنچە مېھمانخانغا كېلىۋالدى، چۈنكى ئويلىمىغان ئىشلار يۈز بېرىپ تۇرىدىغان بۇ شەھەردە ئېھتىيات قىلماي بولمايتتى.

ئۇلارنىڭ چۈشكىنى خوستتىكى بىردىنبىر مېھمانخانا ئىدى، تاجىمىر بىلەن بويىپەر مېھمانخاننىڭ ئالدىغا كېلىۋىدى، تۆمۈر دەرۋازىسى ئاستا ئېچىلدى، ئۇلار بوسۇغدىن ئاتلىغان ھامان داراڭگىدە بېسىلدى، ئۇ ئىككىسى تۆمۈر دەرۋازىنىڭ

ئىچىدە تۇرۇپ سىرتقا سەپ سېلىپ باقتى. دۇكانلارنىڭ ھەممىسى تاقالغان بولۇپ، نىقايلىق ساقچىلار چارلاپ يۈرەتتى، بۇ يەرنىڭ پۇقرالىرى بازار تەشكىلاتىدىكىلەرگە ھېسداشلىق قىلاتتى. بۇ يەردىكى ھەرقانداق ئادەم ئامېرىكىلىقتىن بىرنى ئۆلتۈرۈپ، 50 مىڭ دوللار سۈيۈنچە ئېلىش ئارزۇسىدا يۈرىدىغانلىقى ئۈچۈن، بويىبىرغا ھەتتا كوچىدا كېتىۋاتقان بىرەرەسى تىكىلىپ قاراپ قويسىمۇ، تاجىمىرنىڭ قورقۇپ پۇت-قولىدا جان قالمىتتى.

ئۇلار بويىبىرنىڭ سۈنئىي ھەمراھ تېلېفوننى قۇراشتۇرۇش ئۈچۈن ئۆگزىگە چىقتى. ئاڭغىچە بىر تىك ئۇچار ئايروپىلان ئۇلارنىڭ بېشىدىن ئەگىپ ئۆتتى. بويىبىر ئايروپىلاننىڭ قايسى يۆنىلىشىگە قاراپ ئۇچقانلىقىنى جەزىم قىلىش ئۈچۈن ئاسمانغا بىر ھازا قاراپ تۇرۇپ كەتتى. بويىبىرنىڭ بۇ سىمسىز تېلېفونغا ھەيران قېلىشقان مېھمانخانا قوغدىغۇچىلىرىدىن ئون نەچچە يىلەن يوپۇرۇلۇپ كېلىپ ئۇلارنى ئوربۇپلىشتى.

— ئۇ ئامېرىكا بىلەن نېمە دېيىشۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇچىسىغا يەكتەك، پۇتقا ساپما كەش كىيىپ، بېشىغا سەللە ئويۇۋالغان ئوزۇق، ئېگىز بىرى، قارىغاندا ئۇ قوغدىغۇچىلارنىڭ باشلىقىدەك قىلاتتى. تاجىمىر ئۇنىڭغا قاراپ باشقا گەپ قىلماي بېشىنى لىگىشىپ قويدى. تاجىمىر بويىبىرنىڭ تېلېفونغا ھەيرانلىق ئىلكىدە قاراپ تۇرغان قوغدىغۇچىلار بىلەن بىر نەچچە ئېغىز پاراڭلىشىپ باقتى، ئۇلار ئەسلىدە بويىبىرنىڭ ئامېرىكا بىلەن نېمە دېيىشۋاتقانلىقىغا ئەمەس، بەلكى سۈنئىي ھەمراھ تېلېفوننى قانداق ئىشلىتىدىغانلىقىغا قىزىققاندىن.

— ھەي، بىز قورال-ياراغ ئىشلىتىشكە ناھايىتى پىششىق، — دېدى ئارىدىن بىرەيلەن ئاۋازنى قويۇپ بېرىپ، — لېكىنرە بۇنداق تېلېفوننى ئىشلىتىشكە كەلگەندە كۆزى ئوچۇق قارىغۇ-دە، بىزدىكى ئەيىپ مانا مۇشۇ. بويىبىر ئامېرىكا بىلەن سۆزلىشىپ بولغاندىن كېيىن، تاجىمىرنى ئەگەشتۈرۈپ تۆۋەنگە چۈشتى، ھېلىقى قوغدىغۇچىلارمۇ ئۇلارغا سوڭداشتى. — بۇ بىر نېمىلەر گېزى كەلگەندە ئىككىمىزنىمۇ قىرىپ تاشلارمۇ؟ — دەپ سورىدى بويىبىر.

قوغدىغۇچىلارنىڭ قولىدا بىردىن كىلاشېنكوۋ ماركىلىق پىلىموت بار ئىدى. بەزىلىرى ھەتتا پىلىموتنىڭ ئۈچىدىكى ئۇزۇن نەيزىسىنى چىقىرىۋېلىشقاندى. تاجىمىر بىلەن بويىبىر مېھمانخانىنىڭ دەھلىزىگە قويۇلغان كىرىسولغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىكى تامغا ناھايىتى كۆركەم بىر پارچە سۈرەت

كابۇلۇنۇڭ كىتابىيۇرۇش

ئېسىقلىق تۇراتتى، ئۇنىڭدىكىكىسى نىيۇيورك مەنزىرىسى بولۇپ، دۇنيا سودا بىناسى ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، لېكىن سۈرەتنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشىگە ھەقىقىي نىيۇيوركنىڭ مەنزىرىسى ئەمەس، بەلكى ئاسمان پەلەك بىنالارنىڭ ئارقىسىدىكى بۇلۇتلارغا تاقاشقان گېگانت چوققىلار، ئالدى كۆرۈنۈشىگە بولسا كەڭرى ھەم يايېشىل باغچا ۋە ئوتقاشتەك قىزىل گۈللەر كىرىشتۈرۈلگەندى، سۈرەتتىكى نىيۇيورك شەھىرى غايەت زور تاغنىڭ باغرىدا، بەئەينى پاكار-پاكار ياغاچ ئۆيلەردىن تەركىب تاپقان كىچىككە بازارغىلا ئوخشاپ قالغاندى، تامدىكى بۇ سۈرەتنىڭ رەڭلىرى ئۆڭۈپ، قەغىزى پۇرلىشىپ كەتكىنىگە قارىغاندا ئۇنىڭ ئېسىقلىق تۇرغىنىغا ئۇزۇن يىللار بولغاندەك قىلاتتى، گەرچە بۇ سۈرەت ئاشۇ تامدا ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئېسىقلىق تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن كىشىلەر بۇ سۈرەتتىكى كۆرۈنۈشنىڭ ئافغانىستان ۋە توپا-چاڭ ئۇچۇپ تۇرىدىغان خوست شەھىرى بىلەن پەۋقۇلئاددە بىر ۋاستە ئارقىلىق چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەنلىكىنى بولۇپمۇ ئۇنىڭ بۇ ئەل پۇقرالىرى جاق توپانغا ئۈگىمەس پارتلاش ۋە قەللىرىگە سەۋەب بولغانلىقىنى ئەمدىلەن چۈشىنىشكە باشلىغاندى.

— بۇ قايسى شەھەر، بىلەمسىلەر؟ — بويىپەر مېھمانخانا قوغدىغۇچىلىرىدىن سورىدى.

ئۇلار باشلىرىنى چايقاشتى، بىر-ئىككى قەۋەتلىك كېسەك ئۆيدىن ئۆزىگە ئىمارەتنى كۆرۈپ باقمىغان بۇ ئادەملەرگە، سۈرەتتىكى بۇ مەنزىرىنىڭ رېئاللىقتىكى بىر شەھەر ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈش ئۇنچۇلا ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى.

— بۇ دېگەن ئامېرىكىدىكى نىيۇيورك، — دېدى بويىپەر، — بىن لادىن ئاشۇ ئېگىز بىنانى ئايروپىلان بىلەن سوقۇپ پارتلىتىۋەتكەن.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان قوغدىغۇچىلار ئورۇنلىرىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىشتى، چۈنكى ئۇلار ئاشۇ ئىككى بىنانىڭ ھېكايىسىنى ئاڭلىغاندى، ئاشۇ سۈرەتنىڭ ئالدىدىن كۆرىمىڭ قېتىم ئۆتۈپ تۇرۇقلۇق، ھەيران قالارلىق ۋەقە يۈز بەرگەن بىنانىڭ دەل ئاشۇ سۈرەتتىكى ئىمارەت ئىكەنلىكىنى ئەمدى ئاڭلاپ ھەيران قالغان قوغدىغۇچىلار بىر-بىرىگە تامدىكى سۈرەتنى ئىشارەت قىلىشتاتتى، بەزىلىرى ئاتاين بېرىپ سىلاپ باقاتتى.

بويىپەر يېنىدىن بىر پارچە ژۇرنالىنى چىقىرىپ، ژۇرنالنىڭ مۇقاۋىسىدىكى ئامېرىكىلىقنىڭ ھەممىسى تونۇيدىغان بىر ئادەمنىڭ سۈرىتىنى قوغدىغۇچىلارغا

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

كۆرسىتىپ تۇرۇپ سورىدى:

— بۇ ئادەمنى تونۇمسىلەر؟

لېكىن قوغدىغۇچىلار باشلىرىنى چايقىدى،

— ئوساما بىن لادىن دېگەن شۇ!

بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۆزلىرى چاچراپ چىقىپ كېتەي دېگەن قوغدىغۇچىلار ئېتىلىپ كېلىپ ژۇرنالنىڭ تېشىدىكى سۈرەتنى تالىشىپ تۇرۇپ كۆرۈشكە باشلىدى.

— ھە، بىن لادىن ئەسلىدە مۇنداق ئادەم ئىكەندۇق - تە!

قىسقىسى، بۇ ئىككى زىيارەتچى بىلەن ھېلىقى ژۇرنال قوغدىغۇچىلارنى

قاتتىق ھايانجانغا سېلىۋەتكەنىدى،

— تېررورچى!

قوغدىغۇچىلار بىن لادىننىڭ سۈرىتىنى ئىشارەت قىلىپ قاقاقلاپ كۈلۈشكىلى

تۇردى. خوست شەھىرىدە نە گېزىت، نە ژۇرنال بولمىغاچقا، ئۇ يەردىكىلەر

بىن لادىننىڭ سۈرىتىنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدى. بويىپەر بىلەن تاجىمىرمۇ

دەل شۇ سەۋەبتىن خوستقا كەلگەنىدى.

قوغدىغۇچىلار بىر كالىك نەشنى چىقىرىپ، ئۇنىڭدىن تىرناقچىلىك

يۈلۈپ ئېلىپ، ئۇنى بويىپەر بىلەن تاجىمىرغا سۈندى. لېكىن تاجىمىر نەشنى

پۇراپ بېقىپ، ئۇلارغا قايتۇرۇپ بەردى ۋە:

— بەك كۈچلۈكتەك قىلدۇ، — دېدى كۈلۈپ تۇرۇپ.

بويىپەر بىلەن تاجىمىر كارىۋاتقا چىقىپ ياتتى، لېكىن ئوق ئاۋازى تاڭ

ئاتقۇچە بېسىقمىدى.

تاجىمىر بىلەن بويىپەر كېچىچە زادى نېمە ئىش بولغانلىقىنى، ئەمدى يەنە

قانداق ۋەقە يۈز بېرىدىغانلىقىنى ئۇقۇش ئۈچۈن، خوست شەھىرىنىڭ

رەستىلىرىنى ئايلىنىپ باقتى. لېكىن كىشىلەر ئۇ ئىككىسىنى ئۇڭكۈرگە مۆكۈۋالغان

بىن لادىننى ئاخشۇرۇپ تۇتۇش دېگەندەك چوڭ-چوڭ ئىشلارغا

قاتناشتۇرىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. شۇنداق قىلىپ مۇستافا بىلەن قەمەرخاننىڭ

يېنىغا خۇدانىڭ قۇتۇق كۈنى بېرىپ، ئەھۋال ئۇقۇپ باقتى. لېكىن ئۇلارنى

بىرى "قەمەرخان بېگىم سەل-پەل ئوڭلىنىۋالغاندىن كېيىن كېلەمسىلەر؟" دەپ

يولغا سالسا، يەنە بىرى "بۈگۈن ساقچى ئىدارىسىدا سىلەرگە دەپ بەرگەندەك

يېڭى گەپمۇ يوق" دېگەن گەپلەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئېغىزىنى تۇۋاقلايتتى.

پاشاخان ئىز-دېرەكسىز يوقالدى. مۇستافا ئۈستىلىدىكى ھېلىقى پارىقراق

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

سۈنئىي گۈلنىڭ ئارقىسىدا بۈتتەك قېتىپ ئولتۇراتتى، ئامېرىكا ئالاھىدە قىسىملىرىمۇ غايىب بولۇپ كەتتى، ھەر كۈنى كېچىسى توختىماي سايرايدىغان پىلىموتنىڭ ئاۋازى ۋە كۆكتە ئۇ ياقىن-بۇياققا ئايلىنىپ يۈرىدىغان تىك ئۇچار ئايروپىلاننىڭ ئۈندىن باشقا ھېچقانداق يېڭىلىق يوق ئىدى، بوبېر بىلەن تاجىمىر ئىككىسى دۇنيادىكى قانۇنسىزلىقتا جاھاننى بېشىغا كىيگەن يۇرتلارنىڭ بىرى — خوستتا ئايلىنىپ يۈرۈپ، ھېرىپ ھېچ ھالى قالمىدى، شۇنداق قىلىپ بوبېر ئاخىرى كابۇلغا قايتىش قارارىغا كەلدى، بۇنى ئاڭلىغان تاجىمىر ئۆزىنىڭ خوستتىن دەرھال ئايرىلىپ، مىكرورايىنى رايونغا بېرىپ، خوتۇننىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئۈچۈن تورت ئېلىشقا ئۈلگۈرلەيدىغانلىقىدىن بەكمۇ خۇش بولدى،

شۇنداق قىلىپ تاجىمىر ئۆزى ھېكايە قىلىپ بەرگەن ”رەھىمسىز“ مەزلۇم — ھەم پاكار ھەم سېمىز، يىراقنى كۆرەلمەس كۆزلىرى كۆزەينەكنىڭ نېرسىدىن پولىتىپ تۇرىدىغان، ئۆزىنى دۇنيادىكى ھېچقانداق ئادەمگە تەڭ قىلمايدىغان يېگانە ئانىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلدى.

تۆن توققۇزىنچى باب

ئېزىلگەن يۈرەك

لالەگە بىرەيلەندىن ئۇدا بىر نەچچە كۈن خەت كەلدى. ئۇ كەلگەن خەتلەرنى كۆرۈپ بولۇپلا ھاپىلا-شاپىلا ئوچاققا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئاشۇ خەتلەر ئۇنىڭ مېڭىسىنى گاراڭ قىلىپ، يۈرەكلىرىنى دۈيۈلدەتتۈرۈۋەتتى. لالەنىڭ كاللىسىدا ئاشۇ خەتلەردىن باشقا ھېچنېمە يوق ئىدى. ئاشۇ خەتلەر لالەنىڭ يۈرىكىدە باشقىچە بىر تۇرمۇشقا بولغان ئوتتەك ئىتىلىشىنى بىخاندۇرۇپ، ئۇنىڭ ھاياتىغا تەسىرلىك مەنالارنى بېغىشلاپ، خىيال كەپتىرىنى پەرۋاز قىلدۇراتتى. لالە ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ئاسماندىن چۈشكەندەكلا تۇيۇقسىز كەلگەن يېپىڭى تۇيغۇ ئىدى. ئۇ ئاشۇ تۇيغۇلار ئىچىدىن ئۆزى ئىلگىرى ئەسلا كۆرۈپ باقمىغان يۈچۈن ئەمما جەلپكار بىر دۇنيانى تاپقاندەك بولدى.

بىر ئەتىگەنلىكى ئۆي تازىلاۋاتقان لالە تۇيۇقسىزلا:

— ھەممىسىنى، قاننىم بولغان بولسىچۇ، ئۇچۇپ چىقىپ كەتكەن بولسام! — دەپ ۋارقىراپ سالدى.

— نېمە دېدىڭىز؟ — دەپ سورىدى يەرگە تىكىلگىنىچە گىلەمنىڭ گۈللىرىنى سىيلاپ ئولتۇرغان سانىيە ئۇنىڭدىن،

— ھېچنېمە!

بۇ ئۆي بارغانسېرى تۈرمىدەك بىلىنىپ كېتىۋاتقان لالە ئاخىر راستتىلا چىداشلىق بېرەلمەيلا قالدى.

— نېمىشقا ھەممىلا ئىشىمغا مۇشۇنداق چېچەك چىقىپلا تۇرىدىغاندۇ؟

— دېدى لالە غۇدۇراپ، ئىلگىرى ئۇ تالا-تۈزگە چىقىشقا بەكلا ئۆچ ئىدى.

مانا ئەمدى ئۆيدە تۇرغۇسى كەلمەيدىغان بولۇپ قېلىۋاتاتتى. شۇڭا دىكىكىدە

بازارغا چىقىپ، 15 مۇنۇتتىن كېيىن بىر خالتا پىيازنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى.

لېكىن ئۆيدىكىلەر لالەدىن سەل-پەل گۇمانلانمايمۇ قالدى.

— مۇشۇ پىيازنى دەپلا چىقىتتىڭمۇ؟ — دېدى شەرىپە زەردە بىلەن،

كابۇللۇق كىتابپۇرۇشى

ئۆيدە ھەممە نەرسە تۇرسا ...، ئۆيدە ئولتۇرۇپ دىخسىراپ كەتكەچكە ئۆزۈڭنى بازارغا سالغىلى چىقتىڭمۇ؟ بۇندىن كېيىن تالا- تۈزگە يالغۇز چىققۇچى بولما!

بازارغا چىقىپ نەرسە- كېرەك سېتىۋېلىش ئەلەرنىڭ ياكى ياشقا چوڭ خوتۇنلارنىڭ ئىشى ئىدى، چۈنكى ياش مەزلۇملار دۇكاندارلار ياكى بازاردىكى ئەلەر بىلەن سودا قىلمەن دەپ يۈز تۇرانە تۇرۇپ باھا تالاشسا ياراشمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەرقانداق ماڭىزىن ۋە دۇكانلارنىڭ ھەممىسىنى ئەلەر باشقۇرىدىغان بولغاچقا، تالىبانلار زامانىسىدا ياش مەزلۇملارنىڭ يالغۇز بازارغا چىقىشى چەكلەنگەنىدى، مانا ھازىر شەرىپەمۇ لالەنىڭ بازارغا چىقىشىغا چەك قويۇۋاتىدۇ.

لالە گويا پىياز ساتىدىغان بىرەر يايىمچى بىلەن مۇڭدەششقا قىزىقىپ قالغاندەك، ئۆيدىكىلەرگە لام دەپ ئېغىز ئاچمىدى، يەنە كېلىپ شەرىپەگە بۇ تاماققا پىياز لازىم بولۇپ قالغانلىقىنى ئىسپاتلاپ كۆرسەتمەكچى بولغاندەك ئەكىرگەن پىيازلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىشلىتىۋەتتى.

ئەلەر ئىشىنىن قايتىپ كەلگەندە لالە ئاشخانىدا ئىدى، ئامىرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان لالەنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ سوقۇپ، ۋۇجۇدىغا تىترەك ئۇلاشقىلى تۇردى، ئۇ ئامىرغا "ئەمدى ئۇنداق خەتنى ھەرگىز ئالما" دەپ تاپىلىغانىدى. لېكىن ئامىر بۈگۈن ئۇنىڭغا بىر پارچە خەتتىن باشقا يەنە كىچىككىنە بىر تۈگۈنچەكنى تۇتقۇزۇپ قويدى، ئۇ بۇ نەرسىلەرنى قوينىغا تىقىپ ئەكىرىپ، ئۇششاق- چۈششەك نەرسە سالىدىغان قۇتىغا سېلىپ قۇلۇپلاپ قويدى، لالە باشقىلار غىزا يەۋاتقان چاغدا غىپىدە كىرىپ ھېلىقى قۇتنى ئاچتى ۋە خەتنى تىرەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئېلىپ ئوقۇدى:

"سۆيۈملۈك I: بۇ قېتىم جاۋاب بەرمىسىڭىز بولمايدۇ، ئاشۇ گۈزەل رۇخسارىڭىز يۈرىكىمنى ئۆرتەپ كاۋاپ قىلىۋاتىدۇ، سىز مېنى ئاشۇ ئاتەشنىڭ ھارارىتىدە كۆيدۈرۈپ كۆل قىلىۋەتمەكچىمۇ ياكى زۇلمەتلىك دۇنياغا ئەبەدىي بەنت قىلىۋەتمەكچىمۇ؟ بىچارە جېنىم ئالىقىنىڭىزدا تىپىرلاپ تۇرۇپتۇ، بۇ ئەرزىمەس سوۋغامنى قوبۇل قىلارسىز، سىز بىلەن يۈز تۇرانە كۆرۈشسەم دېگەن ئارزۇدىمەن، تىزراق جاۋابىنى بېرەرسىز! ئاللاھ سىز بىلەن ئەبەدىي بىرگە ئۆتۈشۈمنى نېسىپ ئەتكەي، ئاشىقىڭىز: K"

ھېلىقى تۈگۈنچەكتە ئەينىكى كۆك، بېغى كۈمۈش رەڭلىك قول سائىتى تۇراتتى. لالە سائەتنى ئالمان-ئالمان ئېلىپ بېلىكىگە تاقاپ بېقىپ يەنە جايغا قويۇپ قويدى. بۇ سائەتنى تاقاش ئۇنىڭغا مەڭگۈ نېسىپ بولمايتتى، چۈنكى باشقىلار ”بۇنى نەدىن ئالدىڭ؟“ دەپ سورىسا ئۇ نېمە دەپ جاۋاب بېرىدۇ؟ لالەنىڭ يۈزى ھۆپپىدە قىزىرىپ كەتتى، بۇ ئىشنى ئۇنىڭ ئاكاىلىرى ياكى ئانىسى ئوقۇپ قالسا قانداق قىلغۇلۇق؟ بۇ دېگەن يۈز كېتىدىغان ئىش. ئاھ خۇدا، نېمانچە قورقۇنچۇلۇق! سۇلتان بىلەن يۇنۇس بىلىپ قالسا ئۇنىڭغا كۈن يوق، چۈنكى، ئوغۇل بالىلار يازغان مۇھەببەت خېتىنى ئوقۇشنىڭ ئۆزىلا قىز بالىغا نىسبەتەن ئەخلاقسىزلىق تۇرسا!

ئۇ بالا خېتىدە ”بۇ تەلىپىمگە قانداق قارايسىز؟ جاۋابىنى بەرسىڭىز!“ دەپ يېزىپتۇ، لېكىن لالەنىڭ بۇ ھەقتە ھېچقانداق تەييارلىقى يوق ئىدى. ئۇ ئۆمرىدە تۇنجى نۆۋەت بىراۋنىڭ ئىلتىجالىق تەلىپىگە دۇچ كەلگەنىدى، يېڭىياچە رېئاللىق سۈپىتىدىكى بۇ ئىلتىجالىق تەلەپتىن يۈرىكى سىقىلغان لالە تۇرۇپلا ئۈمىدسىزلىنىۋاتاتتى، چۈنكى خەت يازغان بالا لالەدىن ئۇنىڭ تەلىپىنى ئوقۇغاندىن كېيىن زادى قانداق خىيال ۋە تۇيغۇدا بولغانلىقىنى سورايتۇ، لېكىن ئۆي ئىشىدىن باشقا ھېچنېمىنى خىيال قىلماسلىققا ئادەتلەنگەن لالە ئۇ بالا ئېيتقان تۇيغۇ دېگەنلەردىن مۇستەسنا ئىدى. ئۇ ھەم ئۆزىنى باشقا ھېچنېمىنى خىيال قىلماسلىققا ئاگاھلاندىرۇپ تۇراتتى، چۈنكى ”قىز بالا نېرى-بېرى ئىشلارنى خىيال قىلسا ئەدەبىسىزلىك بولىدۇ“ دېگەن تەرىپىنى يەتكۈچە ئاڭلىغان لالە، ئۆزىنىڭ ئۆي ئىشلىرىدىن باشقا ھېچنېمىنى خىيالغا ئالماي يۈرۈشى لازىملىقىنى ئوبدان بىلەتتى.

ئەسلىدە كەرىم ئىسىملىك بىر بالا لالەنى سانىيە بىلەن بىللە بالىلارغا تاماق ئېلىپ ماڭغان چېغىدا تۇنجى قېتىم كۆرۈپلا، ئاجايىپ خىياللارغا غەرق بولپكەتكەنىدى. كەرىم لالەگە لايىپىدە قارىغان چاغنىڭ ئۆزىدىلا ۋۇجۇدىدا پەۋقۇلئاددە بىر خىل سېزىمنىڭ تۇيۇقسىز پەيدا بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئۆزۈندىن بۇيان ئۆزى زارىقىپ ئىتىلىگەن نەرسىنىڭ زادى نېمە ئىكەنلىكىنى ئەمدى بىلگەندەك بولدى، ئەنە، مەرۋايىتتەك پارقراپ تۇرغان يۇپۇمۇلاق يۈز، بوۋاقىڭكىدەك يۇمران تېرىلەر، لايىپىدە باقسا ئادەمنىڭ يۈرىكى جىغىلداپ كېتىدىغان خۇمارلىق كۆزلەر

ئۆيىدە ئۆزى تىكەندەك يالغۇز تۇرىدىغان كەرىم ياپونىيىنىڭ كابۇلىدىكى بىر تېلېۋىزور شىركىتىدە ئىشلەيتتى. ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلىدە غايىتىن كەلگەن

كابدۇلۇق كىتابى يۇرۇش

بىر تال گرانات ئۇلارنىڭ ئۆيىگە چۈشۈپ، كەرىمنىڭ ئانىسىنى باقى ئالەمگە يولغا سالدى. بويتاق قالغان دادىسى ئۇزۇن ئۆتمەيلا قايتا ئۆيلىنىۋالدى. كەرىم ئۆگەي ئانىسى بىلەن پىتئالمدى، چۈنكى ئۇ خوتۇن چوڭ خوتۇندىن قالغان ئۆگەي بالىلىرىنى ئېرى يوق چاغلاردا ئۇرۇۋالاتتى. لېكىن كەرىم ئۆگەي ئانىسىنىڭ ئۆگەيلىكلىرىدىن بەك ئاغرىنىپمۇ كەتمىدى، چۈنكى ئۇنىڭ نەزىرىدە بۇ خوتۇن پەقەت دادىسىغا تەئەللۇق بولغاچقا، بۇ ئۆيىدىكى باشقىلار ئەلۋەتتە ئۇنىڭ كۆزىگە سىغمايتتى. كەرىم ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن دادىسىنىڭ جالائىبابدىكى دورىخانىسىدا ئىشلىگەندى، لېكىن ئۆيگە ئۆگەي ئانا كىرگەندىن كېيىن، ئۇ دادىسىنىڭ يېنىدا داۋاملىق تۇرۇۋېرىشكە ئامالسىز قالدى. كېيىن ئۇنىڭ سىڭلىسى كابدۇلۇق بىرەيلەنگە ياتلىق بولۇپ، كابدۇلغا كۆچۈپ كەلدى. سىڭلىسى پاناھ تارتقان كەرىممۇ سىڭلىسى بىلەن بىرگە كابدۇلغا كېلىپ شۇلار بىلەن بىرگە تۇردى. كەرىم ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ دەرسلىرىنى ئۇ يەر-بۇيەردىن كۆكلەپ ئاڭلاپ باققاندى. تالىبانلار ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن چەت ئەللىك مۇخبىرلار كابدۇلدىكى مېھمانخانا-سارايلارغا يېغىلا كەتتى. شۇنداق قىلىپ كەرىم مەكتەپتە ئۆگەنگەن ئېنگىلىزچىسىگە تايىنىپ، ئوبدانراق ھەق بېرىدىغان بىرەر خىزمەت تېپىش نىيىتىگە كەلدى. تەلىپىگە مەلۇم بىر شىركەتنىڭ كابدۇلدا تۇرۇشلۇق ئىش باشقارمىسى ئۇنى خېلى يۇقىرى ئىش ھەققى بىلەن ئۇزۇن مۇددەتلىك خىزمەتكە تەكلىپ قىلدى، ئۇ ئاشۇ شىركەتتە ئىشلەپ يۈرگەن چاغلىرىدا مەنسۇرلار بىلەن تونۇشۇپ قالدى، ئۇ كىتابخانا تىجارىتى قىلىۋاتقان بۇ ئائىلىگە ۋە ئۇلارنىڭ ئەقىل-ئىدىرىكىگە ھەۋەس قىلاتتى.

كەرىم مېھمانخانىغا تاماق ئېلىپ كەلگەن لالەنى بىر كۆرۈپلا كۆيۈپ قالغاندى. لېكىن لالە ئۇ يەرگە ئىككىنچىلەپ كەلمىدى، چۈنكى ئۇنىڭ نەزىرىدە ئۇ مېھمانخانا قىزلار كەلسە بولمايدىغان يەر ئىدى.

بىراق كەرىم كۆڭلىدىكى بۇ سىرلىرىنى ھېچكىمگە تىنالمىتتى، ناۋادا مەنسۇر ئوقۇپ قالسا، كەرىمنى مازاق قىلىپ تويغۇزاتتى-دە، بۇنىڭ بىلەن ھەممە ئىش يۈزۈلاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسۇر ھەرقانداق ئىشنى قىلىشتىن يانمايدىغان قاپپۇرەكلەردىن ئىدى، قىسقىسى، مەنسۇر ئۆزى بىلەن تەڭ دېمەتلىك دېگۈدەك ھاممىسى — لالەگە ئۇچ ئىدى.

شۇنداق قىلىپ كەرىم ئارىغا ئامىرنى سېلىشنى لايىق كۆردى، قارىغاندا ئامىر ئۆزى دۇرۇس، ئاغزى چىڭ بالدەك قىلاتتى.

كەرىمنىڭ قارىشىچە، ناۋادا ئۇ ئامىرغا يېقىنلىشالسا، ئۇ ئارقىلىق بۇ

كابۇلۇق كىتابپۇرۇش

ئائىلىنىڭ تېگى - تەككىنى بىلەلەيتتى، تەلىسىگە، بىر كۈنى مەنسۇر ئۇنى ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ قالدى، چۈنكى كەرىم مەنسۇرنىڭ ئەڭ ئىززەتلىك دوستلىرىدىن بولغاچقا، ئۇ بۇ دوستنى ئۆيدىكىلەرگە تونۇشتۇرۇپ قويۇشى كېرەك ئىدى، كەرىم داستىخاندا ناھايىتى ئېچىلىپ ئولتۇردى؛ ئۇ باشقىلارنىڭ گەپلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىغاچ، داستىخاندىكى ئاش - تائامنى رازىمەنلىك بىلەن ماختاپ كەتتى، لالەنىڭ ئىشىدا بىبىگۈلنىڭ دېگىنى دېگەن بولىدىغانلىقى ئۈچۈن، كەرىم چوقۇم ئاشۇ موماينىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇشى كېرەك ئىدى، لېكىن كەرىم يەنە بىر كۆرۈۋېلىشقا تەشنا بولۇپ كېتىۋاتقان لالە ئاشىخانىدا تاماق ئېتىۋاتقان بولغاچقا، داستىخان سېلىنغان ئۆيىگە كىرمىدى، ئۇ ئەتكەن تاماقلارنى شەرىپە ياكى بوبۇرا ئەكەرەتتى، مۇھىمى براۋنىڭ ئۆيىگە بارغان يات يىگىتلەرنىڭ شۇ ئۆيدىكى بويغا يېتىپ قالغان قىزلار بىلەن يۈز تۇرانە ئۇچرىشلىقى قىيىن ئىدى، كەچلىك غىزانى يەپ بولۇپ، بىردەم چاي ئىچىشىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار ياتماقچى بولدى، كەرىم شۇ چاغدا لالەنى يەنە بىر قېتىم كۆرۈۋالدى، كېچىدە يول يۈرۈش مەنىي قىلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئادەتتە براۋنىڭ ئۆيىگە مېھمانغا بارغانلار شۇ يەردە قونۇپ قالاتتى، لالە ئاشىخانىدىكى قاچا - قۇمۇچلارنى بېغىشتۇرۇپ بولۇپ، مەنسۇر بىلەن كەرىم ياتىدىغان ئۆيىگە كىرىپ، ئورۇن - كۆرىپلەرنى ئېلىپ، كەرىمگە ئالاھىدە ئورۇن راسلاپ بەردى، گەپنىڭ راستىنى دېگەندە، ئۇ ئۆزىگە خەت يازغان يىگىتنىڭ شۇ ئۆيدە ئىكەنلىكىدىن ئالەمچە خۇشال ئىدى.

كەرىم لالەنى ئورۇننى راسلاپ بولۇپلا خۇپتەن ئوقۇغىلى چىقىپ كېتىدۇ، دەپ ئويلىغانىدى، لېكىن يۈزىگە چۈمپەردە تارتقان لالە سېلىنغان ئورۇن - كۆرىپلەرنى ئېگىشىپ تۇرۇپ تۈزەشتۈرۈۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئۇزۇن چاچلىرى مۇرىسىدىن ساڭگىلاپ تۇراتتى، كەرىم لالە ئورۇن سېلىۋاتقان ئۆيىگە كىرىپلا، ئۇنى كۆرۈپ ھودۇقۇپ تۇرۇپ قالدى، لېكىن لالە كەرىمنىڭ كىرگەنلىكىنى تۇيىدى، شۇنداق قىلىپ لالەنىڭ ئېگىشىپ تۇرغان قىياپىتى تاڭ ئاتقۇچە كەرىمنىڭ كۆز ئالدىدىن كەتمىدى، ئەتىسى ئەتىگەندە لالە بۇ ئەزىز مېھمانغا يۈز يۇيىدىغان ئىسسىق سۇ تاييارلاپ، ئۇنىڭ ئاشتىلىقىغا تۇخۇم پىشۇرۇپ، چاي دەملەپ كىرگۈزگەن، ھەتتا ئۇنىڭ ئايىغىنى سۈرتۈپ پارقىرىتىپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن كەرىم خوشلىشىپ چىقىپ كەتكۈچە لالەنىڭ دىدارىنى كۆرەلمىدى.

براۋ يېڭىلاچە دوست تۇتقاندا ئۆزىنىلا ئەمەس، ھەتتا ئائىلىسىدىكى

كابدۇللۇق كىتابىيۇرۇش

ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىمۇ ئاشۇ دوستىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرگە تونۇشتۇرۇشى كېرەك ئىدى، شۇڭا كەرىم ئەتىسى ئۆزىنىڭ ئەڭ كۆيۈمچان قېرىندىشى — سىڭلىسىنى سۇلتاننىڭ ئۆيىدىكى مەزلۇملار بىلەن كۆرۈشۈپ كېلىشكە ئەۋەتتى، كەرىمنىڭ سىڭلىسى ئاكىسىنىڭ لالەگە كۆيۈپ قالغانلىقىنى بىلەتتى، شۇڭا ئۇمۇ لالەنىڭ ئۆيىدىكىلەر بىلەن تونۇشۇپ ئەسراللىشىپ بېقىش ئارزۇسىدا ئىدى، كەرىمنىڭ سىڭلىسى سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن قايتىپ كېلىپ، لالەنىڭ كەرىم ئاللىقاچان چۈشىنىپ بولغان تەرەپلىرىنى سۆزلىگىلى تۇردى:

— لالە بەكمۇ ئەقىللىق، ئىشچان، چىرايلىق قىز ئىكەن؛ ئۆيىدىكىلىرىمۇ ئابرويلىق، ئادەمگەرچىلىكى بار كىشىلەر ئىكەن؛ بۇ قىزنى قولىدىن چىقىرىپ قويىمىساڭ بولغىدەك!

— ئۇ نېمە گەپلەرنى قىلدى؟ لالەنىڭ گەپ قىلغان چاغدىكى كەيپىياتى قانداقراقكەن؟ چىراي ئىپادىسىچۇ؟ — كەرىم يېپىدىن-يېڭىسىگىچە كوچىلاپ سورىغىلى تۇردى،

— بولىدىغان قىزكەن، دېدىمغۇ، — دېدى كەرىمنىڭ سىڭلىسى گەپنى ئۈزۈپ، — بىر گەپنى سوراۋېرەمسەن! —

كەرىم ئانىسى يوق يېتىم بولغاچقا، ئەلچىلىككە ماڭدىغان ئىشنى سىڭلىسى زىممىسىگە ئالمىسا بولمايتتى، لېكىن ئېغىز ئېچىشقا ھازىرچە سەل بالدۇرلۇق قالاتتى، چۈنكى كەرىمنىڭ سىڭلىسى سۇلتاننىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى ئويىدا بىلىپ باقمىسا بولمايتتى، يەنە كېلىپ بۇ ئىككى ئائىلىنىڭ قانداشلىق مۇناسىۋىتى يوق، شۇڭا، تۇنجى قېتىم ئەلچىلىككە بارغاندا قىز تەرەپنىڭ “بولمايدۇ” دېيىشى تۇرغانلا گەپ،

كەرىمنىڭ سىڭلىسى كېلىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۆيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى لالەنى ھە دېسىلا ياپتا گەپ بىلەن مازاق قىلىدىغان بولۇۋالدى، لېكىن لالە ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىمىغانغا سېلىپ يۈرۈۋەردى، لېكىن كەرىمنىڭ ئۇنىڭغا مۇھەببەت خېتى يېزىپ، ئۇنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغانلىقىنى ئويلىسىلا ئاچچىقى كېلەتتى، شۇڭا ئۇ ھېلىقى سائەتنى چېقىپ، يىراققا ئاپىرىپ تاشلىۋەتتى.

لالە بۇ ئىشنى يۇنۇسنىڭ ئۇقۇپ قېلىشىدىن بەكلا ئەنسىرەيتتى، چۈنكى يۇنۇس تۇرمۇشتا ئىسلام شەرىئىتىگە يۈزدە-يۈز ئەمەل قىلىپ كېتەلمەيۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇ ئائىلىدە ھەممىدىن بەك تەقۋادار ئىدى، قېرىنداشلىرى ئىچىدە لالەگە ھەممىدىن بەكرەك كۆيۈدىغىنىمۇ يۇنۇس ئىدى، لېكىن ئۇ ناۋادا

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

لالەنىڭ مۇھەببەت خېتى تاپشۇرۇپ ئالغانلىقىنى ئوقۇپ قالسا، ئۇنى يامان قىزلار قاتارىدا كۆرۈپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. ھەتتا ئۆتكەندە لالە ئېنىڭلىز تىلى جەھەتتىكى ئىقتىدارىغا تايىنىپ بىر خىزمەت تېپىۋىدى، ئۇنىڭ ئەرلەر بىلەن بىر ئىشخانىدا ئىشلەيدىغانلىقىنى ئۇققان يۇنۇس لالەنى بارغىلى قويمىدى.

لالە ئۆيدىكىلەرنىڭ شەرىپەنىڭ ئاغزىدىن جەمىلە ئىسىملىك مەزلۇمنىڭ تۇنجۇ قۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىلگەنلىكىنى ئاڭلىغان چاغدىكى گەپ-سۆزلىرىنى تويۇقسىز ئەسلەپ قالدى.

— شامالچىنىڭ توكى سوقۇۋېتىپ قازا قىپكەتكەن ھېلىقى مەزلۇمنىڭ گېيىمۇ؟ — دەپ سورىدى شۇ چاغدا يۇنۇس، — ھە، ئۇنىڭغا نېمە بويىتۇ؟ لېكىن يۇنۇس ”توك سوقۇۋېتىتۇ“ دېگەن گەپنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ”ئاخشىمى بىر ئەركىشىنى ھوجرىسىغا كىرگۈزۈپتۇدەك“ دېگەن ئەپقاچتى گەپ بىلەنلا ئۆلتۈرۈۋېتىلگەنلىكىنى ھەرگىز ئۇقمايتتى. لالە يۇنۇسقا ئۇ ئىشنىڭ ئۇچۇر-بۇجۇرىنى دەپ بەردى.

— ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ، نېمانچە قورقۇنچلۇق؟ — دېدى يۇنۇس. بۇ گەپنى ئاڭلىغان لالە مۇبېشىنى لىڭشىتى.

— ئۇ مەزلۇم نېمىشقا شۇنداق قىلغاندۇ؟ — يۇنۇس يەنە سورىدى.

— نېمە؟ سىز جەمىلەنى دېمەكچىمۇ؟ — لالە ۋارقىرۋەتتى. چۈنكى لالە ئاكىسىنىڭ غەزەپلىك كۆزلىرىدىن جەمىلەنىڭ ئاكىلىرىنىڭ ئۆز سىڭلىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەنلىكىگە نەپرەتلىنىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ قالغانىدى. ئەمەلىيەتتە يۇنۇس ئېرىدىن باشقا ئەر كىشى بىلەن ئىچ پەش تارتىشىپ قالغان جەمىلەگە لەنەت ئوقۇغانىدى.

— ئۇنىڭ ئېرى شۇنداق باي ھەم كېلىشكەن تۇرسا، — دېدى يۇنۇس

ئادەمنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان بۇ ئىشتىن ھەيران قېلىپ، — نە ئات، نە

نومۇس! مەن ئۆيلەنسەم خۇدا بۇيرىسا ئەركەك چىۋىن قونمىغان قىزلاردىن

چېكىپ تۇرۇپ ئېلىپ، مەدىر-مەدىر قىلغۇزماي باشقۇرىمەن!

— بىراق ئادەم ئۆلتۈرسە بولمايدۇ-دە؟ — دەپ سورىدى لالە.

— جەمىلە گۇناھ قىلغان تۇرسا!

لالە مۇيىگىتلەرگە قولىنىڭ ئۇچىنى تۇتقۇزۇپ باقمىغان قىز بالا ئىدى.

ئۇزىنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىۋاتقان لالە ئېرىگە ساداقەتسىزلىك

قىلىش بىلەن بىرەر ئوغۇل بالىنىڭ مۇھەببەت خېتىنى قوبۇل قىلىش ئوتتۇرىسىدا

كابلۇلۇق كىتابپۇرۇش

ماھىيەتلىك پەرقنىڭ بار ياكى يوقلۇقىنى ئۇقالماي ئاۋازە ئىدى، لېكىن نېمىلا دېگەن بىلەن بۇ ئىككىسى ئوخشاشلا مەنىسى قىلىنغان گۇناھلىق ئىشلاردىن ئىدى، شۇڭا لالە ئاشكارىلىنىپلا قالسا ئار-نومۇسقا قالاتتى، لالە گەرچە كەرىمنى ئۆزىنى دوزاخ مىسال بۇ ئۆيدىن ئېلىپ چىقىپ كېتەلەيدىغان نىجادكار ھېسابلىغان بولسىمۇ، كەرىم رەسمىي ئەلچى قويغاندىن كېيىن، ئاكىسى يۇنۇسنىڭ ئۆزىگە ياناسماي قويۇشىدىن ئەنسىرەيتتى.

لالەنى كەرىمگە كۆيۈپ مەستۇ مۇستەغرىق بولۇپ كەتتى، دېگىلى بولمايتتى، چۈنكى لالە ئۇنى پەردىنىڭ كەينىدىن ۋە مەنسۇر باشلاپ كەلگەن كۈنى يىراقتىن كۆرگەننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئاساسەن ئېنىقراق كۆرۈپ باقمىدى، لېكىن بار بىلەن يوقنىڭ ئارىسىدىكى ئىككى قېتىملىق كۆز تاشلاشتىن كېيىن، كەرىم لالەگە خېلى يېقىپ قالدى.

— ئۇ بالا بەكلا ياشكەن، — دېدى لالە ئاز كۈن ئۆتكەندىن كېيىن سانىيەگە، — ئۆزى پاكار ھەم ئورۇق ئىكەن، يۈزى كىچىك بالىلارنىڭكىگە ئوخشايدىكەن....

لېكىن كەرىم ئوقۇغان ھەم ئاق كۆڭۈل بالا ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئائىلىسى بولمىغاچقا ئۆزبەگ-ئۆزخان ئىدى، ھەممىدىن مۇھىمى كەرىمنىڭ ئائىلىسى بولمىغاچقا، ئۇ ئىككىسى توي قىلغاندىن كېيىن، لالە كېلىن بولۇپ كىرگەن ئۆيدە ئۇلۇغ-ئۇششاقنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ بولالماي تىل-ئاھانەت ئىشتىدىغان ئاۋازچىلىقتىن قۇتۇلدۇ دېگەن گەپ، يەنە كېلىپ كەرىم ئۇنىڭ ئوقۇشىغا، خىزمەت قىلىشىغا توسقۇنلۇق قىلمايدۇ، ئۇ ئىككىسى ئۆزلىرىنىڭ بىر ئىللىق ئائىلىسىنى قۇرۇۋالغاندىن كېيىن، باشقا ياقارغا كەتسىمۇ، ھەتتا چەت ئەلگە چىقىپ كەتسىمۇ بولۇپ بېرىدۇ.

كەرىم لالەگە ئەلچى قويغان تۇنجى يىگىت ئەمەس، ھازىرغىچە لالەگە ئۈچ يىگىت ئەلچى كىرگۈزۈپ باقتى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئورۇق-تۇغقانلارنىڭ بالىلىرى ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرى ھاممىسىنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئۇ ئۆزى ساۋاتسىز، قىلىدىغان ئىشنىڭ تايىنى يوق، ئەتىگەندىن كەچكىچە كوچا چېگدايدىغان بىكار تەلەپ ئىدى.

توي تەلپى قويغانلارنىڭ ئىككىنچىسى ۋەكىلنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئۆزى سەل-پەل دەلدۈشەرەك بالا ئىدى، ئۇنىڭمۇ قىلىدىغان مۇقىم ئىشى بولمىغاچقا، دادىسىنىڭ ماشىنىسىنى ھەيدەيتتى.

— تەلىنىڭ باركەن جۇمۇ، ئۈچ بارماقلىق چولاقىتىن بىرنى تېپىپسەن،

— دېگەندى مەنسۇر ئاشۇ چاغدا لالەنى مازاق قىلىپ، چۈنكى ۋەكىلنىڭ ئوغلى بىر قېتىم ماشىنىنىڭ ماتورىنى رېمونت قىلىۋاتقاندا ئىككى بارمىقىنى ناكى قىلىۋالغانىكەن، لېكىن لالە ئۇنى ياراتمىدى، ساكرە ئۇنى ئېرىنىڭ بۇرۇنقى خوتۇنىدىن بولغان بۇ ئوغلىغا خېلى سايە قىلىپ باقتى، ئۇنىڭ مەقسىتى سىڭلىسى بىلەن بىر ئۆيدە ئۆتۈش ئىدى، لېكىن لالە ئۇ ئۆيگە كىرسە ئۆزىنىڭ ھازىرقىدەكلا مالاى بولۇپ ئۆتۈپ كېتىدىغانلىقىنى ئويدان بىلەتتى، چۈنكى ئۇ ئۆيدە ئاچىسى ساكرەنىڭ دېگىنى دېگەن بولسۇ، ۋەكىلنىڭ ئوغلى بولسا دادىسىنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقمايدۇ.

ئۇ چاغدا ساكرە ئانىلىنىڭ ئايال خوجاينىغا، لالە بولسا ھازىرقىدەك 12 ئادەمنىڭلا ئەمەس، 20 ئادەمنىڭ ئاش-تامىقىنى ئېتىپ، كىر-قاتلىرىنى يۇيىدىغان مالاىغا ئايلىنىپ، ھويلىدىكى توخۇ-تۇمان بىلەن بىر قوتان بالىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىپ بولالماي قېرىپ كېتىدۇ.

لالەگە ئەلچى ئەۋەتكەنلەرنىڭ ئۈچىنچىسى ئۇنىڭ نەۋرە ئاكىسى خالىد بولۇپ، ئۇ خېلى ئويدان يىگىت ئىدى، لالە بۇ قوي كۆزلىك، ئاق كۆڭۈل يىگىتكە كىچىك چاغلىرىدىن باشلاپلا ئامراق ئىدى، لېكىن خالىدنىڭ ئائىلىسى 30 دەك ئادەم بىلە ياشايدىغان، پالاكت باسقان ئائىلە ئىدى، خالىدنىڭ دادىسى ”تالىبانلار بىلەن ئېغىز-بۇرۇن يالاشقان“ دېگەن جىنايەت بىلەن تۈرمىگە تاشلىنىپ، قويۇپ بېرىلگىنىگە ئۇزۇن بولمىغان سۈرۈن تەلەت ئادەم ئىدى، ئۇنىڭ ئائىلىسى ئىچكى ئۇرۇش مەزگىلدە، كابۇلدىكى نۇرغۇن ئىمارەتلەرگە ئوخشاش بۇلاڭ-تالاڭ قىلىنىپ قورۇقداپ قويۇلدى، تالىبانلار كابۇلغا باستۇرۇپ كىرگەن چاغلاردا، خالىدنىڭ دادىسى مۇجاھىدلار تەشكىلاتىنىڭ شۇ مەھەللىدىكى ئەزالىرىنى تالىبانلارغا ئاستىرتىپ چىقىپ قويدى، بۇنىڭ بىلەن تالىبانلار ئۇلارنى تۇتۇپ، ئۇزۇن مۇددەت قامۇۋەتتى، لېكىن تالىبانلار ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن قايتا ھوقۇق بېشىغا چىققان مۇجاھىدلار تەشكىلاتىنىڭ ھېلىقى ئەزالىرى خالىدنىڭ دادىسىدىن ئۆچ ئېلىپ، ئۇنى تۈرمىگە تاشلىدى، — چىقىمچىلىق قىلغانغا تويىسۇن، بۇ كالۋا، — دېيىشكەندى شۇ چاغدا مەھەللىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر.

خالىدنىڭ دادىسىنىڭ بەتخۇيلۇقىنى يىراق-يېقىندىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئويدان بىلەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ تەرسا قېرىنىڭ ئىككى خوتۇنى پېتىشماي، ئەتىگەندىن كەچكىچە ئۇرۇشۇپ، ئالەمنى مالەم قىلىپلا تۇراتتى، مانا ئەمدى ئۇ قېرى ئۆتۈپ تېشىپ توقالدىن يەنە بىرنى ئالماقچى بولدى.

كابدۇلۇق كىتاببۇرۇش

— خوتۇنلىرىم قېرىپ كېتىپ قالدى، — دېگەندى يەتمىش نەچچە ياشقا كىرىپ بولغان بۇ بوۋاي، — ياشراق خوتۇندىن بىرنى ئېلىپ، يۈرىكىمنى ياشارتىمسام بولمايدۇ!

لالە بۇنداق ئائىلىگە كېلىن بولۇپ كىرىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى. يەنە كېلىپ خالىدىنىڭ ئۆز ئالدىغا تاپقان-ئەرگىنى بولمىغاچقا، ئۇنىڭ خوتۇن ئالغاندىن كېيىن ئايرىم ئۆتەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

تەقدىر لالەگە مانا ئەمدى كەرمىدەك يىگىتنى سېخىلىق بىلەن ھەدىيە قىلىپ تۇرۇپتۇ، كەرىمنىڭ قىزغىن ۋە سەمىيلىكى لالەگە ئۈمىد بېغىشلىدى. شۇنىڭ بىلەن لالە مائارىپ تارمىقىغا بېرىپ رويخەتكە ئالدۇرۇپ، ئوقۇتقۇچى بولۇشقا قايتا بەل باغلىدى. لېكىن ئۆيىدىكى ئەرخەقلەردىن ھېچكىم ئۇنى قوللىمايتتى. لالەگە ئىچى ئاغرىغان سانىيە ئاخىر ئۇنىڭ بىلەن بىللە بېرىشقا ماقۇل بولدى. لېكىن ئۇ ئىككىسى مائارىپ تارمىقى بىلەن ئالدىن كېلىشىشكە ئامالسىز بولغاچقا، ۋاقىت ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، لالەنىڭ مائارىپ تارمىقىغا بارىدىغان ئىشى ھېچ ئەپلەشمەيۋاتاتتى. لالە تىت-تىت بولۇپ يۈرگەن شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇنىڭ ئىشلىرى تۈيۈقسىزلا ئوڭغا تارتىپ قالدى.

بىر كۈنى كەرىمنىڭ سىڭلىسى ئاكىسىغا لالەنىڭ ئوقۇتقۇچىلىققا تىزىملىشتا بېشى قېتىۋاتقانلىقىنى دەپ بەردى. كەرىمنىڭ مائارىپ تارمىقىدا بىر تونۇشى بار ئىدى. كەرىم شۇ تونۇشى ئارقىلىق بىر نەچچە ھەپتە ھەپلىشىپ يۈرۈپ، ئاخىر مائارىپ تارمىقىنىڭ يېڭىدىن كەلگەن باشلىقى رەسۇل ئەمىننى لالە بىلەن كۆرىشىشكە ماقۇل كەلتۈردى. قىزىنىڭ ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتىگە ئېرىشەلەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن بىگۈل لالەنىڭ بېرىشىغا قوشۇلدى. بۇ ھەم لالەنىڭ ئۆزۈندىن بۇيانقى ئارزۇسى ئىدى. لالەنىڭ تەلىپىگە شۇ چاغدا سۇلتان چەت ئەلگە چىقىپ كەتكەندى، ھەتتا يۈنۈسمۇ ئۇنىڭ بۇ ئىشىغا چات كېرىۋالمايدى، ئىشلىرىنىڭ ئارزۇسىدىكىدەك يۈرۈشىۋاتقانلىقىغا خۇشال بولۇپ كەتكەن لالە تاڭ ئاتقۇچە ناماز ئوقۇپ، ئاللاھتىن ئىشلىرىغا ئاسانلىق تېلەپ چىقتى.

كەرىم سائەت توققۇزلار بىلەن ئۇلارنى ئالغىلى كەلدى. لالە ئۆيدە بار كىيىملىرىنىڭ ھەممىسىنى كىيىپ كۆرۈپ باقتى، لېكىن بىرىمۇ يارىمىدى؛ ئاندىن سانىيە بىلەن شەرىپەنىڭ كىيىملىرىنى كىيىپ باقتى. بۇ چاغدا ئۆيدىكى ئەرلەرنىڭ ھەممىسى ئىشقا كەتكەن بولغاچقا، ئاياللار ئولتۇرۇۋېلىپ، لالە كىيىپ بېقىۋاتقان كىيىملەرنىڭ خوپ كەلگەن-كەلمىگەنلىكىنى باھالاۋاتتى:

- بۇ بەك تار كېيىلدى!
- بۇ بەكلا ئالبۇلماچمۇ قانداق؟
- ۋىيە، بۇ سەل چاكنىدەك قىلدۇ.
- بۇنى كىمەڭگە، بەكلا نېپىزكەن!
- بۇ بولاتتىكەن، سەل كىرلىشىپ قاپتۇ.

ئىشقىلىپ لالە سىناپ كىيىپ باققان كىيىملەرنىڭ ھەممىسىلا ئۇنىڭغا ھېچبىر خۇپ كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بىر نەچچە قۇر كىيىمنىڭ بەزىسى كونا، بەزىسى يىرتىق ئىدى؛ قالغان تۆت پوپايىكا ۋە زەرلىك پىلاتىلىرىنى ئۇنداق يەرگە كىيىپ بارغىلى بولمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە لالەنىڭ بۇ چاغلىقلا كىيىملىرىنىڭ كۆپىنچىسى توي-تۆكۈنلەرگە بارغان چاغدا كىيىشكە ئاتاىپ ئېلىنغان بولغاچقا، تالا-تۈزگە كىيىپ چىقسا ئانچە ئەپلەشمەيتتى. ئاخىر ئۇ سانىيەنىڭ قىسقا ئاق پىلاتىسى بىلەن ئۇزۇن قارا يوپىكىسىنى تاللىدى. گەپنىڭ راستىنى دېگەندە، لالە بېشىغا يوتىسىغىچە يېيىپ تۇرىدىغان رومال ئارتىدىغان بولغاچقا، قانداق كىيىم كىيسە بەربىر ئىدى. لېكىن لالە يۈزىگە چۈمبەل تارتمايتتى، پۈركەنچىمۇ كىيىمەيتتى، چۈنكى ئۇ زاھىر شاھ قايتىپ كەلسە ئافغانىستان زامانىۋى دۆلەتكە ئايلىنىدۇ، ئۇ چاغدا مەنمۇ خۇدا بۇيرىسا يۈزۈمگە چۈمبەل تارتماي يۈرەلەيمەن دەپ ئويلىغانىدى. دېگەندەكلا ئاپرېل ئايلىرىنىڭ بىر كۈنى ئەتىگەنلىكى، يات ئەللەردە 30 يىل سەرىسان بولۇپ يۈرگەن سابىق پادىشاھ زاھىرخان ئافغانىستانغا قايتىپ كەلدى، لالە دەل شۇ كۈندىن باشلاپ پۈركەنچە، چۈمبەل دېگەنلەردىن مەڭگۈلۈك قۇتۇلغانىدى. شۇنىڭغا يارىشا سانىيە بىلەن شەرىپەمۇ يېڭىچە كىيىندى. شەرىپە بويىغا يەتكەندىن كېيىنمۇ ئاساسەن دېگۈدەك يۈزىنى ياپماي يۈرۈپ ئادەتلەنگەن بولغاچقا، زامانغا لايىق يېڭىچە كىيىنىش ئۇنىڭغا بەك تەس توختاپمۇ كەتمىدى. لېكىن سانىيەنىڭ ئەھۋالى ئۇنىڭغا ئوخشىمايتتى. ئۇ خۇددى پۈركەنچىنىڭ ئىچىگە تۇغۇلغاندەكلا مۇشتۇمدەك چېغىدىن باشلاپ پۈركەنچە كىيىپ ئادەتلەنگەنىدى، سۇلتانغا ياتلىق بولۇپ بۇ ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، سۇلتان ئۇنىڭغا پۈركەنچە كىيىملى قويمىدى.

— خوتۇنۇمنىڭ دەقيانىۋىنىڭ ۋاقتىدىكى مەزلۇملاردەك پۈركەنچە ئىچىدە بىخىسىپ يۈرۈشىنى خالىمايمەن، — دېگەندى ئۇ، — مەن دېگەن دىنىي مۇتەئەسسەپ ئەمەس، ئەركىنلىكنى ياقلايدىغان ئادەممەن.

سۇلتان نۇرغۇن تەرەپلەردە ئىدىيىسى ئازاد ئادەم بولغاچقا، ئۇ ئىرانغا

كابلۇۋە كىتابپۇرۇش

بارغان چېغىدا سانىيەگە ھەتتا ياۋروپاچە كىمىلەرنىمۇ ئېلىپ بەرگەندى. ئادەتتە ئاياللارنىڭ پۈركەنچىسىنى "ئازابلىق قەپەز" دەپ ئاتايدىغان سۇلتان، يېڭى تەشكىللەنگەن ھۆكۈمەتتە بىر ئايال مىنىستىرنىڭ بارلىقىنى ئاڭلاپ ناھايىتى مەمنۇن بولغانىدى. ئۇ ئافغانىستاننىڭ ھەقىقىي مەنىدىكى زامانىۋى دۆلەتكە تەرەققىي قىلىشىنى چىن دىلىدىن ئۈمىد قىلىدىغان بولغاچقا، ھەمىشە ئاياللار ئازادلىقى ھەققىدە سۆزلەشكە ئامراق ئىدى. ئەمما ئائىلە باشقۇرۇشتا دادىسىنى ئۈلگە قىلغان سۇلتان ئائىلە ئەزالىرىغا مۇستەبىتلەرچە ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى.

كەرىم سۇلتاننىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلگەندە، لالە ئەينەكنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، چۈمبىلىنى يېپىۋاتاتتى. ئۇنىڭ چېرىدە بۆلەكچىلا يېقىملىق بىر خىل تەبەسسۇم جىلۋە قىلاتتى، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ شەرىپەنىڭ ئارقىسىدىن تالاغا قاراپ ماڭدى، يۈرىكى ھاياجاندىن دۈپۈلدەپ سېلىپ كېتىۋاتاتتى، ئۇلار ئىشىك ئالدىغا چىققاندىن كېيىن، شەرىپە ماشىنىنىڭ ئالدى ئورۇندۇقىغا، لالە ئارقا تەرەپتىكى ئورۇندۇقىغا چىقىپ ئولتۇردى، ماشىنىغا چىقىپ بىردەمدىن كېيىن بايقى جىددىيلىكى سەل-پەل پەسىپ "ئۆھ" دەپ تىن ئالغان لالە، ناھايىتى سەبىي ۋە ئوماق كۆرۈنۈپ كەتتى.

كەرىم بىلەن شەرىپە شەرىپەنىڭ ئوغۇللىرى، ئۇلارنىڭ خىزمىتى ۋە كەرىمنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ھەققىدە تاغدىن-باغدىن پاراڭلىنىۋاتاتتى. گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا، شەرىپەنىڭمۇ ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتىنى قايتىدىن قولغا ئالغۇسى بار ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ كىنىشكا-گۇۋاھنامىلىرى لالەنىڭكىدىن تولۇق ئىدى، شۇڭا ئۇ باشقىدىن رويخەتكە ئالدۇرسىلا بولاتتى. لالەنىڭ ئالىپشىل كىنىشكىلىرىمۇ خېلى بار ئىدى، ئۇنىڭ بەزىلىرى پاكىستاندىكى مەكتەپتىن بېرىلگەن، بەزىلىرى ئېنگىلىزچە كەچ كۆرىشتىن بېرىلگەن گۇۋاھنامىلەر ئىدى، لېكىن لالە ئوقۇتقۇچىلار تەلىم-تەربىيىسىگە قاتناشمىغان، ھەتتا تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنىمۇ پۈتكۈزىمىگەندى، تەلىمگە لالەدىن باشقا ئادەم ئېنگىلىز تىلى ئوقۇتقۇچىلىقىغا تىزىملانمىغان بولغاچقا، ناۋادا ئۇنى بۇ ئورۇنغا قوبۇل قىلمىسا، ئېنگىلىز تىلى دەرسى بېرىدىغان باشقا ئادەم يوق ئىدى.

ئۇلار مائارىپ تارمىقىغا كەلگەندىن كېيىن، باشلىق بىلەن كۆرۈشۈش نۆۋىتىنى كۈتۈپ ئۇزاقتىن ئۇزاق ئولتۇرۇپ كەتتى، ئۇلارنىڭ ئۆپچۈرىسىدىمۇ نۇرغۇن ئاياللار تۇراتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى پۈركەنچە كىيگەن، بەزىلىرى رومال ئارتقانىدى، قاتار پۈكەيلەرنىڭ ئالدىدا ئۇزۇندىن-ئۇزۇنغا ئۆچرەتتە تۇرۇۋاتقان كىشىلەر، نۆۋىتى كەلگەندە پۈكەينىڭ ئىچىدىن تاشلاپ بېرىلگەن جەدۋەلنى

كابۇلۇن كىتابپۇرۇش

تولدۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنى يەنە پۈكەينىڭ ئىچىگە تاشلاپ بېرەتتى. تىزراق ئالدىغا سۈرۈلمەي تۇرۇپ قالغانلارنى بەزىدە تەرتىپ ساقلىغۇچىلار تارتقۇچىلاپ ئىتتىرىپ قوياتتى، ئۇچىرەتتە تۇرۇۋاتقانلار بىلەن پۈكەينىڭ ئىچىدىكىلەر گاھىدا بىر-بىرىگە چېچىلىپ ۋارقىرىشاتتى. مائارىپ تارمىقىنىڭ ياللانما خادىملىرى دۆۋە-دۆۋە ماتېرىياللارنى كۆتەرگىنىچە، گويىا چۆچۈرە قايناق ئويىغاندەك چۆڭلەپ ئۇياقتىن بۇياققا يۈگۈرتىشەتتى، بىر-بىرىگە بىرىنمىلەرنى دەپ ۋارقىرىشاتتى.

قېرىپ دەرىماندىن كېتىپ بولغان بىر موماي، ئۇ ياقىن بۇياققا ئايلىنىپ يۈرۈپ ئاخىر تېنەپ قالدى، ئۇنىڭغا ياردەم قولىنى سۇنۇپ ئۇنى بارار يېرىگە ئاپىرىپ قويغۇدەك بىزەرسى چىقىمىدى. پۈت-قولى تېلىپ ھېچ ھالى قالمىغان موماي شۇنداق قىلىپ، بىر بۇلۇڭغا كېلىپ ئولتۇردى. دە ئاستا-ئاستا ئۇيقۇغا كەتتى، يەنە بىر موماي ھۆڭرەپ يىغلاۋاتاتتى.

كەرىم ۋە لالە بىلەن ئۇچىرەتتە تۇرۇۋاتقان شەرىپە پۈكەينىڭ ئىچىدىكىلەردىن بىر ئىشقا مەسلىھەت سوراپ بېقىش ئۈچۈن كەتتى، كەرىمگە لالە بىلەن بىردەم بولسىمۇ يالغۇز تۇرۇۋېلىش پۇرسىتى كەلگەندى.

- ماڭا تېخى جاۋاب بەرمىدىڭىز، لالە، — دېدى كەرىم.
- مېنىڭ جاۋاب بېرەلمەيدىغانلىقىمنى بىلىپ تۇرۇپ ...
- سىزنىڭ خىيالىڭىزنى بىلىپ باقسام بولاتتى.
- ئۇنداق خىيالى قىلسام بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ...
- مېنى ئۈچ كۆرەمسىز، ئەمەسمە؟
- بۇنداق سوئاللىرىڭىزغا جاۋاب بېرەلمەيدىغانلىقىمنى بىلىپ تۇرۇپ

...

- ئۆيىڭىزگە ئەلچى ئەۋەتسەم ماقۇل دەرسىزمۇ؟
- سوئاللىرىڭىزغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈنلا كەلمىگەنلىكىمنى بىلىپ تۇرۇپ

...

- سىز بىلەن كۆرۈشەلمەيمۇ؟
- بىلمەيمەن.

- ماڭا نېمىشقا قاپقىڭىزنى ئاچمايسىز؟ مېنى ياخشى كۆرمەمسىز؟
- سىزنى ياخشى كۆرىدىغان-كۆرمەيدىغانلىقىمنى بىزنىڭ ئۆيىدىكىلەر

بەلگىلەيدىغان تۇرسا ...

كەرىمنىڭ بۇنداق گەپلەرنى ئۇدۇلا سورىغانلىقىغا لالەنىڭ بەكلا ئاچچىقى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

كەلدى، چۈنكى لالەنىڭ نىكاھ ئىشىدا سۇلتان ياكى بىسگۈلنىڭ دېگىنى دېگەن بولاتتى، لېكىن لالەنىڭ كەرىمنى ياخشى كۆرىدىغانلىقى راست ئىدى؛ ئۇ كەرىمنى ”نىجادكارىم“ دەپ بىلگەنلىكى ئۈچۈن ياخشى كۆرۈپ قېلىۋاتاتتى. ئەمما لالە بۇ ئىشنى ئارتۇقچە خىيال قىلىپ باقمىغان نۇرسا، ئۇ كەرىمنىڭ ئۇنداق سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەلەيتتىمۇ؟

ئۇلار يەنە بىر نەچچە سائەت ساقلىغاندىن كېيىن، نۆۋەت ئاخىر كەلدى، چىمىلدىقنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئولتۇرغان باشلىق ئۇلاردىن بىر-ئىككى ئېغىز گەپ سوراپ بېقىپلا، لالە سۇنغان ماتېرىياللارغا قاراپمۇ باقمىي ئىمزا قويغىلى تۇردى، ئۇ جەمئىي يەتتە ۋاراق قەغەزگە تولۇق ئىمزا قويۇپ بولغاندىن كېيىن، قالايمىقان دۆۋىلىنىپ كەتكەن ماتېرىياللارنى بىر چەتكە ئىتىرىپ قويدى.

ئافغانىستان جەمئىيىتى ئەنە ئاشۇنداق بىر دۇنيا ئىدى، كىشىلىك تۇرمۇشتىكى ھەرقانداق ئىشنىڭ تونۇش تاپمىساڭ ئاقمايدۇ؛ ئاشۇنداق تونۇشلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن باشلىقنىڭ تەستىقىنى ئالمىساڭ ھېچقانداق ئىشنىڭ پۈتمەيدۇ. لالە مائارىپ تارمىقىنىڭ باشلىقى بىلەن يۈز كۆرۈشەلگىنى بىلەن، نۇرغۇن كىشىلەر ئادەتتىكىلا بىر ئىش بېجىرگۈچىلەرنىڭ ئىمزا سىنى قويدۇرالمىي ئاۋارە ئىدى، لېكىن ئۇنداق باشلىقلار ۋاقتى بىلەن زېھنىنى پارا بىلەن يول توغرىلاپ كۆنۈپ كەتكەنلەرنىڭ ئىشلىرىنى بېجىرىپ بېرىشكەلا ئاتاۋاتقانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئىمزا سىنىڭ بارا-بارا كۆرسى چۈشۈپ كېتىۋاتاتتى.

لالە: ”باشلىق ئىمزا قويۇپ بولدى، ئەمدى ئىشىم پۈتتى“ دەپ قارىغانىدى. لېكىن ئۇ يەنە نۇرغۇن ئىشخانلارغا كىرىپ، پۈكەي ۋە ئۈستەللەرنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئاللىقانداق رەسمىيەتلەرنى بېجىرىشى كېرەك ئىدى. نۆۋەت كۈتكەچ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان لالە شەرىپەنىڭ ۋاپاساشلىرىنى ئاڭلىدى: ”ئافغانىستاندا ئوقۇتقۇچى شۇنداق كەمچىل تۇرسا، ئوقۇتقۇچىلىققا تىزىملىتىدىغان ئىش يەنە نېمىشقا شۇنچۇلا قىيىندۇ؟“ ھېلىقى باشلىقمۇ ”ئافغانىستاندا مەكتەپ بار، دەرسلىكلەر تولۇق، لېكىن ئوقۇتقۇچى يېتىشمەيدۇ“ دېگەندى. لالە يېڭى ئوقۇتقۇچىلارنى ئاغزاكى سىناپ باقىدىغان ئىشخانغا كىردى، ئۇنىڭ ماتېرىيالى نۇرغۇن قولىدىن ئۆتكەچكە، پۇرلىشىپ كەتكەندى. بۇ ئىشخاندىكى ئېغىزچە سىناققا تىزىملانغۇچىنىڭ ئوقۇتقۇچىلىققا لايىق كېلىدىغان ياكى كەلمەيدىغانلىقى تەكشۈرۈلەتتى. پۈكەينىڭ ئىچى تەرىپىدە ئىككى ئەر، ئىككى ئايال ئولتۇراتتى. ئۇلار لالەنىڭ ئىسمى-فامىلىسى، يېشى ۋە

كابلۇن كىتابپۇرۇشى

مەلۇماتنى خاتىرىلىگەندىن كېيىن سوئالنى باشلىدى:

— ئىسلام دىنىنىڭ ئىمان كەلىمىسى نېمە؟

— لائىلاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن رەسۇلىللاھ.

— مۇسۇلمانلار كۈنگە قانچە ۋاق ناماز ئوقۇشى كېرەك؟

— بەش ۋاق.

— ئالتە ۋاق ئەمەسمۇ؟ — پۈكەينىڭ ئىچىدە ئولتۇرغان بىر مەزلۇم

كويلاپ سورىدى، لېكىن لالەنىڭ بۇنىڭلىق بىلەن ئىشنى ئاقىستىپ قويغۇسى

يوق ئىدى.

— سىزگە نىسبەتەن ئالتە ۋاق بولۇشى مۇمكىن، لېكىن ماڭا نىسبەتەن

بەش ۋاق.

— ئۇنداقتا سىز قانچە ۋاق ناماز ئوقۇيسىز؟

— بەش ۋاق، — دېدى لالە دەرھاللا.

لالە ئۇلاردىن سورىدى:

— ئېنىڭلىزچە مەلۇماتىمنى سىناپ كۆرۈمەمسىلەر؟

پۈكەينىڭ ئىچىدىكىلەر بېشىنى چايقىدى ۋە:

— قانچىلىك بىلىمەن دېسىڭىز شۇنىڭ ئۆزى ھېساب، — دەپ كۈلۈشۈپ

كەتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئېنىڭلىز تىلى بىلمەيتتى، سىناقمۇ

تۈگىگەن بولدى، ئۇلار بىر ھازا مۇزاكىرە قىلىشقاندىن كېيىن، لالەنىڭ

ماتېرىياللىرىدىن بىر ۋاراقنىڭ كەم ئىكەنلىكىنى بايقىدى.

— ئاشۇ ماتېرىيالنى ئىزدەپ تاپايلى، ئاندىن كېلىڭ، — دېدى ئۇلار.

مائارىپ تارمىقىدا توپتوغرا سەككىز سائەت ئاۋارە بولغان بۇ ئۈچەيلەن،

لاسىسدە بولۇپ قايتىشتى، قارىغاندا بۇنداق بيۇروكراتلارغا ھېلىغۇ بىر

باشلىقكەن، ئون باشلىق ئىمزا قويسمۇ بىكار ئىدى.

— ۋىيەي جاق تويدۇم! — دېدى لالە تېرىكىپ، — بۇ ئىشتىن رايىم

يېنىپلا كەتتى.

— قورقماڭ لالە مانا مەن بار، — دېدى كەرىم، — بۇ ئىشنى ئۆزۈم

باشلىغانىكەنمەن، خۇدا بۇيرىسا ئۆزۈم بىر باشقا ئېلىپ چىقمەن.

كەرىم ئەتىسى جالائاباقتا بېرىپ، ئۆيىدىكىلەرگە لالەنىڭ قانداق قىز

ئىكەنلىكىنى ۋە ئائىلە ئەھۋالىنى چۈشەندۈرۈپ، لالەنىڭ ئۆيىگە ئەلچى

كىرگۈزۈپ بېقىش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى ئېيتىۋىدى، ئۇلارمۇ قوشۇلدى، مانا ئەمدى

كەرىمنىڭ سىڭلىسىنى ئەلچىلىككە ماڭدۇرۇش كېرەك ئىدى، لېكىن بۇ ئىش

كابۇللۇق كىتابىيۇرۇش

كەينىگە سۈرۈلۈپ كېتىۋىدى، كەرىم ”قىز تەرەپ رەت قىلىۋېتەرمۇ“ دېگەن ئەندىشىگە قالدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە كەرىم يېتەرلىك پۇل غەملەپ تەييارلىق قىلىشى، مۇۋاپىق كەلگۈدەك ئۆي تېپىشى كېرەك ئىدى، نېمىشقىدۇر يېقىندىن بۇيان مەنسۇر ئىككىسىنىڭ مۇناسىۋىتى بارا-بارا يىرىكىلىشىپ قالدى، مەنسۇر ئۇنىڭغا بۇرۇنقىدەك پەرۋا قىلىپ كەتمەيدىغان، ئۇچراپ قالغان چاغلاردا زورىغا يالغان كۈلۈمسىرەپلا ئۆتۈپ كېتىدىغان بولۇپ قالدى، بىر كۈنى كەرىم مەنسۇردىن ئۆزىنىڭ زادى نېمە گۇناھ قىلىپ قويغانلىقىنى سورىدى،

— لالەنىڭ ئىشىدىن سېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇشۇم كېرەك ئىدى، — دېدى مەنسۇر.

كەرىم ياندۇرۇپ سورىدى:

— نېمە ئىش ئۇ؟

— ھە راست بۇنى دېسەم بولمايدۇ، — دېدى مەنسۇر يەنە

تويۇقسىزلا — كەچۈرگىن،

— زادى نېمە ئىش بولدى؟ — كەرىم ئەندىكىپ سورىدى، — لالە

ئاغرىپ قالدىما ياكى تويۇقسىز بىرەر ئىش يۈز بەردىمۇ؟

— مەن بۇنى دېيەلمەيمەن، ئىشقىلىپ بۇ گەپنى ئاڭلىغان ھامان

لالەدىن رايىڭ يېنىپ كېتىدۇ، — دېدى مەنسۇر تېخىمۇ سىزلىقلاشتۇرۇپ، —

بولدۇ، مەن قايتاي!

كەرىم شۇنىڭدىن كېيىن ھەر كۈنى مەنسۇرغا يالۋۇرۇپ لالەگە زادى نېمە بولغانلىقىنى سوراپ باقتى، لېكىن گەپنىڭ بېشى چىققا-چىقىمايلا مەنسۇر بۇرۇلۇپلا كېتىپ قالاتتى، ئازاپ ۋە چۈشكۈنلۈك ئىچىدە قېنىلىپ كېتىۋاتقان كەرىم، مەنسۇرغا ئاغزىنىڭ بىر قەۋەت تېرىسى چۈشۈپ كەتكۈچە يالۋۇرۇپ باقتى، لېكىن مەنسۇر زۇۋانغا كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

ئامىر ئاكىسى مەنسۇرغا كەرىم يازغان مۇھەببەت خېتىنىڭ گېپىنى

چىقارغاندا، ئۇ ئېرى-بېرى خىياللاردا بولماي، ئەكسىچە ئۇنى ”جايدا ئىش

بويۇ” دەپ ئويلىغانىدى، لېكىن ۋەكىل بۇ ئىشنىڭ ئىس-بۇسىنى ئۇققاندىن

كېيىن، مەنسۇرغا ”كەرىمنى لالەگە يېقىن يولاتما“ دەپ تاپىلىدى، شۇنداق

قىلىپ مەنسۇر كىچىك ئاتىسىنىڭ تەلىپىنى ئورۇنداشقا مەجبۇر بولىدى، چۈنكى

ۋەكىل تۇغقان، كەرىم بولسا ئۇلارغا يات ئىدى.

ۋەكىل ھەتتا كەرىمنى ئىزدەپ بېرىپ ئۇنىڭغا تەھدىت سالدى:

— لالە ئوغلىمنىڭ لايىقى، ئۇ دېگەن بىزنىڭ ئائىلىگە مەنسۇپ،

كابلۇن كىتابپۇرۇش

خوتۇنۇمۇ سىڭلىسى لالەنى ئوغلۇمغا ئېلىپ بېرىش ئۈمىدىدە، مەنمۇ شۇ؛
ھەتتا بۇ ئىشقا سۇلتان بىلەن ئۇنىڭ ئانىسىمۇ ماقۇل بولۇپ بولغان؛ شۇڭا
ئەڭ ياخشى ئۆزۈڭنى بىلىپ، خىلگىنى تېپىۋال!

كەرىم يېشى بىر يەرگە بېرىپ قالغان ۋەكىل بىلەن سەن- پەن دېيىشىپ
يۈرۈشنى بىئەپ بىلدى، ئۇنىڭ بىردىنبىر ئۈمىدى لالەدە قالدى، لالە ئۆزى ۋە
كەرىم ئۈچۈن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، ئۆيدىكىلەرگە گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتىشى
كېرەك ئىدى، لېكىن كەرىم يەنىلا ئەنسىرەپ كېتىۋاتتى. لالەگە زادى نېمە
بولغاندۇ؟ مەنسۇرنىڭ دېگەنلىرى راستمىدۇ؟

كەرىم مەنسۇرنىڭ گەپلىرىگە دەسلەپتە ئانچە ئىشەنمىدى.

شۇ چاغلاردا ۋەكىل بىلەن ساكرە سۇلتاننىڭ ئۆيىگە كەلدى، لالە
ئاشخانغا تاماق قىلغىلى چىقىپ كەتتى، ۋەكىل ئەر-خوتۇن ئىككىسى گەپنى
ئۇدۇلا تەشتى:

— بىز لالەنى كېلىن قىلىۋالايلى، دېگەن ئارزۇدا كەلگەندۇق.

بىيگۈل لالەنى چاقىرىپ كىردى.

— مېنىڭ باشقىچە نېكىرىم يوق، — دېدى بىيگۈل لالەگە، — سەن

ئۆزۈڭ نېمە دەيسەن؟

ئېسىنى بىلگەندىن تارتىپلا ئانىسىنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقماي كەلگەن
لالە بۈگۈنمۇ لام دەپ ئېغىز ئاچمىدى.

دۇرۇس، لالە ئەمدى ئۈچ بارمىقى چولاق، ئۆمىدە مەكتەپ يۈزى
كۆرۈپ باقمىغان بىر ساۋاتسىز ئەركىشى بىلەن بىرگە تۇرمۇش كەچۈرىدۇ.
ئۇنىڭ سەئىد بىلەن بىر ياستۇققا باش قويغاندىن كېيىنكى ھاياتى ھازىرقىغا
ئوخشاشلا داۋام ئېتىدۇ، ئوخشىمايدىغان يېرى — لالە ئاش-تامىقىنى ئېتىپ،
كىر-قېتىنى يۇيۇپ، خىزمىتىنى قىلىدىغان ئائىلە ئەزالىرى ھازىرقىدىن كۆپىيىدۇ،
خالاس.

بىيگۈل بىر پارچە ناننى تەخسىدىكى قورۇمىنىڭ مېيىغا مىلەپ ئاغزىغا
سالدى، ئاندىن ساكرەنىڭ تەخسىسىدىكى سۆڭەكنى ئېلىپ، باشقىلارنى قارىتىپ
ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، سۆڭەكنىڭ يىلىكىنى شورىغىلى تۇردى.

لالە ئۆزىگە چۈشلۈك تۇرمۇشى، ياشلىق باھارى ۋە ئارزۇ
ئىستەكلىرىنىڭ، ئۇنى تىكەندەك يېگانە قالدۇرۇپ قويۇپ، كەلمەسكە
كېتىۋاتقانلىقىنى تۇيۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنى قۇتقۇزۇشقا ئىلاجى يوق
ئىدى، يۈرىكىنىڭ قات-قېتىدىكى يېگانىلىقنىڭ گويا يەلكىسىدىن بېسىپ تۇرغان

كابدۇلۇق كىتابپۇرۇش

تۈگمەن تېشىدەك ئۇنى ئازاب ۋە جەبىر-جاپا ئىچىدە ئەبەدىي قىناپ، ئاخىر
بېزىپ تالقان قىلىۋېتىدىغانلىقى لالەگە بەش قولىدەك ئايان ئىدى.

لالە ئارقىغا بۇرۇلدى- دە ئىشكىنى يېپىپ چىقىپ كەتتى. ئۇ بىچارە قىز
ئېزىلگەن يۈرىكىنى شېرىن ئارزۇ-ئارمانلىرى بىلەن قوشۇپلا ئاشۇ ئۆيگە تاشلاپ
قويۇپ چىقىپ كەتتى. ئاشۇ يېگانە يۈرەك ۋە شېرىن ئارزۇ-ئارمانلار دېرىزىدىن
كىرىۋاتقان چاڭ-توزانغا قوشۇلۇپ، بارا-بارا يەردىكى گىلەمنىڭ ئۈستىگە
چۈشكەن. لالە ئاخشاملىققا ئۇنى يەردىكى ئەخلەت ۋە چاڭ-توزانلارغا قوشۇپ
سۇپۇرۇپ ئېلىپ، تالادىكى ئەخلەت دۆۋىسىگە تاشلىۋېتىدۇ.

خاتىمە

ئائىللىرىنىڭ بىر خىت - سائادىتى ئوخشىشىپ كېتىدۇ، لېكىن
 بىر خىتسىزلىكلىرى خىلمۇخىل بولىدۇ.
 — لېۋ تولستوي «ئاننا كارېننا» رومانىدىن

مەن كابۇلدىن ئايرىلىپ بىر نەچچە ھەپتىدىن كېيىن سۇلتاننىڭ ئائىلىسى
 چاڭ - چېكىدىن بۆلۈنۈپ كېتىپتۇ. كىچىككىنە بىر جېدەل بارا - بارا ئائىلىۋى
 توقۇنۇشنى پەيدا قىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سۇلتان ئىككى خوتۇنى بىلەن بىر
 قاشقا، بىسگۈل بىر قاشقا ئۆتۈپتۇ. ئۇلار ئېيتىشا - ئېيتىشا ئۆزىنىڭكىنى راست
 قىلىپ، ھېچكىم ھېچكىمگە يول قويماپتۇ، شۇنداق قىلىپ بۇ بىر ئائىلە
 كىشىلىرى ئاخىرقى ھېسابتا بىر ئۆيدە ياشىسا بولمايدىغان رەقبەلەرگە ئايلىنىپتۇ.
 يۇنۇس جېدەلنىڭ ئاخىرىدىراق ئۆيگە قايتىپ كەلگەنكەن، سۇلتان ئۇنى بىر
 چەتكە تارتىپ تۇرۇپ شۇنداق دەپتۇ: "ھەممىڭدىن مەن چوڭ، ھەم سەن
 خەقنى بېقىۋاتىمەن، شۇڭا ھەممىڭ ماڭا بوي سۈنۈشۈڭ كېرەك!"

ئەتىسى تاڭ تېخى يورۇماستىنلا، بىسگۈل يۇنۇس، لالە ۋە بوبۇرانى
 ئېلىپ، سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن قۇرۇق قول چىقىپ كەتكىنىچە، ئۇ ئۆيگە
 ئىككىنچى ئاياغ باسماپتۇ. ئۇلار سۇلتاننىڭ ئۆيىدىن يىنىپ چىققاندىن كېيىن،
 باشقا بارار يېرى بولمىغاچقا، بىسگۈلنىڭ ئوتتۇراڭچى ئوغلى يەنى ئۆز ۋاقتىدا
 سۇلتان ئۆيىدىن قوغلاپ چىقارغان ئىنىسى فەرىدىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. فەرىدىنىڭ
 ھال - ئوقىتىمۇ ۋاي دەپ كەتكۈدەك ياخشى بولمىغاچقا بەش جان كىچىككىنە
 بىر يۈرۈش ئۆيدە تۇرىدىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە فەرىدىنىڭ ئايالىنىڭ ئاي - كۈنى
 بېقىنلاپ قالغانىكەن.

— ئافغانىستاندا ئاغا - ئىنىلەر ئاسانلىقچە چىقىشالمايدۇ، — دېدى
 سۇلتان ماڭا تېلېفوندا، — بىز قېرىنداشلار ئايرىم - ئايرىم ياشىمىساق
 بولمايدىغان يېرىگە بەتتى؛ ناۋادا مەن بىلەن بىر ئۆيدە تۇرماقچى بولسا، ماڭا
 ھۆرمەت قىلىشى كېرەك - تە؟ ئويلاپ كۆرۈمەسىز، ئائىللىرىنىڭ شۇ ئائىلىدىكى

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

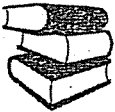
ھەممەيلەن شەرتسىز بوي سۇنىدىغان رەسىم-قائىدىسى بولمىسا، جەمئىيەتنى قانداقمۇ قانۇن ئىزىغا سالغىلى بولسۇن؟ ئىچكى ئۇرۇش ئەمدىلەتن ئاياغلاشتى، ئافغانىستان جەمئىيىتى يەنىلا ھەر كىم ئۆز سەنىمىگە دەسسەيدىغان، باش-ئايىغى يوق قالايمىقانچىلىق ئىچىدە تۇرۇۋاتىدۇ؛ مۇشۇنداق ئەھۋالدا ئائىلىدىكى نوپۇز ئىگىسىنىڭ ئىناۋىتى بولمىسا، تەرتىپلىك جەمئىيەتتىن سۆز ئاچقىلى بولامدۇ؟!

لالە شۇنىڭدىن كېيىن كەرىمنىڭ دېرىكىنى ئالالماپتۇ، كەرىم مەنىسۇر بىلەن ئارازلىشىپ قالغاندىن كېيىن، بۇ ئائىلە بىلەن باردى. كەلدى قىلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ، بولۇپمۇ ئۇ ئۆزىنىڭ ھازىر زادى نېمىگە ئەڭ موھتاج ئىكەنلىكىنى قايتىدىن تونۇپ يېتىپتۇ؛ تەلىپىگە ئۇ مىسىر ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئىسلام دىنى پەنلىرىگە ئاتالغان ئوقۇش مۇكاپاتىغا ئېرىشىپتۇ.

جاللىدىن ئۈچ يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىپتۇ، لېكىن سۇلتان "ياغاچچىنىڭ قىلىپ كەتكىنى يامان بوپتۇ" دېگۈچىلەرگە رەھىمسىزلىك بىلەن: — جەمئىيەتتىكى ئۇنداق مۇتەھەم، لامزەللىلەرگە ھەرگىزمۇ ئىچ ئاغرىتىشقا بولمايدۇ، مېنىڭچە ئۇ ئاز دېگەندىمۇ 7000 دانە ئاتكرىتكامنى توغرىلاپ كەتتى، ئۇنىڭ يوقسۇزلۇقىنى پەش قىلىپ يىغلاپ قاقشاشلىرى پۈتۈنلەي يالغان، ئۇ ئاشۇ ئاتكرىتكىلىرىمنى سېتىپ خېلى كۆپ پۇل تاپتى! دەپ يۈرۈپتۇ.

ھېلىقى نۇرغۇن مەبلەغ سېلىنىدىغان دەرىسلىكلەرنى نەشر قىلىش ئىشىدا ئاخىر ئوكسىفورد ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى ئۇتۇپ چىقىپ، سۇلتاننىڭ پىلانلىرى سۇغا چىلىشىپتۇ، لېكىن سۇلتان بۇنىڭغا بەك ئۆكۈنۈپمۇ كەتمەپتۇ، ئۇ باشقىلارغا: "ناۋادا ئۇ ئىشنى ئېلىپ قويغان بولسام ھالىمدىن كېتىپ قالارىكەنمەن، تاغدىكلا تۈگمەس ئىشكەن ئەمەسمۇ ئۇ!" دەپتۇمىش.

لېكىن ئۇنىڭ كىتاب سودىسى كۈندىن-كۈنگە جانلىنىپ كېتىپتۇ، ئۇ ئىرانلىقلار بىلەن كىتاب نەشر قىلىش ھەققىدە نۇرغۇن توختاملارنى تۈزۈش بىلەن بىرگە يەنە ياۋروپادىكى نۇرغۇن كۈتۈپخانىلارغا كىتاب سېتىپتۇ، ئۇ ھازىر كابۇلدىكى بىر تاشلاندىق كىنوخانىنى سېتىۋېلىش ھەققىدە كېلىشىۋېتىپتۇدەك، ناۋادا بۇ ئىشنى ئوڭۇشلۇق توغرىلىيالىسا، ھېلىقى ئەسكى كىنوخانىنى كىتابخانا، گەنجۈمەن زالى ۋە كۈتۈپخانا بىرگەۋدىلەشكەن مەدەنىيەت مەركىزى قىلىپ قۇرۇپ چىققىدەك، كېلەر يىلى مەنىسۇرنى ھىندىستانغا مەخسۇس سودا تەكشۈرۈشىگە ئەۋەتەرمىش، ئۇ تېلېفوندا ماڭا يەنە: "مەنىسۇرنىڭ مەسئۇلىيەتنى

كابۇللۇق كىتاببۇرۇش

زىممىسىگە ئېلىشنى ئۆگىنىدىغان ۋاقتى بولدى، كېيىن ئوغۇللىرىمنىڭ ھەممىسىنى ئاشۇنداق چېنىقتۇرۇپ چىقمەن” دېدى. يېقىندىن بۇيان سۇلتان ئوغۇللىرىنى ھەر جۈمە كۈنى دەم ئېلىشقا قويۇپ كېرىدىغان بويۇم، ئۇ كۈنى ئوغۇللىرى خالىغىنى قىلسا بولىدىكەن.

ئافغانىستاننىڭ سىياسىي ۋەزىيىتىدىن تەشۋىشكە چۈشۈپ قېلىۋاتقان سۇلتان تېلېفوندا مۇنداق دېدى: “بۈيۈك مىللىي پارلامېنت شىماللىقلار ئىتتىپاقىغا ھوقۇقى بەكرەك بېرىۋېتىپ چاتاق قىلدى؛ كارزايىنىڭ كۈچى ئاجىز تۇرسا، بۇنداق ھوقۇق تەكچۈكىسىزلىكى داۋاملىشىۋەرسە ئۇ ئاخىر بۇ دۆلەتنى باشقۇرالمىي قالدۇ. دە؛ ئەڭ ياخشىسى ھۆكۈمىتىمىز ياۋروپالىقلار تەيىنلىگەن تېخنىكا بىرۋوكراتلىرىدىن تەركىپ تېپىشى كېرەك ئىدى؛ ھەر قېتىم ئافغانىستانغا يېڭىدىن رەھبەر تەيىنلەيدىغان چاغدىلا ھەممە نەرسە قالايمىقانلىشىپ كېتىدۇ، ھەمكارلىق چەتكە قېقىلغان ئەلدە پۇقرانى پالاكەت باسقۇنى باسقان.”

مەنسۇر شەرىپەنىڭ قايتىدىن ئوقۇتقۇچىلىق قىلىشىغا يول قويمىيۇمىش، ئۇ شەرىپەنىڭ ئويىنى “نېمە پايدىسى؟” دېگەن بىرلا ئېغىز گەپ بىلەن يوققا چىقىرىپتۇ. سۇلتان شەرىپەنىڭ ئوقۇتقۇچىلىق قىلىشىغا باشقىچە پىكىردە بولمىغان بولسىمۇ، لېكىن سۇلتاننىڭ چوڭ ئوغلى مەنسۇر قوشۇلمىغان بولغاچقىلا بۇ ئىش ئاخىر سۇغا چىلىشىپتۇ. لالە ئوقۇتقۇچىلىققا يەنە بىر قېتىم بېرىپ تىزىملىتىپ باققان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىشنىڭ نەتىجىسى چىقماپتۇ. بوبۇرا ئاخىر رەسۇلغا ياتلىق بولۇشقا قوشۇلۇپتۇ، بوبۇرانىڭ تويى بولغان كۈنى سۇلتان تويغا قاتناشماپتۇ، ھەتتا ئىككى خوتۇنى ۋە بالىلىرىنىمۇ بارغىلى قويمىيۇمىش.

مەريەم ماڭا قورسىقىدىكى بالىنىڭ قىز تۇغۇلۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتقانلىقىنى دەپ بەرگەندى. تەلىيىگە ئوغۇل تۇغۇپتۇ. سۇلتاننىڭ ئۆيىدە سانىيە بىلەن شەرىپەدىن باشقا ئايال زاتى قالمىپتۇ. سۇلتان بىلەن ئوغۇللىرى ئىشقا كەتكەن چاغلاردا ئۇ ئىككى مەزلۇم بىر-بىرىگە ھەمراھ بولىدىكەن. يەنە بىر نەچچە ئايدىن كېيىن سانىيە بوشانغۇدەك، ئۇمۇ ئەتىگەندىن كەچكىچە خۇدادىن “ئوغۇل بەرزەنت بەرگەيسەن” دەپ تەلەيدىكەن.

سانىيە ناۋادا قىز تۇغۇپ قالسا قانداق بولار؟

سۇلتانغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، سانىيەنىڭ قىز تۇغۇپ قېلىشى يەنە بىر بالادىن قازادىن دېرەك بېرىدۇ، ئەلۋەتتە!

本书根据接力出版社2007年1月第1版北京第一次印刷版本
翻译出版。

بۇ كىتاب جېيلى نەشرىياتى تەرىپىدىن 2007-يىلى 1-ئايدا نەشر قىلىنغان
1-نەشرى بېيجىڭ 1-باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

مەسئۇل مۇھەررىر : خالمۇرات ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتور : خەيرىگۈل ئىبراھىم

ئاسنى سېيرستاد (نورۋېگىيە)

كابۇللۇق كىتابپۇرۇش

تەرجىمە قىلغۇچى : سېيىت تىلىۋالدى

نەشر قىلغۇچى	:	مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى	:	بېيجىڭ شەھىرى خېبېڭلى شىمالىي كوچا 14- قورۇ
پوچتا نومۇرى	:	100013
تېلېفون نومۇرى	:	010-64290862
ساتقۇچى	:	جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى	:	بېيجىڭ دىشىن باسما زاۋۇتى
نەشرى	:	2008-يىلى 5-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى	:	2008-يىلى 5-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى	:	1230×880 م.م 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى	:	10
باھاسى	:	18.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-09190-4/I • 1904 (维 274)

责任编辑：哈尔木拉提·依明
责任校对：海力古丽·衣不拉音

图书在版编目(CIP)数据

喀布尔书商：维吾尔文/（挪）塞厄斯塔著；色依提·铁力瓦地译。—北京：民族出版社，2008.3
ISBN 978-7-105-09190-4

I. 喀... II. ①塞... ②色... III. 长篇小说—挪威—现代—维吾尔语（中国少数民族语言）IV. I533.45

中国版本图书馆CIP数据核字(2008)第039183号

18 29334

سەخەرەت مەنەن ئومۇمىي

出版发行：民族出版社 <http://www.mzcbs.com>
社 址：北京市和平里北街14号 邮编：100013
电 话：010-64290862（维文室）维文室
印 刷：北京迪鑫印刷厂
版 次：2008年5月第1版 2008年5月北京第1次印刷
开 本：880×1230毫米 32开
印 张：10
定 价：18.00元

ISBN 978-7-105-09190-4/I·1904（维274）

ئاپتور ھاياتىغىمۇ

ئانىسى سېرىستانە ۱972-يىلى 10-ئايدا
 تۇرپانغا، تۇرپاننىڭ ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا
 ئوقۇغان. ئۇ ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا
 «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن
 ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى
 ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا»
 نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى
 ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا
 «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن
 ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى

ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا»
 نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى
 ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا
 «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن
 ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى
 ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا»
 نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى
 ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا
 «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن
 ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى
 ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا»
 نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى
 ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن ئىنىستىتۇتىدا
 «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى ئىلىم-پەن
 ئىنىستىتۇتىدا «ئۇيغۇر تىلى ئىنىستىتۇتىدا» نامىدىكى